3 1761 07833904 1

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/thesaurusresolut05cath

THESAURUS RESOLUTIONUM

Sacræ Congregationis

CONCILII.

THESAURUS
RESOLUTIONUM
Sacræ Congregationis
CONCILII;

Quæ conſentaneé ad Tridentinorum PP. Decreta, Aliaſque Canonici Juris Sanctiones,

PRODIERUNT

In Cauſis in eodem Supremo Tribunali propoſitis ab Anno 1730. *uſque ad totum Annum* 1732.

MUNUS

SECRETARII DICTÆ SACRÆ CONGREGATIONIS

Obeuntibus uſque ad diem 2. *Junii* 1731.

R.P.D. de Abbatibus in præſens Epiſcopo Viterbienſi,

DEINCEPS VERO

R.P.D. DE LANFREDINIS nunc S.R.E. Cardinali Ampliſſimo.

Epiſcopis, eorumque Vicariis, Cauſarum Patronis, ac aliis in Eccleſiaſtico Foro verſantibus apprimè utilis, & neceſſarius

TOMUS QUINTUS

TRIPLICI INDICE

A' BARTHOLOMÆO LIVERZANI

Brixichellenſi J. U. D. locupletatus.

URBINI, MDCCXL.

Ex Typographia Ven. Capellæ SSmi Sacramenti
Sumptibus Hieronymi Mainardi.

Superiorum facultate.

BX
1935
A36
t. 5

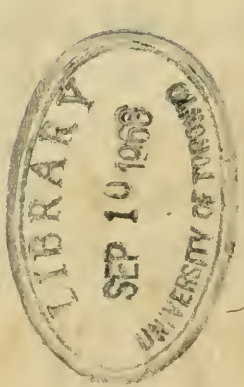

INDEX
ALPHABETICUS
COMPLECTENS TITULOS CAUSARUM OMNIUM,
Quæ propoſitæ fuerunt in Sacra Cong. Concilii ab anno 1730. uſque ad totum annum 1732.

A

ABulen. Beneficiorum 12. & 26. Januarii 1732 pag 197. & 201.
Anerina Viſitationis SS. Liminum 16. Septemb. 1730. pag. 69.
Angeſopolitana Cappellaniarum 18. Novembr. 1730. 13 Januarii, & 22. Septemb. 1731. ac 5 Aprilis 1732. pag. 53 75. 159. & 249.
Aquen. celebrationis Miſſarum 15. Decembris 1731. & 12 Januarii 1732 pag. 88. & 90.
Aquen. Præeminentiarum, & jurium Parochialium 9 Februar. & 8. Martii 1732. pag. 244. & 231.
Aquilana Præeminentiarum 17. Februarii 10. Martii, & 22. Septembris 1731. pag. 80. 82., & 116.
Aquilana Juriſdictionis ſuper aperitione oris 17. Februarii 21 Aprilis, & 5. Maii 1731. p. 81. 99. & 100.
Aquilana 2. & 16. Junii, necnon 7. Julii 1731. 26 Jan. 5. April. & 19. Julii 1732. pag. 107. 114. 121. 209. 246. & 287.
Arelaten. Diſpenſationis 17. Febr. 1731. p. 77.
Arianen. Diſtributionum 18. Auguſti 1731. pag. 142.
Ariminen. Præeminentiarum 7. & 28. Jul. 1731. pag. 26. 129.
Arminen. Translationis Cappellaniæ 20. Decembris 1732. p. 330.
Aſten. Diſmembrationis Parochiæ 6. Decembris 1732. pag 323.
Auguſtana 7. Aprilis 1731. pag. 91.

B

BArchinonen. Cappellæ 28. Januar. 11. Febr. 28 Julii, & 30. Sept. 1730. pag. 7. 11. 20. & 44.
Eadem ſuper executione Brevis 30. Sept. & 18. Novemb. 1730 pag. 45. & 51.
Baren. Strenæ, & Cathedratici 20. Decembris 1732. pag. 334.
Bojanen. jurium Parochialium, ac Præeminentiarum 21. April. 1731., 10. & 24. Maii 1732. pag. 97. 265. & 269.

C

CAbilonen. reſtitutionis in integrum 26. Apr. & 10. Maii 1732. pag. 257. & 264.
Calaguritana Juris viſitandi 30. Septembr. 1730. pag. 45.
Callien. Cappellaniæ 15. Decemb. 1731. p. 183.
Capritana 16. Decemb. 1730. pag. 64.
Caputaquen. 7. April. & 18. Auguſti 1731. pag. 93. & 140.
Caſertana Concurſus 14. Januar. 1730. pag. 1.
Caven Tranſactionis 24. Maii, & 21. Junii 1732. pag. 276. & 283.
Cingulana Curæ Animarum 19. Jul. 1732. pag. 289.
Cingulana Patrimonii Sac. 5. & 26. April. ac 10 Maii 1732. pag. 247. 260 & 264.
Civitatis plebis Commutationis voluntatis 13. Januar. & 18. Auguſti 1732. pag. 70 & 143.
Civitatis plebis juris removendi Curatum 9. Jul. & 27. Septemb. 1732. pag. 290 & 312.
Colonien. Diſpenſationis 9. Februar 1732. p. 43.
Colonien. juris viſitandi 16. Junii, & 18 Aug. 1731. pag. 118. & 144.
Colonien. Sponſalium 26. April 1732. p. 256.
Comen. 13. Januar 73. pag 73.
Compoſtellana Matrimonii 19. Auguſti 1730. & 10. Martii 1731. pag. 29. & 83.
Compſana Spolii 24. Maii, & 21. Junii 1732. pag. 272. & 283.
Corduben. Nullitatis Profeſſionis 28. Julii 1731. pag. 132.
Cremonen. Matrimonii 22. Martii 1732. p. 132.
Cremonen. Synodi 9. Septembr. 2. Decembr. 1730. & 5. Aprilis 1732. p. 40. 62. & 251.

D

DErthonen. Diſmembrationis 19. Novembr. 1730., 17. Febr. 1731., 5. April. 9. & 30. Auguſti 1732. pag 52. 76. 249. 297. & 304.

E

EUgubin. 12. Januar. 1732. pag. 195.
Eyſtadien. Matrimonii 9. Febr. 8. Martii, & 21. Junii 1732. pag. 213. 226. & 279.

Eyſtetten

Eyſtetten. Canonicatuum 1. Decembris 1731. pag. 179.
Eyſtetten. Matrimonii 17. Novembris 1731. pag. 166.

F

FAbrianen. Fontis Baptiſmalis, & Juris baptizandi 24. Maii 21. Junii 27. Septemb. & 22. Novemb. 1732. pag. 277. 283. 312. & 314.
Fabrianen. Quartæ Funeralis 10. Martii 7. April. 1731. & 9. Febr. 1732. pag. 85. 88. & 225.
Fanen. 16. Junii 1731. pag. 116.
Feretrana Cathedralitatis 13. Januar. & 28. Jul. 1731. pag. 71. & 134.
Firmana Aperitionis oris, & reintegrationis 27. Septemb. 22. Novemb. & 6. Decemb. 1732. pag 306. 313. & 326.
Firmana Cappellaniæ 9. & 30. Auguſti 1732. pag. 299. & 304.
Firmana Cappellaniæ 1. Septemb. & 15. Decemb. 1731. 12. Januar. 30. Auguſti, & 27. Septemb. 1732. pag 151. 180. 190. 306 & 310.
Firmana Nulliratis Profeſſionis 11. Febr. 28. Jul. & 19. Auguſti 1730 pag. 16. 25., & 26.
Firmana Subſidiorum Dotalium 9. Sept. 1730. pag. 35.
Florentina 16. Decemb. 1730. pag. 67.

G

GAdicen. ſeu Hiſpalen. Dubium ordinationis 8. Martii 1732. pag. 223.
Gerunden. Veſtiarii 7. Jul. 1731. 21. Jun., 19. Jul. 22. Novemb. & 6. Decemb. 1732. pag. 125. 285. 287. 315. & 327.
Guardien. 24. Maii 1732. pag. 273.
Guatimalana Irregularitatis 22. Martii 1732. pag. 244.

H

HIldeſimen. 2. & 16. Decemb. 1730. pag. 60. & 63.
Hiſpalen. Reſtitutionis in integrum 1. Decemb. 1731. pag. 178.

I

JAnuen. Cappellaniæ 28. Januarii, 11. Febr. 28. Jul 1730., & 17. Febr. 1731. pag. 9. 11. 20. & 76.
Imolen. Commutationis voluntatis 19. Jul. 1732. pag. 288.
Interamnen. Subſidii Dotalis 8. Martii 1732. pag. 232.

L

LArinen. Decretorum Synodalium 15. Decemb. 1731., 16. Jan. 9. Februar. 10. Maii, 9. & 30. Auguſti 1732. pag. 186. 205. 222. 267. 296. & 302.
Lauden. 5. Maii, & 2. Junii 1731. pag. 102 & 105.
Leodien. Capitulationum 30. Septemb. 1730. & 1. Sept. 1731. pag. 43. & 147.
Leodien. ſeu Nullius Cenſurarum 9. Septemb. & 16. Decemb. 1730. pag. 38. & 64.
Leodien. Confirmationis Statutorum 11. Febr., & 19. Auguſti 1730. pag. 16. & 29.
Leodien. Reſtitutionis in integrum, 1. Septemb. 1731. pag. 149.
Lunen. Sarzanen. Diſmembrationis Parochiæ 8. & 22. Martii, necnon 27. Septemb. 1732. pag. 236. 242. & 311.
Lunen. Sarzanen. Funerum 16. Decemb. 1730. pag. 65.
Lycien. Stupri 14. Januar. 1730. & 17. Novemb. 1731. pag. 1. & 168.

M

MAceraten. Cathedratici 16. Decemb. 1730. pag. 68.
Mantuana Reparationis Eccleſiæ 24. Maii 1732. pag. 271.
Mechlinen. Matrimonii, & Legitimationis Prolis 28. Jan. 1730. pag. 6.
Mediolanen. 9. Febr. 8 Martii, 5. & 26. April. 1732 pag. 220. 237. 246. & 254.
Mediolanen Applicationis Miſſarum 15. Decemb. 1731. pag. 183.
Mediolanen Congruæ 2. Junii, & 22. Septemb. 1731 pag. 109. & 160.
Mediolanen. Diſſolutionis Matrimonii 21. April. 1731., 12. Januar. 8. Martii, & 24. Maii 1732. pag. 94. 191. 231. & 269.
Mediolanen. Quartæ Funeratiæ 9. Septemb. 1730. 5. Maii, & 2. Junii 1731 pag. 36. 103 & 105.
Mediolanen. reductionis Miſſarum 10. Martii, 7. April., & 31. Septemb. 1731. pag 86. 89. & 147.
Melevitana Confirmationis Concordiæ 14. & 28. Januar. 1730. pag. 21., & 7.
Melevitana Juris Patronatus 2. Decemb. 1730. pag. 56.
Monopolitana Juris viſitandi 1. Septembr. 17. Novembr. 15. Decembr. 1731. & 26. Ianuar. 1732. pag. 152. 166. 180. & 202.
Montis regalis Diſtributionum 5. April. 22. Novembr., & 6. Decemb. 1732. pag. 252. 318. & 327.
Montis Politiani Miſſarum 26. Apr., & 10. Maii 1732. pag. 263. & 265.
Murana Viſitationis 21. Iunii 1732. pag. 281.

N

NAmurcen. Diſpenſationis 10. Martii 1731. pag. 83.
Neapolitana Cappellaniarum 16 Junii, & 17. Novemb. 1731. pag. 120. & 166.
Neapolitana Domus 13. Januar. 1731 pag. 72.
Neapolitana Legati 20. Decembr. 1732. pag. 335.
Neapolitana Reſtitutionis in integrum 20. Dec. 1732. pag. 336.

Neapolitanâ restitutionis in integrum 1. Decemb. 1731. pag. 172.
Nucerina Legati Pii 5. April. 1732. p. 250.
Nullius Caven., seu Caputaquen. Jurisdictionis 15. Decemb. 1731. & 12. Januarii 1732. pag. 181. & 190.
Nullius, seu Montis Casini Præeminentiarum 2. Junii 1731. pag. 112.
Nullius, seu Montis Casini Distributionis Subsidiorum Dotalium 14. & 28. Januar. 1730. pag. 1. & 6.
Nullius S. Salvatoris Majoris Cappellaniæ 9. Sept. 1730. pag. 32.
Nullius Tutelæ, seu Tyrasonen. 30. Septemb. 1730. pag. 42.
Nucana Funeris 4. Januar. 1730. pag. 1.

O

ORiolen. Visitationis Sac. Liminum 30. Augusti 1732. pag. 300.
Ortonen. Canonicatus Pœnitentiarii 14. & 28. Januar. 1730. pag. 4. & 7.

P

PAlentina Judulti 5. April. 22. Novemb. & 6. Decemb. 1732. pag. 254. 320. & 326.
Pampilonen. 7. April. 5. Maii, 2. Junii, 1. & 22. Septemb. 1731 pag. 92. 103. 105. 146. & 156.
Pampilonen. & Barbastren. Primitiarum. 7. Apr. 5. Maii, 18. Augusti, & 22. Septemb. 1731. pag. 89. 101. 137. & 156.
Panormitana Oneris Missarum 15. Decemb. 1731. pag. 1.
Papien. Subsidii Dotalis 21. April. 18. Aug. & 1. Decemb. 1731. pag. 56. 137. & 171.
Paslavien. Parochialium 28. Jul. 1731. p. 130.
Perusina Commutationis Voluntatis 5. Maii 1731. 19. Jul., & 9. August. 1732. pag. 102. 292. & 295.
Perusina Ordinationis 21. Junii, & 19. Jul. 1732. pag. 281. & 286.
Pientina 17. Feb. 1731. pag. 78.
Pientina Remissionis Onerum 17. Febr. 1731. pag. 77.
Pisana, seu Clusina Dubium Ordinationis 12. Januar. 1732. pag. 150.
Pisana 2. ac 16. Junii, 18. Augusti, 1. Decembr. 1731. & 12. Januar. 1732. pag. 106. 114. 137. 172. & 190.
Pistorien. Subsidiorum Dotalium 22. Septembr. 1731. pag. 156.
Placentina Restitutionis Dotis 14. Januar. 1730. pag. 1.
Pragen. Matrimonii 7. Jul. 1731. & 26. Januar. 1732. pag. 124. & 202.

R

RAvennaten. Præcedentiæ 9. Septemb. 1730. pag. 39.
Ravennaten. Visitationis 10. Martii, & 7. April. 1731. pag. 87. & 89.
Reatina 2. Junii, & 1. Sept. 1731. pag. 110. & 148.
Reatina Judulti 10. & 24. Maii 1732. pag. 267. & 269.
Regien. Sponsalium 21. Junii 1732. p. 282.
Ripana Præposituræ 22. Sept. & 17. Novemb. 1731. pag. 158. & 165.
Romana, seu S. Severini Approbationis Laudi 27. Sept. & 22. Novemb. 1732. pag 312. & 314.
Romana Cappellaniæ 6. Decemb. 1732. p. 324.
Romana, seu Portuen. Commutationis Voluntatis 20. Decemb. 1732. pag. 329.
Romana Decanatus Capituli Lateranen. 22. Novembr. & 6. Decemb. 1732. pag. 320. & 327.
Romana Distributionum 28. Januar., 11. Febr., 28. Jul., & 19. August. 1730 pag 11. 12. 20. & 25.
Romana Eleemosinæ Missarum 16. Junii 1731. pag. 114.
Romana Emolumentorum Funeralium 16. Iunii, 7. & 28. Jul. 1731. pag. 117. 121. & 129.
Romana Emphiteusis 17. Novemb. & 1 Decemb. 1731. 19. Jul., & 9. Aug. 1732. pag. 171. ibid & 295.
Romana Matrimonii 11. Feb. & 28. Jul. 1730. pag. 12. & 21.
Romana Oneris Missarum 12. Januar., 8. & 22. Mart. 1732. pag. 192. 237. & 242.
Romana, seu Perusina Oneris Missarum 9. & 30. August. 1732. pag. 298. & 304.
Romana Reductionis Oneris Missarum 22. Martii 1732. pag 242.
Romana Resciissionis Concordiæ 17. Feb. 1731. pag. 79.
Romana Taxæ Seminarii 19. Iul., & 9. August. 1732. pag. 291. & 295.
Romana Translationis Onerum Missarum 7. & 28. Jul. 1731. pag. 128. & 134.
Ruben. 10. Mart. 7. April., & 28. Jul. 1731. pag. 84. 88. & 129.

S

SAbinen Erectionis Canonicatuum 18. Novemb. 1730. pag. 52.
Salernitana Edictorum 30. August. & 27. Sept. 1732. pag. 306. & 307.
Sarnen. Emolumentorum Funeralium, & Decimarum 16. Iunii, & 7. Iul 1731. pag. 119. & 121.
Satrianen. Cathedralitatis 22. Septemb., & 17. Novemb. 1731. pag. 164 & 165.
Segobien. Cappellaniæ 17. Novembr. 1731. pag. 169.
Senen. Iurium Parochialium 19. Aug. 9. Septemb. & 18. Novemb. 1730. pag. 26. 32. & 52.
Senogallien. Missarum 26. April. 10. Maii & 20. Decemb. 1732. pag. 201. & 264.
Senogallien., seu Fanen. Subsidii Dotalis 28. Jan. 11. Febr. 28. Jul., & 19. Aug. 1730. pag. 10. 11. 20. & 25.
Setina Distributionum 1. Dec. 1731. p. 177.
Sorana Jurium Parochialium 2. Dec. 1730. 13. Ian. 10. Mart. 7., & 21. Apr. 5. Maii, & 1. Dec. 1731. pag. 58. 76. 86. 89. 100., & 176.

Spo-

Spoletana 9. Sept. 1730. 22. Sept., & 17. Nov. 1731. pag. 33. 163. & 166.
Spoletana Collegii, & Dotium 26. April. & 24. Maii 1732. pag. 258. & 268.
Spoletana Dotium 30. Sept. 18. Novemb. 2. Dec. 1730. & 17. Febr. 1731. pag. 48. 51. 56. & 82.
Spoletana Juris Visitandi 30. Sept. 1730. p. 47.
Squillacen. Communeriæ 30. Sept. & 18. Nov. 1730., 21. April., & 5. Maii 1731. 26. April. & 10. Maii 1732. pag. 46. 51. 99. 101. 260. & 264.
Surrentina Decimarum 18. Nov. 1730. p. 54.

T

TAurinen. Commutationis Voluntatis 20. Dec. 1732. pag. 338.
Telesina Anniversarii, & Missæ Solemnis 26. Jan. & 9. Febr. 1732. pag. 212. & 222.
Theatina 1. Dec. 1731. pag. 174.
Theatina Sponsalium 27. Sep. 1732. pag. 311.
Toletana Administrationis Emolumentorum Parochialium 14. Januar. 1730. pag. 1.
Toletana Restitutionis in integrum 2. Decemb. 1730. 13. Januar., 10. Martii, 21. April & 16. Jun. 1731. pag. 56. 70. 83 97. & 114.
Tranen. Iurisdictionis 2. Dec. 1730. pag. 62.
Tricarien. Concursus 2 Jun. 1731. pag. 106.
Trivicana Collegialitatis 1. Sept. 1731. p. 153.
Trojana Præbendarum 30. Aug, 27. Sept. 22. Nov. & 6. Dec. 1732. pag. 304. 311. 314. & 326.
Tropien. Unionis 28. Jul., & 18. August. 1731. pag 135. & 137.
Tullen., seu Nullius S. Petri Romaricomontis Visitationis 28. Jul. 1730. & 13. Januar. 1731. pag. 17. & 69.
Tusculana Funerum 22. Nov. 6. & 20. Decemb. 1732. pag. 316. 327. & 345.

V

VAlven., seu Aquilana 2. Dec. 1730. & 5. Maii 1731. pag. 62. & 104.
Valven., seu Sulmonen. Dubium Ordinationis 22. Martii 1732. pag. 244.
Veliterna Quartæ Funeralis 26. Januar. 9. & 30. Aug. 1732. pag. 211. 296. & 302.
Ugentina Participationis 14. & 28. Jan., ac 9. Sept. 1730. pag. 5. 7. & 33.
Viennen. Sponsalium 19. Aug. 1730. pag. 26.
Viennen., seu Hungarica Matrimonii 22. Martii 1732. pag. 240.
Vigilien. Decanatus 11. Febr. 28. Jul. & 19. Aug. 1730. pag. 15. 24 & 26.
Vigilien. Interdicti 2. & 16. Dec. 1730. pag. 57. 64. & 332.
Visen. Parochialis 9 Aug. 1732. pag. 293.
Viterbien. 16. Dec. 1730. & 21. April. 1731. pag. 66. & 99.
Urbevetana Subsidii Dotalis 15. Dec. 1731., 12. Jan. & 22. Mart. 1732. pag. 187. 190. & 242.
Urbinaten. Matrimonii 26. April., & 10. Maii 1732. pag. 259. & 264.
Urbinaten. Reductionis Onerum 30. Sept. 1730. 18. Augusti 1731. & 20. Decemb. 1732. p. 50. & 144.
Urgellen. Confirmationis Concordiæ 11. Febr. 28 Jul., 19. August. 18. Novemb. 1730. & 13. Jan. 1731. pag 15. 24. 26. 51. & 75.
Vvilnen., seu Luceorien. Matrimonii, & Professionis 9. Febr., 8. ac 22. Martii, & 21. Jun 1732. pag. 218. 231. 242. & 281.
Vulturarien. Jurisdictionis 26. Januar. & 9. Febr. 1732. pag. 211. & 221.
Vvormatien Erectionis Monasterii, vel Collegii 1. Sept. 1731. pag. 154.
Vvormatien. Matrimonii 7. Iul. 1731. pag. 122.
Vvormatien. Sponsalium 21. April. 7. & 28. Iul. 1731. pag. 95. 125. & 129.

Die Sabbathi 14. Januarii 1730.

REassumere dignabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis, & sequentibus Dubiis tunc non resolutis, & ad præsentem Congregationem dilatis, sapientissime de more respondere.

PLACENTINA RESTITUTIONIS DOTIS.

Sess. 25. c. 15. & 16. de reg.

An sit restituenda dos in casu &c.

Negative.

TOLETANA ADMINISTRATIONIS EMOLUMENTORUM PAROCHIALIUM.

Sess. 21. c. 4. de refor.

An sit standum, vel recedendum a decisis &c.

In decisis, & amplius.

LYCIEN. STUPRI.

Sess. 24. c. 1. de ref. Matrim.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Scribatur Episcopo, qui constituat Annæ Mariæ dotem congruam juxta qualitatem Personarum, & circumstantias facti, qua constituta certioret, & interim Falconerius retineatur in Carceribus.

CASERTANA CONCURSUS.

Sess. 7. cap. 1. de ref.

I. An pro collatione Præbendæ Theologalis in Ecclesia Collegiata sit de forma necessarius Concursus?

II. An constet de validitate Concursus in casus &c., & quatenus affirmative.

III. An sit locus novo examini in casu &c.

Ad Eminentissimum Præfectum juxta mentem.

NUCANA FUNERIS.

Sess. 21. c. 13. de Ref.

An licitum fuerit P. Angelico Ordinis Reformatorum deferre Cadaver non obstante inhibitione Episcopi, & proinde an Censuræ sustineantur in casu &c.

Suspensis Censuris PP. imposterum se abstineant a similibus.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI DISTRIBUTIONIS SUBSIDIORUM DOTALIUM.

Sess. 22. c. 8. de ref.

In Congregatione diei 24. *Septembris* præteriti (cujus folium reassumere dignabuntur) tria dubia proposita & resoluta fuerunt.

Primum nempe „ An subsidia dotalia præstanda sint Consanguineis Testatoris re-

„ currentibus privative quoad personas extraneas, *responsum fuit* -- Affirma-
„ tive comprehensis etiam Affinibus ad formam Testamenti ?

Secundo „ quomodo, & a quo imposterum sint distribuenda cæteris Consanguineis,
„ *resolutum fuit* -- distribuenda esse ab Officialibus Confraternitatis Ssmi Sa-
„ cramenti hæredis prævio Edicto, Consanguineis & Affinibus servata gradus
„ prærogativa, & in casu æqualitatis gradus, per extractionem, iis vero defi-
„ cientibus distribuenda modo quo supra aliis Extraneis, servata forma Te-
„ stamenti.

Tertio „ an sit locus restitutioni subsidiorum dotalium per Ordinarios Cassinen-
„ ses distribut. Personis Extraneis contra expressam mentem Testatoris ? -- *cui*
„ *Sac. Congregatio* respondit Dilata, & coadjuventur probationes --

Ordinarius Cassinensis reclamans adversus resolutionem secundi dubii in ea par-
te, qua distributio subsidiorum dotalium demandata fuit Officialibus Confrater-
nitatis Smi Sacramenti hæredis, contendit sibi decernendam esse præfatam di-
stributionem, prout hactenus distribuere consuevit, sub motivo, quod posita
incapacitate P. Guardiani Cappuccinorum, cui speciatim commissa fuerat a
Testatore præfata distributio subsidiorum, eadem devolvenda sit ad legitimum
Executorem, qualis in Causis piis est Episcopus, vel Prælatus habens quasi
Episcopalem Jurisdictionem, excluso penitus hærede scripto, quem semper ex-
clusum præsumitur voluisse Testator, eo ipso quod alium certum destinavit
Executorem, istiusque industriam elegit, juxta opinionem *Jacobi a Canonibus*
in tract. de Executor. ultim. volunt. impress. inter Tract. magn. Tom. 11. §. *Quæ*
tertio, *Carpii de Executor. cap.* 22. *num.* 21. *& seq. lib.* 1., *& Passerin. in cap.*
Religiosus §. *Sanen.* 51. *de Testam. in* 6., ut ex his, aliisque Juribus ejus no-
mine circumferendis. Ad propositum casum adaptari potest resolutio. *in Tu-*
dertina Monacationis proposita diebus 3 *&* 17. *Decembris mox præteriti*; Ete-
nim juxta illius facti contingentiam Testatrix hæredem Usufructuariam instituit
Claram Beatricem ejus filiam Monialem in Monasterio S. Mariæ Majoris Civita-
tis Tuderti, proprietarium vero idem Monasterium cum onere Monacandi
Puellam Nobilem & Pauperem ejusdem Civitatis nominandam a prædicta Clara
ejus filia ante sui obitum, cumque nulla nominatio in scriptis ab ista exarata
fuisset, orta fuit dubitatio, an jus nominandi Puellam spectaret ad Episco-
pum, vel potius ad Monasterium hæredem proprietarium ? Et Sac. Congregatio
sub dicta *die* 17. *Decembris* respondit -- *jus nominandi spectare ad Monasterium,*
& Monasterium deveniat ad electionem Puellæ ad formam Testamenti.

Dignabuntur itaque EE. VV. eorum Sapientissimum Oraculum proferre tum super
dubio resoluto, ac etiam super tertio tunc non resoluto, super quo hodie exhi-
bentur nova Jura ex parte Puellarum, videlicet.

I. An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis quoad secundum dubium?
II. An sit locus restitutioni subsidiorum dotalium per Ordinarios Cassinenses distri-
butorum Personis Extraneis contra expressam mentem Testatoris in casu &c.

Non proposita.

Sess. 25. c. 4. de Ref.

MELEVITANA CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Sacerdos Valerius Busuttil in odium conceptum ex causa litium contra Dominicum Farrugia, aliosque suos Nepotes, irrevocabiliter donavit de anno 1682. Patribus Conventualibus Vallettæ omnia bona sua consistentia in tribus Locis Domorum, aliquibus Clausuris Terrarum, & quibusdam Censibus reservato sibi quoad viveret usufructu, cum pluribus oneribus dictis donatariis injunctis, & præcipue prosequendi propriis sumptibus lites motas, & movendas contra eosdem Nepotes, ac etiam celebrandi in perpetuum septem Missas in hebdomada, addito tamen, quod si pars aliqua ex bonis donatis evinceretur, celebrare deberent tot Missas ad ratam remanentis quantitatis cum eleemosina tarenorum quatuor pro qualibet.

Donationem istam Patres Donatarii non servatis de jure servandis, & inconsulto

P. Pro

P. Provinciali Ordinis, præcipitanter acceptarunt, ac ſtatim proſequutionem unius ex litibus a præfatis Nepotibus introductæ propriis ſumptibus aſſumpſerunt, in qua tamen ſuccubuerunt mediante ſententia, qua Valerius Donator fuit condemnatus ad ſolvendum Actoribus certas pecuniarum ſummas, ac nonnulla bona ſtabilia.

Poſt hæc idem Valerius, prævia declaratione jurata, quod ejus intentio fuerat donandi cauſa Mortis, & non per actum irrevocabilem, prout deſumi videbatur, ex quo adhibiti fuerant ſeptem Teſtes, quodque ipſe ob defectum auditus tanquam octuagenarius non bene intellexerat clauſulas importantes irrevocabilitatem, ac prævia etiam aſſertiva, quod donationem illam exaraverat ex cauſa iræ, ac od i irrationabilis adverſus Nepotes, addito ulterius, quod Patres abſque conſenſu eorum Generalis aut Provincialis prædictam donationem acceptare non poterant; anno 1684. eamdem donationem revocavit, & inſimul liti ceſſit favore Nepotum.

Mortuo Valerio de anno 1691. ejus Nepotes judicium promoverunt contra PP. Donatarios, & pro nullitate donationis, & pro retentione Loci Domorum ex cauſa eorum Crediti, ſententiamque concedentem retentionem obtinuerunt; A qua interpoſita appellatione ex parte PP., in hoc rerum ſtatu ad evitanda ulteriora litis diſpendia devenerunt Partes ad amicabilem concordiam, in qua repudiata per PP. donatione, dimiſſiſque bonis in ea contentis, prædicti Valerii Nepotes promiſerunt ſolvere PP. ſcuta mille, nec non alia ſcuta centum pro expenſis litium, funerum, & Eleemoſinæ Miſſarum pro anima Valerii per ipſos PP. celebratarum, eademque concordia fuit approbata a P. Commiſſario Generali.

Precibus ſubinde porrectis Sac. Congreg. pro illius confirmatione, audito deſuper Epiſcopo, ac exquiſito etiam voto Eminentiſſimi Domini Cardinalis Columnæ, fuerunt in ſenſu pro ejuſdem confirmatione, & in Congregatione diei 13. Auguſti 1721. emanavit reſcriptum -- *pro nova informatione ſuper numero Miſſarum, quæ ad rationem Manualis celebrari poſſunt ex inveſtimento ſcutorum* 1100 *monetæ Mileſitanæ.*

In ſequelam iſtius reſcripti ſupervenit relatio Vicarii Capitularis, in qua aſſerebat a præfata ſumma ſcutorum 1100., detrahenda eſſe ſcuta centum, uti ſoluta PP. in ſatisfactionem funerum, expenſarum, & eleemoſynæ Miſſarum celebratarum; reliqua ſcuta mille jam inveſtita reddere in fructu annua ſcuta 15. 70. monetæ Romanæ; Eleemoſinam vero pro Miſſis perpetuis eſſe taxatam in Diœceſi Melitenſi ad rationem ſcutorum 60. monetæ Romanæ, prout ad eandem rationem taxavit donator in Donatione, aſſignando pro qualibet Miſſa tarenos quatuor conſtituentes julium unum, & obulos novem; & concludebat, poſſe ex dicto inveſtimento ſcutorum mille celebrari uno anno Miſſas 85., & altero anno Miſſas 86. vel ad ſummum ſingulis annis Miſſas 95.

Repropoſita itaque Cauſa pro approbatione Concordiæ, inter ſummaria Precum ſub die 5. *Decembris* 1722. reſponſum fuit -- *pro approbatione, ita tamen ut a PP. celebrentur annuæ Miſſæ* 86.

Ab hujuſmodi reſcripto in ea parte, qua PP. fuerunt gravati onere Miſſarum, reclamant vigore novæ audientiæ ipſis conceſſæ, ſub motivo, quod cum donatio fuerit evidenter nulla ex pluribus rationibus adductis in ſcriptura eorum nomine circumferenda, prædicta ſcuta 1000. iidem receperunt ac recipiunt ex mera largitione, & munificentia hæredum tranſigentium abſque ullo ſibi injuncto onere Miſſarum, non vero Valerii Donantis.

Ex his, non gravabuntur EE VV. ſapientiſſime de more reſpondere.

An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis ſub die 5. Decembris 1722. quoad onus Miſſarum in caſu &c.?

Non propoſita.

Sess. 24. c. 8. de ref.

ORTONEN. CANONICATUS PÆNITENTIARII. Vocato de Menſe Januarii 1726. Canonicatu in Eccleſia Cathedrali Ortonen., Epiſcopus ad præſcriptum Sacri Concilii Tridentini *Seſſ. 24. cap 8. de reform.*, & *Concilii Romani tit. 32. cap. 4.*, illum in Præbendam favore Pœnitentiarii erexit. Indicto ſubinde Concurſu, Lucas Antonius de Berardis tantum comparuit, & approbatus fuit, ac proinde tranſmiſſis actis originalibus dicti Concurſus ad Datariam, proviſionem obtinuit, Litteraſque Apoſtolicas Proviſionis reportavit, in quibus appoſitum fuit ſequens Decretum -- *Volumus autem, quod tu infra annum proximum gradum Magiſterii in Theologia, vel Doctoratus, aut Licentiaturæ in Decretis, in aliqua approbata Univerſitate ſtudii Generalis, prævio rigoroſo examine, ac alias ſervatis ſervandis, omnino tenearis, alioquin dicti Canonicatus, & Præbenda vacent eo ipſo.*

Vigore iſtarum Litterarum Apoſtolicarum Proviſus cœpit poſſeſſionem Præbendæ ſub die 19. *Junii* ejuſdem anni. Sed quia unum ex enunciatis gradibus intra annum ſuſcipere non curaverat, & ſi pluries paterne monitus fuiſſet ab Epiſcopo, hinc *ſub die 2. Septembris* 1727. judicialiter citatus fuit per Promotorem Fiſcalem ad docendum, ſe obtemperaſſe decreto in prædictis Litteris Apoſtolicis appoſito, cum præfixione peremptorii termini quindecim dierum.

Infra terminum citationis comparuit Proviſus allegans, ipſum minime arctari poſſe ad ſuſcipiendum aliquem gradum ex præſcriptis in Litteris Apoſtolicis, ex quo non adhuc adimpleta fuerat forma præſcripta pro valida erectione Pœnitentiariæ in noviſſima Conſtitutione Sanctiſſimi, quæ incipit *Paſtoralis* impreſſa poſt Concilium Romanum *fol.* 135. in ea ſcilicet parte, qua demandatur, quod fructus Præbendæ Pœnitentiariæ, prout alterius Theologalis, ſaltem ad annua ſcuta 60. monetæ Romanæ, computatis diſtributionibus, aſcendere debent, dum controverſa Præbenda, de qua ipſo fuit proviſus, non plus reddebat in fructu una cum diſtributionibus quotidianis, quam annua ſcuta 44. monetæ Romanæ, nec unquam Epiſcopus curaverat augere Congruam, vel per unionem alicujus ſimplicis beneficii, vel per Contributionem Beneficiatorum Diœceſis, prout præſcribitur in eadem Conſtitutione §. *Cum itaque*.

Epiſcopus vero, poſthabita exceptione iſta tanquam irrelevante & inſubſiſtenti in facto, ſub die 26. Octobris ejuſdem anni 1727. proceſſit ad ſententiam Privationis, & ſucceſſive inhibuit Pœnitentiario, ne ſub pœna Carceris, & in ſubſidium Excommunicationis, accedere auderet ad Chorum, & ad ſedem Pœnitentiarii; Et quamvis adverſus dictam ſententiam interpoſita fuiſſet appellatio, ea tamen in devolutivo tantum fuit admiſſa, & ſubinde fuerunt per Epiſcopum affixa Edicta pro novo concurſu, qui tamen adhuc non eſt convocatus.

De menſe Januarii ſequentis anni 1728. Pœnitentiarius ſupplicavit Sanctiſſimo, quatenus dignaretur eundem benigne reintegrare ad poſſeſſionem Præbendæ Pœnitentiariæ, ac injungere Epiſcopo, ut Congruam augeret ad ſcuta 60 juxta tenorem prædictæ Conſtitutionis, ac etiam pro conceſſione congrui temporis, intra quod aſſumere valeret Lauream Doctoralem in aliqua publica & approbata Univerſitate.

Precibus remiſſis huic Sac. Congreg. cum clauſula, *ut provideret cum facultatibus neceſſariis, & opportunis*, Orator, qui interea gradum Doctoratus in Univerſitate Firmi ſuſcepit, renovat eandem ſupplicem inſtantiam, & præcipue quoad reintegrationem ad Præbendam, ſub motivo bonæ fidei, qua ipſe juſte credere poterat, prædictam Præbendam ex defectu reddituum nequaquam fuiſſe erectam in Pœnitentiariam, ſed adhuc exiſtere in ſtatu ſimplicis Præbendæ Canonicalis, prout antea erat, & per conſequens illum nullatenus arctari potuiſſe ad aſſumendam Lauream Doctoralem; & ad probandam inſufficientiam reddituum, exhibet notulam jurata omnium fructuum una cum diſtributionibus ab ipſo per annum perceptorum; ac etiam atteſtationem Canonici Adminiſtratoris reddituum Menſæ Capitularis deponentis, in duobus annis ſuæ Adminiſtrationis portionem tangentem cuilibet Canonico aſcendiſſe ad annuos ducatos 57. 50. conſtituentes ſcuta 44. monetæ Romanæ.

Audito

Audito Episcopo, hic facti seriem superius expositam comprobat, solum discrepat circa redditus Præbendæ, asserens istius fructus certos & incertos ascendere ad annuos ducatos 130. longe exuberantes scuta 60. monetæ Romanæ juxta notulam, quam transmisit.

His stantibus dignabuntur EE. VV. summa qua pollent sapientia respondere.

I. *An sit locus reintegrationi ad Præbendam Canonicalem Pœnitentiariam, de qua agitur in casu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An & quomodo sit locus supplemento ejusdem Præbendæ usque ad integralem summam annuorum scutorum 60. monetæ Romanæ in casu &c.?*

Non proposita.

UGENTINA PARTICIPATIONIS. In Terra Ruffani Ugentinæ Diœcesis adest unica Ecclesia Parochialis non numerata, & receptitia omnium Civium, qui statim ac ad Sacros Ordines promoventur, describuntur in Tabella omnium aliorum Sacerdotum, & participant de Massa communi, quæ distribuitur in fine cujuslibet anni, satisfactis prius per ipsos, ac etiam per alios Missis in dicta Ecclesia celebrandis, quæ inter Participantes dividuntur, absque ullo onere residentiæ, vel Chori, ut refert Episcopus in sua relatione, quæ datur impressa. *Sess 6. Cap. de ref.*

Anno 1696. adscripto ad eamdem Ecclesiam Sacerdote Donato Arnesio, ac admisso ad participationem Massæ Communis, in ea continuavit usque ad annum 1715., quo ad urbem se contulit, relicto ibi alio Sacerdote, qui onera Missarum sibi tangentia adimpleret.

Quamvis autem dictus Sacerdos substitutus Missarum onera adimpleviſſet usque, & per totum Mensem Octobris 1717. Arnesius tamen non fuit admissus ad participationem Massæ, seu reddituum Ecclesiæ, nisi per totum annum 1716., quinimmode prædicto Mense Octobris 1717. fuit per Archipresbyterum cancellatus a Tabella Presbyterorum Participantium, ac privatus participatione Massæ Communis, & injunctum præfato Sacerdoti substituto, ne amplius pro eo Missas celebraret, illarumque onera fuerunt divisa inter alios Presbyteros participantes.

Ab hujusmodi expulsione illico reclamavit Arnesius ad A. C sed remissa Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sac. Congreg., ea siluit usque ad Mensem Augusti 1727 quo per dictum Arnesium datus fuit supplex libellus, instans pro reintegratione ad possessionem participandi de dicta Massa Communi, & pro restitutione portionum ad ipsum spectantium usque ad præsens.

Audito Episcopo, hic omnia exposita confirmans, est in sensu, quod Orator, non obstante sua absentia, participare deberet de prædicta Massa communi, & in comprobationem affert exempla aliorum quatuor Presbyterorum, qui licet absentes causa studii, aut rei domesticæ, participarunt de eadem Massa, satisfactis per alios oneribus Missarum.

Verba relationis circa statum hujus Ecclesiæ, & circa participationem absque ullo onere residentiæ, & Chori, sunt sequentia „ Unica esse Parochialem in antedicta Terra, & esse Civium Receptitiam, adeout quilibet in Sacris constitutus, & adscriptus servitio ejusdem Parochialis, statim ac petierit admissionem participationis Massæ Communis Parochialis prædictæ a Parocho seu Archipresbytero, admittitur, & participat de Massa communi prædicta, satisfaciendo tamen Missarum oneri servata forma distributionis inter Participantes, vel per se, vel per intermediam Personam, absque onere residentiæ, aut Chori, itaut satisfacto oneri Missarum, Sacerdoti Participanti assignato in fine cujuslibet anni redditus omnes illius Ecclesiæ dividuntur pro æquali parte inter Participantes „ In eadem tamen relatione nihil exponitur circa servitium Ecclesiæ, & Chori, quomodo scilicet reguletur, quinam servire & interesse teneantur, & an ultra dictam Massam Communem adsit alia Massa distributionum debitarum residentibus, & interessentibus per punctos, & horas; etenim juxta universalem Consuetudinem Italiæ, & præcipue Regni Neapolis, hujus-

Sess. 24. c. 8. de ref.

ORTONEN. CANONICATUS PÆNITENTIARII. Vocato de Mense Januarii 1726. Canonicatu in Ecclesia Cathedrali Ortonen., Episcopus ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini *Sess. 24 cap 8. de reform.*, & *Concilii Romani tit. 32. cap. 4.*, illum in Præbendam favore Pœnitentiarii erexit. Indicto subinde Concursu, Lucas Antonius de Berardis tantum comparuit, & approbatus fuit, ac proinde transmissis actis originalibus dicti Concursus ad Datariam, provisionem obtinuit, Litterasque Apostolicas Provisionis reportavit, in quibus appositum fuit sequens Decretum -- *Volumus autem, quod tu infra annum proximum gradum Magisterii in Theologia, vel Doctoratus, aut Licentiaturæ in Decretis, in aliqua approbata Universitate studii Generalis, prævio rigoroso examine, ac alias servatis servandis, omnino tenearis, alioquin dicti Canonicatus, & Præbenda vacent eo ipso.*

Vigore istarum Litterarum Apostolicarum Provisus cœpit possessionem Præbendæ sub die 19. *Junii* ejusdem anni. Sed quia unum ex enunciatis gradibus intra annum suscipere non curaverat, & si pluries paterne monitus fuisset ab Episcopo, hinc *sub die 2. Septembris* 1727. judicialiter citatus fuit per Promotorem Fiscalem ad docendum, se obtemperasse decreto in prædictis Litteris Apostolicis appositio, cum præfixione peremptorii termini quindecim dierum.

Infra terminum citationis comparuit Provisus allegans, ipsum minime arctari posse ad suscipiendum aliquem gradum ex præscriptis in Litteris Apostolicis, ex quo non adhuc adimpleta fuerat forma præscripta pro valida erectione Pœnitentiariæ in novissima Constitutione Sanctissimi, quæ incipit *Postoralis* impressa post Concilium Romanum *fol.* 135. in ea scilicet parte, qua demandatur, quod fructus Præbendæ Pœnitentiariæ, prout alterius Theologalis, saltem ad annua scuta 60. monetæ Romanæ, computatis distributionibus, ascendere debent, dum controversa Præbenda, de qua ipso fuit provisus, non plus reddebat in fructu una cum distributionibus quotidianis, quam annua scuta 44. monetæ Romanæ, nec unquam Episcopus curaverat augere Congruam, vel per unionem alicujus simplicis beneficii, vel per Contributionem Beneficiatorum Diœcesis, prout præscribitur in eadem Constitutione §. *Cum itaque*.

Episcopus vero, posthabita exceptione ista tanquam irrelevante & insubsistenti in facto, sub die 26. Octobris ejusdem anni 1727. procesit ad sententiam Privationis, & successive inhibuit Pœnitentiario, ne sub pœna Carceris, & in subsidium Excommunicationis, accedere auderet ad Chorum, & ad sedem Pœnitentiarii; Et quamvis adversus dictam sententiam interposita fuisset appellatio, ea tamen in devolutivo tantum fuit admissa, & subinde fuerunt per Episcopum affixa Edicta pro novo concursu, qui tamen adhuc non est convocatus.

De mense Januarii sequentis anni 1728. Pœnitentiarius supplicavit Sanctissimo, quatenus dignaretur eundem benigne reintegrare ad possessionem Præbendæ Pœnitentiariæ, ac injungere Episcopo, ut Congruam augeret ad scuta 60 juxta tenorem prædictæ Constitutionis, ac etiam pro concessione congrui temporis, intra quod assumere valeret Lauream Doctoralem in aliqua publica & approbata Universitate.

Precibus remissis huic Sac. Congreg. cum clausula, *ut provideret cum facultatibus necessariis, & opportunis*, Orator, qui interea gradum Doctoratus in Universitate Firmi suscepit, renovat eandem supplicem instantiam, & præcipue quoad reintegrationem ad Præbendam, sub motivo bonæ fidei, qua ipse juste credere poterat, prædictam Præbendam ex defectu reddituum nequaquam fuisse erectam in Pœnitentiariam, sed adhuc existere in statu simplicis Præbendæ Canonicalis, prout antea erat, & per consequens illum nullatenus arctari potuisse ad assumendam Lauream Doctoralem; & ad probandam insufficientiam reddituum, exhibet notulam jurata omnium fructuum una cum distributionibus ab ipso per annum perceptorum; ac etiam attestationem Canonici Administratoris reddituum Mensæ Capitularis deponentis, in duobus annis suæ Administrationis portionem tangentem cuilibet Canonico ascendisse ad annuos ducatos 57. 50. constituentes scuta 44. monetæ Romanæ.

Audito

Audito Episcopo, hic facti seriem superius expositam comprobat, solum discrepat circa redditus Præbendæ, asserens istius fructus certos & incertos ascendere ad annuos ducatos 130. longe exuberantes scuta 60. monetæ Romanæ juxta notulam, quam transmisit.

His stantibus dignabuntur EE. VV. summa qua pollent sapientia respondere.

I. *An sit locus reintegrationi ad Præbendam Canonicalem Pœnitentiariam, de qua agitur in casu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An & quomodo sit locus supplemento ejusdem Præbendæ usque ad integralem summam annuorum scutorum 60. monetæ Romanæ in casu &c.?*

Non proposita.

UGENTINA PARTICIPATIONIS. In Terra Ruffani Ugentinæ Diœcesis adest unica Ecclesia Parochialis non numerata, & receptitia omnium Civium, qui statim ac ad Sacros Ordines promoventur, describuntur in Tabella omnium aliorum Sacerdotum, & participant de Massa communi, quæ distribuitur in fine cujuslibet anni, satisfactis prius per ipsos, ac etiam per alios Missis in dicta Ecclesia celebrandis, quæ inter Participantes dividuntur, absque ullo onere residentiæ, vel Chori, ut refert Episcopus in sua relatione, quæ datur impressa. *Sess. 6. Cap. de ref.*

Anno 1696. adscripto ad eamdem Ecclesiam Sacerdote Donato Arnesio, ac admisso ad participationem Massæ Communis, in ea continuavit usque ad annum 1715., quo ad urbem se contulit, relicto ibi alio Sacerdote, qui onera Missarum sibi tangentia adimpleret.

Quamvis autem dictus Sacerdos substitutus Missarum onera adimpleviset usque, & per totum Mensem Octobris 1717. Arnesius tamen non fuit admissus ad participationem Massæ, seu reddituum Ecclesiæ, nisi per totum annum 1716., quinimmode prædicto Mense Octobris 1717. fuit per Archipresbyterum cancellatus a Tabella Presbyterorum Participantium, ac privatus participatione Massæ Communis, & injunctum præfato Sacerdoti substituto, ne amplius pro eo Missas celebraret, illarumque onera fuerunt divisa inter alios Presbyteros participantes.

Ab hujusmodi expulsione illico reclamavit Arnesius ad A. C sed remissa Causa per Auditorem Sanctissimi ad hanc Sac. Congreg., ea siluit usque ad Mensem Augusti 1727 quo per dictum Arnesium datus fuit supplex libellus, instans pro reintegratione ad possessionem participandi de dicta Massa Communi, & pro restitutione portionum ad ipsum spectantium usque ad præsens.

Audito Episcopo, hic omnia exposita confirmans, est in sensu, quod Orator, non obstante sua absentia, participare deberet de prædicta Massa communi, & in comprobationem affert exempla aliorum quatuor Presbyterorum, qui licet absentes causa studii, aut rei domesticæ, participarunt de eadem Massa, satisfactis per alios oneribus Missarum.

Verba relationis circa statum hujus Ecclesiæ, & circa participationem absque ullo onere residentiæ, & Chori, sunt sequentia „ Unica esse Parochialem in antedicta Terra, & esse Civium Receptitiam, adeout quilibet in Sacris constitutus, & adscriptus servitio ejusdem Parochialis, statim ac petierit admissionem participationis Massæ Communis Parochialis prædictæ a Parocho seu Archipresbytero, admittitur, & participat de Massa communi prædicta, satisfaciendo tamen Missarum oneri servata forma distributionis inter Participantes, vel per se, vel per intermediam Personam, absque onere residentiæ, aut Chori, itaut satisfacto oneri Missarum, Sacerdoti Participanti assignato in fine cujuslibet anni redditus omnes illius Ecclesiæ dividuntur pro æquali parte inter Participantes „ In eadem tamen relatione nihil exponitur circa servitium Ecclesiæ, & Chori, quomodo scilicet reguletur, quinam servire & interesse teneantur, & an ultra dictam Massam Communem adsit alia Massa distributionum debitarum residentibus, & interessentibus per punctos, & horas; etenim juxta universalem Consuetudinem Italiæ, & præcipue Regni Neapolis, hujus-

hujusmodi Ecclesiæ receptitiæ regulariter constituunt quamdam speciem Capituli, seu Congregationis per imaginem Ecclesiæ Collegiatæ, in quibus Clerici & Presbyteri participantes, licet nullum dicantur habere Beneficium residentiale, sunt tamen addicti servitio Ecclesiæ, & Chori, ut videre est *apud Cardin. tom. de Luca in adnotat. ad Concilium disc. 2. n. 15. & de Canon. disc. 19. 21. & 22.*

Jura Archipresbyteri, aliorumque Participantium non adhuc sunt exhibita, dignabuntur itaque EE. VV. definire.

I. *An sit locus manutentioni, seu reintegrationi favore Donati Arnesii etiam non obstante absentia, in participatione Massæ Communis Ecclesiæ Parochialis Terræ Ruffani, & quatenus affirmative.*

II. *An, & a qua die debeant eidem restitui portiones Massæ Communis.*

Non proposita.

Die Sabbathi 28. Januarii 1730.

Sess. 24. c. 1. de ref. Matr.

MECHLINIEN. MATRIMONII, ET LEGITIMATIONIS PROLIS. In præterita Congregatione relata fuit inter Summariam precum instantia pro parte Principissæ de Bach pro rimissoria ad effectum examinandi formiter tres Testes magis præcise deponentes de vero, & reali Matrimonio; Prout Hæredes Principissæ de Tilly ad servandam æqualitatem in Judicio, contemporanee petierunt nedum Remissoriam pro examinandis formiter quinque Testibus, quorum extrajudicialis depositio allata fuit in eorum *Summario n. 2. 3. 4. & 5.* Sed etiam Compulsoriam specialem ad exhibendas quasdam assertas originales receptas, exarata a prædicta Principissa de Bach in computum dotis assignatæ in Laudo Reverendissimi tunc Hispaniarum Nuntii, de quarum tamen existentia nullus aderat fumus; At Sac. Congreg. mandavit, ut reproponeretur Causa super Negotio principali cum eisdem Scripturis una simul cum præsenti instantia super Remissoria.

Causa principalis proposita fuit in Congregatione *Diei 24. Septembris 1729.* sub dubio -- *An sit standum, vel recedendum a decisis?* -- Sed tunc, nulla capta resolutionem, dictum fuit -- *Iterum proponatur, & exhibeantur Epistolæ Comitis de Tilly* -- Exhibitis itaque dictis Epistolis reproponuntur, ab EE. VV. sapientissime de more decidenda, sequentia duo dubia, videlicet.

I. *An sit standum vel recedendum a decisis super negotio principali.*

II. *An sit locus Remissoris hinc inde super Matrimonio vero.*

Ad I. in decisis, & amplius.
Ad II. dilata.

IN anteacta Congregatione habita die 14. currentis Mensis cum sequentes Causæ in Folio descriptæ resolutæ non fuerint, non gravabuntur EE. VV. idem Folium benigne reassumere, & infrascriptis Dubiis sapientissime de more respondere.

Sess. 22. c. 8. de ref.

NULLIUS SEU MONTIS CASINI DISTRIBUTIONIS SUBSIDIORUM DOTALIUM.

I. *An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis quoad secundum dubium?*

II. *An sit locus restitutioni subsidiorum dotalium per Ordinarios Cassinenses distributorum Personis Extraneis contra expressam mentem Testatoris in casu &c.?*

Ad I. in decisis, ut Ordinarius seu ab eo deputatus assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Cappuccinorum, servata forma Testamenti, & fiant Gratis.
Ad II. Ad Eminentissimum Præfectum juxta mentem.

MELE-

MELEVITANA CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.

An sit standum vel recedendum a decisis sub die 5. Decembris 1722. quoad onus Missarum in casu &c.? — *Sess. 25. c. 4. de Ref.*

In decisis, & amplius.

ORTONEN. CANONICATUS PÆNITENTIARII.

Sess. 24. c. 8. de ref.

I. *An sit locus reintegrationi ad Præbendam Canonicalem Pœnitentiariam, de qua agitur in casu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An, & quomodo sit locus supplemento ejusdem Præbendæ usque ad integralem summam annuorum scutorum 60. monetæ Romanæ in casu &c.?*

Ad I. negative, & supplicandum esse Sanctissimo pro gratia.
Ad II. Dilata.

UGENTINA PARTICIPATIONIS.

Sess. 6. c. 2. de Ref.

I. *An sit locus manutentioni seu reintegrationi favore donati Arnesii, etiam non obstante absentia, in participatione Massæ Communis Ecclesiæ Parochialis Terræ Russani; & quatenus affirmative.*

II. *An, & a qua die debeant eidem restitui portiones Massæ Communis.?*

Dilata.

Decretum de observat. & evitan. &c. Sess. 22. de Sacrific. Missæ.

BARCHINONEN. CAPPELLÆ. In Atrio delitiosæ Domus, seu Turris Familiæ de Fontaner constructum reperitur quoddam Sacellum seu Oratorium dicatum Immaculatæ Conceptioni B. M. V., Januam habens prope Viam publicam, & Campanile cum Campanula, ibique Sacrum Missæ Sacrificium celebrari, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum decenter asservari, & Christifidelium venerationi palam exponi consuevit; Ultra dictam publicam Januam, aliam quoque particularem habet, per quam ex Portico domus accessus patet ad Cappellam.

Anno 1712. Ignatius Fontaner dictæ Domus Possessor, prævia licentia Ordinarii illud in ampliorem formam redigi curavit; Sed cum Sepulchrum quoque pro se suisque Descendentibus construi exoptaret, Parochus Ecclesiæ S. Ginnesii (intra cujus limites situm est prædictum Oratorium): & per iter unius horæ valde asperum ab ea distans, acrem controversiam promovit, non licuisse scilicet dicto Ignatio sine sui consensu Oratorium ampliare & reædificare, ibique Sanctissimum recondere ac exponere, minusque Sepulchrum construere; sed post passam ab eo contrariam sententiam, res composita fuit de anno 1713. amicabili Concordia, in qua reservatis Parocho Jurisdictione, aliisque Juribus Parochialibus, confirmata fuit ampliatio Oratorii, Sacrificii Missæ, aliorumque Divinorum Officiorum celebratio, ac etiam Sanctissimi Sacramenti asservatio & expositio, nec non retentio Campanæ, illiusque usus, prout in aliis Ecclesiis; & concessa insuper fuit facultas inibi construendi Sepulcrum gentilitium, ac etiam fundandi Beneficia, vel Ecclesiastica Officia, prout eodem anno prædictus Ignatius authoritate Vicarii Generalis fundavit simplex Officium Ecclesiasticum, ad nutum amovibile, cum onere sex Missarum in hebdomada; Et concordia ista approbata fuit, nedum ab eodem Vicario Barchinonen. & Reverendissimo tunc Hispaniarum Nuntio in actu stipulationis, sed etiam a Sacra Congreg. sub die 6. Septembris 1726., expedito desuper Brevi Apostolico. Hæc facti series eruitur ex Juribus pro parte Fontaner distribuendis.

Anno 1728. modernus Episcopus Barchinonen. in actu Visitationis duo condidit decreta. Primum, quo mandavit, ne in diebus Festis ante celebrationem Missæ in di-

Sess. 22. c. 6. de ref.

SENOGALLIEN., SEU FANEN. SUBSIDII DOTALIS. In ultimo Testamento de anno 1711. Albericus Arfilii hæredes fiduciarios esse voluit Presbyteros Congregationis Oratorii Civitatis Senogallien., ac mandavit, ut redditus nonnullorum bonorum apud Ædem Sacram deponerentur pro Monacandis suis Nepotibus ex tribus Sororibus, quatenus Monacari vellent, prius nempe pro filiabus Archangelæ, secundo pro filiabus Antoniæ, ac tertio pro filiabus Seraphinæ, taxando hujusmodi subsidium pro unaquaque ex eis in scutis 500. monetæ Urbini; In defectum istarum Puellarum, ut supra Monacandarum, voluit, ut pecuniæ prædictæ erogarentur eodem ordine, & prælatione in manutenendis filiis masculis earundem Sororum in aliqua Universitate, seu Collegio, ad hocut studiis operam navare possent, assignando annua scuta 50. monetæ Romanæ; In casu vero quod aliquis ex suis Nepotibus Masculis statum mutaret, quia Uxorem duceret, vel Religionem ingrederetur, aut gradum Sacerdotalem susciperet, unicuique ex illis prælegavit pro una vice tantum scuta 50.; residuales vero redditus investiri mandavit in commodum ac beneficium hujus suæ piæ voluntatis: Deficientibus demum omnibus præfatis lineis mandavit, quod ex his bonis erigerentur quinque Cappellaniæ cum onere Missarum taxan. ab Ordinario tunc temporis; ut latius ex particula Testamenti circumferenda.

Anno 1727. Antonia altera ex Sororibus Testatoris, exposuit Sanctissimo precibus Sacræ Congregationi remissis, quod cum nullus ex vocatis tunc adesset capax dicti legati, vel qui ad illud consequendum instaret, excepta Anna ejus filia, quæ tamen matrimonium Spirituale contrahere non intendebat, sed tantum Carnale, supplicavit proinde quatenus dignaretur pro hac vice tantum derogare voluntati Testatoris ad effectum cum dicto subsidio dotali se nubendi in Sæculo; Auditoque, & annuente tunc Episcopo Fanen., concessa fuit gratia, & expeditum Breve Apostolicum directum eidem Episcopo Fanen. qui illud executus fuit.

Adversus hujusmodi Breve reclamarunt in vim solitæ Clausulæ in eo adjectæ -- *Salva scilicet semper Auctoritate Sacræ Congregationis* -- Anna filia Archangelæ primæ Sororis Testatoris, & Felix filia Seraphinæ tertiæ Sororis, prætendentes illud fuisse subreptitie ac obreptitie obtentum ob non factam mentionem de ipsarum existentia, quæ erant, & sunt in statu habili & capaci ad consequendum præfatum subsidium dotale; ac etiam quia omissæ fuerunt plures & graves circumstantiæ desumptæ ex Testamento, quæ Sacram Congregationem, & Summum Pontificem difficiliorem reddidissent in gratiæ concessione; ac instant, ut dictum Breve non exequatur, prout latius ex Juribus earum nomine circumferendis.

Sub die 21 Augusti 1728. injunctum fuit Episcopo Fanen., ut superfederet in statu & terminis quoad executionem Brevis; & requisita ulterius fuit relatio Episcopi Senogallien., qui factum superius expositum confirmat; subdit etiam, quod Archangela prima Soror Testatoris habet quinque filios viventes, majores anni triginta; videlicet Lucam Franciscum, & Joannem Dominicum Sæculares, Philippum Canonicum illius Cathedralis, Nicolaum Sacerdotem, & Annam (unam ex Oratricibus) usque nunc nuptui non traditam, sed ætatis annorum 46. circiter; Seraphinam vero tertiam Testatoris Sororem reliquisse plures filios in majori tamen ætate, quam supradictos, nempe Josephum Antonium Clericum Beneficiatum, Joannem Baptistam minoribus Ordinibus insignitum, Carolum Sæcularem, & Felicem (alteram Oratricem) nunc pariter in matrimonium non collatam, sed annum 40. circiter agentem.

Jura Antoniæ, ac Annæ ejus filiæ non adhuc sunt deducta; non gravabuntur itaque EE. VV. decernere.

An fit locus executioni Brevis in casu &c.?

Non proposita.

ROMA-

ROMANA DISTRIBUTIONUM. Propoſita præſenti Cauſa in Congregat. *Die* 3. *Decembris* 1729. reſponſum fuit -- *Dilata, & perquirantur Decreta, & admentem*, & mens fuit, *quod exhiberentur Litteræ Coadjutoriarium*.

In ſequelam Mentis, exhibitæ fuerunt litteræ duorum Coadjutorum, qui ſunt in Cauſa, quorum uniformis tenor circa punctum, de quo agitur, eſt ſequens „ „ omnes fructus, redditus, & proventus, diſtributiones quotidianas, & emolu- „ menta quæcumque ad Canonicatum, & Præbendam prædictam quomodolibet „ pertinentia, & in quibuſvis rebus conſiſtentia pro dicto N. (*Scilicet Coadju-* „ *to*) lucrari poſſis, & reſpective tenearis, abſque eo quod tu quidquam ex fru- „ ctibus, redditibus, proventibus, diſtributionibus, & emolumentis hujuſmodi „ a prædicto N. (*Coadjuto*) ratione ſervitii Coadjutoris Officii hujuſmo- „ di, ſeu prætextu congruæ ſubſtentationis, aut alimentorum petere, vel præ- „ tendere poſſis &c. *& Subinde* -- Et ſi dictus N. (*Coadjutus*) ob non præſtitum „ per te debitum Coadjutoris Officii hujuſmodi Servitium, quidquam ex fructi- „ bus, redditibus, proventibus, & emolumentis prædictis perdiderit, ſeu lu- „ cratus non fuerit, tu id omne ſic deperditum, ſeu non lucrifatum de tuo pro- „ prio, prædicto N. (*Coadjuto*) ſolvere, & reſtituere tenearis, & obligatus „ exiſtas.

Perquiſitis vero Regeſtris Secretariæ datum non fuit invenire aliquod decretum faciens ad rem, præter relata in folio die 3. *Decembris præteriti*.

Exhibent etiam prædicti duo Coadjutores fidem Secretari Capituli teſtantis, alterum ex illis percepiſſe de anno 1726. punctaturas, ſeu fallentias Canonicorum abſentium, & alterum recepiſſe punctaturas anni mox elapſi 1729. ac inſtant ut controverſæ fallentiæ ad eos ſpectent, veluti non comprehenſæ ſub nomine fructuum, proventuum, & diſtributionum ad Canonicatum pertinentium, ideoque pro favorabili reſolutione danda ad eadem ſequentia dubia non reſoluta ſub dicta *die* 3. *Decembris*, cujus folium EE. VV. reaſſumere dignabuntur, videlicet.

I. *An diſtributiones debeantur Canonico Coadjuto extra Vrbem Commoranti, ſuo pariter Coadjutore extra Vrbem cauſa infirmitatis degente?*

II. *An lucra provenientia ex punctaturis, & abſentiis Canonicorum, quæ præſentibus accreſcunt, debeantur Canonicis Coadjutoribus, ſive potius Coadjutis in caſu &c.?*

Non propoſita.

Die Sabbathi 11. Februarii 1730.

REaſſumere non gravabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis, & Dubiis tunc non reſolutis ſapientiſſime de more reſpondere.

BARCHINONEN. CAPPELLÆ.

Decretum de evit. & obſerv. &c. ſeſſ. 22. de Sacrific. Miſſ.

I. *An decreta lata ab Epiſcopo ſubſtineantur in caſu &c.*

II. *An, quomodo, & ad quem effectum liceat de Fontaner retinere Campanam in Cappella de qua agitur?*

JANUEN. CAPPELLANIÆ.

Seſſ. 23. c. 6. de Reſ.

An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis in caſu &c.

SENOGALLIEN. SEU FANEN. SUBSIDII DOTALIS.

Seſſ. 21. c. 6. de Reſ.

An ſit locus executioni Brevis in caſu &c.?

ROMANA DISTRIBUTIONUM.

Sess. 24. c. 12. de reform.

I. *An distributiones debeantur Canonico Coadjuto extra Urbem commoranti, suo pariter Coadjutore extra Urbem causa infirmitatis degente?*

II. *An lucra provenientia ex punctaturis, & absentiis Canonicorum, quæ præsentibus accrescunt, debeantur Canonicis Coadjutoribus, sive potius Coadjutis in casu &c.?*

Sess. 24. c. 1. de ref. Matr.

ROMANA MATRIMONII. Alexander Ursinus, captus amore Puellæ Annæ Gonfiantini, post copulam cum ea habitam, & promissam fidem Matrimonii etiam in scriptis, ut ex folio originaliter exhibito, cupiens dictum Matrimonium in faciem Ecclesiæ celebrare, opportunam licentiam obtinuit, cujus vigore explorata per Parochum utriusque Contrahentis voluntate, habitoque mutuo eorum consensu, facta fuit prima publica denunciatio.

Sed appositio *Nihil transeat* ex parte Comitis Virginii Ursini illius Genitoris, iidem Sponsi ad evertenda omnia impedimenta, de sero diei 26. Martii præteriti anni 1729., circa primam noctis horam convenerunt in Ecclesia Parochiali S. Laurentii in Lucina, ubi vocato Parocho sub mendicato titulo cujusdam gravis negotii, statim ac eum advenientem, & in contiguas Mansiones Parochiales, & præcipue in secundum Cubiculum, in quo nullum aderat lumen, ingredientem adspexerunt, ambo sese ad invicem manibus tenentes eundem sequuti fuerunt una cum duobus Sponsæ Fratribus, aliisque duobus Testibus ad id vocatis, & coram eo ac Testibus Sponsus ita consensum suum aperuit -- *Padre Curato questa è la mia Sposa* --; Ex quibus verbis agnoscens Parochus illum esse Alexandrum Ursini, & prævidens ex antecedentibus notitiis, quod tunc coram ipso Matrimonium clandestine contrahere intendebat, statim exclamavit, & vi omni adhibita, non curata vestis laceratione, aufugit.

His ita peractis Contrahentes illico conscensis equis Terram S. Poli petierunt, & post septem dies redeuntes ad Urbem, fuerunt capti a Birruaris, ac in arcta custodia detenti, ubi adhuc retinentur, compilatoque desuper Processu in Tribunali Eminentissimi Urbis Vicarii, cum Causa super validitate hujus Matrimonii, remissa fuerit a Sanctissimo ad Sacram Congregationem pro Voto, proponitur hodie dubium, de quo in calce restrictus.

Parochus in sua judiciali depositione inserta in dicto Processu *fol.* 3. *& seq.* inter cætera ita refert -- *solo posso dire, che uno di detti Homini sentii benissimo, che mi disse con voce intelligibile queste precise parole -- P. Curato, questa è la mia Sposa -- dalle quali parole io conobbi benissimo alla voce, che era il figlio del Conte Virginio Orsini chiamato per nome Alessandro, e senza aspettare, che finisse di proferire la parola di Sposa, io cominciai a gridare, e facendo un salto, mi buttai fuori della Porta di detta stanza, benchè uno di detti Huomini mi pigliasse per la Sopraveste per trattenermi, dicendomi - Senta senta Padre Curato - e non potendomi tenere, mi squarciò la sopraveste &c., nè posso dire di aver veduto, se vi era la Sposa, ò nò, perchè io non la viddi, nè sentii parlare veruna donna &c.* -- & paulo post -- *e perciò avendo io tutte dette notizie in detta sera, vedendo, che il detto Alexandro voleva fare il Matrimonio clandestinamente, io me ne fugii via &c.*

Ex duobus Testibus vocatis, & præsentibus celebrationi Matrimonii, unus, deposuit audivisse tantum illa verba Viri -- *Questa è la mia Sposa* --, ita postea subjengens -- *ma io non viddi nè il figlio di detta Conte, nè la Sorella di detto Carluccio* (ideſt Sponsam) *e molto meno sentii veruna voce di donna &c. -- ut ex proceſſ. fol.* 34. *seq.*; Alter vero ita asseruit -- *io per verità non sentii parlare detto figlio del Conte, nè la detta Anna &c. ut in Proceſſ. fol.* 53. *& seq.*

Ex constitutis utriusque Conjugis transcriptis in eodem *Processu fol.* 50. *& seq. & fol.* 69., *& seq.* Sponsa constanter asserit ipsam post verba ab eodem Alexandro prolata, dixisse -- *io piglio per mio Marito Alexandro Ursini* -- Sponsus vero per hæc verba deposuit -- *e nell' istesso tempo subito repigliò la detta Anna con*

voce

voce tremante - questo è il Sig. Conte Vrsini &c. ed io posso dire di non aver sentito, che la detta Anna oltre le parole sudette prosequisse à dir altro &c.

Quod Mulier pronunciaverit dicta verba exprimentia suum consensum, deponunt etiam duo ejus Fratres, qui fuerunt præsentes juxta eorum juratam, & extrajudicialem depositionem originaliter exhibitam.

Alexander Sponsus constans est, & perseverat in eadem sua voluntate, ut apparet nedum ex dicto Constituto, ubi protestatus est, velle iterum rite & valide contrahere Matrimonium, quatenus contractum esset nullum; sed etiam ex alio separato folio ab eo scripto & subscripto sub die 29. Julii 1729. quod pariter exhibetur.

Scribentes pro Comite Virgilio Patre instante pro declaratione nullitatis Matrimonii, fundamentum constituunt in eo, quod Parochus nec vidit, nec videre poterat ob deficientiam luminis in Cubiculo personam sponsæ, minusque signa & nutus contrahentium, nec audivit verba ejusdem, prout nec audiverunt duo Testes ad id vocati; hinc inferentes, haud servatam fuisse formam Sacri Concilii Tridentini *Sess. 24. Cap. 1. de refor. Matrim.* requirentis præsentiam Parochi, & Testium, non physicam seu materialem, sed moralem humano modo, ut possint scilicet testificare de Matrimonio actualiter, & de facto contracto, ut explicavit Sacra Congregatio *super dubiis Matrimoniorum 7. Martii* 1700.

Hoc sane testimonium, nec Testes, nec Parochus perhibere valent in casu, de quo agitur, quia consensum Sponsæ non audiverunt. Non obstante, quod Parochus affectasset non audire, quia objectum procedere credunt, si Parochus naturaliter intellixisset, & studiose affectasset non intelligere; Secus vero, quando revera non vidit, nec audivit verba Sponsæ, ut latius ex scriptura circumferenda.

Defensores vero pro Matrimonii validitate asserunt, illud perfici mutuo Conjugum consensu, coram Parocho & Testibus pandito, & quod ad ejus substantiam & validitatem non requirantur verba expressa, sed sufficiant signa aut nutus, aliive actus externi univoci, ac internum animum & consensum indicantes. De consensu Sponsæ in præsenti clare constare dicunt, nedum ex supradictis verbis a se prolatis: *io piglio per marito Alessandro Vrsini*: de quibus deponunt uterque Conjux, & Sponsæ Fratres, sed etiam ex signis, & factis antecedentibus, scilicet promissione Matrimonii, tractatu de illud contrahendo, exploratione voluntatis, ac publica denunciatione jam secuta; Ex factis concomitantibus, videlicet ex accessu ipsius Sponsæ cum Sponso ad Ecclesiam Parochialem, appropinquatione ad Parochum, & istius retentione ne fugeret; demum ex subsequentibus, nempe ex simultaneo egressu ab Ecclesia, accessu ad Terram Poli, cohabitatione in figura Matrimonii, & perseverantia, & instantia insimul pro illius validitate.

Nec relevare putant, quod Parochus & Testes non audiverint verba Sponsæ; Quia testes deponunt de factis, & signis indicantibus illius consensum, nempe de simultanea appropinquatione Oratorum ad Parochum; Parochus vero ex plena notitia antecedentis tractatus, prout ex sua depositione, statim cognovit, quod iidem Sponsi Matrimonium contrahere intendebant; hinc si revera agnovit, & intellexit, quæ coram ipso agebantur, ejus præsentia fuit moralis, qualis est, quando potuit intelligere, sed affectate non intellexit; Et in omnem casum concludunt, quod si aliqua supereesset hæsitatio, renovari posset consensus ad cautelam, stante perseverantia, & mutuo Conjugum desiderio; prout hæc, aliaque plura habentur in eorum scriptura pariter circumferenda.

Super dubio: *an affectante Parocho non audire verba, vel non videre nutus attentantium clandestine contrahere Matrimonium; & revera illa non audiente, vel istos non vidente, validum sit matrimonium coram ipso attentatum?* acerrima est controversia inter Theologos, & Canonistas, ut latissime videre est apud *Advoc. Vrsajam discept. 2. tom. 1. par. 2. & discept. 21. tom. 2.*

parte

parte prima juxta Venetam impressionem: Quo vero ad Resolutiones hujus Sacræ Congregationis plures adsunt, quarum aliquas ad opportunitatem indicare mei muneris erit.

In Romana super dubiis Matrimoniorum de ordine Sanctissimi discussum fuit supradictum dubium, ac alterum: an præsentia Parochi debeat esse moralis humano modo, & cum advertentia, itaut possit esse Testis Matrimonii actualiter, & de facto contracti, non vero voluntatis contrahendi; vel sufficiat potius sola præsentia physica, seu materialis? *Sacra Congregatio sub die 7. Martii* 1700. *ita respondit*: reprobata opinione, quod sufficiat præsentia Parochi pure physica seu materialis, providendum esse in casibus particularibus.

Deveniendo nunc ad casus particulares: *In Giennen. 26. Julii* 1582. *proposito dubio*; Si Sacerdos adfuerit, nihil tamen eorum, quæ agebantur, vidit, neque audivit, utrum tale Matrimonium valide contrahebatur, vel potius tanquam sine Sacerdote nullius sit ponderis & momenti *Sacra Congregatio ita respondit*: non valere, si Sacerdos non intellexit, nisi tamen affectasset non intelligere, *ut lib. 3. decret. fol. 59. tergo*.

Ista tamen resolutio in diversum sensum trahitur a Doctoribus hinc inde; *Nam Sanch. de matrim. lib. 3. disput. 39. sub num. 6.* aliique apud *Vrsajam dicta discept. 2. num. 171. tom. 1. par. 2.* intelligunt de Parocho, qui affectavit non intelligere, sed nihilominus revera intellexerit; Sed contrarium, quod intelligendum sit de Parocho, qui revera nihil audivit, tenent *Fagnan. Pontius, aliique*, quos refert, & sequitur *Rota in Romana Matrimonii 4. Febr. 1697. §. Hinc coram bon. mem. Vrsino*.

Factum expositum in *dicta Giennen.* inter alia, hæc continet reclamante & dicente Parocho, se neque ut Testem illi clandestino Matrimonio posse, nec velle interesse; Testes tamen dicunt contractum fuisse Matrimonium, ita tamen, ut ipse refert, eodem Parocho obturante aures, licet ei vis fieret; & neque videnti, nec intelligente eos contraxisse Matrimonium propter voces, & tumultus.

In Sarzanen. Matrimonii 15. Februarii 1646. quæsitum fuit: an Matrimonium contractum absque denunciationibus, & sine licentia Ordinarii coram Testibus, & Parocho contradicente, qui audivit tantummodo verba consensus per Sponsum præstiti, dum præ manibus habens Sponsam dixit, *questa è mia Moglie*, & audivit, quod Sponsa dixit nonnulla verba, quæ tamen non intellexit; an sit de Jure validum, & subsistat? *Sacra Congregatio ita respondit*: Matrimonium subsistere, etiam si Parochus non intellexerit verba Sponsæ, dum tamen de illius consensu ex aliis signis juxta juris communis dispositionem legitime constet.

In Patavina Matrimonii 11. Maii 1669. responsum fuit pro validitate Matrimonii clandestine contracti coram Parocho, qui consensum Sponsæ non audivit; duo Testes tamen adhibiti deponebant de verbis Sponsæ exprimentibus suum consensum, *ut lib. decret. 26. fol. 227. tergo*.

In Tolentina Matrimonii 28. Novembris 1671. pariter responsum fuit pro validitate Matrimonii, non obstante quod Parochus non audiverit verba Sponsæ, non affectate, sed ex animi turbatione; idem tamen Parochus ex antecedentibus, & subsequentibus credebat, Sponsos habuisse animum contrahendi; Testes quoque deponebant de consensu Sponsæ, *ut lib. 27. decret. fol. 157. tergo, & seq.*

In Venetiarum Matrimonii 11. Martii 1673. Sacra Congregatio pariter resolvit pro validitate Matrimonii contracti coram Parocho, qui tantum audivit verba fœminæ; sed Viri, annuli traditionem aspexit; Testibus deponentibus de utriusque expresso consensu *lib. 28. fol. 41.*

In Romana Matrimonii 6. Augusti 1712. responsum etiam fuit pro validitate Matrimonii contracti coram Parocho, qui non audivit verba Sponsi; Sponsus pariter testatus est ipsum nullum verbum dixisse coram Parocho; at Mater Puellæ

læ cum juramento depoſuit fuiſſe explicitum utriuſque Conjugis conſenſum, & de hoc etiam deponebant plures Connubii Teſtes, aſſerentes etiam, potuiſſe voces Conjugum percipi a Parocho. *Vt lib. decr. 62. fol. 293. & latius videri poſſet diſcept. 21. tom. 2. parte prima dicti Advoc. Vrſaiæ*, qui ſcripſit in Cauſa.

In Amerina Matrimonii propoſita die 15. *Decembris* 1714. *& reſoluta* 12. *Januarii* 1715. reſolutum quoque fuit pro validitate conſimilis Matrimonii celebrati coram Parocho, Miſſam celebrante, qui ita depoſuit: *mentre io celebrava Meſſa, ſentii un mormorio, che io ſtimai foſſe qualche pazzo, e perciò non mi voltai, ma continuando l'Evangelio, il medemo Tomaſſo Trenta replicò, e non inteſi altro che queſte preciſe parole, queſta e la mia Spoſa, ed io allora mi voltai un poco, e mi proteſtai, che non volevo aſſiſtere al preteſo Matrimonio; ne inteſi altro da detto Tomaſo Trenta, e molto meno dalla detta Maria Angelica, quale non parlò mai, ne fece atto alcuno, dal quale ſi poteſſe dedurre il ſuo conſenſo &c.* Depoſitionem Parochi ratificarunt duo Teſtes præſentes celebrationi Matrimoni, qui ſolum addiderunt, quod Sponſus brachio arripuerat Sponſam genuflexam, ut rurſum ſe erigeret, & quod illius manum tenebat; Quædam vero Mulier ad perpetuam examinata, & alius Teſtis depoſuerunt, utrumque Conjugem protuliſſe verba, mutuum conſenſum expreſſe deſignantia, ut exponitur *in folio diei* 12. *Januarii* 1715. *lib* 65. *fol.* 1. *tergo, &* 2.

In Balneoregien. Matrimonii 24. *Januarii* 1611. ad dubium propoſitum: *an conſtet de validitate Matrimonii?* Reſponſum fuit: *renovandum eſſe conſenſum ad cautelam coram Parocho & Teſtibus ad formam Concilii*: ibi enim Parochus, Sacrum celebrans, ſolum audivit Sponſos aſſerentes *Signor Curato ſtate per Teſtimonio*: eoſque increpavit, dubitans quod Matrimonium attentare vellent; Teſtes præſentes deponebant fuiſſe interpellatos a Viro, ut Teſtimonium perhiberent de Matrimonio, quod tunc contrahebant, & quod Sponſi ſeſe præ manibus habebant; & unus ex illis depoſuit, quod, *inginocchiatoſi tutti due aſſieme, e tenendoſi per la mano a piedi della Bradella*: Vir dixerit: *Sig. Curato, io voglio qui ſpoſare Orſella, la voglio per mia Moglie, ci volete voi ſpoſare? e parole ſimili, ut lib. 61. decret. fol. 36. & ſeq.*

His ſtantibus dignabuntur EE. VV. ſummâ, qua pollent ſapientia, decernere. *An conſtet de validitate Matrimonii in caſu &c.*

VIGILIEN. DECANATUS. Exortis nonnullis controverſiis inter Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Vigilien. ac illius Decanum, tria dubia reſoluta fuerunt in Congregatione diei 23. Julii proxime præteriti, inter quæ primum fuit: An Decano competat participatio in obventionibus, Legatis, emolumentis, mortuariis, & dotibus Anniverſariorum, obventis Capitulo poſt erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis? *& emanavit reſolutio*. Affirmative ad inſtar aliarum Dignitatum. *Seſſ. 22. c. 4. & ſeſſ. 24. c. 12. de reſ.*

Conceſſa nova audientia Capitulo, reproponitur Cauſa ſuper eodem primo dubio; dignabuntur itaque EE. VV. prævia reaſſumptione folii Congregationis diei 2. Julii præteriti, in quo facti ſeries expenditur, ſapientiſſime de more reſpondere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſuper primo dubio ſub die 23. *Julii* 1729. *in caſu &c.*

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Ad Sedandas Controverſias juriſdictionales pluribus ad hinc annis exortas inter Epiſcopum, & Capitulum Urgellen. anno 1717. inita fuit concordia, plura continens capita; pro cujus approbatione pluries ſupplicatum fuit huic Sac. Congregationi, ſemper tamen dilata ejuſdem Confirmatio, donec illius diſcuſſio remiſſa fuit Eminentiſſimo D. Cardinali Bellugæ, qui doctiſſimum de more edidit votum, ubi ſtatus controverſiarum, & ſeries rei geſtæ diligenter exponitur, ac etiam *Seſſ. 24. c. 12. de reſ.*

pacta

pacta Concordiæ ſolide , & ſingillatim examinantur , quod impreſſum diſtribuetur .

In Congregatione *diei* 4 *Decembris* 1728. Epiſcopus Urgellen. ſupplices preces porrexit pro confirmatione Concordiæ juxta Votum dicti Eminentiſſimi Bellugæ ; ſed dilata tunc reſolutione , mandatum fuit , ut præfigeretur Capitulo terminus trium Menſium ad deducenda Jura ſua , quo præfixo uſque de menſe Januarii 1729. nec uſque adhuc aliquo pro Capitulo comparente , eaſdem preces reiterat Epiſcopus ſub dubio .

An & quomodo ſit locus Confirmationi Concordiæ in caſu &c.

Seſſ. 25. Cap. 15. de regul.

FIRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS . Anno 1689. Prior Conventus S. Auguſtini Terræ S. Elpidii Firmanæ Diœceſis ſupplicavit Sacræ Congregationi Epiſcoporum & Regularium pro facultate , ut quatuor Adoleſcentes , Regularem habitum in dicto Conventu ſuſcipere exoptantes , poſſent Novitiatum agere , & Profeſſionem ibidem emittere , quamvis dictus Conventus , ubi regularis viget obſervantia , ad dictum uſum non eſſet deſignatus ; & facultas petita conceſſa fuit cum clauſula : *dummodo in reliquis ſerventur omnia , quæ continentur in decretis de mandato ſan. mem. Alexandri VII. æditis die* 13. *Septembris* 1655. *pro Novitiis in prædicto Ordine recipiendis* .

In præfato Conventu poſt expletum probationis annum , Regularem Profeſſionem emiſit de anno 1691. P. Joſeph Ghigiotti ; ſed poſtea prætendente illam ex pluribus Capitibus fuiſſe nullam , quia prædicta licentia Sacræ Congregationis fuerit ſubreptitia , nec Regularis obſervantia in dicto Conventu vigebat , nec ibi forma Novitiatus aderat , aut ullus Novitiorum Magiſter , aliaque prætermiſſa fuerant , quæ præſcribuntur in decretis generalibus æditis ſub ſan. mem. Alexandro VII. Inſuper , durante probationis anno , habitum Religioſum ipſe dimiſerat , & Novitatus remanſerat interruptus ; quodque ad emittendam profeſſionem fuiſſet inductus vi & violentiis a Patre adhibitis , ac aliorum ſeductionibus ; fuit de anno 1727. ad inſtantiam prædicti P. Ghigiotti , non valentis prius ob varia impedimenta & infortunia jura ſua compilare , & deducere , propoſitum dubium -- *an ſit locus reſtitutioni in integrum* -- At Sac. Congreg. ſub die 15. *Martii ejuſdem anni* reſponſum dedit -- *Negative.*

Conceſſa eidem nova Audientia , hodie inſiſtit pro receſſu a deciſis ex Juribus late deductis in ſcriptura ejus nomine circumferenda , in qua præcipue reſpondere conatur objecto tacitæ Profeſſionis elicitæ ex delatione habitus Regularis per diuturnum tempus , ſuſceptione Sacrorum Ordinum ad titulum Religioſæ paupertatis , & ex aliis actibus ſolis Profeſſis convenientibus , nempe quod fuerit lector in Theologia , & munus Vicarii Conventus exercuerit .

Prævia igitur reaſſumptione folii ſub die 8. Februarii 1727. diſtributi , ubi facti ſeries , aliaque ad caſum expenduntur , grave non erit EE. VV. decernere .

An ſit ſtandum vel recedendum a deciſis in caſu &c.?

Seſſ. 7. & 7. de Reſ.

LEODIEN. CONFIRMATIONIS STATUTORUM . Ad Radices *Cornelii Montis* prope Leodium fundata reperitur ab antiquiſſimo tempore quædam Religioſa Domus utriuſque ſexus , quæ prævia approbatione Ordinarii , & Sanctæ Sedis , eſt ſub Regula S. Auguſtini , atque addicta reperitur ſervitio , & curationi Leproſorum illuc accedentium . Omnibus Regularibus ſemper præfuit Prior Ordinis tam in temporalibus , quam in ſpiritualibus , ac etiam quoad adminiſtrationem Sacramentorum : ſed progreſſu temporis ob negligentiam nonnullorum Priorum in adminiſtratione Curæ , de unanimi conſenſu Fratrum & Sororum , nec non Conſulum Civitatis , qui ſunt Patroni præfatæ Religioſæ Domus , ac de Ordinarii authoritate , fuit pro dicto exercitio Curæ , & adminiſtratione Sacramentorum deputatus Presbyter Sæcularis , Vicarii nomine , & cum deſignatione annuæ mercedis præſtandæ per Proviſores Domus .

A duobus & ultra Seculis cum graviſſimæ ortæ fuiſſent controverſiæ , nec unquam

quam deciſæ inter Priores, & Vicarios pro tempore quoad amovibilitatem prædicti Vicarii, ac etiam quoad præeminentiam & juriſdictionem, quam idem Vicarius in Fratres & Sorores, & in ipſum quoque Priorem ſibi competere nitebatur, fuit nuper ad illas ſedandas de conſilio & mediatione moderni Epiſcopi initum compromiſſum inter Priorem, & Joannem Froideourt ultimum Vicarium; Sed dum coram Arbitris jura Partium diſcuterentur, e vivis abiit prædictus Vicarius de menſe Januarii anno 1728. Quocirca cupiens Epiſcopus cæptum concordiæ negotium perficere, novos ex Officio deputavit Commiſſarios ſuper modo tenendo, quo tot diſſidia componi poſſent; & interim terminum ad eligendum novum Vicarium prorogavit ad tres Menſes, qui terminus, cum adhuc res compoſita non eſſet, fuit ad ſupplicationem Regularium, & annuente eodem Epiſcopo, pluries prorogatus a Sacra Congregatione ſub diebus nempe 17. *Aprilis* 1728., 12. *Martii* 1729. 3. *Septembris ejuſdem anni*; in omnibus *ad ſex Menſes*.

Re tandem per prædictos Commiſſarios plene diſcuſſa, & mature examinata, Epiſcopus de conſilio Decani, & Capituli ſuæ Eccleſiæ, & cum interventu Conſulum Lodien. quaſdam Leges ſeu ſtatuta condidit pro bono ſpirituali, & temporali regimine præfatæ Religioſæ Domus, quæ circumferuntur in preſſa; & præ cæteris ſtatuit, quod ſuppreſſa ac extincta prædicta Vicaria (reſervato tamen deſuper beneplacito Apoſtolico) cura Animarum, & adminiſtratio Sacramentorum exerceretur, prout antea, per Priorem.

Porrectis ſubinde precibus Sacræ Congregationi pro eorundem approbatione, *ſub die* 19. *Novembris elapſi anni* 1729. audito prius Ordinario, & prævio voto Eminentiſſimi D. Cardinalis Cienfuegos, reſponſum fuit inter ſummaria precum -- *pro confirmatione*

Interea Jacobus Simon de Maſſon prædictam Vicariam tanquam perpetuam Sæcularem, ex duplici capite, vacationis ſcilicet in menſe reſervato, & devolutionis ob neglectam nominationem infra tempus ſex menſium a jure præfinitum, de ea provideri obtinuit a Sancta Sede ſub die 1. Septembris 1728. Cumque idem ſe oppoſuiſſet præfato decreto Sacræ Congregationis ſuper confirmati ne ſtatutorum, veluti ſibi ſummopere præjudicali, hinc in conflictu Partium jura ſua deducentium, exquiritur ab EE. VV. declarandum.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Die Veneris 29. Julii 1730.

TULLEN., SEU NULLIUS S. PETRI ROMARICOMONTIS VISITATIONIS. Reperiuntur in Hierarchia Eccleſiaſtica, improprie tamen, quamplura Collegia Canonicarum, ſeu Canoniſſarum Sæcularium, quæ ſuis Bonis haud renunciantes, Regularemque Profeſſionem non emittentes, vitam ducunt divino cultui addictam ſub cura & regimine Abbatiſſarum, ad inſtar Canonicorum in Sæcularibus Eccleſiis; Earum tamen ſtatus, Ordo, ſeu Regula nec approbata, nec reprobata fuerunt a Sancta Sede, ſed tantum tolerata, & permiſſa; In jure Canonico pluries mentio habetur de iſtis Collegiis, nempe in *Cap. Dilect. de Major. & obedient. in cap. Indemnitatibus §. Supradicta de Elect. in 6. & in Clement. Attendentes §. Illas quoque de ſtat. Monach.* nec non apud Scriptores, & Canoniſtas, præcipue *Gonzal. in dicto cap. Dilecta, Thomaſin. de Benefic. tom. 1. l.b. 3. cap. 63. Eminentiſſimum Petr. ad Conſtit. 14. Innoc. IV. ſect. unica num. 19. & ſequen. Vaneſpen. in jus Eccleſiaſtic. par. 1. tit. 33. cap. 4. de Canoniſſis, & Zipæum Oper. Canon. to. 1. lib. 3. conſult. 17.* *Seſſ. 13. c. 12. & 6. ſeſſ. 24. c. 15. de ref.*

Collegia hujuſmodi alia ſunt ſimplicia, alia vero dicuntur mixta; Collegia ſimplicia ſunt, quæ componuntur tantummodo ex fœminis; & quamvis habeant Clericos, ſeu Presbyteros, qui Sacra miniſtrant, aliaque gerunt Sexui fœ-

mineo non permiſſa ; iſti tamen inſimul cum fœminis Choro non interveniunt, nullumque votum habent in electione Abbatiſſæ, aliiſque actibus Capitularibus ; nec dicuntur eſſe de Collegio, aut faciunt unicum Corpus & Capitulum cum Canoniſſis, ſed tantum gerunt figuram Coadjutorum, ſeu Adminiſtratorum Eccleſiæ in Divinis inſervientes, ut obſervant *Nolanus lib.* 1. *de Canon. cap.* 15. ubi eos vocat *Sacellanos Canoniſſarum*, & poſt eum *Vaneſpen. dicto cap.* 2. *num.* 20. *&* 21. Et ſuper hoc adeſt *conſil. Abbat.* 8. *par. prima*, ubi probat ſimiles Presbyteros inſervire in Divinis, nec eſſe de Collegio Mulierum, quoties ipſi non ſe ingerunt in Officiis Collegii, nec nominantur in Regulis, & ſtatutis Capituli.

Collegia vero *Mixta* conſtituuntur ex Canoniſſis, & Canonicis, unum idemque Corpus componentibus ; Iſtaque mixtura Collegii eruitur, ſi Canonici habeant vocem activam in electione Abbatiſſæ, in collatione Præbendarum, deputatione Officialium, & ſimilium, ac etiam ſi quotidie, vel in certis diebus ſolemnioribus conveniant Choro divinas horas canentes una cum Canoniſſis, ac in Proceſſionibus inſimul procedant, ut explicant *Jacobus a Vitriaco Hiſtor. Occid nt. cap.* 31. *Thomaſin. dicto cap.* 63. *num.* 6. *Eminentiſſimus Petra dicta ſection. unic. num.* 24. *Vaneſpen. dicto cap.* 2. *num.* 20. Et habetur in pluribus Deciſionibus Sacræ Rotæ, præſertim in *Monaſterien. Vicariæ* 12. *Martii* 1706. *&* 18. *Martii* 1707. *coram Omanna*. *In Colonien. Canonicatus* 21. *Januarii*, *&* 22. *Junii* 1729. *coram R. P. D. Calcagnino* ; & melius diſtinguendo in *Monaſterien. Abbatiſſatus* 9. *Junii* 1727. § *Abſque eo cum ſequen. coram Reverendiſſimo Domino Aldrovando Patriarcha Hieroſolymitano*.

Inter alia Collegia Canoniſſarum celebre eſt illud S. Petri Romaricomontis in Lotharingia, Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectum, cujus Abbatiſſa præficitur a Romano Pontifice ad electionem dictarum Canoniſſarum, primaque Dignitas & Caput dicti Collegii dicitur. Adſunt etiam aliæ inferiores Dignitates, pluresque Canoniſſæ ex Illuſtri ac Equeſtri Sanguine ab utroque Parente progenitæ, quæ ſimul conveniunt in Choro, Divinum Officium, aliaſque preces dietim canentes ; nullam tamen emittunt profeſſionem, ac propria Bona retinentes poſſunt ad libitum Matrimonium contrahere ; De hoc Collegio meminit *Lotter. de re Benef. lib.* 1. *quæſt.* 19. *num.* 1.

In eadem Eccleſia adſunt etiam decem Presbyteri, Canonici nuncupati, aliique Eccleſiaſtici inferioris Ordinis, Præbendas, & Beneficia de Jurepatronatus dicti Collegii poſſidentes, proprioſque & particulares redditus habentes, qui ab onere Chori & Pſalmodiæ exempti, Altari tantum per turnum inſerviunt, ac dictis Canoniſſis Sacramenta miniſtrant.

Qualis fuerit origo & inſtitutio hujus Collegii, ignoratur ; reperiuntur tamen quædam antiqua Statuta, quæ *fundamentalia* vocant, in quorum *articulo* 252. cavetur, vocem activam, & paſſivam in Capitulo competere tantum Abbatiſſæ, & Canoniſſis Præbendatis ; & in *articulis* 245. *&* 266. diſponitur, Presbyteros Canonicos intereſſe poſſe Capitulo, quoties agendum eſſet de redditione rationum.

Adſunt quoque alia recentiora decreta facta de anno 1614. per bo.me. Epiſcopum Adrien. Nuncium Apoſtolicum, dictique Collegii Viſitatorem ; In quorum *articulo* 22. declaratur, Abbatiſſam eſſe Caput, Præfectam, Superiorem, atque Matrem Spiritualem omnium Canoniſſarum, Canonicorum, & Presbyterorum Eccleſiæ. In *articulo* 24. facultas tribuitur eidem Abbatiſſæ corrigendi Canoniſſas propria authoritate in levibus ; in gravibus vero adhibito conſilio, & voto aliarum ſeptem Seniorum Canoniſſarum. In *articulo* 25. conceditur pariter Abbatiſſæ plenaria Juriſdictio & authoritas in Canonicos, & Presbyteros, alioſque Miniſtros quoad concernentia cultum & ſervitium Divinum ipſius Eccleſiæ ; Quoties vero eorumdem exceſſus & crimina correctionem ac punitionem requirerent, cognoſcere & ſtatuere deberet una cum Capitulo. Et in *articulo* 32. hæc habentur : *Quod quando in his noſtris Decretis incidit*

dit mentio de Capitulo, semper sub nomine Capituli intelligatur Congregatio Rev. rendissimæ D. Abbatissæ cum suis duobus votis, & Dominarum Canonissarum.

Istæ tamen Leges seu Constitutiones, quia nunquam recognitæ seu approbatæ fuerant a S. Sede, & Collegiata Ecclesia visitatione iterum indigebat, hinc fel. mem. Benedictus XIII. ad supplicationem modernæ Abbatissæ delegavit de anno 1726. in Visitatorem Apost. Eminentissimum D. Card. de Rohan., qui summa, qua pollet sapientia, & pietate, adscitis quoque ad consilium selectissimis Theologis & Canonistis, injunctum munus adimplevit.

In primordio Visitationis fuit coram eo promota quæstio ex parte Canonicorum dictæ Ecclesiæ, prætendentium esse de gremio Capituli Canonissarum vigore quarundam Literarum Apostolicarum *Leonis X. Clementis VII. Sixti V. & Pauli V.* in quibus enunciatur, ipsos Canonicos unicum Corpus & Capitulum constituere cum Abbatissa, aliisque Canonissis. Sed animadvertens Eminentissimus Visitator, in dictis literis adesse tantum simplicem enunciativam, usu nunquam receptam; Jura vero Dominicalia penes Abbatissam, & Canonissas dumtaxat residere; ac ulterius quod indecorum esset, hanc prærensam mixturam cum fœminis admittere, censuit, eos non esse de gremio Capituli Nobilium Virginum, quia communi Chori servitio non reperiebantur adscripti, solumque ad Capitulum vocari deberent, prout antea vocabantur, quoties de eorum rationibus, seu redditione Computorum agi contigisset.

Absoluta tandem visitatione, nonnulla condidit decreta in quinquaginta articulos divisa; In quorum *art.* 17. confirmantur omnes aut quæ constitutiones, & præcipue decreta supradicti Episcopi Adrien.; In *art.* 26. statuitur, quod duo ex dictis decem Canonicatibus, nuncupati de S. Romarico, & de Cruce, qui functiones distinctas ab aliis octo, de Altari Majori nuncupatis, habebant, eisdem in omnibus exæquarentur; nec inter omnes Canonicos ulla amplius intercederet distinctio ordinis, emolumenti, & functionum.

In articulis 30 & 31. ob tenuitatem reddituum Canonicatuum, fuerunt eorum communi Missæ unitæ, & incorporatæ tres semiprebendæ, & quædam Cappellaniæ de consensu Abbatissæ, & Canonissarum Collatricum, unione ista non prius suum effectum habitura, quam post obitum Possessorum; fuit tamen eisdem Canonicis injunctum præceptum adimplendi ex nunc Missas, aliasque onera dictis Semiprebendis, & Cappellaniis annexa, quarum tamen possessores solitam retributionem pro istis oneribus adimplendis dictis Canonicis solvere tenerentur.

In 46 *articulo* demum confirmata fuit authoritas, & jurisdictio Abbatissæ, & Dominarum de Capitulo quoad Canonicos, aliosque Ecclesiasticos, & Ministros Ecclesiæ, prout antea competebat ex Decretis aliarum Visitationum; Eo tantum de novo præscripto, quod ubi ageretur de aliquo delicto seu crimine requirente judicialem animadversionem, & processum - *Dictæ Dominæ, vocatis Canonicis ad Capitulum, ut in simili casu fuit practicatum, & accepto iriorum consilio, Romæ recursum instituent pro petendo Commissario Apostolico, qui procedere possit contra culpabilem per censuras, privationem Beneficii, & alias pœnas canonicas, & nihilominus ipsæ Dominæ illum interim arcebunt ab exercitio functionum in earum Ecclesia.* Quod quidem videtur esse conforme dispositioni Juris in *d. cap. Dilecta de major. & obedient., ubi Abbas num. 5 Gonzalez num. 9. in fine, Barbos. num 5. Thomasin. d. cap. 63. n. 3. Tambur. de Jure Abbatissar. disput. 32. quæst. 5. per tot. & Eminentiss. Petra ad Constit. Innoc. IV. sect. unica in fine, & Constit. 7. Urbani IV. num. 51., & seq.*

Quamvis autem omnia Decreta Eminentissimi Visitatoris, prævio examine, & oraculo hujus Sac. Congregationis approbari promeruerint a S. Sede de anno 1727.; Nihilominus Canonici prætendentes in aliquibus se læsos fuisse, & præsertim in supra adnotatis articulis, recursum habuerunt ad Sacram Congregationem.

Concordatis idcirco quatuor ſequentibus Dubiis, dignabuntur EE. VV. ſapientiſſime de more reſpondere.

I. An Capitulum Eccleſiæ S. Petri Romaricomontis conſtituatur ex ſolis Abbatiis, & Canoniſſis ſive Dominabus, ſive potius ex eis ſimul cum Presbyteris Canonicis, Altaris majoris nuncupatis.

II. An Abbatiſſa, & Canoniſſæ, ſeu Dominæ poſſint, capitulariter congregatæ privative, & ſine interventu dd. Presbyterorum, Canonicorum Altaris majoris nuncupatorum, punire exceſſus graves alicujus delinquentis ex eiſdem Canonicis.

III. An incorporatio Canonicatuum, ſeu Præbendarum S. Romarici, & S. Crucis nuncupatorum aliis octo Canonicatibus Altaris majoris nuncupatis, illorumque æquiparatio etiam quoad onera, & Functiones ſubſtineatur.

IV. An adimplementum præſentaneum dd. Presbyteris, Canonicis Altaris majoris nuncupatis, injunctum onerum trium Semipræbendarum, & quarundam Cappellarum eis annexarum poſt vitam Poſſeſſorum ſubſtineatur in caſu &c.

Dilata. non retardata tamen exequutione decretorum Eminentiſſimi de Rohan Viſitatoris.

REaſſumere non gravabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis, & Dubiis tunc non reſolutis ſapientiſſime de more reſpondere.

Decretum de obſervat. & evitan. &c. Seſſ. 22. de Sacrific. Miſſæ.

BARCHINONEN. CAPPELLÆ.

I. *An decreta lata ab Epiſcopo ſubſtineantur in caſu &c.*

II. *An, quomodo, & ad quem effectum liceat de Fontaner retinere Campanam in Cappella, de qua agitur.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum licere juxta formam præſcriptam, & præſcribendam ab Epiſcopo.

Seſſ. 23. c. 6. de Ref.

JANUEN. CAPPELLANIÆ.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Prævio receſſu a deciſis, negative ad primum, & affirmative ad ſecundum quoad Cappellaniam, de qua agitur; & in reliquis habebitur ratio in Caſibus particularibus.

Seſſ. 21. c. 6. de ref.

SENOGALLIEN. SEU FANEN. SUBSIDII DOTALIS.

An ſit locus executioni Brevis in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 24. c. 12. de Ref.

ROMANA DISTRIBUTIONUM.

I. *An diſtributiones debeantur Canonico Coadjuto extra Vrbem commoranti, ſuo pariter Coadjutore extra Vrbem cauſa infirmitatis degente.*

II. *An lucra provenientia ex punctaturis, & abſentiis Canonicorum, quæ præſentibus accreſcunt, debeantur Canonicis Coadjutoribus, ſive potius Coadjutis in caſu &c.*

Non propoſita.

RO-

ROMANA MATRIMONII. Alexander Urſinus, captus amore Puellæ Annæ Gorfiantini, poſt copulam cum ea habitam, & promiſſam fidem Matrimonii etiam in ſcriptis, ut ex folio originaliter exhibito, cupiens dictum Matrimonium in facie Eccleſiæ celebrare, opportunam licentiam obtinuit, cujus vigore explorata per Parochum utriuſque Contrahentis voluntate, habitoque mutuo eorum conſenſu, facta fuit prima publica denunciatio. *Seſſ. 24. c. 1. de ref. Matr.*

Sed appoſito *Nihil tranſeat* ex parte Comitis Virginii Urſini illius Genitoris, iidem Sponſi ad evertenda omnia impedimenta, de ſero diei 2[3]. Martii præteriti anni 1729, circa primam noctis horam convenerunt in Eccleſia Parochiali S. Laurentii in Lucina, ubi vocato Parocho ſub mendacato titulo cujuſdam gravis negotii, ſtatim ac eum advenientem, & in contiguas Manſiones Parochiales, & præcipue in ſecundum Cubiculum, in quo nullum aderat lumen, ingredientem adſpexerunt, ambo ſeſe ad invicem manibus tenentes eundem ſequuti fuerunt una cum duobus Sponſæ Fratribus, aliiſque duobus Teſtibus ad id vocatis, & coram eo ac Teſtibus Sponſus ita conſenſum ſuum aperuit -- *Padre Curato queſta è la mia Spoſa* -; Ex quibus verbis agnoſcens Parochus illum eſſe Alexandrum Urſini, & prævidens ex antecedentibus notitiis, quod tunc coram ipſo Matrimonium clandeſtine contrahere intendebat, ſtatim exclamavit, & vi omni adhibita, non curata veſtis laceratione, aufugit.

His ita peractis Contrahentes illico conſcenſis equis Terram S. Poli petierunt, & poſt ſeptem dies redeuntes ad Urbem, fuerunt capti a Birruariis, ac in arcta cuſtodia detenti, ubi adhuc retinentur, compilatoque deſuper Proceſſu in Tribunali Eminentiſſimi Urbis Vicarii, cum Cauſa ſuper validitate hujus Matrimonii remiſſa fuerit a Sanctiſſimo ad Sacram Congregationem pro Voto, proponitur hodie dubium, de quo in calce reſtrictus.

Parochus in ſua judiciali depoſitione inſerta in dicto Proceſſu *fol.* 3. *& ſeq.* inter cætera ita refert - *Solo poſſo dire, che uno di detti Homini ſentii benissimo, che mi diſſe con voce intelligibile queſte preciſe parole -- P. Curato, queſta è la mia Spoſa -- dalle quali parole io conobbi benissimo alla voce, che era il figlio del Conte Virginio Orſini chiamato per nome Alessandro, e ſenza aſpettare, che finiſſe di proferire la parola di Spoſa, io cominciai a gridare, e facendo un ſalto, mi buttai fuori della Porta di detta ſtanza, benchè uno di detti Huomini mi pigliaſſe per la Sopraveſte per trattenermi, dicendomi - Senta ſenta Padre Curato - e non potendomi tenere, mi ſquarciò la ſopraveſte &c, e poſſo dire di aver veduto, ſe vi era la Spoſa, ò nò, perchè io non la viddi, nè ſentii parlare veruna donna &c.* -- & paulo poſt -- *e perciò avendo io tutte dette notizie in detta ſera, vedendo, che il detto Alexandro voleva fare il Matrimonio clandeſtinamente, io me ne fugii via &c.*

Ex duobus Teſtibus vocatis, & præſentibus celebrationi Matrimonii, unus, depoſuit audiviſſe tantum illa verba Viri -- *Queſta è la mia Spoſa* --, ita poſtea ſubjungens -- *ma io non viddi nè il figlio di detta Conte, nè la Sorella di detto Carluccio* (ideſt Sponſam) *e molto meno ſentii veruna voce di donna &c.* -- *ut ex proceſſ. fol. 34. ſeq.*; Alter vero ita aſſeruit -- *io per verità non ſentii parlare detto figlio del Conte, nè la detta Anna &c. ut in Proceſſ. fol. 53. & ſeq.*

Ex conſtitutis utriuſque Conjugis tranſcriptis in eodem *Proceſſu fol.* 50. *& ſeq. & fol. 69., & ſeq.* Sponſa conſtanter aſſerit ipſam poſt verba ab eodem Alexandro prolata, dixiſſe -- *io piglio per mio Marito Alexandro Urſini* -- Sponſus vero per hæc verba depoſuit -- *e nell' iſteſſo tempo ſubito repigliò la detta Anna con voce tremante, queſto è il Signor Conte Urſini &c. & io poſſo dire di non aver ſentito, che la detta Anna oltre le parole ſudette proſequiſſe a dir altro &c*

Quod Mulier pronunciaverit dicta verba exprimentia ſuum conſenſum, deponunt etiam duo ejus Fratres, qui fuerunt præſentes juxta eorum juratam, & extrajudicialem depoſitionem originaliter exhibitam.

Alexander Sponſus conſtans eſt, & perſeverat in eadem ſua voluntate, ut appareret nedum ex dicto conſtituto, ubi proteſtatus eſt, velle iterum rite & valide

lide contrahere Matrimonium; quatenus contractum esset nullum; sed etiam ex alio separato folio ab eo scripto & subscripto sub die 29. Julii 1729. quod pariter exhibetur.

Scribentes pro Comite Virgilio Patre, instante pro declaratione nullitatis Matrimonii, fundamentum constituunt in eo, quod Parochus nec vidit, nec videre poterat ob deficientiam luminis in Cubiculo Personam Sponsæ, minusque signa & nutus contrahentium, nec audivit verba ejusdem, prout nec audiverunt duo Testes ad id vocati; hinc inferentes, haud servatam fuisse formam Sacri Concilii Tridentini *Sess. 24. Cap. 1. de reform. Matrim.* requirentis præsentiam Parochi, & Testium, non physicam seu materialem, sed moralem humano modo, ut possint scilicet testificare de Matrimonio actualiter & de facto contracto, ut explicavit Sacra Congregatio *super dubiis Matrimoniorum* 7. *Martii* 1700.

Hoc sane testimonium, nec Testes nec Parochus perhibere valent in casu, de quo agitur quia consensum Sponsæ non audiverunt; Non obstante, quod Parochus affectasset non audire, quia objectum procedere credunt, si Parochus naturaliter intellixisset, & studiose affectasset non intelligere; Secus vero, quando revera non vidit, nec audivit verba Sponsæ, ut latius ex scriptura circumferenda.

Defensores vero pro Matrimonii validitate asserunt, illud perfici mutuo Conjugum consensu, coram Parocho & Testibus pandito, & quod ad ejus substantiam & validitatem non requirantur verba expressa, sed sufficiant signa aut nutus, aliive actus externi univoci, ac internum animum, & consensum indicantes. De consensu Sponsæ in præsenti clare constare dicunt, nedum ex supradictis verbis a se prolatis - *io piglio per Marito Alessandro Ursini* - de quibus deponunt uterque Conjux, & Sponsæ Fratres, sed etiam ex signis & factis antecedentibus, scilicet promissiones Matrimonii, tractatu de illud contrahendo, exploratione voluntatis; ac publica denunciatione jam secuta; Ex factis concomitantibus, videlicet ex accessu ipsius Sponsæ cum Sponso ad Ecclesiam Parochialem, appropinquatione ad Parochum, & istius retentione, ne fugeret; Demum ex subsequentibus, nempe ex simultaneo egressu ab Ecclesia, accessu ad Terram Poli, cohabitione in figura Matrimonii, & perseverantia, & instantia insimul pro illius validitate.

Nec relevare putant, quod Parochus & Testes non audiverint verba Sponsæ; Quia Testes deponunt de factis & signis indicantibus illius consensum, nempe de simultanea appropinquatione Oratorum ad Parochum; Parochus vero ex plena notitia antecedentis tractatus, prout ex sua depositione, statim cognovit, quod iidem Sponsi Matrimonium contrahere intendebant; hinc si revera agnovit & intellexit, quæ coram ipso agebantur, ejus præsentia fuit moralis, qualis est, quando potuit intelligere, sed affectate non intellexit; Et in omnem casum concludunt, quod si aliqua supereesset hæsitatio, renovari posset consensus ad cautelam, stante perseverantia, & mutuo Conjugum desiderio; prout hæc, aliaque plura habentur in eorum scriptura pariter circumferenda.

Super dubio - *an affectante Parocho non audire verba; vel non videre nutus attentantium clandestine contrahere Matrimonium; & revera illa non audiente, vel istos non vidente, validum sit matrimonium coram ipso attentatum?* acerrima est controversia inter Theologos, & Canonistas, ut latissime videre est apud *Advoc. Ursajam discept. 2. tom. primo par. 2., & discept. 21. tom. 2. parte prima juxta Venetam impressionem*: Quo vero ad Resolutiones hujus Sacræ Congregationis plures adsunt, quarum aliquas ad opportunitatem indicare mei muneris erit.

In Romana super dubiis Matrimoniorum de ordine Sanctissimi discussum fuit supradictum dubium, ac alterum: an præsentia Parochi debeat esse moralis humano modo, & cum advertentia, itaut possit esse Testis Matrimonii actualiter, & de facto contracti, non vero voluntatis contrahendi; vel sufficiat potius sola præsentia physica, seu materialis? *Sacra Congregatio sub die 7. Martii*

Martii 1700. *ita respondit* : reprobata opinione , quod sufficiat præsentia Parochi pure physica seu materialis , providendum esse in casibus particularibus .

Deveniendo nunc ad casus particulares : *In Giennen. 26. Julii* 1582. *proposito dubio* ; Si Sacerdos adfuerit , nihil tamen eorum , quæ agebantur vidit , neque audivit , utrum tale Matrimonium valide contrahebatur, vel potius tanquam sine Sacerdote nullius sit ponderis & momenti *Sacra Congregatio ita respondit* : non valere , si Sacerdos non intellexit, nisi tamen affectasset non intelligere, *ut lib.* 3. *decret. fol.* 59. *tergo* .

Ita tamen resolutio in diversum sensum trahitur a Doctoribus hinc inde ; *Nam Sanch. de matrim. lib.* 3. *disput.* 39. *sub num.* 6. aliique apud *Ursajam dicta discept.* 2. *num.* 171. *tom.* 1. *par.* 2. intelligunt de Parocho , qui affectavit non intelligere , sed nihilominus revera intellexerit ; Sed contrarium , quod intelligendum sit de Parocho , qui revera nihil audivit , tenent *Fagnan. Pontius, aliique* , quos refert , & sequitur *Rota in Romana Matrimonii* 4. *Febr.* 1697. §. *Hinc coram bon. mem. Ursino* .

Actum expositum in *dicta Giennen.* inter alia , hæc continet reclamante & dicente Parocho , se neque ut Testem illi clandestino Matrimonio posse , nec velle interesse ; Testes tamen dicunt contractum fuisse Matrimonium , ita tamen , ut ipse refert , eodem Parocho obturante aures , licet ei vis fieret ; & neque videnti , nec intelligente eos contraxisse Matrimonium propter voces, & tumultus .

Sarzanen. Matrimonii 15. *Februarii* 1646. quæsitum fuit : an Matrimonium contractum absque denunciationibus , & sine licentia Ordinarii coram Testibus , & Parocho contradicente , qui audivit tantummodo verba consensus per Sponsum præstiti , dum præ manibus habens Sponsam dixit , *questa è mia Moglie* , & audivit , quod Sponsa dixit nonnulla verba , quæ tamen non intellexit ; an sit de Jure validum , & subsistat ? *Sacra Congregatio ita respondit* : Matrimonium subsistere , etiam si Parochus non intellexerit verba Sponsæ , dum tamen de illius consensu ex aliis signis juxta juris communis dispositionem legitime constet .

Papavina Matrimonii 11. *Maii* 1669. responsum fuit pro validitate Matrimonii clandestine contracti coram Parocho , qui consensum Sponsæ non audivit ; duo Testes tamen adhibiti deponebant de verbis Sponsæ exprimentibus suum consensum , *ut lib. decret.* 26. *fol.* 227. *tergo* .

Volentina Matrimonii 28 *Novembris* 1671. pariter responsum fuit pro validitate Matrimonii , non obstante quod Parochus non audiverit verba Sponsæ , non affectate , sed ex animi turbatione ; idem tamen Parochus ex antecedentibus , & subsequentibus credebat , Sponsos habuisse animum contrahendi ; Testes quoque deponebant de consensu Sponsæ , *ut lib.* 27. *decret. fol.* 257. *tergo* , *& seq.*

Venetiarum Matrimonii 11. *Martii* 1673. Sacra Congregatio pariter resolvit pro validitate Matrimonii contracti coram Parocho , qui tantum audivit verba fœminæ ; sed Viri , annuli traditionem aspexit ; Testibus deponentibus de utriusque expresso consensu *lib.* 28. *fol.* 41.

Romana Matrimonii 6. *Augusti* 1712. responsum etiam fuit pro validitate Matrimonii contracti coram Parocho , qui non audivit verba Sponsi ; Sponsus pariter testatus est ipsum nullum verbum dixisse coram Parocho ; at Mater Puellæ cum juramento deposuit fuisse explicitum utriusque Conjugis consensum , & de hoc etiam deponebant plures Connubii Testes , asserentes etiam , potuisse voces Conjugum percipi a Parocho . *Vt lib. decr.* 62. *fol.* 293. *& latius videri posset discept.* 21. *tom.* 2. *parte prima dicti Advoc. Ursaiæ* , qui scripsit in Causa .

Amerina Matrimonii proposita die 15. *Decembris* 1714. *& resoluta* 12. *Januarii* 1715. resolutum quoque fuit pro validitate consimilis Matrimonii celebrati coram Parocho , Missam celebrante , qui ita deposuit : *mentre io celebravo*

bravo Messa, sentii un mormorio, che io stimai fosse qualche pazzo, e perciò non mi voltai, ma continuando l'Evangelio, il medemo Tomasso Trenta replicò, e non intesi altro che queste precise parole, questa e la mia Sposa, ed io allora mi voltai un poco, e mi protestai, che non volevo assistere al pretesto Matrimonio; ne intesi altro da detto Tomasso Trenta, e molto meno dalla detta Maria Angelica, quale non parlò mai, ne fece atto alcuno, dal quale si potesse dedurre il suo consenso &c. Depositionem Parochi ratificarunt duo Testes præsentes celebrationi Matrimoni, qui solum addiderunt, quod Sponsus brachio arripuerat Sponsam genuflexam, ut rursum se erigeret, & quod illius manum tenebat; Quædam vero Mulier ad perpetuam examinata, & alius Testis deposuerunt, utrumque Conjugem protulisse verba, mutuum consensum expresse designantia, ut exponitur *in folio diei* 12. *Januarii* 1715. *lib.* 65. *fol.* 1. *tergo, &* 2.

In Balneoregien. Matrimonii 24. *Januarii* 1611. ad dubium propositum: *an constet de validitate Matrimonii?* Responsum fuit: *renovandum esse consensum ad cauthelam coram Parocho & Testibus ad formam Concilii:* ibi enim Parochus, Sacrum celebrans, solum audivit Sponsos asserentes *Signor Curato state per Testimonio:* eosque increpavit, dubitans quod Matrimonium attentare vellent; Testes præsentes deponebant fuisse interpellatos a Viro, ut Testimonium perhibèrent de Matrimonio, quod tunc contrahebant, & quod Sponsi sese præ manibus habebant; & unus ex illis deposuit, quod, *inginocchiatosi tutti due assieme, e tenendosi per la mano a piedi della Bradella:* Vir dixerit: *Sig. Curato, io voglio qui sposare Orsella, la voglio per mia Moglie, ci volete voi sposare? e parole simili, ut lib.* 61. *decret. fol.* 36. *& seq.*

His stantibus dignabuntur EE. VV. summa, qua pollent sapientia, decernere. *An constet de validitate Matrimonii in casu &c.*

Renovetur Consensus ad Cauthelam coram Parocho, & Testibus, juxta formam Sac. Concilii.

Sess. 22. *c.* 4. *& Sess.* 24. *c.* 12. *de ref.*

VIGILIEN. DECANATUS. Exortis nonnullis controversiis inter Capitulum Cathedralis Ecclesiæ Vigilien. ac illius Decanum, tria dubia resoluta fuerunt in Congregatione diei 23. Julii proxime præteriti, inter quæ primum fuit: An Decano competat participatio in obventionibus, Legatis, emolumentis, mortuariis, & dotibus Anniversariorum, obventis Capitulo post erectam Decanatus Dignitatem, & in futurum obveniendis? *& emanavit resolutio.* Affirmative ad instar aliarum Dignitatum.

Concessa nova audientia Capitulo, reproponitur Causa super eodem primo dubio; dignabuntur itaque EE. VV. prævia reassumptione folii Congregationis diei 2. Julii præteriti anni, in quo facti series expenditur, sapientissime de more respondere.

An sit standum, vel recedendum a decisis super primo dubio sub die 23. *Julii* 1729. *in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 24. *c.* 12. *de ref.*

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Ad Sedandas Controversias jurisdictionales pluribus ad hinc annis exortas inter Episcopum, & Capitulum Urgellen. anno 1717. inita fuit concordia, plura continens capita; pro cujus approbatione pluries supplicatum fuit huic Sac. Congregationi, semper tamen dilata ejusdem Confirmatio, donec illius discussio remissa fuit Eminentissimo D. Cardinali Bellugæ, qui doctissimum de more edidit votum, ubi status controversiarum, & series rei gestæ diligenter exponitur, ac etiam pacta Concordiæ solide, & singillatim examinantur, quod impressum distribuetur.

In Congregatione *diei* 4. *Decembris* 1728. Episcopus Urgellen. supplices preces porrexit pro confirmatione Concordiæ juxta Votum dicti Eminentissimi Bellugæ; sed dilata tunc resolutione, mandatum fuit, ut præfigeretur Capitulo terminus trium Mensium ad deducenda Jura sua, quo præfixo usque de mense

Jauua-

Januarii 1729. nec usque adhuc aliquo pro Capitulo comparente, easdem preces reiterat Episcopus sub dubio.

An & quomodo sit locus Confirmationi Concordiæ in casu &c.

FIRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Anno 1689. Prior Conventus S. Augustini Terræ S. Elpidii Firmanæ Diœcesis supplicavit Sacræ Congregationi Episcoporum & Regularium pro facultate, ut quatuor Adolescentes, Regularem habitum in dicto Conventu suscipere exoptantes, possent Novitiatum agere, & Professionem ibidem emittere, quamvis dictus Conventus, ubi regularis viget observantia, ad dictum usum non esset designatus; & facultas petita concessa fuit cum clausula: *dummodo in reliquis serventur omnia, quæ continentur in decretis de mandato san. mem. Alexandri VII. æditis die 13. Septembris 1655. pro Novitiis in prædicto Ordine recipiendis.* Sess. 25. c. 15. de reg.

In præfato Conventu post expletum probationis annum, Regularem Professionem emisit de anno 1691. P. Joseph Ghigiotti; sed postea prætendente illam ex pluribus Capitibus fuisse nullam, quia prædicta licentia Sacræ Congregationis fuerit subreptitia, nec Regularis observantia in dicto Conventu vigebat, nec ibi forma Novitiatus aderat, aut ullus Novitiorum Magister, aliaque prætermissa fuerant, quæ præscribuntur in decretis generalibus æditis sub san. mem. Alexandro VII. Insuper, durante probationis anno, habitum Religiosum ipse dimiserat, & Novitatus remansserat interruptus; quodque ad emittendam professionem fuisset inductus vi & violentiis a Patre adhibitis, ac aliorum seductionibus; fuit de anno 1727. ad instantiam prædicti P. Ghigiotti, non valentis prius ob varia impedimenta, & infortunia jura sua compilare, & deducere, propositum dubium -- *an sit locus restitutioni in integrum* -- At Sac. Congreg. sub die 15. *Martii ejusdem anni* responsum dedit -- *Negative.*

Concessa eidem nova Audientia, hodie insistit pro recessu a decisis ex Juribus late deductis in scriptura ejus nomine circumferenda, in qua præcipue respondere conatur objecto tacitæ Professionis elicitæ ex delatione habitus Regularis per diuturnum tempus, susceptione Sacrorum Ordinum ad tituluin Religiosæ paupertatis, & ex aliis actibus solis Professis convenientibus, nempe quod fuerit lector in Theologia, & munus Vicarii Conventus exercuerit.

Prævia igitur reassumptione folii sub die 8. Februarii 1727. distributi, ubi facti series, aliaque ad casum expenduntur, grave non erit EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.?

Die Sabbathi 19. Augusti 1730.

REassumere non gravabuntur EE. VV. Folium præteritæ Congregationis, & Dubiis tunc non resolutis sapientissime respondere.

SENOGALLIEN., SEU FANEN. SUBSIDII DOTALIS.

An sit locus executioni Brevis in casu &c. Sess. 22. c. 6. de ref.

Affirmative.

ROMANA DISTRIBUTIONUM. Sess. 24. c. 12. de Ref.

I. *An distributiones debeantur Canonico Coadjuto extra Urbem commoranti, suo pariter Coadiutore extra Urbem causa infirmitatis degente?*

II. *An lucra provenientia ex punctaturis, & absentiis Canonicorum, quæ præsentibus accrescunt, debeantur Canonicis Coadiutoribus, sive potius Coadiutis in casu &c.*

Ad primum affirmative, quatenus uterque habeat Indultum abessendi.

Ad secundum deberi Canonicis Coadjutis.

Sess. 22. c. 4. & sess. 24. c. 12. de ref.

VIGILIEN. DECANATUS.
An sit Standum, vel recedendum a decisis super primo dubio sub die 23. Julii 1729. in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 24. c. 12. de ref.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ.
An & quomodo sit locus Confirmationi Concordiæ in casu &c.

Dilata ad primam post aquas.

Sess. 25. Cap. 15. de regul.

FIRMANA NULLITATIS PROFESSIONIS.
An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 24. c. 1. de refor.

VIENNEN. SPONSALIUM. Proposita præsenti Causa in Congregatione diei 24. Septembris præteriti anni, cujus folium reassumere dignabuntur, fuit ad instantiam Comitissæ Josephinæ Berg dilata illius resolutio, ac rescriptum -- *dandas esse novas Litteras Remissoriales, præfixo termino trium Mensium ad transportandum processum.*

Compilato, & transmisso Processu, in quo adsunt formales depositiones sex Testium, & nonnullæ Epistolæ scriptæ a prædicta Comitissa ad Comitem Josephum Vvelzech, quæ dantur in Summario; reproponitur Causa sub eisdem dubiis, videlicet.

I. *An constet de sponsalibus in casu &c. & quatenus affirmative.*
II. *An Comes Vvelzech sit cogendus ad contrahendum Matrimonium in casu &c.*

Ad primum negative.
Ad secundum provisum in primo.

Sess. 25. c. 13. de Ref.

SENEN. JURIUM PAROCHIALIUM. In Civitate Senarum adsunt 23. Parochiæ, & intra fines Parochiarum S. Christophori, & S. Petri ad Ovile sita reperitur Ecclesia B. Mariæ Virginis in Provensano, quæ de anno 1638. erecta fuit in Collegiatam a san. mem. Urbano VIII. & hodie passim denominatur insignis. Inter istam Ecclesiam, & Parochias Civitatis plures exortæ fuerunt dissentiones super ritu deferendi, exponendi ac tumulandi Cadavera in eadem Collegiata Ecclesia; hinc de anno 1648. Partes devenerunt ad compromissum in Personam bo. mem. Ascanii Piccolominei tunc Archiepiscopi; qui perpensis juribus utriusque Partis suum laudum promulgavit *sub die 25. Septembris ejusdem anni*, in quo ante omnia pronunciavit, quod prædictæ Collegiatæ concederetur, prout ipse concessit, jus sepelliendi (quod prius nunquam legitime obtinuerat) sine tamen præjudicio Ecclesiarum Parochialium, itaut possent Parochi eas omnes explere functiones, quas prius peragebant ante erectionem in Collegiatam, absque eo quod istius Canonici, & Presbyteri se ingererent, nisi in sequentibus casibus & modis, videlicet.

Primo, quod in casu tumulationis alicujus Cadaveris in prædicta Collegiata Ecclesia, si invitentur, & interveniant Canonici capitulariter, isti præcedant Parocho; Sacrista vero & Presbyteri incedant uti singuli, omnes vero sub Cruce Parochi, absque eo quod Canonici deferre possint propriam Crucem.

Secundo, quod toto tempore expositionis Cadaveris in dicta Ecclesia stare debeat erecta Crux Parochi, functiones vero Missæ Cantatæ, & similium explean-

pleantur a Canonico hebdomadario, quoties Canonici interſunt capitulariter, excepto ultimo Vale, dando a proprio Parocho.

Tertio, quod in caſu delationis cadaveris ad Eccleſias Regulares, Canonici, quatenus interveniant Capitulariter, præcedant Parocho, uti ſupra, ſub Cruce ejuſdem Parochi, a quo pariter dabitur ultimum vale.

Quarto tandem, quod in caſu delationis Cadaveris ad eandem Collegiatam Eccleſiam, cera, omniaque alia emolumenta funeralia integre ſpectent ad Parochum; prout ſi corpus Defuncti ibi exponi contingat, ut inde ad aliam Eccleſiam deferatur tumulandum, cera, quæ accendetur circa feretrum & in Altaribus, integre pariter ſpectare debeat ad Parochum.

Hoc Laudum fuit executioni demandatum uſque ad annum 1682. quo Canonici præfatæ Eccleſiæ, nulla mentione facta de dicto Laudo, ſupplicarunt Sacræ Congregationi pro conceſſione Juris ſepeliendi, aliorumque Jurium ab eo promanantium; & Sacra Congregatio, audito prius, & annuente Archiepiſcopo, ſub die 11. Aprilis ejuſdem anni 1682. petitam facultatem, & jus ſepeliendi indulſit - *Salva tamen ſemper quarta funerali favore Parochi* - Hujuſmodi decretum fuit executum ab Ordinario, illique etiam Parochi Civitatis ſe ſubſcripſerunt.

Sed cum exinde nova jurgia in caſibus particularibus emerſiſſent, Curia Archiepiſcopalis præſentaneum remedium adhibuit, & quidem favore Canonicorum, ſervato tamen Partibus omni jure tam in poſſeſſorio, quam in petitorio; tandem (hortante ſua qua pollet prudentia moderno Archiepiſcopo) iterum Partes injerunt compromiſſum in duos arbitros, cum facultate deputandi Tertium in caſu diſcordiæ, cum ea lege, ut Cauſam prius in poſſeſſorio, deinde in petitorio cognoſcerent? Cumque primi duo Compromiſſarii fuerint diſcordes, nec partes convenire potuerint in electione Tertii, hinc Parochi ad amputandas omnes dilationes recurſum habuerunt ad Sacram Congregationem, ſupplicantes pro obſervatione antiqui Laudi emanati de anno 1648. nedum tanquam editi cauſa cognita, a Partibus acceptati, ac etiam executi, ſed etiam veluti juſtitiæ innixi, quia ſicuti poterat non concedi jus ſepeliendi prædictæ Collegiatæ Eccleſiæ, quod prius legitime nunquam habuerat, ita potuit concedi limitate, & ſub conditionibus præſcriptis in dicto Laudo, & præcipue quod omnes occaſione delationis Funeris proceſſionaliter deberent ſub unica Cruce Parochi, & non ſub Cruce Capituli, ut alias in ſimilibus terminis reſpondit Sacra Congregatio in *Dertonen. Jurium Parochialium*, in qua diſputato dubio - *an occaſione Proceſſionum, ſeu funerum faciendorum cum intereſſentia Capituli, teneantur Parochi incedere ſub Cruce Capituli; ſeu potius, an & ſub qua Cruce ſit incedendum?* licet in prima propoſitione Cauſæ habita *ſub die* 14. *Aprilis* 1725. reſponſum fuerit, *affirmative quoad primam partem, & quoad ſecundam ſatis proviſum in prima*. In repropoſitione tamen habita ſub die 15 *Decemb. ejuſdem anni, receſſum fuit a deciſi quoad funera* (iſta vero poſterior reſolutio potiſſimum emanavit, quia *in Concil. Provin.* 1. *Mediolanenſi tit. de funer. & exequ.* diſponitur, quod in Funeribus quælibet Eccleſia, & Clerus propriam & ſeparatim extolleret Crucem; nec non ex conſentanea praxi in Loco controverſiæ, ac etiam in Civitate Mediolani, de qua teſtabatur Eminentiſſimus Archiepiſcopus pro Informatione requiſitus *ſub die* 4. *Auguſti ejuſdem anni*; ut liquet ex Poſitione Cauſæ, quæ aſſervatur in Secretaria) prout etiam quoad reſervationem omnium emolumentorum funeralium favore Parochorum; nam cum præfata Collegiata Eccleſia non haberet ex ſui erectione jus ſepeliendi, funerandi, nec Crucem erigendi, nec pariter prætendere jure poterat partem funeralium, quæ rite ideirco reſervata integre fuerunt Parocho in dicto Laudo, ut in ſpecie loquendo de hac Collegiata probat *Samuel. de Sepultur. tract. primo diſput.* 3. *controv.* 2. *concluſ.* 4. *per tot.* ut ex his, aliiſque Juribus in ſcriptura eorum nomine circumferenda.

Audito Archiepiſcopo, hic facti ſeriem ſuperius expenſam confirmat, præceſſque

ſuas etiam adnectit pro ſollicita declaratione modi & formæ, quæ in poſterum ſervandæ erunt, tum in levandis ſeu deferendis, tum in exponendis ac tumulandis Cadaveribus, ut tandem finis litibus imponatur.

De Jure conceſſa Sepultura, ſeu jure ſepeliendi, cenſentur etiam conceſſa omnia alia, quæ ab eo procedunt, nempe delatio Mortui proceſſionaliter. *Oldrad. conſ.* 225. *num.* 13. *&* 14. *Medices de Sepult. part. quæſt.* 7. *Barboſ. in cap. Acceſſoriorum num.* 3. *de regul. Jur. in* 6. *& de Paroch. cap.* 26. *num.* 56.; Celebratio pro Defunctis, *Federic. de Senis conſ.* 186. *in principio*; jus percipiendi emolumenta funeralia, excepta quarta debita Parocho, *Clementin. Dudum de Sepult. Lavor. lucubr Canon. cap.* 17. *num.* 33. *& plene Rota coram Eminentiſſimo Falconerio deciſ.* 75. *num.* 6. *tit. finali de Miſcellaneis*; quod tamen intelligitur de funeralibus, quæ fiunt in ipſa Eccleſia *Tumulante*; nam ſi fierent in alia Eccleſia *Exponente* (quod ſolum ex voluntate Defuncti, vel ejus hæredum fieri poſſe declaravit S. Congregatio in *Trojana Funerum, propoſita die* 7. *& reſoluta die* 21. *Maii* 1701. *ad tertium*; ubi quæſito - *an ſit licitum Capitulo & Canonicis ducere Cadaver alicujus de Regimine Civitatis prius in Eccleſia Collegiata ad Officiandum, & deinde ab illa transferre ad Eccleſiam funeris?* reſponſum fuit - *Negative, niſi aliter diſpoſuerit Defunctus, vel ejus hæredes ut lib.* 51. *decret. fol.* 237. *&* 268. *tergo*) nil de illis percipit Eccleſia *Tumulans*, ex plene firmatis per *Pignatell. conſult. Can.* 88. *per tot. tom.* 6. minuſque de illis participat Eccleſia *exponens*, ſed ea integre debentur Eccleſiæ Parochiali; Ut in Urbe diſponitur *in Statut. Cler. Roman. cap.* 4. *in Addit. ad §.* 2. *verſ. Quemadmodum*, & late decidit Rota in celebri *Romana Funeralium* 2. *Martii* 1722. *cor. R. P. D. Calcagnino*.

Ex eodem Jure ſepeliendi deſcendit etiam, quod in funeralibus deferatur unica Crux Eccleſiæ tumulantis, ſive ſit Regularis, ſive Sæcularis. *Sacra Congregatio Rituum in Sipontina* 26. *Auguſti* 1645. *Barboſ. de Paroch cap.* 26. *num.* 78. *Marchett. de Sepult. tit.* 40. *num.* 25. fortius, ſi ſit Collegiata, quia tunc ſub ejus Cruce omnes incedere debent, non obſtante conſuetudine in contrarium, cum præcedentia Canonicorum illiuſque Cleri, ſi interſunt Capitulariter; *Eadem Sacra Congregatio in dicta Sipontina, & in Foſſanen.* 21. *Julii* 1645 *Marchett. dicto tit.* 40. *num.* 21. *& ſequen.*, *& Barboſ. de Canon. cap.* 18. *n.* 65. *& ſequen.* & hæc S. Congreg. *in Ruben. Juris Funerandi* 28. *Julii* 1713. *ad ſecundum lib.* 63 *fol.* 308.

Prout quoque provenit jus faciendi Officium ſuper Cadavere; & quamvis Sacra Congregatio Rituum aliquando declaraverit, quod jus faciendi dictum Officium in Eccleſiis Sæcularibus tumulantibus, ſitis intra limites Parochiæ, ſpectet ad Parochum, non vero ad Presbyteros Eccleſiarum, ut refert *Barboſ. de Paroch. d. cap.* 26. *num.* 80. Hoc tamen intelligitur de Eccleſiis ſubjectis Parochiæ, & de Eccleſiis ſeu Oratoriis publicis Confraternitatum; ut ex decretis generalibus ejuſdem Sacræ Congregationis editis de anno 1703. ad dubium 20. quæ ſunt *impreſſ. poſt Mantiſſ. Card. de Luca lib.* 12 *tom.* 3. Secus vero in aliis Eccleſiis Sæcularibus non ſubjectis Parochiæ, præcipue Collegiatis, licet ſitis intra ejus fines, nam in his peragere prædictum Officium pertinet ad illarum Presbyteros, excepto ultimo Vale, eodem modo, quo ſpectat ad Regulares in eorum Eccleſiis, ut eadem S. Congreg. declaravit *in Capuana* 31. *Maii* 1629. *Marchett. de Sepultur. tit.* 40. *n.* 34. *& plene decidit Rot. deciſ.* 552. *per tot. part.* 5. *Rec. tom.* 2.

Jura Eccleſiæ Collegiatæ non adhuc ſunt deducta, dignabuntur itaque EE. VV. ſumma, qua pollent ſapientia, definire.

Ad Laudum Archiepiſcopi latum ſub die 25. *Septembris* 1648. *ſit obſervandum in caſu &c.*

Dilata, & proponatur in prima cum eodem dubio.

LEO-

LEODIEN. CONFIRMATIONIS STATUTORUM. Ad Radices *Cornelii Montis* prope Leodium fundata reperitur ab antiquiſſimo tempore quædam Religioſa Domus utriuſque ſexus, quæ prævia approbatione Ordinarii, & Sanctæ Sedis, eſt ſub Regula S. Auguſtini, atque addicta reperitur ſervitio, & curationi Leproſorum illuc accedentium. Omnibus Regularibus ſemper præfuit Prior Ordinis tam in temporalibus, quam in ſpiritualibus, ac etiam quoad adminiſtrationem Sacramentorum: ſed progreſſu temporis ob negligentiam nonnullorum Priorum in adminiſtratione Curæ, de unanimi conſenſu Fratrum & Sororum, nec non Conſulum Civitatis, qui ſunt Patroni præfatæ Religioſæ Domus, ac de Ordinarii authoritate, fuit pro dicto exercitio Curæ, & adminiſtratione Sacramentorum deputatus Presbyter Sæcularis, Vicarii nomine, & cum deſignatione annuæ mercedis præſtandæ per Proviſores Domus. *Seſſ. 7. cap. 7. de ref.*

A duobus & ultra Seculis cum graviſſimæ ortæ fuiſſent controverſiæ, nec unquam deciſæ inter Priores, & Vicarios pro tempore quoad amovibilitatem prædicti Vicarii, ac etiam quoad præeminentiam & juriſdictionem, quam idem Vicarius in Fratres & Sorores, & in ipſum quoque Priorem ſibi competere nitebatur, fuit nuper ad illas ſedandas de conſilio & mediatione moderni Epiſcopi initum compromiſſum inter Priorem, & Joannem Froideourt ultimum Vicarium; Sed dum coram Arbitris jura Partium diſcuterentur, e vivis abiit prædictus Vicarius de menſe Januarii anno 1728. Quocirca cupiens Epiſcopus cæptum concordiæ negotium perficere, novos ex Officio deputavit Commiſſarios ſuper modo tenendo, quo tot diſſidia componi poſſent; &. interim terminum ad eligendum novum Vicarium prorogavit ad tres Menſes, qui terminus, cum adhuc res compoſita non eſſet, fuit ad ſupplicationem Regularium, & annuente eodem Epiſcopo, pluries prorogatus a Sacra Congregatione ſub diebus ñempe 17. *Aprilis* 1728., 12. *Martii* 1729. 3. *Septembris ejuſdem anni*; in omnibus *ad ſex Menſes*.

Re tandem per prædictos Commiſſarios plene diſcuſſa, & mature examinata, Epiſcopus de conſilio Decani, & Capituli ſuæ Eccleſiæ, & cum interventu Conſulum Leodien. quaſdam Leges ſeu ſtatuta condidit pro bono ſpirituali, & temporali regimine præfatæ Religioſæ Domus, quæ circumferuntur in preſſa; & præcæteris ſtatuit, quod ſuppreſſa ac extincta prædicta Vicaria (reſervato tamen deſuper beneplacito Apoſtolico) cura Animarum, & adminiſtratio Sacramentorum exercetur, prout antea, per Priorem.

Porrectis ſubinde precibus Sacræ Congregationi pro eorundem approbatione, *ſub die* 19. *Novembris elapſi anni* 1729. audito prius Ordinario, & prævio voto Eminentiſſimi D. Cardinalis Cienfuegos, reſponſum fuit inter ſummaria precum -- *pro confirmatione*

Interea Jacobus Simon de Maſſon prædictam Vicariam tanquam perpetuam Sæcularem, ex duplici capite, vacationis ſcilicet in menſe reſervato, & devolutionis ob neglectam nominationem infra tempus ſex menſium a jure præfinitum, de ea provideri obtinuit a Sancta Sede ſub die 1. Septembris 1728. Cumque idem ſe oppoſuiſſet præfato decreto Sacræ Congregationis ſuper confirmatione ſtatutorum, veluti ſibi ſummopere præjudicali, hinc in conflictu Partium jura ſua deducentium, exquiritur ab EE. VV. declarandum.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Dilata, & audiantur Miniſtri Datariæ.

COMPOSTELLANA MATRIMONII. Anno 1719. Maria Gonzalez de Don in Curia Archiepiſcopali Compoſtellana expoſuit, ſub fide Matrimonii ſtupratam ſuiſſe a Hyacinto Andrada, ac inſtetit, ut ad fidem rite ſervandam ipſe compelleretur. *Seſſ. 24. c. 1. de Ref.*

Dum probationes pararentur, & Hyacintus omnia ſupradicta expoſita etiam cum juramento negaverat, eidem aſſignata fuit Civitas pro Carcere. Examinatis

natis subinde Testibus adductis pro parte dictæ Mulieris, compillatoque processu, Ordinarius mandavit, ut Hyacintus traduceretur ad publicum Carcerem, ibique Sententiam definitivam audiret. Iste vero ob timorem futuri Carceris paratus se obtulit ineundi Matrimonium, dummodo Puella accederet ad Civitatem Compostellæ, & ibidem certus Parochus designaretur.

Perventa Puella, designato Parocho, ac destinata die, nempe 21. *Augusti* 1721. qua matrimonium in faciem Ecclesiæ celebrari deberet, Hyacinthus sub dicta die, & paucis horis ante celebrationem Matrimonii, coram Notario & Testibus protestatus fuit nullam fidem dedisse dictæ Mariæ, nec eam stuprasse; ideoque Matrimonio de proximo celebraturo non sponte, sed simulate accedere, his verbis: „ protesto, che il Sì esteriore, che in quello pronunciarò, è sen- „ za il mio consenso, in riguardo che non ho tal volontà di accasarmi colla „ nominata di sopra, ne giammai l'ho havuta; anzi bensì una totale repu- „ gnanza, e così lo giuro a Dio nostro Signore &c. e protesto parimente di „ giamai acconsentire, nè convenire al Matrimonio, nè nella sua consuma- „ zione &c.

Celebrato paulo post rite & solemniter Matrimonio, dictus Hyacintus illico, nec salutata Conjuge, discessit ab Ecclesia, & ad propriam Villam seu Parochiam se contulit, ubi semper vixit separatim ab Uxore, ut constat ex Testibus datis in Summario.

Maria Conjux post obitum Patris, *sub die* 5. *Junii* 1727. aliam declarationem per instrumentum publicum emisit, in qua pro exoneratione suæ conscientiæ facta est, querelam ab ea propositam contra Hyacintum super Sponsalibus & stupro, fuisse factam ad instantiam & de voluntate sui Genitoris & Consanguineorum; sed revera nec fidem Matrimonii, nec assertum stuprum intercessisse, nec voluntatem habuisse ineundi Matrimonium cum Hyacinto, subjungens „ nè gli conveniva per ogni ragione ritrovandosi in tal tempo impicciata „ d'altro soggetto da circa già di due mesi; la qual cosa ha havuto rossore di „ manifestare al detto suo Padre e Parenti, come ancora il dichiararli la sua „ volontà in riguardo del sospetto, e giusto rumore, che non la maltrattas- „ sero, o gli togliessero la vita „ ac etiam quod consensus externus præstitus Matrimonio fuerit simulatus & fictitius, prout simulatus quoque erat ille præstitus a Hyacinto, cum quo a die Matrimonii usque ad præsens nunquam tractaverit aut conversaverit, minusque fuerit Matrimonium consumatum; deditque demum mandatum generale ad obtinendam declarationem nullitatis prædicti Matrimonii, & hæc declaratio fuit bis ab ea ratificata tam coram Officialibus Compostellæ, quam coram Notario, & Parocho explorante de mandato Ordinarii illius voluntatem, ut habetur ex relatione Ordinarii.

Proposito itaque ad instantiam utriusque Conjugis in Congregatione *diei* 11. *Septembris* 1728. dubio - *an sit locus declarationi nullitatis Matrimonii?* dilata fuit illius resolutio, & scriptum Archiepiscopo juxta instructionem, quæ fuit: *ut legitimas recipi mandaret probationes super eo, quod inter Conjuges post contractum Matrimonium copula non fuerit subsequuta, easdemque probationes una cum processu Criminali, facto ante contractum Matrimonium, transmitteret.*

In sequelam istius rescripti, servatis servandis, fuerunt examinati septem Testes, quorum depositiones una cum alia proprii Parochi fuerunt insertæ, & transmissæ cum dicto processu Criminali.

Præfati Testes, ac etiam Parochus unanimiter deponunt, Conjuges nunquam insimul convixisse, nec cohabitasse, sed quod separate vixerint in duabus Villis seu Parochiis, inter se per quatuor Leucas distantibus, reddentes causam scientiæ; quia nempe erant vicini, & quod publica vox & fama sit super non consumatione istius Matrimonii; Tres ex illis, nempe Secundus Tertius & Quartus, magis præcise deponunt tanquam interessentes celebrationi prædicti Matrimonii; Dicunt enim, quod post celebratum Matrimonium Hyacintus, nullum verbum proferens Mulieri, statim ascenso equo una cum ipsis

Te-

Teſtibus adiverit propriam Villam ſeu Parochiam, in qua continuo vixit ſeparatus ab Uxore habitante in alia Parochia diſtante per quatuor Leucas; Ut latius habetur ex omnium depoſitionibus fideliter de more tranſcriptis in novo Summario.

Proceſſus vero Criminalis ultra inſtantiam Mulieris, aliaque Ordinatoria Judicii, & comparitionem Actricis, & Rei, ut ibi moris eſt, in qua illa totum affirmat, hic totum negat, continet depoſitiones decem Teſtium, formiter examinatorum pro parte Mulieris ad probandum ſtuprum commiſſum a Hyacinto ſub fide Matrimonii.

Primus Teſtis annorum 23. aſſerens ſe eſſe conſanguineum Mariæ, & actualem Famulum iſtius domus, deponit de auditu ab ipſa Maria, quod fuerit ſtuprata a Hyacinto ſub fide Matrimonii: quod iſte frequentaverat illius domum, pluresque in ea noctes tranſegerit, ſciente ejuſdem Mariæ Genitore; non viderit tamen inter eos actus indecentes, niſi unicum amplexum; & alia vice de eis ſuſpicatus fuerit, ex quo ingreſſus in cubiculum Mariæ non vidit eam jacentem in ſuo ſolito lecto; Subjungens, quod licet eandem domum frequentaſſet quidam ſtudens ejuſdem Parochiæ, nihil tamen vidit inter iſtum, & Mariam, quod eſſet illicitum. *Ut in proceſſ. fol. 25. & ſequen.*

Secundus Teſtis Ruſticus aſſerens, pariter ſe eſſe Conſanguineum, deponit, nihil ſcire, nec audiviſſe de promiſſa fide Matrimonii; publicum fuiſſe in Parochia de ſtupro commiſſo a Hyacinto; & quod ipſe ſemel viderit circa mediam noctem Hyacintum & Mariam inſimul ſtantes in ſchala ejuſdem domus. *Proceſſ. fol. 42 & ſequen.*

Tertius Teſtis Ruſticus deponit de dicta publica fama, & de eadem permanentia in ſchala, de qua depoſuit antecedens Teſtis, & de iſtius auditu, & quod alia die tranſeuntes viderit prope ſuam Aram dictam Mariam cum Hyacinto tantum. *Proceſſ. fol. 50. & ſequen.*

Quartus Teſtis Ruſticus idem deponit, ut Tertius Teſtis, de primo nempe actu de auditu, & de ſecundo de viſu, ut *Proceſſ. fol 57. tergo & ſequen.*

Quintus Teſtis Mulier Ruſtica deponit de ſtupro, & fide Matrimonii, de auditu tamen ab ipſa Maria Stuprata, & de divulgatione in Parochia; nec non confirmat uti conteſtis de viſu prædictum actum exiſtentiæ ſcilicet Mariæ cum Hyacinto circa mediam noctem in ſchala domus, ſubjungens, nil indecens de cætero vidiſſe, *ut Proceſſ. fol. 62. de ſeq.*

Sextus Teſtis Conſanguineus Mariæ deponit de ſtupro de auditu ab ipſa Maria, necnon quod iſta in quadam die aufugiſſet a domo Paterna ad domum Affictuarii ſui Patris, & quod Deponens eam induxit ab redeundum ad domum Patris, & quod alia die viderit tranſeuntes prope ſuam Aram Mariam, & Hyacintum. *Proceſſ. fol. 68. & ſeqq.*

Septimus Teſtis Mulier Inquilina Patris Mariæ, & illius Colona, deponit audiviſſe ab illius famulo (qui eſt primus ex tranſcriptis Teſtibus) quod hic inveniſſet Mariam cum Hyacinto in eodem lecto; deponit de ſtupro ſub fide Matrimonii de auditu ab ipſa Maria; de iſtius fuga a domo propria ad illam Deponentis; & quod alia die viderit Mariam ſolam in via conducentem gregem Patris. *Proceſſ. fol. 75. & ſeq.*

Octavus Teſtis Ruſticus deponit, ſe vidiſſe prope ſuam Aram tranſeuntes Mariam & Hyacintum, & poſtea intrantes in quemdam locum foreſtrem clauſum, & inde poſt dimidiam horam revertentes. *Proceſſ. fol. 85. & ſeq.*

Nonus Teſtis Sacerdos Franciſcus Sanchez Conſanguineus Mariæ in tertio gradu deponit de devulgationi ſtupri commiſſi a Hyacinto, credens ex hac divulgatione proceſſiſſe fidem Matrimonii inter eos; nam alias dicta Maria Puella honeſta ſtuprum paſſa non fuiſſet; nec aliud in particulari ſubjungit, niſi quod ſemel viderit Hyacintum in domo Mariæ pro componenda quadam controverſia inter illius Patrem, & Ignatium Sanchez, ac ab aliis audiviſſe, quod Hyacintus eandem domum frequentaſſet. *Proceſſ. fol. 90. & ſeq.*

De-

Decimus Teſtis Conſanguineus pariter Mariæ deponit tantum de honeſtate Puellæ: & de ſtupro commiſſo a Hyacinto de auditu ab alio Teſte. *Proceſſ. fol. 79.*

In eodem Proceſſu nullæ adſunt adductæ probationes, vel defenſiones ex parte Hyacinti.

His ſtantibus; non gravabuntur EE. PP. ſapientiſſime de more reſpondere. *An ſit locus declarationi nullitatis Matrimonii in caſu &c.*

Dilata, & detur Defenſor Matrimoni.

Die Sabbathi 9. Septembris 1730.

REaſſumere dignabuntur EE. PP. Folium præteritæ Congregationis, & infrascripto Dubio, tunc propoſito & non reſoluto, ſapientiſſime de more reſpondere.

Seſs. 25. c. 13. de ref.

SENEN. JURIUM PAROCHIALIUM.

An Laudum Archiepiſcopi latum ſub die 25. Septembris 1648. ſit obſervandum in caſu &c.

Dilata ad primam poſt aquas, & proponatur etiam unica.

Seſs. 27. c. 4. & 5. de ref.

NULLIUS S. SALVATORIS MAJORIS CAPPELLANIÆ. In Teſtamento, cum quo nuper deceſſit Sacerdos Dominicus Blancus a Valle Cupula Abbatiæ S. Salvatoris Majoris, inſtituit ſibi hæredem univerſalem Franciſcum Penta Civitatis Ducalis, cum onere tamen habitandi in eadem Valle Cupula, & plura legata pro ſuffragio ejus Animæ reliquit, inter quæ diſpoſuit, *e per ſalute dell'Anima ſua laſcia jure legati una Cappellania dentro la Chieſa Parochiale di S. Martino Abbadìa di S. Salvatore Maggiore, e per dote di detta Cappellania laſcia ſcudi quaranta, con il peſo di quattro Meſſe la ſettimana da conferirſi al più povero Sacerdote di detta Abbadia dall'Eminentiſſimo, e Reverendiſſimo Abbate pro tempore, amovibile, & ad nutum di detto Eminentiſſimo; annui, e per fondo di detti ſcudi quaranta annui l. aſſegna, e concede tanti luoghi de Monti cantanti a ſuo favore.*

Eminentiſſimus Comendatarius in erectione Cappellaniæ mandavit nedum aſſignari pro illius fundo Loca treſdecim centeſ. 33. & tertiam partem alterius loci Montis S. Petri ſeptimæ Erectionis, ſed etiam vinculum apponi ſuper reliquis Locis Montium repertis in hæreditate Teſtatoris ad effectum, ut ea ſemper, & in perpetuum remanerent obnoxia, & hypotecata favore ſupradictæ Cappellaniæ pro evictione dictorum Locorum Montium, ut ſupra, pro fundo aſſignatorum. Motivum apponendi hoc vinculum ex eo deſumpſit dictus Eminentiſſimus Commendatarius, quia Loca Montium deſtinata pro fundo Cappellaniæ ſtare dicantur demonſtrative, non vero taxative, ideoque in caſu evictionis, vel reductionis fundi, hæreditas teneatur ſupplere ex reliquis Locis Montium veluti deſignatis privative quoad cætera bona hæreditaria pro dote Cappellaniæ, quod ſane conſequi nequiret, niſi mediante appoſitione præfati vinculi, cum poſſet hæres, qui eſt ſub alterius Principis ditione, facillime eludere hanc obligationem, mediante diſtractione prædictorum Locorum Montium, prout de facto alienari meditantur.

Nec obſtare putat, quod agatur de evictione poſſibili, & ſic incerta, quia licitum eſt Legatariis pro evictione poſſibili petere cautionem *Officio Judicis* ex textu *in L. Si domus §. de evictione ff. de legat. 1. ibique Jaſon. num. 2. & Mangil.*

Mangil. de evict. quæst. 63. n. 14. ut latius ex scriptura pro parte Promotoris Fiscalis distribuenda.

Cum vero huic decreto se opposuerit hæres, quamvis adhuc jura sua non deduxerit, proponitur idcirco sequens dubium, ab EE VV. Sapientissime de more decidendum.

An litteræ Erectionis Cappellaniæ sint exequendæ etiam quoad vinculum appositum in reliquis Locis Montium hæreditariis quondam Reverendi Dominici Blanchi in dotem non assignatis, in casu &c.

Negative & amplius.

UGENTINA PARTICIPATIONIS. In solio Congregationis diei 14. Januarii proxime præteriti, quod reassumere dignabuntur, expositum fuit, adesse in Terra Rufani Ugentinæ Diæcesis unicam Ecclesiam non numeratam, & receptitiam omnium Civium, qui statim ac ad Sacros Ordines promoventur, describuntur in Tabella, & participant da Massa communi, dictæque Massæ distributio fit in fine cujuslibet anni, satisfactis prius per ipsos Participantes, seu per alios, Missis in dicta Ecclesia celebrandis, absque ullo onere residentiæ, vel Chori, ut retulerat Episcopus in sua relatione tunc distributa. *Sess. 6. c. 2. & 17. sess. 24. c. 12. de ref.*

Expositum quoque fuit, quod Sacerdos Donatus Arnesius, qui usque ab anno 1696. adscriptus fuerat ad eandem Ecclesiam, de anno 1715. se contulit ad Urbem, injuncto onere alteri Sacerdoti, qui Missas sibi spectantes satisfaceret; Et quamvis Sacerdos Substitutus onera Missarum adimplevisset usque & per totum mensem *Octobris* 1717. non fuit tamen dictus Arnesius admissus ad participationem Massæ, nisi per totum annum 1716. quinimo e dicto mense *Octobris* 1717. fuit per Archipresbyterum deletus a Tabella, & privatus participatione Massæ.

Reclamante Arnesio, & instante in Congregatione *diei* 28 *ejusdem Mensis Januarii præteriti* pro manutentione, seu reintegratione ad participationem dictæ Massæ, nulla tunc capta fuit resolutio, sed dictum fuit *Dilata*.

Hæc Causa reproponi contingit, & addere solum visum fuit, quod Sacra Congregatio in quadam Causa *Asculana Participantium* 18. *Novembris* 1662. ubi agebatur de simili Ecclesia non numerata, & receptitia omnium Civium, qui statim Sacris Ordinibus initiati admittabantur ad servitium Ecclesiæ, & participationem Massæ communis absque ullo titulo Collativo, vel Superioris ministerio, propositis inter alia his duobus dubiis, videlicet: *I. An in dictis Participantibus habeant locum pœnæ non residentium tam a Jure communi, quam a Sacro Concilio inflictæ? & II. An eisdem Participantibus possit Episcopus permittere longiorem absentiam a residentia, quam in Canonicatibus, & aliis Collativis beneficiis, eam requirentibus ex causa indulgere potest?* responsum dedit - *Ad primum habere locum - Ad secundum non posse; ut ex lib. 23. decretor. fol.* 347 & 348. Non gravabuntur itaque EE. VV. summa qua possent sapientia, definire.

I. *An sit locus manutentioni, seu reintegrationi favore Donati Arnesii, etiam non obstante absentia, in participatione Massæ Communis Ecclesiæ Parochialis Terræ Ruffani, & quatenus affirmative.*

II. *An, & a qua die debeant eidem restitui portiones Massæ Communis.*

Dilata, & ad mentem.

SPOLETANA CAPPELLÆ. Anno 1355. erecta fuit a Communitate Castri Vallis Spoletanæ Diæcesis in solo Lateranensi, sito intus dictum Castrum, quædam Ecclesia sub titulo S. Catherinæ cum Monasterio Monialium Tertii Ordinis S. Francisci, reservato Jurepatronatus favore ejusdem Communitatis. *Sess. 25. c. 19. de ref.*

In solo pariter Lateranensi, ac in Territorio ejusdem Castri constructa fuit anno 1413. alia Ecclesia cum heremitorio sub invocatione S. Antonii, quam postmodum de anno 1536. Capitulum Lateranense univit antedictæ Ecclesiæ, & Monasterio Monialium S. Catherinæ cum omnibus suis Juribus, membris, & pertinentiis, annexis & connexis.

Utraque Ecclesia sic unita de anno 1595. concessa fuit a præfato Capitulo in Juspatronatus eidem Communitati Castri Vallis, cum facultate deputandi unum vel plures Cappellanos ad nutum amovibiles.

Demum anno 1610. san. mem. Urbanus VIII. tunc Episcopus Spoletanus in actu Visitationis ob deficientiam Monialium suppressit prædictum Monasterium, illudque cum omnibus suis bonis, juribus, & pertinentiis univit Seminario Spoleti, quæ suppressio, & unio respective fuit postea approbata, & confirmata a Capitulo Lateranensi de anno 1615., addita tamen de consensu etiam Deputatorum Seminarii clausula præservativa: *sine præjudicio omnium, & quorumcumque Jurium supradictæ Universitati Vallis in jure prætenso præsentandi Monasterio, & Ecclesiis prædictis quomodolibet competen. & competitutorum.*

In vim hujusmodi reservationis Communitas sequenti anno 1616. præsentare curavit Cappellanum in prædictis Ecclesiis, sed orta desuper lite cum Seminario, ea extincta fuit mediante renunciatione omnibus, & singulis Juribus, quomodolibet vigore dicti prætensi Juripatronatus Communitati competen. facta per illius Procuratorem favore Seminarii contemplatione tunc Eminentissimi Episcopi, quæ renunciatio sub eodem anno ratificata fuit ab eadem Communitate. Refert tamen Episcopus, in instrumento hujus ratificationis nullam factam fuisse mentionem de Ecclesia cum Heremo S. Antonii, nec in illo, prout in alio renunciationis intercessisse approbationem Sacræ Congregationis boni Regiminis, & quod subinde Seminarium pacifice possederit bona tam Monasterii S. Catherinæ, quam Heremi S. Antonii; & Communitas præfata per annos plurimos nominaverit heremitam usque ad annum 1710. juxta actus nominationum transmissos, qui incipiunt ab anno 1678.

Anno 1712. pro parte Seminarii expositum fuit huic Sacræ Congregationi, ipsum in solo Lateranensi possidere prædicta bona Castri Vallis cum Ecclesia quasi diruta, & Heremitorio, annui redditus in tenui summa scutorum quatuor, & quod inveniisset Oblatorem, qui illa emere vellet pro scutis 440. ideo supplicabat pro opportuna licentia, quam Sacra Congregatio annuente Episcopo, benigne concessit cum solitis clausulis, & præcipue cum ea -- *dummodo non adsit prohibitio vendendi* -- Affixisque subinde consuetis Edictis, in quibus specifice expressum fuit, quod in venditione bonorum concederentur Emptori etiam Ecclesiæ S. Catherinæ, & S. Antonii cum Heremo contiguo, vendita fuerunt præfata bona, uti singula enumerata, una cum dictis Ecclesiis, & Heremo æque principaliter, ac hortis eisdem respective annexis -- *cum omnibus, & singulis dictorum bonorum Juribus, jurisdictionibus, introitibus* -- Laureto Santino tanquam majori Oblatori pro pretio scutorum 440.

Cum supposito, quod Episcopus Spoletanus exercere prætenderet Jurisdictionem Ordinariam in præfata Ecclesia & Heremo, & quod Communitas Castri Vallis deputare contenderet Heremitam in dicto heremitorio, habitus fuit recursus ad Sacram Congregationem nomine Capituli Lateranensis, ac Fratrum de Santinis pro declaratione, quod Episcopo nonnisi quam Jurisdictio delegata competeret in vim privilegiorum Ecclesiæ Lateranensis, & quod jus deputandi heremitam spectaret ad ipsos Fratres de Santinis, quibus alienata fuerunt bona cum omnibus Juribus & Jurisdictionibus, ac etiam cum jure præsentandi seu deputandi heremitas, quod prius competebat Seminario Venditori; Exclusa penitus Communitate, cum ipsa expresse renunciaverit cuicumque prætenso Juri præsentandi, ut latius in scriptura eorum nomine circumferenda.

Audito Episcopo, hic quoad Jurisdictionem, quam exercere intendit, nil dicit, & quoad aliud punctum, facti seriem superius expensam confirmans, subdit,

quod

quod excitata prætentione circa annum 1712. introductoque Judicio pro parte Seminarii super deputatione heremitæ, quia postea bona vendita fuerunt præfato Santino. nullum coram ipso adductum fuit documentum super aliis deputationibus heremitarum factis post annum 1710., sed tantum de anno 1723. apparent expeditæ Litteræ patentales per Episcopum ejus prædecessorem favore Pauli Martelli, qui de Mense Novembris 1728. sponte heremum dimisit; & quod ad evitanda scandala, quæ occasione novæ deputationis inter Partes oriri potuissent, fuerunt de ejus mandato depositatæ claves heremi penes tertiam Personam. Addit etiam, quod Communitas adversus venditionem factam Santinis, opponat, in ea non fuisse comprehensas Ecclesias S. Catherinæ, & S. Antonii, ex quo nec istæ, nec horti iisdem annexi, non mediocris de cætero valoris, fuerint per Peritos æstimati, ac etiam quia Extimari & vendi non poterant sine consensu Capituli Lateranensis, in cujus fundo reperiuntur fundatæ, stante præcipue illa clausula in Indulto Sacræ Congregationis -- *dummodo non adsit prohibitio vendendi*.

Quoad jus deputandi & removendi heremitas, Sacra Congregatio censuit posse acquiri, & spectare ad Laicos de Communitate ex sola quasi possessione deputandi, reservato jure eidem Ordinario approbandi jam Deputa os -- *Ut in Albanen. Deputationis Eremitæ proposita die 29. Martii, & resoluta die 10. Maii 1692. Ad secundum dubium confirmat. die 21. Junii ejusdem anni lib. 42. fol. 186. 276. terg. & 386. terg.*

Cura Communitatis adhuc non sunt deducta. Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

I. *An venditio facta a Seminario Laureto Santino subsistat in casu &c.? & quatenus Affirmative.*

II. *Ad deputatio Heremitæ in Heremo S. Antonii competat Fratribus de Santinis in casu &c.*

III. *An & quæ Jurisdictio competat Episcopo Spoletano in dicto eremo, & Ecclesia S. Antonii in casu &c.*

Ad primum & secundum Affirmative. Ad tertium competere delegatam.

FIRMANA SUBSIDIORUM DOTALIUM. In ultimo Testamento condito de anno 1625. Jacobus Porsirii loci Murri Vallium reliquit Societati Mortis 42. Loca Montium, cum onere dotandi ex fructibus singulis annis quatuor Puellas Pauperes oriundas suæ Patriæ vel Territorii, quæ essent annorum 17. completorum, extrahendas per sortem; ita postea addens: „ E caso, „ che tra dette Zitelle concorressero mie Consanguinee o Affini in qualsivo- „ glia grado, tanto della detta mia Patria, quanto del Territorio di Came- „ rino, o qualsivoglia altro luogo, quelle debbano aver la dote senza esser „ imbussolate, benchè non abbiano l'età di diciasette anni, ma però che siano „ in età nubile, e concorrendovi più Zitelle mie Consanguinee debbano essere „ preferite quelle, che saranno più prossime a me. *Sess. 22. c. 8. de ref.*

Exponunt Officiales dictæ Societatis, sæpe contingere, quod post lapsum centum & ultra annorum a die obitus Testatoris, concurrant Puellæ, quæ non sunt veræ Consanguineæ, vel in adeo remoto gradu, ut juxta legalem dispositionem dici amplius neqùeant de illius sanguine & parentela; supplicant idcirco pro declaratione, ad quem usque gradum Puellis Consanguineis competat prælatio ad præfatas dotes.

Archiepiscopus censet, vocatas esse Consanguineas & Affines quocumque gradu a Testatore remotas, etiam ultra decimum a Jure definitum, tum inspectis illis verbis, *in qualsivoglia grado*, tum satis ampla latitudine Territorii Camerinensis, atque etiam indefinita mentione Locorum, ubi degant præfatæ Consanguineę sive Affines ibi, *o in qualsivoglia altro luogo*, tum demum observantia relata in ipsis Precibus.

Quamvis S. Rota *in dicis.* 898. *num.* 3. *coram Emer.* jun., *& in Romana, seu Januen. Legati* 5. *Maii* 1698. §. *Similique coram clar. mem. Card. della Tremoille* firmet, quod in Legatis piis naturalis charitas & affectio Testatorum erga suos Consanguineos non egreditur quartum gradum de Jure civili; loquitur tamen in casu, quo Consanguinei ad Legatum concurrerent ex sola verisimili voluntate Defuncti, seu ex motivo pietatis, ac debito bene ordinatæ Charitatis, ut constat ex dictis decisionibus.

Consanguineis vero expresse vocatis, seu venientibus ex debito Justitiæ, regula Juris est, quod successio defertur usque ad decimum gradum computandum juxta regulas Juris Civilis, & non ultra, sive agatur de Successionibus vere hæreditariis, sive impropriis, seu ad instar; Ut per *Textum in* §. *Finali Instit. de succes.* firmant communiter *Tiraquel. de Retract. Lignag.* §. *Primo Gloss.* 9. *num.* 13. *& sequen. Mantic. de Conject. lib.* 8. *tit.* 12. *n.* 46. *&* 47. *De Marin. resol.* 131. *num.* 9. *lib.* 1. *Rota in Forolivien. Loci Consilii* 5. *Maii* 1704. §. *tertio cor. Molines, & coram Eminentissimo D. Card. Falconer. decis.* 10. *num.* 6. *tit.* 40. *tom.* 3.

Regula ista limitationem quoque recipit ex conjecturis, ex quibus erui possit, Testatorem ad ulteriores gradus voluisse Successionem progredi, inter quas ad præsentem casum ea adnumeratur a Doctoribus, quando scilicet Testator vocaverit Consanguineos, & Affines *cujuscumque gradus*, vel aliis indefinitis verbis, ut videre est *apud Cephal. cons.* 137. *n.* 38. *& seq. Peregr. de fideicom. art.* 30. *n.* 4. *Mantic. d. tit.* 12. *sub n.* 46. *&* 47. *& Fusar. de substit. quæst.* 381. *n.* 7. ubi alii Concordantes.

Præcipue in dispositionibus de sui natura perpetuis, veluti Cappellaniis, dotibus, & Eleemosinis, in quibus considerari solet longinqua agnatio, nec habetur respectus ad rigorosos gradus Consanguinitatis, ex adductis per *Amostaz. de causis pus lib.* 3. *cap.* 8. *n.* 49. Et conferre videtur resolutio capta *in Comen.* 27. *Februarii* 1706. ubi Testator Familiæ *Peregrinæ* ad quædam subsidia dotalia præferri voluit *Puellas Pauperes, quæ in Civitate, vel Diœcesi Comi reperirentur ex familiis Peregrinorum*; & quæsito ibi: *an subsidium dotale, de quo agitur, debeatur tantum Puellis de familiis Peregrinorum, vinculo Consanguinitatis & Affinitatis Testatori conjunctis, vel etiam omnibus aliis de dictis Familiis, licet Extraneis?* Sac. Congregatio respondit: *Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad secundam. Ut lib.* 56. *decret. fol.* 57.

His præhabitis declarare dignabuntur.

An, & usque ad quem gradum competat prælatio Consanguineis & Affinibus Testatoris ad subsidia dotalia, de quibus agitur.

Competere prælationem Consanguineis & Affinibus Testatoris in quocumque gradu Conjunctis.

Sess. 25. *c.* 13. *de Ref.*

MEDIOLANEN. QUARTÆ FUNERARIÆ. Ad dirimendas omnes controversias ortas, seu orituras super Quarta Funerali inter Parochos & Regulares, san. mem. Benedictus XIII. in Constitutione *Romanus Pontifex*, quæ est la 6. inter impressas post Concilium Romanum, sancivit, ut sublatis quibuscumque Privilegiis alias Regularibus competen. isti teneantur tradere Parocho pro defunctis in eorum Ecclesiis tumulandis quartam partem omnium Intorticiorum, & Candelarum, quibus Defuncti Cadaver in itinere ad Ecclesiam tumulantem associabitur, nec non omnium Intorticiorum & Candelarum, quæ in eadem Ecclesia circa Cadaver, vel etiam in Altaribus in die funeris accendentur, exceptis Candelis, quæ in associatione funeris deferentur manualiter accensæ; quod si funus non in ipsa die tumulationis fieret, sed ad diversam, vel ad aliud longius tempus differretur, Parocho nihilominus assignetur quarta Pars omnium Intorticiorum & Candelarum, quæ ipsamet peracti funeris die in Ecclesia, ubi Defunctus humatus fuit, circa Cænotaphium,

phium, ſeu Tumulum honorarium, atque etiam in Altaribus accenſæ fuerint; *Declarando etiam, quod* ubi Conſuetudines legitime probatæ, Conventiones, Concordiæ, vel ſtatuta vigerent, quæ Parochis magis faverent, illiſque pinguiorem prædicta Quarta Emolumentorum funeralium portionem aſſignarent, ea in iis, in quibus vigerent, Locis, inconcuſſe ab omnibus obſervari deberent.

Idem Summus Pontifex alteram quoque condidit Conſtitutionem incipientem *Pretioſus, in qua ſub* §. 67. data fuit optio Parochis vel eligendi Quartam Partem præſcriptam in prima dicta Conſtitutione, vel ſtandi *Conſuetudini, Statuto, Conſuetudæ, ſeu Conventioni*; optione vero ſemel facta, eam amplius immutare nequirent.

In vim hujuſmodi ſecundæ Conſtitutionis, laceſſitis Parochis Civitatis Mediolanen. a PP. Dominicanis ad faciendam hanc electionem, Parochi declararunt, *velle ſtare Conſuetudini*, addita præſervativa, *& Juribus ſuis nolle in aliquo præjud care*.

Facta eadem inſtantia ex parte PP. Auguſtinianorum ejuſdem Civitatis *ſub die* 7. *Maii* 1729. injunctum fuit, ut Parochi tam reſpectu PP. Auguſtinianorum, quam aliorum Regularium eligerent ad formam dictæ Bullæ *Pretioſus*.

Cum autem in vim iſtius decreti Parochi declaraverint: *velle ſtare D ſpoſitioni Synodi* 22, *aliarumque Synodorum Eccleſiæ Mediolanenſis*: PP. Auguſtiniani reclamarunt ab iſta electione, inſtantes pro coactione, ut Parochi ſpecifice declararent, an vellent ſtare *Quartæ, vel Conſuetudini*, eodem modo, quo declararunt quoad PP. Dominicanos; Sed propoſita hujuſmodi inſtantia in Congregatione *die* 13. *Auguſti* 1729. inter ſummaria precum reſcriptum fuit: *proponatur inſtantia una cum negotio principali, & interim ſcribatur Eminentiſſimo Archiepiſcopo pro informatione & voto*.

Eminentiſſimus Archiepiſcopus ſubinde retulit, in Synodo vigeſima ſecunda celebrata de anno 1610. recollectis omnibus, quæ Sanctus Carolus in Provincialibus Conciliis quoad funera ducenda ſtatuerat, plura condita fuiſſe decreta pro recte exercendis functionibus funeralibus; nec non conſtitutas taxas Ceræ, & Eleemoſynarum pro Sacerdotibus intereſſentibus; & quoad Regulares, inhærendo antiquæ conſuetudini præſcriptum fuiſſe, *ut ipſi contenti eſſent modicitate illius Ceræ, quæ circa feretrum, aut aliter quomodocumque in illo funere adhibebitur*, quodque hujuſmodi decreta reperiantur impreſſa in Rituali, quod præ manibus habent Parochi occaſione funerum, ac juxta eorum tenorem; quoties aliqua emergit contentio, pronunciari ſolet. Subdit quoque, licite potuiſſe Parochos devenire ad ſecundam optionem de ſtando *Synodis*, non obſtante prima facta ad inſtantiam PP. Dominicanorum, quia hæc non a toto cœtu Parochorum emiſſa fuit, ſed a nonnullis tantum ſpeciale ad id mandatum non habentibus, ſeu quia addita in ea fuit clauſula præſervativa ſuorum Jurium, ſive demum quia fuerunt poſtea omnes Parochi coacti ad faciendam novam declarationem, ſeu optionem magis puram, & ſimplicem. Addit etiam, quod pondus Candelarum, quæ diſtribuuntur Regularibus non aſſociantibus in actu excipiendi Cadaver in eorum Eccleſia, regulariter non ſit minus novem unciarum, illæque non acquirantur Religioſis geſtantibus, ſed eorum Eccleſiæ, & aliquando ſolum pro uſu proprio diſtribuantur illis ultra candelas novem unciarum aliæ parvulæ Candelæ trium circiter unciarum, & quod fructus certi Parochialium Civitatis ſint valde tenues, ac in congrua Parochorum hujuſmodi emolumenta incerta primum locum habeant, quæ ſi minuerentur, non modicum præjudicium ſentirent Parochi, ut latius ex ejus relatione tranſcripta in ſummario Parochorum, ubi pariter datur particula Synodi.

Regulares vero prætendunt, non eſſe attendenda prædicta decreta Synodalia; quia poſt factam primam electionem a Parochis de ſtando Conſuetudini, non poterant eligere Synodos, ac etiam quia dicta decreta non ſunt in obſervantia, & diverſa ſit conſuetudo vigens in Civitate quoad modum dividendi.

emo

emolumenta funeralia; optio autem data Parochis nunquam erit quoad decreta & ſtatuta, quæ non ſunt in viridi obſervantia, prout ex littera præfatarum Conſtitutionum Apoſtolicarum; ut fuſius ex eorum Juribus circumferendis.

His præhabitis grave non erit ſuper ſequentibus dubiis ſapientiſſimum pandere reſponſum.

I. *An & quomodo ſit facienda diviſio Intorticiorum & Candelarum ardentium in die funeris & Officii, præſente Cadavere, in Altaribus, Columnis, & aliis locis Eccleſiæ Regularis tumulantis.*

II. *An, & quomodo ſit facienda diviſio earundem Candelarum & Intorticiorum, quæ in Eccleſiis tumulantibus accenduntur occaſione Officiorum, ſeu Exequiarum faciendarum in diebus ſequentibus poſt tumulationem Cadaveris.*

III. *An, & quomodo inter Parochos, & Regulares, qui Cadaver per viam non comitantur, dividenda ſint intorticia manualiter geſta accenſa in itinere a Sacerdotibus Sæcularibus occaſione delationis Cadaveris ad Eccleſiam Regularem tumulantem.*

IV. *An, & quomodo dividendæ ſint Candelæ, quæ manualiter geſtantur accenſæ a Regularibus intra propriam Eccleſiam tempore funeris, vel Exequiarum, & Officiorum?*

V. *An, & quomodo ſit facienda diviſio Cænotaphii, Culcitræ, & aliorum ornamentorum in eo exiſtentium.*

VI. *An, & quomodo ſint dividendæ pecuniæ in caſu, quo illæ tradantur ab hæredibus Defuncti in locum Ceræ.*

VII. *An Regulares occaſione funerum & Officiorum teneantur accendere omnes Candelas, quas recipiunt ab hæredibus Defuncti, in Altaribus Eccleſiæ in caſu &c.*

Ad primum, ſecundum, tertium, quintum, & ſextum diviſionem eſſe faciendam pro medietate. Ad quartum dilata. Ad ſeptimum Affirmative.

Seſſ. 23. c. 6. de Ref.

LEODIEN. SEU NULLIUS CENSURARUM. Franciſcus Conradus Bomezshome Canonicus Collegiatæ Eccleſiæ Aquenſis querelam expoſuit coram Reverendiſſimo Nuntio Coloniæ, quod die 17. Novembris 1725. dum ipſe poſt Veſperas in Cappellam deſtinatam ad effectum ſe exuendi veſtibus Choralibus, ingrederetur, Vvillelmus Moers Senior Canonicus ejuſdem Eccleſiæ adhuc indutus eiſdem Veſtibus Choralibus violentas manus in eum injecerit; hinc inſtetit, quod iſte declararetur in pœnas præſcriptas in notiſſimo *Canone: Si quis ſuadente Diabolo 17. quæſt. 4.* & ad probandam hanc violentam manus injectionem exhibuit extrajudicialem depoſitionem duorum Teſtium, nempe alterius Canonici Franciſci Delagrange, & Claudii Franciſci de Verneville, deponentium ſe vidiſſe, quod Canonicus Moers dicto die querelantem aggreſſus fuerit, manibuſque in pectus percuſſerit; & niſi ipſe Canonicus Delagrange ſe interpoſuiſſet, adhuc baculo manibus elevato eundem percuſſiſſet.

Laceſſito itaque Canonico Moers ad comparendum, & dicendum cauſam quare &c. Iſte allegavit prius pendentiam litis coram Capitulo Aquenſi, ubi ipſe in querela prævenerat; ſed poſtea conſentiens in Tribunal Nuntiaturæ factum ita eveniſſe reſpondit, nempe quod requiſitus amicabiliter ab ipſo Canonico Moers præfatus Canonicus Romerzhome, ut ſolveret debitum ejus Sorori, quæ penes Capitulum inſteterat pro appoſitione ſequeſtri ſuper fructibus præbendæ, admonitionem iſtam ægreferens dictus Canonicus Romerzhome turbato animo, & injurioſis verbis ſe approximavit exponenti, qui neſciens, qualis eſſet ejus animus, ſiniſtram manum in pectus injecit pro eo repellendo; ſed Canonicus Romerzhome aggrediens ipſum Canonicum Moers, eumque pugnis in facie & capite percutiens, in terram projecit; hic vero e terra ſurgens,

gens, baculo, quem ob senectutem deferre consueverat, in altum ducto, illum commotus fit, hinc se interponente supradicto Canonico Delagrange, ad ulteriores actus non fuit processum, & ad hoc probandum duos alios testes produxit.

Examinatis subinde Testibus in vim Decreti Nuntiaturæ, Primus Testis Canonicus Delagrange productus a Romerzhome *ad 18 & sequentia interrogatoria* respondit, vidisse Canonicum Romerzhome nimia cum festinatione propere Canonicum Moers accedisse, & quod iste accedentem manu a se retraxerit, & postea in terram ceciderit, & subinde baculum elevaverit; sed haud percusserit Canonicum Romerzhome.

Secundus Testis Claudius Franciscus Verneville, pariter productus a Romerzhome, deposuit vidisse illos inter se disputantes, ac sese invicem accedentes, & Moers leviter manu retinuisse Canonicum Romerzhome, ac utrumque sine coma fictitia; audivisse etiam injuriosa verba proferentes; & quod viderit Canonicum Moers habentem baculum elevatum in manibus, numquam vero percussiones.

Tertius Testis Joseph de Reux, exhibitus a Canonico Moers, asseruit se vidisse Canonicum Moers in terram prolapsum, sed causam nescire; nec non ambos se invicem in fervore constitutos defendentes, & Moers ad quandam Arcam Vestiariam retrocessisse, & quod iste elevatum baculum in manibus haberet.

Quartus tandem Testis Dominicus Hoffman, ab eodem Moers productus, deposuit se tantum vidisse utrumque colluctantem sine comis fictitiis in terram jacentibus, ut latius ex eorum depositionibus, quæ dantur in Summario Canonici Moers.

In Tribunali Nuntiaturæ prodiit sententia absolutoria Canonici Moers ab instita actione, una cum condemnatione Canonici Romerzhome Actoris ad omnes expensas. Isto etiam monito, ut consuleret conscientiæ suæ super incursu in Censuras; & injuncto Capitulo, ut pro dictis scandalis, ad debitam Correctionem procederet.

Ab hac Sententia recursum habuit Canonicus Romerzhome ad Sacram Congregationem, Auditoque desuper Reverendissimo Nuntio, qui se remittit ad Processum transmissum, proponuntur duo sequentia dubia, Canonico Romerzhome sua Jura non adhuc deducente.

I. *An Canonicus Moers incurrerit in pœnas Canonicas*; Si quis suadente Diabolo &c. *& quatenus negative.*

II. *An sit locus executioni Sententiæ R. P. D. Nuntii Coloniæ in Casu &c.*

Dilata.

RAVENNATEN. PRÆCEDENTIÆ. Occasione Synodi celebratæ de anno 1724. ab Archiepiscopo Ravennaten. convenerunt in dicta Civitate Archipresbyter, & Presbyteri Canonici nuncupati Ecclesiæ S. Nicolai Oppidi Arimini, aliique pariter Canonici Ecclesiæ Beatæ Mariæ Portus Majoris; sed orta inter eos controversia, cuinam deberetur præcedentia in solemni Processione, fieri solita pro inchoatione Synodi, Canonici Portus Majoris ad evitanda imminentia scandala se abstinuerunt, prout fecerant in aliis Synodis, cum ipsi prius protestatione super pretensis eorum Juribus; Attamen cupientes omnem occasionem litium in posterum dirimere, recursum habuerunt ad Sacram Congregationem pro declaratione danda ad infrascriptum dubium. *Sess. 24. c. 20. de reform.*

Quælibet Ecclesia conatur probare propriam, & excludere respective alterius Collegialitatem; & quia utraque caret Indulto Apostolico, utraque propterea se fundare contendit in temporis antiquitate, ac in conjecturis, & argumentis præseferentibus Collegialitatem, quæ signa & argumenta late explicantur *per Eminentissimum Petram Constit. 7 Innocentii V. sess. 2. num 19. & seq. tom. 3* ubi egregie de more separat signa æquivoca ab univocis, seu ea quæ se habent de materiali in Collegiata, ab iis quæ se habent de formali.

Eccle-

Ecclesia vero S. Nicolai in dicto Oppido Argentæ prætendit habere etiam qualitatem Insignitatis, ex qua desumit eidem competere præcedentiam, etiamsi in erectione esset posterior.

Audito desuper usque a dicto anno 1724. tam Eminentissimo Legato, quam Reverendissimo Archiepiscopo, primus concludere videtur pro dicta Ecclesia S. Nicolai, alter vero pro Ecclesia Portus Majoris, ut latius ex eorum relationibus transcriptis in Summariis circumferendis.

His stantibus exquiritur ab EE. PP. declarandum.

An, & cui Capitulo danda sit præcedentia in Processionibus in casu &c.

Præcedentiam dandam esse Capitulo Collegiatæ Portus Majoris, & amplius.

Sess. 6. c. 4. Sess. 24. c. 1. de Ref.

CREMONEN. SYNODI. Ecclesia Collegiata S. Agathæ Civitatis Cremonæ antiquitus erat in statu Regulari spectan. Canonicis Regularibus S. Augustini, ac sub gubernio Præpositi Regularis a Confratribus eligendi; plura tunc obtinuerat specialia privilegia & prærogativas a Summis Pontificibus, & præcipue a san. mem. Calixto II. & Eugenio III. qui illam immediate subjecit S. Sedi; interdixitque Episcopo, ne ullam in ea exerceret potestatem, neque excommunicandi, aut interdicendi, vel ad Synodum judiciaria potestate vocandi.

Deinde san. mem. Pius II. dictam Ecclesiam ad statum Sæcularem reduxit, & Proposituram a statu Regulari & electivo in Dignitatem Sæcularem, statumque collativum transtulit cum omnibus, & singulis privilegiis, indultis, & prærogativis, prædictæ Præposituræ per Sedem Apostolicam concessis, erigendo etiam duas Præbendas Canonicales per ipsum Præpositum pro tempore Clericis Sæcularibus pleno Jure conferendas.

postea vero clar. mem. Cardinalis Matthæus tunc in illis partibus Legatus a Latere, sub narrativa quod præfata Collegiata Ecclesia ab Ordinaria jurisdictione exempta, & inter alias Collegiatas in dicta Civitate existentes esset insignis, illiusque Præpositus ex Indulto Apostolico, ac antiqua observataque consuetudine Mitra, ac Baculo Pastorali uteretur tam in celebrando, quam in processionibus per Ecclesiam, illiusque Parochiam de more fieri solitis, sex alios Canonicatus erexit, conferendos pariter per Præpositos pro tempore, qui omnes Capitulum constituerent, indulgendo etiam Præposito, & Canonicis, ut Almutiis de Vagro tam in propria, quam in aliis Ecclesiis Cremonæ uterentur, locumque immediate post Capitulum Ecclesiæ Cathed. alis in funeribus, ac processionibus habere, ac Crucem propriam de more ante se deferre possent.

Postremo san mem. Pius IV. hæc omnia privilegia specifice confirmavit; ac inhærens usui, dictæque consuetudini, statuit, ut in Processionibus in dicta Ecclesia, ac etiam extra eam faciendis, Præpositi pro tempore Rochetto, & Cappa Violacea ad instar Romanæ Curiæ Prælatorum, uti, & cum illis incedere libere & licite valerent.

Inter Præpositum istum, ac Episcopum Cremonen. plures fuerunt controversiæ, & præcipue super jure visitandi per Episcopum præfatam Collegiatam Ecclesiam, super jure cognoscendi Causas criminales prætenso per Præpositum, & an iste teneretur accedere ad Synodum Diœcesanam? Super quibus hæc Sacra Congregatio *sub die* 15. *Maii* 1574. favore Episcopi rescripsit, *posse visitare Ecclesiam S. Agathæ eis decretis Concilii sess. 6. cap. 4. & sess. 25. cap. 6. de reform. non obstantibus etiam Privilegiis ex fundatione competentibus, & consuetudine immemorabili, quatenus de Jure appareret; posse item prohibere Præposito ipsius Ecclesiæ S. Agathæ, ne Causas Criminales cognoscat, cum hæc Episcopali tantum examini & jurisdictioni relicta sint a Concilio sess. 24. cap. 20.; posse quoque cogere Præpositum ad accedendum in Synodum Dia-*

Diœcesanam ex decreto Concilii sess. 24. cap. 2. ut constat ex lib. 2. Litterarum Sacræ Congregationis fol. 45. ter.

Post hæc Præpositus & Capitulum S. Agathæ semper interfuerunt Synodis Diœcesanis, exceptâ penultimâ Synodo, habitâ de anno 1694. in quâ protestati fuerunt ipsos ideo non intervenire, quia eis denegabantur solitæ, & consuetæ prærogativæ, seu prærogativæ; & præcipue quia eorum scamnum, seu sedile coopertum non erat panno viridi ad instar Canonicorum Cathedralis, & quod non aderat tegumentum vulgo *tapeto* in eo sitû, in quo sedere debebat Præpositus.

Indicta anno 1727. ultima Synodo per modernum Episcopum, consimilis protestatio emissa fuit a præfatis Præposito, & Capitulo S. Agathæ, eos scilicet interesse velle Synodo, quatenus eorum Sedile modo quo supra ornaretur, & propriam Crucem in processionibus deferre, eamque elevatam in Cathedrali continuo tenere possent; addito ulterius in alio folio ad partes transmisso in relatione Episcopi *Lit. D.* quod Præpositus in Missa Pontificali, aliisque Actionibus Synodalibus uti deberet Rocchetto, Amictu, Pluviali aureo, ac Mitra aurifrigiata, & laminibus aureis ornata; & Capitulum immune esset a Scrutinio Synodi, prout semper practicatum fuerat in antecedentibus Synodis; Et contemporanee supplicarunt Sac. Congregationi, quatenus inhiberetur Episcopo, ne occasione proximæ Synodi ullum præjudicium illatum esset eorum privilegiis, & prærogativis, prout sub die 29. *Martii ejusdem anni* scriptum fuit Episcopo *pro informatione, & interim nihil innovari.*

Episcopus vero personaliter illis intimari fecit, quatenus sub pœnis Canonicis Synodo accederent, non obstantibus d. protestatione, & Litteris Sacræ Congregationis, veluti quæ eos non eximebant ab interventu ad Synodum; & quatenus docerent de quasi possessione super prædictis prætensis prærogativis, eis non denegaretur debitis modo & tempore, quidquid Juris fuerit.

Die præcedente Synodum Episcopus per Præfectum Processionum monuit præfatum Capitulum, qualiter ipse pro bono pacis mandaverat cooperiri eorum sedilia lanea textura viridis coloris, vulgo saglia, ad instar aliarum Collegiatarum Civitatis, & Diœcesis, superaddito in ea parte, in qua sedere debebat Præpositus, panno viridi ejusdem qualitatis, qua utuntur Canonici Cathedralis; quodque in Processionibus Synodalibus deferre possent Crucem usque ad fores Ecclesiæ Cathedralis, eamque deponere, & depositam retinere deberent, quousque in Cathedrali persisterent.

In ipsa vero die inchoationis Synodi Præpositus, & Capitulum S. Agathæ accesserunt sub propria Cruce ad Cathedralem Ecclesiam, sed statim ac ad istius limites pervenerunt, se insimul convenientes in quadam Apotheca Aromatarii coram Notario, & Testibus protestati fuerunt nolle Synodo interesse, quia non erant eorum sedilia decenter, ut ipsi prætendebant, ornata, nec interfuerunt; Ut de his omnibus constat ex instrumentis publicis, ac etiam ex relatione Episcopi, quæ circumfertur impressa: in qua circa punctum Visitationis superadditur, quod in Visitatione hujus Collegiatæ Ecclesiæ, facta per ipsum Episcopum, Canonici Scrutinio non se subjecerunt, computa reddituum, & expensarum non exhibuerunt, nec Tabellam onerum produxerunt, minusque usque adhuc docuerunt de eorum satisfactione.

His stantibus non gravabuntur EE. VV. sequentibus dubiis sapientissime de more respondere.

I. *An Præpositus S. Agathæ possit ultra usum Mitræ in Cathedrali, & actionibus Synodalibus uti baculo, aliisque Pontificalibus, & laminibus aureis cum separato genuflexorio, & sede, occasione celebrationis Missæ in Synodo.*

II. *An Sedes Capituli S. Agathæ in Cathedrali, & Synodo, ultra tegumentum Panni viridis in capite, ubi sedet Præpositus, debeant ornari Tapeto.*

III. *An liceat dicto Capitulo intra Cathedralem, & in omnibus actionibus, & processionibus Synodalibus habere semper Crucem propriam erectam.*

IV. *An Præpositus & Canonici subsint Scrutinio Synodi Diœcesanæ.*

V. *An Episcopus possit procedere ad pœnas Canonicas contra Præpositum & Capitulum ob non accessum ad Synodum.*

VI. *An Episcopus in Visitatione possit cogere Capitulum ad redditionem rationis in casu &c.*

Dilata.

Die Sabbathi 30. Septembris 1730.

Sess. 21. c. 3. de Ref.

NULLIUS TUDELÆ, SEU TYRASONEN. Exortis nonnullis Controversiis inter Josephum Antonium Junquitum Canonicum, & Thesaurarium Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ Tudelæ, & Capitulum ejusdem Ecclesiæ; propositisque in Congregatione *diei* 22. *Novembris* 1727. sequentibus quatuor dubiis, videlicet: I. An constet de excessibus Capituli contra D. Junquitum Provisum Apostolicum? II. An & a quo tempore eidem D. Junquito debeantur fructus, redditus, & distributiones? III. An eidem debeantur per Capitulum omnia damna, & interesse, passa ex causa Molestiarum, & litium, ex causa Capituli inductarum? IV. An & sub quibus pœnis cogendum sit Capitulum ad exhibenda omnia Instrumenta, & Jura, quæ respiciunt redditus, præheminentias, & jura Dignitatis Thesaurariæ, & Canonicatus in casu &c. *ita responsum fuit in contumaciam Capituli*: Ad I. affirmative. Ad II. deb ri a die possessionis, exceptò primo anno solven. hæredibus Defuncti. Ad III. affirmative, & ad IV. cogendum esse sub pœnis pecuniariis in quantitate arbitrio Nuntii, & in subsidium suspensionis a Divinis.

Repropositа Causa in Congregatione diei 13. Augusti 1729. utraque Parte informante sub dubio - An & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis? *emanavit rescriptum* -- In decisis juxta modum præscriptum a S. Congregatione, & ab Eminentissimo Præfecto declarandum; & pro executione tam præsentis decreti, quam ab ipso in futurum dependentium, Episcopo Tyrasonen. cum facultatibus ejusdem S. Congregationis.

Modus fuit, quod prævia absolutione utriusque Partis a prætensis excessibus, damnis, & interesse, Capitulum teneatur solvere Junquito medietatem omnium fructuum, & distributionum quotidianarum, a die 18. Octobris 1718. usque ad diem primam Maii 1724. Et a præfata die prima Maii usque ad ultimam diem Decembris 1729. teneatur integre persolvere omnes fructus, & distributiones quotidianas, exceptis semper anniversariis, aliisque emolumentis, quæ verum & personale servitium requirunt, ac deductis omnibus pecuniarum summis tam vigore decretorum Sac. Congregationis, & D. Nuntii Apostolici, una cum cambiis pro transmissione pecuniarum, quam ex quacumque alia causa eidem Junquito vere, & realiter a Capitulo solutis; nec non deducta pensione annuorum ducatorum triginta juxta Bullam san. mem. Pauli V., quam tamen Capitulum in depositо habere debeat, ad effectum consignandi, quatenus de Jure; & ad hunc effectum dictum Capitulum intra viginti dies a die requisitionis per Junquitum faciendæ computandos, exhibere teneatur Bullam originalem sa. me. Pauli V. coram Archiepiscopo Cæsarauguſtano, qui tam super afferta pensione, quam super jure Redecimæ, prout juris fuerit, procedat cum facultatibus S. Congregationis, omni appellatione, & recursu remotis.

Insuper quod, reprobata consuetudine etsi immemorabili, Capitulum in futurum omnino abstineat ab impositione pœnæ Modicarum; sed tantum juxta casus mulctare possit Præbendatos pœna pecuniaria duntaxat, nempe duorum, vel quatuor, & ad summum sex ducatorum. Ex si casus majorem exigat pœnam, recurrere debeat ad Ordinarium; interim vero Archiepiscopus Cæsarau-

ſarauguſtanus præſens decretum in libris Capitularibus inſeri, & regiſtrari mandet.

Ulterius quoad controverſias præeminentiales, Theſaurarius tam in Choro, quam in Reſponſoriis, aliiſque functionibus Choralibus, eundem locum habere debeat cum eadem præcedentia tantum, quam habet in Choro ubi ſuam Sedem habet, & non in medio juxta ejus prætenſionem; Item quod præfatus Theſaurarius habeat præſidentiam Capitulis, quatenus illis non interveniant Decanus, vel Archidiaconus nuper a Sanctiſſimo D. Noſtro Decano ſubrogatus; quo caſu Decanus, ſeu Archidiaconus præſidentiam habeat, ſicuti etiam in caſu, quod nemo illorum interveniat, eadem præſidentia deferatur ad illum Præbendatum, qui in gradu ſubſequitur.

Non acquieſcente. Junquito huic reſolutioni, contingit iterum exquiri Sapientiſſimum oraculum EE. PP. ſub dubio.

An & quomodo ſit ſtandum in primo, vel ſecundo loco deciſis, in caſu &c.

In ultimo loco deciſis, & amplius, & ad mentem.

LEODIEN. CAPITULATIONUM. Cum vacaverit de anno 1724. Cantoratus in Collegiata Eccleſia S. Crucis Leodii; Prout etiam de anno 1728. ejuſdem Eccleſiæ Decanatus, Capitulum antequam deveniret ad novam electionem, nonnullas exaravit Capitulationes, quibus ſtabilitum fuit, ut Cantor eligendus ſolvere teneretur Fabricæ Eccleſiæ quingentos Florenos Brabantiæ, conſtituentes ſcuta centum monetæ Romanæ; Decanus vero Florenos Mille, loco prandii, quod antiquitus tradebatur, exceptis tamen prandiis, quæ fiunt in feſto Exaltationis S. Crucis, & in Dedicatione Eccleſiæ. *Seſſ. 24. c. 14 de ref.*

Sequuta poſtmodum electione Cantoris in perſonam Deodati Levage, & Decani in perſonam Canonici Joannis Huberti de Lohier, iſti putantes præfatas Capitulationes eſſe improbatas a Conſtitutione 51. ſan. mem. Innocentii XII. nec ad illarum obſervantiam teneri, recurſum habuerunt ad S. Congregationem pro opportuna declaratione.

Audito Officiali Leodienſi, hic loco informationis tranſmiſit jura, & documenta hinc inde deducta. Concordatis idcirco duobus infraſcriptis dubiis; Capitulum contendit validas & juſtas eſſe prædictas Reſolutiones Capitulares, cum ſolutio in iis præſcripta non in proprium privatum commodum, ſed in uſum pium, & fabricam Eccleſiæ convertatur, quod improbatum non eſt *a Concilio in ſeſſ. 24. cap. 14. de Reform. Conſt. 104. S. Pii V. & dicta Conſtitutione 51. ſa. me. Innocent. XII.* Eoque magis quia eædem ſunt conformes antiquo ſtatuto condito de anno 1585. & approbato a S. Sede, ubi injunctum fuit, quod omnia, quæ obvenire poſſent Capitulo ex Receptionibus, Collationibus, & Inſtitutionibus Canonicorum, Beneficiatorum, & Cappellanorum, in poſterum cedere deberent in pios, & neceſſarios uſus Eccleſiæ; Ut latius ex ſcriptura ejus nomine circumferenda.

Decanus vero, & Cantor præfati putant invalidas eſſe præfatas Capitulationes, etiamſi demandent ſolutionem in uſum pium, quia factæ fuerunt abſque Beneplacito Apoſtolico, & ante electionem de proximo faciendam, ideoque contrarientur dictæ Conſtitutioni 51. Innoc. XII. attenta præcipue earundem exorbitantia; nam ſumma in iis taxata abſorbet fructus Præbendarum longe ultra ſemeſtre, idque contrariatur pariter præſcripto in dictis *Conſtitutionibus S. Pii V., & Innocentii XII.*

Ulterius Decanus prætendit, ipſum non teneri ad præſtandam Cappam aureorum Centum poſt triennium a die ſuæ electionis, minuſque ad dicta duo annualia Convivia in diebus Exaltationis S. Crucis, & Dedicationis Eccleſiæ, utpote improbata *a cap. Jacobus 44. de Simon.* Iſta onera, continentur ſub ſecundo ex infraſcriptis dubiis,

Conſentanee ad Concilium Tridentinum *in dicto cap. 14. & dictas Conſtit. 104. S. Pii V. & 51. ſan. mem. Innocentii XII.* plures S. Congregatio improbavit

ſtatuta, & conſuetudines, juxta quas aliquid perſolvitur occaſione electionis, collationis, vel poſſeſſionis Canonicatuum, & Præbendarum, quoties cedat in privatum commodum Canonicorum; ſecus ſi erogetur in uſus pios, dummodo in hoc ſecundo caſu non excedat fructus ultra Semeſtre. *Ut in Leodien.* 8. *Octobris* 1592. *lib.* 8. *Epiſtolar. fol.* 209. *Cæſaraugustana* 19. *Novembr.* 1653. *lib. Decretor.* 19. *fol.* 287. *& in Caſſanen.* 3. *Decemb.* 1718. *lib.* 68. *fol.* 489. in cujus egregio folio recenſentur aliæ antiquiores reſolutiones.

Conſuetudo, ſeu Statutum, injungens prandium præſtandum a noviter Admiſſis, fuerunt indiſtincte reprobata *in Polignanen. Decembris* 1584. *lib.* 4. *fol.* 9. Et nuper *in Brugen.* 3. *Septembris* 1729. ubi improbata fuit ſimilis conſuetudo immemorabilis, ſed additum fuit, *quod ſi Cappellanus nolit parare prandium, cogi nequeat, ſi vero velit, prohiberi non debeat, dummodo convivium ſit frugale & moderatum.*

Quod autem Capitulum ſtatuere potuerit, ut loco Convivii perſolvatur aliqua ſumma in uſum fabricæ, reſolvit Sac. Congregatio favore aliarum duarum Collegiatarum Leodii. *In Leodien.* 2. *Maii* 1699. *lib.* 49. *fol.* 170. & 5. *Aprilis* 1704. *lib.* 54. *fol.* 145. *terg. relat.* inter ſummaria precum; licet contrarium fuiſſe prius deciſum ab eadem S. Congreg. refert *Garz. de benefic. par.* 8. *cap.* 1. *num.* 89.

Et indiſtincte quod valeat ſtatutum Capitulare de ſolvendo aliquam ſummam a noviter receptis favore fabricæ vel Sacriſtiæ, nuper declaravit Sac. Congregatio Epiſcoporum & Regularium *in Bituntina* 31. *Julii* 1728. *referente Eminentiſſimo D. Cardinali Belluga*, ubi dictum fuit: *Canonicus Paſchalis ſolvat ducatos decem ad formam ſtatuti.*

An autem hujuſmodi ſtatuta condi poſſint a Capitulo ſine approbatione, & conſenſu Superioris; *Garzia loco ſupra citato num.* 87. de mente hujus Sac. Congregationis tenet non poſſe, niſi prævia approbatione S. Sedis. Contrarium probat *Piton. diſcept.* 57. *per tot. par.* 3. ubi alii Concordantes ad materiam. In dicta *Bituntina relata in S. Congreg. Epiſcoporum* agebatur de ſtatuto condito a Capitulo, præſente & approbante Epiſcopo.

Hæc Sac. Congregatio *in Aquilana* 27. *Aprilis* 1630. *ad tertium* ita reſcripſit: Epicopo approbante, permitti poſſe conſuetudinem, & Conſtitutiones Eccleſiæ, ut unuſquiſque Canonicus pro reparatione Eccleſiæ aliquid ſolvat, ſi hujuſmodi ſolutio non cedat in utilitatem ſingulorum -- *ut lib. Decret.* 14. *fol.* 279.

In dictis *Leodien.* 2. *Maii* 1699. & 5. *Aprilis* 1704. agebatur de ſtatutis conditis a ſolo Capitulo.

His ſtantibus non gravabuntur EE. PP. ſapientiſſimum oraculum proferre.

I. *An ſubſtineantur aſſertæ reſolutiones Capitulares factæ annis* 1724. 1728. *ante electionem Decani, & Cantoris, in Eccleſia Collegiata S. Crucis, itaut ſint exequendæ in caſu &c.*

Ad primum negative.
Ad ſecundum dilata, & coadjuventur probationes.

Decretum devit. & obſerv. &c. ſeſſ. 22. de Sacrific. Miſſ.

BARCHINONEN. CAPPELLÆ. Propoſitis in Congregatione diei 28. Julii mox elapſi duobus ſequentibus dubiis videlicet: I. An decreta lata ab Epiſcopo ſubſtineantur in caſu &c. II. An, quomodo, & ad quem effectum liceat de Fontaner retinere Campanam in Cappella, de qua agitur - *reſponſum fuit* - Ad I. affirmative; ad ſecundum licere juxta formam præſcriptam, & præſcribendam ab Epiſcopo.

Conceſſa nova audientia prædictis de Fontaner, dicta Cauſa redit ad trutinam, ſub dubio.

An, & quomodo ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis.

In deciſis, & removeantur Januæ Atrii; & amplius.

BAR-

BARCHINONEN. CAPPELLÆ SUPER EXECUTIONE BREVIS. In folio Congregationis die 28. Januarii præsentis anni distributo pro antecedenti Causa inter easdem partes expositum fuit, quod exoptante Ignatio Fontaner in ampliorem formam redigere Oratorium existens in atrio suæ delitiosæ domus, cui contradicebat Parochus Ecclesiæ S. Ginnesii, (intra cujus Limites situm est dictum Oratorium) inita fuit Anno 1713. amicabilis Concordia, in qua, reservatis Parocho Jurisdictione, aliisque Juribus Parochialibus, permissa fuit petita ampliatio Oratorj, ac celebratio Missarum, aliorumque Divinorum Officiorum, nec non fuit concessa facultas Patrono construendi Sepulcrum gentilitium & familiare, & quod asservare posset Sanctissimum Sacramentum, illudque publice exponi singulis Anni diebus, exceptis nonnullis ibi expressis. Ulterius quod in die jovis Hebdomadæ Sanctæ componi posset monumentum, seu machina Sepulchralis pro recondendo, & exponendo respective Sacratissimo Christi Corpore juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Indulta quoque fuit facultas ibidem fundandi Beneficia, vel Ecclesiastica Officia, prout hæc aliaque plura recensentur in prædicta Concordia ad partes distribuenda. *Sess. 13. c. 6. de Sacr. Euch.*

Anno 1726. idem Fontaner exponens Sanctissimo integrum contextum dictæ concordiæ, eumdemque fuisse approbatum a Vicario Generali Barchinonen. & Reverendissimo tunc Hispaniarum Nuntio, supplicavit pro confirmatione Apostolica, prout prævio Voto hujus Sacræ Congregationis concessa fuit in forma Brevis.

Post exortam Controversiam super retentione Campanæ in hoc eodem Oratorio, illiusque Usu, de qua in antecedenti causa, Parochus S. Ginnesii, cui adheret etiam Promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis, putans præfatum Breve haud posse subsistere veluti subreptitie, ac obreptitie obtentum; sed etiam tanquam in omni sui parte valde exorbitans, recursum habuit ad Auditorem Sanctissimi pro aperitione Oris, quatenus opus sit, adversus dictum Breve; sed remissa Causa etiam quoad dictam Controversiam ad hanc Sacram Congregationem proponitur infrascriptum Dubium ab EE. VV. sapientissime de more decidendum, videlicet.

An, & quomodo Breve sit exequendum in casu &c.

Dilata, & ad primam post aquas.

CALAGURITANA JURIS VISITANDI. Ecclesia Collegiata S. Mariæ della Rotonda Oppidi Lucronii, *Civitas* nuncupati, alias subjecta jurisdictioni & visitationi Episcopi Calaguritani, ac etiam Capituli Cathedralis; de tempore tamen Sedis Vacantis, obtinuit de anno 1727. a fan. mem. Benedicto XIII. annuente eodem Episcopo, ac prævio Voto hujus Sacræ Congregationis, Indultum Insignitatis, cum omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, & immunitatibus, quibus aliæ Collegiatæ Insignes Regnorum Hispaniarum de jure, usu, consuetudine, privilegio (non tamen particulari) aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, nec non quod eadem Ecclesia, illiusque Decanus, Dignitates, Canonici, Beneficiati, & Cappellani visitari deberent *juxta dispositionem Concilii Tridentini sess. 6. cap. 4. de reform. visitatione nempe particulari per pro tempore existen. Episcopum Calaguritanum, prout Episcopi per se ipsos Ecclesias Cathedrales & Collegiatas visitare tenentur, & debent ad formam prædicti Concilii Tridentini.* *Sess. 6. cap. 4. de ref.*

In vim hujusmodi Insignitatis cum se jactaverint Capitulum, & Canonici præfatæ Collegiatæ, quod non possent, nec deberent ipsi, eorumque Ecclesia visitari per Capitulum Calaguritanum, aut ejus Vicarium Capitularem, Sede Episcopali Vacante, idem Capitulum Cathedralis habuit recursum ad Auditorem Sanctissimi pro aperitione Oris adversus præfatum Breve Insignitatis, tanquam subreptitie obtentum, & sibi summopere præjudiciale; Remissa tamen

Causa

Causa huic Sac. Congreg. cum clausula - *de aperitione Oris ejus arbitrio, firmo interim remanente Breve quoad insignitatem* - Proponuntur Infrascripta duo Dubia ad instantiam ejusdem Capituli Calaguritani, prætendentis dandam esse aperitionem Oris, ex Capite subreptionis Brevis, nec non præjudicii ei provenien. vel declarandum, quod non obstante dicto Induito Insignitatis, eidem Capitulo vel ejus Vicario Sede Vacante competat Jus visitandi Ecclesiam Collegiatam, illiusque Dignitates, Canonicos & Presbyteros, ex rationibus late adductis in scripturis ejus nomine circumferendis.

Quoad jus visitandi, competens Vicario Capitulari Sede Vacante, Sacra Congregatio *in Ostunen.* 28. *Julii* 1708. ad dubium propositum - *an & quando Vicarius Capitularis possit visitare?* responsum dedit. *Affirmative post lapsum anni, ut lib.* 53. *Decret. fol.* 256.

Et magis in specie de visitatione Civitatis, ac Capitularium Ecclesiæ Cathedralis, quæ nonnisi *per ipsum* Episcopum visitari debeat ex Concilio *in dicto c.* 4. *sess.* 6. *de reform.* resolutum fuit *in Salernitana ... Octobris* 1589 *lib.* 6. *fol.* 81. *tergo*, ubi resolutum fuit, posse Vicarium Capitularem visitare Ecclesiam Salernitanam, Civitatem, & Diœcesim: & clarius *in Dubio Visitationis* 13. *Septembris* 1721. ubi quæsito - *An Vicarius Capitularis Scardonen. facere possit visitationem Civitatis, & Diœcesis? II. An facere possit Visitationem personalem Capitularium in casu &c.* rescriptum fuit - *ad primum & secundum affirmative; dummodo elapsus sit annus a die ultimæ Visitationis peractæ ab Ordinario. Ut lib. Decret.* 71. *fol.* 397. *terg. &* 398.

Jura Capituli Collegiatæ non adhuc sunt deducta. Dignabuntur itaque EE. PP. definire.

I. An intret arbitrium pro aperitione Oris in casu &c. & quatenus Negative.

II. An Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Calaguritanæ, Sede Vacante, ejusque Vicario Capitulari competat jus visitandi Ecclesiam S. Mariæ della Rotonda, ejusque Dignitates, Canonicos, & Presbyteros, in casu &c.

Ad primum Negative.
Ad secundum Affirmative, & amplius.

Sess. 24. *c.* 13. *&* 14. *de ref.*

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ. Proposita Causa præsenti in Congregatione *diei* 13. *Septembris* 1729. sub quatuor dubiis.

I. An Presbyteri admittendi ad participationem Communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis debeant esse approbati ad audiendas Confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesiæ gratis inservire, & cætera onera Parochialia subire.

II. An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero participante.

III. An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri.

IV. An R. Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendissimum Episcopum admissi, pendente lite, & absque consensu Archipresbyteri, sint removendi in casu &c.

Emanavit responsio: Ad Primum affirmative quoad primam partem arbitrio Episcopi, & quoad secundam partem affirmative: ad quartum affirmative, attenta pendentia litis. Ad secundum, & tertium dilata, & scribatur Episcopo pro meliori informatione; *ut referret* - An Turnus pro exercitio Curæ Animarum fiat per unum tantum, aut plures Presbyteros insimul, vel quomodo; an omnes Presbyteri Ecclesiæ, seu nonnulli tantum ex eis, debeant animarum curam, ut supra, per Turnum exercere; & an in admissione Presbyterorum ad servitium Communeriæ requiratur approbatio, seu consensus Episcopi.

Super-

Superventa relatione Epiſcopi, quæ dabitur in Summario, grave non erit EE VV. prævia reaſſumptione folii deſtributi *in Congregatione* 11. *Junii* 1729 ubi facti ſeries expenditur, reliquis duobus dubiis tunc non reſolutis, ſapientiſſime de more reſpondere.

I. An numerus Presbyterorum participantium ſit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero Participante.

II. An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur conſenſus Archipresbyteri in caſu &c.

Dilata.

SPOLETANA JURIS VISITANDI. In quadam Cappella, ſita in Eccleſia PP. Minorum Conventualium Terræ Montis Leonis, ac extructa in ſolo Lateranenſi, erecta reperitur ab antiquiſſimo tempore Sodalitas, ſeu pia Adunantia Mulierum ſine ſacco, ſub invocatione Sanctiſſimæ Conceptionis, habens certas Regulas, & Statuta, præcipue quod Abbatiſſa eligenda ex Sororibus conſervaret, ac diſtribueret Eleemoſinas, ac etiam quod qualibet prima Dominica cujuſque Menſis congregare deberet Sorores in Eccleſia ad effectum auſcultandi Sacrum, ac recipiendi oblationem unius Panis, vel Obuli; ulterius qualibet die Lunæ poſt primam Dominicam in menſe teneatur celebrare facere unam Miſſam pro animabus Sororum defunctarum, ac aliam Miſſam in omnibus Feſtivitatibus B Virginis; ac inſuper quod ſingulæ Sorores debeant aliquid relinquere Adunantiæ, dummodo relictum non ſit in minori ſumma trium librarum Cæræ laboratæ, prout latius ex dictis Statutis, quæ dantur impreſſa. *Seſſ. 7. c. 8. Seſſ. 22. c. 9. de ref.*

Prædicta Societas fuit de anno 1619. aggregata Venerabili Archiconfraternitati SS Laurentii & Damaſi de Urbe, cum communicatione omnium Privilegiorum, & Indulgentiarum ad formam notiſſimæ Conſtitutionis Clementis VIII. la 115. cujus tenor fuit in aggregatione inſertus.

Cum aliqua pars Eleemoſinæ, ac oblationum præfatæ Societatis erogarentur in beneficium Eccleſiæ PP. Minorum Conventualium, præcipue pro manutentione Lampadis accenſæ ante Cappellam Sanctiſſimi Sacramenti, ac pro linteaminibus neceſſariis pro celebratione Miſſarum injunctarum in Conſtitutionibus prædictæ Societatis; Epiſcopus Spoletanus in actu Viſitationis factæ de anno 1720. mandavit, quod in vim Bullæ aggregationis Societas in alios uſus erogare non deberet ejus redditus, ac Eleemoſinas, quam in commodum ipſius Cappellæ, prohibens manutentionem dictæ Lampadis, aliaſque expenſas fieri ſolitas in Eccleſia PP. Conventualium; ac ulterius mandavit celebrari Miſſas in Cappella Societatis in ſolis Feſtivitatibus deſignatis in dicta Bulla Aggregationis, ad cujus quoque tenorem voluit impoſterum promulgari Indulgentias.

Appellarunt PP. Conventuales ab hujuſmodi decretis ad A. C. Sed remiſſa Cauſa per Auditorem Sanctiſſimi huic S. Congregationi, proponuntur hodie infraſcripta Dubia ad inſtantiam eorumdem PP. prætendentium, haud ſubſiſtere dicta decreta, & quod nullum jus competat Epiſcopo viſitandi dictam Cappellam Societatis tanquam mere laicalis, & conſtitutæ ad ſolum finem exercendi ſpontanea opera pietatis, & devotionis; non obſtante præfata Aggregatione, quæ obtenta fuit a quodam aſſerto Procuratore Confraternitatis, de cujus tamen mandato Procuræ non conſtat; ac etiam quia aſſerta Aggregatio nunquam habuit effectum; & demum contendunt, attentatam fuiſſe Viſitationem nuper factam a moderno Epiſcopo, pendente lite, ut latius ex ſcriptura eorum nomine circumferenda.

Circa Jus viſitandi Confraternitates erectas in Eccleſiis Regularium Exemptorum, adſunt plura decreta hujus S. Congreg. nedum antiquiora *In nullius Januar.* 1598. & *Guardien.* 1600. *lib.* 9. *Decret. fol.* 49. & 105. Sed magiſtrale

ſtrale eſt illud editum in *Nucerina Paganorum* 23. *Junii* 1629. *lib.* 14. *fol.* 115. *terg.* ſequentis tenoris. *S. Congreg. inhærendo declarationibus alias factis, cenſuit, Confraternitates Laicorum, in Eccleſiis Regularium exemptorum inſtitutas, ſubeſſe Juriſdictioni, & Viſitationi Epiſcopi, illaſque ab eo viſitari poſſe; nec non illarum Cappellas in iiſdem Eccleſiis Regularium exiſtentes, in his tamen, quæ Confraternitatum adminiſtrationem reſpiciunt, & ſi Confraternitatibus incumbit onus manutenendi Altare, & illius Cultum, Epiſcopum poſſe viſitare circa ea, quæ reſpiciunt ipſam manutentionem, cultum, & ornamenta Altaris, ſeu Cappellæ, onera Miſſarum, atque Divinorum Officiorum ibidem celebrandorum, & circa ea omnia, quæ ad obligationem eorumdem Confratrum relationem habent*, & ad iſtius normam reſolutum quoque fuit *in Urbanien. Viſitationis Cappellæ* 23. *Septemb.* 1690. *lib.* 40. *fol.* 657. *terg. & in Firmana Juriſdictionis, propoſita* 7. *Julii, & reſoluta* 4. *Auguſti* 1714. *ad primum lib.* 64. *fol.* 276. *terg. & fol.* 303.

Non gravabuntur itaque EE. VV. ea ſumma, qua pollent, ſapientia, decernere.

I. *An decreta, ſeu Proviſiones Epiſcopi Spoletani ſubſtineantur in caſu &c.*

II. *An Epiſcopo competat juriſdictio viſitandi Cappellam, de qua agitur, in caſu &c.*

III. *An conſtet de attentatis, & quomodo ſint purganda in caſu &c.*

Ad primum affirmative.

Ad ſecundum affirmative ad formam decreti in Nucerina Paganorum 23. Julii 1629.

Ad tertium negative, & amplius.

Seſs. 25. c. 4. de refor.

SPOLETANA DOTIUM. Capitulum Cathedralis Spoleti quolibet anno ſubſidia dotalia diſtribuit, quorum aliqua proveniunt ab hæreditate quondam *Cecchæ* Spoletanæ, de cujus diſpoſitione, vel Teſtamento nullum adeſt monumentum, ſed exhibentur tantum quamplures diſtributiones antiquæ cum pacto reverſivo, ſeu cum cautione de reſtituendo in caſu obitus Puellarum ſine filiis, vel vitæ inhoneſtæ; Alia vero ex pio legato Philippi Falconi, qui de anno 1599. quædam bona reliquit eidem Capitulo cum onere dotandi pauperes Puellas nubendas ſive in Sæculo, ſive in Domino - *juxta ritum & conſuetudinem obſervatam, & quæ hactenus obſervabitur, debonis quond m Cecchæ.*

Anno 1645. Canonici, præſente Epiſcopo, decretum Capitulare ediderunt, quo inter cætera ſancitum fuit, Puellas per vota ſecreta eſſe eligendas, atque in ſolutione dotium apponendum eſſe prædictum pactum reverſivum cum cautione de reſtituendo in caſu obitus ſine filiis, vel vitæ inhoneſtæ, quod decretum ſervatum fuiſſe uſque ad hodierna tempora aſſerit Capitulum.

Conſimile pactum & cautionem apponere contendebat Conſilium ejuſdem Civitatis Spoleti in diſtributione dotium de Caputiis; Sed S. Congregatio, ad quam habitus fuit recurſus per Puellas dotatas, & dotandas, ſub die 30. Januarii 1723. reſcripſit: *Supradictas dotes eſſe libere conſignandas abſque onere reſtituendi, & abſque cautione* - confirmata ſub die 19. Auguſti 1724.

Inhærendo hujuſmodi Reſolutioni, tam anteceſſor, quam modernus Epiſcopus mandarunt Capitulo, ne amplius dotes diſtribuere auderent per vota ſecreta, minuſque præfatum pactum reverſivum apponere, cautionemque de reſtituendo exigere; quæ decreta Epiſcopalia, non obſtante contradictione Capituli *ſervanda eſſe quoad cautionem tantum* - reſpondit eadem S. Congregatio ſub die 17. Aprilis 1728.

Orto ſubinde dubio, an præfatæ Reſolutiones S. Congregationis comprehenderent etiam dotes cum dicto pacto, & cautione præcedenter diſtributas, in Congregatione diei 12. Martii 1729. ad inſtantiam Puellarum declaratum fuit ſupradictas reſolutiones comprehendere etiam dotes per antea diſtributas, ac proinde Oratrices non teneri ad illarum reſtitutionem, neque pro præterito,

neque

neque pro futuro tempore, & sub die 11. Junii ejusdem anni perstitum fuit in decretis.

Non acquievit Capitulum, quinimo contendente, supradictum decretum Sacræ Congregationis editum sub die 17. Aprilis 1728. reprobasse tantum *cautiones*; non vero pactum reversivum, mandatum fuit, ut Causa describeretur in folio; Concordatis idcirco infrascriptis duobus Dubiis, ea proponuntur decidenda.

Circa articulum, an & quando in hujusmodi subsidiis dotalibus liceat apponi pactum reversivum? videri possunt ad materiam *Card. de Luca de dote disc.* 10. *Paninoll. decis.* 162. *annot.* 4. *n.* 46., & 47. *tom.* 3. *Rot cor. Duran.* 171. *Cerro decis.* 677. *cor. Baratt. dec.* 500. *n.* 2., & 3. *In Romana Nominationis Dotium* 11. *Aprilis* 1704. *coram bon. mem. Lancetta*, & *plene in Romana Dotis* 28. *Januarii* 1709. §. 6. *cum plurib. seq coram Reverendissimo Aldrovando Patriarcha Hyerosolymitano*, ubi pluries, adductis Concordantibus, tres casus distinguit, quorum primus est, quando dotes distribuuntur ad liberam nominationem seu dispositionem Loci Pii, & in hoc casu apponi valet dictum pactum, ea ratione, quia dotata beneficium unice recipit ex munificentia ipsius Loci Pii nominantis, ideoque recte gravari potest dicto onere, seu pacto reversivo, per regulam *Textus in L. Unum ex Familia* §. *Si de falcidia ff. de Legat.* 2.

Alter est, quando dotes distribuuntur, seu solvuntur à Loco Pio certo tamen generi Puellarum designato à Testatore, vel Puellis nominatis, seu præelectis ab alio, quam ab ipso Loco Pio; Et in hoc themate, quia dotatæ emolumentum recognoscunt à Testatore, vel à Nominante, gravari nequeunt à Loco Pio dicto onere reversionis.

Tertius casus est, quando licet nominatio Puellarum alteri, quam ipsi Loco Pio relicta sit, nihilominus expresse mandat Testator, quod dotes distribuantur ad formam statutorum, sive soliti ejusdem Loci Pii; & in hoc ultimo casu, si adsunt Statuta, vel Consuetudo Loci apponendi vinculum in aliis subsidiis dotalibus, quoad hæc quoque idem vinculum apponi potest.

Cæterum S. Congregatio, secluso casu, quo aliter dispositisset Testator, indistincte improbavit similia pacta reversiva, etiam in illis subsidiis, quæ distribuuntur ex libera facultate Societatis, vel Loci Pii, ut accidit in primodicta *Spoletana Dotium de Caputiis* 30. *Januarii* 1723. relata inter Summaria Precum, ubi agebatur de dotandis quinque Puellis honestis, & pauperibus ex Civitate vel Territorio Spoletano, *eligendas à Consilio Spoleti in frequenti Senatu*; Et in nova relatione precum habita sub die 19. *Augusti* 1724., non obstante quod Consilium opposuisset, ipsum habere liberam facultatem eligendi incertas de incertis Puellis, ideoque posse eas gravare dicto onere reversionis per regulam dicti *Textus in L. unum ex Familia &c.*, adhuc S. Congregatio stetit *in decisis*, eo potissimum fundamento, quod hæc subsidia dotalia ut plurimum erogabantur à Viris in necessarias impensas Matrimonii, & sic absonum esse dictas cautiones exigere, aut onera reversionis imponere, ut constat ex Positione, quæ asservatur in Secretaria, & testatur Eminentissimus D. Cardinalis Lambertinus tunc Secretarius, omni quidem laude dignissimus, in folio doctissime de more extenso *in Romana Dotium*, de qua infra.

Hoc idem resolutum fuit *in Romana Dotium proposita sub die* 18. *Novembris*, & *resoluta die* 2. *Decembris* 1724., in qua cum Confraternitas S. Mariæ in Via simile pactum, & cautionem de restituendo juxta solitum exegisset à Pavonio marito cujusdam Puellæ dotatæ; illudque subsistere contenderet ex pluribus fundamentis relatis in folio, & præcipue ex dicto motivo liberæ facultatis nominandi quamcumque Puellam incertam de incertis; proposito nihilominus dubio. *An onera apposita in Schedulis impressis assignationis subsidii dotalis scutorum* 50. *sustineatur, itaut Pavonius teneatur ad restitutionem in casu &c.* -- Sacra Congregatio respondit -- *negative ad utramque partem, ut in lib. decretor.* 74. *fol.* 480. & *seq.* & *fol.* 521. *tergo*.

Dignabuntur itaque EE. VV sapientissime de more respondere.

I. An Capitulo Cathedralis Spoleti liceat in Instrumento solutionis dotium, seu

subsidiorum dotalium apponere pactum reversivum favore Massæ Puellarum in casu obitus sine filiis, vel vitæ inhonestæ, & cum onere investiendi vel præstandi cautionem in casu &c. ? & quatenus negative.

II. An idem Capitulum teneatur restituere dotes reversas ad dictam Massam Puellarum, & denuo distributas aliis Puellis in casu &c.

Dilata.

Sess. 25. c. 4. de ref.

URBINATEN. REDUCTIONIS ONERUM. Plura onera Missarum, ac Festivitatum adnotata reperiuntur in Tabella existen. in Sacristia Ecclesiæ Venerabilis Monasterii S. Mariæ de Turri Urbini, ac etiam in illius libris; Sub prætextu quod fundi à Testatoribus relicti essent incerti; & similiter dubitari posset, an onera essent perpetua, Moniales præterierunt illorum adimplementum in diebus determinatis, & infra annum quamplurima Sacrificia celebrare fecerunt sub generali expressione -- *pro oneribus Monasterii*.

Anno 1722. Procurator Fiscalis Rev. Fabricæ Metropolitanæ Ecclesiæ Urbini (vigore Indultorum S. Sedis relatorum penes *Campell. ad Constit. Ducat. Urbini decret. 31. num. 17., & 18.*, quibus applicantur omnia pia relicta Civitatis, & Diœcesis, præscripto tempore non adimpleta, cum facultate quoque componendi, minuendi, & non exacta exigendi) pulsavit Moniales ad docendum de adimplemento præfatorum onerum, aliàs expediri mandatum, & præcipue pro tribus legatis contentis in primo ex infrascriptis dubiis, de quorum bonorum existentia plene constabat; & post discussa jura utriusque Partis, ac recusatam á Monialibus honestam compositionem, quæ ipsis offerebatur, Archiepiscopus pro dictis tribus Legatis relaxavit mandatum contra Monasterium in summa scutorum 649. 60. monetæ Urbini pro oneribus annorum triginta.

Interposita per Moniales appellatione ad Sacram Congregationem, auditoque Archiepiscopo, qui tunc relationem transmisit circumferendam in Summario Procuratoris Fiscalis, in ea adest extractus notitiarum repertarum in Tabellis, & libris Monasterii super omnibus Legatis, tam primis tribus, quam aliis, quæ continentur in infrascriptis dubiis: nec non calculus introitus, & exitus Monasterii, ex quo liquet introitum superare exitum in scutis 1565. Moniales modo renovant instantiam deductam dicto anno 1722. pro declaratione, quod ipsæ non teneantur ad integra onera in Tabella, & libris præscripta, vel saltem pro condonatione onerum in præteritum omissorum, & eorumdem reductione in futurum stante earum paupertate; ut ex alio calculo, & juribus, quæ exhibent; ac etiam quia diminuta, ac deperdita fuerunt Capitalia, & aucta respective eleemosyna manualis, ut latius ex scriptura earum nomine circumferenda.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more respondere.

I. An, & in qua summa substineatur mandatum relaxatum à Reverendissimo Archiepiscopo Urbinaten. contra Monasterium S. Mariæ de Turre pro tribus Legatis Dominici Taddei seu Stamignini, & Paulinæ ejus Uxoris; nec non Antoniæ Marzi Librari, & Elisabethæ Baldi? & quatenus affirmativè, An sit locus condonationi quoad præteritum, & reductioni quoad futurum?

II. An Moniales dicti Monasterii teneantur ad satisfactionem omnium onerum relictorum à Matthæo Marotto? & quatenus affirmative, An sit locus reductioni?

III. An teneantur ad Missas 60. annuas pro Anima Virginiæ Baldi ad formam reductionis obtentæ anno 1617. in Synodo Urbinaten. seu potius sit locus novæ reductioni?

IV. An teneantur ad unam Missam hebdomadalem pro Anima Antonii à S. Joanne, & ad tres alias Missas lectas una cum cantata in Festo S. Joannis Baptistæ pro Anima Fiderici Nonni, seu Judicata, seu potius sit locus reductioni?

V. An teneantur ad satisfactionem Legatorum quondam Vincentii Prombettæ, quondam Franciscæ Petrucci, quondam Brunetti, & quondam Frantisci Venturini; & quatenus affirmativè, An sit locus reductioni?

VI. An Missæ celebratæ infra annum, & registratæ in libris Monasterii sub expres-

pressione - Pro oneribus Monasterii cedere debeant in adimplementum determinatorum onerum ejusdem Monasterii ; & quatenus negative ; An tam pro his Missis, ut supra registratis, quam pro aliis Missis omnium prædictorum Legatorum non satisfactis, sit locus condonationi.

VII. An teneantur quolibet anno ad recolendas solemniter cum Officiis, & Missis Festivitates S. Caroli, S. Stephani S. Annæ, & Conceptionis, necnon Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis?

VIII. An Eleemosina rerum comestibilium sit in futurum tradenda RR. PP. S. Bernardini in casu &c.

Ad Eminentissimum D. Card. S. Clementis, qui dignetur rem perpendere, & votum suum S. Congregationi Concilii aperire.

Die Sabbathi 18. Novembris 1730.

PRopositis in antecedenti Congregatione sequentibus dubiis, nulla fuit capta resolutio; sed dictum fuit: *dilata*. Prævia igitur reassumptione prædicti folii, non gravabantur Eminentissimi Patres sapientissime decernere.

BABCHINONEN. CAPPELLÆ SUPER EXECUTIONE BREVIS. *Sess. 16. c. 6. de Sac. Euch.*

An, & quomodo Breve sit exequendum in casu &c.?

Dilata, & proponatur omnino in prima post Reges.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ. *Sess. 24. c. 13. de ref.*

I. An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, itaut remaneat Congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero participante.

II. An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri in casu &c.

Ad primum, & secundum negative.

SPOLETANA DOTIUM. *Sess. 25. c. 4. de Ref.*

I. An Capitulum Cathedralis Spoleti liceat in Instrumento solutionis dotium, seu subsidiorum dotalium apponere pactum reversivum favore Massæ Puellarum in casu obitus sine filiis, vel vitæ inhonestæ, & cum onere investiendi, vel præstandi cautionem in casu &c.? Et quatenus negative.

II. An idem Capitulum teneatur restituere dotes reversas ad dictam Massam Puellarum, & denuo distributas aliis Puellis in casu &c.

Dilata ad primam.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Demandatum fuit in Congregatione sub die 19. Augusti 1720., quod hæc Causa proponeretur in prima post aquas. Supplicantur itaque EE. PP. reassumere solium dicta die distributum, ut congrua detur responsio infrascripto dubio: *Sess. 24. c. 12. de ref.*

An, & quomodo sit locus confirmationi Concordiæ in casu &c.

Dilata ad primam post Reges omnino.

ſſ.25. c.13. ref.

SENEN. JURIUM PAROCHIALIUM. Pluries propoſita fuit hæc Cauſa in Sacra Congregatione, nea unquam reſoluta ob Dilationem petitam ab Eccleſia Collegiata B. Mariæ Virginis in Provenſano, prout apparet in foliis diei 19. Auguſti, & 9. Septembris præteriti. Dignabuntur itaque EE. PP. reaſſumere dicta folia.

An laudum Archiepiſcopi latum ſub die 25. Septembris 1648. ſit obſervandum in caſu, &c.

Affirmativè, & ad Eminentiſſimum Præfectum juxta mentem.

ſſ.24. c.12. e Ref.

SABINEN. ERECTIONIS CANONICATUUM. Relata fuit in Congregatione *diei* 3. *Septembris* 1729., ſed nulla tunc capta reſolutione, reſcriptum fuit - *Eminentiſſimo Epiſcopo, pro Informatione, & Voto.*

Exhibitum nunc fuit doctiſſimum Votum Eminentiſſimi Epiſcopi, ubi facti ſeriem expendens, ſingulas conditiones, cum quibus Capitulum ſuum conſenſum præſtitit erectioni controverſorum Canonicatuum, recenſet, & ſimlide reſpondet difficultatibus adductis in voto contrario, prolato ab Eminentiſſimis Epiſcopis Anteceſſoribus, ut latius ex dicto Voto, quod circumfertur impreſſum. Graviter igitur non erit EE. PP. prævia reaſſumptione folii ſub *die* 13. *Auguſti* ejuſdem anni diſtributi, ſapientiſſime de more reſpondere.

An, & quomodo erectio Canonicatuum demandata per Ordinarium, ſit exequenda in caſu &c

Affirmative, ita tamen, ut non participet de Legatis relictis ante erectionem Canonicatuum, nec de punctaturis antiquorum Canonicorum abſentium, & amplius.

eſſ.21. c.4. e ref.

DERTHONEN. DISMEMBRATIONIS. Parochia S. Petri de Præcipiano Diœceſis Derthonenſis, pertinens ad Monaſterium Congregationis Olivetanæ, in quo tres vel quatuor Monachi degunt, continet ſub ſe Incolas Oppidi *delle Vignole*, necnon Caſalium *Vairani*, & *Mochi*; & ex relatione Epiſcopi, ac etiam acceſſu, & Planta, necnon Teſtium examine reſultat, quod in loco de Præcipiano exiſtunt dumtaxat quindecim habitatores; in Oppido vero *delle Vignole*, & Caſalibus ſupradictis 800. circiter Incolæ commorantur. Sub motivo autem, quod ex documentis exhibitis conſtet, Oppidum Vineolarum diſtare à Præcipiano mille paſſibus, Caſalia vero Vairani, & Mochi duobus miliaribus cum dimidio, quodque hyemali tempore impervium ſit iter ob ingentes nives, ac pluvias, adeout Incolæ, ſtantibus impedimentis prædictis, & ob loci diſtantiam, pluries ad conveniendum in Parochia detineantur, & ulterius treſdecim ex ipſis abſque Sacramentorum ſuſceptione deceſſerint; Homines dictarum Villarum, inhærentes diſpoſitioni *cap. ad audientiam de Eccleſiis ædificandis, & Concili Tridentini ſeſſ.21. de reformat. cap4.* ſupplicarunt humiliter huic Sacræ Congregationi, vel pro translatione Parochiæ ad Eccleſiam S. Jacobi, ſitam in dicto Oppido Vineolarum, quæ tanquam intermedia, erit magis commoda omnibus Parochianis, vel pro ejuſdem Parochiæ diſmembratione.

Diſpoſitioni Juris, & Sacri Concilii Tridentini cohærent plures reſolutiones hujus Sacræ Congregationis, & Deciſiones Sacræ Rotæ, quæ ab Oratoribus afferuntur; ſed ulterius plurimum urget, quod antiquitus, ac etiam de anno 1614. aderat Eccleſia Parochialis S. Laurentii Martyris Loci Vineolarum, prout reſultat ex Viſitationibus Epiſcoporum; & licet eadem Eccleſia nunc diruta ſit, inibi tamen aſſervatur Imago Beatiſſimæ Virginis, ad quam venerandam circum adjacentes Populi ſingulis annis tam in die Paſchatis Sanctiſſimæ Reſurrectionis, quam in Feſto S. Laurentii proceſſionaliter accedere conſueverunt; Cumque hujuſmodi Eccleſia, nunc diruta, eſſet magis proxima Caſalibus Mochi, & Vairani, quam loco Præcipiani, omnibuſque commoda, & intermedia, hinc deducunt recurrentes, quod proviſionalis fuerit translatio Parochiæ ad Eccleſiam

ſiam S. Petri, in qua exiſtebant Monachi, onera Parochiæ ſubire valentes, quodque proviſionalis etiam fuerit aggregatio bonorum, ad antiquam Parochiam ſpectantium, ejuſdem Monaſterio facta.

Epiſcopus deſuper auditus omnia vera eſſe affirmat, & quod hucuſque inutiliter curavit, ut res amicabiliter componeretur, præſtita per ambas Partes medietate alimentorum pro Cappellano, qui modica mercede inſerviret; Refert etiam, quod PP. Præcipiani, licet moniti, & excitati, nullatenus coram eo comparuerunt; ſolumque aſſerunt in quadam epiſtola ei conſcripta, quod ex libris Parochialibus Animarum numerus ad 500. circiter tantum aſcendat; & quod Eccleſia, in qua celebratur, non ſit niſi Oratorium Confratrum; altera vero, quæ ſupponitur Parochialis, ſit omnino deſtructa.

Quibus ſic ſtantibus, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An ſit locus diſmembrationi Parochiæ ab Eccleſia Sancti Petri Præcipiani, ejuſque translationi ad Eccleſiam exiſtentem intus Terram Vinelarum; & quatenus* Affirmativè.

II. *An, & quomodo ſit providendum pro aſſignatione Congruæ novi Parochi.*

Dilata.

ANGELOPOLITANA CAPPELLANIARUM. Joſeph Emanuel Delgado, Clericus in minoribus conſtitutus Angelopolitanæ Civitatis in Indiis Occidentalibus, ut poſſet ad Sacros Ordines promoveri, de anno 1701. perpetuam ſine Cura Cappellaniam fundavit cum onere 30. Miſſarum quolibet anno, cui in dotem aſſignavit petias 3000. retrahen. ex cauſa legitimæ ab hæreditatibus ſuorum Parentum. *Seſſ. 22. c. 8. de ref.*

Hoc Juſpatronatus ſibi reſervavit idem Fundator, & in primum Cappellanum ſeipſum nominavit; poſt ſui vero obitum voluit, quod in dicto Jurepatroatus ſuccederent omnes Cappellani ab ipſo in eadem fundatione vocati, ſcilicet Filii Annæ Mariæ Delgado ejus ſororis, cum prælatione majoris natu, & magis idonei, ac apti ad Sacros Ordines, & præ cæteris, quod præferri deberet, qui in Sacris Ordinibus conſtitutus exiſteret. In defectum ipſorum, vel quatenus ad dictæ Cappellaniæ titulum ordinari non vellent, vocavit filios aliarum plurium ſororum; Quibus etiam deficientibus, aut ordinari nolentibus ad dictam Cappellaniam, invitavit Gaſparem Sanchez puerum tunc degentem in Hoſpitali Expoſitorum; Ac deinde alias lineas ſub eiſdem conditionibus vocavit, quibus etiam deficientibus poſtremo voluit, quod in eodem jure ſuccederent Cappellani pro tempore Regii Hoſpitalis S. Petri ejuſdem Civitatis Angelopolitanæ; & quatenus iſti Cappellani non adeſſent, hoc jure fruerentur Rectores ejuſdem Hoſpitalis.

Prævidit etiam Fundator, quod contingere poterat aliquem ex Cappellanis nominatis eſſe in minori ætate, quo caſu adveniente demandavit, quod illius Patres, vel Tutores, aut Curatores ejus nominandi ad dictam Cappellaniam exercerent.

Requiſivit demum, ſeu ſupplicavit Capitulo Cathedralis, Sede Epiſcopali tunc vacante, quod eidem fundatori conferret dictam Cappellaniam, Canonicamque inſtitutionem admitteret, prout etiam aliis ſibi ſucceſſuris, ac ut ſupra nominatis.

Conſimilem Cappellaniam perpetuam inſtituit de anno 1703. Capitaneus Laurentius de Avila, Avunculus ejuſdem Joſephi Emanuelis, ipſe enim pariter aſſignavit dotem petiarum trium millium cum onere unius Miſſæ celebrandæ quolibet die feſto in Eccleſia S. Chriſtophori Expoſitorum, ſita in dicta Civitate Angelopolitana, hora decima de mane, duabus ſcilicet horis ante meridiem.

Iſtius Cappellaniæ primum Cappellanum, & Proprietarium nominavit Auguſtinum filium d. Annæ M. Delgado, tunc ætatis annorum quatuor, & in illius defectum aut in caſu quod nollet ordinari ad titulum dictæ Cappellaniæ, vocavit gradatim alios ejuſdem Annæ Mariæ filios; deinde vocationem direxit ad favorem nepotum,

tum, & descendentium Annæ Mariæ Romero ejus sororis; ac demum, defectis aliis substitutionibus, voluit quod Cappellani nominarentur á Rectoribus supradicti Hospitalis Expositorum.

Requisivit demum idem Fundator, & eodem modo supplicavit Capitulo ob Sedem Episcopalem tunc etiam vacantem, ut admitteret dictam nominationem, & præsentationem, & congruo tempore Canonicam institutionem eisdem nominatis concoderet.

Per obitum d. Josephi Emanuelis Delgado sequutum de anno 1711 vacavit Cappellania ab ipso instituta, & Episcopus Angelopolitanus sub motivo, quod ad ipsum pertineret deputare personam, quæ interim inserviret, nedum eidem Cappellaniæ, sed etiam alteri institutæ à Laurentio de Avila, nominavit Antonium de Nogales ejus Cappellanum, & Eleemosynarium, cui assignavit integram dotem utriusque Cappellaniæ, semper tamen cum qualitate Cappellani pro interim deputati, quousque adesset Cappellanus proprietarius aptus, & idoneus.

Pendente hac provisionali nominatione facta per Episcopum, comparuit de anno 1721 coram Judice Cappellaniarum Michael de Eccheveria filius dictæ Annæ Mariæ Delgado, adducens, ad ipsum spectare utramque Cappellaniam tanquam expresse vocatum ab utroque Fundatore, & unicum idoneum ad dictas Cappellanias obtinendas; nam alii quatuor fratres ejus natu majores, vel quia jam erant Regulares, vel quia declararunt se nolle assumere statum Ecclesiasticum, erant incapaces hujusmodi relicti; hinc inde obtinuit á dicto Judice Cappellaniarum declarari se esse Cappellanum proprietarium, & quod dictis bonis frueretur ejus vita durante, ad quem effectum peteret collationem, & Canonicam institutionem ab Episcopo.

Obtenta hac declaratione, idem Michael, utpote natus de mense Maii 1706 adhuc in ea ætate non erat, quod posset ad Presbyteratus Ordinem promoveri; ideoque instetit coram Capitulo, tunc Sede Episcopali pariter vacante, quod ipse uti Cappellanus proprietarius, etiam interinus deputaretur cum onere celebrari faciendi Missas in dictis fundationibus injunctas; sed Capitulum die 17. Octobris 1721. instantiam rejecit; quod decretum confirmatum etiam fuit à Curia Archiepiscopali Mexicana. Ab hujusmodi judicatis appellavit Michael ad Sacram Rotam, sed per Eminentissimum Marefuscum tunc Auditorem Sanctissimi remissa fuit hæc Causa ad Sacram Congregationem, in qua á summa sapientia EE. VV. dabitur resolutio ad sequentia dubia, nemine adhuc jura deducente, ex parte promotoris Fiscalis Curiæ Episcopalis Angelopolitanæ, seu Antonii de Nogales ejus nominati.

I. *An Cappellani proprietarii, etiam Infantes, nominati à Josepho Delgado, & Capitaneo Laurentio de Avila ad Cappellanias, de quibus agitur, debeant deputari ab Ordinario Angelopolitano, vel potius sufficiat nominatio facta per Fundatores in eorum personis?* Et quatenus affirmativè quoad secundam partem.

II. *An iisdem Cappellanis Proprietariis, donec ad Sacerdotium ascendant, competat jus nominandi Cappellanos Interinos pro celebratione Missarum, & adimplemento onerum a Fundatoribus præscriptorum; Vel potius jus deputandi Cappellanos Interinos spectet ad Ordinarium Angelopolitanum?*

III. *An dicti Cappellani Proprietarii possint percipere integros fructus dictarum Cappellaniarum, detractis oneribus pro celebratione Missarum?*

IV. *An dictæ Cappellaniæ sint ad præsens adjudicandæ Michaeli de Eccheveria, a dictis Fundatoribus nominato?*

Dilata ad secundam.

Sess. 25. c. 12. de Ref.

SURRENTINA DECIMARUM. Nè EE. PP. graventur onere reassumendi solium Congregationis *diei 31. Julii* 1728., in quo factum hujus Causæ recensetur. Breviter repetam, quod Mensa Archiepiscopalis Surrenti est in quasi possessione exigendi decimas Piscium, quos in illius plagis capi contingeret singulis

gulis diebus Festis, & Veneris, necnon tempore Adventus, & Quadragesimæ; sed acriter controvertebatur inter Partes in præterita propositione, an hæc quota Piscium debeatur tanquam decima, vel potius uti eleemosyna danda in recompensationem licentiæ, quæ conceditur pro piscando in die festo? Contendebat enim Archiepiscopus sibi deberi tanquam decimam de Jure divino, per *Text. in cap. Pervenit de Decim.*, ubi sic disponitur *Mandamus, quatenus Parochianos vestros monere curetis &c., ut de proventibus Molendinorum, Piscariorum &c. Feno, & Lana decimas Ecclesiis, quibus debentur, cum integritate persolvant* - & ibi notant *Anan. n.1. Boich. n.9., Gonzales n.2. & Barbos. n.4.* ubi de mente Rotæ *in Ulixbonen. Decimarum Piscium, Ventrigl. in prax. par.2. annot.27.§.1. num.9.*, & decimam quasi prædialem vocant *Gloss. in cap. Licet de Feriis in verb. Ecclesiis, & ibi Anchar. nu.8. Butr. num.12., & Monet. de Decim. cap.4. qu.1: n.20.*

Opponebat tamen altera Pars, prædictam quotam Piscium deberi tanquam eleemosynam per *Text. in cap. Licet 3. de Feriis*; Etenim dicta quota erogari præscribitur favore Pauperum, & Ecclesiarum vicinarum; animadverso etiam, quod sicuti decima deberetur, ea indistincte præstanda esset pro Piscibus captis in die Festo, ac in die feriato, ut reprobata, *Glossa* putant ibi *Abbas n.5., Zabarell. num.2. Joann. Andreas in fine, Navarra in summa cap.13. nu.9., & alii apud Sanchez de Matrim. lib.3. disput.10. quæst.2. n.15. in fine, Card. de Luca de Paroch.disc.18.sub n.6. Nicol. in Floscul. verbo Festum num.10.*, ubi quod ita resolvit Sacra Congregatio Episcoporum, sensisse etiam videtur hæc Sacra Congregatio *in Gerunden. 24. Augusti 1720. lib.70. decret. fol.378.*, ubi indulgeri posse resolvit, ut piscaretur in diebus Festis de mane ante Missam, exceptis Festis principalioribus, cum assignatione alicujus portionis lucrorum, applicandæ beneficio Ecclesiæ.

Usque ab anno 1644. Monasterium Carthusiæ Neapolis titulo emptionis acquisiverat á Regia Camera Neapolis privativum jus piscandi in quadam portione Maris Surrentini nuncupati *li Galli*, seu *S. Elia*; Ortæ desuper de anno 1684. controversia, an Monasterium præfatum solvere teneretur prædictam quotam Piscium, ea que delata ad A. C. Archiepiscopus obtinuit in judicio possessorio mandatum de manutenendo in exactione decimæ Piscium ad limites probatæ possessionis, canonizatum à Signatura Justitiæ, cum clausula -- *Sine præjudicio* - ac executioni etiam demandatum, prævia solutione facta per plures annos à Monasterio prædicto.

Deinde ad effugienda ulteriora litigia devenerunt Partes de anno 1706. prævio beneplacito Apostolico concesso à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, ad solemnem transactionem, qua conventum fuit, quod Monasterium loco decimæ solvere deberet pro una vice tantum ducatos 200. monetæ Regni investiendos favore Mensæ Archiepiscopalis, & alios ducatos octo annuatim.

Transactionem istam redarguit, & impugnavit modernus Archiepiscopus, tanquam summopere læsivam suæ Mensæ, nedum attenta qualitate litis, quæ adhuc dubia dici poterat, dum in possessorio rem judicatam obtinuerat, ac in petitorio suum clarum jus eruebatur ex dispositione juris in prædicto *cap. Pervenit de Decim.*, necnon ex antiqua ac immemorabili consuetudine; verum etiam inspecta quantitate decimarum, nam pro tenui summa in transactione reservata cessum fuit ingenti summæ ducatorum 150. circiter, quos nomine decimæ percipere poterat annuatim ejus Mensa, juxta documenta per eum adducta.

Sed propositis in Congregatione diei 21. Augusti 1728. sequentibus duobus dubiis, videlicet -- I. *An transactio subsistineatur, vel sit rescindenda in casu &c. & quatenus subsistineatur, vel sit rescindenda* - II. *An, & quæ portio per Monasterium Carthusiæ Neapolis debeatur Archiepiscopo in casu &c.* Sacra Congregatio ita rescripsit - *Ad primum affirmative quoad primam partem, Negative quoad secundam, & quoad secundum - provisum in primo.*

Concessa nova Audientia Archiepiscopo, reproponitur Causa sub dubio.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata.

Die

Die Sabbathi 2. Decembris 1730.

REassumere dignabuntur Eminentissimi Patres folium præteritæ Congregationis, & infrascripto Dubio tunc non resoluto sapientissime de more respondere.

Sess. 25. c. 4. de Ref. SPOLETANA DOTIUM.

I. *An Capitulo Cathedralis Spoleti liceat in Instrumento solutionis dotium, seu subsidiorum dotalium, apponere pactum reversivum favore Massæ Puellarum in casu obitus sine filiis, vel vitæ inhonestæ, & cum onere investiendi, vel præstandi cautionem in casu &c. Et quatenus negative.*

II. *An idem Capitulum teneatur restituere dotes reversas ad dictam Massam Puellarum. & denuo distributas aliis Puellis in casu &c.*

Ad primum quoad dotem Campellam negative: In reliquis dilata; & concedendam esse compulsoriam. Ad secundum negative, & amplius.

Sess. 14. c. 12. de ref. MELEVITANA JURISPATRONATUS. Proposita præsenti Causa in Congregatione diei 11. *Junii* superioris anni, nulla capta fuit resolutio, sed rescriptum -- *Iterum proponatur*; Prævia igitur reassumptione folii sub dicta die distributi, in qua facti series expenditur, non gravabuntur EE. VV. sapientissime decernere.

An sit locus concessioni Juris patronatus laicalis in casu &c.

Firmo remanente dominio, & jure Parochi super Ecclesia, & firmis remanentibus Legibus, & Conditionibus in donatione quondam Bartholomæi præscriptis favore Parochi, consulendum Sanctissimo pro concessione gratiæ juxta modum.

Sess. 25. c. 19. de ref. TOLETANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Petrus Serrano die 7. Julii 1715. habitum Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis assumpsit in Domo ejusdem Ordinis sub titulo B. Mariæ Virginis Assumptionis Villæ Matriti Toletanæ Diœcesis, ihique elapso anno, nempe die 15 Julii 1716. professionem emisit, ac deinde sub die 20. Septembris 1721. ad titulum Religionis promotus ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem, & successive alios quoque Sacros Ordines ad eundem titulum suscepit. Ulterius quolibet anno, vivente tamen ejus Patre, juxta consuetudinem dictæ Religionis ab anno scilicet 1716. usque ad 1720. ratificavit ejus possessionem, ac vota renovavit; Post Patris obitum ob varia impedimenta dicta ratificatio secuta non fuit, nisi anno 1726. Exercuit quoque Officia Secretarii Provincialis, & Depositarii Conventus. Quamvis hæc omnia in Religione peregerit, attamen sub motivo, quod ea gesserit per vim, & metum à Genitore incussum, vel præcedentibus protestationibus, ac reclamationibus, pluraque signa palam dederit aversionis a statu Religioso, idem Petrus supplicavit san. me. Benedicto XIII. pro restitutione in integrum adversus lapsum quinquennii. Precibus hujusmodi remissis ad hanc S. Congregationem, directa fuit Epistola Archiepiscopo Toletano, ut confecto processu, receptisque formiter probationibus, audito superiore Locali, eandem Sac. Congregationem instructam redderet, & votum suum aperiret; Archiepiscopus subdelegavit Vicarium existentem in d. Villa Matriti, coram quo plures Testes formiter examinati fuerunt ad instantiam dicti Oratoris, ad effectum justificandi vim, & metum incussum a Jo: Antonio Serrano ejus Patre, necnon probandi continuatam aversionem à statu Religioso, & quidem tam ante, quam post ingressum in Religionem, ac ulterius de tempore Professionis, illaque etiam emissa, nedum vivente Patre, sed post ejus obitum sepultum die 5. Octob. 1721.

quæ

quæ Teſtium depoſitiones *in ſummario* Oratoris circumferuntur, Eminentiſſimus Archiepiſcopus Toletanus in ſua relatione ejus precibus etiam adhæret

Quinque Teſtes in contrarium examinati fuerunt ad inſtantiam Conventus, inter quos P. Joannes Garzia tunc temporis Provincialis, P. Michael de Laminos Vice-Provincialis, & P. Antonius da Morra Novitiorum Magiſter, qui deponunt, Petrum Serrano Oratorem ſemper ſereno vultu, ac quieta mente viventem conſpexiſſet, nec unquam eum audiviſſe conqueri, nec etiam per alios de Profeſſione facienda, ut facta per vim, & metum.

Audito Procuratore Generali, hic Sacræ Congregationi humiliter exponit, quod à die emiſſæ Profeſſionis uſque ad obitum Patris ſequutum de Anno 1721. elapſum jam fuerat integrum quinquennium, & ſimiliter per aliud novum quinquennium ex poſt Orator acquieverat; Refert inſuper quod de tempore obitus Patris erat Subdiaconus, & deinde ad Superiores Ordines, ac etiam Sacerdotium promotus fuerat, ac etiam libentiſſime exercuerat plura Religionis Officia, nempe Capſerii, Secretarii Provincialis, ac Concionatoris, necnon per interpoſitas perſonas aliiſque mediis efficacioribns P. Ricciolum Generalem Ordinis precatus fuerat, ut Regii Concionatoris titulo ſe inſigniri permitteret, tandem ab hac Sacra Congregatione petierat, ut habitu retento in materna domo degeret pro aſſiſtendo Matri jam ſenio confectæ, & invalidæ. Hæc omnia oppoſita per Procuratorem Generalem reſultant quoque ab examine Teſtium, & Regeſtis Sacræ Congregationis.

Quo verò ad Teſtes inductos pro parte Oratoris excipit idem Procurator Generalis reſpectu aliquorum ex illis, præcipue quoad ejus genitricem, ipſam ſpem forte repoſuiſſe in quadam hæreditate cujuſdam Comitiſſæ Luciæ Viduæ Comitis *della Catena*, quæ dictum Oratorem hæredem inſtituit; ideoque exoptare potuerit, quod filius eſſet ſui juris, & capax dictæ hæreditatis.

Alter Teſtis, ſcilicet, Joannes Serrano Oratoris Frater Laicus Carmelita, ut opponit idem Procurator Generalis, tali forte laborabat ſenſuum hebetudine, ac intellectus imbecillitate, ut Superior ſui Ordinis ſuprema tantum authoritate coactus permiſerat eum ſubiici huic examini.

Alia demum Teſtis, ſcilicet Soror Oratoris, nec etiam ſit attendenda, quia de tempore timoris, ut prætenditur, incuſſi, erat tenue ac imbecillis ætatis, & fortaſſe ſperaverat quoque lucrum ab hæreditate Comitiſſæ *della Catena*, prout dictum eſt quoad teſtimonium prolatum à Matre.

His præmiſſis, plures quidem adeſſe videntur probationes ſuper metu, & reſpectivé averſione Oratoris à ſtatu Religioſo, nedum ex privatis, ſed etiam ex publicis conquæſtionibus ac declarationibus reſultante; ſed erit conſiderandum, an tanti ponderis ſint, ut poſt lapſum plurium annorum, Sacrorum Ordinum ſuſceptionem, renovationem votorum, necnon exercita Officia, alioſque actus Profeſſis tantummodo convenientes, valeat profeſſio infringi, quod á ſumma EE. VV. ſapientia ex juribus circumferendis reſolvendum erit ſub infraſcripto dubio.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Dilata.

VIGILIEN. INTERDICTI. Ut Divina Officia in Cathedrali Eccleſia Vigilienſi congrue perſolverentur, bo: me: Pompejus Sarnellus, tunc illius Eccleſiæ Epiſcopus, Tabellam horariam de anno 1694. confecit, illamque apponi curavit in Appendice ad Synodum Diœceſanam, ac affigi in Sacrario dictæ Eccleſiæ. *Seſſ. 24. c. 12. de ref.*

His non obſtantibus, vivente eodem Epiſcopo, qui per 20., & ultra annos ſupervixit, nunquam eadem Tabella ſervata fuit, nec pro illius obſervantia aliquod Edictum deſuper promulgatum.

Modernus Epiſcopus Vigilienſis ejus ſucceſſor, qui de anno 1724. Epiſcopatum obtinuit, exoptans dictæ Tabellæ obſervantiam, die 8. Auguſti anni 1728.

post solitum Campanæ sonitum, & hora præscripta in dicta Tabella, convenit in Ecclesia, ut Divina Officia inchoaret; illa tamen peregerat cum duobus tantum Canonicis, & paucis Cappellanis; Hinc idem Episcopus terminato Choro sub motivo defensionis suorum jurium in actu manifestæ inobedientiæ, & tanquam si patens violentia sibi illata fuisset, vim vi repellendo, uti pars, & non Judex, per organum sui Cancellarii Dignitates, & Canonicos ibi nominatos ab ingressu Ecclesiæ Cathedralis interdixit; & sic interdictos manere decrevit, donec paruerint, & ab eodem Episcopo beneficium absolutionis seu reintegrationis obtinuerint, & contra eos Cedulones affigi mandavit.

Ab hoc interdicto Primicerius Melazzo statim ad Sanctissimum reclamavit, illique adhæserunt alii quoque Canonici, recursum habentes ad hanc Sacram Congregationem, à qua absolutionem cum reincidentia obtinuerunt. Disputari nunc contingit super validitate seu justitia istius interdicti; quod insubsistens prætenditur, tanquam latum absque justa causa, nec servatis solitis monitionibus, quæ negligi non poterant sub prætextu assertæ violentiæ juxta facultatem Episcopis elargitam *a cap. Dilecto de Senten. excommun. in 6.* Etenim, suppositа etiam Tabellæ horariæ observantia, quid aliud imputandum erat Canonicis, nisi absentia á Choro, seu non interventus tempore debito, in cujus absentiæ pœnam impositæ sunt punctaturæ, nec ullatenus procedendum erat ad aliam graviorem Interdicti.

Quo vero ad dictam Tabellam, ab Episcopo Sarnello præscriptam, an in futurum sit servanda: Præmittendum est, quod eadem est magis consona legibus Ecclesiasticis, & praxi Ecclesiæ Romanæ; ibi enim anticipatur inchoatio Officiorum, quæ juxta consuetudinem inchoantur tantum tribus horis ante meridiem. Opponitur tamen quod ista horarum præscriptio non debet esse uniformis in quolibet loco, sed potissimum dependet à qualitate aeris, & regionis, ac habito respectu ad cujusque Provinciæ utilitatem, & mores, prout disponit *Sac. Concil. Trident. sess. 24. cap. 12. de reform. infin.* In Apulia autem, & præser im in Civitate Vigilensi, ob magnos æstivos calores, & qualitatem aeris, horæ præscriptæ in Tabella Episcopi Sarnelli prætenduntur incongruæ, ideoque semper servata fuerit dicta consuetudo. Impugnatur etiam quod Episcopus talem facultatem habuerit, quæ juxta dictum Concil. Trident. reservatur Synodo Provinciali, & aliquando etiam Episcopo, sed cum consilio duorum Canonicorum.

Incongruitas hujusmodi horarii desumitur quoque ex facto ejusdem Episcopi, qui sub *die 16, Februarii 1730.* aliam Tabellam confecit, quæ in Sacrario affixa reperitur, ibique horæ præscribuntur cohærentes potius consuetudini, quam Tabellæ indictæ ab Episcopo Sarnello.

Jurá Promotoris Fiscalis adhuc deducta non fuerunt, & ab EE. PP. expectatur sapientissimum Oraculum super infrascriptis dubiis.

I. *An Interdictum subsistendat in casu &c.*

II. *An Tabella horaria, olim per Episcopum Sarnellum facta, sit servanda, & quatenus negative.*

III. *An, & quomodo sit providendum in casu &c.*

Ad primum Negativè. In reliquis, dilata,

SORANA JURIUM PAROCHIALIUM. Vigentibus usque ab anno 1569. nonnullis controversiis inter Parochum Ecclesiæ S. Donati, & Rectorem Ecclesiæ S. Mariæ Oppidi S. Donati Soranæ Diœcesis, satius duxit bon: mem: Thomas Gilius tunc Episcopus Soræ, dictam Ecclesiam S. Donati unire seu incorporare alteri S. Mariæ, sumptaque occasione, quod primo dicta Ecclesia Rectore viduata reperiebatur, illam univit transferendo ad alteram S. Mariæ Curam Animarum per idoneum Vicarium. seu Vicarioi exercendam,

Secuta hujusmodi unione, novæ exortæ fuerunt controversiæ inter Abbatem seu Parochum Sanctæ Mariæ, & Archipresbyterum ejusdem Ecclesiæ, circa præcedentiam, & functiones Parochiales, super quibus prodiit in Curia Episcopali

anno

anno 1661. sententia, qua declaratum fuit - *R. D. Abbatem Curatum, & Parochum Terræ S. Donati fore, & esse manutenendum in possessione, seu quasi possessione peragendi, & exercendi omnes, & singulas functiones Parochiales, tam de jure, quam de consuetudine spectantes ad Parochum, ac etiam quascumque alias functiones, quæ intra Ecclesiam fiunt, & in his omnibus præcedendi Archipresbyterum, & Canonicos, seu Præbendarios ejusdem Ecclesiæ; reservatis tamen functionibus non Parochialibus, & benedictionibus Corporum, Processionibus in Festo Sanctissimi Corporis Christi, Dominicæ Palmarum, & aliis, quæ fiunt extra Ecclesiam &c.* Et quamvis Archipresbyter ab hac sententia appellaverit, moderata tamen appellatione quoad effectum suspensivum, causa amplius non fuit prosequuta.

Major pars functionum Parochialium ab eo tempore usque ad præsens expletæ fuerunt ab Abbatibus pro tempore dictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ; ipsi enim administrarunt Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, ac Extremæ Unctionis, ut deponunt Testes; & insuper functiones principales peregerunt, nempe canendo Missam in die Nativitatis Domini, destribuendo candelas in die Purificationis B. M. Virginis, prout etiam feria quarta Cinerum, Hebdomad. Majori, Dominica Resurrectionis, Dominica Pentecostes, aliisque solemnioribus diebus functiones exercendo, quas enumerat Episcopus Soranus in sua relatione, in qua asserit, in dubium revocari non posse, Curam Animarum residere penes eumdem Abbatem, cæteros vero Archipresbyteros, Presbyteros, & Præbendarios teneri Parochum coadjuvare, dummodo per Ordinarium idonei reperti fuerint, prout habetur in Constitutione Synodali ibi - *Cura Animarum est penes Abbatem; Alii vero Sacerdotes, qui per nos approbati fuerunt, debeant illum in eadem cura adjuvare* - ac etiam in Visitatione anni 1687., ubi hæc habentur - *accessit ad Ecclesiam S. Mariæ, cuius est Rector Abbas Cæsar Petruccius*, & inferius eodem libro Visitationum. *Cura Animarum est Abbatis dictæ Ecclesiæ, sed exercetur etiam per alios Sacerdotes Præbendarios, qui in dicta Ecclesia existunt.* Insuper in litteris Apostolicis expeditis favore Abbatum pro tempore nuncupati fuerunt Rectores, & præsertim modernus Abbas, qui approbatus asseritur per concursum juxta formam Sacri Concilii Tridentini.

Archipresbyter vero ejusdem Ecclesiæ multas peregit functiones, & in aliquibus, etiam præcedentiam obtinuit; & signanter in Dominica Palmarum, in processionibus Rogationum, & Sanctissimi Corporis Christi, & in functionibus Defunctorum, deferendo Stolam, primamque thurificationem in Ecclesia adeptus fuit, ac primo loco descriptus legitur in Tabella Sacristiæ, ut pariter deponunt Testes, & refert Episcopus; In Bullis autem provisionis Archipresbyteratus vocatur Beneficium simplex.

Cum itaque inter modernum Abbatem dictæ Ecclesiæ S. Mariæ Oppidi S. Donati, & Augustinum Cugini Archipresbyterum ejusdem Ecclesiæ, exorta fuerit contentio super juribus, functionibus Parochialibus, & præcedentiis, introducta fuit Causa in hac Sacra Congregatione mediante supplici libello nomine dicti Abbatis porrecto, ac utraque parte sua jura deducente, proponuntur ab EE. VV. sapientissime de more decidenda infrascripta Dubia.

I. An stante unione Ecclesiæ Sancti Donati cum Collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Mariæ, & Marcelli, Cura habitualis resideat penes dictam Ecclesiam in casu &c.

II. An exercitium Curæ actualis privative spectet ad Abbatem, vel cumulative ad Archipresbyterum, Abbatem, & reliquos Præbendarios in casu &c.

III. An singulæ functiones, tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt intra dictam Ecclesiam, peragendæ sint ab illius Abbate, sive potius ab Archipresbytero in casu &c.

IV. An cæteræ functiones tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt extra dictam Ecclesiam, sint pariter peragendæ ab Abbate, vel ab Archipresbytero in casu &c.

V. An in prædictis functionibus tam Parochialibus, quam non Parochialibus,

Jus deferendi ſtolam competat Abbati, vel Archipresbytero, ſive utriſque cumulative in caſu &c.

VI. An Abſolutio ſuper defunctis expleri debeat ab Archipresbytero, ſive ab Abbate in caſu &c.

VII. An in Proceſſione, quæ fit in feſto Sanctiſſimi Corporis Chriſti, debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

VIII. An in dicta Collegiata prima Dignitas ſit Archipresbyter, vel Abbas in caſu &c.

IX. An primus locus, & præcedentia, tam intra quam extra dictam Eccleſiam, debeatur Abbati, ſeu potius Archipresbytero in caſu &c.

X. An thurificari debeat primo Abbas, ſive potius Archipresbyter in caſu &c.

XI. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Eccleſiæ cumulative competat titulus Rectoris, ſive potius Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

XII. An ſingulæ hebdomadæ initium ſumere debeant ab Abbate, ſive Archipresbytero in caſu &c.

XIII. An Archipresbytero, vigore approbationis ad audiendas fidelium utriuſque ſexus Confeſſiones, in executionem literarum Apoſtolicarum ab Epiſcopo reportat. liceat audire dictas Confeſſiones tam intra quam extra dictam Eccleſiam, abſque nova licentia Epiſcopi in caſu &c.

XIV. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii in caſu &c,

XV. An Procuratores Cappellarum ſint ſecreto eligendi per ſchedulas, ſive potius per acclamationem in caſu &c.

XVI. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum, ſive potius fieri debeat per Procuratorem, ab omnibus Præbendariis eligi ſolitum in caſu &c.

Dilata.

Seſſ. 22. c. 4. de Ref.

HILDESIMEN. Inſignis Collegiata Eccleſia S. Mauritii erecta prope Civitatem Hildeſii, condecoratur numero quatuordecim Canonicorum, quorum decem Presbyteri, duo in Diaconi, & reliqui in Subdiaconatus ordine eidem Eccleſiæ ſacris functionibus inſerviunt. Vigilantiſſimus illius Diœceſis Præſul Elector, & Archiepiſcopus Coloniæ, cum ex precibus ſibi porrectis a Decano dicti Capituli S. Mauritii perceperit, quod ex decem Canonicis, habentibus ordinem Presbyteratus annexum, ſex tantummodo Sacerdotali caractere inſigniti reperirentur, & iſti ut plurimum præpediti vel morbo ſenectutis, vel adverſa valetudine, impares ſe redderent ad ſingulas in dicta Eccleſia obtingentes functiones ſubeundas; quodque alii quatuor Canonici dictum Presbyteratus ordinem ſuſcipere diu neglexerint; inhærens propterea diſpoſitioni *Sac. Conc. Trid. cap. 4. ſeſſ. 22. de reform.* ac Synodalibus Decretis Diœceſis Hildeſimen. mandavit anno proxime præterito 1729. ut præfati quatuor Canonici quamprimum Ordinem Sacerdotalem aſſumerent.

Recuſarunt dicti quatuor Canonici mandatis eorum Superioris obedire, prætendentes, ſe immunes ab obligatione ſuſcipiendi Presbyteratum, ex quo in eadem Eccleſia Sancti Mauritii vigeret conſuetudo Eccleſiaſticas, & Sacerdotales functiones exercendi etiam per ſubſtitutos, & ideo recurſum habuerunt ad Tribunal A. C. ubi reportata conſueta inhibitione vigore appellationis, illam præſentari curarunt Canonico Decano in partibus; ſed deinde cauſa per Auditorem Sanctiſſimi ad inſtantiam ejuſdem Decani remiſſa fuit huic Sacræ Congregationi.

Hæc omnia comprobat relatio Archiepiſcopi Colonien. deſuper requiſita, additis precibus pro executione ejus Decreti tanquam innixi neceſſitati Eccleſiæ, & ad normam S. Concilii Tridentini, ac Decretorum Synodalium Diœceſis Hildeſimenſis.

Clariſſima eſt diſpoſitio S. Concilii Tridentini *in dicto cap. 4. ſeſſ. 22. de reform.* ubi ſpecifice fuit innovata Conſtitutio *Clement. ut 2. de ætat. & qualit.*, quæ præ-

præcipit Canonicos, & Præbendatos teneri ſuſcipere intra annum ordinem eorum beneficio annexum, & recuſantes privandos eſſe voce in Capitulo, eiſque adimendam dimidiam diſtributionum partem, non obſtantibus quibuſcumque conſuetudinibus, vel ſtatutis, & firmis remanentibus aliis pœnis in jure ſtatutis.

Adſunt etiam in hac materia plura decreta hujus S. Congregationis, & ſignanter *in Nepeſina Julii* 1588. *lib. decr. 5. fol.* 154. *& in Eugubina* 14. *Febr.* 1609. *lib.* 11. *pag* 45. in quibus declaratum fuit, Canonicos teneri ſuſcipere Presbyteratum, eorum Canonicatui annexum, ſub pœnis contentis in dicta Conſtitutione Clementis V. in Concilio Viennenſi edita.

Quod autem Canonici Eccleſiæ Collegiatæ teneantur per ſe ipſos, & non per ſubſtitutos, divina munia obire, ſancitum fuit a dicto S. *Concil. Trid. cap.* 12. *ſeſſ.* 24. *de reform. ver. Omnes vero*, non oſtante conſuetudine etiam immemorabili, prout reſolvit hæc S. Congregatio *in una Andrien.* 8. *Maii* 1619. *lib. decr.* 18. *fol.* 620. ultra alias antiquiores reſolutiones, de quibus teſtatur *Rot. cor. S'raph. deciſ.* 1256. *num.* 4.

Jura Canonicorum adhuc non ſunt deducta. Dignentur itaque EE. VV. decernere.

I. An moderni Canonici Collegiatæ S. Mauritii, aliique pro tempore obtinentes Canonicatus, ordini Presbyterali annexos, teneantur ad hujuſmodi Presbyteratus ordinem ſe promoveri facere quamprimum arbitrio Ordinarii, & quatenus affirmative,

II. An in caſu contraventionis liceat eidem Ordinario ad pœnam privationis canonice procedere in caſu &c.

Dilata.

VALVEN. SEU AQUILANA. Conſtantia Janneſſa Oppidi Caſtri Veteris Valven Diœceſis in ejus ultimo Teſtamento ſub die prima Aprilis 1728. hæredem inſtituit Altare in Eccleſia S. Bernardini Fratrum Minorum de Obſervantia Civitatis Aquilæ cum infraſcriptis oneribus, ac declarationibus: *Seſſ.* 22. *c.* 6. *de Ref.*

„ *Item vuole*, ordina, ed eſpreſſamente comanda, che di tutti li altri ſuoi Ter-
„ reni prativi, ſodivi, vignati, arativi, & arbuſtati ſe ne abbia da fare un
„ fondo dentro la Chieſa di S. Belardino dell'Aquila, in un' Altare, dove vi
„ ſia l'Imagine di S Pietro Glorioſo, e non eſſendovi detta Imagine, vi ſi ab-
„ bia da fare, o non potendoſi fare, detto fondo ſi faccia in un'altro Altare
„ da elegerſi dal Signor Giuſeppe Corſi Eſecutore Teſtamentario in detta Chieſa,
„ e queſto debba farſi fra lo ſpazio d'un anno numerando dal dì della ſua morte
„ con quel peſo di Meſſe, che vi s'imponerà dall' Ordinario, e che ſi abbiano
„ a celebrare per l'anima di eſſa Teſtatrice, e ſuoi Antenati, e non volendoſi
„ detti Terreni vendere, ſi abbiano da ſtimare per la fondazione, per dar quel
„ peſo di Meſſe, che vi entrerà, ad elezzione però di detto Sig. Giuſeppe Corſi:
„ & a morte di detto Giuſeppe ſuo Marito tutte le caſe e mobili, che vi ſaranno,
„ come ſopra ſimilmente ſi vendano, ed il ritratto vada anche in beneficio di
„ detta fondazione, con aggiungerſi il peſo, che ſi ſtimerà dall'Ordinario di
„ tante Meſſe; quale fondazione reſti in perpetuum nell'Altare, come ſopra no-
„ minato, o in quello da nominarſi da eſſo Signor Giuſeppe, quale Altare co-
„ ſtituiſce ſuo Frede unuverſale e particolare; e detto peſo ſi abbia da ſodis-
„ fare in perpetuum dalli RR. PP. di S. Belardino Glorioſo.

Item laſcia Eſecutore del preſente Teſtamento il Signor Giuſeppe Corſi, al quale
„ dà la poteſtà baſtante di eſeguire, e far eſeguire, quanto nel preſente Teſta-
„ mento ſi contiene.

Hac præmiſſa Teſtamentaria diſpoſitione, Joſeph Antonius Corſi Executor Teſtamentarius ſupplicavit Sanctiſſimo, ut ob dictorum Fratrum Minorum incapacitatem, prævia commutatione voluntatis, hæc Cappellania ac Altare erigeretur in Eccleſia Parochiali dicti Caſtri Veteris, in qua Teſtatricis, ejuſ-

ejusque majorum Sepulchrum existit, cum onere Missarum juxta quantitatem fructuum bonorum in Territorio dicti Castri existentium.

Precibus huic Sacræ Congregationi remissis, auditi fuerunt Episcopi Valvensis, & Aquilanus. In sua relatione Episcopus Valvensis superius expressa comprobat, ac refert, quod stante Fratrum incapacitate, opportune, & quidem rationabiliter demandari poterit fundatio in dicta Ecclesia Castri Veteris, in qua Testatricis, ac majorum ossa quiescunt; eo magis, quia Altare erigendum, & Cappellanus ibi nominandus Episcopo, illiusque Visitationi subjecta remanerent, & hæc commutatio quoad locum tantum, non autem quoad substantiam fieret.

Episcopus vero Aquilanus asserit, quod idem Joseph Corsi Orator exoptaret fundationem Cappellaniæ, seu Ecclesiastici Beneficii cum qualitate juris patronatus suæ domus in dicta Ecclesia S. Bernardini, accedente tamen Fratrum consensu, cum facultate nominandi Cappellanum, qui per se ipsum, vel per eosdem Fratres Missas ab Episcopo taxandas celebraret. Quatenus vero Fratres prædicti hujusmodi dispositioni non annuerint, quod Orator vellet Cappellaniam in alia Sæculari, seu Regulari Ecclesia dictæ Civitatis Aquilæ erigere.

Auditis autem dictis Fratribus, idem Episcopus refert, ipsos acerrime impugnare Cappellaniæ fundationem ab Oratore petitam; & licet agnoscant propriam incapacitatem, quoad Legata perpetua, eosdem asserere, quod in eorum Ecclesia existat Cappella sub vocabulo Tertii Ordinis, quæ ex Privilegio Summorum Pontificum bona possidet stabilia, & pro eorumdem administratione, ac adimplendis Missarum oneribus Procuratorem laicum habet. Hinc Testatricis voluntatem adimpleri posse putant, quatenus bona assignentur prædictæ Cappellaniæ, & ab Episcopo imponatur onus Missarum per illius Procuratorem satisfaciendum, & relatis hinc inde rationibus ab utraque parte deductis, dictus Episcopus Aquilanus a voto proferendo se abstinet.

Quod Fratres Minores S. Francisci sint omnino incapaces hujusmodi legatorum in dubium revocari minime potest juxta volgatam dispositionem *Lex. in cap. Exiit qui seminat. de verbor. signif. in 6. & in Clementina Exivit de Paradiso eod. tit.* Verum in quibusdam casibus similes dispositiones executioni demandatæ fuerunt, cum modificationibus, & declarationibus, de quibus late apud *Fagnan. in cap. Nimis prava de Excess. Prælator. num.* 21. *& seqq. & Emerix. jun. decis.* 1326. *in* qua similis quæstio suffragantibus omnibus Sacræ Rotæ Auditoribus fuit decisa. Hæc Sac. Congregatio *in Firmana Legatorum* 31. *Maii* 1721. *lib. decr.* 71. *fol.* 159. censuit Fratres Minores retinere posse petium terræ emptum ex pecuniis legatis, injuncto onere celebrandi duas Missas cantatas singulis annis, facto verbo cum Sanctissimo, *& die* 2. *Octobris ejusdem anni in eadem Firmana* decretum fuit dictos Fratres teneri dimittere censum relictum eorum Syndico cum onere erogandi fructus in celebrationem Missarum, sed posse recipere eosdem fructus ab hæredibus per modum eleemosynæ *dicto lib.* 77. *pag.* 453.

His stantibus, grave non erit EE. PP. decernere.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum.

Dilata, & transmittatur integra Copia Testamenti, & audiatur Procurator Generalis.

TRANEN. JURISDICTIONIS. In Civitate Baruli adest Ecclesia S. Sepulchri, spectans ad Sacram Religionem Hierosolymitanam, sita in Diœcesi Tranensi, & in eadem Civitate Archiepiscopus Nazarenus suam Sedem, ac jurisdictionem quoque retinet. Sæpius contingit, quod Clerici unius Ecclesiæ ad aliam diversæ jurisdictionis transeant, sed Magnus Prior Baruli impugnare prætendit, quod Clerici adscripti servitio Ecclesiæ S. Sepulchri ad aliam

aliam Archiepiſcopo Nazareno ſubjectam tranſire non valeant abſque licentia Vicarii primodictæ Eccleſiæ.

Auditis Archiepiſcopo Tranenſi, & Archiepiſcopo Nazareno, iſti aſſerunt beneplacitum, ſeu licentiam Superiorum dictæ Eccleſiæ S. Sepulchri, aliarumque in Civitate Baroli exiſtentium, ac ſpectantium ad Sacram Religionem Hieroſolymitanam, nullatenus requiri, quoties Clerici earumdem Eccleſiarum ad Eccleſiæ Nazarenæ ſervitium admittuntur; ſed quod ſufficiat licentia Archiepiſcopi Tranen. eorum Ordinarii.

Prætendit tamen idem Magnus Prior, quod in ſupradicta Eccleſia vigeat conſuetudo hanc licentiam obtinendi, ideoque Eccleſiaſtici eidem aſcripti ad illius obſervantiam teneantur. De hac conſuetudine deponunt plures Miniſtri ejuſdem Eccleſiæ, aſſerentes licentiam petitam fuiſſe, & præſertim a duobus Presbyteris in dicta atteſtatione nominatis; cum eiſdem concordat Sacerdos Michael Menduni, alias Vicarius Generalis magni Prioris.

His ſtantibus, idem Magnus Prior, cujus jura tantum fuerunt hucuſque deducta, exquirit EE. VV. ſapientiſſimum Oraculum ſub dubio.

An Clerici, & Presbyteri, adſcripti ſervitio Eccleſiæ Sancti Sepulchri Baruli, qui tranſeunt ad ſervitium Eccleſiæ Nazarenæ, teneantur ante tranſitum petere licentiam etiam a Vicario ejuſdem Eccleſiæ S. Sepulchri.

Negative.

CREMONEN. SYNODI. Hæc cauſa propoſita fuit ſub die 9. Septembris præteriti, dilata tamen fuit illius reſolutio ad inſtantiam Capituli Collegiatæ; ſupplicantur itaque EE. PP. dictum folium reaſſumere, & ſuper infraſcriptis Dubiis ſapientiſſimum Oraculum proferre. *Seſs. 6. c. 4. & ſeſs. 24. c. 1. de ref.*

I. *An Præpoſitus S. Agathæ poſſit ultra uſum Mitræ in Cathedrali, & actionibus Synodalibus uti Baculo, aliiſque Pontificalibus, & Laminibus aureis cum ſeparato genuflexorio, & ſede occaſione celebrationis Miſſæ in Synodo?*

II. *An Sedes Capituli S. Agathæ in Cathedrali, & Synodo ultra tegumentum Panni viridis in capite, ubi ſedet Præpoſitus, debeant ornari Tapeto.*

III. *An liceat dicto Capitulo intra Cathedralem, & in omnibus actionibus, & proceſſionibus Synodalibus habere ſemper Crucem propriam erectam?*

IV. *An præpoſitus, & Canonici ſubſint Scrutinio Synodi Diœceſanæ.*

V. *An Epiſcopus poſſit procedere ad pœnas Canonicas contra Præpoſitum, & Capitulum ob non acceſſum ad Synodum.*

VI. *An Epiſcopus in Viſitatione poſſit cogere Capitulum ad redditionem rationis in caſu &c.*

Dilata.

Die Sabbathi 16. Decembris 1730.

PRopoſitis in antecedenti Congregatione ſequentibus dubiis, nulla capta fuit reſolutio; ſed dictum fuit: *dilata*. Prævia igitur prædicti folii reaſſumptione, decernere EE. PP. ſapientiſſime non gravabuntur. *Seſs. 22. c. 4. de ref.*

HILDESIMEN. *Seſs. 24. c. 12. de Ref.*

I. *An moderni Canonici Collegiatæ Sancti Mauritii, aliique pro tempore obtinentes Canonicatus Ordini Presbyterali annexos teneantur ad hujuſmodi Presbyteratus Ordinem ſe promoveri facere quamprimum arbitrio Ordinarii, & quatenus affirmative.*

II. *An in caſu contraventionis liceat eidem Ordinario ad pœnam privationis Canonice procedere in caſu &c.*

Ad primum teneri infra annum ſe promoveri.

Ad ſecundum procedere debere ad formam SS. Canonum.

VI-

Sess. 14. c. 12. de Ref. VIGILIEN. INTERDICTI. In antecedenti Congregatione propoſita fuit hæc Cauſa ſub tribus dubiis, quorum primum tantum fuit reſolutum. Dignabuntur itaque EE. VV. dictum folium reaſſumere, & infraſcriptis dubiis reſpondere.

I. *An Tabella boraria, olim per Epiſcopum Sarnellum facta, ſit ſervanda, & quatenus negative.*

II. *An & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Ad primum negative. Ad ſecundum ad Eminentiſſimum Zondadarium pro Confectione novæ Tabellæ.

Sess. 23. c. 6. de ref. LEODIEN. SEU NULLIUS CENSURARUM. Propoſita præſenti Cauſa in Congregatione diei 19. Septembris præteriti, cujus folium reaſſumere dignabuntur, nec tunc reſoluta, reproponitur ad inſtantiam Canonici Moers, qui ab EE. VV. ſapientiſſimum oraculum requirit ad infraſcripta dubia.

I. *An Canonicus Moers incurrerit in pœnas Canonicas* - Si quis ſuadente &c. *& quatenus negative.*

II. *An ſit locus executioni ſententiæ R. P. D. Nuncii Coloniæ in caſu &c.*

Ad primum negative. Ad ſecundum affirmative.

Sess. 13. c. 1. & 6. de ref. CAPRITANA. Epiſcopus Capritanus ex cauſis ſibi notis, & informata conſcientia, Franciſcum Vaſſallo, ac Sabathum de Stephano, Sacerdotes ſibi ſubditos die 14. Junii præteriti a celebratione Miſſæ ſuſpendit uſque ad novam diſpoſitionem. Interpoſita per ipſos appellatione ad Metropolitanum, & coram eo productis quibuſdam atteſtationibus ſuper eorum vita ac moribus, eadem Curia Metropolitana ſub die 28. ejuſdem menſis litteras inhibitoriales adverſus Curiam Capritanam expedivit, commiſitque appellantium abſolutionem cum reincidentia per menſem non ipſi Epiſcopo Capritano, prout fieri debuiſſe declaravit *ſa. me. Benedictus XIII. in additione ad 12. & 13. Decr. Clem. VIII. impreſſ. poſt Concilium Romanum Conſtit. XIII.* ſed Parocho Franciſco Arcuccio; dictaque abſolutione ſequenti die obtenta, ſub alia die 30. ejuſdem menſis iidem Sacerdotes in Eccleſia Cathedrali Caprearum publice celebrarunt.

Epiſcopus vero Capritanus, ut proprio honori ac juriſdictioni provideret, eoſdem carcerari juſſit tanquam contemptores ſuæ ſuſpenſionis, & quia celebrarunt non intimato prius eidem Epiſcopo ſupradicto Curiæ Metropolitanæ Decreto. Iſta dictorum Sacerdotum retentio motivum præbuit Curiæ Metropolitanæ, quod pro ſubſtinenda propria juriſdictione Commiſſarium tranſmitteret ad Civitatem Capritanam cum pluribus Satellitibus; qui effracto carcere liberos dimiſerunt, eoſque aſſociarunt ad publicum Oratorium ſeu Cappellam Sanctæ Mariæ Conſtantinopolitanæ, in qua ab eiſdem Sacerdotibus Miſſa fuit publice celebrata. Deinde præfatus Epiſcopus ab eodem Commiſſario citatus fuit, ut compareret in Curia Metropolitana.

Cauſa tandem ad Urbem devoluta ad inſtantiam Epiſcopi Capritani, qui literas inhibitoriales una cum compulſoriis pro tranſmiſſione Actorum ab Auditore Cameræ obtinuit; ac remiſſa per Auditorem Sanctiſſimi ad hanc Sacram Congregationem, Sacerdotes præfati petierunt abſolutionem cum reincidentia, prodiitque decretum -- *firma remanente Suſpenſione, audiatur Archiepiſcopus.* Superventis demum relationibus ejuſdem Metropolitani, ac etiam Epiſcopi, qui juxta mandata Sacræ Congregationi propalavit Cauſas ſuſpenſionis, perlegendas in dicta ſua relatione, quæ dabitur in Summario, ſub die 30. Septembris præteriti reſcriptum fuit -- *Propronatur cauſa omnino in prima, & quoad abſolutionem cum reincidentia arbitrio Epiſcopi.*

Non

Non gravabuntur itaque EE. PP. ad infrafripta dubia ſapientime de more reſpondere.

I. An Suſpenſio a celebratione Miſſæ Sacerdotum Franciſci Vaſſalli, & Sabathi de Stephano, per Epiſcopum Capritanum lata ex informata conſcientia, ſubſtineatur in caſu &c., & quatenus affirmative &c.

II. An, & quomodo ſint abſolvendi in caſu &c.

III. An licuerit Curiæ Metropolitanæ Amalphis concedere inhibitionem vigore appellationis ab eadem Suſpenſione contra Curiam Capritanam Suffraganeam, & abſolutionem cum reincidentia committere Parocho Arcuccio in caſu &c.

IV. An carceratio eorumdem Sacerdotum demandata per Curiam Capritanam Suffraganeam fuerit attentata.

V. An licuerit eidem Curiæ Metropolitanæ Amalphis eoſdem Sacerdotes excarcerare, vel potius illorum excarceratio fuerit attentata, & quomodo ſit purganda in caſu &c.

Ad primum affirmative. Ad ſecundum arbitrio Epiſcopi. Ad tertium, & quartum negative. Ad quintum quoad primam partem negative, quoad ſecundam affirmative, & Vicarius Generalis Amalphitanus accedat ad Urbem.

LUNEN. SARZANEN. FUNERUM. Uſque ab anno 1726. PP. Minores Conventuales Terræ Pontremoli expoſuerunt huic Sacræ Congregationi, quod Capitulum, & Canonici Collegiatæ Eccleſiæ dictæ Terræ, aſſociando cadavera in Oratorum Eccleſia ſepellienda, dictam eorum Eccleſiam ingredi prætendant cum Stola, & Cruce elevata, necnon præcedere Religioſum Hebdomadarium funus explentem, & inſuper Pſalmum *Miſerere*, aut *De profundis* cum Oratione ſuper cadavere recitare; ſupplicabant idcirco dicti Patres pro opportuno remedio, ac declaratione, quod ſupradicta haud licerent Capitulo. Audito Epiſcopo, hic expoſita vera eſſe affirmavit; Et quamvis Capitulo præfixus fuerit prius ab Epiſcopo terminus unius menſis ad deducenda jura ſua, & ſubinde alius terminus per totum annum 1726. de mandato Sacræ Congregationis, nihilominus nunquam comparere curavit. Ne igitur ob tam diuturnam iſtius contumaciam Cauſa amplius indeciſa remaneat, inſtant PP. Oratores pro reſolutione danda infraſcriptis dubiis. *Seſs. 25. c. 13. de ref.*

Notiſſimæ ſunt Reſolutiones Sacrarum Congregationum, præſcribentes, non poſſe Parochos in aſſociatione funerum ingredi Eccleſias Regularium cum Stola, & Cruce erecta; ſed quod debeant terminare preces aſſociatorias ante Januam Eccleſiæ, ibique dare ultimum vale, ut plene recenſetur apud *Advoc. Vrſayam diſc.* 41. *num.* 11. *& ſequen. & n.* 79. *& ſequen. tom.* 1. *par.* 2. *& diſc.* 6. *n.* 8. *& ſequen. tom.* 4. *par.* 2. & ſæpe hæc Sacra Congregatio, præcipue *in Fidelarum Canariæ Juriſdictionis* 31. *Julii* 1694. *lib.* 44. *fol.* 355. *& in Lauden. Funerum* 2. *Maii* 1711. *ad primum lib.* 61. *fol.* 202.

Diverſum eſt reſpectu Capituli Eccleſiæ Cathedralis, quod ratione ſuæ prærogativæ poteſt ingredi Eccleſias Regularium cum Cruce erecta; ſed nullum funus peragere debet circa cadaver; ut in Ruben. Juris funerandi 28. Julii 1713. ſuper dubio: *An liceat Capitulo dictæ Cathedralis, occaſione aſſociationis, & tumulationis cadaverum in Eccleſia dictorum PP. Dominicanorum, eam ingredi cum Stola, & Cruce erecta, ibique facere funus circa cadaver in caſu &c.* hæc Sacra Congregatio reſpondit: *Quoad Crucem affirmative, in reliquis negative, & amplius.*

Minuſque ejus Crux, ſed illa Eccleſiæ tumulantis adhibenda eſt in abſolutione funeris, ut declaravit Sacra Rituum Congregatio in *Aretina* 13. *Julii* 1697. tranſcripta apud *Monacell. tom.* 1. *tit.* 5. *formul.* 7. *n.* 39. *ibi* - An in aſſociatione cadaverum ſeppelliendorum in Eccleſiis quorumcumque Regularium liceat Capitulo, & Canonicis Cathedralis, ad aſſociationem invitatis, Eccleſiam eorundem Regularium ingredi cum Cappa, & Rochetto, & in eadem

ſic aſſiſtere uſque ad humationem cadaveris, ſola Cruce dicti Capituli erecta, & non alia? *Sacra Congregatio reſpondit* : affirmative, ita tamen, ut in abſolutione funeris ſola adhibeatur Crux Eccleſiæ tumulantis.

Id, quod diſponitur de Capitulo Cathedralis, non videtur procedere quoad Capitulum Collegiatæ juxta reſoluta per Sacram Congregationem Epiſcoporum, *in Sutrina ultima Februarii* 1708. *ad relationem Eminentiſſimi tunc Cardinalis Corſini, nunc Sanctiſſimi feliciter Regnantis*, quæ eſt tranſcripta apud *Vrſayam diſcept.* 14. *n.* 13. *tom.* 1. *par.* 2. *ibi*: An Archipresbytero Collegiatæ Roncilionis, ſive ſoli, ſive cum Capitulo liceat ingredi cum Stola. & Cruce erecta Eccleſiam PP. Carmelitarum: S. Congregatio reſpondit negative.

Attamen hæc Sacra Congregatio *in Trojana Funerum* 17. *Junii* 1702. in qua Canonici Collegiatæ Terræ Foggiæ, Trojanæ Diœceſis, aliique Parochi prætendebant ingredi Eccleſias Regularium, ibique ſuper cadaveribus exequias peragere, ſub prætextu conſuetudinis immemorabilis, ad dubium propoſitum, videlicet: An liceat Canonicis, aliiſque Curatis, & Presbyteris occaſione funerum ingregi Eccleſias Regularium, ibique ſuper dictis funeribus exequias peragere? *ita reſpondit*: affirmative quoad primam partem, & negative quoad ſecundam, *ut lib. decret.* 52. *fol.* 238.

Quoad ultimum ex infraſcriptis dubiis videri poteſt ad materiam *Barboſ. ad Concilium ſeſſ.* 25. *cap.* 13. *n.* 31. *de reform.*

His præhabitis dignabuntur EE. VV. ſapientiſſime de more reſpondere.

I. An Capitulum Eccleſiæ Collegiatæ Pontremuli, aſſociando cadavera ſepellienda in Eccleſia PP. Minorum Conventualium dicti Loci, poſſit ingredi eorum Eccleſiam; ſeu potius debeat ante Januam cadavera dimittere, & quatenus affirmative ad primam partem.

II. An etiam liceat eidem Capitulo dictam Eccleſiam Regularium ingredi cum Stola, & Cruce elevata &c.

III. An idem Capitulum in dicta eorum Eccleſia præcedere debeat Religioſum Hebdomadarium, Cotta, Stola, vel Pluviali paratum, ad quem ſpectat funus facere.

IV. An eidem Capitulo liceat ſuper cadaveribus Pſalmum *Miſerere*, aut *De profundis*, cum Antiphona, & Oratione canere ſeu recitare, dum exequiæ fiunt.

Dilata.

Seſs. 25. *c.* 6. *de Ref.*

VITERBIEN. Inter Archipresbyterum Collegiatæ Eccleſiæ Terræ Vetrallæ, ac illius Canonicos orta fuit controverſia ſuper electione Sacriſtæ, ſuper qua de anno 1714. ſan. mem. Innocentii XIII. tunc Epiſcopus Viterbienſis, in Sac. Viſitatione Decretum emanaverat, declarans erectionem, & reſpective remotionem hujuſmodi Miniſtri ſpectare ad Archipresbyterum, idemque fuit ſancitum ab Epiſcopo ſucceſſore de anno 1720. ita tamen, quod hæc omnia fierent cum ſola participatione Canonicis facienda.

Hinc propoſita hac controverſia in hac Sacra Congregatione ſub die 22. Novembris 1727. reſcriptum fuit - *Dilata, & coadjuventur probationes, non retardata interim executione Decreti Epiſcopalis* - Nunc reproponitur ad inſtantiam Canonicorum, nova jura deſuper deducentium, ex quibus prætendunt hujuſmodi Miniſtri electionem, cui ſolvitur ſalarium ex communi Maſſa, ad ipſos una cum Archipresbytero pertinere, præſertim quia antiquitus exiſtebat alter Miniſter, qui Parocho, ſe Archipresbytero coadjuvabat. Non debet itaque, ſubdunt Canonici, eorum jus in Sacriſtæ electione deteriorari ex facto Archipresbyteri, qui ad evitandam mercedem ſolvi ſolitam alteri perſonæ curat onera Parochialia per Sacriſtam ſatisfieri.

Aſſerunt quoque iidem Canonici depoſitionem Joſephi Filaziani nunc Parochi Eccleſiæ S. Joannis Evangeliſtæ, qui viginti quatuor ab hinc annis fuit Collegia-

legiatæ Ecclesiæ Sacrista, ac deponit ipsum quidem præpositum fuisse, seu electum ab Archipresbytero Rensolo, sed cum Canonicorum consensu.

Jura Archipresbyteri adhuc non fuerunt deducta dignabuntur itaque EE. VV. ad infrascriptum dubium respondere.

An Decretum editum in visitatione die 6. Maii 1720. in quo Episcopus Viterbiensis confirmavit Decretum super electione Sacristæ independenter facien. ab Archipresbytero, cum sola participatione Canonicis facien. sit exequendum in casu &c.

Dilata.

FLORENTINA. In Civitate Florentiæ erecta reperitur usque ab anno 1484. Congregatio Sæcularis Præsbyterorum sub titulo S. Elisabetthæ, quorum institutum erat celebrare Officia cum Missis cantatis, aliaque pia opera exercere pro Fratribus, vel Sororibus defunctis. Deinde Sacerdotes prædicti recipere cæperunt eleemosynas sponte oblatas a Benefactoribus cum onere ab istis injuncto celebrandi Anniversaria, vel Missas votivas, seu de Sancto in certis, & diversis Ecclesiis Civitatis, & Suburbiorum ab ipsis benefactoribus designatis. *Sess. 12. c. 6. & Sess. 25. de ref.*

Tractu temporis adeo excrevit numerus horum Officiorum, Anniversariorum, & Missarum, ut hodie ascendant ad sexcentum circiter, quorum aliqua celebrantur in ipso Oratorio, seu Ecclesia Congregationis, alia vero in diversis Ecclesiis Sæcularium, Regularium, & Monialium Civitatis, quæ specificantur in notula transmissa ab Ordinario, ubi distincte habetur, quod in 30. Ecclesiis Sæcularium cantantur 95. Missæ cum Officiis, & 20. Votivæ: In 14. Ecclesiis Regularium Missæ 71. cum Officiis, & 6. Votivæ: & in triginta octo Ecclesiis Monialium Missæ 187. cum Officiis, & 37. Votivæ.

Sed quia celebratio horum Officiorum in tam diversis, & inter se dissitis Ecclesiis, non solum grave affert incommodum prædictis Presbyteris, quando præcipue, ut non raro accidit, in eadem die plura in distinctis Ecclesiis explenda sunt Officia; sed etiam contemptum debitæ devotionis inducit, dum celeriter, & summo mane celebrare coguntur, ad effectum, ut interesse possent Metropolitanæ, vel Collegiatis Ecclesiis, quarum servitio plurimi ex illis sunt adstricti, ut refert Ordinarius; Hinc supplicarunt Sanctissimo precibus, Sac. Congregationi remissis, pro facultate celebrandi præfata Officia, & Missas in proprio eorum Oratorio, seu Ecclesia, quæ copiosis, & decentioribus sacris Suppellectilibus est ditata, exceptis tantummodo illis Missis, & Officiis, quæ in alienis Ecclesiis peraguntur ad Festorum solemnitatem, & Populi concursum.

Archiepiscopus, omnia confirmans, censet annuendum esse petitis, etiam non requisito consensu interesse habentium, non solum ob allegatas incongruitates, & incomoda, sed etiam quia cum major pars Officiorum celebretur in Ecclesiis Monialium, sæpe contingit confusio utriusque Chori Monialium, & Confratrum cum Populi admiratione; præbetque quoque Monialibus occasionem aliquando, expletis sacris Functionibus, habendi colloquia ad Fratres cum nonnullis Sacerdotibus, Regulari perfectioni haud conformia.

Consimilis instantia nuper proposita fuit in Sacra Congregatione pro parte hujus Archiconfraternitatis Consalonis, cujus Cappellani cum ex antiquo illius instituto plurima Anniversaria pro Benefactoribus celebrare tenerentur in centum, & viginti circiter Ecclesiis Urbis in grave eorum incomodum, supplicatum fuit pro eorumdem translatione, seu celebratione in propria Ecclesia S. Luciæ; Eminentissimus Protector fuit in voto pro gratia, exceptis Anniversariis, quæ celebrantur in illis Ecclesiis, in quibus Archiconfraternitas propria habet Sacella, ne penitus aboleretur illius pium, & antiquum institutum; Et Sacra Congregatio *sub die* 28. *Januarii labentis anni* inter Summaria Precum ita re-

reſcripſit -- *pro gratia juxta votum Eminentiſſimi Protectoris, exceptis Anniverſariis, in quibus adeſſent certæ fundationes.*

Quoad Anniverſaria, vel Miſſas celebrandas in Eccleſiis Monialium ex præſcripto Teſtatorum, ſi onus celebrationis eſt injunctum Regularibus, tale onus eſſe ad eorum Eccleſiam, vel alibi transferendum, ita reſolutum fuiſſe à Sacra Congregatione Epiſcoporum teſtatur *Monacell. tom. 1. tit. 11. formul. 23. num. 2.* ubi numeris ſequent. probat, non poſſe etiam Presbyteros Sæculares celebrare Miſſas in dictis Eccleſiis Monialium, quamvis exemptarum, ſine licentia, & approbatione Epiſcopi; quia talis acceſſus, quamvis ratione celebrationis Miſſarum, pertinet ad cuſtodiam Clauſuræ, ſuper qua Epiſcopus invigilat, & juriſdictionem indiſcriminatim exercet.

Dignabuntur itaque EE VV. reſpondere.

An, & quomodo precibus Oratorum ſit annuendum &c.

Pro gratia quoad Officia, & Miſſas in Eccleſiis Monialium; & in reliquis etiam pro gratia, exceptis iis, in quibus adſunt certæ fundationes.

Seſſ. 24. c 3. de ref.

MACERATEN. CATHEDRATICI. Poſtquam Concilium Romanum celebratum ſub fa. me. Benedicto XIII. renovando *ſecundum Concilium Bracarenſe, relatum in Can. placuit 10. quæſt. 3. & Decretum Honorii III. in cap. Conquerente de Offic. Ordin.* præſcripſit ſolutionem Synodatici ſeu Cathedratici ab Eccleſiis, & Beneficiatis in honorem Cathedræ, non obſtantibus quibuſcumque conſuetudinibus in contrarium, taliter, quod nec ab ipſis Epiſcopis in totum remitti, nec à quoquam valeat quocumque titulo, vel immemorabili præſcribi, *ut in tit. 8. cap. 4.* ubi pariter adnotatur certa taxa, juxta quam exigi debet; Plures Antiſtites in eorum reſpective Synodis ſubinde celebratis demandarunt illius ſolutionem, & inter cæteros Epiſcopus Maceratenſis in ſua Synodo habita de anno 1727. taxam jue confecit juxta formam, & moderationem ſtatutam in dicto Concilio Romano.

Ab hoc Decreto Synodali tantummodo reclamarunt Clerus, & Parochi Oppidi Montis Milonis, recurſumque habuerunt ad Sacram Congregationem pro declaratione, quod ipſi non tenerentur ad Cathedratici ſolutionem, ex quo Menſa Epiſcopalis pingues habeat redditus, ipſi vero tenues.

Audito Epiſcopo, ille refert, neminem ex ſuis ſubditis ſe opponere Decreto Synodali, & taxæ confectæ; imo alterum ex duobus Parochis dictæ Terræ Montis Milonis ſummam taxatam jam ſolviſſe; nec ſubſiſtere, quod ejus Menſa Epiſcopalis pinguis dici poſſit, habito reſpectu ad onera, quæ ſuffert; & quatenus etiam vera eſſent expoſita, adhuc Oratores eximi nequeant à ſolutione Cathedratici, eo quia hic Cenſus debitus eſt in ſignum honoris, & ſubjectionis Cathedræ Pontificali; atque præſtandus, etiamſi Menſa dives eſſet, & Beneficiati pauperes, quando iſti ſunt taxati juxta moderationem præſcriptam in ſupradicto Concilio Romano, ad differentiam ſubſidii charitativi, quod exigi non valet, niſi concurrente egeſtate, & impotentia Epiſcopi, & quando ejus congrua non excedit taxam ſancitam à Concilio Tridentino; minuſque exigi valet a Beneficiatis non habentibus congruam ſubſtentationem, ut reſolvit hæc Sacra Congregatio *in Gerunden. Subſidii Charitativi 17. Februarii 1663. ad 1. & 3. lib. 24. fol. 435.*

Subdit etiam, quod licet ipſe voluiſſet exigere præfatum Cathedraticum à die adeptæ poſſeſſionis, juxta reſolutionem hujus Sac. Congregationis *in Amalphitana 5. Septembris 1705. & 26. Februarii 1707.* nihilominus contentus fuit exactionem incipere á tempore celebratæ Synodi, ut plene in ſua relatione, & latius repetitur in ſcriptura ejus nomine circumferenda.

Jura Cleri Montis Milonis adhuc non ſunt deducta; grave igitur non erit EE. VV. ſapientiſſimum eorum Oraculum ſuper infraſcripto dubio proferre.

An Cathedraticum debeatur, & in qua ſumma in caſu &c.

Dilata.

AME-

AMERINA VISITATIONIS SS. LIMINUM. Episcopus Amerinus in relatione status suæ Ecclesiæ inter cætera exposuit, in sua Diœcesi frequenter fieri contractum, vulgo nuncupat. *Collaticum*, quo scilicet pro quolibet Bove seu Juvenco terram arante, qui traditur Bubulco seu Colono, portio quædam annua frumenti Domino Bovis exolvitur, cum pacto quod accipiens, decedente Bove, alioquin sine sua culpa, teneatur ad illius pretii medietatem, quandocumque constat, non ejus incuria, vel culpa prædictum Animal periisse, sed quod Domino pereat. *Sess. 24. c. 3. de Ref.*

Requisitus idem Episcopus, ut transmitteret unum aliquod hujusmodi contractus, vel stipulationis exemplar; respondet, stipulationes vulgo *Polise* ibi valde diversas esse, prout diversæ sunt paciscentium voluntates; loco vero ipsarum transmittit exemplar Decreti prolati ab Episcopo de Lazaris ejus Prædecessore de anno 1587. pro moderatione talium contractuum, & ab Universitate acceptati, quo non aliter permittuntur hujusmodi contractus, quam sub sequentibus conditionibus, *Primo*, quod Boves æstimentur pro integro anno, quo durante, nec Socius major idest Dominus repetere valeat, nec Socius minor restituere, nisi de communi consensu utriusque Pattis, *Secundo*, quod in fine anni si Societas dissolvatur, debeant denuo Animalia æstimari, & decrementum communi damno, prout incrementum communi lucro cedere debeat: *Tertia*, quod commune sit damnum, si Bos naturaliter, vel divino judicio moritur; si vero culpa Socii minoris, ejus damno in totum periisse dicatur: Et *Quarto*, quod Socius major pro *Collatico* seu mercede non plus quam octo quartas frumenti recipere possit pro quolibet Bove bono ac mercantili.

Frequentissimi sunt hujusmodi contractus, vulgo nuncupati *Collatici*, & de iis passim apud Doctores, præcipue apud *Petrum de Vbald. de duobus Fratribus par. 5. quæst. 26. n 29.* ubi ait, quod totus fere Mundus in illis versatur; *Lup. in cap. Naviganti §. 1. n. 27. de Vsuris. Carocc. de locat. & conduct. tit. de Collaticis Bovum quæst. 7. fol. mihi 237. Pacion. de locat. cap. 12. n. 3., & sequen., & Cl ricat. in Mis ellan. decis 30. per tot.* ubi alii concordantes iidem possunt esse liciti. vel illiciti, juxtapacta, quæ à Contrahentibus apponuntur, ut ajunt supradictis Doctores.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more decernere.

An contractus, de quibus agitur, vulgo Collatici, sint liciti in casu &c.

Affirmative, dummodo pacta apposita in Contractibus sint justa, & correspectiva ad formam SS. Canonum.

Die Sabbathi 13. Januarii 1731.

TULLEN. SEU NULLIUS S. PETRI ROMARICOMONTIS VISITATIONIS. Proposita præsenti Causa in Congregatione diei 28. Julii anni præteriti, cujus folium EE. VV. reassumere dignabuntur, rescriptum fuit -- *Dilata, non retardata tamen executione Decretorum Eminentissimi de Rohan Visitatoris*; instant modo moderna Abbatissa, & Cononissæ pro resolutione ad infrascripta dubia, ut Collegium cum certis Legibus ac Decretis in posterum reguletur, & jurgia ac dissentiones usque adhuc exorta penitus eliminentur. *Sess. 13. ca. 1. & 6. & sess. 24. cap. 15. de Ref.*

I. *An Capitulum Ecclesiæ Sancti Petri Romaricomontis constituatur ex solis Abbatissa, & Canonissis sive Dominabus, sive potius ex eis simul cum Presbyteris, Canonicis Altaris Majoris nuncupatis?*

II. *An Abbatissa, & Canonissæ seu Dominæ possint capitulariter congregatæ privative, & sine interventu DD. Presbyterorum Canonicorum Altaris Majoris nuncupatorum, punire excessus graves alicujus delinquentis ex eisdem Canonicis.*

III. *An incorporatio Canonicatuum, seu Præbendarum S. Romarici, & Sanctæ Crucis nuncupatorum aliis octo Canonicatibus, Altaris Maioris nuncupatis, illorumque æquiparatio, etiam quoad onera, & functiones substineatur.*

IV. *An*

IV. *An adimplementum præsentaneum, dictis Presbyteris Canonicis Altaris Maioris nuncupatis injunctum, onerum trium semiprabendarum, & quarandam Capeellarum eis annexarum post vitam Possessorum, substineatur in casu &c.*

Ad primum, affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam. Ad secundam servetur decretum 46. Eminentissimi Visitatoris, Ad tertium, affirmative. Ad quartum, affirmative, facto verbo cum Sanctissimo, & amplius.

Sess. 25. c. 25. de regul. TOLETANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Petrus Serrano in Congregatione 2. Decembris præteriti proposuit instantiam super nullitate suæ Professionis; sed animadvertens plura deduci per Procuratorem Generalem sui Ordinis, quibus valida responsio danda esset in facto, & in jure, dilationem obtinuit. Supplicantur itaque EE. PP. dictum folium reassumere, & infrascripto dubio sapientissime de more decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative.

Sess. 23. c. 18. de ref. CIVITATIS PLEBIS COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Ludovicus Mannus de anno 1621. favore Communitatis Civitatis Plebis irrevocabiliter donavit inter vivos scuta 2100. investienda in eadem Civitate, seu Commitatu, cum onere alendi pro rata scutorum 100. duos Juvenes, qui studiis Legalibus seu Theologicis Romæ, Perusiæ, seu alio commodiori loco incumberent; reliqua scuta quinquaginta, quæ probabiliter ex d. Capitali retrahi poterant pro duobus subsidiis dotalibus destinavit. Electio vero, & quælibet alia dispositio respiciens dictam donationem facienda esset ab eadem Communitate cum interventu Capitis Familiæ Mannæ, & deinde idem donans plura injunxit concernentia rectam administrationem, & respective erogationem dicti peculii, prohibens sub pœna caducitatis quamlibet instantiam destructivam suæ donationis; ac ulterius, quod Episcopus, ejusque Vicarius pro tempore nullo modo super ea se ingerere possint.

Alteram donationem idem Ludovicus Manni favore ejusdem Communitatis exaravit de anno 1624. continentem Capitale scutorum 1300., cujus fructus in summa scutorum 80. erogari deberent pro duobus Cappellanis cum onere celebrandi duas Missas qualibet hebdomada, ac incumbendi conservationi, & augumento reddituum tam in prima, quam in hac donatione relictorum. Reliqui vero fructus destinati essent pro adimplendis iisdem oneribus in præcedenti dispositione contentis; Declaravit demum ejus voluntati contraire nullo modo posse sub antedicta pœna caducitatis.

Episcopus Civitatis plebis hos redditus favore Seminarii assignare meditaverat vigore facultatis ei, ut prætendebatur, elargitæ *a cap. Tua nobis de Testam., & a Sac. Concilil Trident. sess. 23. cap. 18. de reform.*, ea præcipue ratione, quia redditus Mensæ Episcopalis, aliorumque Beneficiorum dictæ Civitatis, ac Diœcesis erant satis tenues, nec consuetæ taxæ subiici potuerant. Communitas tamen se opposuit in hac Sac. Congregatione, à qua sub die 2. *Augusti* 1727. rescriptum fuit, *quod Causa poneretur in folio*, & scriberetur Episcopo, ut tanquam Delegatus Sedis Apostolicæ, & Sacræ Congregationis, cogeret Administratores ad redditionem rationis.

Derelicta hac via judiciaria, idem Episcopus supplicem libellum porrexit san. me. Benedicto XIII., & sub motivo, quod ex redditione rationis ab hab Sac. Congregatione demandata apparuerit, pias hujusmodi dispositiones fuisse subversas, non adimpletas; & fere ab initio dicta pia opera male administrata fuisse, expetitam unionem favore Seminarii obtinuit. Ista tamen assignatio facta fuit mediante *Motu proprio*, in quo demandatur in eodem Seminario ali debere, nedum duos Juvenes a Donante præscriptos, sed etiam alios duos, seu tres nominan-

minandos a publico Civitatis Consilio cum approbatione Episcopi; Demandatur quoque solutio subsidiorum dotalium, ac adimplementum aliorum onerum; ac demum præscribitur, quod si Patrimonium adaugeatur, assignari debeat merces alicui utriusque Juris Professori, qui, Episcopo approbante, etiam alios Cives edoceat.

Adversus hunc Motum proprium nomine Civitatis, ac descendentium de Familia de Mannis recurritur ad hanc Sacram Congregationem vigore facultatis eis concessæ ab R. P. D. Auditore Sanctissimi; Pluresque opponuntur defectus subreptionis, ac obreptionis. Seminarium vero sua quoque Jura deducit. Dignabuntur itaque EE. VV, sapienter de more respondere.

I. *An interet arbitrium pro concedenda aperitione oris, & quatenus affirmative.*

II. *An Breve Apostolicum sit observandum in casu &c.*

Ad primum Affirmative. Ad secundum Consulendum esse Sanctissimo pro reformatione Brevis juxta modum exprimendum ab Eminentissimo Præfecto.

FERETRANA CATHEDRALITATIS. Sanctus Pius Quintus animadvertens, quod Oppidum S. Leonis Civitas nuncupatum, in quo aderat Ecclesia Cathedralis Feretrana, temporali Dominio Ducis Urbini subjectum erat; quodque idem Dux pro sui Status tuitione continuum militare Præsidium in dicto Oppido habere cogeretur, & hac de Causa tam Episcopus, quam Præpositus, & sex Canonici Capitulum constituentes debitam residentiam in præfata Ecclesia non præstabant, minusque in ea Divina Officia, præterquam in festivitate S. Leonis, celebrabantur; Motu proprio, & de plenitudine potestatis Ecclesiam Feretranam prædictam una cum Cathedralis Insigniis transtulit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi, existentem in Oppido Pinnæ Billorum, quod situatione, & loci commoditate pulcherrimum, ac Populi multitudine refertum erat; mandavitque, quod Episcopi pro tempore, ac Præpositus, & Canonici S. Leonis residere deberent in Ecclesia S. Bartholomæi, & inibi una cum illius Canonicis Divina Officia celebrare, & quod dictæ Ecclesiæ S. Leonis, & S. Bartholomæi non amplius duæ Ecclesiæ nuncuparentur, Cathedralis scilicet, & Collegiata; sed una Cathedralis existeret ac reputaretur, & earumdem Ecclesiarum Canonici unum Corpus, & Capitulum efficerent; erexit etiam more aliarum Cathedralium Insignium, Dignitates Archidiaconatus, & Archipresbyteratus; ut latius ex dicto Motu proprio expedito in forma, *Rationi congruit* per Gregorium XIII. Pontificem Successorem. *Sess. 24. c. 13. de Reform.*

Post translatam Cathedralitatem, Sedemque Episcopalem ad dictum Oppidum seu Civitatem Pinnæ, exoptans Communitas S. Leonis ac Provincia Feretrana restitutionem Cathedræ ad pristinum statum, & locum, ex eo quod ob devolutionem Status Urbini ad S. Sedem, cessaverant causæ, & rationes, quibus motus fuerat S. Pius Quintus; obtinuit prius à fan. mem. Clemente X. Investituram Palatii, olim de juribus Dubium Urbini existentis in dicto Oppido seu Civitate S. Leonis, pro commoda habitatione, & residentia Episcoporum, deinde preces porrexit anno 1682. fan. me. Innocentio XI. pro dicta restitutione Sedis, & Capituli ad eorum antiquam Ecclesiam S. Leonis; Sed remissis prædictis precibus huic Sacræ Congregationi, & proposito inter cætera sequenti dubio - *An Ecclesia Cathedralis S. Leonis restituendum sit Capitulum, ad Ecclesiam Pinnæ Billorum, ut supra, translatum?* Sub die 2 Maii ejusdem anni 1682. responsum fuit - *Negative* - quæ resolutio communita ac confirmata fuit Brevi Apostolico.

Attamen exoptata restitutio Cathedræ, & Capituli ad antiquam Ecclesiam S. Leonis nuper fuit obtenta a fan. me. Benedicto XIII. prævio ejus Motu proprio, in quo omnia ad antiquum statum reponuntur; & Ecclesia Pinnæ Billorum ad Collegialem, prout ante prædictam translationem constituta erat, reducitur, ut latius ex dicto Motu proprio distribuendo; Putans Communitas Pinnæ hunc Motum proprium fuisse subreptitie ac obreptitie obtentum, reportata prius a Sanctissimo remis-

remissione Causæ ad Sac. Congregationem, instat pro favorabili resolutione danda ad sequentia dubia videlicet.

I. *An intret arbitrium pro aperitione oris in casu &c. & quatenus affirmative.*

II. *An Motus proprius, de quo agitur, sit exequendus in casu &c.*

Ad primum Affirmative. Ad secundum Negativè.

Sess. 25. c. 11. de ref.

NEAPOLITANA DOMUS. Patres Pii Operarii S. Georgii Neapolis, possidentes Domunculam in contrada vulgo *dell' Imbrecciata*, illam vendere deliberarunt ad effectum pretium erogandi in reparationem eorum Ecclesiæ; Cumque dicta Domus contigua esset alteri Canonici Joannis Baptistæ Hodiernæ, convenerunt, quod ipse emeret Domum pro pretio ducatorum 800., quot æstimata fuerat á perito Architecto, reservato tamen Beneplacito Apostolico, cui partes in omnibus se conformari voluerunt, prout resultat ex Apoca, seu Albarano subscripto à tribus Religiosis, scilicet Rectore, & Consultoribus, ac etiam ab ipso Canonico Hodierna. Supplicarunt deinde iidem Patres huic Sacræ Congregationi pro Beneplacito, illudque sub die 19. Novembris dicti anni obtinuerunt.

Affixis Edictis de ordine Curiæ Archiepiscopalis ad ulteriora prosequi non potuit, quia Fratres de Majo possidentes amplum, & nobile Palatium, non quidem conterminum cum dd Domunculis, sed intersecante via satis lata triginta, & ultra palmorum, per organum Secretariæ Memorialium sub die 9. Decembris dicti anni obtinuerunt *præferri cæteris pro justo pretio, & ad Eminentissimum Archiepiscopum*, in cujus rescripti sequelam, nemine citato, & absque ullo Judicis Decreto, deventum fuit ad venditionem, & respective Domus traditionem illorum favore. Hinc reclamans Canonicus Hodierna ad sa me. Benedictum XIII. remissionem obtinuit ad tunc Eminentissimum Pro-Auditorem, coram quo sub die 21. *Januarii* 1730. reformationem supradicti rescripti, ac circumscriptionem Instrumenti venditionis, omniumque inde gestorum petierat; attamen nullum habuit effectum hæc instantia ob superventum novum rescriptum, cum quo approbata fuit emptio facta favore Fratrum de Majo, quibuscumque non obstantibus.

Sequuto obitu ejusdem Summi Pontificis, statim recursum habuit idem Canonicus Hodierna, & à Congregatione Particulari trium Prælatorum obtinuit, quod Curia Archiepiscopalis Neapolitana in ulteriori executione rescriptorum supersederet, ac insuper curaret, ne aliqua innovatio super bonis cuntroversis interim eveniret. Post electionem Summi Pontificis feliciter regnantis, plures promotæ fuerunt instantiæ coram R. P. D. Auditore Sanctissimi super executione Rescriptorum, seu Beneplaciti Apostolici, & respective super approbatione contractus, ac consignatione ducatorum 800., super quibus idem Auditor Causam remisit ad Curiam Archiepiscopalem, disputata prius prætensa prælatione, prout de jure, in hac Sacra Congregatione.

Instat itaque Canonicus Hodierna eam sibi deberi tanquam primo Emptori, ac etiam uti vicino, & contermino, & propterea ei assistant disposita *in Regia pragmatica in cap. Sancimus*, quæ licet emanata sit ad favorem Laicorum; possit Clericus ea uti per modum privilegii adversus Fratres de Majo Laicos, contendentes de prælatione.

Rescripta vero post concordatam venditionem, ac obtentum Beneplacitum ab hac Sacra Congregatione nullatenus sint attendenda, præcipue non citato dicto Emptore, nec audita relatione Eminentissimi Archiepiscopi.

Aliàs similis quæstio fuit excitata in hac Sacra Congregatione in Causa Neapolitana Beneplaciti, in qua Patres Conventus S. Antonii in Plaga Pausilipi Tertii Ordinis S. Francisci mediante publico Instrumento sub reservatione Beneplaciti Apostolici vendiderunt Francisco Recupido Prædium cum Domo pro ducatis 1500. sed antequam exequeretur Beneplacitum desuper obtentum, admissa fuit nova oblatio in ducat. 1602. Unde disputato in hac Sac. Congregatio-

ne

ne dubio die 17. Augusti 1697. responsum fuit - *ad mentem Eminentissimi Præfecti* - scilicet *pro concessione prælationis majori Oblatori, habita tamen ratione ad R. cupidum primum Emptorem, quatenus voluisset augere oblationem ad dictos ducatos* 1602. Idemque confirmatum fuit die 28 Septembris ejusdem anni, ubi ad secundum Dubium Sac. Congregatio censuit *esse locum prælationi favore Recupidi pro summa oblata per Tartaglionum lib. Decret. 47. fol. 377. & 456.*

Diversimode decisum fuit in alia Causa Florentina Emphyteusis, proposita die 21. Junii 1698. ubi ad dubium - *An sit proceden. ad ulteriora coram Ordinario in executione concessionis favore Fratrum de Georgeis, vel potius danda sit prælatio Fratribus de Capponis cum oblato augumento annui canonis scutorum* 5. Sacra Congregatio respondit - *Affirmative quoad primam partem, ut in lib. Decret. 48. fol.* 300. & similiter, nova rejecta majori oblatione, primum contractum substineri respondit Sacra Congregatio Episcoporum, & Regularium *in Civitatis Castellanæ* 27. *Februarii* 1693. *teste Monacell. in formul. legal. pract. tit. 5. ad form.* 15. *n.* 8. *tit.* 1.

Conciliantur tamen istæ Resolutiones cum distinctione adducta per Eminentissimum Card. Petra *ad Constit. Apostol. ad Constit.* 1. *Divi Leonis Magni sect. 3. n.* 38. *& sequen.* Aut enim contractus non est perfectus, quia beneplacitum adhuc non fuerit exequutum, & tunc est locus novæ oblationi, nam ante sententiam Executoris semper dicitur res integra, *Card. de Luca de alien. disc. 52. n. 3. ac etiam in tit. de regal. d. sc. 81. n. 24. & de locat. disc. 46. n. 7.* conceditur tamen prælatio primo Emptori pro eodem pretio.

Quatenus vero contractus est perfectus, ac exequutum fuerit beneplacitum Apostolicum, & Patres consensum præstiterunt venditioni per publicum Instrumentum, & tunc non debet recipi nova oblatio etiam utilior Ecclesiæ, advertit idem *Monacell. ubi supra n. 9.*

Idem quoque dicendum esset, si contractu adhuc non perfecto, nova oblatio contineat modicam utilitatem, *dictus Eminentissimus Petra loco nox citato num.* 39. vel secunda oblatio fiat ad æmulationem, tunc enim eam debet rejicere Ecclesia, quæ est cultrix justitiæ, neque debet locupletari cum aliena jactura, *Rouder. cons.* 44. *num.* 8. *&* 28. *Rosa de execut. tit. Apostol. par. 1. cap. 5. num.* 327. *Conrad. in prax. dispens. lib 9 cap. 5. num.* 40. Quæ tamen æmulatio debet concludenter justificari, ut prosequitur *Eminentissimus Petra num.* 47.

Rationes pro parte Fratrum de Majo adhuc non fuerunt deductæ.

Dignabuntur itaque EE. PP. respondere.

An, & cui sit danda de jure Prælatio in emptione domus, de qua agitur in casu &c.

Ad Eminentissimum Archiepiscopum, qui procedat ad Affixionem Edictorum, & sequutis oblationibus, certioret.

COMEN. Conjuges Jacobus Nicolini, & Maria Iseppi per contractum inter vivos assignarunt universa eorum bona existentia in Valle Tellina Comen. Diœcesis, seu de illis fundarunt *Cappellaniam unam Manualem in titulum pii, ac perpetui Legati cum oneribus, pensionibus, legibus, conditionibus, ac pactis infrascriptis, & salvo semper beneplacito Apostolico.* *Sess. 22. c. 7. & Sess. 25. c. 4. de ref.*

Primo enim voluerunt, ut ex fructibus dictorum bonorum persolverentur singulis annis Ecclesiæ S. Antonii ejusdem Villæ libræ septem monetæ pro cera in die festo dicti Sancti Titularis, & aliæ octo libræ pro annua celebratione quinque Missarum.

Demum reliquerunt sibi, ac eorum hæredibus, & successoribus, infrascripto ordine vocatis, integram administrationem, & usufructum bonorum, cum libera facultate alterandi onera, addendi, & declarandi fundationem, locandi, & commutandi bona, eaque etiam assignandi in totum, vel in parte

pro dote ſpirituali alicujus ipſorum hæredis abſque ulteriori Beneplacito Apoſtolico.

Ad dictam vero Cappellaniam, ſeu Legatum perpetuum, vocarunt omnes, & ſingulos eorum filios, & deſcendentes maſculos in infinitum, & per poſterius fœminas etiam quaſcumque. Extincta tamen tam linea maſculina, quam fœminina, ſubſtituerunt in uſufructu dictorum bonorum Sacerdotes de ſanguine cum prælatione proximioris reſpectu ultimæ lineæ, & ſenioris inter æquales in gradu, cum onere iſtis injuncto ultra ſupradictum favore Eccleſiæ S. Antonii, celebrandi quotidie, & per ſeipſum primam Miſſam in Aurora in præfata Eccleſia S. Antonii, cum applicatione Sacrificii ter in hebdomada, necnon coadjuvandi Parochum in Cura Animarum.

In defectum tandem Sacerdotum de ſanguine, ſubſtituerunt cum iiſdem oneribus Sacerdotem digniorem de Villa, ſeligendum ab Archipresbytero pro tempore, & approbandum ab Epiſcopo quoad mores, & doctrinam; Et iſtis Sacerdotibus extraneis relictum quidem voluerunt integrum uſufructum, & adminiſtrationem bonorum, at non facultatem commutandi, vel innovandi aliquid ſine interventu, & conſenſu Archipresbyteri.

In caſu autem, quo ab ipſis Fundatoribus, vel eorum hæredibus, ædificaretur aliqua Eccleſia vel Cappella domeſtica, reſervarunt ſibi facultatem applicandi omnia ſupradicta bona pro dote iſtius Eccleſiæ, vel Cappellæ, cum oneribus, & conditionibus ſibi beneviſis; Et in hac inſuper Eccleſia vel Cappella adimpleri voluerunt onera injuncta Sacerdotibus poſt extinctas lineas maſculinam, & fœmininam, firmo ſemper, & in omni caſu remanente primo legato librarum 15. relicto ſupradictæ Eccleſiæ S. Antonii, quod ſi quis demum ex hæredibus aliquod delictum committeret, quod pœnam confiſcationis mereretur, ipſo facto privatum eſſe voluerunt, ac ſi mortuus eſſet civiliter, cum reintegratione tamen jure poſtliminii in caſu obtentæ rehabilitationis a Principe; Ut hæc omnia conſtant ex Inſtrumento Fundationis legaliter tranſmiſſo.

Porrectis precibus per Oratores Sacræ Congregationi pro approbatione ſupradictæ Fundationis, ſub die 10. *Julii* 1723. *reſcriptum* fuit inter Summaria precum - *Ad Ordinarium, qui procedat prout de jure*,

Epiſcopus renuit approbare, & exequi Fundationem prædictam, ſub motivo expoſito tam huic Sacræ Congregationi, quam Nuncio Apoſtolico in illis partibus, quia ſcilicet hujuſmodi Fundatio non ad excitandum Opus pium, ſed ad ſervanda bona in agnatione ſit principaliter intenta; dum pro tenuiſſimo Miſſarum numero, & modico ceræ tributo, integrum Patrimonium magni de cæteris valoris, exiſtens in Provincia Vulturena, ſubjicitur perpetuo fideicommiſſo familiari, contra Patrias Leges interdicentes fideicommiſſarias diſpoſitiones, ſubdens hæc verba - Unde incredibile eſt, nec ſine mœrore dicendum, quot duriſſimas quæſtiones, quotque infeſtiſſimas agitationes paſſa fuerit, & patiatur Eccleſiæ propter hujuſmodi inſtitutiones, Eccleſiaſticitatis ſpeciem præſeferentes, ſed mere Laicas, a Juriſdicentibus Vallis Pellinæ, ut plurimum Acatholicis; cum quibus ſi quotidie pugnandum eſt, ne quæ etiam incontrovertibiles ſunt Eccleſiarum ſubſtantiæ, diripiantur, fruſtra laboratur cum occaſione alicujus criminis, vel civilis debiti inſurgunt adverſus ſubditos ex facto Principis bona apprehendentes, quamvis ex diſpoſitione Majorum obnoxia alieni Miſſarum oneri, pro quo vix induci poſſunt, ut pro illius implemento minimæ pareant bonorum parti, quemadmodum ſæpe contigit, & egomes pluries expertus ſum; ex quo præſum huic Eccleſiæ; Ajunt enim, conſimiles Cappellanias non ex motivo pietatis oriri, ſed ex colorato prætextu Religionis in fraudem Fiſci.

Audito Reverendiſſimo Nuncio Apoſtolico, iſte refert, ſubſiſtere omnia ea, quæ ab utraque Parte afferuntur; vera quidem expoſita ab Oratoribus, ajentibus inſuper, donationem hanc emolumenti eſſe Eccleſiæ, & in Religionis Catholicæ commodum vergere, quia præcluditur via, ne dicta bona Titulo emptionis ad manus Hæreticorum deveniant, qui ad illa captanda quotidie

excu-

excubant, ut fortius ibi peſtifera Calvinianorum ſecta cum maximo damno non ſolum ipſorum Conterraneorum, ſed etiam totius Italiæ radicari poſſit; & ob has rationes præterito tempore ſimiles donationes laudatas fuiſſe a Præſulibus Comenſibus. Vera etiam relata per Epiſcopum, ita ſubjungens ex ore ipſius Epiſcopi. *Quod ſi oratorum inſtantiæ annueretur, magna diſſidia timenda eſſent cum Foro Sæculari, quæ præſertim in his temporum difficultatibus (in quibus ipſemet Epiſcopus pro exterminatione hæreticorum a limitibus ſuæ Diœceſis vi Fœderis Mediolanenſis anno 1727. inter Cæſarem, & Rhetos firmati ſumma laude inſtat) fatalia eſſent, & maximam ruinam paritura*, de cætero ſuum ſenſum non aperit, expectans Sententiam Sacræ Congregationis.

Conſimiles Fundationes, quibus bona Miſſarum onere gravata per modum fideicommiſſi, vel Majoratus in Familia diſponuntur, itaut Onus pium materialiter ſe habeat, & bona remaneant liberæ diſpoſitioni Fundatoris, paſſim fuerunt in Hiſpania, & de iis late quoad diverſos effectus differunt Doctores Hiſpani, quos referunt *Paſqualig. de Sacrific. Nov. Leg. tom. 2. quæſt. 1054. num. 1. & plurib. ſeqq. & Amoſtaz. de Cauſ. Piis tom. 1. lib. 2. cap. 7. num. 8. & ſeqq.*

Adaptari etiam poſſent præſenti hypoteſi ea, quæ dicuntur de Patrimoniis ſacris fictitiis, vel exceſſivis; Iſta ſetenim, quatenus ſint exceſſive conſtituta, reducuntur ab Epiſcopis proportionabiliter ad taxam Synodalem, prout ſæpius reſolvit Sacra Congregatio Boni Regiminis, & hæc quoque Sac Congregatio *in una Senogallien. ſub die 27. Junii 1705.* ad tertium Dubium - *An liceat Eccleſiaſticis in conſtitutione Patrimonii aſſignare bona ultra taxam a Conſtitutionibus Synodalibus præſcriptam* - reſpondit - *Negative*, ac etiam obſervat *Fagnan. in cap. Epiſcopus de Præben. & Dignit. num. 34. & ſeqq. & de Luca in Miſcellan. Eccleſ. diſc. 2. num. 52.*

His ſtantibus, grave non erit EE. PP. ſumma, qua pollent ſapientia, decernere.

An ſit locus approbationi Fundationis, de qua agitur, in caſu &c.

Ad Ordinarium, qui procedat pro ſuo arbitrio, & prudentia.

URGELLEN. CONFIRMATIONIS CONCORDIÆ. Hæc cauſa propoſita fuit ſub die 18. Novembris anni præteriti, & dilata ejus reſolutio. Prævia igitur ſolii tunc diſtributi reaſſumptione, a ſumma prudentia EE. VV. decernendum erit. *Sess. 24. c. 12. de ref.*

An, & quomodo ſit locus Confirmationi Concordiæ in caſu &c.

Confirmandam eſſe Concordiam juxta votum Eminentiſſimi Belluga.

ANGELOPOLITANA CAPPELLANIARUM. Reaſſumpto ſolio diei 16. Novembris præteriti ad infraſcripta Dubia, tunc non reſoluta, dignabuntur EE. VV. ſapientiſſime Judicium proferre. *Sess. 24. c. 3. de ref.*

I. *An Cappellani Proprietarii, etiam infantes, nominati a Joſepho Delgado, Capitaneo Laurentio de Avila ad Cappellanias, de quibus agitur, debeant deputari ab Ordinario Angelopolitano, vel potius ſufficiat nominatio facta per Fundatores in eorum perſonis.* Et quatenus affirmative quoad ſecundam partem.

II. *An iiſdem Cappellanis Proprietariis, donec ad Sacerdotium aſcendant, competat jus nominandi Cappellanos Interinos pro celebratione Miſſarum, & adimplemento onerum a Fundatoribus præſcriptorum; Vel potius jus deputandi Cappellanos Interinos ſpectet ad Ordinarium Angelopolitanum?*

III. *An dicti Cappellani Proprietarii poſſint percipere integros fructus dictarum Cappellaniarum, detractis oneribus pro celebratione Miſſarum?*

IV. *An dictæ Cappellaniæ sint ad præsens adjudicandæ Michaeli de Eccheveria, a dictis Fundatoribus nominato.*

Dilata, & ad mentem.

Sess. 7. c. 7. & Sess. 24. c. 18. de ref. SORANA JURIUM PAROCHIALIUM. Hæc Causa proposita fuit sub die 2. Decembris præteriti, & nulla capta fuit resolutio ob dilationem petitam ab Archipresbytero; dignabuntur itaque EE. PP. dictum folium reassumere, & infrascriptis Dubiis sapientissime de more respondere.

I. An stante unione Ecclesiæ Sancti Donati cum Collegiata, & Parochiali Ecclesia S. Mariæ, & Marcelli; Cura habitualis resideat penes dictam Ecclesiam in casu &c.

II. An exercitium Curæ actualis privative spectet ad Abbatem, vel cumulative ad Archipresbyterum, & Abbatem, & reliquos Præbendarios in casu &c.

III. An singulæ functiones, tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt, tam intra, quam extra dictam Ecclesiam, peragendæ sint ab illius Abbate, sive potius ab Archipresbytero; & cui competat delatio Stolæ in casu &c.

IV. An in Processione, quæ fit in festo Sanctissimi Corporis Christi, debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero in casu &c.

V. An primus locus, & præcedentia, tam intra quam extra dictam Ecclesiam, debeatur Abbati, seu potius Archipresbytero, & an thurificari debeat primo Abbas, sive potius Archipresbyter in casu &c.

VI. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Ecclesiæ cumulative competat titulus Rectoris, sive potius Abbati, vel Archipresbytero in casu &c.

VII. An singulæ hebdomadæ initium sumere debeant ab Abbate, sive Archipresbytero in casu &c.

VIII. An Archipresbytero vigore approbationis ad audiendas fidelium utriusque sexus Confessiones, in executionem literarum Apostolicarum ab Episcopo reportat. liceat audire dictas Confessiones tam intra quam extra dictam Ecclesiam, absque nova licentia Episcopi, in casu &c.

IX. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii in casu &c.

X. An Procuratores Cappellarum sint secreto eligendi per schedulas, sive potius per acclamationem in casu &c.

XI. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum, sive potius fieri debeat per Procuratorem, ab omnibus Præbendariis eligi solitum, in casu &c.

Dilata.

Die Sabathi 17. Februarii 1731.

Sess. 21. c. 4. de ref. DERTHONEN. DISMEMBRATIONIS. Hæc causa proposita fuit sub die Novembris anni præteriti, & nulla capta fuit resolutio ob dilationem petitam a Monacis Olivetanis; reassumpto itaque dicto folio, dignabuntur EE. VV. sapientissime de more respondere infrascriptis dubiis.

I. *An sit locus dismembrationi Parochiæ ab Ecclesia S. Petri Præcipiani, ejusque translationi ad Ecclesiam existentem intus Terram Vineolarum, & quatenus affirmative.*

II. *An, & quomodo sit providendum pro assignatione congruæ novi Parochi.*

Scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 23. c. 6. de Ref. JANUEN. CAPPELLANIÆ. Propósita fuit hæc Causa sub die 3. Decembris 1729. cum sequentibus dubiis. I. *An nominatio Clerici Bartholomæi Pescetti*

ſcetti facta a PP. Provinciali Januen. & Priore Conventus Vulturis ad Cappellaniam, de qua agitur, ſubſiſtentiatur in caſu &c. II. *An ad eandem Cappellaniam, cæteraſque fundatas per Joannem Auguſtinum Cappelli, ſint nominandi in futurum filii deſcendentes a quondam Benedicta Donghi de Cappellis in caſu &c.* Reſponſum fuit. *Ad primum affirmative. Ad ſecundum quoad Cappellaniam, de qua agitur, negative. In reliquis habebitur ratio in caſibus particularibus.* Hujuſmodi reſolutioni Fratres de Donghis non acquieverunt, & propoſita eadem Cauſa ſub die 28. Julii anni præteriti ſub conſueto dubio: *An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.* Reſcriptum fuit: *Præjudicio receſſu a deciſis, negative ad primum, & affirmative quoad ſecundum quoad Cappellaniam, de qua agitur, & in reliquis habebitur ratio in caſibus particularibus.* Nunc ad inſtantiam Peſcetti, qui priorem reſolutionem ad ſui favorem obtinuit, exquiritur ſapientiſſimum oraculum EE. VV. ſub conſueto dubio.

An ſit ſtandum in primo, vel ſecundo loco deciſis in caſu &c.

In ſecundo loco deciſis, & amplius.

ARELATEN. DISPENSATIONIS. Ludovicus Antonius d'Eſcudier Subdiaconus Arelatenſis, prius militiæ nomen dedit, in eaque permanſit uſque ad annum 1717. Ab eo tempore in Collegio PP. Jeſuitarum Civitatis Avenionenſis, ac in Seminario Nemauſenſi moram traxit; Clericali deinde Ordini aſcriptus, de anno 1724. ab Epiſcopo Cavallicenſi cum litteris dimiſſorialibus proprii Ordinarii ad Subdiaconatus Ordinem promotus fuit ad titulum Patrimonii; Obtinuit demum de anno 1725. Canonicatum, & Præcentoriam Eccleſiæ Collegiatæ S. Ægidii dictæ Diœceſis Nemauſenſis per reſignationem Ludovici ejus Patrui. *Seſſ. 23. c. 6. de ref.*

Elapſis quadriennio ſeptemque aliis menſibus a die ſuæ promotionis, idem Ludovicus ſub motivo, quod ordinatus fuerit per vim, & metum, reclamavit in actis Curiæ Arelatenſis, & deinde ſupplicem libellum porrexit ſan. mem. Benedicto XIII. pro declaratione nullitatis ſuæ ordinationis; Remiſſaque inſtantia ad hanc Sacram Congregationem, auditus fuit Archiepiſcopus Arelatenſis, qui eſt in ſenſu annuendum eſſe inſtantiæ; ac refert, dictum Oratorem opinari poſſe inductum ex metu reverentiali erga Parentes, & Patruum, vitamque prorſus gerere alienam a Statu Eccleſiaſtico, quem profitetur.

Teſtes ſuperiter examinati per Oratorem nullo modo probant coactionem illam abſolutam, & præciſam, quæ removeret conſenſum ab actu. Prætenditur itaque, quod intervenerit coactio conditionalis, & cauſativa, qua intercedente locus ſit diſpenſationi, prout habetur in magiſtralibus Deciſionibus *primæ, & ſecundæ Cæſar. de Graſſ. de his, quæ vi, metuſque cauſa fiunt, ac in recent. deciſ.* 40. *par.* 6. *& Emer. Jun. dec.* 870. Concludere quidem dd. Teſtes videntur, Oratorem alienum eſſe a Statu Eccleſiaſtico, & nunquam eum vidiſſe in Sacro Subdiaconatus Ordine inſervire; Violentia vero potius arguitur, quam probatur; nec etiam quod Pater, aliique Parentes fuerint indolis, & naturæ vehementis, ac violentæ; jura hinc inde deducuntur, ſuper quibus dignabuntur EE. VV. decernere.

I. *An Orator teneatur ad votum continentiæ Ordini Subdiaconatus annexum, & quatenus affirmative*

II. *An ſit locus diſpenſationi in caſu &c.*

Ad primum affirmative. Ad ſecundum negative, & amplius.

PIENTINA REMISSIONIS ONERUM. In Collegiata Eccleſia Sanctiſſimæ Trinitatis Terræ Salonganæ Pientinæ Diœceſis adſunt Canonici Secundæ Erectionis, ſcilicet Præpoſitus, Primicerius, & Archidiaconus, aliique qua- *Seſſ. 23. c. 3. de Ref.*

quatuor Canonici, Præbendas distinctas habentes, a diversis Benefactoribus post erectam Collegiatam relictas.

Cumque eorum redditus sint admodum tenues, pluraque onera Missarum pro eisdem Benefactoribus etiam in qualibet hebdomada adimpleant, mandavit hæc Sacra Congregatio, quod Missa Conventualis pro Benefactoribus applicaretur diebus tantum Dominicis, ac Festis, prout in responsione Episcopo tradita ad relationem Status Ecclesiæ, occasione Visitationis Sacrorum Liminum.

Adversus dictum decretum recurrunt iidem Capitulares, exponentes distinctim onera eisdem infixa, ac reddituum tenuitatem, quæ in tali gradu sunt, ut non valeant subjici huic gravamini ab hac Sacra Congregatione nuper impositio; Audito desuper Episcopo preces subsistere affirmat.

Sæpius declaravit hæc Sacra Congregatio, quod Missa Conventualis, tanquam pars Divini Officii Choralis, debet in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis quotidie celebrari, & applicari pro Benefactoribus, prout *ex Textu in cap. Cum creatura, de celebrat. Miss.* tradit ibi *Fagn. n. num.* 21. *Pignatell. consult.* 322. *tom.* 1. & hæc S. Congregatio *in Camerinen.* 28. *Junii* 1704. ubi ita fuit decisum, non obstante contraria consuetudine immemorabili, & *in Ferrarien.* 18. *Martii* 1719. *ad primum dubium*.

Quoties autem Canonicorum Præbendæ sint tenues, eadem Sacra Congregatio benigne indulgere consuevit, ut illa applicetur tantum in diebus Festis de præcepto, *ut in Veliterna* 14. *Martii* 1722. *ad tertium dubium*, *& in Spoletana* 23. *Maii ejusdem anni*, *& in Spalaten. applicationis Missæ Conventualis proposita die* 2. *Julii* 1729. *& resoluta* 23. *ejusdem mensis*, *& anni ad primum*, *& secundum dubium*, ubi ita resolutum fuit, non obstante, quod Capitulum haberet onus celebrandi alias Missas, & quotidianæ recitationis precum cum applicatione pro Benefactoribus.

Et quatenus dictis Ecclesiis Cura Animarum immineat, ultra Missam Conventualem, celebrari etiam debet Missa Parochialis pro Populo, quæ provenit ex obligatione pascendi Oves, & offerendi Sacrificium pro illis *ex Concil. Trid. Sess.* 23. *cap.* 1. *de reform.* ut ponderat *Monacell. tit.* 16. *annot. ad form.* 2. *num.* 20. *tom.* 2. ubi quod eadem Missa non potest satisfieri duabus obligationibus distinctis, cum unaquæque illarum obliget ad substantiam Missæ ex proprio titulo.

Proponuntur itaque decidenda infrascripta dubia.

I. An Capitulares Secundæ Erectionis Collegiatæ Sanctissimæ Trinitatis Terræ Senalongæ teneantur diebus Dominicis, & Festis de præcepto ad applicationem Missæ Conventualis pro Benefactoribus juxta decretum hujus Sacræ Congregationis in casu &c. & quatenus affirmative.

II. An Dignitates, & Canonici dictæ Collegiatæ, quibus incumbit Cura Animarum, teneantur ad eandem applicationem dd. diebus festivis, quibus debent applicare pro Populo, vel possint applicare simul pro Populo, & Benefactoribus in casu &c.

Ad primum affirmative. Ad secundum affirmative ad primam partem, & negative quoad secundam, & amplius.

Sess. 23. *c.* 1. *de ref.*

PIENTINA. Quemadmodum Canonici Ecclesiæ Collegiatæ Senalongæ Pientinæ Diœcesis petunt liberari ab applicatione Missæ Conventualis ob tenuitatem eorum reddituum, & propter onera ab ipsis adimplenda; Ex eisdem rationibus dictam gratiam obtinere confidunt, etiam Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Quirini ejusdem Diœcesis, deducentes quantitatem onerum, & respective reddituum, quæ Præposito, Archidiacono, singulisque Canonicis pertinent, & ab eis adimplentur. Episcopus Pientinus, desuper auditus, omnia ab eis exposita confirmat, putans Oratores ad hoc aliud onus pro Benefactoribus non esse cogendos, quoties eorum Canonicatus tot oneribus, &

Sess. 23. *c.* 1. *de Ref.*

Missis

Missis, atque etiam continua Chori assistentia absque ullis prorsus vacationibus subjiciuntur; Redditus vero sunt valde tenues, nec valent majora onera sufferre.

Rationes pro obtinenda gratia sunt eædem deductæ in antecedenti Causa.

Dignabuntur itaque EE. PP. decernere

I. An Canonici Collegiatæ Ecclesiæ S. Quirini teneantur diebus Dominicis, & Festis de præcepto ad applicationem Missæ Conventualis pro Benefactoribus juxta decretum hujus Sac. Congregationis in casu &c. & quatenus affirmative.

II. An Dignitates, & Canonici ejusdem Collegiatæ, quibus incumbit Cura Animarum teneantur ad eamdem applicationem dictis diebus festivis, quibus debent applicare pro Populo, vel possint applicare simul pro Populo, & Benefactoribus in casu &c.

Ad primum Affirmative.

Ad secundum affirmative ad primam partem, & negative ad secundum; & amplius.

ROMANA RESCISSIONIS CONCORDIÆ. Societas Tyronum, seu Juvenum laborantium artis Sutoriæ, erecta de anno 1616. in Ecclesia S. Anastasiæ de Urbe sub invocatione Sanctissimæ Crucis, de anno 1665. aggregata fuit Universitati Magistrorum ejusdem artis in Ecclesia S. Hominis Boni, tribus inter cætera additis pactis. Primo quod Tyronum Societas tertiam partem illius quotæ, scilicet obulorum duorum cum dimidio, quos exigebat a Confratribus, eidem Universitati Magistrorum solvere deberet. Secundo quod Magistri tenerentur insistere, ut Juvenes, seu Tyrones in eorum Officina laborantes, dictos obulos duos cum dimidio quolibet mense persolvant, aut saltem sequestrum acceptare deberent. Tertio quod Universitati nunquam liceret Societatem ejicere, nec ista absque beneplacito Apostolico ab ea discedere. *Sess. 7. c. 1. de Ref.*

Quia vero tractu temporis exactio duorum obulorum cum dimidio difficilior evadebat, inter Universitatem aggregantem, ac Societatem aggregatam de anno 1684. inita fuit concordia, in qua conventum fuit, quod nemo ex Magistris recipere deberet Juvenem mercenarium ad laborandum in sua Apotheca, nisi bollectenum Societatis haberet, quo constaret jam solvisse obulos quindecim pro semestre anticipato, idemque practicari deberet quolibet semestre; & in casu contraventionis ipse Magister dictos obulos quindecim solvere de proprio teneretur. Societas vero Tyronum loco tertiæ partis dictorum obulorum duorum cum dimidio, dictæ Universitati Magistrorum persolvendæ, annuam Canonem scutor. 31. ab Universitate debitum Archiospitali Consolationis, solvere se obligavit. Hæc concordia confirmata fuit per Breve s. mem. Innocentio XI. ac etiam approbata in judicio, debitæque executioni usque in præsens demandata.

Ab hujusmodi concordia reclamavit Universitas Magistrorum, exponens, dictos Juvenes per integrum semestre in eorum Apothecis permanentes, non esse, nec practicari posse, nisi exactionem dictæ quotæ quolibet mense solvendæ juxta eorum Statuta. Hinc proposita hac instantia sub die 18. Decembris 1728. relatum fuit – *Ad Eminentissimos Ottobonum, & Spinulam pro Concordia etiam cum facultatibus S. Congregationis.*

Quamvis isti Eminentissimi Protectores unius, & alterius ex iisdem Societatibus, operam dederint Concordiæ; ea tamen concludi non valuit; proponitur itaque instantia in præsenti S. Congregatione, ut EE. VV. ea qua pollent prudentia sapientiaque, decernant.

An, & quomodo Concordia inita de anno 1684. sit observanda.

Servandam esse Concordiam anni 1684.

AQUI

Sess. 14. col². de ref.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM. Aquilana post Amiterni, Furconiique excidium ex omnibus circumstantibus Castris unica Civitas efformata fuit, ita tamen, ut quodlibet Castrum, ex quo Civitas coaluerat, in ea haberet suam Regiunculam cum Ecclesia, Platea, Fonte, & Veteri denominatione, ut refert *Buccius de Ranaglio*, *R. P. D. Bernardin. Cirill. in Annal. Civitat. Aquilæ*, *Jacob. de Carol. quæst. Jur. Canon. & Civil. conf.* 1. *Anonimus in supplem. Histor. Federici II. & Sabb. Malespin. rerum Scular. lib.* 2. *in tom.* 8. *novissime collect. Mediolanen. scriptor. rer. Italic. pag.* 585. *&* 789.

Inter ea Castra adfuit etiam Terra Paganicæ, quæ utpote penitus non destructa, retinuit etiam in antiquo loco suam Universitatem, Denominationem, & Ecclesiam Collegiatam, itaut duplex extiterit Paganica, una ab intra, & altera ab extra.

Anno 1580. hæc Sac. Congregatio decrevit, ut Archipresbyter una cum Capitulo, relicta veteri Ecclesia, migrare deberet in aliam intra Civitatem constructam, cui attributi sunt etiam redditus Ecclesiæ ab extra.

Plures tamen insurrexerunt controversiæ super stipendio, seu congrua assignanda Vicario Curato dictæ Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica ab extra, & a quibus esset solvenda, prout habetur apud *Rotam dec.* 839. *&* 1283. *coram Seraphin.* Constabilitum tandem fuit de anno 1600 quod iste Vicarius perpetuus esset cum assignatione ducatorum quinquaginta, & cum omnibus præeminentiis, ac usu Stolæ, Parocho cæteroquin competentibus, prout ex Bulla deputationis, expedita a Josepho de Rubeis tunc Episcopo Aquilano,

Subsequentibus temporibus, haud pacifica fuit harum prærogativarum fruitio, itaut modernus Vicarius de anno 1728 coram hac Sac. Congregatione sua jura experiri voluit, concordatis tribus dubiis, nempe Primo - *An in quibuslibet Festis solemnioribus anni possit Vicarius Missam majorem celebrare in Ecclesia S. Mariæ Paganicæ ab extra, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis Ecclesiæ ab intra, uti singulis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.* Secundo - *An in Processionibus Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ possit Vicarius præcedere, & deferre Stolam; sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra, uti singulis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.* Tertio - *An functiones Benedictionum, publicationis Indulgentiarum, & excommunicationum possint fieri a dicto Vicario, sive potius tam a Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra, sive uti singulis, sive uti universis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario, in casu &c.* Sub die 11. Septembris 1728. resoluta fuerunt favore ejusdem Vicarii, scilicet · *ad primum, secundum, & tertium affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam*, prout in dicto folio ab EE. VV. benigne reassumendo.

Capitulum S. Mariæ de Paganica ab intra, huic Resolutioni non acquiescens, recessum a decisis contendit, & alia quinque infrascripta dubia proponit, plures rationes ac documenta adducens, super quibus exquiritur sapientissimum oraculum EE VV.

I. An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 11. Septembris 1728.

II. An Archipresbyter, Canonici, & Cappellani Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica ab extra faciant unum, & idem Corpus cum Vicario Curato, & Cappellanis Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica ab intra, tam in functionibus Ecclesiasticis, quam in perceptione distributionum, aliorumque reddituum Massæ Capitularis; & an unum corpus constituant etiam in perceptione manualium, & an Vicarius Curatus sit de gremio in casu &c.

III. An tam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra, uti universis,

versis. & uti singulis, quam Cappellanis ab extra competat præcedentia in Choro, quoad dictum Vicarium Curatum &c.

IV. An dictus Vicarius Curatus ultra exercitium curæ actualis teneatur interesse horis Canonicis in dicta Ecclesia ab extra, dummodo non fuerit legitime impeditus in actuali exercitio dictæ Curæ, & quatenus affirmative.

V. An distributiones quotidianæ assignatæ Vicario Curato in Bulla ipsius deputationis ad instar unius Canonici pro modo servitii per eundem præstandi in Ecclesia ab extra, sint taxandæ juxta modum servitii Ecclesiæ ab intra, seu potius alterius Ecclesiæ ab extra

VI. An Ceræ provenientes ex funeralibus, & anniversariis celebrandis in Ecclesia ab extra, & oblationes, quæ fiunt in die Commemorationis mortuorum in Pane, & Vino, aliisque rebus afferri solitis, spectent ad Capitulum, & Massam Capitularem, sive potius ad Vicarium Curatum.

Dilata.

AQUILANA JURISDICTIONIS SUPER APERITIONE ORIS. Archipresbyter S. Blasii Civitatis Aquilæ successit in locum Archipresbyteri S. Victorini Civitatis Amiterni, a longissimo tempore destructæ, & jurisdictionem ab immemorabili exercuit in Clericos plurium Ecclesiarum, causasque Civiles, Criminales, & mixtas in prima instantia in Terra Pizzuli, & S. Victorini privative cognoverat, prout resultat ab Instrumento conventionum inter Episcopum Aquilanum, ac eundem Archipresbyterum, confecto de anno 1257. & etiam in sententia ejusdem Episcopi emanata de anno 1296. ac demum ex antiquis resolutionibus hujus Sac. Congregationis, & præcipue illa edita sub die 1. Julii 1653. aliisque documentis adducendis. *Sess. 14. c. 12. de ref.*

Fretus hujusmodi rationibus dictus Archipresbyter, in hac Sacra Congregatione deduxit, jurisdictionem quasi Episcopalem, plurescque prærogativas, ac præeminentias ad sui favorem competere, & sub die 4. Maii 1726. proponi curavit dubia vigintisex, quorum aliqua, scilicet concernentia Territorium separatum, Jurisdictionem ordinariam, & his similia resoluta fuerunt favore Episcopi, ejusque Jurisdictionis ordinariæ. Alia vero quoad cognitionem Causarum in prima instantia, institutionem, & collationem Beneficiorum in dictis Ecclesiis, sicuti etiam Visitationem cumulative cum Episcopo, resoluta fuerunt favore Archipresbyteri. Hæc resolutio quoad prima duo dubia, concernentia Territorium separatum, ac Jurisdictionem ordinariam ad reclamationem Archipresbyteri denuo examinata fuit sub die 4. Maii dicti anni 1726. prodiitque rescriptum - *In decisis, & amplius.*

In hoc rerum statu Episcopus Aquilanus recursum habuit ad san. mem. Benedictum XII. illique exponens, Archipresbyterum S. Blasii plures actus jurisdictionales, Episcopis tantum competentes, aliaque ausum fuisse contraria resolutionibus Sac Congregationis, novasque prætensiones, & controversias in dies excitare: Hinc obtinuit Motum Proprium, cum quo sub die 25. Januarii 1729. idem Summus Pontifex, avocans ad se omnes lites, & controversias, illasque extinguens, a prædicto Archipresbytero ejusque successoribus omnimodam Jurisdictionem dismembravit, illamque plenarie univit ordinariæ Jurisdictioni Episcopi, reservando tantum eidem Archipresbytero curam animarum cum prærogativa Dignitatis Principalis.

Adversus dictum Motum proprium recursum habuit Archipresbyter ad R. P. Auditorem Sanctissimi, a quo remissionem obtinuit ad hanc Sac. Congregationem pro aperitione Oris.

Dignabuntur itaque EE. VV. decernere.

An stetur arbitrium pro aperitione Oris in casu &c.

Dilata ad primam post Agnos, & proponatur Causa etiam super executione Motus proprii.

Sess. 25. c. 4. de ref.

SPOLETANA DOTIUM. Propoſita fuit hæc Cauſa ſub die 30. Septembris anni præteriti, cujus folium EE. VV. reaſſumere dignabuntur; ſed tunc nulla capta reſolutione, repropoſita ſub die 2. Decembris cum infraſcriptis dubiis, ſcilicet Primo - *An Capitulum Cathedralis Spoleti liceat in Inſtrumento ſolutionis dotium, ſeu ſubſidiorum dotalium apponere pactum reverſivum favore Maſſæ Puellarum in caſu obitus ſine filiis, vel vitæ inhoneſtæ, & cum onere inveſtiendi, vel præſtandi cautionem in caſu &c. Et quatenus negative.* Secundo - *An idem Capitulum teneatur reſtituere dotes reverſas ad dictam maſſam Puellarum, & denuo diſtributas aliis Puellis in caſu &c.* reſcriptum fuit - *Ad primum quoad dotem Campellam negative, in reliquis Dilata, & concedendam eſſe compulſoriam - Ad ſecundum negative, & amplius.* In ſequelam dictæ reſolutionis ad primum dubium præfixus fuit ſub die 18. ejuſdem menſis Decembris terminus unius menſis ad compulſandum, ac extrahendas partitas diſtributionis, quo termino elapſo Capitulum, & Maſſa Puellarum humiliter petunt ab EE. VV. reſolutionem ad dictum primum dubium.

An Capitulo Cathedralis Spoleti liceat in Inſtrumento ſolutionis dotium, ſeu ſubſidiorum dotalium apponere pactum reverſivum favore maſſæ Puellarum in caſu obitus ſine filiis, vel vitæ inhoneſtæ, & cum onere inveſtiendi, vel præſtandi cautionem in caſu &c.

Negative, & amplius.

Die Sabbathi 10. Martii 1731.

REaſſumere dignabuntur EE. PP. folium præteritæ Congregationis, & infraſcriptis dubiis tunc propoſitis, & non reſolutis, ſapientiſſime de more reſpondere.

Sess. 22. c. 4. de Ref.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM.

I. An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis ſub die 11. Septembris 1728.

II. An Archipresbyter, Canonici, & Cappellani Collegiatæ, & Parochialis Eccleſiæ S. Mariæ de Paganica ab intra faciant unum, & idem Corpus cum Vicario Curato, & Cappellanis Eccleſiæ S Mariæ de Paganica ab extra, tam in functionibus Eccleſiaſticis, quam in perceptione diſtributionum, aliorumque reddituum Maſſæ Capitularis; & an unum corpus conſtituant etiam in perceptione manualium; & an Vicarius Curatus ſit de gremio in caſu &c.

III. An tam Archipresbytero, Canonicis, & Cappellanis ab intra uti univerſis, & uti ſingulis, quam Cappellanis ab extra, competat præcedentia in Choro, quoad dictum Vicarium Curatum &c.

IV. An dictus Vicarius Curatus ultra exercitium Curæ actualis teneatur intereſſe horis Canonicis in dicta Eccleſia ab extra, dummodo non fuerit legitime impeditus in actuali exercitio dictæ Curæ; & quatenus Affirmative.

V. An diſtributiones quotidianæ aſſignatæ Vicario Curato in Bulla ipſius deputationis ad inſtar unius Canonici pro modo ſervitii per eundem præſtandi in Eccleſia ab extra, ſint taxandæ juxta modum ſervitii Eccleſiæ ab intra, ſeu potius alterius Eccleſiæ ab extra.

VI. An Ceræ provenientes ex funeralibus, & anniverſariis celebrandis in Eccleſia ab extra, & oblationes, quæ fiunt in die Commemorationis Mortuorum in Pane, Vino, aliiſque rebus offerri ſolitis ſpectent ad Capitulum, & Maſſam Capitularem; ſive potius ad Vicarium Curatum.

Dilata, & ad Eminentiſſimum Belluga, qui dignetur rem perpendere, & votum ſuum S. Congregationi aperire, auditis Partibus.

TO-

TOLETANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Petrus Serrano Ordinis Clericorum Regularium Miniſtrantium Infirmis inſtetit in hac Sacra Congregatione ſub die 2. Decembris 1730. pro reſtitutione in integrum ad effectum invalidandi ſuam Profeſſionem, prout ex folio eadem die diſtributo benigne reaſſumen. Agnoſcens tamen Orator, validas eſſe oppoſitiones ex parte Religionis productas, dilationem obtinuit: repropoſita Cauſa ſub die 13. Januarii præteriti ad dubium - *An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.* reſponſum fuit - *negative* - Supplex iterum inſtat idem Petrus cum novis Juribus deducendis, ut EE. VV. dignentur a deciſis recedere ſub infraſcripto dubio. *Sess. 25. c. 19. de Reform.*

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.

Iterum proponatur.

COMPOSTELLANA MATRIMONII. Hyacintus de Andrade ſub die 21. Auguſti 1721. matrimonium contraxit cum Maria Gonzales de Don, coram Parocho, & Teſtibus in Civitate Compoſtellana; prætendit tamen dictum matrimonium per vim, & metum contraxiſſe, ac prævia proteſtatione coram Notario, & Teſtibus ſuper deficientia ſui conſenſus, idque comprobatum aſſerit ex proprio facto, divertendo ſtatim ab eadem Sponſa, & moram trahendo in loco per plura milliaria a dicta Civitate diſtante; Quamvis idem Hyacinthus concludentes probationes adduxiſſet ſuper circumſtantiis enunciatis; attamen hæc Sacra Congregatio in hac graviſſima Cauſa ad dubium propoſitum ſub die 19. *Auguſti* 1730. *An ſit locus declarationi nullitatis matrimonii* - reſcripſit - *Dilata, & detur Defenſor matrimonii*, prout ex folio dicta die diſtributo benigne reaſſumen. ubi facti ſeries late exponitur. *Sess. 24. c. 1. de ref.*

Hoc munus Defenſoris commiſſum fuit Advocato Urſaya, qui omnes facti circumſtantias opportune deducit, ac diverſas inſpectiones hujus Cauſæ proponit, & luculenter examinat, putans declarationi nullitatis adhuc locum non eſſe, prout ex ejus Scriptura circumferenda.

Dignabuntur itaque EE. VV. ea, qua pollet ſapientia decernere.

An ſit locus declarationi nullitatis matrimonii in caſu &c.

Affirmative, & amplius.

NAMURCEN. DISPENSATIONIS. Joannes Franciſcus Germani Subdiaconatus Ordinem ſuſceperat de anno 1718., ac deinde Canonicatum obtinuit in Eccleſia Collegiata Oppidi Nivellenſis Namurcen. Diœceſis. Sub prætextu quod dictum Sacrum Ordinem aſſecutus fuerat per vim, & metum ab ejus Patre illatum, ſupplicavit ſan. mem. Innocentio XIII. pro diſpenſatione; precibuſque huic Sacræ Congregationi remiſſis, diſputata fuerunt duo dubia ſub die 16. Decembris 1724. Primum - *An Orator teneatur ad votum continentiæ, & quatenus affirmative*. Secundum - *An ſit locus diſpenſationi* - ſuper quibus reſponſum fuit. Ad primum *affirmative* - Et ad ſecundum *negative*; Repropoſita tamen fuit hæc Cauſa ſub die 19. *Novembris* 1729. cum depoſitione plurium Teſtium ſuper hujuſmodi violentia, ac etiam relatione Epiſcopi Namurcenſis omnino favorabili Oratori, & ad dubium - *An, & in qua parte ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis in caſu &c.* hæc Sacra Congregatio reſcripſit - *Dilata, & examinentur Teſtes formiter, ac ſcribatur tam Ordinario Leodien., quam Namurcen. juxta inſtructionem* - prout ex folio benigne reaſſumen. *Sess. 23. c. 5. de Ref.*

Inſtructio directa Epiſcopo Namurcenſi in eo ſtetit, quod Teſtium depoſitiones, in ejus relatione enunciatas, prævio formali examine, ac ſervatis ſervandis recipi mandaret, illaſque tranſmittendo referret, de quo tempore dictus Orator de Canonicatu proviſus fuerat, an eidem Canonicatui Ordo Sacer ſit annexus, & an a die ſuſcepti Ordinis uſque ad præſentem diem in

dicto Subdiaconatus Ordine ministraverit: *Instructio vero directa Episcopo Leodiensi ea est*, ut audito Episcopo Thermopolensi Suffraganeo, qui Ordinem Subdiaconatus contulerat eidem Oratori, referret super prætensis violentiis in susceptione dicti Ordinis ei illatis, an scilicet super hoc puncto aliquid sciret, aut ad ejus aures pervenerit tam de eo tempore, quam de præsenti; ac demum, an toto tempore, quod idem Orator permansit in Diœcesi Leodiensi, unquam in suscepto Subdiaconatus Ordine ministraverit.

Relationes utriusque Ordinarii pervenerunt, ex quibus resultat Oratorem de anno 1718. Canonicatum obtinuisse per viam resignationis, nec satis compertum esse, quod eidem Canonicatui sit Ordo Sacer annexus. Examen duorum Testium superstitum affertur; ac denuo iidem Episcopi huic Sac. Congregationi supplicant, quod Orator ab ejusdem continentiæ vinculo liberetur, & quia habitum Clericalem usque adhuc gesserat in Ecclesiæ scandalum, opportunum sit providere cum petita dispensatione.

Dignabuntur itaque EE. VV. ex Juribus circumferen. decernere.

An, & in qua parte sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Prævio recessu a decisis, non teneri ad votum continentiæ, & ad mentem.

Sess. 22. Decr. de observat. & evit. in celebr. Miss.

RUBEN. Aderat in Civitate Ruben. Ecclesia Sanctissimi Rosarii, spectans ad PP. Ordinis Prædicatorum, sed prorsus incongrua, & ruinæ proxima, adeout iidem PP. novam Ecclesiam construere cogitarunt, ejusque fundamenta juxta Ritum a Pontificali Romano præscriptum ab Episcopo benedicta fuerunt. Reservarunt tamen in dicta antiqua Ecclesia quædam Altaria pro Divinis Officiis, aliisque Functionibus, ac etiam pro retentione Sanctissimi Sacramenti; sed ob ruinam de proximo eventuram, aliaque inconvenientia in dictis Altaribus hæc omnia amplius peragi non poterant, & ad eundem usum destinata fuit portio novæ Ecclesiæ, ac etiam pars Claustri, claudendo omnia opportunis cum tabulis; dictusque Locus Januam habet in via publica, aliamque ex parte novæ Ecclesiæ pro Patrum commoditate. Ut omnia rite fierent, petierunt iidem PP. Aquam benedictam ab Episcopo pro dictæ provisionalis Ecclesiæ benedictione, ea tamen denegata fuit; Post obitum Episcopi Rubensis iidem Patres Aquam benedictam obtinuerunt ab Episcopo Vigilensi, & cum ea absque ulla alia licentia provisionalem Ecclesiam, seu Oratorium, ut supra erectum, benedixerunt, ibique a sex mensibus circiter Sacra persolvunt.

Factum ut supra expositum huic Sacræ Congregationi refert Vicarius Capitularis ejus exquirens oraculum, an dicta parva Ecclesia supponenda sit Ecclesiastico interdicto, aliisque pœnis Canonicis, demandando iisdem Patribus, quod sæpedicta Altaria, in quibus prius sacrificium offerri consueverat, ad decentem formam redigantur, & restaurentur; vel potius sit permittendum, ut in illa erecta intra Claustrum celebretur.

Procurator Generalis Ordinis late exponit necessariam fuisse dictam provisionalem Ecclesiam, cujus pars, uti existens in eodem situ, in quo erat antiqua, nulla indigebat benedictione, & quod Claustrum uti eidem annexum sub eadem ratione cadere debeat; Sed ulterius, quod ex Constitutione *Pretiosus* san. mem. Benedicti XIII. in §. 33. expresse conceditur Fratribus sui Ordinis facultas benedicendi novas Ecclesias cum Aqua ab aliis Episcopis benedicta ibi: *Hoc amplius, quod ubi Diœcesanus Episcopus renueret Aquam a se benedictam concedere, possint & debeant itidem Fratres a quocumque Catholico Episcopo Aquam in ejus Diœcesi benedictam ad prædicta præstanda, accipere, & asportare.*

Demandat Sac. Concilium Tridentinum, quod extra Ecclesiam, & in Oratoriis in privatis Domibus existentibus, Missæ celebrari non debeant, prout ex dicto *Concil. sess. 22. cap. unico de observan. & vitan. in celebr. Miss.* Sed quoties Ecclesia seu Oratorium est publicum, habetque Januam in via, itaut

accessus cuique pateat, nec desint alia necessaria requisita, de quibus apud *Barbos. ad Concil. dicto cap. unico n.* 22. non comprehenditur sub prohibitione dicti Decreti Concilii Tridentini, ut tradit idem *Barbos.* & respondit hæc Sac. Congregatio *in Florentina* 2. *Decembris* 1628. *lib. Decr.* 13. *fol.* 568. *& in Compsana* 31. *Maii* 1704. *ad secundum dubium lib. Decr.* 54. *fol.* 226. *a tergo*.

Attamen antiqui Canones, aliæque Ecclesiasticæ Constitutiones expresse disponunt, quod non valet in Ecclesiis, & Oratoriis publicis Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrari, nisi illa fuerint Episcopi auctoritate consecrata vel benedicta, aut saltem visitata, & recognita opportuna ad Missarum celebrationem, juxta *Textus in Canon. Missar.* 12. *& in Canon.* 15. *de Consecrat. distinct.* 1. Et refert *Azzor. Institut. Moral. par.* 1. *lib.* 10. *cap.* 26. *in princip. Bonacin. tom.* 1. *de Sacram. disput.* 4. *quæst. ultim. punct.* 9. *num.* 9. *Barbos. de Offic. & potestat. Episcopi par.* 2. *allegat.* 23. *n.* 1. *& n.* 4. ubi ait, quod per Concilium Tridentinum *sess.* 22. *cap. unico de observan. & vitan. in celebrat. Missar.* sublata censentur omnia privilegia ante Concilium concessa favore FF. Minorum, & Prædicatorum, nisi illa fuerint post Concilium confirmata.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more respondere.

I. *An licita sit celebratio Missarum in Oratorio, de quo agitur, & quatenus negative*.

II. *An, & quomodo sit providendum in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

FABRIANEN. QUARTÆ FUNERALIS. Quatuor extant Parochiales Ecclesiæ in Civitate Fabriani, Ecclesia nempe S. Venantii nuper in Cathedralem erecta, altera Collegiata S. Nicolai, alia Sancti Benedicti Congregationis Silvestrinæ, & demum alia S. Blasii Monachorum Camaldulensium. Prætendit Capitulum Cathedralis, quod ab antiquissimo tempore introducta fuerit consuetudo, seu reciproca conventio inter dictos Parochos, cum qua hinc inde Quarta Funeralis remittatur, adeout, si Parochianus alterius ex dictis Ecclesiis eligat Sepulturam in altera ex iisdem, non possit proprius Parochus ab hac Ecclesia Quartam Funeralem exigere. *Sess.* 25. *c.* 13. *de ref.*

Super hac quæstione introducta fuit lis de anno 1727. coram Vicario Foraneo tunc Oppidi Fabriani, qui per Decretum interlocutorium istam concordiam tanquam rescissam haberi mandavit; devoluta tamen Causa ad hanc Sac. Congregationem oritur potissimum controversia inter Ecclesiam Cathedralem, quæ assertam consuetudinem observandam esse exposcit, ac inter Ecclesiam S. Blasii PP. Camaldulensium contendentium pro illius inobservantia. Hanc consuetudinem immemorabilem probare prætendit Capitulum Cathedralis, tum ex fide Testium, tum ex confessione seu declaratione facta per Ecclesiam Collegiatam, ac etiam a Monachis alterius Ecclesiæ S. Benedicti, ac insuper admissa ab iisdem Monachis Camaldulensibus, qui unice contradicunt.

Exemptio a Quarta Funerali repugnat dispositioni Sacrorum Canonum, aliarumque Constitutionum, expresse derogantium cuicumque consuetudini etiam immemorabili, ut habetur in *Clement. Dudum de Sepulturis*, & apud Sac. Concilium Tridentinum *sess.* 25. *cap.* 13. *de Reform.* ac etiam in Constitut. fin. mem. Benedicti XIII. *incipien. Romanus Pontifex, impressa post Concilium Romanum Constit.* 6. Capitulum Cathedralis putat harum Legum Sanctiones evitare sub motivo, quod non agatur de impugnanda solutione Quartæ, sed potius ex dicto solito inducatur quædam mutua compensatio, & reciproca remissio, adeoque dicta consuetudo dici non debeat contra jus, sed præter jus, ut supra enunciatum.

Dignabuntur itaque EE. VV. ad Dubia proposita benigne respondere.

I. *An*

I. *An conſtet de conſuetudine Eccleſiarum Parochialium Fabriani non exigendi Quartam Funeralem pro Cadaveribus, quæ ſepeliuntur extra propriam Parœchiam, & quatenus affirmative.*

II. *An hujuſmodi conſuetudo ſit ſervanda in caſu &c.*

Seſs.7. c.7. & ſeſs.24.c.18. de reſ.

SORANA JURIUM PAROCHIALIUM. Ad ſedandas controverſias inter Abbatem ſeu Parochum Eccleſiæ S. Mariæ in oppido S. Donati Soranæ Diœceſis, ac ejuſdem Eccleſiæ Archipresbyterum, circa præcedentiam, & functiones Parochiales, plura fuerunt propoſita dubia in hac Sac. Congregatione ſub die 2. Decembris 1730. prout ex folio benigne reaſſumen. Dilata tamen eorum reſolutione ad inſtantiam Archipresbyteri, qui aliam dilationem obtinuit ſub die 13. Januarii præteriti, tandem utraque Parte informante, ſapientiſſimum Oraculum EE. VV. ſub infraſcriptis Dubiis humiliter exquiritur.

I. An ſtante unione Eccleſiæ Sancti Donati cum Collegiata, & Parochiali Eccleſia S. Mariæ, & Marcelli, Cura habitualis reſideat penes dictam Eccleſiam in caſu &c.

II. An exercitium Curæ actualis privative ſpectet ad Abbatem, vel cumulative ad Archipresbyterum, & Abbatem, & reliquos Præbendarios in caſu &c.

III. An ſingulæ functiones, tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt, tam intra, quam extra dictam Eccleſiam, peragendæ ſint ab illius Abbate, ſive potius ab Archipresbytero; & cui competat delatio Stolæ in caſu &c.

IV. An abſolutio ſuper defunctis expleri debeat ab Archipresbytero, ſive ab Abbate in caſu &c.

V. An in Proceſſione, quæ fit in feſto Sanctiſſimi Corporis Chriſti, debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

VI. An in dicta Collegiata prima Dignitas ſit Archipresbyter, vel Abbas in caſu &c.

VII. An primus locus, & præcedentia, tam intra quam extra dictam Eccleſiam, debeatur Abbati, ſeu potius Archipresbytero, & an thurificari debeat primo Abbas, ſive potius Archipresbyter in caſu &c.

VIII. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Eccleſiæ cumulative competat titulus Rectoris, ſive potius Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

IX. An ſingulæ hebdomadæ initium ſumere debeant ab Abbate, ſive Archipresbytero in caſu &c.

X. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii in caſu &c.

XI. An Procuratores Cappellarum ſint ſecreto eligendi per ſchedulas, ſive potius per acclamationem in caſu &c.

XII. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum, ſive potius fieri debeat per Procuratorem, ab omnibus Præbendariis eligi ſolitum, in caſu &c.

Seſs.25.c.4. de Reſ.

MEDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Communitas Oppidi S. Columbani Lauden. Diœceſis, poſſidens Juſpatronatus Cappellæ, ſeu Oratorii S. Rocchi in Burgo dicti Loci exiſten. illud conceſſit de anno 1555. Conventui, & PP. Ordinis Servorum B. M. Virginis Oppidi Malegnani Mediolanen. Diœceſis; illiſque aſſignavit dictum Oratorium, ſuppellectilia, & bona, juraque quomodolibet ei ſpectantia, pluribus adjectis oneribus, & ſignanter ibidem celebrandi in perpetuum Miſſam quotidianam, & alteram Miſſam de Spiritu Sancto qualibet hebdomada, prout ex Inſtrumento ratificato etiam a Capitulo Provinciali, & a Capitulo Generali ſub die 22. Maii.

Ob neglectam dictarum Miſſarum celebrationem Regentes dictæ Communitatis Sancti Columbani de anno 1714. judicium intentarunt contra eoſdem Patres, & poſt nonnulla hinc inde acta coram Arbitro de communi conſenſu electo,

cto, deventum fuit de anno 1717. ad aliud Inſtrumentum tranſactionis, in qua præd cti PP. contenta in ſupradictis Inſtrumentis ratificarunt, & ad celebrationem dictæ Miſſæ quotidianæ, ac hæbdomadalis in perpetuum ſe obligarunt; Quo vero ad Miſſas in præteritum non celebratas ad earum ſatisfactionem juxta declarationem faciendam a dictæ Communitatis Regentibus tenerentur.

Vigore Indulti ſuper reductione onerum Miſſarum a ſan. mem. Innocentio XIII. pluribus Regularibus conceſſi ſub die 28. Auguſti 1723 per organum hujus Sac. Congregationis Pater Generalis Ordinis Servorum B. M. V. duos probos Religioſos deputavit ad effectum recognoſcendi Inſtrumenta, aliaque adimplendi ad tenorem ejuſdem Apoſtolicæ conceſſionis; quibus perpenſis, dicta onera reduxit ad Miſſas quinquaginta unam quolibet anno, & a Miſſis non celebratis Patres abſolvit, injuncto onere unius Anniverſarii.

Adverſus dictam reductionem, & reſpective abſolutionem Communitas Oppidi S. Columbani judicium inſtruxit in Curia Archiepiſcopali Mediolanenſi, allegans Indultum ſuffragari non poſſe, non ſolum quia obſtabant duo Inſtrumenta tranſactionum, ſed etiam quia bona eiſdem PP. de anno 1555. aſſignata pro majori parte alienata fuerunt; ideoque dictorum reddituum tenuitas procedens ex facto, & culpa Patrum juribus Communitatis præjudicare non poterat; obtinuit proinde a Vicario Civili ejuſdem Curiæ definitivam ſententiam pro executione Inſtrumenti tranſactionis anni 1717.

Inſtant modo Conventus, & PP. ſupradicti pro iſtius revocatione ſub infraſcripto dubio ab EE. VV. reſolvendo.

An abſolutio a Miſſis non celebratis, ac reductio Miſſarum in poſterum celebrandarum ſubſtineatur in caſu &c.

RAVENNATEN. VISITATIONIS. In Civitate Ravennatenſi adeſt Eccleſia S. Appollinaris Patrum Minorum S. Franciſci de Obſervantia, in qua reſidet ſodalitas S. Antonii Patavini, quæ in Altari ejuſdem Sancti, Lapidibus ſeu Marmoribus etiam pretioſis ornato, plura pietatis opera exercet, ac varia ſuppellectilia ad ornamentum dicti Altaris conſtruxerat. Archiepiſcopus Ravennatenſis, putans dictum Altare, quamvis in Eccleſia Regulari exiſtens, ejus Viſitationi ſubjectum eſſe, requiſivit hujus Sacræ Congregationis oraculum, a qua ſub die 25. Septembris anni 1728. reſcriptum obtinuit - *Quod ipſe uteretur jure ſuo ad formam Decretorum alias ed torum in Nucerina Paganorum 23. Junii 1629., & in Urbanen. 23. Septembris 1690.* *Seſſ. 7. c. 8. & Seſſ. 22. c. 9. de reſ.*

Decretum Sac Congregationis in dicta Nucerina Paganorum, cum quo procedere debent Epiſcopi in Viſitatione rerum ſeu Altarium, ſpectantium ad Confraternitates, non inutiliter tranſcribitur ibi - *Sacra Congregatio, inhærendo declarationibus alias factis, cenſuit Confraternitates Laicorum in Eccleſiis Regularium exemptorum inſtitutas ſubeſſe juriſdictioni, & Viſitationi Epiſcopi, illaſque ab eo viſitari poſſe, nec non illarum Cappellas in eiſdem Eccleſiis Regularium exiſtentes, in his tamen, quæ Confraternitatum adminiſtrationem reſpiciunt; & ſi Confraternitatibus incumbit onus manutenendi Altare, & illius Cultum, Epiſcopum poſſe viſitare circa ea, quæ reſpiciunt ipſam manutentionem, cultum, & ornamenta Altaris ſeu Cappellæ, onera Miſſarum atque Divinorum Officiorum ibidem celebrandorum, & circa ea omnia, quæ ad obligationem eorundem Confratrum relationem habent.*

Cumque ex Decreto ſuperius allato reſultet Viſitationem peragi poſſe quoad ea quæ adminiſtrationem Confraternitatum reſpiciunt, & circa ea omnia quæ ad obligationem eorumdem Confratrum relationem habent; Hinc Sacra Congregatio ad caſum propoſitum a dicto Archiepiſcopo ſub die 28. Julii anni præteriti reſcripſit - *Quod exhiberetur Inſtrumentum erectionis Confraternitatis.* Ex qua erectione appareret, ſuper quibus verſaretur ejus admini-

miniſtratio, & reſpective ad quæ extendebatur obligatio Confraternitatis. Modernus Archiepiſcopus, loco tranſmittendi dictam erectionem, exhibuerat fidem Archiviſtæ, ac etiam Cancellarii ejus Curiæ, deponentium dictam erectionem non inveniſſe; ſed quod plures ſcripturæ deficiunt, aliæque confuſæ remanent ob incendium ſequutum paucis ab hinc annis in dicta Cancellaria. Tranſmiſit tamen actum publicum Viſitationis peractæ de anno 1684. ab Archiepiſcopo Guinigio, qui dictum Altare ejuſque ſupellectilia viſitaverat, & in ea enunciatur, quod ſub die 30 Maii 1642 ex rogitu Octavi Stellæ Curiæ Archiepiſcopalis Notarii inter PP. Minores de Obſervantia, & Confratres ejuſdem Societatis Sancti Antonii inita fuit tranſactio, cum auctoritate recolendæ memoriæ Cardinalis Capponi, tunc dictæ Eccleſiæ Archiepiſcopi, in qua prædicta Confraternitas erecta, fuit ſubjecta Decretis, & Viſitationi Archiepiſcoporum pro tempore ad formam Conſtitutionum Apoſtolicarum; Idque actum fuerit cum auctoritate ſan. mem. Urbani VIII. prout ex literis in forma Brevis ſub die 30. Auguſti 1641. anno 19. ejus Pontificatus.

Aliud antiquum monumentum adeſt in eadem Cappella in marmore infixum ſcilicet - *Divo Antonio Paravino gratiarum interceſſori pietas Ravennatum erexit anno* 1677.

Ex his, aliiſque ab utraque Parte deducendis dignabuntur EE. VV. ſapientiſſime de more reſpondere ad infraſcripta dubia.

I. An Cappella, & Altare Sancti Antonii, ſita in Eccleſia PP. Minorum de Obſervantia Ravennæ, ſubſint Viſitationi Reverendiſſimi Archiepiſcopi.

II. An ornamenta, & ſupellectilia ejuſdem Altaris, & Cappellæ, ſpectantia ad eoſdem PP. poſſint ab eo viſitari.

III. An ea ſpectantia ad Societatem Sancti Antonii, quæ in actu Viſitationis ſervantur in Arca aut in alio loco, viſitari debeant in locis, in quibus aſſervantur, ſeu potius aſportanda ſint intra Cappellam præfatam, ibique viſitari.

Die Sabbathi 7. Aprilis 1731.

Dignabuntur EE. VV. prævia reaſſumptione Folii in anteacta Congregatione diſtributi, infraſcriptis Dubiis tunc non propoſitis ſapientiſſime reſpondere.

RUBEN.

I. *An licita ſit celebratio Miſſarum in Oratorio, de quo agitur, & quatenus negative.*

II. *An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Dilata, & ſcribatur novo Epiſcopo pro informatione, & voto, non retardata interim celebratione Miſſarum, & uſu in Oratorio, de quo agitur.

Seſs. 25. c. 13. de ref.

FABRIANEN. QUARTÆ FUNERALIS.

I. *An conſtet de conſuetudine Eccleſiarum Parochialium Fabriani non exigendi Quartam Funeralem pro Cadaveribus, quæ ſepeliuntur extra propriam Parochiam, & quatenus affirmative.*

II. *An hujuſmodi conſuetudo ſit ſervanda in caſu &c.*

Dilata, & examinentur Teſtes formiter.

SO-

SORANA JURIUM PAROCHIALIUM.

I. An ſtante unione Eccleſiæ S. Donati cum Collegiata, & Parochiali Eccleſia S. Mariæ, & S. Marcelli, Cura habitualis reſideat penes dictam Eccleſiam in caſu &c.

II. An exercitium Curæ actualis privative ſpectet ad Abbatem, vel cumulative ad Archipresbyterum, Abbatem, & reliquos Præbendarios in caſu &c.

III. An ſingulæ functiones tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt tam intra quam extra dictam Eccleſiam, peragendæ ſint ab Illius Abbate, ſive potius ab Archipresbytero, & cui competat delatio Stolæ in caſu &c.

IV. An abſolutio ſuper defunctis expleri debeat ab Archipresbytero, ſive ab Abbate in caſu &c.

V. An in Proceſſione, quæ fit in Feſto Sanctiſſimi Corporis Chriſti debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

VI. An in dicta Collegiata prima Dignitas ſit Archipresbyter, vel Abbas in caſu &c.

VII. An primus locus, & præcedentia tam intra quam extra dictam Eccleſiam debeatur Abbati, ſeu potius Archipresbytero; & an thurificari primo debeat Abbas, ſeu potius Archipresbyter in caſu &c,

VIII. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Eccleſiæ cumulative competat titulus Rectoris, ſive potius Abbati, & Archipresbytero in caſu &c.

IX. An ſingulæ hebdomadæ initium ſumere debeant ab Abbate, ſive Archipresbytero in caſu &c.

X. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii in caſu &c.

XI. An Procuratores Cappellarum ſint ſecreto eligendi per ſchedulam, ſive potius per acclamationem in caſu &c.

XII. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum; ſive potius fieri debeat per Procuratorem, ab omnibus Præbendariis eligi ſolitum &c.

Ad primum affirmativè. Ad ſecundum iterum proponatur; In reliquis dilata.

MEDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM.

Sess. 25. c. 4. de ref.

An abſolutio a Miſſis non celebratis, ac reductio Miſſarum in poſterum celebrandarum ſubſtineatur in caſu &c.

Negativè

RAVENNATEN. VISITATIONIS.

Sess. 7. c. 8. & Sess. 22. c. 9. de ref.

I. An Cappella, & Altare S. Antonii, ſita in Eccleſia PP. Minorum de Obſervantia Ravennæ, ſubſint Viſitationi Reverendiſſimi Archiepiſcopi.

II. An ornamenta, & ſupellectilia ejuſdem Altaris, & Cappellæ, ſpectantia ad eoſdem PP. poſſint ab eo viſitari.

III. An ea ſpectantia ad Societatem S. Antonii, quæ in actu Viſitationis ſervantur in area aut in alio loco, viſitari debeant in locis, in quibus aſervantur; ſeu potius aſportanda ſint intra Cappellam præfatam, ibique viſitari.

Ad primum Affirmativè, ad formam Nuceriæ. Ad ſecundum Negative. Ad tertium poſſe viſitari ubicunque ſervantur.

PAMPILONEN ET BARBASTREN. PRIMITIÆ. Epiſcopi Pampilonen. & Barbaſtren., Cleruſque Sæcularis dictarum Diœceſium ad effectum providendi decimarum exactioni, ſupplicarunt huic Sacræ Congregationi pro reductione ad ter minos Juris omnium Privilegiorum, Collegiis Societatis Jeſu, aliiſque

Sess. 25. c. 12. de ref.

Regularibus concessorum, propositoque dubio sub die 31. Augusti 1728. -- *An sit locus reductioni Privilegiorum ad terminos juris in casu* -- rescriptum fuit -- *Affirmativè juxta modum*; modus autem fuit, *quod Regulares, non habentes in Privilegiis expressam derogationem cap. Nuper, teneantur solvere integras decimas, exceptis bonis, & rebus præscriptis in cap. Ex parte 10. de decimis; Quo vero ad Regulares, habentes expressam derogationem dicti cap. Nuper, pro omnibus bonis de præsenti possessis teneri ad solutionem unius pro vigintiquinque; pro bonis vero acquirendis in futurum quocumque titulo, teneri ad integram decimam, salvis tamen compositionibus, & transactionibus, & exceptis in omnibus PP. Dominicanis*. Et dicta resolutio fuit approbata á Sanctitate Sua sub die 19. Januarii prærereriti, præterquam quoad exceptionem PP. Dominicanorum, quam in suspenso relinqui mandavit.

Terminata Causa super decimis, alia discutienda remanet super primitiis, quarum solutio destinata est pro Fabrica, & Sacristia Ecclesiarum Parochialium, hujusmodi subventionibus summopere indigentium.

Primitia debita ex primis fructibus, qui percipiuntur, promanat ab ipso jure Divino, prout legitur in Exodo *cap.23. & cap.25* ac etiam in Deuteronomio *cap.* 18., & 26. Ulterius de iisdem primitiis expresse disponitur *in Can. Revertimini Causa 16. quæst.1.*, & in Decretali *cap.1. De decimis, primitiis, & Oblationibus*. Verum tamen est, quod juxta *Textus in Exodo cap.25.* ibi -- *Loquere filiis Israel, ut tollant mihi primitias ab omni homine; qui offeret ultroneus accipietis eas*, Hoc debitum videtur voluntarium, prout etiam supponitur *in d. cap.1. de decimis &c.*

Putant tamen Oratores in dd Diœcesibus primitias de jure deberi, quia usque de anno 1590. emanaverit Constitutio Synodalis, condita a clar. mem. Cardinali Sandovall, tunc Episcopo Pampilonen., in qua expresse sancitur, quod Decimæ, & Primitiæ juxta solitum solvi deberent: & ulterius adsit consuetudo ex depositione plurium Testium, allata in processu alterius causæ super decimis; idque resultet etiam ex Concordiis, cum pluribus Locis Piis, ac ipsis PP. Jesuitis confectis: quibus addi posset, quod in Rotæ Auditorio admissa fuit dicta obligatio solvendi primitias, præsertim in Diœcesi Pampilonen. prout videre est in Pampilonen. Primitiarum, coram Burlemont sub die 10. Decembris 1670, quæ est *decisio 382. p.16. recen.*, in qua causa scripsit *Card. de Luca*, prout *in dis ur. de decimis*.

Præsupposita dicta consuetudine, ac lege Synodali, Primitiarum debitum non voluntarium, sed obligatorium considerari deberet juxta opinionem Theologorum, & Canonistarum penes *Suarez de Religion. tom.2. lib.1. cap 2. num. 16. Castropal. tom.2. tract.10. par.1, n,2. & alios, quos recensel Barbos. de jur. Eccles. lib.3. cap 25. num 4., & sequen. & de Offic. & Potest. Parochi cap.27 num.6.*, ac etiam docet *Eminentissimus Petra in Commentar. ad Constit.4. Martini V. sect. unic. num.6 & num.12. tom 4.*

Quo vero ad quantitatem solvendam habetur *in d. cap.1. de decim.*, quod antiquitus qui plurimum solvebant, quadragesimam partem in causam Primitiarum Sacerdotibus tribuebant; qui minimum, sexagesimam. Putat tamen *Barbos. in d. cap.25. num.3. lib.3. de jur Eccles. & in cap. 27. num.7. de Offic. & Potest. Parochi*, quod standum sit consuetudini.

Privilegia Regularibus concessa haud obstare credunt iidem Oratores, quia in illis nulla á Primitiis exemptio elargitur; nec dubitari posse, quin iidem Regulares privilegium non habentes ad dictas Primitias teneantur, ut habetur apud *Eminentissimum Petra in d. Comment. ad Const.4. Martini V. sect. unica num.22. tom.4.* Jura Regularium non fuerunt deducta.

Dignabuntur itaque EE. VV. sapientissime de more respondere.

An Primitia debeatur a Regularibus juxta consuetudinem Episcopatus in casu &c.

Dilata; & proponatur omnino in prima post proximam.

AUGU-

AUGUSTANA - Baro Marquardus de Riedkiemb huic S. Congregationi exposuit, quod ipse cum ingenti sumptu, & labore Pagum Stetten Augustanæ Diœcesi é manibus Hæreticorum vindicaverat; & in Cappella, Januam in via publica habente, imaginem Beatissimæ Virginis collocaverit, quæ ab habitatoribus ejusdem ad centum quinquaginta ascendentibus, qui in dies augentur, summopere colitur: Cumque dictum Pagus Stetten à Parochiali Ecclesia in superiori Sosing in media hora, seu leuca germanica saltem distet, supplicavit, ut in dicta Cappella possent Confessiones Sacramentales audiri à Cappellano ab Ordinario approbando, ibique Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum conservari ac distribui, Verbum Dei explicari, & aquas ac tempestates benedici, aliaque Parochialia munia inter Arcis dicti Pagi mœnia exerceri, salvis tamen juribus Stolæ proprio Parocho competen. *Sess.23. c.1. de ref.*

Auditus desuper Ordinarius, omnia vera esse affirmavit, ac Oratorem dignum esse gratia supra petita, ut alii invitentur ad similia peragenda. Hinc S. Congregatio sub die 8. Julii 1726. rescripsit - *Pro facultate ad decennium, dummodo Orator se obliget in forma Juris valida ad manutenendum de proprio lampadem coram Sanctissimo Sacramento, & dummodo præceptum Paschale ab omnibus adimpleatur in Parochia*; & deinde expeditum fuit Breve Apostolicum cum solita clausula: *Salva authoritate S. Congregationis.*

Cum autem Parochus suum consensum præstare renuerit, audito iterum Ordinario sub die 17. Aprilis 1728. rescriptum fuit: *In Decretis; & præfigatur Parocho terminus ad sua jura deducenda in Sacra Congregatione*, & ut facilius dictus consensus obtineretur, vel suppleri posset per hanc Sacram Congregationem, ipse Ordinarius plures motivavit conditiones ac modificationes, tam quoad oblationes, ac etiam quoad Verbum Dei, statutis tantum temporibus annunciandum; & similiter, quod aliæ functiones per Ordinarium designentur, ac juxta Populi indigentiam diminuantur, mutentur, vel augeantur. Voluit itaque Sacra Congregatio hæc omnia dicto Parocho nota fieri, & sub die 23. Julii 1739. rescripsit - *Episcopo pro nova informatione juxta instructionem* - quæ fuit - *Ut Ordinarius. accersito Parocho, modificationes, & restrictiones in ejus relatione expressus eidem insinuet, & notificet, quod S. Congregatio gratiam, ut supra concessam ad decennium, restringere non dubitabit, quoque suas rationes S. Congregationi referendas coram ipso exponat, vel in eadem S. Congregatione deducet, præfixo ad hunc effectum aliquo brevi, & competenti termino.*

Ordinarius retulit omnia adimpleviss, ac transmisit protestationem, & rationes coram eo deductas, tam à Parocho, quam à Barone de Umbgeter dictæ Parochiæ asserto Patrono, se conquerentibus de præjudicio jurium Parochialium, & respective Juris patronatus; & insuper, quod præfatum Breve sit subreptitium, quia falso assertum fuerit, dictum Pagum Stetten fuisse à Marquardo è manibus Hæreticorum vindicatum; sed quod pro introducenda, & conservanda in dicto Pago Religione Catholica multa elaboraverit dictæ Parochiæ Patronus. Ulterius Sanctitati Suæ subticitum fuerit, dictam Parochiam esse de Jurepatronatus laicali, cujus libertati plurimum repugnent insinuatæ modificationes, illique semper contradicerat, prout etiam executioni dicti Brevis, His itaque ponderatis S. Congregatio sub die 9 Septembris præteriti demandavit, quod causa sub congruo dubio disputaretur.

Controverti non potest, quod in erectionibus Ecclesiarum, & etiam in Ecclesiis jam erectis intra limites alicujus Parochiæ, nullum inferri debet præjudicium juribus Parochialibus, ut advertit *Eminentissimus Petra ad Const. Ap st. ad Const. 2. Paschalis 2. sect. 1. num. 69.* Nam Parochus solus esse debet in tota Parochia in exercitio functionum Parochialium, absque eo quod quisquam alius in illis se ingerat, nisi de ipsius Parochi licentia, *Fagnan. in cap. 1. de Parochis num. 5. ibique Abbas num. 7. Pirhing. in jus Canon. lib. 3. tit. 29. num. 3. & seq.*, & pluribus relatis resolutionibus hujus Sacræ Congregationis *Pignat. ll. consult 103. num. 15. & seq. tom. 10.*

In iis vero, quæ jura Parochialia non concernunt, sed pertinent ad functiones mere Sacerdotales, nullum jus habet Parochus, nec ejus requiritur consensus; licet Ecclesiæ intra limites Parochiæ sint erectæ, *per Tex. in cap. fin. de Offic. Archidiacon. Abbas in cap. Ad audientium l.b. 1. num 8. vers. etiam nulla de Eccles. ædific.*, & *in cap. Dilectus num. 11. vers. Unde concludit, de Cappell. Monach. ibique* Innoc. *num. 4.*, & *Joannes Andreas num. 9:*

Quæ autem sint jura Parochialia, aut Sacerdotalia, late habetur apud *Monacell. par. 2. tit. 13. formul. 1. a num 46.* ubi refert plures resolutiones Sacrarum Congregationum, & signanter decreta generalia Urbis, & Orbis edita à S. Congregatione Rituum anno 1703., & a Sanctissimo approbata.

Plures etiam adsunt resolutiones hujus S. Congregationis in similibus casibus *ut in Lunen. Sarzanen. 19. Augusti 1690. ad 2. dub.*, in qua censuit in Oratorio Confraternitatum non posse retineri Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, nec illud exponi publice adorandum, nisi de licentia Episcopi; neque posse Cappellanos dictarum Confraternitatum in diebus Purificationis Beatissimæ Mariæ Virginis, & Dominicæ Palmarum facere benedictionem Candelarum, ac Palmarum; nec etiam absque licentia Parochi in solemnioribus anni diebus canere, & celebrare Missas, & Vesperas solemnes. *Et ad 3. dubium*, nempe - *An Cappellani dictarum Confraternitatum ministrare possint Christifidelibus ad Ecclesiam confluentibus extra tempus Paschale Sacramenta Pœnitentiæ, & Eucharistiæ* - respondit -, *Negativè, nisi de speciali licentia Ordinarii. Et die 13. Januarii 1691.* reproposita eadem causa, S. Congregatio stetit in decisis quoad alia dubia, & ad dictum tertium dubium censuit - *Posse, accedente consensu Parochi - ut in lib. decr. 41. fol. 5.* Hæc decreta emanata in dicta Lunen. Sarzanen. fuerunt in omnibus approbata in alia *Bononien. jurium Parochialium sub die 17. Novembris 1691. prout in d. lib. 41. fol. 268.*

Jura Parochi seu Patroni non deducuntur, quamvis comparuerint in actis eorum Defensores; supplicantur itaque EE. VV. sapienter de more respondere.

An Litteræ Apostolicæ sint exequendæ etiam non accedente consensu Parochi in casu &c.

Affirmativè juxta modum exprimendum ab Eminentissimo Præfecto,

Sess. 7. cap. 30. de ref.

PAMPILONEN. Clerus, & Populus Villæ de Sos Pampilonen. Diœcesis supplicarunt san. me. Clementi XI. usque de anno 1703. ut in posterum omnia Beneficia in eadem Villa existentia ejus Filiis Patrimonialibus ac Naturalibus conferri deberent, quemadmodum aliæ Villæ adjacentes ex privilegio ac ex consuetudine hoc gaudebant Indulto; ipsique Oratores amplius sufferre non valerent, quod exteri ad dicta Beneficia admitterentur, quorum fructus in Decimis ab ipsis persolvendis consistebant,

Remissæ fuerunt preces huic Sac. Congregationi, & ab ipsa auditus Episcopus Pampilonensis, iste retulit in hac Villa adesse unicam Ecclesiam Parochialem, & viginti tria Beneficia eidem Ecclesiæ annexa. In Territorio ejusdem Villæ tria adesse Beneficia simplicia, in distinctis Eremis sita; quorum duo sub vocabulo Rectoriæ, aliud Vicariæ denominantur; & inter ista primum locum tenet Eremus S. Mariæ de Zenito, Rectoria nuncupata, cujus redditus consistunt in Decimis. Hinc Sac. hæc Congregatio sub die 26. Januarii anni 1704. rescripsit - *Proconcessione gratiæ quoad Beneficia servitoria, nec non etiam quoad Parochiales, dummodo adsint idonei ad easdem iuxta formam concessorum locorum vicinorum* - In sequelam hujusmodi Resolutionis emanavit Indultum Pontificium, quod disposuit - *quod omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, in primodicta Villa existentia, & fundata, ac liberæ collationis tantum existentia, deinceps pro tempore quomodocumque, & in quibuscumque mensibus vacantia semper, & perpetuo Filiis Patrimonialibus, & Naturalibus primodictæ tantum conferri debeant.*

Vacavit de anno 1721. dictum Beneficium, seu Rectoria Ruralis nuncupata S. Mariæ

Mariæ de Zenito, & de ea provisus fuit à Sede Apostolica Hieronymus de Isso; à Nuncio vero, apud Serenissimum Regem Hispaniarum commorante, quidam Gaspar Espannol de Ninno, ambo Patrimoniales ejusdem Villæ, inter quos introducta causa in Rotæ Auditorio prodii resolutio pro executione Litterarum Apostolicarum favore dicti Hieronymi. Pendente tamen eadem lite in gradu appellationis, obiit dictus Hieronymus, & Franciscus Azpiliqueda subrogationem gratiosam obtinuit in juribus defuncti.

In hoc rerum statum nomine Cleri ejusdem Villæ supplicatum fuit huic Sac Congregationi, ut declararet, dictam Rectoriam esse comprehensam in supradicto Indulto; & audita relatione Episcopi favorabili eidem instantiæ, subdie 28. Septembris 1726. rescriptum fuit - *Præfatam Rectoriam Ruralem S. Mariæ de Zenito in dicto Patrimonialitatis Indulto esse comprehensam*. Hæc resolutio, utpote emanata non citato dicto Francisco, nec ulla habita de eo mentione, non valuit impedire, quin idem licet non Patrimonialis, executionem suarum litterarum in Sac. Rota obtineret; eo præcipue sub fundamento, quod provisus à Nuncio Apostolico, non esset legitimus contradictor.

Obtinuit tandem provisionem Apostolicam Franciscus Adot, Filius Naturalis dictæ Villæ; & super dictæ provisionis executione pendet judicium in Rotæ Audtorio. Sed quia principalis inspectio in hac causa consistit in declaratione, an dictum Beneficium sub Indulto Patrimonialitatis comprehendatur, prout aliàs decisum fuit, Dataria Apostolica remisit Causam ad Sac. Congregationem, ideoque concordatum fuit infrascriptum dubium ab EE.VV. resolvendum.

An sit standum, vel recedendum à decisis sub die 28. Septembris 1726. in casu &c.

In Decisis, & ad mentem.

CAPUTAQUEN. In Oppido Serrarum Caputaquen. Diœcesis adest unica Parochialis Ecclesia sub invocatione S. Martini, quæ receptitia est omnium Civium; & in ea, prout in omnibus aliis Ecclesiis dictæ Diœcesis, promoveri solent ad Sacros Ordines ad titulum ejusdem Ecclesiæ receptitiæ tot Clerici juxta quantitatem reddituum, ex quibus assignentur ducat 25. pro quolibet juxta Constitutiones Synodales. *Sess.6. cap.2. & Sess.24.c. 12. de ref.*

De mense Septembris 1728. ad titulum dictæ Ecclesiæ promotus fuit ad Sacros Ordines Natalis Quaranta, qui abinde citra residentiam nunquam præstavit, sed continuo in Urbe moram traxit, ex legitima tamen causa, ut ipse asserit, scilicet ob metum Potestatis Laicalis, cujus indignationem incurrerat, & eruitur etiam ex Litteris Commendatarii, seu licentia concessa ab ejus Ordinario ad annum sub die 24. Septembris 1729

Presbyteri ejusdem Ecclesiæ in divisione fructuum, & emolumentorum noluerunt illum ad participationem admittere; Idcirco recursum habuit idem Natalis ad S. Congregationem, ut sibi libere solveretur, nedum quantitas ducat.25. assignata loco Patrimonii, ad cujus titulum fuit promotus, verum etiam portio omnium, & quorumcumque fructuum, & reddituum ad instar aliorum Presbyterorum dictæ Ecclesiæ, deductis tantum oneribus Missarum.

Oppositiones Presbyterorum, quas in sua relatione trasmisit Episcopus desuper requisitus, in eo præcipue consistunt, quod in dicta Ecclesia requiratur residentia tum ex Constitutione Synodali illius Diœcesis, tum etiam ex quo ejusdem Ecclesiæ Presbyteris injunctum est onus Chori in omnibus diebus Festis, necnon quatuor Missarum cum cantu singula hebdomada; quodque portio decimarum, quæ de jure spectant ad Parochum, dividi nonnisi inter Presbyteros, qui Parochum adjuvant in Cura Animarum, & administratione Sacramentorum.

Putat vero dictus Natalis, Constitutionem Synodalem eidem non obstare ex legitima causa absenti; portiones vero decimarum haud deberi jure Parochiali, nec ob Administrationem Sacramentorum; sed esse proventus Ecclesiæ receptitiæ, allegando resolutionem hujus Sac. Congregationis *in alia Caputaquen. 14. Junii 1729. ad sextum dub.* ubi resolutum fuit *Presbyteros Oppidi Montisani, parti-*

participantes de decimis prædialibus, non esse cogendos assistere Agonizantibus nisi in casibus necessitatis. Et eo magis credit sibi deberi portionem ducator. 25. pro Patrimonio Sacro, ab omnibus oneribus de jure exempto.

De istis Ecclesiis receptitiis admodum frequentibus in Regno Neapolitano loquitur *Card. de Luc. de Canon. disc. 19. 21. & 22. & in addit. ad Conc. Trid. disc. 2. n. 15.* Ubi habetur, quod hujusmodi Ecclesiæ constituunt quamdam speciem Capituli; quodque Clerici, & Presbyteri participantes addicti sunt servitio Ecclesiæ, & Chori; & hæc Sac. Congregatio in Causa Asculana Participantium 18. Novembris 1622. ubi agebatur de simili Ecclesia receptitia, ad primum dub. nempe - *An in dictis Participantibus haberent locum pœnæ non residentium tam a jure communi, quam à Sac. Conc. inflictæ* - respondit - *Habere locum* - ad secundum videlicet - *An eisdem Participantibus possit Episcopus permittere longiorem absentiam a residentia, quam in Canonicatibus, & aliis collativis Beneficiis, eam requirentibus ex causa indulgere potest* - censuit - *Non posse* - *ut ex lib. 23. decr. fol. 347.*

Excusatur tamen à residentia in Choro, qui abest ex legitima causa comprehensa *in cap. unico de Cler. non resident. in sexto*, & accedente consensu Ordinarii, itaut percipere etiam poterit fructus, & distributiones *Gloss. in cap. relatum Verbo Prælatorum de Cler. non resid. ibique Abbas n 4. Barbos. de Off. & Potest. Episcopi par. 3. alleg. 53. n. 153. Panimoll. dec. 20. annot. 3. nu 82.*

Inter causas legitimas recensetur, quando quis non potest residere ob metum Principis temporalis loci; ut censuit hæc Sac. Congregatio *in Cirpen. die 27. Septembr. 1616.* quam resolutionem per extensum refert *Barbos. de jur. Eccles. lib. 3. tit. de distrib. quotid. cap 18. n 65.*

Jura aliorum Presbyterorum participantium non fuerunt deducta, & a summa sapientia, prudentiaque EE VV. erit solvendum.

I. *An Sacerdoti Natali Quaranta de tempore suæ absentiæ debeatur portio Massæ communis, sicut cæteris Sacerdotibus, deductis tantum oneribus Missarum, in casu &c. & quatenus negative.*

II. *An eidem sint solvenda annua ducata 25. pro Patrimonio in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta informationem; non retardata interim consignatione Massæ Capitularis pro toto obtentæ licentiæ ab Episcopo.

Die Sabbathi 21. Aprilis 1731.

Sess. 24. c. 1. de Matrim.

MEDIOLANEN. DISSOLUTIONIS MATRIMONII. Comes Gaspar Casati Nobilis Mediolanensis Matrimonium contraxit sub die 15. Februarii 1727. cum Comitissa Eleonora Busca, cum qua permansit per spatium unius integri anni, quod lapso dicta Comitissa Eleonora sub die 23. Februarii 1728. in actis Curiæ Archiepiscopalis comparuit, & coram Vicario Generali instetit pro ejusdem Matrimonii dissolutione, exponens, quod ob Viri impotentiam nunquam in tanto temporis spatio consumatum fuerit Matrimonium. Electis itaque a dicto Vicario Generali Medicus, & Chirurgis utrique Parti confidentibus, aliisque ex officio, retulerunt Confidentes Mulieres, & illi ex officio electi, post diligenter examinatas partes genitales dicti Comitis, perpetuam, & insanabilem esse illius impotentiam; Medicus vero, & Chirurgus dicto Comiti confidentes contrarium asseruerunt. Quibus peractis, eadem Mulier juramentum veritatis super Viri impotentia in actis præstitit, & una simul adduxit juramentum septimæ manus suorum Propinquorum, aliosque Testes deponentes ex auditu a dicto Comite Casato, qui fassus fuerit suam impotentiam; putabat quoque eadem Oratrix, quod non consumatio resultaret ex comparatione in actis facta ab ipso ejus Viro, in qua illam admittebat.

Attamen Comes Casati ad comprobandum, quod ipse habilis existeret, non solum dictos Peritos sibi confidentes, sed ulterius tres alios Testes de visu attulit, qui

qui asserebant ipsum vidisse in actuali aptitudine ad consumandum Matrimonium. In hoc probationum conflictu mandavit dictus Vicarius Generalis eosdem Testes formiter esse examinandos; á quo Decreto cum dicta Comitissa ad hanc Sacram Congregationem appellaverit, productisque Causæ processu, ac relatione Eminentissimi Archiepiscopi, humiliter supplicat pro dissolutione Matrimonii.

Ex probationibus hinc inde adducendis investigandum erit, an impotentia necessario, & evidenter, ac pervisibilia signa concludatur, quo casu deveniri potest ad Matrimonii dissolutionem absque triennali experimento: vel potius ista impotentia sit tantum verisimilis, vel etiam dubia, & præsumptiva, in quibus circumstantiis absque juramento utriusque Conjugis, & septimæ manus Propinquorum tam Mulieris quam Viri non solent hæc Matrimonia dissolvi; ac ulterius juxta casuum contingentias præscribitur à Judice triennalis cohabitatio, prout referunt *Canonistæ in cap. Laudabilem de frigid. & malef. Pontius de Matrim. lib.7. cap.c6. Sanchez pariter de Matrim. lib.7. disput.107. Sperell. dec.141. num.59. & 60*, & alii *apud Rotam dec.695. par.1. recen. & dec.11. post Card. de Luca lib.4. de Matrim. to 2.*

Pluries disputatum fuit de hujusmodi causis in hac Sacra Congregatione, & præcipue *in Tyrasonen. Matrimonii sub die 2. Octobris* 1723. in qua declaratum fuit esse locum dissolutioni Matrimonii, licet terminata non fuerit triennalis cohabitatio à Judice demandata; & in altera *Mediolanen. Matrimonii sub die 12. Februarii* 1729 rescriptum fuit - *Quod scribceretur Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem* - In qua plura experimenta fuerunt præscripta, aliaque ad concludendam dictam impotentiam; sed relata eadem Causa inter summaria precum sub die 28. *Januarii* 1730. Sac. Congregatio illam remisit - *Ad Eminentissimum Archiepiscopum, ut procedat prout de Jure.*

Dignabuntur itaque EE. VV. ad instantiam Comitissæ Eleonoræ decernere.

An sit locus dissolutioni Matrimonii in casu &c.

Dilata; & scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem.

VVORMATIEN. SPONSALIUM. Maria Anna de Moras Vvormatiensis usque de anno 1723. Sponsalia contraxisse prætendit cum Jacobo de Blumencron, etiam cum reciproca Annuli traditione; & proinde petiit coram Vicariatu Vvormatiensi ut idem Jacobus ad Matrimonium contrahendum cogeretur; & idem, quia pro illius parte opponebatur dicta Sponsalia fuisse sub conditione, quatenus ipse obtineret officium Consiliarii Reginiinis Civitatis Maanheimiensis, vel Consiliarii Judicii Aulici, eadem Oratrix, & pro ea illius Genitor iste it declarari dicta Sponsalia fuisse libera, & absque ulla conditione, prout sub die 29. Novembris 1725. dictus Vicariatus, seu Consistorium declaravit, ac etiam mandavit, dictum Jacobum ad implenda eadem Sponsalia esse condemnandum. *Sess. 24. c.1 de ref. Matr.*

Ab hoc Judicato idem Jacobus recursum habet ad hanc Sacram Congregationem, iterum insistens Sponsalia nullatenus probari, dum ea non resultant nisi ex epistolis hinc inde transmissis, in quibus ostenditur animus contrahendi Matrimonium, & promissam fidem servandi; sed eodem contextu in eis requiritur aliquid aliud fuisse prius adimplendum ex parte Mulieris, & proinde ex eisdem verificetur conventionem fuisse factam sub conditione, quam apertissime exprimunt aliæ Epistolæ tam ab ejus Sororibus, quam a Matre dictæ Mariæ Annæ conscriptæ.

Putat etiam idem Jacobus, ipsum nullatenus cogendum esse ad Matrimonium, cui contradicunt ejus Frater ac Sorores, & quia plura suborta fuerunt dissidia, & aversiones, etiam ex causa præsentis litis.

Quatenus subsistat dicta Sponsalia fuisse conditionata, nulla adesset obligatio, nisi conditione adimpleta per *Text. in cap. Unico § Ille vero de Sponsalib. & Matrim. in 6. Fagnan. ad cap. Ad audientiam, de Sponsalib. & Matrim. num.6*,

&

& hæc Sac Congregatio *in Mediolanen. Sponſalium propoſita die* 14. *Aprilis* 1725. & reſoluta *die* 16. *Julii* ejuſdem anni, cenſuit Sponſalia eſſe diſſoluta ob defectum conditionis conſenſus Patris, ſub qua Sponſus juramento aſſumverat, eadem Sponſalia contraxiſſe, prout etiam probaverat ex fide Teſtis mediatoris.

Quo vero ad prætenſam coactionem in caſu ſubſiſtentiæ eorundem Sponſalium aliàs ab hac Sacra Congregatione reſolutum fuit *in Neapolitana Sponſalium ſub die* 31. *Julii* 1728.- Quod conſtabat de Sponſalibus; ſed quod non erat cogendus Sponſus ad contrahendum Matrimonium ob plures cauſas ibi adnotatas, & præcipue ob inimicitias exortas ex cauſa illius litis.

Ex juribus ab utraque parte circumferendis dignabuntur EE. VV. decernere.
An conſtet de Sponſalibus, itaut ſit locus coactioni in caſu &c.

Negative.

Seſſ. 22. c. 8. de Ref.

PAPIEN. SUBSIDII DOTALIS. Præpoſitus Syrus Andreas Vezzoli Civitatis Papiæ, in Teſtamento condito de anno 1713. inſtituit hæredem Monaſterium Monialium S. Martini, cui injunxit, ut ex reditibus omnium bonorum, exiſtentium in Territorio Vogheræ ultra Padum, diſtribuerentur in dicta Civitate Papiæ tot ſubſidia dotalia librarum Imperialium 250. pro quolibet in caſu Matrimonii Spiritualis, & reſpective 150. in caſu Nuptiarum in Sæculo; Voluit tamen ipſas Puellas admitti non poſſe, niſi exhiberent fidem proprii Parochi ſuper paupertate, honeſtate, ac frequentia quoad Sacramenta; ac etiam quoad Doctrinam Chriſtianam, ea lege ac regula ſervata, ut diſtributio fiat per Parochias, ſervato inter ipſas Turno, ad quem effectum certiorari debeat per annum ante idem Parochus, in cujus Parochia facienda erat dictorum Subſidiorum diſtributio. Et quoties non adeſſent perſonæ capaces, totum id, quod remaneat, diſtribuatur in beneficium Puellarum exiſtentium in Conſervatorio Orphanarum. Voluit demum idem Teſtator, quod P. Guardianus Cappuccinorum, & Vice Miniſter Hoſpitalis Majoris ejuſdem Civitatis Papiæ invigilent redditioni rationis, ac exactæ Subſidiorum diſtributioni, cum facultate eiſdem conceſſa diſponendi de Subſidio dotali ibi - *Laſciando alli medemi, cioè a detto P. Guardiano. e Signore Vice-Miniſtro, la facoltà di potere per queſto carico diſponere una delle ſudetti doti, cioè una per cadauno di loro, nel modo però da me come ſopra ordinato, con procurare a tutto loro potere, che ſia in tutto, e per tutto come ſopra detto legato adempito, confidandomi molto della loro bontà, & integrità.*

Subſidia dotalia a dicto pio Teſtatore relicta diſtribui debebant anno præterito in Parochia S. Nicolai; & Anna Minopria, uti commorans in dicta Parochia, obtinuit a P. Guardieno Cappuccinorum ſub die 7. Novembris dicti anni Cedulam ſeu Ordinem directum Abbatiſſæ Monaſterii hæredis, ut Oratricem admitteret, quatenus exhiberetur fides proprii Parochi ſuper qualitatibus requiſitis a Teſtatore.

Parochus tamen dictæ Eccleſiæ S. Nicolai denegavit fidem, ut ſupra petitam ob Edictum ab Epiſcopo Papienſi promulgatum ſub die 9. *Junii* dicti anni 1730, quo mandatur eiſdem Parochis, ut capaces Subſidiorum Dotalium conſiderari debeant tantum illæ Puellæ, quæ cum propriis Parentibus in eorum Parochia permaneant, & in quibus nulla adſit ſuſpicio, quod Parochiam adiverint, ut Subſidia perciperent.

His præmiſſis, dubium oritur, an Puella Anna Minopria dici debeat excluſa vigore præfati Edicti, & ulterius, an Edictum fieri potuerit, ipſamque comprehendat. Opponit enim eadem Puella, quod ipſa uſque a menſe Martii dicti anni 1730. commoratur in Domo Auguſtini Muſati ejus Conſobrini, ſub dicta Parochia S. Nicolai, & quod orta controverſia, an adnotari deberet in libro ſtatus Animarum ejuſdem Parochiæ, obtinuit decretum a Curia Epiſcopali,

quod

quod ipsa describeretur in dicto libro, licet sub qualitate, quod filia esset Josephi commorantis in Parochia S. Mariæ in Pertica.

Plura hinc inde deducuntur, ex quibus EE. VV. dignabuntur sapientissime de more referre.

I. *An electio Puellæ Oratricis ad Subsidium dotale, de quo agitur, sit exequenda, & quatenus* Negative.

II. *An P. Guardianus Cappucinorum Papiæ possit devenire ad novam electionem alterius Puellæ; seu potius, an dictum Subsidium sine alia nominatione ejusdem P. Guardiani sit applicandum favore unius ex Puellis Orphanis Conservatorii Papiæ in casu &c.*

Ad primum negativè. Ad secundum subsidium applicandum esse favore Conservatorii, & ad mentem.

TOLETANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Petrus Serrano Ordinis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis ad effectum invalidandi suam Professionem dubium proposuit sub die 13. Januarii præteriti. *An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.* cui rescriptum fuit *Negative*; Reproposita tamen Causa sub die 10. Martii ob paritatem suffragiorum non fuit resoluta; Hinc Orator denuo humiliter petit dictam restitutionem in integrum, & reassumptis Foliis supradictis EE. VV. dignentur respondere. *Sess. 25. c. 19. de Regular.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Prævio recessu a decisis, esse locum restitutioni in integrum; & prævia confectione novi Processus facien. per Ordinarium una cum Superiore Locali, causa super nullitate Professionis discutiatur in S. Congregatione.

BOJANEN. JURIUM PAROCHIALIUM, AC PRÆEMINENTIARUM. Oppidum Campi Basli Rojanen. Diœcesis quinque millium Incolarum, quatuor habet Parochiales Ecclesias, quarum prima sub titulo S Mariæ Majoris ab Archipresbytero, aliæ vero tres a distinctis Parochis reguntur; Quælibet ex dictis Ecclesiis suis habet Presbyteros participantes cum onere coadjuvandi Parochos tam in administratione Sacramentorum, quam in satisfactione Missarum cum Cantu vel sine Cantu in eisdem Ecclesis celebrandarum. Populus vero dictis Parochiis subjectus non distinguitur per Domos materiales, sed formaliter per certas determinatas Familias in dicto Oppido dispersas. *Sess. 24. c. 13. de ref.*

Adest quoque Ecclesia Collegiata S. Leonardi, cujus Capitulum constituitur ex dicto Archipresbytero, ac Rectoribus aliarum Ecclesiarum, ac etiam a reliquis Presbyteris participantibus, qui omnes Insignibus condecorati Horas Canonicas, aliasque Capitulares functiones in dicta Ecclesia S. Leonardi persolvunt.

Fons Baptismatis communi usui omnium Parochorum in Archipresbyterali Ecclesia S Mariæ Majoris asservatur, ibique etiam retinetur liber omnium Baptizatorum, & solum ad effectum providendi in casu necessitatis retinebatur quoque Fons Baptismatis in dicta Ecclesia S. Leonardi.

Ex omnibus superius expressis plures oriuntur controversiæ super exercitio jurium Parochialium, ac præheminentiis inter Archipresbyterum Ecclesiæ S. Mariæ Majoris, ac Rectores, & Presbyteros participantes aliarum trium Ecclesiarum sub infrascriptis dubiis decidendæ, quæ summæ EE. VV. prudentiæ ac sapientiæ proponuntur.

Jura Archipresbyteri adhuc non fuerunt deducta.

I. An constet de Parochialitate Ecclesiarum Rectoralium S. Georgii, S Bartholomæi, & SS Angeli, & Mercurii, Terræ Campobassi, in casu &c., & quatenus Affirmativè.

II. An constet de Matricitate Ecclesiæ Archipresbyteralis S. Mariæ Majoris, & respective filiatione dd. Ecclesiarum Rectoralium in casu &c.

III. An liceat unicuique Rectori dd. Ecclesiarum S. Georgii, S. Rartholomæi, & SS. Angeli, & Mercurii e igere propriis sumptibus in suis respective Ecclesiis particulares Fontes Baptismales in casu &c & quatenus Negative

IV. An, & quomodo consulendum sit indemnitati parvulorum in defectum Fontis Baptismalis Ecclesiæ Collegialis S. Leonardi in casu &c.

V. An liceat unicuique ex dictis Rectoribus proprios particulares conffcere, & retinere libros Baptizatorum, atque ex iis fides Baptismatum respective extrahere; vel potius unicus liber fieri debeat asservandus ab Archipresbytero, dictaque extractio solum ab ipso Archipresbytero privative facienda sit in casu &c.

VI. An Benedictio Fontis Baptismalis Ecclesiæ Archipresbyteralis fieri possit ab ipso Archipresbytero, itaut impederi nequeat; vel potius fieri debeat a Rectoribus per turnum privative quoad ipsum Archipresbyterum in casu &c.

VII. An idem Archipresbyter possit aliquando, & pro sui libito ministrare per seipsum Sacramentum Baptismi Infantibus de Familiis dd. Ecclesiarum Rectoralium; Vel potius id semper privative spectet ad proprium cujuscumque Familiæ Rectorem, seu alium ab ea substituendum in casu &c.

VIII. An exteri Uxorem ducentes de Familiis Rectoralium, possint eligere Rectoralem Familiæ Uxoris pro futura administratione Sacramentorum in exclusionem Archipresbyteralis in casu &c.

IX. An exteri, vel exteræ, famulatum præstantes Oppidanis de Familiis Rectoralium, dicantur de iisdem Familiis, itaut subjaceant pro administratione Sacramentorum Ecclesiæ Rectorali Familiæ privative quoad Archipresbyterum in casu &c.

X. An in Processionibus Funeralibus pro Defuncto de Familiis alicujus Rectoralis præcedentia, & usus Stolæ respective debeantur Rectori defuncti, aut illius substituto, privative etiam quoad Archipresbyterum; Vel potius præcedentia, & usus Stolæ competant Archipresbytero privative etiam quoad Rectorem Defuncti in casu &c,

XI. An in iisdem Processionibus Funeralibus pro Defuncto de Familiis Rectoralium, quæ fiunt capitulariter cum toto Collegio, liceat Archipresbytero exigere duplicatam portionem ex emolumentis associationi in casu &c.

XII. An in associatione Cadaverum Archipresbyteralis, vel Rectoralium quæ fit propter amorem Dei, intervenire debeat totum Corpus Collegii seu Capituli; vel potius sola Rectoralis, & respective Archipresbyteralis, cui Defunctus subjaceat in casu &c.

XIII. An ex fructibus, qui distribuuntur in Collegio S. Leonardi, & ex eleemosinis Missarum, quas Collegium seu Capitulum recipit a Gubernatoribus SS. Sacramenti d. Terræ Campo-Bassi, debeatur Archipresbytero portio duplicata; vel potius sola portio æqualis cum aliis de Collegio in casu &c.

XIV. An in aliis processionibus non Funeralibus, in quibus intervenit totum Corpus Capituli seu Collegii, usus Stolæ privative competat soli Archipresbytero; vel potius cumulative etiam dd. Rectoribus in casu &c.

XV. An, & qui teneantur assistere in Officiis Diaconi, & Subdiaconi Archipresbytero celebranti in Processionibus, & Missis solemnibus Pentecostes, Ascensionis, & Corporis Christi in casu &c. & quatenus teneantur Rectores.

XVI. An in iis diebus eadem assistentia danda sit etiam Æconomo Archipresbyteri impediti, celebranti in casu &c.

XVII. An in Processionibus Feriæ secundæ, tertiæ, & quartæ Rogationum, & in Processione votiva primæ diei Maii, possit Archipresbyter pro sui libito explere per se ipsum functionem cum Pluviali; vel potius id privative spectet ad Rectores juxta Regulas Capitulationum anni 1715. in casu &c.

XVIII. An, a quibus, & quibus diebus facienda sit benedictio Crucium distribuen, juxta solitum pro Portis Oppidi, & ad pii Populi devotionem in casu &c.

XIX. An

XIX. An pulsatio Campanarum, quæ pro Missa solemni dierum Festorum fieri solet ab Ecclesia Rectorali S. Georgii ante alias Rectorales, & Archipresbyteralem, pendere debeat ab Arbitrio Archipresbyteri; vel potius privative a solo arbitrio Rectoris in casu &c. & quatenus Negative quoad primam partem.

XX. An dictis diebus Festis pro dicta Missa solemni liceat Ecclesiæ Archipresbyterali pulsare suas Campanas ante Campanarum dictæ Rectoralis S. Georgii pulsationem in casu &c.

XXI. An Procurator Collegii, ad quem spectat demandare primam pulsationem Campanarum Ecclesiæ Rectoralis S. Georgii, in omnibus Processionibus Funeralibus totius Oppidi, demandare debeat dictam pulsationem de per se; vel potius de licentia Archipresbyteri in casu &c.

Dilata.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ. Propositis quatuor dubiis in hac Causa sub die 3. Septembris 1729, Primum, & Quartum fuerunt resoluta; quo vero ad Secundum, & Tertium rescriptum fuit - *Dilata, & scribatur Episcopo pro meliori informatione*: superventa eadem informatione, repropositа fuerunt sub die 30. Septembris anni præteriti dicta duo dubia, scilicet - Primum: *An numerus Presbyterorum Participantium sit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & viginti quinque pro quolibet Presbytero Participante*. Secundum: *An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri in casu &c.* & rescriptum fuit, *negative*; Obtenta tamen pro parte Archipresbyteri, & litis Consortium nova audientia, eadem Dub a reproponuntur; & prævia reassumptione dicti folii dignabnntur EE. VV. sapientissime de more decernere. *Sess. 24. c. 13. & 14. de ref.*

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Iu decisis, & scribatur Episcopo juxta mentem.

VITERBIEN. Proposita fuit hæc Causa sub die 16, Decembris anni præteriti, & ad instantiam Archipresbyteri Collegiatæ Terræ Vetrallæ concessa fuit dilatio. Reassumpto itaque Folio eadem die distributo, dignabuntur EE. VV. in ac nova propositione decernere. *Sess. 25. c. 6. de ref.*

An Decretum editum in Visitatione die 6. Maii 1720, in quo Episcopus Viterbiensis confirmavit Decretum super electione Sacristæ, independenter facienda ab Archipresbytero, cum sola participatione Canonicis facienda, sit exequendum in casu &c.

Electionem faciendam esse ab Archipresbytero cum consensu Capituli.

AQUILANA JURISDICTIONIS SUPER APERITIONE ORIS. Archipresbyter Sancti Blasii Civitatis Aquilæ in Congregatione habita die 17. Februarii præteriti petiit aperitionem oris adversus Motum proprium, fan. mc. Benedicti XIII. obtentum ab Episcopo Aquilano, cum quo ablata ei fuit omnis jurisdictio, qua potiri prætendebat; Hæc Sacra Congregatio sub eadem die dilationem concesser t, & ulterius mandaverat, quod causa proponeretur etiam super executione dicti Motus proprii, ideoque disputari contingunt infrascripta dubia. *Sess. 14. c. 12. de ref.*

Dignabuntur itaque EE. VV. Folium distributum dicta die 17. Februarii benigne reassumere, eorumque sapientissimum Judicium proferre.

I. *An interet arbitrium pro aperitione oris in casu &c.* & quatenus affirmative.

II. *An sit locus executioni Motus proprii in casu &c.*

Dilata.

SORANA JURIUM PAROCHIALIUM. In antecedenti Congregatione propoſita fuit hæc Cauſa cum duodecim dubiis, quorum Primum tantum fuit reſolutum: nunc reproponitur quoad alia. Prævia itaque reaſſumptione Folii dicta die diſtributi, dignabuntur EE. VV. decernere.

I. An exercitium Curæ actualis privative ſpectet ad Abbatem, vel cumulative ad Archipresbyterum, & Abbatem, & reliquos Præbendarios in caſu &c.

II. An ſingulæ functiones, tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt, tam intra, quam extra dictam Eccleſiam, peragendæ ſint ab illius Abbate, ſive potius ab Archipresbytero; & cui competat delatio Stolæ in caſu &c.

III. An abſolutio ſuper defunctis expleri debeat ab Archipresbytero, ſive ab Abbate in caſu &c.

IV. An in Proceſſione, quæ fit in feſto Sanctiſſimi Corporis Chriſti, debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

V. An, in dicta, Collegiata prima Dignitas ſit Archipresbyter, vel Abbas in caſu &c.

VI. An primus locus, & præcedentia, tam intra quam extra dictam Eccleſiam, debeatur Abbati, ſeu potius Archipresbytero, & an thuriſicari debeat primo Abbas, ſive potius Archipresbyter in caſu &c.

VII. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Eccleſiæ cumulative competat titulus Rectoris, ſive potius Abbati, vel Archipresbytero in caſu &c.

VIII. An ſingulæ hebdomadæ initium ſumere debeant ab Abbate, ſive Archipresbytero in caſu &c.

IX. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii in caſu &c.

X. An Procuratores Cappellarum ſint ſecreto eligendi per ſchedulas, ſive potius per acclamationem in caſu &c.

XI. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum, ſive potius fieri debeat per Procuratorem, ab omnibus Præbendariis eligi ſolitum, in caſu &c.

Non propoſita.

Die Sabbathi 5. Maii 1731.

REaſſumere dignabuntur EE. PP. folium præteritæ Congregationis, & infraſcriptis dubiis, tunc propoſitis, & non reſolutis, ſapientiſſime de more reſpondere.

Seſs. 14. c. 13. de ref.

AQUILANA JURISDICTIONIS SUPER APERITIONE ORIS.

I. *An intret arbitrium pro aperitione oris in caſu &c.* & quatenus affirmativè.

II. *An ſit locus executioni Motus proprii in caſu &c.*

Ad primum, Affirmative. Ad ſecundum, Negative; dummodo tamen Archipresbyter acceptet pro ſe ſuiſque ſucceſſoribus reſolutiones S. Congregationis editas diebus 4. Maii 7. Septemb. 1726. facto verbo cum Sanctiſſimo, & amplius, & eadem die 5. Maii 1731. Sanctiſſimus approbavit.

SORANA JURIUM PAROCHIALIUM.

Seſs. 7. c. 7. & Seſs. 24. c. 18. de ref.

I. An exercitium Curæ actualis privative ſpectet ad Abbatem, vel cumulative ad Archipresbyterum, Abbatem, & reliquos Præbendarios in caſu &c.

II. An ſingulæ functiones tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt tam intra quam extra dictam Eccleſiam, peragendæ ſint ab illius Abbate, ſive potius ab Archipresbytero, & cui competat delatio Stolæ in caſu &c.

III. An

III. An absolutio super defunctis expleri debeat ab Archipresbytero, sive ab Abbate in casu &c.

IV. An in Processione, quæ fit in Festo Sanctissimi Corporis Christi debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero in casu &c.

V. An in dicta Collegiata prima Dignitas sit Archipresbyter, vel Abbas in casu &c.

VI. An primus locus, & præcedentia tam intra quam extra dictam Ecclesiam debeatur Abbati, seu potius Archipresbytero; & an thurificari primo debeat Abbas, seu potius Archipresbyter in casu &c.

VII. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Ecclesiæ cumulative competat titulus Rectoris, sive potius Abbati, & Archipresbytero in casu &c.

VIII. An singulæ hebdomadæ initium sumere debeant ab Abbate, sive Archipresbytero in casu &c.

IX. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii in casu &c.

X. An Procuratores Cappellarum sint secreto eligendi per schedulam, sive potius per acclamationem in casu &c.

XI. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum; sive potius fieri debeat per Procuratorem, ab omnibus Præbendariis eligi solitum &c.

Ad primum, Exercitium Curæ actualis spectare privative ad Abbatem, coadjuvandum tamen ab Archipresbytero, & Præbendariis.

Ad secundum, Functiones Parochiales spectare ad Abbatem; in reliquis servetur solitum. Ad tertium negative quoad primam, & affirmative quoad secundam. Ad quartum, ut ad proximum. Ad quintum, neutram esse. Ad sextum, in Functionibus Parochialibus spectare ad Abbatem, in reliquis servetur solitum. Ad septimum, competere Abbati. Ad octavum, servetur solitum. Ad nonum, retinendas esse juxta solitum. Ad decimum, per schedulam. Ad undecimum, fiat per schedulas secretas per Præbendarios.

PAMPILONEN. ET BARBASTREN. PRIMITIÆ. Proposita fuit hæc Causa sub die 7 Aprilis præteriti, nec tunc capta resolutio; dignentur itaque EE. VV. reassumpto dicto Folio, respondere. *Sess. 25. c. 12. de Ref.*

An Primitia debeantur a Regularibus in casu &c.

Affirmative.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ Inter Archipresbyterum Terræ Guardavallis Squillacen. Diœcesis, & nonnullos dictæ Ecclesiæ Presbyteros variæ ortæ fuerunt controversiæ, deductæ in hac Sacra Congregatione sub quatuor dubiis, quorum duo respicientes reductionem Presbyterorum participantium, & an requireretur consensus Archipresbyteri in illorum admissione, resoluta fuerunt sub die 18. Novembris anni præteriti favore eorumdem Presbyterorum, scilicet *negative*; iisdemque dubiis repropositis in antecedenti Congregatione perstitum fuit *in decisis*. *Sess. 24. c. 13. & 14. de Ref.*

Alia vero dubia resoluta fuerunt sub diem 3. Sept. 1729. favore Archipresbyteri, & sunt ea, quæ hic adnotantur - I. *An Presbyteri, admittendi ad participationem Communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis, debeant esse approbati ad audiendas confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesiæ gratis inservire, & cætera onera Parochialia subire.* II. *An Reverendus Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendissimum Episcopum admissi, pendente lite, & absque consensu Archipresbyteri, sint removendi in casu &c.* & rescriptum fuit. *Ad primum quoad primam partem affirmative arbitrio Episcopi, & quoad secundam partem affirmative. Ad secundum affirmative attenta pendentia lites.* Adversus dictam resolutionem supplicant iidem Presbyteri pro recessu a decisis

ex

ex juribus circumferendis ; & prævia reassumptione folii dicta die 3. Septembris 1729. distributi , dignabuntur EE. VV. sapientissime de more decernere.

An sit standum , vel recedendum a decisis sub die 3. Septembris 1729. in casu &c.

In decisis , & amplius.

Sess. 25. c. 12. de ref.

LAUDEN. Moniales S. Joannis Baptistæ Civitatis Lauden. possidentes quædam prædia in Territorio Offagi annui redditus librarum 200. circiter monetæ Mediolanensis huic Sac. Congregationi supplicarunt pro facultate eadem prædia concedendi ad tertiam generationem pro annuis libris 300. & sub conditione ea liberandi , seu francandi mediante solutione librarum decem mille ejusdem monetæ . Requisita fuit informatio ab Episcopo Laudensi , prævia tamen Edictorum affixione . In sequelam dicti rescripti publicata fuerunt edicta , in quibus expressum fuit , bona danda esse ad responsionem , seu livellum pro annis novem . Sub motivo quod hora intimata comparuerit tantum Angelus Bernardus Rinaldi , die 27. Augusti 1728. eidem deliberata fuerunt dicta Prædia cum supradicta responsione , ac etiam cum eodem pacto francandi .

Attamen eadem die 27. Augusti Marcus Antonius Baggius Mutianus Vicario Generali dictæ Civitatis exposuit , plures nullitates adesse in eadem deliberatione , ipsumque offerre annuum Canonem librarum 320. quam oblationem sub die 1. Septembris dicti anni auxit usque ad libras 330. & Capitale librarum 11000 pro liberandis dictis Prædiis a supradicta responsione .

Huic novæ oblationi haud adhæserunt Moniales prædictæ . Hinc Marcus Antonius Mutianus petiit ab hac Sac. Congregatione suam oblationem admitti , aut saltem accendi Candelam super eadem . Denuo requisitus Episcopus Laudensis ita suum sensum aperit . Quo autem ad animi mei sententiam , cum jura pro subsistentia actorum inter Monasterium , & dictum Rinaldum ex una parte Canonica non sint , & ut talia clare non appareant ; ex alia parte , si exponantur legitime cedulæ , hoc vergat in utilitatem Monasterii , dum in oblatione facta a d. D. Baggio idem Monasterium acquirit sponsionem majorem, censerem ordinandum affingenda esse edicta in forma legitima .

Jura Marci Antonii Baggii adhuc non fuerunt deducta .

Dignabuntur itaque EE. VV. sapienter de more decernere.

I. *An contractus emphyteuticus , de quo agitur , subsistineatur .*

II. *An sit admittenda nova oblatio in casu &c.*

Dilata .

Sess. 24. c. 13. de ref.

PERUSINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS . Laurentius de Laurentiis Civis Perusinus in Testamento condito de anno 1665. hæredem universalem instituit Confraternitatem S. Benedicti ejusdem Civitatis , cui imposuit onus ex suæ hæreditatis redditibus celebrare faciendi tot Missas quolibet anno ab exemplaribus Religiosis , ac in Ecclesiis , prout declaraverint Executores , ab ipso Testatore deputati .

Obsequentes dictæ piæ voluntati iidem Executores post firmatum statum hæreditarium , aliaque diligenter perpensa , declararunt celebrandas esse quolibet anno Missas 6250. constituentes diversas officiaturas cum eleemosyna Julii unius pro qualibet Missa , ac insimul elegerunt Ecclesias , in quibus illæ celebrarentur , prout quoque Sacerdotes , singulis assignando quantitatem Missarum celebrandarum .

Tres cum dimidia ex eisdem Officiaturis de anno 1675. concessæ fuerunt Presbyteris Congregationis Missionis vigore Brevis fel. rec. Clementis X.

De anno proxime præterito 1730. Capitulum Ecclesiæ Cathedralis san. mem. Benedicto XIII. exposuit dictam hæreditatem nullum emolumentum eidem

Con-

Confraternitati afferre; massam vero communem ejusdem Capituli depauperatam existere, ac imparem pro oneribus suppor.tandis, nec melioris conditionis esse ejusdem præbendas; Hinc a dicto Summo Pontifice sub die 12. Januarii dicti anni obtinuit Breve Apostolicum, cum quo residuum dictæ hæreditatis a memorata Confraternitate S. Benedicti dismembratur, massæque communi Cathedralis unitur, & applicatur ad effectum satisfaciendi dictis oneribus, & residuum pro distributionibus quotidianis, vel in alios usus erogandi juxta arbitrium, & dispositionem Episcopi Perusini.

Confraternitas S Benedicti a Reverendissimo Auditore Sanctissimi obtinuit facultatem impugnandi dictum Breve, illudque subreptitium, & obreptitium prætendit, & quod exequi non poterat, nisi prævia citatione ejusdem Confraternitatis, ac desuper fabricato processu, & legitimis receptis hinc inde probationibus, etiam vigore clausulæ appositæ in dicto Brevi, scilicet - *Veris existentibus narratis*.

Ex juribus ab utraque parte deducendis dignabuntur EE. VV. sapientissimum judicium proferre super infrascriptis dubiis.

I. *An sit locus aperitioni oris in casu &c., & quatenus affirmative.*

II. *An sit locus ulteriori executioni Brevis in casu &c.*

Scribatur Episcopo juxta Instructionem.

PAMPILONEN. Alias in Sac. Congregatione sub die 28. Septembris 1726. resolutum fuit - *Rectoriam Ruralem S. Mariæ de Zenito in Patrimonialitatis Indulto esse comprehensam*, cujus resolutionis vigore Franciscus Adot, Filius naturalis Villæ de Sos Pampilonen. Diœcesis, excludere putabat Franciscum Azpiliquetam exterum a dicta villa. Sed quia dicta Resolutio nemine citato emanaverat, repropositа fuit dicta Causa in acri partium contradictorio die 7. Aprilis præteriti sub dubio - *An sit standum, vel recedendum a decisis sub die 28. Septembris 1726. in casu &c.* Et rescriptum fuit - *In decisis, & ad mentem*, quæ erat ut *dictus Azpiliqueta commendetur Datariæ*, prout ex dicto folio benigne reassum. *Sess. 7. cap. 3. de ref.*

Redit modo hæc Causa sub consueto dubio ab EE. VV. benigne decidendo.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Dilata.

MEDIOLANEN. QUARTÆ FUNERARIÆ. Occasione Funerum in Civitate Mediolani occurrentium, & præcipue quoad Funera illorum, qui Sepulturam in Ecclesiis Regularium elegerunt, plures ortæ fuerunt controversiæ inter dd Regulares, ac Parochos super solutione Quartæ Funeralis. Re tandem delata ad hanc Sac. Congregationem unica difficultas in eo stetit, an observari deberet Synodus 22. in qua præscribitur, quod Regularibus medietas tantum debeatur, ibi - *Ipsi vero Regulares, ad quorum Ecclesiam defertur cadaver pro sepultura, contenti sint medietate illius Cereæ, quæ circa Feretrum, aut aliter quomodocumque in illo Funere adhibebitur* - Propositа itaque fuerunt die 9. Septembris 1730. sex dubia, in quibus specificabantur omnes res, seu ceræ ad dictum funus spectantes, & hæc S. Congreg. quoad omnia rescripsit - *Divisionem esse faciendam pro medietate* - prout ex folio eadem die distributo, benigne reassumendo. *Sess. 25. c. 13. de Ref.*

Unicum dubium indecisum remansit, in quo agebatur de Candelis, quæ manualiter gestantur accensæ a Regularibus intra propriam Ecclesiam tempore Funerum vel Exequiarum, & Officiorum. Dubitari jure poterat, quod istæ Candelæ gestantibus acquirantur, nec ex illis ulla portio Parochis deberetur: Etenim *in Extravag. inter cunctas* §. *Porro de privilegiis* - expresse prohibetur ista detractio quoad Candelas, quas Fratres portant, ut loquitur idem Textus: ac similiter in Constitutione *Romanus Pontifex* san. mem. Benedicti

cti XIII excipiuntur a quarta Canonica Candelæ, quæ in associatione Funeris deferuntur manualiter per viam accensæ. Ulterius habetur penes *Panimoll. dec. 5 annot. 4. n. 11.* quod Candelæ, sub ista limitatione cadentes, non solum sunt illæ, quas Fratres gestare solent per viam associantes Cadavera; sed etiam aliæ, quas gestant in Ecclesia assistendo, aliasque Funeris cæremonias absolvendo.

Præsens controversia involvitur ex stylo illarum Partium, de quo differit Eminentissimus Archiepiscopus in sua relatione, in qua sic ait: *Addens pro faciliori totius hujus controversiæ decisione, quod pondus Candelarum, quæ distribuuntur Regularibus non associantibus in actu excipiendi cadaver in eorum Ecclesia, diversimode juxta qualitatem, & dignitatem personarum regulatur; Regulariter tamen non est minus novem unciarum, & quemadmodum a Viris fide dignis accepi, istæ Candelæ non acquiruntur Religiosis gestantibus, sed eorum Ecclesiæ, & dumtaxat aliquando pro usu proprio Religiosorum, ultra Candelas novem unciarum, eis distribuuntur aliæ parvulæ Candelæ trium circiter unciarum.*

Hæc erant rationum momenta in dicta propositione deducta, quæ denuo examinada erunt ab EE. VV. sub dubio.

An, & quomodo dividendæ sint Candelæ, quæ manualiter gestantur accensæ a Regularibus intra propriam Ecclesiam tempore Funeris, vel Exequiarum, & Officiorum.

Dilata, & proponatur in sequenti.

Sess. 22. c. 6. de ref.

VALVEN., SEU AQUILANA. Constantia Jannensa Oppidi Castri Veteris Valven. Diœcesis in suo Testamento hæredem instituit Altare in Ecclesia S. Bernardini Fratrum Minorum de Observantia Civitatis Aquilæ. Hinc fuit dubitatum in hac Sac. Congregatione, quomodo providendum esset celebrationi Missarum ab eadem Testatrice demandatæ, stante eorumdem Fratrum incapacitate. Executor Testamentarius exposuit, quod erigi poterat Altare in Ecclesia Parochiali Castri Veteris, vel Cappellania, aut Ecclesiasticum Beneficium fundari in dicta Eccl sia S. Bernardini Civitatis Aquilæ cum qualitate Jurispatronatus favore Domus, seu Familiæ ejusdem Executoris Testamentarii.

Proposita hac instantia in Congregatione, die 2. Decembris anni præteriti sub dubio - *An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum*: Rescriptum fuit - *dilata, & transmittatur integra copia Testamenti, & audiatur Procurator Generalis*, prout ex dicto folio ab EE. VV. benigne reassumendo.

Recognito dicto Testamento per extensum allato, nihil disponitur hanc controversiam respiciens, nisi id, quod resultat ex verbis in dicto folio enunciatis; Procurator vero Generalis admittit suorum Fratrum incapacitatem, sed in hunc modum sum sensum aperit. Quia tamen legatum hujusmodi ex Fratrum incapacitate non efficitur caducum, nec est propter se, & absolute annullandum, ut docet Mattheuc. citando pro se Fagnanum, in Officiali Curiæ *cap.* 30. quoad Legata &c. sub *num.* 21. crederem juxta etiam mentem ipsorum impleri debere modo possibili, & Testatricis voluntati magis consentaneo; Ultima siquidem voluntas tanquam Lex immutabilis est habenda: Modus autem hujusmodi esset, si a Reverendiss. Ordinario, prævia hujus Sac. Congregationis facultate, transferatur Capitale, & Dominium in aliquem locum Pium, in Congregationem videlicet Sæcularem Tertii Ordinis S Francisci in eadem Eccl esia Fratrum Minorum canonice erectam, ipsam proinde instituendo perpetuam Administratricem bonorum omnium dictæ Constantiæ cum onere eleemosynam subministrandi Syndico Apostolico Conventus pro tot Missis a Fratribus celebrandis, quot ab eodem Ordinario fuerint ordinatæ juxta ejusdem Testatricis mentem.

Adversus votum dicti Procuratoris Generalis opponit Executor Testamentarius

eidem

eidem obstare mentem Testatricis, quæ mandavit erigi novum Altare, & quod fundatio oneris in perpetuum remanere deberet in Altari jam præscripto, aut in illo præscribendo ab eodem Executore Testamentario. Hinc reproponitur dicta instantia, ab EE. VV. sapientissime de more decidenda.

An, & quomodo Oratoris precibus sit annuendum in casu &c.

Pro erectione Cappellaniæ pro sæcularibus in Ecclesia S. Bernardini arbitrio Episcopi Aquilani, & ad mentem.

Die Sabbathi 2. Junii 1731.

MEDIOLANEN. QUARTÆ FUNERARIÆ. Ad dirimendam controversiam, quæ circa emolumenta Funeraria fuerat exorta inter Parochos Civitatis Mediolani, & Regulares, in quorum Ecclesiis sepultura electa esset, hæc Sac. Congregatio die 9. Septembris 1730. ex septem Dubiis tunc propositis, sex quidem resolvit, rescribens - *Divisionem esse faciendam pro medietate* - Aliud vero, scilicet Quartum, quod tunc indecisum remansit, ad trutinam fuit revocatum in postrema Congregatione habita *die* 5 *Maii*. Sed cum resolutio dilata fuerit, ideo resumptis Foliis tam primæ, quam secundæ propositionis Causæ EE. PP. decernere dignabuntur. *Sess. 19. c. 13. de Reform.*

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 9. Septembris* 1730.

II. *An, & quomodo dividendæ sint candelæ, quæ in manibus gestantur accensæ a Regularibus intra propriam Ecclesiam tempore Funeris, vel Exequiarum, & Officiorum.*

Ad primum, in decisis quoad primum, secundum, tertium, sextum, & septimum. Quantum ad quintum, in decisis, servata forma Constitutionum Synodalium. Ad secundum, divisionem faciendam esse pro medietate, & amplius.

LAUDEN. In Congregatione habita die 5. superioris Mensis Maii, Marcus Antonius Baggius rogavit hujus Causæ resolutionem differri ad hodiernam Congregationem, votique compos factus fuit. Nunc itaque, cum eorumdem Dubiorum disceptatio proponatur, non abs re erit ob oculos haberi aliquot hujus Sac. Congregationis Resolutiones, quæ in aliis Causis, sed in quæstione non absimili prodierunt, quæque indicatæ fuere in Folio diei 3. Januarii currentis anni *in Neapolitana Domus*. *Sess. 25. c. 14. de Ref.*

Dignabuntur autem EE. VV. Juribus utriusque Partis perpensis decernere.

I. *An contractus emphyteuticus, de quo agitur, subsistineatur.*

II. *An sit admittenda nova oblatio in casu &c.*

Ad primum negative, & affigantur nova edicta. Ad secundum, provisum in primo, & amplius.

PAMPILONEN. Die 28. Septembris 1726. decrevit hæc Sac. Congregatio, *Rectorium Rivalem S. Mariæ de Zenito in Patrimonialitatis Indulto esse comprehensam*. Ad cujus resolutionis normam Franciscus Adot, qui ortum habuerat in Villa de Sos Pampilonen. Diœcesis, jus sibi esse putabat excludendi ab eo Beneficio Franciscum Azpiliquetam alienigenam. Sed cum Resolutio illa nemine citato prodiisset, proposita iterum fuit Causa die 7. Aprilis præteriti, rescriptumque extitit: *in decisis, & ad mentem*, quæ erat, ut præfatus Azpiliqueta commendaretur Datariæ Apostolicæ. Officiis hisce interpositis nomine hujus S. Congregationis, destinatum fuit memorato Francisco Azpiliquetæ simplex Beneficium Hispalen. Quamobrem instante Fran- *Sess. 7. c. 3. de ref.*

ciſco Adot rurſus proponitur Dubium, cujus Reſolutio dilata fuit in Congregatione diei 5. Maii.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 28. Septembris 1726., & 7. Aprilis 1731.

Dilata, & proponatur in ſecunda Congregatione Menſis Auguſti.

Seſs 24. c. 18. de ref.

TRICARICEN. CONCURSUS. Quamquam in Dignitatibus, Manſionariis, & Hebdomadariis habentibus curam Animarum, quæ per plures alternis vicibus exerceri ſoleat in Cathedralibus, vel Collegiatis Eccleſiis, non requiri formam examinis per concurſum a Sac. Conc. Trid. preſcriptam, reſolutum ab hac Sac. Congregatione fuiſſe teſtetur, *Fagnan. in cap. Cum ſit arſ. n. 19. & ſeqq. de ætat. & qualit.* Nihilominus Dignitates, & Canonicatus Eccleſiæ Tricaricen. conferri conſueverunt prævio concurſu; propterea quod a ſingulis continue exercetur cura Animarum in ea Civitatis parte, quæ cuique aſſignatur. Cum itaque ſub annum 1728. contigiſſet vacatio Cantoratus, quæ eſt ſecunda Dignitas, duo inter ceteros fuere Concurrentes ad examen, videlicet Nicolaus Minichella, & Dominicus Antonius Nardandrea. Examinatores primum approbationis locum tribuerunt Nardandreæ, cui proinde Epiſcopus Cantoratum adjudicavit, quique etiam ejus poſſeſſionem adeptus fuit.

Doluit Minichella ſe vinci a Competitore, cui ex Eccleſiaſticæ Diſciplinæ legibus ſe præferendum arbitrabatur, ideoque appellationis ope ſibi ipſi conſuluit, ad normam Conſtitutionis 33. S. Pii V.

Quantum attinet ad examen peractum circa Doctrinam, ſubjicientur oculis EE. VV. Quæſita, ab Examinatoribus propoſita, cum reſponſis a Minichella datis. Exponit præterea ſe Doctoris laurea decoratum fuiſſe in Romano Archigymnaſio; Canonicatum cum Animarum cura in eadem Cathedrali Eccleſia jam inde ab anno 1718. poſſidere: Officium Advocati Pauperum geſſiſſe: Vicarii Capitularis munere ſe eſſe perfunctum, Sede Epiſcopali vacante: a præſenti etiam Epiſcopo deputatum olim fuiſſe Pro-Vicarium Generalem, nec non occaſione ejus abſentiæ Locumtenentem ſuum pro omnium Cauſarum cognitione: Alumnos Seminarii Epiſcopalis Theologiam Dogmaticam per annos quinque docuiſſe: Monialium pluries excepiſſe confeſſiones: ac denique etiam examini promovendorum ad Ordines interfuiſſe.

Alter vero, quem Ordinarius in prædicta Cantoratus Dignitate præferendum cenſuit, eſt Archipresbyter cum cura Animarum Terræ Craci, itemque Monialium Confeſſarius, Examinator Synodalis, & in præſens Pro-Vicarius Generalis Epiſcopi, qui etiam teſtatur eum in tuendis Eccleſiæ Cathedralis juribus multum elaboraſſe.

De qualitatibus Concurrentium invicem comparandis, in caſu ſimilis controverſiæ in hac Sac. Congregatione diſcuſſæ, agit *Fagnan. in cap. Eam te n. 40. & ſeqq. de ætat. & qualit.* & fuſius *Rot. in Placentina Parochialis 16. Martii 1708. cor. Anſaldo.*

Juxta peculiares caſuum circumſtantias non conſtare de irrationabili judicio Epiſcopi reſcripſit hæc S. Congreg. *in Albinganen. Concurſus 18. Septemb. 1723. & in Lunen. Sarzanen. 2. Decembris 1724.*

Partes itaque EE. VV. erunt decernere.

An conſtet de mala relatione Examinatorum, & irrationabili judicio Epiſcopi in caſu &c.

Negative, & amplius.

Seſs. 24. c. 12. de ref.

PISANA. In Primitiali Eccleſia Piſana conſueverunt Cappellani, dum Divina Officia peragunt, in Choro ordinario ſedere, non quidem omnes, ſed ex iis aliqui, immediate poſt Canonicos in eadem linea, in iiſdemque ſubſelliis,

liis, in quibus affident Canonici; non tamen ad ea aditum ingreſſumque habent ex eodem loco, ex quo ingrediuntur Canonici. Ceteri vero Cappellani, qui talem ſeſſionis locum capere nequeunt ob ſubſelliorum numerum imparem omnibus, ſedent in ordine inferiori.

Æſtivo autem tempore, cum Veſperæ recitentur in alio Eccleſiæ loco ſolaribus radiis minus obnoxio, tunc omnes Cappellani conſident in linea, & ordine inferiori. Hoc quoque ipſum ſervatur, dum quotanis in Dominica in Albis, adſtante Archiepiſcopo, & Clero, oſtenduntur Populo Sacræ Reliquiæ, in prædicta Eccleſia aſſervatæ.

Præterea, dum conciones habentur in Adventu, & in Quadrageſima, Canonicis, qui iis interſint, deſtinata ſunt ſubſellia ſuperiora, & viridi panno ornata. Omnes vero Cappellani ſedent in linea inferiori ante ipſos Canonicos, & in nudis ſubſelliis: quæ ſane ſeſſionis norma adhiberi itidem ſolet in Synodis, prout hæc omnia refert in literis ad hanc Sac. Congregationem datis Archiepiſcopus.

At nuper mutua inter Canonicos, & Cappellanos quæſtio ſuborta eſt. Canonici enim contendunt, non licere ulli ex Cappellanis in Choro ordinario ſumere ſibi ſeſſionis locum in eadem linea, in qua aſſident ipſi Canonici, ſed omnibus Cappellanis injungendam eſſe ſeſſionem in ſubſellis inferioribus, prout hæc ſunt iis aſſignata ſeorſum a Canonicis, tam in Choro æſtivo, quam in omnibus aliis functionibus, quæ in eadem Eccleſia peraguntur. Talem quoque eminentiorem, ac diſtinctum ſeſſionis locum dicti Canonici ſibi deberi exiſtimant, & concedi conſueviſſe affirmant extra Eccleſiam Primatialem, videlicet in aliis Eccleſiis, quas adire ſolet omnia Clerus ex cauſa Proceſſionum.

Plures ad eam honorificentiam ſibi vindicandam circumſtantias exponunt. Hyemali quippe tempore utuntur Cappa Magna rubea, æſtivo autem Mozzetta ejuſdem coloris ſupra Rocchettum. Jus habent conferendi Cappellanias, vel inſtituendi Cappellanos, quos Patroni præſentaverint, vel quibus collatio facta fuerit a Sede Apoſtolica. Omnes Cappellani in ingreſſu ſpondent, interpoſita Jurisjurandi religione, ſe obedientes fore Capitulo, & Canonicis, eiſque juxta eorum ſtatuta, conſuetudines, & ordinationes in Divinis Officiis deſervituros, debitumque honorem, & reverentiam exhibituros. Jus denique Canonicis eſt eligendi quotannis, ſive confirmandi Caput Cappellanorum, quod vocant *Magiſtola*.

Ex diverſo autem Cappellani innituntur veteri mori, qui ſupra relatus fuit, circa ordinem ſedendi in Choro ordinario; indeque inferunt, eamdem eſſe ſervandam normam ſeſſionis aliis in locis, & functionibus Eccleſiaſticis; Prout conſuetudinem ſibi favere contendunt, quando Clerus in generalibus ſupplicationibus alias Eccleſias ingreditur.

Tria itaque, quæ ſequuntur, dubia proponuntur diſceptanda.

I. *An liceat Cappellanis Beneficiatis Primatialis Eccleſiæ Piſanæ ſedere in Choro ordinario immediate poſt Canonicos, & in eadem linea.*

II. *An id ipſum liceat iiſdem Beneficiatis in Choro æſtivo.*

III. *An idem ſit ſervandum in omnibus ſacris Functionibus peragendis a Capitulo, & Canonicis cum interventu eorumdem Beneficiatorum in omnibus aliis Eccleſiis Civitatis in caſu &c.*

Dilata.

AQUILANA. Binæ ſunt Eccleſiæ eumdem habentes titulum S. Pauli de Barete, altera nimirum antiquior extra Civitatem Aquilæ, altera recentior intra illam. Etenim poſt reædificationem Aquilæ Civitatis aliquot Familiæ ab Oppido Baretis Domicilium tranſtulerunt ad eandem Urbem, ubi conſtructa Eccleſia ſub invocatione S. Pauli de Barete, Archipresbyter dicti Oppidi ſive Terræ Baretis penes ipſam novam Eccleſiam reſidere cæpit cum exer- *Seſſ. 6. cap. 2. & Seſſ. 13. c. 1. de ref.*

citio curæ animarum, tam quoad populum dictæ Terræ, quam quoad Familias, quæ ex ea transtulerant sedem ad Civitatem; indeque etiam orta fuit nuncupatio - *Popolo dentro, e Popolo fuori della Barete* - Ecclesia autem illa intra Civitatem est quoque Collegiata, & præter memoratum Archipresbyterum constat ex tribus Canonicis, & pluribus Cappellanis, a quibus Divina Officia persolvuntur.

Anno *1697.* Universitas dictæ Terræ Baretis exposuit huic Sac. Congregationi jam defeciſſe Familias intra Civitatem Aquilæ antea existentes, quarum spirituali regimini præest Archipresbyter; ideoque postulavit, cum potius compelli ad residendum in antiqua Parochiali Ecclesia Terræ Baretis, cui subjectæ erant 1300. Animæ. Itaque Sac. Congregatio commisit Episcopo Aquilano, ut si narrata niterentur veritate, cogeret Juris remediis Archipresbyterum ad residendum in dicta vetiri Ecclesia Terræ Baretis.

Archipresbyter tunc temporis erat Paschalis Martellus, qui in executionem illius Decreti suam constituit residentiam in dicta Terra Baretis, & sub annum 1701. obtinuit etiam per sententiam A. C. rejici instantiam Canonicorum Collegiatæ Ecclesiæ S. Pauli de Barete existentis intra Civitatem Aquilæ, qui contendebant non posse Archipresbyterum abesse ab hac Ecclesia, & Distributiones quotidianas in absentia percipere. Pronunciavit enim A. C. Martellum Archipresbyterum, atque eos, qui deinceps in Archipresbyteratum succederent, residere ex vi memorati Decreti hujus Sac. Congregationis debere in Terra Baretis, & nihilominus assequi distributiones promanantes ex Massa capitulari dictæ Collegiatæ Ecclesiæ S. Pauli intra Civitatem sitæ, prout servatum hucusque fuit. Quinimo Archipresbyter emolumenta omnia, etiam funeraria, participare consuevit in duplo, licet absens a prædicta Collegiata, & residens apud aliam Ecclesiam Parochialem Terræ Baretis.

Animadvertendum præterea est, quod (ut refert Episcopus) Familiæ, quæ Parochiali jure addictæ sunt præfatæ Ecclesiæ Collegiatæ, octo nunc sunt; & plures erant sub annum *1697.* quo prodiit memorata hujus S. Congregationis Resolutio; quamvis tunc temporis nullas omnino extitisse asseveratum pro certo fuerit. Subjungit etiam Episcopus, Archipresbyterum officio Parochi perfungi debere in sex, & viginti personas, servitio ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ adscriptas, Canonicos scilicet, & Cappellanos.

Existunt in eadem Civitate Aquilæ etiam aliæ similes Collegiatæ Ecclesiæ, quibus unitæ sunt Parochiales Ecclesiæ suburbicariæ. Earum vero Archipresbyteri, quibus imminet cura Animarum partim intra, partim extra Civitatem, residenti in Civitate, cum deputatione tamen Vicarii Curati in alia Ecclesia suburbicaria. Cumque anno 1580. Communitas Terræ Paganicæ contenderet, Archipresbyterum Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica (quæ est una ex prædictis Collegiatis intra Civitatem existentibus) residere debere non inipsa Civitate una cum suo Capitulo, sed in unita Ecclesia dictæ Terræ Paganicæ, testatur in suis literis Episcopus decrevisse hanc S. Congreg. Archipresbyterum residere debere in Civitate, uti loco dignori. Et hæc Resolutio verisimiliter est illa, quam commemorant *Garz. de Benef. par.* 3. *cap.* 2. *n.* 179. *fub* 15. *Resol. Barbos. de Offic. Paroc. par.* 1. *cap.* 8. *n.* 10.

Recognosci etiam poterunt aliæ Resolutiones ejusdem Sac. Congregationis, quæ habentur apud *Fagnan. in cap. Extirpandæ a n.* 30. *ad* 34. *de Præben.* ex quibus colligi videtur, quod si Parochialis Ecclesia sit unita Præpositurae, vel alteri Dignitati curatæ, residentia fieri debeat in Præpositura, tamquam digniori; sique sint duæ Ecclesiæ Parochiales invicem unitæ, residendum sit in magis digna; sique una fuerit extra, & altera intra Urbem, residendum sit in ea, quæ est intra.

Quantum vero attinet ad quæstionem, quæ vertitur circa distributiones, cautum habetur *in Sac. Concilio Trident. sess.* 22. *cap.* 3. quod si alicui Dignitati in Cathedrali, vel Collegiata Ecclesia immineat cura animarum extra Civitatem in Diæcesi, is, qui talem obtinet Dignitatem, pro tempore, quo in

Eccle-

Ecclesia curata resident, perinde habeatur, ac si Divinis interfit in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata pro perceptione omnium fructuum, ac etiam distributionum, in quas tertia pars fructuum divisa fuerit, nisi obstet statutum vel consuetudo aliquid amittendi. At S. Pius V. in Constit. 65. sancivit eum, qui ex dispensatione Apostolica retineat Ecclesiam Parochialem cum Canonicatu, vel Dignitate in alia Ecclesia, fructus omnes Canonicatus posse percipere, dum resident apud Parochialem; non tamen distributiones quotidianas, & alia, quæ percipi non solent ab absentibus ex justa causa. Consonant itidem plura hujus S. Congreg. Decreta, quæ referuntur apud *Garz. de Benefic. par. 3. cap. 2. num. 185. & seq. Pignattell. consult. 114. n. 59. & consult. 115. n. 35. tom. 9.*

Quanam autem ratione conciliari possit dispositio Sac. Concilii Tridentini cum Piana Constitutione, tradit *Monet. de Distr. quot. par. 2. quæst. 11. num. 69. & seq.*

Denique *in Melevitana Divinorum Officiorum*, proposito septimo Dubio, an Parochus, qui simul erat de Collegio Beneficiatorum, impeditus ratione Curæ, deberet haberi pro præsente ad effectum lucrandi distributiones, Sacra Congregatio *die 29. Januarii 1718.* respondit negative.

Duo itaque, quæ sequuntur, Dubia erunt decidenda.

I. *An Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Pauli Baretis intra Civitatem, teneatur residere in dicta Ecclesia; sive potius in Ecclesia Parochiali S. Pauli extra Civitatem juxta Decretum anni 1697. & quatenus affirmative quoad secundam partem.*

II. *An eidem Archipresbytero competant Distributiones quotidianæ, perinde ac si interesset Divinis Officiis in dicta Ecclesia Collegiata intra Civitatem in casu &c.*

Dilata, & proponatur cum eisdem dubiis.

MEDIOLANEN. CONGRUÆ. Cum sub annum 1604. Cardinalis Fridericus Borromæus, tunc Mediolanensis Ecclesiæ Antistes, ex facultate indulta a Sac. Conc. Trid. sess. 21. cap. 4. de Ref. novam instituisset Parochiam in Ecclesia S. Mariæ, existente in loco Puriæ pro congrua substentatione Rectoris Communitates Puriæ, & Dasii per Instrumentum promiserunt se ei soluturas quotannis in perpetuum *libras* 360. *Imperiales secundum cursum monetæ Vallis Solidæ* Solutionem hanc dictæ Communitates peragere cœperunt in libra quam vocant *Terzola*, cusa in finitima ditione Helvetica. Sed aucto ibidem exstrinseco illius monetæ valore, nec propterea exequantæ æstimationem, quam ei tribuebat commercium in ducatu Mediolanensi, Curia Archiepiscopalis anno 1621. decrevit persolvi a memoratis Communitatibus debere Parocho annuas *libras* 360. *Imperiales monetæ Mediolani, juxta valorem tamen currentem in Valle Solida tempore erectionis dictæ Parochialis Ecclesiæ Puriæ.* *Sess. 21. c. 4. de ref.*

Anno autem 1623. Arbiter ab utraque Parte electus modum in solutione servandum explicavit his verbis - *Che detti Homini siano obligati ogni anno sborsare, e con effetto pagare al predetto Rev. Curato lire 360. Imperiali, o vero in moneta di Milano, o vero in denari non proibiti, ma permessi nello stato di Milano &c. per due parti, & in moneta per la terza parte di moneta corrente, e secondo il valore e corso delle monete, il quale nella Valsolda nel tempo, che fu celebrato detto Instrumento di Erezione communemente correva, e si corre.*

Nova sub annum 1722. orta est controversia, num scilicet solvendæ essent libræ Helveticæ solidorum 20. Helveticorum; qui constituunt solidos 16. monetæ Mediolani, ut a Communitate Puriæ contendebatur; an vero libræ constatæ ex 20. solidis monetæ Mediolanensis, quemadmodum Parochus propugnabat; & juxta petitionem Parochi judicium tulit Curia Archiepiscopalis.

Delata per appellationem Causa ad A. C. Reverendissimus de Gentilibus tunc in eo Tribunali jus dicens, per sententiam definivit, Parocho solvendas esse *libras*

bras Imperiales monetæ Mediolanensis de solidis 20. in singulas libras; hac tamen adjecta declaratione, quod solutio fieri possit *in monetis realibus currentibus, & non bannitis; sed communiter in commercio de tempore in tempus currentibus in Valle Solida, quarum valor regulandus juxta illarum communem cursum currentem in Valle Solida peræquet dictas libras Imperiales monetæ Mediolanensis.*

Verum Communitate Puriæ iterum provocante adversus hanc sententiam, R.P.D. Sacripantes pronunciavit Congruam Parocho pendendam, debere esse in summa *librarum 360. Imperialium, juxta cursum monetæ Vallis Solidæ, hoc est solidorum 16. pro qualibet libra monetæ Mediolani.*

Addidit etiam in eadem sententia dictam Communitatem Puriæ teneri solvere Párocho *libras 36. annuas Mediolani „ toties quoties, tam Bartholomæus Albertollius modernus Parochus, quam ejus pro tempore Successores continuabunt peragere infrascriptas functiones extraordinarias, non conventas, nec expressas in Instrumento Erectionis dictæ Parochialis, videlicet asperſionem in Cemeterio omnibus diebus Dominicis, cantum Missæ cum Litaniis B. Mariæ Virginis omnibus diebus Sabathi cujuslibet anni, Processionem Immaculatæ Conceptionis in omnibus secundis Dominicis cujuslibet mensis, Benedictionem in Territorio contiguo Domibus in ultima Festivitate Sanctissimi Paschatis Resurrectionis, aliasque contentas, & expressas in depositione Testium.*

Rebus ita se habentibus, Causa a R. P. D. Auditore Sanctissimi commissa fuit huic Sac. Congregationi, ideoque, ut satisfactum sit utrique Parti, jura sua in medium allaturæ, proponitur decidendum.

I. An congrua librarum 360. annuatim debita Parocho Locorum Puriæ, & Dasii solvi debeat ad rationem solidorum 20. monetæ Mediolani pro qualibet libra, sive potius ad rationem solidorum 16. ejusdem monetæ pro qualibet libra in casu &c.

II. An Parochus prædictus teneatur ad asperſionem Cæmeterii dierum Dominicis, cantum Missæ cum Litaniis B. Mariæ Virginis omnibus diebus Sabathi, Processionem Immaculatæ Conceptionis in secundis Dominicis cujuslibet mensis, Benedictionem Domorum in Territorio contiguo in ultima festivitate SS. Paschatis Resurrectionis in casu &c., & quatenus affirmativè?

III. An aliquod emolumentum, seu eleemosynam, & in qua summa Communitas Puriæ præstare debeat Parocho in casu &c.

Dilata, & audiatur Eminent. Archiepiscopus super secundo, & tertio Dubio.

Sess. 22. c. 4. de ref.

REATINA. In Cathedrali Ecclesia Reatina sexdecim sunt Canonici, comprehensa prima Dignitate, & duodecim Beneficiati, totidemque Clerici Beneficiati. Contentio autem est, an Beneficiati suscipere Sacros Ordines debeant, & Missas Conventuales celebrare diebus ferialibus, necnon Diaconi Officium obire in omnibus Missis, quæ solemni ritu decantari solent, tam ferialibus, quam festis diebus.

Ut res altius repetatur, Nicolaus Papa V. anno 1453. statuit, Canonicos prædictæ Ecclesiæ singulis tam Dominicis, & Festis, quam aliis ferialibus diebus per totum annum Missas Conventuales per se, vel per alios Canonicos cantare debere. Omnes præterea Præbendas, tam *Canonicales*, quam *Beneficiales* suppressit, omnesque reditus in unam reduxit Massam, cujus participatione frui posse voluit eos tantum Canonicos, & Præbendatos, qui Divinis Officiis interfuerint.

Pius II. in Constitutione edita anno 1461. ut contrariam, quæ irrepserat, consuetudinem tolerret, decrevit, Canonicos, qui Sacris Ordinibus initiati non essent, dimidiam dumtaxat partem proventuum posse percipere, & jure suffragii in Capitulo carere debere. De Beneficiatis autem nihil disposuit.

Extant præterea Constitutiones anno 1473. ab Episcopo Reatino latæ, quæ que sic habent: *In cantandis Missis, tam per Canonicos in diebus Dominicis, & Festis*

cum

cum Paramentis convenientis coloris, quam per Beneficiatos diebus aliis, & cum Ministris, & de Missis Beatæ Virginis, & Commemorationis Defunctorum, consuetudinem hactenus observatam laudantes, illam præsenti Constitutione confirmamus, & inviolabiliter observari mandamus.

In antiquo Camerariatus libro, qui initium ducit ab anno 1487. habetur Taxa frumenti *pro Beneficiatis Missas cantantibus*.

In Ecclesiæ Sacro Vestiario palam exposita retineri consuevit Tabella, præscribens ordinem dierum, quo quisque Beneficiatus ministerium Diaconi, & quisque Clericus Beneficiatus Subdiaconi Officium explere deberet.

In provisionibus, vel a Sede Apostolica, vel ab Ordinario factis de hujusmodi Beneficiis, varia est, & difformis observantia. Pluries enim collatio noscitur facta in Clericos, qui per ætatem promoveri nec etiam infra annum ad Sacros Ordines poterant; itemque cum expressione, quod Beneficium nullum Ordinem Sacrum annexum haberet. In aliis vero Apostolicis provisionibus fit mentio oneris celebrandi, vel per se ipsum, vel per alium, Missas debitas, etiam Conventuales, necnon canendi Evangelia.

Ad hæc accedit, quod cum Sperandeus Caravoleus sub anno 1638. assecutus fuisset unum ex dictis Beneficiis, ut vocat, Præbendalibus, ætatem agens annorum 23. Capitulum, per illud tempus, quo ob defectum ætatis Presbyterali Ordine initiari ille non potuerat, contendebat, medietatem dumtaxat distributionum ei deberi, ad normam memoratæ Bullæ Pii II. At hæc Sacra Congregatio *die 26. Januarii* 1658. respondit, *integras deberi distributiones*.

Alia etiam controversia anno 1675, ad eamdem Sacram Congregationem delata fuit. Cum enim Canonici contenderent medietatem fructuum, quæ amittebatur a Canonicis Sacerdotali Ordine nondum decoratis, adjudicandam esse cæteris tantum Canonicis; neque eam participare posse Beneficiatos; propositum fuit ad istorum instantiam Dubium -- *An Beneficiati, & Clerici participare debeant de medietate redditnum, quæ Canonicis non constitutis in Sacris decrescit* --, Sacra tamen Congregatio - *Causam rejecit ad Judices suos*.

Nuperrime autem, cum Capitulum integras distributiones negaret Cajetano Ceccotto Beneficiato ad Sacros Ordines non promoto, A. C. per sententiam confirmavit Decretum, quo antea Episcopus pronunciaverat, integras distributiones ei esse debitas.

Variæ denique afferuntur testificationes in utramque partem circa Consuetudinem. Alii quippe Testes affirmans Beneficiatos consuevisse Missas Conventuales diebus Ferialibus per Turnum, atque etiam Evangelia in Missis Solemnibus cantare, multatosque fuisse eos, qui absque legitimo impedimento huic muneri quandoque non satisfecerunt, vel per se ipsos, vel per alios Collegas. Alii vero asserunt, Beneficiatos numquam fuisse compulsos ad munus illud obeundum, sed sponte aliquos illud implevisse, ut certam frumenti distributionem participarent, qua carebant alii ex Beneficiatis, qui a Missis Conventualibus, & Evangeliis cantandis abstinebant.

Episcopus refert immemorabilem vigere consuetudinem, ut Canonici diebus tantum festis per turnum Missam cantent, inservientibus Beneficiatis ad Evangelium, & Clericis Beneficiatis ad Epistolam; Diebus vero ferialibus consuevisse Missam canere Beneficiatos, tunc quoque ministrantibus aliis Beneficiatis ad Evangelium, & Clericis Beneficiatis ad Epistolam. Subjungit tamen non omnes Beneficiatos Sacrum illud Ministerium exercuisse, sed nonnullis pro libito abstinentibus, alios itidem Beneficiatos abstinentium vicem implevisse, percepta emolumenti distributione. Postremo inquit recentiori tempore auctum esse numerum eorum ex Beneficiatis, qui renuunt subire onus cantandi Missas, & Evangelia; quippe quod existimant suis Beneficiis annexum non esse; proindeque concludit, non mediocre Divini cultus detrimentum imminere.

Hæc sunt, quæ ad factum pertinent Quantum vero spectat ad Juris Canonici dispositionem, *in Clementina de ætat. & qualit. proficien. cap.2.* statuitur, eos, qui in Cathedralibus Ecclesiis obtinent Dignitates, Personatus, Officia, vel Præbendas

bendas, quibus certi Ordines sunt annexi, nisi ad hujusmodi Ordines infra annum promoveantur, Capitulari voce, & dimidia distributionum parte carere debere. Tridentini itidem PP. *sess.22. cap.4. de Ref.* ita sanxerunt - *Ii, qui Dignitates, Personatus, Officia, Præbendas, Portiones, ac quælibet alia Beneficia in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis obtinent, aut imposterum obtinebunt, quibus onera varia sunt annexa, videlicet, ut alii Missas, alii Evangelium, alii Epistolas dicant seu cantent, quocumque ii privilegio, exemptione, prærogativa, generis nobilitate sunt insigniti, teneantur, justo impedimento cessante, infra annum ordines suscipere requisitos; alioquin pœnas incurrant juxta Constit. Concilii Viennen. quæ incipit, Ut ii, qui: quam præsenti decreto innovat; cogantque Episcopi, eos diebus Statutis dictos Ordines per se ipsos exercere* - Beneficiati tamen contendunt, Sanctiones istas ad se non pertinere, propterea quod nullus Ordo Sacer, nullumque ex iis Sacris Ministeriis proprie sit annexum talibus Beneficiis, sed in eorum libera voluntate positum sit ea exercere, ad effectum scilicet participandi certa emolumenta celebrantibus, sacrisque Ministris assignata.

Conferre ad resolutionem propositæ disceptationis forsan possunt ea, quæ de Cappellanis Cathedralis Ecclesiæ Montis Politiani discussa olim fuisse in hac Sac. Congregat. refert *Fagnanus in cap. Ut Abbates num.53. de ætat. & qualitate* Nec non quæ recentius tractata sunt *in Squillacen. Missæ Conventualis* inter. Canonicos Cathedralis Ecclesiæ, & Presbyteros participantes quamdam Massam appellatam *Comuneria.* Nam cum die 24. Septembris 1712. propositum fuisse Dubium - *An onus celebrandi Missas Conventuales spectet ad solos Canonicos* - Sacra Congregatio respondit - *Affirmative* - Deinde vero die 17. Martii 1714. proposito alio dubio *An Canonicis celebrantibus Missam Conventualem, teneantur Presbyteri assistere in munere Diaconi, & Subdiaconi* - Rescriptum fuit *Negative* - Et utraque resolutio confirmationem obtinuit in Congregatione habita die 19. Novembris 1729.

Determinandum itaque ab EE. VV. erit.

I. *An Beneficiati Ecclesiæ Cathedralis Reatinæ teneantur suscipere Ordines Sacros in casu &c.*

II. *An Beneficiati dictæ Cathedralis teneantur celebrare Missas Conventuales diebus Ferialibus, & canere Evangelia in omnibus Missis solemnibus, tam diebus Ferialibus, quam Festis in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem Eminentissimi Præfecti.

Sess.7.c.7. de Ref. Sess. 24. c.13. de ref.

NULLIUS, SEU MONTIS CASINI PRÆEMINENTIARUM. Ad instantiam Universitatis Terræ Peschi Constantii, reclamantis adversus Capitulum, & Presbyteros Ecclesiæ Matricis, & Parochialis, proposita aliàs inter cætera fuerunt quatuor, quæ sequuntur, Dubia.

I. An pro exercenda Cura actuali Ecclesiæ Collegiatæ Receptitiæ Parochialis Terræ Pesci Constantii sit deputandus Vicarius actualis. Et quatenus affirmative.

II. An debeat esse perpetuus, vel amovibilis, & a quo sit nominandus.

III. An, & quomodo sit approbandus ab Ordinario Cassanen.

IV. An posita deputatione Vicarii, alii Presbyteri dictæ Ecclesiæ possint se ingerere in administratione dictæ Curæ.

Die autem 26. Januarii 1726. hæc Sac. Congregatio rescripsit ad I. II. & III. *esse ab Ordinario deputandum Parochum perpetuum, prævio concursu.* Ad IV. *Negative, sed esse providendum ab Ordinario de Sacerdotibus adjutoribus.*

Eorumdem Dubiorum examen instauratum fuit die 11. Septembris 1728 Cumque disputationis cardo verteretur potissimum in eo. an Cura Animarum resideret penes Capitulum Presbyterorum dictæ Ecclesiæ, vel potius penes Abbatiam Montis Casini ex vi unionis dictæ Ecclesiæ, quæ a Sede Apostolica asserebatur facta, hinc Sac. Congregatio respondit - *Dilata, & coadjuventur probationes quoad unionem.*

Nunc

Nunc vero memoratum Capitulum Presbyterorum, & Universitas dictæ Terræ fœderatis studiis decerni postulant, deputandum fore Vicarium, nominandum ab eisdem Presbyteris, cum successiva dumtaxat approbatione Ordinarii, qui est Abbas Montis Casini. Quod enim Titulus Parochialis, atque ipsa cura Animarum sit penes dictum Capitulum, deducunt Presbyteri ex quo Capitulum percipit Decimas, al aque emolumenta Parochialia, & sustinet omnia onera Curæ actualis: In Archivo Capituli asservantur omnes libri Parochiales: Functiones Parochiales explentur ab ipsis Presbyteris Capitularibus: Denique in ipsis Visitationibus ab Abbate Montis Casini, tamquam Ordinario factis, aliisque actibus, qui ab eodem Abbate prodierunt, enunciatum fuisse constat, Curam Animarum existere penes Capitulum.

Ubi vero Animarum Cura apud Capitulum resideat, inferunt non esse locum electioni Parochi in concursu, sed deputari debere Vicarium pro exercitio ejusdem Curæ cum assignatione congruæ portionis fructuum.

Et quamquam S. Conc. Trid *sess.7. cap.7. de Ref.* non determinet, an Vicarii pro exercitio Curæ deputandi, debeant esse perpetui, vel amovibiles, sed hoc Ordinarii judicio deferat; tamen S. Pius V. in Constit.47. §.4. ita statuit - *Volumus insuper, & ita mandamus, quod dicti Vicarii perpetui non ad liberam Ordinariorum electionem, sed ad nominationem illorum, in quorum Ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum Ordinariorum, seu eorum Vicariorum præsentio examine, approbatione deputentur*. Idemque S. Pius V. quoad Ecclesias Parochiales unitas Basilicis Urbis, disserte jussit, Vicarios debere esse perpetuos, ut videre est in Constit 139.

Animarum curæ longæ quidem melius esse consultum per Vicarios perpetuos, quam per Vicarios amovibiles, fuse demonstrat *Fagnan. in cap. Ex parte num.9. & seqq. de Offic. Vicar.* Et hac de re aliquas hujus Sac. Congregationis resolutiones refert *Monarell. Formul. Eccles. par.4. in supp. pag 54. num.172. & seqq.*

At nihilominus *in Assisien. Curæ Animarum 16 Novembris* 1709. 29 *Maii* 1710. eadem S Cong respondit, Capitulum, penes quod residet habitualis cura Animarum, posse deputare pro exercitio ejusdem Curæ duos Cappellanos amovibiles, ab Ordinario approbandos, eosque appellari debére Cappellanos Curatos.

Recentius vero *in Alithan. Curæ* 12. *Januarii* 1726. rescriptum fuit, posse Capitulum in fine cujuslibet anni eligere duos Capitulares pro exercitio Curæ actualis, dummodo ab Episcopo fuerint approbati.

Ex parte autem Abbatis Montis Casini contenditur, habitualem curam Animarum haud quaquam pertinere ad Capitulum dictæ Ecclesiæ Matricis Terræ Peschi Constantii, sed ad Abbatiam de Monasterii, propterea quod Ecclesia illa prisco tempore esset membrum Monasterii S Petri de Avellana, quod auctoritate Sedis Apostolicæ subjective unitum fuit Monasterio Cassinensi. Quamvis enim in Literis Apostolicis pro hac unione editis mentio solum fiat de Præpositura Avellana, infert tamen Abbas, quod si prædicta Ecclesia pertinebat ad Præposituram, & hæc fuit incorporata Monasterio Montis Casini, proinde censeri debeat annexa etiam eidem Monasterio Ecclesia illa Parochialis. Quo posito, sequeretur non esse solum reservandam Abbati, tanquam Ordinario, approbationem Vicarii, sed ad eum pleno jure spectare talis Vicarii deputationem Vicarium vero non perpetuum, sed ad nutum amovibilem se posse constituere putat Abbas, non solum ex vi dictæ Constitutionis S. Pii V. §.5. ubi in Parochialibus, quæ Monasteriis unitæ sint, statuitur facienda deputatio Vicarii amovibilis; sed etiam ex Apostolicis Privilegiis Congregationi Cassinensi super hoc indultis, de quibus *in Bullar. Cassin. Const.*100. & 211. *tom.*1., & *Const.*441: *tom.*2 & quibus consonant Decreta relata *in d. Bullar. Cassin. Const.* 236. 237. 243. 244. *tom.*1. & *Const.*440, 441. 549. & 554. *tom.*2.

Discutiendum itaque erit.

An, & quomodo sit standum, vel recedendum a decisis sub die 26. Januarii 1726. *quoad primum, secundum, tertium, & quartum Dubium, in casu &c.*

In decisis, ita tamen, ut cæteris paribus præferantur Præsbyteri ejusdem Ecclesiæ, & amplius.

Die Sabathi 16. Junii 1731.

IN postrema Congregatione, habita die 2. currentis mensis, non prodiit Resolutio quoad binas inferius descriptas Causas; ideoque resumpto Folio dignabuntur EE. VV. decernere.

Sess. 24. c. 12. de Ref.

PISANA.

I. *An liceat Cappellanis Beneficiatis Primatialis Ecclesiæ Pisanæ sedere in Choro ordinario immediate post Canonicos, & in eadem linea.*

II. *An id ipsum liceat eisdem Beneficiatis in Choro æstivo.*

III. *An idem sit servandum in omnibus sacris Functionibus, peragendis a Capitulo, & Canonicis cum interventu eorumdem Beneficiatorum in omnibus aliis Ecclesiis Civitatis in casu &c.*

Dilata, & proponatur arbitrio Eminentissimi Præfecti.

Sess. 6. c. 2. de Ref. & Sess. cap. 1. de ref.

AQUILANA.

I. *An Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Pauli Baretis intra Civitatem teneatur residere in dicta Ecclesia, sive potius in Ecclesia Parochiali S. Pauli extra Civitatem iuxta Decretum anni 1697., & quatenus affirmative quoad secundam partem.*

II. *An eidem Archipresbytero competant Distributiones quotidianæ, perinde ac si interesset Divinis Officiis in dicta Eccl.sia Collegiata intra Civitatem in casu &c.*

Dilata, & proponatur omnino in prima.

Sess. 25. c. 19. de ref.

TOLETANA NULLITATIS PROFESSIONIS. Ex Decreto Sac. Congregationis, edito die 21. Aprilis currentis anni, Petrus Serrano Ord. Clericor. Regularium Ministrantium Infirmis obtinuit restitutionem in integrum ad hoc, ut etiam post quinquennium exceptionem nullitatis proponere posset adversus professionem in eo Ordine emissam. Additum tamen fuit, quod prævia confectione novi Processus faciendi per Ordinarium una cum Superiori locali Causa super dicta nullitate discutiatur in Sac. Congregatione. Ab hac autem secunda rescripti parte (relatis per Summarium precibus dicti Petri Serrano) recessum fuit in postrema Congregatione, & injuncta Causæ propositio super principali articulo nullitatis Professionis cum eodem veteri Processu.

Resumpto itaque Folio Congregationis habitæ die 2. Decembr. 1730. ubi facti series summatim exponitur, iterumque perpensis rationum momentis, dignentur EE. VV. determinare.

An constet de nullitate Professionis in casu &c.

Ad Eminentissimum Ordinarium, qui una cum Superiore locali procedat prout de jure.

Decretum de observan. & evit. in celebr. Miss.

ROMANA ELEEMOSYNÆ MISSARUM. Gaspar Probstat hæredem ex asse scripsit Archiconfraternitatem Sacrorum Stigmatum S. Francisci. Duo etiam prælegata ei reliquit, alterum nempe scutorum 150 cum annuo onere duodecim Missarum in perpetuum, & unius itidem perpetui Anniversarii; Alterum unius loci Montis, cujus tamen usufructu prius potiri voluit Mariam Lauram Monialem, donec vixerit.

Hære-

Hæreditatem vero totam ſubjecit oneri his verbis expoſito - *Doppo la ſodisfazione de' medeſimi legati debbano i detti Signori Guardiani vendere, ed alienare tutti li beni ed effetti della mia eredità, ed il ritratto di eſſi erogare nella celebrazione di tante Meſſe per ſuffragio dell' Anima mia, e ſeconda la mia intenzione, valutando la limoſina di eſſe Meſſe a ragione di due Giulii per ciaſcuna di eſſe.*

Archiconfraternitas die 15. Maii 1720. per modum proviſionis deputavit quatuor Sacerdotes, ut Miſſæ Sacrificium quotidie facerent in ſuffragium Teſtatoris, eiſque eleemoſynam perſolvit in uno dumtaxat Julio: ſimul tamen poſtulavit declarari a Sac. Congregatione, num ſibi liceret hanc ſolutionis peragendæ normam ſervare, ſibi ſcilicet adjudicando alium ex duobus Juliis, quos Teſtator aſſignavit in eleemoſynam pro ſingulis Miſſis; an vero debeat integra hæc eleemoſyna Sacerdotibus celebrantibus tradi.

Ad rem, de qua agitur, ea, quæ ſequuntur, ob oculos habenda videntur.

Inter Decreta generalia hujus Sacræ Congregationis, edita anno 1625., & approbata ab Urbano VIII. in ejus *Conſt.* 43. *Bull. tom* 4. ac recentius quoque ab Innocentio XII. ad X Dubium ita conceptum -- *An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna major ſolita pro celebratione Miſſæ, debeant dare eamdem integram eleemoſynam iis, quibus Miſſas celebrandas committunt; an vero ſatis ſit, ut dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam?* Reſponſum fuit - *Debere abſolute integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem ſibi retinere poſſe.*

Cumque *in Romana Eleemoſynam* 23 *Aug.* 1664. quæſitum fuiſſet: An id locum haberet etiam, quando Sacerdos, cui Miſſæ celebratio cum minori eleemoſyna commiſſa eſt, non ignorat majorem primo Sacerdoti tributam fuiſſe, & nihilominus ipſe contentus eſt minori, intelligens alioquin ab eo primo Sacerdote celebrationem ſibi non committendam, proindeque minorem etiam elemoſynam ſibi defuturam eſſe; Sac Congreg. cenſuit, in hoc etiam caſu locum habere præmiſſum Decretum anni 1625. ut *in lib.* 24. *Dec. pag.* 246.

In alia Cauſa *Romana Legati* ſpecies facti hæc erat. Teſtator reliquit Eccleſiæ S. Joannis Nationis Bononienſis ſcuta quingenta, *quæ inveſtiri voluit ad favorem dictæ eccleſiæ, & perpetuo ex fructibus dictorum ſcutorum quingentorum dictæ Eccleſiæ, ſeu ejus Deputati pro ea teneantur celebrari facere tot Miſſas defunctorum pro anima dicti Teſtatoris, quot importabunt fructus, valutando dictas Miſſas ad rationem Juliorum trium pro qualibet Miſſa*: Cum vero quæſitum fuiſſet - *An Sacerdoti celebranti pro Anima Teſtatoris debeatur eleemoſyna Juliorum trium in ſingulis Miſſis, ſive potius eleemoſyna ſolita unius Julii, & reliquum ad commodo Eccleſiæ*: Die 3. Auguſti 1658. Sac. Congregatio reſpondit - *Deberi Sacerdoti celebranti ſolitam eleemoſynam tantum, reliquum vero cedere ad commodum Eccleſiæ ut in lib.* 21. *Decr. pag.* 933.

In *Teatina*, cum Pio Monti Mortuorum relicta fuiſſet Maſſaria quædam, adjecto onere celebrari faciendi ex ejus fructibus tot Miſſas ad rationem duorum carolenorum pro unaquaque, & expeteretur declaratio, an Pius Mons teneretur tradere celebranti dictos duos carolenos, an vero unum juxta ſolitam eleemoſynam manualem, & alium ſibi poſſet retinere, titulo, & cauſa impenſarum, Sac. Congregatio die 7. Julii 1668. reſcripſit, dandas eſſe declarationes editas *in Romano* 3 *Auguſti* 1658., *ut in lib* 26. *Decr. pag.* 29.

In alia autem Cauſa *Romana Retentionis eleemoſynæ Miſſarum*, cum Cardinalis Corradus in Teſtamento juſſiſſet celebrari ſingulis annis Miſſas triginta in Eccleſia S. Gregorio dedicata per Sacerdotem eligendum a Rectore Domus Profeſſæ Societatis Jeſu, cui ſolvi mandaverat pro eleemoſyna ſcuta decem annua ex redditibus ſuæ hæreditatis, propoſitum fuit hoc Dubium - *An Sacerdos ſic electus a Patre Rectore poſſit dare alteri Sacerdoti, ad hoc ut celebret dictas Miſſas in dicta Eccleſia S. Gregorii juxta eleemoſynam currentem, retento ſibi eo, quod ſupereſt* - Sac. Congregatio die 21. Februarii 1688. reſcripſit *Negative ut in lib.* 38. *Decret. pag.* 90.

Recentius vero in una *Sancti Severi* cum Catharina de Zuccaris impoſuiſſet hæredi onus tot Miſſarum, quot ferre poſſent fructus percipiendi ex bonis hæredi a-riis, præſcripta eleemoſyna ad rationem trium Carolenorum pro quaque Miſſa, Officiales Seminarii, cui portio hæreditatis obvenerat, ſupplicarunt declarari - *An ipſis liceret Miſſas celebrari facere per proprium Cappellanum, ſolutâ eleemoſyna manuali unius Caroleni, applicando in uſus Seminarii alios duos Carolenos.* Et Sac. Congregatio *die* 18. *Julii* 1699. reſpondit - *Affirmative ut in lib.*49. *Decret. pag.*261.

Quæſtionem hanc fuſe, variiſque diſtinctis caſibus, tractant etiam *Amoſtaz. de Cauſis Piis lib.*2.*cap.*4. *n.*27. *& ſeqq. Paſqualig. de Sacrif. nov. leg. tom.*2.*quæſt.* 968. *cum plurib. ſiqq.*

Ceterum in caſu, qui nunc proponitur, perpendendum videtur, quidnam momenti in utramque partem habere poſſint plures circumſtantiæ; Prima nimirum, quod non agitur de Miſſis in perpetuum quotannis celebrandis, ſed ſemel juxta vires hæreditatis; Secunda, quo Archiconfraternitas non habet ſolum titulum Executoris, ſed etiam Hæredis; Tertia, quod eleemoſyna duorum Juliorum pro ſingulis Miſſis fuit per Teſtatorem taxata in eadem oratione, in qua Cuſtodes dictæ Archiconfraternitatis juſſi fuerunt vendere omnia bona hæreditaria, eorumque pretium erogare pro celebratione tot Miſſarum; id quod fieri non videretur ſi dimidia pars hæreditatis cederet commodo Archiconfraternitatis: Quarta, quod ipſi Archiconfraternitati hæredi duo prælegata Teſtator reliquit, non multum tamen utilitatis ei allatura; Quinta demum, quod Teſtator, nec certam Eccleſiam, in qua Miſſæ eſſent celebrandæ, nec certas perſonas, a quibus celebratio eſſet facienda, præſcripſit.

Declarare itaque EE.VV. dignabuntur.

An eleemoſyna pro Miſſis celebrandis juxta diſpoſitionem Gaſparis Probſtat ſit ſolvenda ad rationem manualis, itaut liceat Archiconfraternitati unum Julium pro ſingulis Miſſis ſibi retinere in caſu &c.

Negative ſolutis tamen utenſilibus; & amplius.

*Seſſ.*25. *c.*6. *de ref.*

FANEN. Eccleſiam Parochialem SS. Chriſtofori, & Conſtantii Paulus V. Pontifex anno 1607. erexit in Collegiatam, quam conſtare voluit ex Archipresbytero, ſex Canonicis, & duobus Manſionariis, *qui omnes* (ſic habet Bulla) *una cum Archipresbytero Capitulum ipſius Collegiatæ Eccleſiæ conſtituant.*

Præterea Menſæ Capitulari addixit omnia, quæ antea ad eamdem Eccleſiam pertinebant, bona, proventus, & emolumenta, ex quibus certam reddituum portionem, tam Archipresbytero, quam Canonicis, & Manſionariis aſſignavit. Denique Archipresbytero, & Capitulo facultatem fuit impertitus condendi ſtatuta, quæ tamen voluit examinari, & approbari a Sede Apoſtolica, vel ſaltem ab Epiſcopo; & poſt hujuſmodi examen, & approbationem inviolabiliter obſervari.

Anno 1692. conditæ fuerunt Conſtitutiones Capitulares, non tamen adhuc actum adſcitis Manſionariis, eaſque confirmavit Epiſcopus.

Quamquam vero jam inde ab anno 1621, quoad effectum perducta fuit erectio dictæ Collegiatæ, uſque ad annum 1681. Manſionarii æque ac Archipresbyter, & Canonici, ſemper conſueverint intereſſe Capitulo, atque Jure ſuffragii potiri in ſingulis actibus capitulariter geſtis; deinceps tamen præfati Manſionarii admiſſi in Capitulum, & ad ſuffragium ferendum non fuere, niſi quoad ea, quæ communem Maſſam ſpectabant, quemadmodum refert Epiſcopus in literis ad Sac. Congregationem datis.

Recentiori autem tempore contendentibus Canonicis (Archipresbytero tamen diſſentiente) Manſionarios in quocunque actu, & negotio arcendos eſſe a Capitulo; ex contrario autem Manſionariis petentibus ſe ad ſuffragium ferendum ſemper admitti in omnibus Capitularibus negotiis, & actibus, Curia Epiſcopalis

palis per ſententiam definivit, Beneficiatos ſive Manſionarios Capitularibus congregationibus intereſſe, & ſuffragium ferre poſſe, ac debere in iis duntaxat negotiis, quæ communem Maſſam reſpicerent.

Huic ſententiæ non acquieſcentibus Canonicis, commiſſa cauſæ cognitio fuit Sac. Congregationi. Itaque Canonici ſpem ſuam collocant in ea Juris regula, quæ docet, Beneficiatos ſive Cappellanos, aut Manſionarios non eſſe de gremio Capituli, nec appellatione Capituli comprehendi, juxta *Gloſſ. in cap. penult. verb. aſſiſios de Clerie. non reſid.* cui conſonant etiam Decreta Sac. Congregationis *in Januen. Cappellaniarum* 24. *Auguſti* 1680. & 5. *Julii* 1681.

Putant itidem non obſtare, quod commodum Maſſæ communis non ad ſolos ſpectet Canonicos, ſed eti m ad Manſionarios, qui illius debent eſſe partic pes atque conſortes; ubi enim Maſſa communis non ſit conflata ex bonis tam Canonicorum quam Beneficiatorum, ſed ex bonis Eccleſiæ, tunc tametſi eam quoque participent Beneficiati ob ſervitium, quod Eccleſiæ præſtant, nihilominus adminiſtratio competit ſolum Canonicis, ita tamen, ut eam explorare etiam liceat Beneficiatis, iique ſint audiendi, ſi quid opponere circa eandem adminiſtrationem velint; cum recte illam g ri ipſorum quoque Beneficiatorum interſit, juxta reſolutionem a Sac. Congregatione editam *in Aſten. Statutorum* 12. *Julii* 1682., quam refert luculenter quæſtionem hanc tractans, *Eminentiſſimus Petra ad Conſt.* 1. *Divi Leonis & Magni a num.* 11. *ad plures ſeqq. tom.* 1.

Manſionarii vero contendunt, inſpiciendam potiſſimum eſſe Pontificiam Bullam, quæ originem formamque dedit huic Collegiatæ Eccleſiæ, & in qua Capitulum conſtituitur, non ſolum ex Archipresbytero, & Canonicis, ſed etiam ex Manſionariis. Quamobrem ſi ex lege fundationis Manſionarii ipſi ſunt pars corporis Capitularis, inferunt, ſibi competere jus ſuffragii ferendi in omnibus negotiis Capitularibus; vel ſaltem, & certius in iis, quæ ſpectant ad maſſam communem, cujus in partem eos vocat Bulla, prout omni tempore ſervatum fuiſſe affirmant. Privilegio autem, aut legitima conſuetudine adſtipulante, repelli non poſſe Beneficiatos a ſuffragio in actibus Capitularibus ferendo, cenſuit Sac Congregatio *in Montis Peluſii* 6. *Junii* 1682.

Diſcutiendum itaque proponitur.

An, & in quibus actibus liceat Manſionariis Eccleſiæ Collegiatæ SS. Chriſtofori, & Conſtantii intereſſe Capitulo, ibique Suffragium ferre una cum Canonicis in caſu &c.

Affirmative in omnibus ad formam Bullæ.

ROMANA EMOLUMENTORUM FUNERALIUM. Eccleſia Monialium S. Silveſtri in Capite antiquitus erat Parochialis, ſed deinde Parochia fuit unita alteri Parochiali Eccleſiæ S. Laurentii in Lucina. Plura ſepulchra, fortaſſe condita ante translationem Parochialitatis, nunc etiam exiſtunt in memorata Eccleſia S. Silveſtri, ex quibus unum pertinet ad Familiam Palumbariam, & in illud ſe inferri juſſit Marchioniſſa Olimpia Palumbaria, quæ anno 1721. obiit in Parochia Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ ad Martyres. Antequam tamen cadaver funere efferetur, Eminentiſſimus Urbis Vicarius, inſtante ejuſdem Eccleſiæ Capitulo decrevit per modum proviſionis, & ſalvis utriuſque Partis juribus, illud eſſe tumulandum in Eccleſia Sancti Silveſtri præmiſſa tamen a Monialibus obligatione *retinendi illud una cum omnibus emolumentis funerariis in forma depoſiti, ac reſtituendi ad omne Mandatum ejuſdem Eminentiſſimi Domini*. Atque ita factum ſuit. & Seſſ. 25. c. 13. de reſ.

Cauſa poſtmodum diſcuſſa, R. P. Caſonus Judex ab eo deputatus per ſententiam definivit, ea omnia emolumenta reſtituenda eſſe Capitulo S. Mariæ ad Martyres. Sed appellatione a Monialibus interpoſita, ſan. me. Benedictus XIII. ejuſdem Cauſæ cognitionem commiſit huic Sac. Congregationi.

Cadaverum tumulatio in Eccleſiis Monialium improbari conſuevit, tam ab hac Sac. Congr. juxta decreta pluries edita, ac potiſſimum *in Lunen. Sarzanen.* 28.

No-

Novembris 1711. quam ab altera Episcoporum, & Regularium, præsertim *in Mantuana* 15. *Martii* 1697., *& in Comen.* 11. *Martii* 1705.

Extat etiam hac de re Statutum Cleri Romani *cap.3. de Jur. eligen. Sepul. atque funeran.* §.1., ubi in additione confirmata a san. mem. Clemente XI. ita cavetur *Sepulturæ electionem fieri posse in quacunque Ecclesia, seu loco Religioso declaramus, dummodo locus ille de jure communi, vel ex Privilegio Apostolico jus sepeliendi habeat; non autem quoties eo caret, ut sunt Oratoria, Ecclesiæ Regularium virorum, qui habent Ecclesias interiores, vel ex peculari institutо non habent sepulchra pro extraneis, Ecclesiæ Monialium, exceptis iis, &. in quibus animarum cura exercetur, & alia id genus &c, Quod si ex permissione Superiorum illarum Religionum, quæ non habent Sepulchra pro extraneis, & ex licentia nostra sepelliatur Cadaver in Ecclesiis, quæ jus sepeliendi non habent, tunc integrum funerale spectet ad Parochialem Ecclesiam, cui ex hujusmodi licentia in nihilo præiudicatum esse intelligatur quoad omnia emolumenta, etiam proprii Vespillonis, ac si in eadem Ecclesia Parochiali sepultum fuisset &c.*

Addit Capitulum etiam documenta observantiæ, Cum enim anno 1717. ex hac vita migraverit Marchio Marianus Palumbaria in Parochia Sanctissimi Salvatoris de Cuppellis, deindeque anno 1718. obierit Canonicus Oddus, & Antonius Palumbaria intra fines Parochiæ S. Eustachii, sepultique ambo honorifice fuerint in eadem Ecclesia Monialium S. Silvestri in Capite; quidquid ceræ ad utrumque funus pertinebat, uterque Parochus obtinuit.

Hisce exemplis, quæ ipsam Familiam Palumbariam spectant, adstipulatur, & aliud; nam sub annum 1718. Franciscus de Fabianis, defunctus in Parochia S. Thomæ in Parione, conditus fuit in gentilitio Sepulchro, quod existebat in Ecclesia Monialium Sanctissimæ Conceptionis ad Montes. Omnia autem emolumenta funeraria deberi parocho definivit Sententia R.P.D. Vicesgerentis.

Moniales autem S. Silvestri allegant immemorabilem consuetudinem humandi Cadavera in earum Ecclesia, indeque inferunt, præsumendum esse Apostolicum Beneplacitum, cujus ope id sibi liceat. Potissimum vero tum quia Ecclesia illa, ut dictum est, erat olim Parochialis; tum etiam quia decorata est Titulo Cardinalitio, quo quidem nomine peculiarem prærogativam circa Jus sepeliendi ei competere posse existimant.

Proponitur itaque determinandum.

An Emolumenta funeris bon. mem. Marchionissæ Palumbariæ integre spectent ad Ecclesiam Parochialem in casu &c.

Proponatur in prima.

Sess.25. c.21. de ref.

COLONIEN. JURIS VISITANDI. Orta inter Magnum Priorem Alemaniæ Ordinis Hierosolymitani, & Commendatarium Colonienſis Præceptoriæ SS. Joannis, & Cordulæ controversia circa Jus visitandi; disceptatum in Sac. Congregatione fuit die 17. Aprilis 1728. hoc Dubium: *An, & quomodo prædicti Ordinis Magistro, seu Magno Priori, competat Jus visitandi dictum Conventum, & Præceptoriam, seu potius constet de causis exemptionis* -, atque ita decisum - *Affirmative quoad primam partem iuxta Bullam Rhodianam, & negative quad secundam.*

Hinc Commissarius Magni Prioris Visitationem Præceptoriæ, & Conventus explevit. Sed cum deinde Visitationem prosequi vellet cum personali accessu ad Villas, & Agros, ad eamdem Commendam spectantes, Commendatarius, & Conventuales sese ei præbuerunt Contradictores. Existimant enim id non esse permittendum Magno Priori, propterea quod prædia rustica, in quibus nulli Religiosi moram facere soleant, non indigeant personali Visitatione, sed satis esse debeat Visitatio Conventus, ad quem tales fundi pertinent; cum Visitator in ipso Conventu manens explorare, compertamque habere possit administrationem bonorum temporalium, tum ex libris, tum ex eorum examine, penes

quos

quos est rerum gerendarum cura ; nec proinde imponendum Commendatario sit onus sumptuum, quos requireret accessus Visitatoris ad ipsa rustica prædia.

Porro Bulla Rhodiana, ad cujus normam competere Magno Priori Jus Visitandi decretum fuit, nihil peculiare habet hac de re, sed generalibus utitur hisce verbis - *Correctioni, superioritati, & obedientiæ, subjectioni, & visitationi Prioris submittimus, & constituimus.*

In Statutis autem Religionis Hierosolymitanæ plura sunt loca ad rem, de qua agitur, perpendentia. In primo quippe Statuto de Visitationibus ita cavetur - *Debbano* (scilicet Priores, & Castellanus Emposiæ) *ogni cinque anni visitare diligentemente in persona tutte le Baglive &c., Case, Membri &c., e tutti gli altri luoghi a loro soggetti* - Tertium sic habet: *Visitino le Reliquie, i giocali, gli ornamenti delle Chiese, e degli Oratorii &c. Appresso ricerchino diligentemente, se il Divino Officio rettamente si celebra &c. E poi come le Possessioni, e l'entrate della Commenda siano amministrate &c., scriveranno ancora nominatamente nel' atto della Visita tutti i titoli, ed il valore di ciascheduna Possessione, e delle Grancie, e de i Poderi rustici, ed urbani* - Sextum his verbis conceptum est - *I Visitatori nel visitare le Commende usino moderate spese nelle Cavalcature, e nelli Servitori, acciochè i Commandatori non siano gravati di eccessive spese.* Denique in Nono, quod respicit probationem melioramentorum requisitam in eo, qui Jure optionis aliam pinguiorem Commendam assequi velit, ita præscribitur - *Nel visitare le Commende di coloro, che pretendono di migliorarsi, i Commissarii deputati devono con ogni diligenza e cura visitare la Commenda, così nel capo, come ne i membri, e nelle case; e vedere adochiatamente quello, che sarà stato migliorato.*

Observantia autem favere videtur Commendatario, nam in Visitationibus pluries superiori tempore peractis, haud apparet Visitatorem se contulisse ad Villas, & Agros Commendæ, sed eum in ipso Conventu Colonensi subsidentem omnes sui muneris partes explevisse ex earumdem visitationum actis colligitur.

Partes itaque erunt EE VV. decernere.

An, juxta Bullam Rhodianam competat Magno Priori Alemaniæ Jus Visitandi cum personali accessu Villas, & Bona Campestria, spectantia ad Sacram Domum, seu Præceptoriam SS. Jocunis, & Cordulæ Coloniæ in casu &c.

Dilata, & ad D. Secretarium.

SARNEN. EMOLUMENTORUM FUNERALIUM, ET DECIMARUM.

Sess 7.. c.5. & 7. de ref.

Michael Milonus Canonicatum obtinuit in Ecclesia Cathedrali Sarnen., & fructus quidem Præbendæ percepit, sed Decimarum, & emolumentorum funerariorum participatione eum posse potiri negarunt alii Canonici, propterea quod ille non sit ad excipiendas confessiones approbatus, nec operam suam ponat in exercitio Curæ Animarum, cui sunt correspectiva, tam lucra funeraria, quam Decimæ.

Quamobrem dictus Canonicus Milonus demonstrare hodie nititur, Curam actualem minime residere penes singulos Canonicos. In hunc vero finem affert Literas, quas die 5. Maii 1645. dedit hæc Sac. Congregatio ad Episcopum in hæc verba - *Quoad curam animarum Ecclesiæ Cathedralis, non probarunt Eminentissimi Patres, quod vage Capitularibus immineat, sed mandarunt, alicui certæ Præbendæ de consilio Capituli adjungi, vel Vicariam inibi erigi perpetuam, ut subjectus Populus certum Pastorem agnoscat.*

Plures etiam profert provisiones a Sede Apostolica deinde factas de Canonicatibus ejusdem Ecclesiæ, absque tamen ulla expressione, quod illis immineret Animarum Cura. Itemque addit, consuevisse ab Episcopo deputari Vicarium amovibilem pro exercitio Curæ Animarum in dicta Ecclesia Cathedrali.

Ne me vero obstare existimat, quod decimæ, & emolumenta funerum videantur esse correspectiva exercitio Curæ animarum. Inquit enim, istiusmodi proventus ex veteri more conflare distributiones quotidianas, quæ singulis Canonicis

assignantur, & quarum proinde participationem sibi quoque deberi contendit ex titulo Canonicat s, non vero ex vi Parochialis ministerii.

At contradictores Canonici affirmant, non solum residere penes Capitulum Curam habitualem, sed, & actualem esse penes omnes Canonicos, idque apparere, tum ex sacris Visitationibus, tum ex legibus Synodalibus, tum ex continua observantia. Ajunt quidem, etiam deputari solere unum, vel duos Æconomos pro exercitio ejusdem Curæ Animarum; sed ideo hoc fieri, ne desit, qui Populi necessitatibus præsto sit eo tempore, quo Canonici in Choro Divinis Officiis intersunt.

Episcopus, de statu hujus controversiæ jussus edocere hanc S. Congregationem, refert in utramque partem rationes, a collitigantibus sibi expositas. Videtur tamen, & ipse pro certo habere, quod penes omnes Canonicos sit Cura actualis Animarum.

Definiendum itaque erit ab EE. VV.

I. *An in Eccl.ia Cathedrali Sarnen. Cura animarum actualis residrat penes omnes, & singulos Canonicos,*

II. *An Canonico Michaeli Milone debeatur portio decimarum, & emolumentorum funeralium, in casu &c.*

Dilata, & proponatur in sequenti.

Sess. 22. Decretum de observ. & celebrat. in celebratione Missarum.

NEAPOLITANA CAPPELLANIARUM. Marchio Jo. Baptista de Mari, Patritius Januensis, domicilium habens in Civitate Neapolitana, testamentum fecit anno 1659 in quo jussit sepulturam sibi dari in Ecclesia S. Georgii, quæ ad Nationem Januensem spectat in eadem Civitate. Fundavit etiam quatuor Cappellanias, adjecta lege, ut Cappellaniâ, Carolo ejus filio aliisque descendentibus Primogenitis amovibiliter eligendi, Missam quotidie in perpetuum pro sui ipsius suorumque Propinquorum suffragio in prædicta Nationali Ecclesia S. Georgii celebrare deberent.

De peculiari loco celebrationis Missarum, videlicet Ecclesia illa S. Georgii, mentionem quoque iterato fecit Testator, dum provide disposuit de novo Capitalium pro dote assignatorum investimento non alias faciendo, quotescumque opus fuerit, quam cum consensu hæredis, nec non Gubernatorum dictæ Ecclesiæ pro tempore.

Post obitum Testatoris Carolus ejus Filius, & hæres, anno 1661 per contractum in publico Instrumento initum cum Gubernatoribus prædictæ Ecclesiæ S. Georgii, constituit ea omnia, quæ ad celebrationem Missarum perpetuo faciendam in ipsa Ecclesia pertinebant, juxta Paternam voluntatem, a qua nunquam recedendum fore enixis verbis declaravit.

Jam inde ab eo tempore Missarum celebratio in ea Ecclesia semper peracta fuit. Sed ub annum 1729. Marchio Carolus junior de Mari, qui successerat in jus eligendi Cappellanos, impetravit a fa. mem. Benedicto XIII. per Litteras Apostolicas facultatem, ut dictas quotuor Missas quotidianas celebrari faceret in alia quacumque Ecclesia. Mox vero eidem Pontifici per supplicem Libellum expositum, quod irrepserat error, dum in Apost. Brevi narratum fuerat Cappellanos ex pacto, per memoratum Instrumentum convento, potiri facultate exequendi Divinum Missæ Officium ea, qua ipsis liberet, hora. Itaque per Secretariam supplicum Libellorum prodiit hoc Rescriptum: *Sanctissimus mandavit debitæ executioni demandari Litteras in forma Brevis expeditas sub die 5. mensis Februarii decurrentis anni 1729. quibuscumque in contrarium non obstantibus, & signanter expositis in præsenti supplici libello.*

Pontificium hoc Indultum exequutioni mandari jussit Eminentissimus Archiepiscopus, cui Breve directum fuerat in forma commissaria. Sed reclamantes Gubernatores Ecclesiæ S. Georgii apud SS. D. N. (re mature discussa in Congregatione Signaturæ Gratiæ) obtinuerunt aperitionem oris adversus Breve, ac Rescriptum, de quibus supra actum est.

Nunc

Nunc vero, cum de utriuſque ſubſiſtentia examen inſtaurandum ſit, perpendi potiſſimum oportet, an Gratia, quam Marchio de Mari obtinuit, ſubreptionis vitio obnoxia ſit, quemadmodum contendunt Gubernatores Eccleſiæ S. Georgii, propterea quod plura minime narrata fuerint Pontifici, quæ ſi ipſi innotuiſſent, difficultatem conceſſioni Indulti allatura fuiſſe viderentur. Illud autem præ ceteris opponitur, quod poſtulator ejuſdem Indulti reticuit, Fundatorem Cappellaniarum elegiſſe ſepulturam, & re ipſa humatum fuiſſe in ea Eccleſia S. Georgii Nationis Januenſis, in qua juſſit perpetuo a Cappellanis celebrari Miſſas: Ex certa enim animi deliberatione, & pia quadam affectione, erga Eccleſiam, in qua Teſtator ſe ſepeliri mandavit, præcepiſſe quoque cenſetur celebrari Miſſas in eo loco, in quo ſuum corpus quieſceret, juxta ea, quæ tradunt *Alphonſ. de Leon. de Offic. Cappell. quæſt. 5. ſect. 2. n. 29. Portell. dub. reg. verb. Miſſa n. 13. in reſp. Moral. par. 2. caſ. 19. Paſqualig. de Sacrif. Novæ Leg. tom. 2. quæſt. 996. Rot. deciſ. 494. n. 4. & ſeq. cor. Cavaler.*

Definiendum itaque proponitur.

An Breve, & Reſcriptum, de quibus agitur, ſuſtineantur.

Negative.

Die Sabbathi 7. Julii 1731.

TRes Cauſæ, quæ in Folio poſtremæ Congregationis habitæ die 16. Junii deſcriptæ fuerant, & quarum dilata fuit diſcuſſio, in hodierna Congregatione proponuntur decidendæ.

ROMANA EMOLUMENTORUM FUNERALIUM.

Decr. de obſer. & evit. in celebratione Miſſ.

An Emolumenta funeris bon. mem. Marchioniſſæ Palumbariæ integre ſpectent ad Eccleſiam Parochialem in caſu &c.

Dilata, & proponatur in ſequenti.

AQUILANA.

Seſſ. 6. cap. 2. & Seſſ. 13. c. 1. de ref.

I. An Archipresbyter Eccleſiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Pauli Baretis intra Civitatem, teneatur reſidere in dicta Eccleſia; ſive potius in Eccleſia Parochiali S. Pauli extra Civitatem juxta Decretum anni 1697. Et quatenus affirmative quoad ſecundam partem.

II. An eidem Archipresbytero competant Diſtributiones quotidianæ, perinde ac ſi intereſſet Divinis Officiis in dicta Eccleſia Collegiata intra Civitatem in caſu &c.

Iterum proponatur.

SARNEN. DECIMARUM, ET EMOLUMENTORUM FUNERALIUM.

Seſſ. 7. c. 5. & 7. de ref.

I. An in Eccleſia Cathedrali Sarnen. Cura animarum actualis reſideat penes omnes, & ſingulos Canonicos.

II. An Canonico Michaeli Milone debeatur portio decimarum, & emolumentorum funeralium, in caſu &c.

Ad primum Epiſcopus omnino procedat ad executionem literarum S. Congregationis anni 1646. additis etiam Coadjutoribus Curæ ex Canonicis, & de

executione certioret S. C. Ad ſecundum affirmative quoad decimas, nec non quoad emolumenta funeralia, quæ in communem Maſſam referuntur.

Seſſ. 24. c. 1. de ref. Matr.

VVORMATIEN. MATRIMONII. Aliquot ab hinc annis in Oppido Hohenſulten. quod eſt in Ditione Ducis Lotharingiæ, & in Diœceſi Vvormatien. initum fuit coram Lutherano Miniſtro Matrimonium inter Andream Meen, & mulierem ejuſdem Oppidi incolam, ambos ejuſdem hæreſeos veneno pollutos, cum libere ibidem degant, tam Catholici, quam Hæretici. Mulier deinde, procul abſente Viro, ſobolem ex alio homine, ſed Catholico, concepit, & cum eo nuptias contrahere cupiens petiit a Sacra Congregatione irritum declarari primum Conjugium, utpote initum contra præſcriptum S. Concilii Tridentini *in c. 1. ſeſſ. 24. de R. f Matr.*

Ordinarius tres epiſtolas hac de re ad Sac. Congregationem dedit. In prima, quam ſcripſit ad diem 11. Aprilis 1730. pro vero aſſeverat, Matrimonium non fuiſſe contractum coram Parocho, qui in eo reſidet loco, & Concilium Tridentinum ibi a Catholicis religioſe ſervari. Affirmat etiam, quod mulier eo animo erat, ut Orthodoxam Fidem amplecteretur, & in ea quoque educaret tam filium ſexennem cum priori Viro procreatum, quam prolem, quam utero gerebat.

In altera epiſtola data die 27. Febr. currentis anni, refert, dictam mulierem jam fauſto eventu, ut propoſuerat, errorem ejuraſſe: Memoratum vero Andream Meen militem gregarium agere in remoto Pruſſicæ Ditionis oppido, quod penitus a Catholicæ Religionis inſtitutis abhorret. Subjungit, ſe propterea non potuiſſe eumdem Andream perſonali citatione monere, ut Jura ſua huic Sacræ Congregationi exponeret; ſed id feciſſe per Edictum affixum valvis tam Eccleſiæ Cathedralis, quam Eccleſiæ Parochialis ejus loci, in quo domum habet, & ubi omnes ejus propinqui morantur: Quin etiam curaſſe, ut de his certior fieret per literas Catholici hominis, qui ejus Socer eſt. Ceterum (ut conſtat ex binis literis ab ipſo Andrea ſcriptis matri ſuæ) ille, qui obſirmato animo in hæreſi eſt, & moleſtiſſime tulit converſionem mulieris, aperte denuntiavit ſe liberum eſſe a conjugali fœdere ob ejus fidem ab Uxore fractam (quam quidem ob cauſam penes Hæreticos ſolvitur connubiale vinculum) nec ſe velle deinceps illam, uti ſuam conjugem agnoſcere.

In tertia demum epiſtola ſcripta die 10. Aprilis proximi præteriti, Ordinarius iterum inquit, non eſſe ſperandum, quod Andreas Meen cauſam agat coram hac Sacra Congreg. ad propugnandam Matrimonii validitatem; cum Uxorem ſe repudiare, tum ob violatam ab ea thalami fidem, tum propter ejus reditum ad Catholicam Eccleſiam, in memoratis literis declaraverit.

His in facto poſitis, videndum erit, quid Juris ſit. Nonnulli quidem ſunt Doctores, qui exiſtimant matrimonia, ſive inter Catholicum, & Hæreticum, ſive inter Acatholicos, ſine præſentia veri Parochi inita in locis, ubi Decretum Concilii Tridentini publicatum fuit, & quorum dominatum modo teneant Principes Acatholici, eſſe valida, ut videre eſt apud *Vvan. Eſpen. de Jur. Eccleſ. tom. 1. part. 2. tit. 12. de Sponſal a num. 31. eſque ad fin. Staleu. in Diſſert. Theol. Polit. par. 2. cap. 4. Theophil. Raynaud. in Heteroel. Spiritual. tom. 16. pag. 176. a num. 7. ad 14. Gobat. Theol. experimental. tract. 9. num. 33. & ſequen. & 460. & ſeq.* Probabilius tamen eſſe, quod hujuſmodi matrimonia irrita ſint, & invalida juxta Eccleſiaſticam legem, a qua exemptos non reddit Hæreticos ipſum crimen defectionis ab Eccleſia, intrepide affirmant *La Croix lib. 6. par. 3. de Matrim. n. 772. & ſeqq. Anaclet. ad tit. Decretal. de Cland. Deſponſat. §. 3. n. 132. & ſeqq. Smalzgrub. eodem tit. Decretal. n. 115. Pignat. conſult. 79. n. 26. tom. 5. & conſult. 104. tom. 8. Eminentiſſimus Petra Major Pœnitentiarius to. 4. Commentar. ad Conſt. 12. Joannis XXII. n. 20. cum aliis apud eos relatis.*

Multo autem certius id videtur admittendum in hypotheſi Regionis etiamnum

ſub

ſubjectæ Principi Catholico, ut in hac ſpecie verſatur caſus præſens; quia locus, in quo matrimonium initum fuit, ſubeſt Duci Lotharingiæ. Ex qua etiam circumſtantia plane ſequitur nequaquam ibidem deſuiſſe verum Parochum, coram quo matrimonium contrahi potuiſſet; cum tamen ex diverſo, ubi nec Epiſcopus, nec Parochus Catholicus exiſtat, vel iis ob metum latentibus, ignoretur, quonam loco ſint, vel ad eos tutus non pateat acceſſus, tunc Matrimonium valere etiam abſque præſentia Parochi, modo ſervetur, quantum cæteroquin poteſt, præſcriptum Concilii, videlicet adhibitis ſaltem duobus, aut tribus Teſtibus, cenſuerit Ven. Card. Bellarminus, cujus reſponſum habetur apud *Sgobar. in Theol. Radical. tract. 116. cap. 4. de Matrim. cland. p. 528.* & cujus meminit *Rota dec. 308. n. 25. coram Lunoz. Sen.* Atque ita etiam reſpondit hæc Sac. Congregatio die 25. Septemb. 1602. ut *in lib. 10. Decr. p. 47. & in una Belgii 27. Martii 1632.* juxta Decretum, quod refert, & exornat *Eminentiſſimus Petra in dicto tom. 4. Comment. ad Conſtit. 12. Joannis XXII. num. 30. & ſeqq.*

At nihilominus conſideratione fortaſſe dignum videtur, quod etiamſi in tali loco ſit Parochus, hic tamen aſſiſtere non debet matrimonio, vel inter Hæreticos, vel inter Hæreticum, & Catholicum contracto, ut reſcripſit hæc Sac. Congregatio die 22. Junii 1624. *lib. 12. Decr. p. 183.* in hæc verba - *Sive alter tantum ex Conjugibus ſit hæreticus, ſive ambo, nullatenus debere Parochum hæreticorum Matrimoniis aſſiſtere* - Et in Dubio Juriſdictionis Cappellanorum exercitus die 6. Martii 1694. cum propoſitum fuerit - *VIII. An Cappellani Catholici aſſiſtere poſſint Matrimoniis Acatholicorum, cum Acatholicis, & reſpective Catholicis etiam intra fines Italiæ?* Sacra Congregatio reſpondit - *Negative*, ut *in lib. 44. Decr. p. 80.* Si ergo, ubi etiam exiſtat Parochus rite inſtitutus, Hæretici tamen Matrimonium contrahentes, illum uti Parochum non agnoſcunt, ſique præterea nec etiam ipſe Parochus aſſiſtere debet tali matrimonio, inferri per modum objectionis poſſet, caſum iſtum non videri diſcrepantem ab eo, in quo vel Parochus omnino deſit, vel ob ejus latitationem ignoretur, ubi nam ſit; in quibus porro terminis matrimonium ſine Parochi præſentia contractum valere, dictum antea eſt, quia ſcilicet in iis, quæ Juris humani ſunt, ceſſare cenſetur obligatio ſervandi eam legem, quæ ſervari vel phyſice, vel moraliter non poſſit, ut obſervat *Fagnan. in cap. Si Clericus n. 58. de Foro competen.* Ad quod tamen reſponderi poſſet id eſſe intelligendum, ubi impedimentum ſervandi legem aliunde proveniat, quam ex culpa ejus, qui legis obligatione adſtringitur. ne alioquin culpa ipſa commodum afferat exemptionis.

Recenſendum modo reſtat, quid hac de re ſenſerit Sacra Congregatio. Primum, quod reperiri potuit, Decretum, prodiitque (ut conjici poteſt) occaſione caſus, qui evenerat in Diœceſi Antuerpienſi, his verbis conceptum legitur - *Hæreticos quoque, ubi Decretum dicti cap. 1. eſt publicatum, teneri talem formam obſervare, & propterea ipſorum etiam Matrimonia abſque forma Concilii, quamvis coram Miniſtro hæretico, vel Magiſtratu loci contracta, nulla eſſe atque irrita* - ut in *lib. 10. Decretor. pag. 47.* atque idipſum habetur in alio Decreto edito die 22. Junii 1624. ut *in lib. 12. Decret. pag. 183.*

At in cauſa *Hollandiæ Matrimoniorum 23. Auguſti 1681. & in Beſcoducen. Matrimonii 13. Februarii 1683.* eadem Sac. Congregatio cenſuit, abſtinendum ab expreſſa reſolutione, ſed reſcripſit - *Secretario cum Sanctiſſimo ad mentem* - Ut autem explicat Eminentiſſimus Petra loco ſupra citato *n. 23. & ſeqq.* ſententia quidem Sacræ Congregationis erat, Matrimonia Hæreticorum cum Catholicis, coram Miniſtro Hæretico iis in locis contracta, eſſe invalida; ſed tamen non expedire hujuſmodi declarationem edere, ne Catholici nimium gravibus objicerentur periculis.

Itaque his exemplis inhærens Sac. Congreg. *in Colonien. propoſita die 21. Februarii 1728.* cum mulier catholica peteret declarari nullitatem Matrimonii,

quod ea pridem contraxerat cum hæretico coram Miniſtro itidem Etherodoxo, licet Sacri Concilii Tridentini Decretum fuiſſet in eo loco promulgatum, ibique etiam Parochus, vel Miſſionarius Catholicus non deeſſet, qui Matrimonio potuiſſet aſſiſtere, opportunum cenſuit reſcribere - *Ad mentem*.

Cæterum quandoque etiam (ubi ſcilicet fortaſſe non impendebat periculum perturbationum, & inconvenientium) Sacra Congregatio non abſtinuit ab expreſſa declaratione nullitatis: nam in Cauſa *Gedanen.* quæ Civitas eſt in Pruſſia, contracto matrimonio inter Catholicum, & Hæreticam, non tamen coram Parocho Catholico, licet ipſe in eo loco non deeſſet, ibique Sac. Conc. Tridentinum obſervari ſoleret, die 4. Septembris 1677. reſcriptum fuit: *Matrimonium eſſe nullum - ut in 29. Decret. pag.* 415. & 501. Sic quoque reſolutus fuit alter ſimilis caſus Matrimonii inter Hæreticos initi, *in Colon. die 16. Decembris* 1719. *ut in lib. 69. Decret. pag.* 609.

In Moguntina, cum in loco hujus Diæceſis, in quo Concilium Tridentinum fuit publicatum, mulier Calviniana in matrimonium collocata fuiſſet homini Lutherano coram Miniſtro hæretico, ipſeque Vir ejurato errore, alteriſque nuptiis cum muliere catholica initis angeretur timore validitatis prioris Matrimonii, Sacra Congregatio die 31. Maii 1721. reſcripſit - *Dandum eſſe Decretum die 26. Septembris* 1602. quo ſcilicet invalida declarantur hujuſmodi matrimonia, *ut in lib.* 71. *Decr. pag.* 184. Idemque in affinibus circumſtantiis reſpondit *in Paderbonen. 4. Auguſti* 1725. *ut in lib. 75. Decretor. pag.* 447.

Sane vero in caſu, qui hodie proponitur, nullus videtur urgere timore damni in Catholicos redundaturi, tum quia Princeps, cujus imperio locus ſubeſt, Orthodoxus eſt; tum etiam quia Vir procul abeſt, & declaravit ſe pro ſoluto habere vinculum Conjugii ob cauſam, cujus mentio facta ſuperius fuit; tum demum quia ipſe Ordinarius Vvormatien. in ſuis literis concludit, quod ſi Sacra Congregatio cenſuerit, invalidum declarandum eſſe hoc matrimonium, decretum iſtud libere, & ſine ulla moleſtia, aut Hæreticorum contradictione poterit executioni demandari. Fuſius hæc oportuit exponi in Folio, quia nulla Partium ſcripta circumferentur. Decernere autem non gravabuntur EE. VV.

An conſtet de nullitate Matrimonii in caſu &c.

Affirmative.

Seſſ. 24. c. 1. de ref.

PRAGEN. MATRIMONII. Anno 1717. Matrimonium, ſervato Eccleſiæ Ritu, initum fuit inter Comitiſſam Mariam Joannam de Ulaſſin, & Comitem Joannem Joſephum de Kaunitz. Per decennium cohabitarunt Conjuges. Sed tandem, creſcente animorum abalienatione, ſub annum 1727. in id conſenſerunt, ut thori ſeparatio fieret, annui floreni 3500. aſſignarentur a viro pro alimentis Uxoris, & utriuſque nomine ſuppliciter peteretur a Summo Pontifice diſpenſatio ſuper Matrimonio rato, & non conſummato. Itaque hujuſmodi preces oblatæ fuerunt S. M. Benedicto XIII. qui earum examen huic S. Congreg. commiſit.

Archiepiſcopus, hac de re inſtructam S. Congreg. reddere juſſus, refert, contendi a memoratis Conjugibus, qui ampliſſimis familiis orti ſunt, Matrimonium fuiſſe contractum repugnante invicem acriter genio, & urgente reverentiali metu erga Parentes, ipſoſque Conjuges paratos eſſe interpoſita Juris-jurandi religione ad conteſtandam non conſummationem Matrimonii. Uberius autem de iis, quæ ad diſpenſationem impetrandam conferre poſſunt, ipſorum Oratorum ſcripta docebunt.

Porro duæ potiſſimum ſunt inſpectiones, altera, quæ pertinet ad probationem non conſummati Matrimonii, & altera, quæ verſatur circa cauſam diſpenſandi; cum ex communi Doctorum ſententia certum ſit, ad hujuſmodi diſpenſationem concedendam juſtam cauſam requiri. Quænam vero talis cenſeri

ſeri debeat, copioſe tractant *Sanch. de Matrim. lib. 2. diſp. 16. de Juſtis Diſp. lib. 2. cap. 10. a n. 20. cum aliis, quot citat Urſaya tom. 2 par. 1. diſcept. 3. & tom. 3. part. 2. diſcept. 21.* ubi etiam *num. 62. ad 84.* refertur egregium Votum Card. Lancellotti.

Omiſſis antiquioribus exemplis, recentiores caſus, in quibus ſuper Matrimonio rato, & non conſummato diſpenſatum (prævia hujus Sac. Congreg. conſultatione) a Pontifice Maximo fuit, ſunt in *Januen. 20. Maii 1719 in Urbanien. 12. Januar. 1726. & in Chien. 12. Martii 1729.*

Contra autem juxta varias facti circumſtantias cenſuit Sac. Congreg. non eſſe locum diſpenſationi *in Romana 28. Martii 1699.* in qua ſcripſit *Urſaya to. 2. part. 1. diſcept. 3.* Itemque *in Eyſtetten. Diſpenſationis 15. Maii 1717.* cujus cauſæ hypotheſis recognoſci poteſt *in Append. ad de Juſtis de Diſpenſat. noviſſimæ impreſſ. Lucen. caſ. 23.*

Secundum igitur ea, quæ proponuntur, partes erunt EE. VV. judicare.

An ſit conſulendum Sanctiſſimo pro Diſpenſatione.

Dilata, & ad mentem.

VORMATIEN. SPONSALIUM. Ad dirimendam quæſtionem ſubortam circa Sponſalia, quæ afferebantur inita inter Mariam Annam de Morraſi, & Jacobum de Blumencron, propoſitum alias fuit Dubium - *An conſtet de Sponſalibus, itaut ſit locus coactioni in caſu &c.* Et Sac. Congreg. die 21. Aprilis proxime præteriti reſpondit. *Negative.* *Seſs. 24. c. 1. de Ref.*

Mulier inſtante, ad trutinam revocatur hæc Reſolutio, ideoque reſumpto priori Folio, dignabuntur EE. VV. definire.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 21. Aprilis 1731.

Dilata, & proponatur in ſequenti.

GERUNDEN. VESTIARII. Cum in caſum inclinaret facies Eccleſiæ Cathedralis Gerundenſis, Epiſcopus, Capitulo aſſentiente, anno 1680. decrevit, converti in ejuſdem Templi reparationem debere quoſdam annuos proventus, qui ex antiquo legato Bernardi de Villa Fredario, itemque ex alio Epiſcopi Gulielmi de Gabanellas jam inde ab anno 1245. deſtinati erat comparandis veſtibus in Pauperum ſubſidium. *Seſs. 26. c. 2. de ref.*

Orta tamen deinde dubitatione circa validitatem hujuſmodi commutationis priorum legatorum factæ ſine Sedis Apoſtolicæ auctoritate, propoſita in hac Sac. Congr. fuerunt tria Dubia, videlicet.

I. An applicatio reddituum, facta tam ab Epiſcopo, quam a Canonicis, & Capitulo ad favorem Fabricæ Fronteſpitii, comprehendat redditus erogandos pro Veſtiario Pauperum; Et quatenus affirmative.

II. An talis applicatio ſubſtineatur. Et quatenus negative.

III. An, & quomodo ſit facienda reintegratio, ſeu reſtitutio in caſu &c.

Die vero 25. Septembris 1700. reſcriptum fuit - Ad I. *Affirmative.* Ad II. *Negative.* Ad III. *Affirmative pro ſumma reſpiciente veſtiarium pauperum, liquidanda; & ad mentem.* Mens eſt, *ut Epiſcopus curet impoſterum adimplementum legati.*

Propoſita iterum fuit Cauſa die 2. Maji 1703. cum infraſcriptis quinque Dubiis.

I. An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis ſub die 25. Septembris 1700.

II. An reintegratio Veſtiarii fieri debeat ex fructibus adminiſtrationis Fronteſpitii Eccleſiæ, ab Archidiacono Pejoan fundatæ, & in ſubſidium ex cujus fructibus.

III. An, cui, & quomodo Capitulum teneatur reddere rationem de hæreditate, & bonis dicti Archidiaconi.

IV. An, quomodo & a quibus debeant adminiſtrari, & diſtribui redditus eleemoſynæ Veſtiarii.

V. An,

V. An, cui, & quomodo Capitulum teneatur reddere rationem de dicta eleemosyna Vestiarii, & aliis piis administrationibus dictæ Ecclesiæ.

Resolutio autem hæc fuit. Ad I. *In Decisis in omnibus*. Ad II. *Reintegrationem faciendam esse ex fructibus hæreditatis Pejon, & in subsidium teneri Capitulum infra terminum* 20. *annorum, distributa rata quolibet anno*. Ad. III. *Rationem esse reddendam Episcopo*. Ad IV. *Administratores esse debere duos Canonicos Presbyteros de Capitulo, deputandos ab Episcopo pro hac vice; & in posterum censuit servandam esse voluntatem Testatoris*. Ad V. *Quoad Vestiarium, prout in tertio: in reliquis providendum esse in casibus particularibus*.

His ita constitutis, alia gravis supererat difficultas circa liquidationem fructuum quos Capitulum restituere debebat *Vestiario* Pauperum, quæ liquidatio commissa fuit Josepho de Cappuccinis Cæsarum Patrono in hac Romana Curia, qui peritiam absolvit an. 1711. sed ea nullum exitum habuit coram Judice, ad cujus cognitionem multa rejecerat Peritus.

Videns itaque Capitulum, tamdiu litem protrahi, & difficultates, quibus obnoxia erat liquidatio fructuum, vix posse enodari ob non satis certum valorem priscæ monetæ, quæ vulgo appellabatur *solidus Melgarensis*, ad controversiam omnem sedandam anno 1728. obtinuit a S. M Benedicto XIII. Chirographum, cujus exemplum subjicietur oculis EE. VV. & cujus summa hæc est. Primo, attenta solutione scutorum mille in alia pia Opera erogatorum, confirmatur applicatio proventuum *Vestiarii*, ab Episcopo, & Capitulo facta anno 1680. in reparationem Ecclesiæ Cathedralis. Secundo liberatur Capitulum a reddenda ratione fructuum *Vestiarii*, superiori tempore in eam causam impensorum. Tertio unitur, & incorporatur Mensæ Capitulari, non solum pecunia ex fructibus *Vestiarii* congesta, & hactenus ex Decreto Sac. Congr. deposita, sed etiam quidquid bonorum, fundorumque ex quacunque piorum Testatorum dispositione pertinet ad dict. *Vestiarium* Pauperum. Quarto demum omnino eximitur Capitulum ab eo onere deinceps distribuendi indumenta Pauperibus, subrogato tamen alio onere dandi quotannis in perpetuum Sanctimonialibus Cappuccinis Gerundæ existentibus mensuras triginta quinque, quas vocant quarterias Barchinonenses, boni frumenti.

Nuper vero cum preces porrectæ fuerint SS. D. N. pro aperitione oris adversus dict. Chirographum, Signatura Justitiæ, quæ fuit subrogata Signaturæ Gratiæ, rescripsit - *Arbitrio Sac. Congreg. Concilii*. Quamobrem tria, quæ sequuntur, Dubia proponuntur disceptanda.

I. *An intret arbitrium pro aperitione oris? Et quatenus affirmative*.

II. *An Chirographum, de quo agitur, subsistineatur? Et quatenus negative*.

III. *An Resolutiones Sac. Congregationis editæ die* 20. *Septembris* 1700. *&* 3. *Martii* 1703. *sint exequendæ in casu &c.*

Ad primum affirmative. Ad secundum negative. Ad tertium affirmative juxta modum; nempe quod Episcopus deputet Administratores extra Capitulum, qui bona administrent, & Vestiarium adimpleant, & de administratione, ac adimplemento quotannis rationem reddant Episcopo, qui etiam de executione certioret Sac. Congreg. & amplius, & ad mentem.

Sess. 21. c. 4. de ref.

ARIMINEN. PRÆEMINENTIARUM. In Synodo habita anno 1724. ab Eminentiss. D. Cardinali De Via, tunc Episcopo Ariminensi, constitutum fuit Rurales Parochos convenire per se ipsos ad Archipresbyteralem Ecclesiam Matricem debere in solemni renovatione Fontis Baptismalis, tam Sabbatho majoris hebdomadæ, quam Sabbatho ante Pentecostem; necnon adire eamdem Ecclesiam Matricem, Sacra Olea accepturos.

Huic legi subjectum se minime esse contendens Parochus Ecclesiæ S. Laurentii in Corregiano, renuebat se conferre in iis functionibus ad Ecclesiam Archipresbyte-

byteralem S. Patrignani, quam negabat esse Matricem. Sed Curia Episcopalis, decrevit manutenendam esse istam Ecclesiam in possessione Matricitatis, proindeque Parochum dictæ Ecclesiæ S Laurentii, tamquam filialis, debere eam adire in functionibus per Synodalem legem præstitutis, ejusdem tamen Parochi juribus salvis in petitorio.

Appellatione autem interposita a dicto Parocho S. Laurentii, commissa ab Auditore Sanctissimi fuit ejusdem Causæ cognitio huic Sac. Congregationi.

Archipresbyter S. Patrignani ad probandam Matricitatis prærogativam in sua Ecclesia relate ad Ecclesiam S. Laurentii, docet Sacro Baptismatis fonte carere Ecclesiam S. Laurentii, & infantes in ea Parochia ortos aspergi salutis aqua consueviſſe in Archipresbyterali Ecclesia S. Patrignani: Sacrum itidem Oleum, quo ægrotantes in exitu vitæ inunguntur, Parochum S. Laurentii accipere non aliunde solere, quam ab Archipresbytero S. Patrignani, ut constat tum ex aliorum Parochorum testificatione, tum ex libro dictæ Archipresbyteralis Ecclesiæ; & hoc quidem factum est ad normam plurium Synodalium Constitutionum, quibus cautum fuit, Archipresbyteros distribuere debere Sacra Olea singulis Curatis, in suo Plebanatu existentibus.

Præterea in Cathalogo Cleri Civitatis, & Diœcesis Ariminen. convocati ad memoratam Synodum anno 1724. extat descriptio hæc - *Plebanatus S. Patrignani - Adm. Rev. D. Blasius Antonius de Rubeis I. V. D. Protonotarius Apostolicus, Archipresbyter plebatæ S. Patrignani - R. D. Julius Vannucci Rector Ecclesiæ Parochialis S Laurentii in Corregiano.*

Parochus vero S. Laurentii ad excludendam qualitatem filialem suæ Ecclesiæ, & Matricitatem alterius Ecclesiæ S. Patrignani, adducit, tum quod ipsa Parochialis Ecclesia S. Laurentii conferri solet in titulum, & prævio concursu, absque ulla dependentia ab Archipresbytero S. Patrignani: Tum quod in dicta Ecclesia S. Laurentii concio haberi consuevit omnibus diebus festis Quadragesimæ, & solemnis Processio in anniversaria celebritate SS. Corporis Christi; Tum demum quod Parochus S. Laurentii, dum anno 1724. aliisque sequentibus annis interfuit functionibus ab Archipresbytero S. Patrignani gestis die Sabbathi Sancti, protestatus fuit se id facere citra obligationem, & absque animo irrogandi detrimentum ullum suæ Ecclesiæ.

Porro vera, & propria Matricitas tunc in aliqua Ecclesia residere dicitur, ubi per dismembrationem Territorii, & Populi erigitur nova Parochialis Ecclesia, quæ idcirco retinet subjectionem filialem, juxta *Text. in cap. Ad audientiam 3. de Eccles. ædific. & Sac. Concil. Trid. Sess. 21. cap. 4. de Reform.* In alia autem significatione minus propria Ecclesia Matrix quandoque appellatur ea, quæ comparatione inita cum aliis ejusdem loci Ecclesiis, vel antiquitate præstat, vel aliis honorificis prerogativis pollet, adeo ut dignitate quidem vincat alias, non tamen istæ sint ei subjectæ tamquam filiales, ut distinguit *Card. de Luc. de Decim. decis. 12. n. 12. & 13. Rot. decis. 28. n. 11. & seqq. coram Reverendissimo Crispo.*

Quænam autem sint argumenta Matricitatis, sive propriæ, sive impropriæ, atque etiam quinam sint effectus consectarii, fuse discussum fuit *a Sac. Rot. in Bisinianen. Præeminentiarum 10. Februarii 1710. coram Ansaldo, & in Tranen. Præeminentiarum super Reservatis 3. Junii 1715. coram Cardin. Scotto.*

Decernendum itaque ab EE. VV. erit.

I. An Ecclesia Archipresbyteralis S. Patrignani sit Matrix respectu Ecclesiæ S. Laurentii in Corregiano.

II. An Archipresbyter dictæ Ecclesiæ S. Patrignani cogere possit Rectorem S. Laurentii in Corrigiano ad interessendum benedictioni Fontis Baptismalis die Sabbathi Sancti, & Pentecostes; necnon ad recipienda Olea Sacra in casu &c.

Non proposita cum sequenti.

RO-

Sess. 22. Decret. de obser. & evit. in celebrat. Miss.

ROMANA TRANSLATIONIS ONERIS MISSARUM. Pompejus de Justinis anno 1665. hæredem fecit Monast rium S Agathæ ad Montes, adjecto onere celebrationis unius Missæ quotidianæ in ea Ecclesia, in qua sepultus esset; Cappellano autem dari jussit annua scuta octoginta: Cumque Testator ipse in primum Cappellanum designaverit Thomam Oliverium, hæc verba subjecit - *Voglio, e mi contento, che il sudetto D. Tomaso Cappellano, come sopra nominato, non potendo per qualunque accidente celebrare la Messa nella Chiesa, dove io sarò sepellito, o essendoli troppo scommodo, possa celebrarla in qualunque altra Chiesa, dove ad esso parerà &c. volendo, e comandando però, che questa autorità di poter dire la detta Messa, dove parerà, non s' intenda passare in altra Persona, che in quella del sudetto Don Tomaso, magli altri Cappellani, come sopra nominati, e da nominarsi, siino obligati dirla qui in Roma nella Chiesa, dove sarò sepolto.*

In Ecclesia S. Mariæ de Pace humatus fuit Testator, ideoque semper hactenus pro ejus anima Sacrific. Missæ factum fuit in eodem Templo ab uno ex Monachis memorati Monasterii S. Agathæ. Ipsi autem nuperrime preces obtulerunt Sanctissimo Domino Nostro, ut facultatem dignaretur tribuere adimplendi onus dictæ Missæ quotidianæ in propria Ecclesia, derogando quoad hoc voluntati Testatoris.

Ad hoc indultum obtinendum, (de quo Sanctitas Sua hujus Sac. Congregationis sententiam exquirit) Monachi exponunt, Testatorem non habuisse peculiarem rationem Ecclesiæ S. Mariæ de Pace, sed generaliter jussisse rem Divinam in sui ipsius suffragationem quotidie fieri in ea Ecclesia, in qua sepultura sibi data fuerit.

Addunt nullum ex petita gratia detrimentum obventurum esse, aut animæ Testatoris, cui æque proderit Sacrificium in alia Ecclesia factum, ut Ecclesiæ ipsi S. Mariæ de Pace, in qua triginta circiter Sacerdotes singulis diebus Divinam immolare Victimam solent; Ex diverso autem non mediocre redundaturum esse commodum in Ecclesiam S Agathæ, ejusque Monachos, tum quia vix tres Missæ ibi consueverunt celebrari; tum etiam quia M nachus, qui ad Ecclesiam S Mariæ de Pace quotidie se confert in ea sacrificaturus pro Testatore, haud levem itineris molestiam substinet, Divinisque Officiis, quæ in Ecclesia S. Agathæ habentur, interesse assidue non potest.

Hanc tamen translationem impugnant Monachi S. Mariæ de Pace, idque præcipue animadvertendum proponunt, quod Testatori non erant ignotæ conditiones Ecclesiæ S. Agathæ, cujus Monachos hæredes scripsit; nihilominus non in ea, sed in alia, in qua affectus sepultura fuisset, quotidie pro anima sua Sacrificium fieri distertis verbis impetravit, a qua lege solutum dumtaxat esse voluit certum illum hominem, quem primum Cappellanum delegit. Simul, & illud considerandum ajunt, quod Missæ celebratio non fuit ab eodem Testatore demandata uni ex Monachis S. Agathæ, sed fuit eis commissa electio Cappellani, cui ille assignavit annua scuta octoginta a Monasterio hærede solvenda. Ex hoc autem inferunt, abunde itineris incommodum remunerari per adeo pinguem eleemosynam a Testatore destinatam Cappellano, & in voluntate Monacorum S. Agathæ positum censent, ut ab eo labore ac molestia se eximant, deputando scilicet alium Cappellanum.

Eminentissimus Protector Monachorum S. Agathæ, ab hac Sac. Cong. consultus, censet postulatam gratiam posse impertiri, hac tamen adjecta lege, ut prædicti Monachi hæredes anniversaria die obitus Testatoris in perpetuum solemne Sacrum fieri curent in Ecclesia S. Mariæ de Pace, ubi ejus corpus quiescit Et hoc quidem onus, præter illud quotidianæ Missæ a Testatore injunctum, subire non recusant Monachi S Agathæ.

Examini itaque subiicitur Dubium, quod sequitur.

An, & quomodo sit locus translationi oneris Missæ quotidianæ ab Ecclesia S. Mariæ de Pace ad Ecclesiam S. Agathæ ad Montes in casu &c.

Dic

Die Sabbathi 28. Julii 1731.

REsumpto Folio Congregationis habitæ die 7. exeuntis Menſis, dignabuntur EE. VV. tres ſequentes Cauſas, quæ ibi deſcriptæ fuerunt, decidere.

ROMANA EMOLUMENTORUM FUNERALIUM.

An emolumenta funeris bon. mem. Marchioniſſæ Palumbariæ integre ſpectent ad Eccleſiam Parochialem in caſu &c.

Decr. de obſer. & evit. in celebratione Miſſ.

Affirmative, & amplius.

VVORMATIEN. SPONSALIUM.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 21. Aprilis 1731.

Seſs. 21. c. 1. de Ref. Matr.

In deciſis, & amplius.

ARIMINEN. PRÆEMINENTIARUM.

Seſs. 12. c. 41 de ref.

I. *An Eccleſia Archipresbyteralis S. Patrignani ſit Matrix reſpectu Eccleſiæ S. Laurentii in Corrigiano.*

II. *An Archipresbyter dictæ Eccleſiæ S. Patrignani cogere poſſit Rectorem S. Laurentii in Corrigiano ad intereſſendum benedictioni Fontis Baptiſmalis die Sabbathi Sancti, & Pentecoſtes, necnon ad recipienda Olea Sacra in caſu &c.*

Ad primum affirmative ad effectum de quo agitur. Ad ſecundum, quoad primam partem Parochum S. Laurentii teneri vel per ſe, vel per alium; quo vero ad ſecundam partem, quæ reſpicit Olea ſacra, ſerventur Conſtitutiones Synodales.

RUBEN. Propoſita hac Cauſa die 7. Aprilis currentis anni, reſcriptum fuit - *Dilata, & ſcribatur novo Epiſcopo pro informatione. & voto, non retardata interim celebratione Miſſarum, & uſu in Oratorio, de quo agitur.*

Seſſ. 22. Decretum de obſer. & evitan. in celebratione Miſſarum.

Datis itaque ad Epiſcopum literis, reſpondet ille confirmans factum expoſitum in Folio congregationis memorata die habitæ. Potiſſimum vero explicat, quod in Oratorio, de quo agitur, tria ſunt altaria, in quibus Divina immolantur Victima. Primum quidem eorum, ubi Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum aſſervatur, conſtructum eſt in Veſtiario veteris Eccleſiæ; Alia autem duo ſita ſunt in clauſtro Cœnobii, cujus pars, quam hodie occupat Oratorium, ſecernitur ab alia parte, quæ ad conſuetum uſum remanet, per tabulas affabre conſertas, & incruſtatas; adeout Oratorium ſit undique clauſum, duaſque habeat januas: alteram, per quam e via publica Populo patet aditus: & alteram, per quam Religioſi ipſi e clauſtro ingrediuntur in hanc parvam, & temporariam Eccleſiam. Subjungit quoque, Epiſcopum prædeceſſorem ſuum concedere noluiſſe Patribus Dominicanis aquam piacularem, qua tamen, dum Sedes Epiſcopalis vacaret, impetrata ab Epiſcopo Vigilienſi, dicti Patres benedixerunt Oratorio, in quo deinde Divina Officia uſque in hodiernum diem perſolverunt, convenientibus ad ea utriuſque ſexus fidelibus: Sententiam denique ſuam aperit, exiſtimans, Patres feciſſe contra præſcriptum Sac. Concilii Tridentini in Decreto *de obſervan. & evitan. in celebr. Miſſar. Seſſ. 22.*, cum hoc Oratorium, quamvis Divino tantum cultui deſtinatum, decenterque extructum, non tamen fuerit ab initio deſignatum nec viſitatum ab Epiſcopo.

Partes itaque erunt EE. VV. decernere.

I. *An licita sit celebratio Missarum in Oratorio, de quo agitur. Et quatenus negative.*

II. *An, & quomodo sit providendum in casu &c.*

Ad primum Affirmative, & amplius. Ad secundum provisum in primo.

Sess. 25. c. 11. de Regular.

PASSAVIEN. PAROCHIALIUM. Vigentibus olim pluribus controversiis inter Episcopum Passavien., & Abbates Monasteriorum in ea Diœcesi existentium, circa exercitium curæ animarum in Parochialibus Ecclesiis, quæ erant annexæ, vel incorporatæ ipsis Monasteriis exemptis, vel de eorum Jure patronatus, novem Dubia proposita fuerunt in hac Sacra Congregatione die prima Octobris 1661. Tertium quidem his verbis conceptum erat -- *An Parochi etiam Regulares Monasteriorum, ut supra, quamvis exemptorum, possint curam animarum exercere in dictis Parochiis sine approbatione Episcopi* - fuitque responsum -- *Negative* --, Octavum vero ita se habebat -- *An Abbates, & alii Prælati Regulares, in Parochiis, ubi habent purum Jus patronatus acquisitum, vel cessum a Laicis, quibus in hoc fuit cedunt, teneantur Diœcesano Episcopo præsentare Sacerdotes Sæculares, ut antea Laici tenebantur, an vero possint substituere Monachos, eosque pro libito, non salutato Ordinario, removere, & sic Episcopis jurisdictionem, & reliqua jura subtrahere* -- Prodiitque responsum -- *Teneri, nec posse substituere ad libitum* --, ut constat ex *lib.* 22. *Decret. pag.* 663, & refert etiam *Pignatell. consult.* 7. *num.* 19. *Tom.* 7.

Decretis hisce obtemperarunt, ut par erat, Regulares. Conquestus tamen fuit apud Sac Congregationem Episcopus quod Abbas, qui nunc præest Monasterio S. Mariæ Alderspachii Ordinis Cistercienſis, contra morem, quem alii Monasterium itidem exemptorem Abbates retinent, quique et ipse antehac a prædecessoribus suis servabatur, Religiosis ejusdem Monasterii non dubitaret mandare Officium Vicarii, sive, ut vocant, Cooperatoris ad exercitium Curæ Animarum in Parochialibus Ecclesiis ab eo Monasterio dependentibus, nulla obtenta approbatione ipsius Episcopi; itemque, eo insciο, ab hoc munere illos revocare, alioſque sufficere. Existimat enim Ordinarius, id repugnare Sanctioni Tridentinorum Patrum *in cap.* 11. *sess.* 25. *de Regular.*, itemque Constitutioni 47. §. 5. *S. Pii V.*, ubi decernitur, Vicarios, tam Sæculares, quam Regulares, deputandos pro Ecclesiis Parochialibus, quæ unitæ sint Monasteriis Regularium, approbari prævio examine ab Ordinario debere tanquam idoneos ad exercendam Curam Animarum; Id quod etiam fusius confirmavit Gregorius XV. in Const. 18. Bul. Tom IV. Hanc vero saluberrimam legem putat æque locum sibi vindicare quoad eos, quibus tamquam Provicariis, vel Coadjutoribus committatur Curæ exercitium, vigente nimirum, & in istis eadem ratione; nam cum spirituale regimen eis damnandum versetur circa personas sæculares Episcopo subjectas, ad eum pertinet explorare, & approbare, quod earum Rector, & Curator idoneis ad munus conditionibus polleat; sive demum uno sive alio titulo, sive per breve, sive per longum temporis spatium sit curæ exercitium præstiturus: Prout a *Sac. Conc. Trident. sess.* 22. *cap.* 1 *de Reform.* cavetur approbandum quoque ab Ordinario esse Vicarium, qui ad explendam Curam Animarum relinquatur a Parocho, per duos menses abfuturo: Et ipsos etiam Cappellanos Coadjutores Curæ approbatione Episcopi indigere, censuit Sac Congr. *in Assisien. Curæ Animarum* 16. *Novembris* 1709 *ad II. Dubium lib.* 59. *Decret. pag.* 365. *Et in nullius, seu Montis Casini Præmonstratensium* 26 *Januarii* 1726. *ad IV. Dubium*. Præterquamquod ipsum Sac. Concilium Trident. in *d. cap.* 11. *sess.* 25. *de Regular.* utitur verbis adeo amplis, ut nullus videatur excipi casus, vel titulus; inquit enim -- *Nec ibi aliqui ut in ad nutum amovibiles deputentur, nisi de ejusdem* (scilicet Episcopi) *consensu, ac prævio examine, per eum aut ejus Vicarium faciendo.*

Neque vero suffragari Regularibus putat idem Episcopus, quod ii, qui ad memoratum

ratum Officium ab Abbate deputentur, jam fuerint ab ipso Episcopo approbati per literas his verbis conceptas „ Ut tam in Ecclesia Claustrali, & huic anne- „ xis, ex deputatione, & dispositione Abbatis, quam etiam in aliis eidem „ non annexis Ecclesiis Parochialibus Diœcesis nostræ (in his tamen cum con- „ sensu Parochorum seu Rectorum earumdem) curam animarum exercere, Sa- „ cramenta administrare, confessiones utriusque sexus hominum audire, a pec- „ catis absolvere, & liberare, aliaque munia Sacerdotalia rite obire possis, & „ valeas &c. facultatem damus, & licentiam concedimus - *Eisdem quippe lite- „ ris inseri to suevit conditio hæc* -- Ita tamen, ut quando ad aliquam de in- „ corporatis Ecclesiis pro Vicario aut Cooperatore exponendus eris, ab eodem „ Abbate nobis prius per litteras præsenteris, & consuetam admissionem in „ scriptis obtinere tenearis; alioquin ad talem Ecclesiam admissus minime cen- „ searis.

Quod autem spectat ad remotionem, satis quidem patet ex prædicta Constitutione S. Pii V. Vicarios Regulares deputandos in Ecclesiis Parochialibus unitis Monasteriis esse debere *ad nutum Superiorum suorum amovibiles*; Sed contendit Episcopus id minime esse faciendum, nisi notum sibi fiat, quis removeatur ab hujusmodi Officio, simulque petatur approbatio alterius, in ejus locum subrogandi.

Denique quæstionem movet Episcopus, an Abbas, & Monachi, in præmissis casibus Curam Animarum exercentes sine ejus approbatione, incurrant pœnam inflictam a *Clement.* 1. *de Privileg.*, ubi scilicet irrogatur excommunicatio ipso Jure subeunda a Regularibus „ qui Clericis, aut Laicis Sacramentum Unctio- „ nis extremæ, vel Eucharistiæ ministrare, matrimoniave solemnizare, non „ habita super his Parochialis Presbyteri licentia speciali, præsumpserint. „ Quamvis enim hæc Constitutio respiciat casum, in quo Regulares ultro se interponant functionibus Parochialibus in Ecclesia, cui Parochus præsit, ideoque diversus videatur casus, in quo Regulares sese immiscent exercitio Curæ Animarum in Ecclesia Parochiali unita Monasterio, & in qua non sit alter constitutus Parochus; potest tamen fortasse considerari par ratio, ubi id fiat sine approbatione, & licentia Episcopi, qui vere, atque etiam cum jurisdictione majori, quam Parochus, est Pastor personarum sæcularium, quæ subjectæ sint Ecclesiæ Parochiali, Monasterio annexæ.

Cæterum inter ea novem Dubia, quæ sub initium memoravimus, disceptata fuisse anno 1661. Ultimum hoc erat -- *An Episcopus, sive ejus Officialis, possit Religiosos prædictos exemptorum Monasteriorum, ut supra, per Censuras Ecclesiasticas ad obedientiam in præmissis compellere* - Responsum vero ita fuit - *Affirmative in omnibus, quibus subiiciuntur ob curam Animarum, nisi habeant speciale Privilegium*.

Jamdiu igitur monito Abbate Monasterii Alderspachii, ut rationes, quæ sibi competere possent, Sac. Congregationi proponeret, nunc erit ab EE. VV. declarandum.

I. An Abbas Monasterii Alderspachii teneatur præsentare Episcopo Vicarios, & Parochos, sive Regulares, sive Sæculares in Ecclesiis, quibus imminet Cura Animarum, eidem Monasterio unitis seu ab eo dependentibus, vel in quibus habet Jus patronatus; & ii ab eodem Episcopo obtinere debeant approbationem ad curam Animarum, juxta Decreta Sac. Congregationis edita anno 1661. Et quatenus affirmative.

I. An idem servandum sit quoad Regulares, qui in Ecclesiis prædictis exponuntur ad Curam Animarum titulo Pro-Vicarii, seu Cooperatoris. Et quatenus affirmative.

III. An idem Abbas possit dictos Religiosos Vicarios, vel Cooperatores ad libitum removere, & alios subrogare in exercitio Curæ Animarum, Episcopo insscio. Et quatenus negative.

IV. An, & quas pœnas incurrant dicti Abbas, & Religiosi, exercentes Curam Animarum in prædictis Ecclesiis sine Episcopi approbatione.

Ad primum Affirmative. Ad secundum Affirmative. Ad tertium Affirmative quoad primam partem, certiorato Episcopo: & quoad secundam partem negative. Ad quartum, Episcopum posse procedere juris remediis; & amplius.

Sess.25. c.19. de ref.

CORDUBEN. NULLITATIS PROFESSIONIS. Dominicus Sanchez de Quesada die 13. Januarii 1717. Professionem solemni ritu emisit in Religioso Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, deindeque ad titulum Religionis omnes etiam Sacros Ordines suscepit. Cum vero intra quinquennium nullitatem ejusdem Professionis proposuisset coram Ordinario Corduben., & superiore Religionis, prodiit anno 1721. sententia validitatem declarans, quæ deinde confirmata etiam fuit a Metropolitano Toletano.

Delata per appellationem a memorato Fr. Dominico interpositam cognitione causæ ad Sac. Congregationem, propositoque Dubio - *An constet de Nullitate Professionis* - die 1. Septembris 1725. rescriptum fuit - *Dilata, & audiendum* - Hæc autem fuit, ut Secretarius curaret transitum prædicti Religiosi ad aliam Regularem Familiam. Itaque Eminentiss. Lambertinus, nunc Bononiensis Metropolitanæ Antistes, qui tanta cum laude eo tempore Secretarii munere fungebatur, impetravit a Sac. Pœnitentiaria facultatem, ut eidem Fr. Dominico liceret transire ad Regularem Ordinem S. Spiritus in Hispaniis. Quo tamen Indulto cum ille uti noluerit, iterum proponi oportuit prædictum Dubium in Congregatione habita die 1. Decembris 1725. responsumque fuit - *Non constare de Nullitate Professionis*.

Revocata ad trutinam causa die 7. Septembris 1726. cum hoc Dubio - *An sit standum, vel recedendum a decisis* - *die* 1. *Decembris* 1725. prodiit rescriptum in hæc verba - *Ad D. Secretarium juxta mentem*: Quænam vero fuerit hæc mens, non liquet; nec per quinque consequentes annos quidquam aliud reperitur actum in hac causa. Interea vero idem Fr. Dominicus moram fecit in Urbe, extra Claustra quidem, sed tamen retenta semper suæ Religionis veste: Cumque ei permissum non sit Missæ Sacrificium facere, in tanta egestate vitam degit, ut victum emendicare cogatur. Adeo autem tenax Judicii sui est de emissæ Professionis invaliditate, ut nulla ratione aut suasione adduci unquam potuerit, aut ad reditum in suum Cœnobium, aut ad transitum in alium Religiosum Ordinem, propterea que supplex postulat causæ discussionem redintegrari in Sac. Congregatione.

Operæ igitur pretium est iterum exponere, quod antequam Orator Sacræ illi Familiæ adscriberetur, Curia sæcularis de crimine homicidii adversus eum inquisitionem instituerat, fueratque etiam ille ab Ecclesia, ad quam confugerat, abductus, deindeque eidem Ecclesiæ restitutus. Currente autem Tyrocinii anno, Judex Laicus sententiam tulit, in qua sibi reservavit facultatem decernendi in eum pœnas debitas, si quando Religiosum habitum, Professione non emissa, deposuisset.

Duo Consobrini, ac binæ Mulieres, ipseque etiam Pater Oratoris rite examinati fuerunt anno 1721., quorum depositionibus demonstrari ille putat se a Religiosæ vitæ statu semper abhorruisse, & suasionibus non sine asperitate a Patre adhibitis constanti animo restitisse, antequam homicidium, cujus mentio facta est, patrasset: Ab hoc tamen crimine occasione commodius arrepta, Patrem urgere cœpisse propositum inducendi Filium ad Religiosam disciplinam amplectendam, ne alioquin, vel omnem vitam in Ecclesiastico confugio traducere cogeretur, vel si quando ejus tædio caperetur, se offerret periculo subeundi pœnam crimine dignam, publicum etiam dedecus Familiæ, & Propinquis allaturam; proindeque has calamitates incurrendi metum, easque evitandi desiderium valuisse tandem apud Filium, ut asylo relicto, non solum Religioso Cœtui se adscribi annueret, sed etiam Professionem emitteret; protesto tamen in sermonibus habitis cum ipsis testificantibus, tam ante quam post ipsam Professionem, valde aversoo, quem gerebat, animo a statu Religioso; quin etiam accedente illico post Professionem discessu Oratoris a Cœnobio, reditu-

dituque ad Paternam domum, in qua per plures dies manſit, donec a Superiore Monaſterii ægre reductus in illud fuit.

Subjecti etiam examini fuerunt decem Religioſi, inter quos ipſe Novitiorum Magiſter. Jurati omnes affirmant, Fr. Dominicum, dum poſt homicidium ſibi conſtituiſſet aſylum in eorum Cœnobio, flagitaſſe, tum per ſe ipſum, tum interpoſitis aliorum precibus, ut in Religioſam illam Familiam cooptaretur, votique compotem factum fuiſſe: Totum prnbationis annum alacri, lætoque animo exegiſſe: Eodem quoque tempore conſultationem ab eo fuiſſe habitam, utrum ope Regularis Profeſſionis aſſecuturus eſſet liberationem ab irregularitate per homicidium contracta, ut Sacris Ordinibus deinde poſſet initari: Ante profeſſionem exquiſiviſſe Superiorem ab eo (ut moris eſt) an ſponte, & libere cuperet ſe ad eam admitti, eumque affirmaſſe, rem ita ſe habere: Denique Profeſſionem ab eo emiſſam fuiſſe, nulla edita perturbati moleſtique animi ſignificatione Cæterum hi etiam Teſtes confirmant, Oratorem paulo poſt clam repetiiſſe Patris domum, & poſt plures dies adnitente Rectore Monaſterii ad Clauſtra difficulter eſſe reverſum.

Poſtremo quid Orator de ſe ipſo ac de re geſta narraverit in clandeſtina proteſtatione, quam coram Notario, & Teſtibus fecit anno 1719. Eminentiſſimi PP. cognoſcere poterunt ex documento, quod habetur *in Sum. num.* 2.

Quantum vero attinet ad quæſtionem Juris, an ſcilicet metus juſte vel ab alio incuſſus, vel per ſe conceptus, officiat validitati Profeſſionis, gravia ſunt in utramque partem momenta rationum; itemque variæ circa id ſententiæ Doctorum. Profeſſionis quippe nullitatem ſuadere videtur, quod Profeſſio debet eſſe libera, & voluntaria, quodque voluntatis libertatem vitiat atque inficit timor cadens in conſtantem Virum, tametſi cauſa timoris ſit vera atque juſta, & a proprio facto, aut culpa promanans. Huic autem opinioni favet *Text. in cap. Veniens* 15. *de Sponſal.* ubi *Gloſſa in verb. Ut Vxor.* ait - *Et eſt hic argumentum, quod licet culpa mea inciderim in metum, nihilominus excuſor propter metum* - Idemque in ſpecie Matrimonii, quod irritat metus idem, quo irritatur Profeſſio, docent *Anton. a Butrio in eodem cap. num.* 4. *Abb. in cap.* 2. *num.* 7. *& ſeqq. de his, quæ vi, metuſve cauſ. Rot. deciſ.* 26. *n.* 17. *coram Ludovis & dec.* 784. *n.* 5 *par.* 3. *Rec.*

At pro contraria ſententia urget, quod ubi formido verſatur circa pœnam, ſive a lege impoſitam, ſive a publica juſtitia infligendam ob patratum crimen talis metus ab intrinſeco potius; quam ab extrinſeco proficiſci cenſetur, juxta *Text. in L. ſi Mulier* 21. *in princ. ff. de eo quod metus cauſa* ibi - „ Si mulier contra „ Patronum ſuum ingrata facta, ſciens ſe ingratam, cum de ſuo ſtatu per cli„ tabatur, aliquid Patrono dederit, vel promiſerit, ne in ſervitutem rediga„ tur, ceſſat edictum, quia hunc metum ſibi ipſa infert „ Itaque amplectens ſtatum Religioſum urgente metu ſupplicii ob commiſſum crimen ſibi debiti, eligere videtur eumdem ſtatum Religioſum tamquam medium ad evitandum malum pœnæ juſte ſibi imminentis, idque medium eligit ſciens, & prudens, nec ab externa coactione adductus, ſed ex proprio judicio ſibi ipſi perſuadens ita commodis expedire ſuis, & ex hoc judicio voluntatem ſuam determinans ad amplectendum Regulare Inſtitutum, quamvis alioquin id facturus minime fuiſſet, ut in communibus terminis, tam Matrimonii, quam Profeſſionis ponderat *Gonzal. in cap.* 1. *Sicut nobis num.* 7. *de Regular. Fagnan ibidem. num.* 29. *in cap. Si quis n.* 81. *& ſequen. eod. tit. Covar. in* 4. *Decretal. par.* 2. *cap.* 3. §. 4. *n.* 16. *&* 17. *Sot. in* 4. *diſt.* 29. *verſic. Exurgunt hic tamen, Suar de Relig. t.* 3. *l.* 6. *c.* 4. *in fin. & num.* 7., *Sanch. ad præcepta Decal. lib.* 4. *cap.* 3. *num.* 5. *& de Matrim. lib.* 4. *diſput.* 13. *n.* 3. *Sperell. deciſ.* 6. *n.* 11. Et alias fuiſſe ab hac Sac. Congr. reſolutum, teſtatur idem *Fagnan. in dicto cap. Si quis num.* 82. *de regular.* - in hæc verba - *Unde ſi quis, ut evadat ultimum ſupplicium ob conſcientiam ſcelerum commiſſorum, aut mortem ſibi timens ab inimicis, Religionem profiteatur, niſi aliud obſtiterit, eſt valide profeſſus. licet alias prof. ſturus non fuiſſet, ut olim, articulo diligenter diſcuſſo, declaravit Sac. Congregatio Concilii.*

Si

Si quoque validam esse professionem emissam ab eo, quem perculerat metus impendentis mortis, vel ob morbum, vel ob incendium, vel ob naufragium juxta *Text. in d. cap. Sicut nobis de Regular.* communiter firmant *Joan. Andr. ibidem num.4. Hostien. num.1. Ancharan. nu.6. Zabarell. num.3. Abb. num.5.*

Sed adhuc restat inspiciendum, an idem judicium fieri oporteat, ubi timor pœnæ, ob delictum subeundæ, non fuerit per se spontcque conceptus ab eo, qui Religiosæ cuipiam Familiæ nomen dedit, sed fuerit ei incussus atque immissus ab altero. In hac autem hypothesi promptum quidem est intelligere, talem metum non repugnare validitati Professionis, si alter solum proponat veram, & justam timendi causam, simulque monstret viam ad evadendum periculum pœnæ commisso crimini debitæ; ita enim potius auferri quam inferri videtur metus, cui causam dabat ipsum crimen, ut observant *Sanch. ad præcepta Decal. dicto lib.4. cap.3. n.5. & de Matrim. lib.4, disput.13. d. nu.3. Less. de Just. & Jur. lib.2. cap.40. dubit. 3. versic. Sed verius est. Sperell. dicta decis.6. num.11.* Sed difficultate vacare non videtur casus, in quo talem metum, juste quidem incutiens, eo tamen mutatur præcise ad finem extorquendi ab alio Professionem; quam peculiarem circumstantiam attingunt *Sanchez d. disput. 13. sub num.1. versic. Tertio probatur, & num.9. versic. Ad secundum fateor, & ad Præcept. Decal. lib.4. cap.3. n.5. & 6. Sperell. dicta decis.6. num.11. 4 versic. Contrariam.* Cæterum videtur quoque considerandum, an consilium ab Oratore susceptum de Regulari Statu amplectendo, rationibus potius per se veris, ipsique Oratori probatis, quam auctoritati Patris, a quo rationes illæ proponebantur, tribuendum sit. Itaque ab EE. VV. statuendum erit.

An sit standum, vel recedendum a decisis die prima Decembris 1725.

In decisis, & amplius, & ad mentem.

Sess.24.c.13. de ref.

FERETRANA CATHEDRALITATIS. Cum S. Mem. Benedictus XIII. per suum Motum proprium anno 1729. restituisset Ecclesiam S. Leonis in pristinam Dignitatem Cathedræ, & Residentiæ Episcopalis, quæ jam inde ab anno 1572. a San. Mem. Gregor. XIII, translata fuerat ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum; Communitas hujus loci, hanc rerum conversionem dolens, impetravit a Sanctissimo Domino Nostro, ut huic Sacræ Congregationi dignaretur committere cognitionem invaliditatis, cui dictum Motum proprium obnoxium esse contendebat propter subreptionem, vel obreptionem. Itaque propositis die 13. Januarii currentis anni duobus dubiis; videlicet.

I. *An intret arbitrium pro aperitione oris in casu &c. & quatenus Affirmative.*
II. *An Motus proprius, de quo agitur, sit exequendus in casu &c.*

Sacra Congregatio rescripsit: *Ad I. Affirmative. Ad II. Negative.*

Cum autem expediat communi tranquillitati, quam hujusmodi contentiones in discrimen deducere solent, hanc litem finiri, dignabuntur EE. VV. perpensis iterum rationum, quæ in utramque partem afferuntur, momentis, deliberare.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 13. Januarii 1731.

In decisis, & amplius.

Sess.22. Decret. de observan. & evitan. in celebr. Miss.

ROMANA TRANSLATIONIS ONERIS MISSARUM. Pompejus de Justinis anno 1665. hæredem fecit Monasterium S. Agathæ ad Montes, adjecto onere celebrationis unius Missæ quotidianæ in Ecclesia S. Mariæ de Pace, ubi se condi in Sepulchro Majorum voluit. Cappellano autem dari jussit annua scuta octoginta; Cumque Testator ipse hanc Cappellaniam primo loco detulerit Thomæ Oliverio, deindeque Francisco Oliverio, hæc verba subjecit - „ „ Voglio, e mi contento, che il sudetto D. Tomasso Cappellano, come sopra „ nominato, non potendo per qualunque accidente celebrare la Messa, dove „ io sarò seppellito, o essendoli troppo scommodo, possa celebrarla in qualunque

„ que altra Chiesa dove ad esso parerá &c. , volendo, e comandando però , che
„ questa autorità di poter dire la detta Messa . dove parerá , non s' intenda
„ passare in altra Persona , che in quella del sudetto Don Tomaso , ma gli al-
„ tri Cappellani , come sopra nominati , e da nominarsi siino obligati dirla qui
, in Roma nella Chiesa , dove io saro sepolto .

Jn Ecclesia S Mariæ de Pace , ut præceperat , humatus fuit Testator; Ideoque semper hactenus pro ejus Anima Sacrificium Missæ factum fuit in eodem Templo ab uno ex Monachis memorati Monasterii S. Agathæ. Ipsi autem nuperrime preces obtulerunt S. D. N. ut impartiri dignaretur facultatem adimplendi onus dictæ Missæ quotidianæ in propria Ecclesia , derogando quoad hoc voluntati Testatoris .

Ad hoc indultum obtinendum (de quo Sanctitas Sua hujus Sacræ Congregationis sententiam exquirit) Monachi exponunt , Testatorem non habuisse peculiarem rationem Ecclesiæ S Mariæ de Pace , sed potissimum , & primitius spectasse suffragationem sibi ex Missa tribuendam .

Addunt nullum ex petita gratia detrimentum obventurum esse , aut animæ Testatoris , cui æque proderit Sacrificium in alia Ecclesia factum ; aut Ecclesiæ ipsi S. Mariæ de Pace , in qua triginta circiter Sacerdotes singulis diebus Divinam immolare Victimam solent . Ex diverso autem , non mediocre redundaturum esse commodum in Ecclesiam S. Agathæ , ejusque Monachos , tum quia vix tres Missæ ibi consueverunt celebrari , tum etiam quia Monachus, qui ad Ecclesiam S. Mariæ de Pace quotidie se confert , in ea sacrificaturus pro Testatore, haud levem itineris molestiam sustinet , Divinisque Officiis , quæ in Ecclesia S. Agathæ habentur , interesse assidue non potest .

Hanc tamen translationem impugnant Canonici Regulares Lateranenses S. Mariæ de Pace , idque præcipue animadvertendum proponunt , quod Testatori non erant ignotæ conditiones Eccl siæ S. Agathæ ,cujus Monachos hæredes scripsit; & nihilominus non in ea , sed in alia S. Mariæ de Pace , ubi extat Familiæ Justinæ Sepulchrum , cui seipsum mundari jussit , quotidie pro anima sua Sacrificium fieri disertis verbis imperavit ; a qua quidem lege solutum dumtaxat esse voluit certum illum hominem , quem primum Cappellanum delegit ; quique , ut asseritur , era Liberianæ Basilicæ Beneficiatus . Simul & illud considerandum ajunt , quod Missæ celebratio non fuit ab eodem Testatore demandata uni ex Monachis S Agathæ , sed fuit eis commissa electio Cappellani , cui ille assignavit annua scuta octoginta a Monasterio hærede solvenda . Ex hoc autem inferunt , abunde itineris incommodum remunerari per adeo uberem eleemosynam a Testatore destinatam Cappellano ; & in voluntate Monachorum S. Agathæ positum esse , ut ab eo labore ac molestia sese eximant , eligendo scilicet alium Cappellanum ; sed rationi consentaneum non videri , quod ipsi præter omnem Testatoris hæreditatem potiantur quoque hoc emolumento annuorum scutorum 80. absque onere adeundi certam illam Ecclesiam , in qua Testator ob peculiarem , & expressam causam consulto voluit Missam celebrari .

Eminentissimus Protector Monachorum S. Agathæ , ab hac Sacra Congregatione rogatus sententiam suam aperire , censet , eorum Votis esse annuendum , hac tamen adjecta Lege , ut prædicti Monachi hæredes anniversaria die obitus Testatoris in perpetuum solemne Sacrum fieri curent in Ecclesia S. Mariæ de Pace , ubi ejus corpus quiescit : Et hoc quidem onus , præter illud quotidianæ Missæ a Testatore injunctum , subire non recusant Monachi S. Agathæ .

Examini itaque subjicitur Dubium , quod sequitur .

An , & quomodo sit locus translationis oneris Missæ quotidianæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ de Pace ad Ecclesiam S. Agathæ ad Montes , in casu &c.

Negative , & amplius .

TROPIEN. UNIONIS . Cum ingens terræ motus quinque evertisset Parochiales Ecclesias Amanthæ , Benedictus Mandina Episcopus Tropien. in Visi- *Sess. 21. c. 5. de ref.*

Visitatione peracta anno 1643. cum assensu Capituli perpetuo univit Archipresbyteratui, cui antea nulla imminebat cura Animarum; duas primum vacaturas ex dd. Parochialibus Ecclesiis cum omnibus earum proventibus, necnon plura Beneficia simplicia. Sub annum vero 1645. unio duarum illarum Parochialium confirmata fuit auctoritate Sedis Apostolicæ; extat enim Decretum ab hac S. Congr editum die 2. Septembris illius anni in hæc verba: *S. Congregatio, facto verbo cum Sanctissimo Domino Nostro, censuit unionem duarum Parochialium dirutarum Dignitati Archipresbyteratus Amantheæ esse convalidandam, prout tenore præsentium convalidat* - Ut in *lib. 17. Decret. pag.* 508.

Unio tamen hæc effectum sortita fuit dumtaxat quoad Parochialem Ecclesiam S. Blasii, cujus vocatio per obitum Rectoris incidit in mensem Februarium anni 1645. atque inde factum est, ut hæc Ecclesia S. Blasii deinceps appellata fuerit Archipresbyteralis.

Altera autem Parochialis Ecclesia, quæ secundo loco post Decretum unionis vacavit, scilicet anno 1658., est illa dedicata S. Mariæ de Pinta. Sed hæc in omnibus vacationibus, prævio concursu, collata semper in titulum fuit, quandoque ab Ordinariis, quandoque etiam a Sede Apostolica, nulla habita ratione memoratæ unionis. Et quamquam pro illius observatione, & executione Monitorium coram A. C. expediri anno 1688. curaverit Archipresbyter S. Blasii, institutam tamen litem prosequi neglexit.

Postrema vacatio ejusdem Ecclesiæ S. Mariæ de Pinta contigit sub finem anni 1729. Itaque idem ipse Ignatius Brancatus Archipresbyter S. Blasii, qui in superioribus vacationibus passus fuerat eam in titulum conferri, contradictorem novæ collationi se præbuit coram Episcopo, fretus antiquo unionis Decreto. Sed Episcopus Archipresbyteri contradictionem pervipendendam ratus, concursum indixit, Ecclesiam contulit Nicolao Vecchio, eumque in ipsius Ecclesiæ, possessionem posuit.

Idem Episcopus Sac. Congregationem de hoc negotio instructam reddere jussus, refert Decretum a Prædecessore suo editum anno 1643. effectum multifariam caruisse. Jusserat enim ille ædificari novam Ecclesiam S. Petro dedicandam, ac titulo Archipresbyterali decorandam; & tamen ea nunquam constructa fuit, sed Archipresbyter Amantheæ assumpsit titulum Ecclesiæ Parochialis S. Blasii, unitæ, ut dictum est, Dignitati Archipresbyterali. Præterea decreverat, ex quinque Parochialibus Ecclesiis vi terræ motus prostratis tres non esse reficiendas, alias vero duas restaurari quidem debere, sed tamen amota ab eis cura animarum, translataque hujusmodi cura totius Civitatis ad solum Archipresbyterum, a tribus, vel quatuor Sacerdotibus coadjuvandum in exercitio Parochialis Officii: Et nihilominus omnes prædictæ Ecclesiæ reparatæ fuerunt, & in eis Parochus quisque curam Animarum suæ Parœciæ seorsum exercere, ut antea, perrexit, ac pergit. Quamobrem, cum a consilio propositoque Episcopi Mandinæ adeo discrepaverit eventus, mirum videri non debet, quod etiam ex duabus Ecclesiis Parochialibus primo vacaturis, quas ille annexit Archipresbyterali Dignitati, unius dumtaxat (videlicet illius S. Blasii) unione ipsa ad effectum perducta fuerit in tam longo quinque, & octoginta annorum spatio, videntibus quoque, & acquiescentibus Archipresbyteris.

Cæterum Archipresbyteratus, secluso etiam unione alterius Ecclesiæ, quam ei destinaverat Episcopus Mandina, habet nunc ex Decimis, & fructibus Beneficiorum unitorum annuos proventus certos in summa ducatorum centum, præter alia incerta emolumenta, quæ Parocho competunt.

Præsenti itaque examini subiiciuntur duo, quæ sequuntur, Dubia.

I. *An constet de legitima unione Parochiæ S. Mariæ de Pinta cum Archipresbyteratu Civitatis Amantheæ, & quatenus Affirmative.*

II. *An Collatio ejusdem Ecclesiæ S. Mariæ de Pinta favore Nicolai Vecchio sublineatur, seu potius, & quomodo sit providendum in casu &c.*

Dilata, ad sequentem. Die

Die Sabbathi 18. Augusti 1731.

TROPIEN. UNIONIS. Decidenda fuerat hæc Causa in Congregatione habita die 28. Mensis proxime præteriti; sed cum Nicolaus Vecchio dilationem postulaverit, idcirco hodie definiendum ab Eminentiis VV. erit. *Sess. 21. c. 5. de ref.*

I. *An constet de legitima unione Parochiæ S. Mariæ de Pinta cum Archipresbyteratu Civitatis Amantheæ. Et quatenus Affirmative.*

II. *An collatio ejusdem Ecclesiæ S. Mariæ de Pinta favore Nicolai Vecchio sustineatur; seu potius an, & quomodo sit providendum in casu &c.*

Ad primum provisum in secundo. Ad secundum collationem substineri, & amplius.

PISANA. Non graventur Eminentiss. Patres resumere Folium Congregationis habitæ die 2. Junii vertentis anni; tunc enim descripta fuit hæc Causa, sed non proposita; nunc autem secundum ea, quæ ab utraque Parte exponuntur, deliberandum erit. *Sess. 24. c. 12. de Ref.*

I. *An liceat Cappellanis Beneficiatis Primatialis Ecclesiæ Pisanæ sedere in Choro ordinario immediate post Canonicos, & in eadem linea, & in subselliis ejusdem qualitatis.*

II. *Ad idipsum liceat eisdem Beneficiatis in Choro æstivo dictæ Primatialis.*

III. *An idem sit servandum in omnibus sacris Functionibus peragendis a Capitulo, & Canonicis cum interventu eorumdem Beneficiatorum in omnibus aliis Ecclesiis dictæ Civitatis in casu &c.*

Ad primum affirmative juxta modum; videlicet quod genuflexoria Canonicorum ornentur panno viridi, nec ea licet vacua possint a Cappellanis occupari. Ad secundum, & tertium negative.

PAMPILONEN. ET BARBASTREN. PRIMITIARUM. Ut Sac. Congregationis judicio dirimeretur controversia vigens circa Primitias, quas Clerus Sæcularis contendebat esse præstandas etiam ab omnibus Religiosis Familiis in subsidium Ecclesiarum Parochialium, quarum sacræ supellectili, & fabricæ reparandæ sunt assignatæ, propositum die 5 Maii vertentis anni fuit hoc Dubium: *An Primitiæ debeantur a Regularibus in casu &c.* quod fuit decisum *Affirmative*. *Sess. 25. c. 12. de ref.*

Facta succumbentibus potestate iterum experiendi de suo Jure, vel circa titulum exemptionis ab eisdem Primitiis, vel circa consuetudinem, quæ earum præstationi repugnet, partes erunt EE. VV. decernere.

An stetur, vel recedendum a Decisis die 5. Maii 1731.

Quoad Collegium Pampilonen. Causa proponatur omnino in ultima Congregatione Septembris; in reliquis vero omnibus, in decisis, & amplius; & Episcopi invigilent quotannis versioni Primitiarum in causa, cui sunt destinatæ.

PAPIEN SUBSIDII DOTALIS. In Testamento, quod anno 1713. fecit Piæ obitus Syrus Andreas Vezzolus, hæredes scriptæ fuerunt Moniales S. Martini, adjecta lege, ut ex reditibus omnium bonorum existentium in Territorio Vogheræ ultra Padum, distribuerentur in Civitate Papiensi subsidia dotalia pauperibus, piis honestisque Puellis, servato tamen quotannis distributionis ordine per singulas Parochias ejusdem Civitatis. Quod si deessent Puellæ præstitutis conditionibus præditæ, quidquid reliquum esset, cedere voluit commodo piæ Domus Puellarum Orphanarum. Optavit præterea Testator P. Guardianum Cappuccinorum, & Pro Ministrum Hospitalis majoris ejusdem Civitatis præsse rationibus incundis annuorum proventuum, curamque adhi- *Sess. 22. c. 8. de ref.*

bere, ut ejus voluntas diligenter fervetur: Utrique autem eorum contulit Jus nominandi ad unum ex memoratis subsidiis.

Cum hæc subsidia dotalia anno 1730. assignari deberent Puellis Parochiæ S. Nicolai: P. Guardianus Cappuccinorum die 7. Novembris superioris anni per schedulam destinavit unum ex dictis subsidiis Annæ Minopriæ, dummodo ea per Parochi testificationem docuisset de qualitatibus a Testatore requisitis.

Verum, quia die 9. Junii ejusdem anni Episcopus edixerat, ut Parochi eas tantum Puellas haberent pro idoneis ad subsidia dotalia assequenda, quæ cum suis Parentibus in eorum Parochia permanerent, & in quas non caderet suspicio, quod Parochiam illam fraudulenter adierint, ut subsidia dotalia nanciscerentur; hinc Parochus Ecclesiæ S. Nicolai renuit edere testificationem, quam Anna Minopria postulabat. Hæc enim Puella est filia Josephi commorantis in Parochia S. Mariæ in Pertica, sed jam inde a Mense Martio dicti anni 1730. moram facibeat domi Augustini Musanti ejus Consobrini vitam degentis in Parochia S. Nicolai.

Itaque in Congr. habita die 21. Aprilis currentis anni disceptata fuerant duo, quæ sequuntur, Dubia.

I. *An electio Puellæ Oratricis ad subsidium dotale, de quo agitur, sit exequenda, & quatenus negative.*

II. *An P. Guardianus Cappuccinorum Papiæ possit devenire ad novam electionem alterius Puellæ; seu potius, an dictum Subsidium sine alia nominatione ejusdem P. Guardiani sit applicandum favore unius ex Puellis Orphanis Conservatorii Papiæ in casu &c.*

Rescriptum vero fuit: *Ad I. negative. Ad II. Subsidium applicandum esse favore Conservatorii, & ad mentem.* Illud autem, quod ad hanc mentem pertinet, inferius explicabitur.

Instante Anna Minopria, revocantur hodie adtrutinam eadem Dubia. Putat enim illa se vere esse censendam Parochianam Ecclesiæ Sancti Nicolai, propterea quod annuente Patre, cujus vires impares erant alendis septem filiis, se contulerit ad menses ante collationem subsidii dotalis ad domum Consobrini, qui ei quasi Filiæ suæ alimenta se subministraturum spopondit, quousque vel nuptias inire, vel Religiosæ cuipiam Familiæ nomen dare posset. Quamobrem infert Oratrix se non ideo transiisse ad Parochiam S. Nicolai, ut per fraudem, & malitiam obreperet ad subsidium dotale, debitum superiore anno Puellis illius Parochiæ; sed potissimum, ut aleretur a Consobrino nullam propriam sobolem habente, utque apud ipsum constitueret fixum, & permanens domicilium. Id autem comprobatur testimonio, tum ipsorum Patris, & Consobrini, tum etiam alterius propinqui. Consonat quoque declaratio ab eadem Oratrice edita, dum rite interrogata fuit a Curia Episcopali occasione subortæ quæstionis, an ea esset describenda in Libro Status Animarum Parochiæ S. Nicolai: quam quidem quæstionem diremit eadem Curia, decernens descriptionem esse faciendam, sed hunc in modum: *Anna Minopria, figlia di Giuseppe abitante nella Parocchia di S. Maria in Pertica, venuta in Casa di Agostino Musante, (quale dice la medesima essere di lei Cugino) prima di Pasqua dell' anno corrente 1730.*

Denique afferebatur etiam pro eadem Anna statutum Civitatis Papiensis, cuius verba hæc sunt „ Statuimus, quod quælibet Persona Civitatis Papiæ intelligatur, & „ sit, & esse censeatur, cum omnibus de familia sua, de, & in illis Porta, „ & Parochia, in qua, vel in quibus pro majori parte anni ipsa Persona com„ muniter, & ipse cum familia sua ingreditur, & regreditur suæ habitationis „ domum, quoad honores, & onera.

At contra Annam urget testificatio Parochi dictæ Ecclesiæ S. Nicolai, necnon alterius Presbyteri, eum adjuvantis in exercitio Curæ Animarum, alioramque trium Testium, per quam contendit Pia Domus Puellarum Orphanarum satis constare, Annam transmigrasse in Domum Musanti non alio consilio, quam ut subsidium dotale assignandum Puellis Parochiæ S. Nicolai obtineret; & hunc

& hunc in finem curaſſe etiam antea, ut in aliam Domum ejuſdem Parochiæ exciperetur, promiſſa hoſpiti alimentorum mercede; quam ſane perſolvi itidem conſueviſſe Auguſtino Muſanto (ut dd. Teſtes ajunt) veriſimile ob ejus paupertatem eſt.

Accedit ad hæc, quod ſub initium Menſis Aprilis currentis anni idem Auguſtinus Muſantus aliam domum conduxit in Parochia S. Mariæ de Pertica, in qua etiam domicilium habebat ſuperioribus annis; nam in alia Parochia Sancti Nicolai moram fecit ſolum a Menſe Martio 1730. uſque ad Kalen. April vertentis anni. Anna autem eodem Menſe Aprili rediit per aliquot dies ad domum Patris ægroti, ſed poſt ejus obitum iterum petiit domum Muſanti, in qua etiam num manere aſſeritur.

Venio nunc ad clauſulam -- *Ad mentem* --, quæ Reſcripto adjecta fuit. Subdiit animos Eminentiſſimorum PP. dubitatio, num P. Guardianus Cappuccinorum ſit capax Juris nominandi ad hujuſmodi ſubſidium dotale, an vero obſtet Inſtitutum Ordinis, ideoque ſit providendum ſaltem in futurum.

Porro de Fratribus Minoribus extat Conſtitutio Clementis V. in *Clementina Exivi de Paradiſo* §. *Cupientes igitur*, *de Verb. ſign.* quæ hæc habet - *Amplius cum non ſolum quod malum eſſe dignoſcitur, ſed, & omne quoad ſpeciem habet mali, ſit a viris perfectis ſpecialiter evitandum; ex talibus autem aſſiſtentiis in curiis, & infligitationibus, cum de rebus agitur in ipſorum commoda convertendis, creduntur veriſimiliter ex his, quæ foris patent, [de quibus bene homines foris judicare) in ipſis rebus Fratres aſſiſtentes aliquid quærere tanquam ſuum; nullo modo debeant hujuſmodi Voti, & Regulæ profeſſores, ſe talibus Curiis, & litigioſis actibus immiſcere; ut, & teſtimonium habeant ab iis, qui foris ſunt, & puritati ſatisfaciant voti ſui, ac evitetur per hoc ſcandalum proximorum. Verum etiam, cum dicti Ordinis Fratres non ſolum a receptione, proprietate, dominio, ſive uſu ipſius pecuniæ, verum etiam a contrectatione qualibet ipſius, & ab ea ſint penitus alieni; quemadmodum ſæpedictus Prædeceſſor noſter in declaratione hujuſmodi Regulæ plane dixit: Cumque dicti Ordinis profeſſores pro nullo tempore temporali poſſint in judicio experiri; prædictis Fratribus non licet nec competit, quin potius conſiderata ſui puritate ſtatus, debent ſibi ſcire interdictum, quod hujuſmodi executionibus, & diſpoſitionibus ſe exponant, cum hæc ſæpius abſque litigio, & contrectatione, vel adminiſtratione pecuniæ nequeant expediri. Verumtamen in his exequendis dari conſilium, ipſorum ſtatui non obſiſtit; cum ex hoc ipſis circa bona temporalia nulla jurisdictio ſive actio in judicio, ſive diſpenſatio tribuatur.*

Ex hac autem Pontificia ſanctione multi graves Doctores inferunt, Fratribus Minoribus non ſolum minime licere fungi officio Exequutorum ultimarum voluntatum, ſed nec etiam exercere munus ſibi a Teſtatore commiſſum eligendi pauperes, cui ſubſidia ab eo relicta tribuantur, & hanc ſententiam propugnantes refert *Sanchez ad præcep. Decal. lib. 6. cap. 11. a num. 28. ad 32.*

Alii vero exiſtimant, vetitum quidem eſſe dictis Fratribus quodcunque officium, quod cum rerum temporalium adminiſtratione, vel pecuniæ contrectatione conjunctum ſit; At eorum Inſtitutis non repugnare, quod actum charitatis expleant, inveſtigando, quinam ſint magis digni, quibus detur pium ſubſidium juxta mentem Teſtatoris, eoſque eligendo, vel nominando; cum ab his terminis procul abſit omnis ratio prohibitionis, iiſque potius conveniat limitatio, quæ habetur in poſtremis verbis memoratæ Conſtitutionis, declarantis non prohiberi, quominus tales Religioſi officium gerant conſultoris in piis legatis exequendis. Itaque hanc ſententiam probabiliorem eſſe affirmat *Sanchez loco citato nu. 32.* Et in ſpecie electionis pauperum puellarum a Teſtatore commiſſa Guardiano Cappuccinorum pro obtinendis ſubſidiis dotalibus, eamdem opinionem tuetur *Card. de Luc. de Teſtam. diſc. 56. n. 10.* ſubjiciens, ſe pro certo habere ita fuiſſe judicatum in quadam Cauſa Spoletana, quæ coram A. C. agitabatur.

At in Causa *Natalis, seu Montis Casini, Distributionis Subsidiorum Dotalium*, relata in hac Sac. Congregatione *die* 24. *Septembris* 1729. suppositum fuit Cappuccinos ejusmodi electionem exercere non posse; nam quamvis in hoc Articulo minime vertetur quæstio tunc proposita; in facti tamen narratione hæc habentur: Sac. Congregatio Episcoporum, & Regularium sub die 28. Septembris 1696. ad supplicationem Ordinarii Cassinensis, ac inhærendo ejus antiquis Decretis, declaravit, PP. Cappuccinos esse incapaces hoc munere distribuendi dotes, illudque spectare ad prædictum Ordinarium. In vim hujus Decreti censuit Curia Cassinensis easdem dotes distribuere, prævia affixione Edictorum, exindeque consideratis requisitis Puellarum concurrentium. Cumque Sac. Congreg edidisset decisionem Dubiorum, quæ versabantur circa modum eligendi Puellas, & circa conditiones in eis requisitas; Deinde in confirmatione ejusdem decisionis facta die 28. Januarii 1730. addit hæc verba: *Ordinarius, seu ab eo deputatus, assistat, & omnia faciat loco P. Guardiani Cappuccinorum, servata forma Testamenti.*

In dubium quoque venire alias contigit, an substineretur Jus nominandi Presbyterum ad Cappellaniam, quod quidam Testator in perpetuum detulerat Guardiano Cappuccinorum. Quare in *Comaclen. Electionis*, proposito hoc Dubio: *An nominatio P. Guardiani Cappuccinorum sustineatur, & ei ex nominatis sit adjudicanda Cappellania*, Sac. Congr. die 15. Decembris 1722. quoad priorem illius Dubii partem distulit resolutionem. Neque vero postea redintegrata fuit discussio ejus quæstionis, quia simul decisum fuerat Cappellaniam spectare ad eum Sacerdotem, qui electus fuerat non solum a dicto P. Guardiano, sed etiam a P. Subpriore S. Augustini, quibus conjuncte facultatem hanc tribuerat Testator.

Cæterum, etiam Sac. Congr. providendum censeret circa futuros casus, id tamen (nisi aliud obest) non videretur detrimentum ullum afferre posse Annæ Minopræ, quæ ad subsidium dotale nominatam fuit à P. Guardiano existente in possessione nominandi jam inde ab anno 1713. juxta notata per *Passerin. de stat. Homin. Tom. 1. quæst. 177. Art. 2. n. 124. & seq.*

Dignentur igitur EE. VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 21. *Aprilis* 1731.

Recedendum a decisis.

Sess. 6. c. 2. & Sess. 24. c. 12. de ref.

CAPUTAQUEN. Natalis Quaranta anno 1728. fuit Sacris Ordinibus initiatus ad titulum Ecclesiæ receptitiæ, quæ est in oppido Serrarum. Sed cum moram semper fecerit in Urbe, adeoque non satisfecerit oneribus, quibus obstringuntur Presbyteri ejusdem Ecclesiæ, qui Choro interesse debent omnibus diebus festis, & quatuor Missas cum cantu celebrare quacumque hebdomada, negarunt Collegæ eum posse participare fructus, & proventus Ecclesiæ, multoque minus Decimas, quas pertinere contendebant solum ad Parochum, aliosque Presbyteros eum adjuvantes in cura Animarum, & administratione Sacramentorum; nam etiam Canonicos, qui Decimarum sunt participes, debere operam conferre suam in auxilium Præpositi, sustinentis Parochiale officium, rescripsit hæc *Sac. Congr. in Montis Fulsii* 8. *Maii* 1706.

Ipse autem Natalis Quaranta, non solum per illius anni spatium, quo abfuit, potestate ad id sibi facta ab Ordinatio, sed etiam per aliud omne tempus absentiæ deberi sibi putabat tam annuos ducatos 25. qui singulis Presbyteris assignari solent instar Sacri Patrimonii, quam portionem reliquorum omnium emolumentorum, demptis tamen oneribus Missarum, propterea quod absentia nec voluntaria nec culpabilis fuerit, sed necessaria ob indignationem Baronis ejusdem Oppidi, & graves molestias sibi illatas, quas adhuc vigere ajebat.

Quam-

Quamobrem in Congregatione habita die 7. Aprilis currentis anni propoſita fuerunt duo illa Dubia, quæ mox ſubjicientur. Sed Eminentiſſimi PP. dilata illorum deciſione, mandarunt dari iterum literas ad Epiſcopum, & ab eo exquiri, quænam eſſet peculiaris cauſa metus, quæ impedimento fuerit Natali Quarantæ, ne in Eccleſia reſideret; & num talis cauſa ceſſaverit: Non retardata tamen interim ſolutione portionis ex maſſa Capitulari debitæ per illum annum, quo abſentia ſulciebatur facultate ab eodem Epiſcopo impertita.

Reſpondit Epiſcopus, ſe ſumma ope, magnaque adhibita diligentia inveſtigaſſe cauſam, ob quam Natalis Quaranta abeſſet; ſed nullam comperiſſe legitimam rationem, quæ ei juſte valeat ſuffragari, ne reſidentiæ oneri ſatisfaciat; Cauſam vero, quam contendit, ſcilicet metus poteſtatis ſæcularis, omnino eſſe a veritate alienam, & commentitiam. Plura etiam addit circa leges, quibus obſtringuntur Presbyteri hujus Receptitiæ Eccleſiæ, necnon circa proventus, & emolumenta, quæ inſervientium commodo cedere ſolent. Sed hæc uberius exponentur in ſcriptis, quæ nomine Cleri ad EE. VV. deferentur.

Sacerdos Quaranta ſibi ipſi non deerit, in medium proferendo ea documenta, quibus veram, & juſtam ſuæ abſentiæ cauſam demonſtrari, omneſque objectiones refutari exiſtimat.

Quod ſpectat ad quæctionem Juris, probant *Jo. Andr. Anchoran. Felin. & Card rin. citati a Fagnan. in cap. Licet n.* 151. *de Præbend. & Monet. de diſtr. quotid. par.* 2. *q.* 5. *n.* 68. *& ſeqq.* juſtam eſſe cauſam abſentiæ pro percipiendis etiam quotidianis diſtributionibus, ſi quis fuerit injuſte expulſus à Civitate, ad quam idcirco redire ſine periculo non poſſit; vel ſi quis abſque ſua culpa adverſarium habeat gravem, & infenſum, vel Principem, vel alium potentem Virum in eodem loco. Et Sac. Congreg. inſtante quodam Canonico Caſpenſi, qui ob metum Principis temporalis reſidere non poterat in Eccleſia, cui erat adſcriptus, die 17. Septembris 1616. reſpondit his verbis - *Cenſuit dandas eſſe ad Ordinarium literas, ut Capitulum cogeret ad integras diſtributiones ei aſſignandas uſque ad menſem Aprilis futuri. Cæterum ipſi Joanni Blaſio ſignificari voluit, ut interim curet Canonicatum reſignare, vel permutare, aut rationem aliquam iniri, qua & ſibi, & Eccleſiæ indemnitati conſultum ſit* - ut refert *Barboſ. de Jur. Eccleſ. lib.* 3. *cap.* 18. *num.* 65. Denique diſtributiones deberi etiam Canonico abſenti, ut injuſtam Judicis vexationem redimeret, fuiſſe a Sac. Congr. declaratum, teſtatur *Fagn. in d. Cap. Licet n.* 154 *d. Præbend.*

Cæterum videtur conſiderandum, an quæ tradita ſunt de Canonicis Eccleſiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, indiſcriminatim conveniant etiam Presbyteris adſcriptis ſervitio Eccleſiæ Receptitiæ. Quandoquidem *in Cauſa Caſtren.* cum Sacerdos, jam cooptatus in cætum ſimilis Eccleſiæ Receptitiæ, fuiſſet a Curia Epiſcopali mulctatus, non ſolum ſuſpenſione a Divinis, ſed etiam exilio; deindeque cauſa cognita S. Congr. Epiſc. & Regul. decreviſſet, eum *non eſſe amplius molerlandum*, diſceptatum in hac Sac. Congreg. fuit, an eidem Sacerdoti per abſentiæ tempus deberentur diſtributiones, & proventus dictæ Eccleſiæ, cui fuerat adſcriptus. Die autem 13 Aprilis 1726. reſcriptum fuit - *Negative*, ut in *lib* 76. *Decr. pag.* 179.

Et ex diverſo in terminis Canonici, qui appellatione interpoſita a præcepto Epiſcopi de habendo domum pro Carcere, ſe in carcere conſtituerat, & poſt a obtinuerat Decretum - *Non eſſe moleſtandum* - Sacra Congr. in Theatina Diſtributionum die 19. Novemb. 1707. reſpondit - *Diſtributiones ei deberi* - rejecta contradictione Capituli, a quo contendebatur Diſtributiones quotidianas ei ſolum competere, qui abſolvatur tamquam innocens, ut conſtat ex *lib.* 57. *Decret. pag.* 320. Atque eadem fuit Sac. Congr. ſententia *in Reatina Diſtributionum* propoſita die 5. Maii 1708. in qua agebatur de Canonico, qui

in

in criminali causa homicidii, cujus fuerat accusatus, obtinuerat Decretum - *Non molestetur*., ut in *lib. 8. Decr. pag. 158.*

Decernendum itaque ab EE. VV. erit.

I. *An Sacerdoti Natali Quaranta de tempore suæ absentiæ debeatur portio Massæ communis, sicut cæteris Sacerdotibus, deductis tantum oneribus Missarum.*

II. *An eidem sint solvenda annua ducata 25. pro Patrimonio in casu &c.*

Ad primum, affirmative pro tempore præterito, & ad D. Secretarium juxta mentem. Ad secundum, provisum in primo, & amplius.

Sess. 24. c. 12. de ref.

ARIANEN. DISTRIBUTIONUM. Clericus Josephus Antonius de Philippis cum obtinuisset Canonicatum in Ecclesia Collegiata S. Joannis Baptistæ Civitatis Arianen. impetravit ab Episcopo facultatem non residendi, ut studiis vacare posset. Itaque, hac fretus facultate, petiit anno 1729. a Capitulo, ut sibi traderetur portio fructuum, singulis Canonicis competens: Repulsam tamen passus fuit, propterea quod dictus Canonicus de Philippis moram fecerat in oppido Sabiniani Diæceseos Beneventanæ apud Fratrem suum ejusdem loci Archipresbyterum, ibique operam Grammaticæ tantum dederat.

Hæc ille postea exposuit sa. me. Benedicto XIII. supplex postulans ut quamvis non moraretur in publica studiorum Universitate, nec Jus Canonicum, aut Theologiam Moralem condiceret; nihilominus percipere posset fructus Canonicatus, tam certos quam incertos, non solum deinceps, sed etiam per tempus præteritum. Prodiit autem die 24. Novembris 1729. per Secretariam supplicum libellorum hoc rescriptum: *Sanctissimus annuit petitis; & quatenus opus sit, indulsit posse Oratorem per æquipollens, ut petitur, studere, & abesse causa studii; & deberi distributiones, & fructus Canonicatus a die captæ possessionis, quibuscumque in contrarium non obstantibus*: Et ad hujus Indulti normam Canonicus de Philippis omnium emolumentorum partem tunc fuit assecutus.

At sequente anno 1730. post memorati Pontificis obitum, Capitulum constanter negavit, eum sic absentem posse participare distributiones destinatas Canonicis inservientibus. Indultum quippe ei non suffragari existimat Capitulum, quia non fuerit Pontifici narratum, nullos esse in hac Ecclesia fructus Præbendarum, sed omnes Canonicatuum proventus constare ex distributionibus quotidianis, quæ partim conferuntur in Massam, cujus partitio fieri solet mense Augusto inter eos, qui Choro interfuerunt, partim vero traduntur Canonicis præsentibus sub eos ipsos dies, quibus Ecclesiæ inserviunt.

Addit præterea Capitulum, multo melius potuisse Canonicum de Philippis operam studiis navare in ipsa Civitate Arianen. ubi existit Seminarium bonis Præceptoribus instructum, Convictoresque etiam excipiens, quam in Castellis Sabiniani, & Zunculi, in quibus moram fecit; proindeque in rem quadrare egregium responsum Cælestini III. *in cap. Tuæ Fraternitatis 12. de Cleric. non resid.*

Capitulum denique infert, Gratiam, quam Canonicus de Philippis obtinuit, censendam esse alienam a mente ejusdem Pontificis, cum repugnet regulæ, quæ servari in hujusmodi Indultis solet; per ea quippe permittitur Canonicis studiorum causa absentibus percipere vel fructus dumtaxat Præbendæ; vel, si isti nulli sint, aut admodum tenues, duas solum partes distributionum, tertia tamen amissa, quæ inservientibus accrescit, ut probant, relatis quoque hujus Sac. Congregationis decretis, *Fagnan. in Cap. Licet. num. 127. & seqq. de Præbend. Eminentiss. Petra ad Constit. 9. Bonifacii VIII. num. 20. & seqq. Tom. 3.* Accedente etiam generali Decreto, quod jussu san. mem. Inno-

nocent. XII. promulgatum fuit in hæc verba : *Indulta causa studii pro lucrandis fructibus dum erat, nec aliter pro Lucrandis distributionibus quotidianis esse concedenda, quam pro Ecclesiis, quarum reditus consistunt vel in solis distributionibus quotidianis, vel in iisdem distributionibus una cum aliquibus fructibus Præbendæ, demptâ tamen tertia parte, quæ interessentibus accrescat*, ut in Bullario ejusdem Pontificis pag. 262.

Commissa itaque a SS. D. N. huic Sac. Congr. decisione hujusmodi controversiæ, duo proponuntur Dubia.

I. *An resipiscentium, de quo agitur, sit servandum. Et quatenus affirmative.*

II. *An, & quæ distributiones competant Canonico Josepho de Philippis.*

Ad primum, affirmative pro tempore præterito tantum. Ad secundum, competere duas ex tribus partibus, amissa tertia, & amplius.

CIVITATIS PLEBIS COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Cum ex Indulto San. Mem. Benedicti XIII. Episcopus Civitatis Plebis annexisset Seminario proventus promanantes a pia donatione Ludovici Manni, qui præter Dotem duabus puellis tradendam, aliaque onera ibidem præscripta, subsidium quoque conferri jusserat duobus adolescentibus operam daturis studio, vel Theologiæ, vel Jurisprudentiæ (ut fusius habetur in Folio ab EE. VV. resumendo) proposita in Congr. diei 13. Januarii vertentis anni, fuerunt bina, quæ subjiciuntur, Dubia. *Sess. 23. c. 18. de ref.*

I. *An intret arbitrium pro concedenda aperitione oris. Et quatenus affirmative.*

II. *An Breve Apostolicum sit observandum in casu &c.*

Rescriptum vero fuit ad I. *Affirmative. Ad* II. *Consulendum esse Sanctissimo pro reformatione Brevis juxta modum exprimendum ab Eminentissimo Præfecto.*

Modus, quem Eminentissimus Præfectus explicavit, hic est. *Primo, quod præservari debeat Jus passivum in electionibus Juvenum, & Puellarum, favore Personarum familiæ Mannæ a Donante contemplatarum.*

Secundo, quod præservari debeat Jus activum favore Capitis familiæ Mannæ pro duabus vocibus, & pro aliis duabus vocibus favore Communitatis; in casu vero discordiæ inter prædictos, Caput familiæ Mannæ, & Communitatem post quindecim dies a die notificationis, quoad Dotes Puellæ nominatæ extrahantur ad sortes, quoad Juvenes prælatio inter nominatos spectet ad Episcopum: In casu vero non factæ nominationis intra dictum tempus, tunc electio tam Juvenum, quam Puellarum ad Episcopum libere devolvatur.

Tertio, quod per Juvenes, ut supra eligendos, vel etiam passive vocatos, servandæ sint conditiones a Donante impositæ contra absentes.

Quarto, quod deleto onere aucto in Brevi San. Mem. Benedicti XIII. distribuendi tertium subsidium Dotale, teneatur Seminarium in propria Ecclesia per Presbyterum a Communitate eligendum, & nutu amovibilem, cum assignatione annuorum scutorum quindecim, celebrari facere Missas duas qualibet hebdomada cum applicatione Sacrificii pro Anima bo. me. Ludovici Manni, & juxta intentionem ab eo explicatam in secunda donatione anni 1624.

Quinto demum, quod omnia, quæ non adversantur præsenti declarationi, & sunt demandata in Brevi, de quo agitur, habeant suum plenum effectum, & omnino exequantur.

Tributa Communitati facultate iterum exponendi Jura, quæ sibi putat competere, EE. VV. decernent.

An sit standum, vel recedendum a Decisis die 13. *Januarii* 1731.

In decisis; aucto tamen onere aliarum duarum Missarum qualibet hebdomada, & amplius.

CO-

Sess. 25. c. 12. de ref.

COLONIEN. JURIS VISITANDI. Resumpto Folio Congregationis habitæ die 16. Junii proxime præteriti, in quo Causa hæc descripta fuerat, determinandum ab EE. VV. erit.

An juxta Bullam Rhodianam competat Magistro Ordinis, seu Magno Priori Alemaniæ Jus Visitandi cum personali accessu Villas, & Bona Campestria, Spectantia ad Sacram Domum, seu Præceptoriam SS. Joannis, & Cordulæ Coloniæ in casu &c.

Affirmative, in casu tamen præcisæ necessitatis tantum; & amplius.

URBINATEN. REDUCTIONIS ONERUM. Ex indultis sa. me. Urbani VIII., & Clementis XI. competit Archiepiscopo Urbinatensi facultas Applicandi ad honorificentiorem cultum illius Metropolitanæ Ecclesiæ pia legata, quibus non fuerit tempore præstituto satisfactum, cum potestate etiam componendi, minuendi, & non exacta exigendi. Itaque cum Archiepiscopalis Curia mandatum relaxaverit ex causa nonnullorum hujusmodi legatorum, de quorum implemento non docebatur, adversus Monasterium S. Mariæ de Turri, interposita a Monialibus fuit appellatio ad Sac. Congreg. in qua proposita fuerunt die 30. Septembris superioris anni octo Dubia, quæ inferius exscribentur. Nulla tamen tunc edita eorum decisione, rescriptum fuit, quod Eminentissimus S. Clementis dignaretur totius Causæ statum perpendere, suamque sententiam aperire.

Jam vero accuratissime id fecit Eminentissimus S. Clementis, ejusque relationis summa hic exponetur, servato eorumdem Dubiorum ordine.

Quatenus attinet ad primum, hæc refert circa onera, de quibus in eo agitur.

Thadæus Stamigninus, & Paulina ejus uxor, anno 1528. omnia, quæ possidebant, bona immobilia per donationem transtulerunt in Monasterium, adjecto annuo onere viginti Missarum cum una alia decantanda. Bona etiam nunc penes Monasterium sunt. Onus illus descriptum reperitur in libris, ac etiam in Tabella Ecclesiæ, & solum per triginta annos intermissum a Monialibus fuit ejus implementum.

Antonia Marci Bibliopolæ anno 1566. hæredem fecit Monasterium, jussitque celebrari quotannis Missas sexaginta. Bona hæreditaria Monasterium possidet. Onus in Tabella descriptum est. Per annos 120. & amplius satisfactum ei fuit.

Elisabetha Balda anno 1624. legavit Monasterio prædium valoris Florenorum 550 ea lege, ut unam Missam celebrari faceret quacunque hebdomada. Monasterium prædio potitum semper fuit, diu etiam servata voluntate Testatoris quoad injunctum onus.

Quoad hæc tria onera censet Eminentissimus Relator, non esse locum reductioni; quia primum trahit originem a contractu; secundo autem, ac tertio non constat impares esse annuos redditus bonorum, quæ Monasterio obvenerunt; proindeque concludit posse locum dari dumtaxat compositioni quoad præteritum, arbitrio Archiepiscopi deferendæ. Cæterum subjicit, mandatum a Curia Archiepiscopali expeditum adversus Moniales ob omissum implementum dictorum onerum in summa scut. 649. 60. non excedere quantitatem vere debitam, habita ratione eleemosynæ, quam Sacerdotibus sacrificaturis nunc a Monasterio solvi oporteret.

Ad II. Dubium pertinent hæc, quæ Eminentissimus Relator commemorat. Matthæus Marottus legavit Monasterio certos fundos. Monialium Antistita sub annum 1557. hoc legatum retulit in Codices Monasterii, scripto ibidem onere quotidiani Sacrificii, nec non aliarum duodecim Missarum cum una decantanda in perpetuum die anniversaria funeris, itemque quinque Missarum cum alia pariter canenda ipsa S. Mariæ Magdalenæ Sacra die. De priori onere Missæ quotidianæ nulla fuit instituta actio contra Monasterium, quandoquidem nunquam ei satisfactum esse apparet, nec illud unquam descriptum cernitur

nitur in Tabella Ecclesiæ ; adeoque in errore versatam fuisse Præpositam Monasterii existimandum videtur Reliqua vero duo onera, de quibus tantum agitur, descripta sunt in Tabella, eisque subsistendis commode sufficiunt annui proventus Monasterio relicti. Quare Eminentissimus Relator censet Moniales teneri absque reductione satisfacere prædictis duobus oneribus.

Circa I.I. Dubium videtur Eminentiss. Relatori concedendam esse novam reductionem. Virginia enim Balda reliquit Monasterio scuta centum, quæ reddunt in annuo fructu scuta sex monetæ Urbinatis. Onus vero a legante impositum annuarum Missarum 104. reductum quidem fuit anno 1617. ab Archiepiscopo ad Missas sexaginta; sed cum eo tempore eleemosyna manualis pro Missa constaret ex Bononenis tribus, nunc vero præscripta sit in uno Julio monetæ Romanæ, propterea subveniendum videtur Monialibus ope novæ reductionis juxta præsentem morem.

Ad IV. Dubium sententia Eminentiss. Relatoris est Moniales teneri quoad onus promanans a dispensatione Antoni a S. Joanne, nec indulgendam fore reductionem. Donavit enim ille Monialibus anno 1598. Domum, cujus paulo post venditæ pretium conversum fuit in duos Census. Onus autem unius Missæ celebrandæ qualibet hebdomada mutuo pacto stabilitum, est quoque relatum in Tabellam.

Quo vero ad aliud onus, quod originem ducit a legato florenorum 25 relicto in Testamento Friderici Nanni, sive de Judicta, existimat Eminentiss. Relator impertiendam esse reductionem ad normam eleemosynæ manualis.

V. Dubium quatuor legata complectitur. Primum est Canonici Vincentii Trombettæ, qui anno 1526. Monasterio reliquit prædium, quod vulgo appellatur *la Solfarana*; Hoc autem prædium Moniales nunc etiam possident, ex eoque percipere solent annuum proventum scutorum 20., quæ satis superque sunt ad implenda onera per Testatorem demandata, quorum descriptio (ut ait Eminentiss. Relator) facta etiam fuit in Tabella Ecclesiæ, cum continua per centum atque amplius annos executione. Quamobrem infert, Moniales teneri neglectum implementum sarcire, nec esse locum reductioni.

Alterum legatum constat ex florenis 40. quæ dari Monialibus jussit Franciscæ Petruccia cum onere octo Missarum. Huic autem oneri satisfactum semper hactenus fuit a Monialibus, sed cum desideretur ejus descriptio in Tabella, idcirco eam esse demandandam animadvertit Eminentiss. Relator. Cæterum tam quoad hoc secundum legatum, quam quoad tertium Brunetti, & quartum Franciscæ Venturini, censet concedendam esse reductionem, quia eleemosynæ manuali, quæ hodie in more est, haud quaquam respondent annui fructus dictorum trium legatorum.

Ad VI. Dubium exponit Eminentiss. S. Clementis celebratas hucusque fuisse Missas 993. ultra onera descripta in Tabella, ideoque contendi a Monialibus eas esse adscribendas satisfactioni eorumdem onerum, & pro eo numero minuendum esse debitum Monasterii circa annua Sacrificia, quorum celebratio prætermissa fuit. Subjungit tamen, Procuratorem Fiscalem plura opponere his verbis: Nempe has Missas reperiri descriptas in libris Monasterii - *Per gli obblighi del Monastero*, & in aliquibus Partitis subjungi - *Per li Benefattori*; Ideoque cedere non posse in adimplementum onerum in Tabella descriptorum, præsertim cum talis descriptio facta cum supradictis expressionibus non legatur, nisi quoad Missas celebratas ab anno 1716. usque ad 1722. in numero Missarum 386. ex quibus tamen detrahendæ sunt Missæ octo annuæ non celebratæ in suffragium animæ Franciscæ Petrucci. Animadvertit ulterius prædictas Missas computari posse inter illas, quas ex devotione, & in conspicua quantitate solent Moniales celebrari facere quotannis in Festo S. Annæ; nec eas unquam importare posse adimplementum onerum certorum statis diebus, & pro certis Testatoribus executioni demandandorum.

Cum itaque res versetur in ambiguo, arbitratur Eminentissimus Relator, vel com-

committendum Archiepiſcopo, ut Sac. Congregationem melius inſtructam reddat, vel ei injungendum, ut difficultatum, quæ occurrunt, rationem habeat, admittendo Moniales ad mitiorem compoſitionem pro Miſſis ſuperiori tempore non celebratis.

Denique ad VII. & VIII. Dubium putat idem Eminentiſſimus reſcribendum eſſe: *ſervetur ſolitum*; Quandoquidem ea, quæ ſub iis Dubiis comprehenduntur, deſcripta in libris Monaſterii ſunt, tamquam onera, quibus obligatum ſit idem Monaſterium ex variis etiam piorum defunctorum diſpoſitionibus quamquam nec iſtæ, nec earum auctores ſpeciatim explicentur. Potiſſimum vero etiam accedente diuturna obſervantia, cum hactenus Moniales ea præſtiterint, de quibus in utroque Dubio agitur.

Placeat itaque Eminentiis Veſtris declarare.

I. An, & in qua ſumma ſubſtineatur mandatum relaxatum ab Archiepiſcopo Urbinaten. contra Monaſterium S. Mariæ de Turre pro tribus legatis Dominici Thadæi, ſeu Stamignini, & Paulinæ ejus Uxoris; Necnon Antoniæ Marci Librari, & Eliſabethæ Baldi. Et quatenus affirmative, an ſit locus condonationi quoad præteritum, & reductioni quoad futurum?

II. An Moniales dicti Monaſterii teneantur ad ſatisfactionem omnium onerum relictorum a Matthæo Marotto? Et quatenus affirmative, an ſit locus reductioni.

III. An teneantur ad Miſſas 60. annuas pro Anima Virginiæ Baldi ad formam reductionis obtentæ anno 1617. in Synodo Urbinaten. ſeu potius ſit locus novæ reductioni.

IV. An teneantur ad unam Miſſam hebdomadalem pro Anima Antonii a S. Joanne, & ad tres alias Miſſas lectas una cum cantata in Feſto S. Joannis Baptiſtæ pro Anima Friderici Manni ſeu de Judicta; vel potius ſit locus reductioni.

V. An teneatur ad ſatisfactionem Legatorum quondam Vincentii Trombettæ, quondam Franciſcæ Petrucci, quondam Bunetti, & quondam Franciſci Venturini: Et quatenus affirmative, an ſit locus reductioni.

VI. An Miſſæ celebratæ infra annum, & regiſtratæ in libris Monaſterii ſub expreſſione. Pro oneribus Monaſterii cedere debeant in adimplementum determinatorum onerum ejuſdem Monaſterii. Et quatenus negative, an tam pro his Miſſis, ut ſupra regiſtratis, quam pro aliis Miſſis omnium prædictorum Legatorum non ſatisfactis, ſit locus condonationi.

VII. An teneantur quolibet anno ad recolendas ſolemniter cum Officiis, & Miſſis Feſtivitatis S. Caroli, S. Stephani, S. Annæ, & Conceptionis, necnon Nativitatis B. M. Virginis.

VIII. An Eleemoſyna rerum comeſtibilium ſit in futurum tradenda PP. S. Bernardini in caſu &c.

Dilata.

Die Sabbathi 1. Septembris 1731.

Seſſ. 7. c. 3. de ref.

PAMPILONEN. Die 28. Septembris 1726. decrevit hæc Sac. Congreg. Rectoriam Ruralem S. Mariæ de Zenito in Patrimonialitatis Indulto eſſe comprehenſam. Ad hujus Reſolutionis normam Franciſcus Adot, qui ortum habuerat in Villa de ſos Pampilonen. Diœceſis, jus ſibi eſſe credidit excludendi ab eo Beneficio Franciſcum Azpiliquetam alienigenam. Itaque reſolutio illa, quæ nemine citato prodierat, revocata ad trutinam fuit die 7. Aprilis præteriti; Et Sac. Congregatio reſcripſit - *In deciſis, & ad mentem* - quæ fuit, ut præfatus Azpiliqueta commendaretur Datariæ Apoſtolicæ. Officiis hiſce interpoſitis nomine Sac. Congreg. deſtinatum fuit memorato Franciſco Azpiliquetæ ſimplex Beneficium Hiſpalen.

Cum

Cum vero Cauſa rurſus propoſita, tam in Congregatione diei 5. Maii, quam in altera diei 2. Junii, dilationem poſtulaverit idem Franciſcus, nunc tandem reſpondere EE. VV. dignabuntur.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 28. Septembris 1726. & 7. Aprilis 1731.

Dilata ad ſequentem.

LEODIEN. Vacante ſub annum 1724. Cantoratu in Collegiata Eccleſia S. Crucis, Capitulum, antequam procederet ad electionem, decrevit, quod quiſquis electus foret, quingentos florenos Brabantiæ ſolvere teneretur pro fabrica Eccleſiæ, hac nimirum pecuniæ ſumma ſubrogata in locum prandii, quod ex veteri more parari conſueverat. Idipſum quoque decretum a Capitulo fuit anno 1728. occaſione vacationis Decanatus, ſed tamen auctо onere ad florenos mille, itidem erogandos in reparationem Eccleſiæ. *Seſſ. 24. c. 14. de ref.*

De hoc onere conqueſtus apud Sac. Congregationem fuit, tam Cantor, quam Decanus. Hic tamen præterea doluit etiam a ſe requiri, tum ut aureos centum poſt triennium ſolveret (quemadmodum ajunt) pro Cappa, tum ut quotannis anniverſaria die dedicationis Eccleſiæ, ac etiam alia, qua recolitur exaltatio S. Crucis, convivio cæteros Capitulares exciperet.

Quamobrem die 30. Septembris tranſacti anni diſcuſſa fuerunt duo hæc Dubia.

I. *An ſuſtineantur Conſtitutiones Capitulares factæ anno 1724. & 1728. ante electionem Decani, & Cantoris Eccleſiæ Collegiatæ S. Crucis, itaut ſint exequendæ.*

II. *An, & quæ alia onera ſuſtineantur.*

Et Sac. Congregatio reſcripſit: *Ad I. Negative. Ad II. Dilata, & coádjuventur probationes.*

Deciſioni prioris Dubii ſtatim obſequentiſſime acquievit Capitulum, edita etiam de hoc declaratione, eaque literis conſignata. In eodem tamen documento ſubjunxit Capitulum, quod ſi Cantor, & Decanus contenderent ſe præterea eſſe eximendos ab iis, quæ injungebantur per ſtatuta omnium Eccleſiarum Leodienſium, & mutandam fore immemorabilem conſuetudinem apud eas omnes vigentem, oportuiſſet Cauſam agi, citatis etiam, & auditis ceteris Eccleſiis. Denique declaravit quoque Capitulum ſe omni abjecta mora ſemper eſſe ſervaturum quidquid hæc Sac. Congregatio decernendum, atque mandatum cenſuerit.

Decano itaque inſtante, iterum proponitur Dubium, cujus dilata fuit Reſolutio.

An, & quæ alia onera ſuſtineantur in caſu &c.

Quoad duo annua Convivia, Negative; quo vero ad Cappam, Dilata, & ſcribatur Ordinario juxta inſtructionem.

MEDIOLANEN. REDUCTIONIS MISSARUM. Communitas Oppidi S. Columbani Lauden. Diœceſis, ad quam pertinebat Juſpatronatus Cappellæ ſive Oratorii S. Rochi, illud anno 1555. tranſtulit in Conventum, & PP. Ordinis Servorum B. M. Virginis exiſtentes in Oppido Malegnani Mediolanen. Diœceſis, iiſque ceſſit non ſolum ipſum Oratorium, ſed etiam ejus ſupellectilem, proventus, & bona omnia, adjecta tamen lege, ut quotidie in perpetuum unam Miſſam celebrare deberent, atque etiam de Spiritu Sancto quacunque hebdomada. *Seſſ. 25. c. 4. de ref.*

Hujuſmodi contractum approbavit etiam ratumque habuit anno 1560. tam Capitulum Provinciale, quam Capitulum Generale ejuſdem Ordinis. Præterea occaſione Tranſactionis inter memoratam Communitatem S. Columbani, &

prædictum Cœnobium initæ, Religiosi iterum se perpetuo oneri illarum Missarum satisfacturos promiserunt.

Cum autem ex Indulto San Me n. Innocentii XIII. Prior Generalis Ordinis Servorum B. Mariæ, servata regula in eodem Indulto præscripta, reduxisset onus Missarum in futurum ad unam, & quinquaginta; quo vero ad Missas antea non celebratas Conventum absolvisset, injuncto tamen onere unius Anniversarii; Communitas Sancti Columbani impugnavit hujusmodi reductionem, & absolutionem, contendens, indultum non suffragari, tum quia geminus contractus obstaret, tum etiam quia annuorum reddituum diminutioni causam præbuisset alienatio bonorum ab ipsis Religiosis facta. Itaque Curia Archiepiscopalis Mediolanensis, in qua Causa discussa fuit, per sententiam definivit, servandam esse transactionem initam anno 1717. sublata de medio absolutione, & reductione, quam P. Generalis decreverat.

Appellatione interposita a Religiosis, examinatum in Congregatione habita die 7. Aprilis vertentis anni fuit Dubium - *An absolutio a Missis non celebratis, ac reductio Missarum in posterum celebrandarum substineatur in casu &c.* Prodiitque rescriptum - *Negative*.

Quamobrem partes erunt Eminentiarum VV. declarare.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 7. Aprilis 1731.

In decisis, & amplius.

Sess.22. c.4. & 12. de ref.

REATINA. Cum hæc Causa proposita fuerit die 2. Junii, censuit S. Congregatio resolutionem esse differendam, & interea audiendum Episcopum circa assignationem Sacrorum Ordinum faciendam Canonicis, & Beneficiatis ad normam Sac. Concilii Tridentini *Sess. 24. cap. 12. de Reform.* sine tamen detrimento eorum, qui Præbendas modo obtinent, donec pervenerint ad legitimam ætatem pro iisdem Ordinibus suscipiendis.

Ad literas Sac. Congreg. respondit Episcopus hunc in modum - *In mea Cathedrali Ecclesia tres existunt Ecclesiasticorum Ordines, videlicet Canonicorum, Beneficiatorum, & Clericorum; Primus in numero sexdecim, comprehensa prima Dignitate; Secundus in numero pariter duodecim; Tertius vero in numero pariter duodecim.*

Canonici Ordinem Sacrum indubie annexum habent, quia in Collationibus ab immemorabili tam a S. Sede Apostolica, quam ab Ordinariis pro tempore factis, injungitur provisis onus, ut infra annum in Sacris promoveantur.

Beneficiati vero sunt mere Residentiales, ut ex immemorabilibus Collationibus ab eadem S. Sede, & ab Ordinariis respective factis, dignoscitur, denominando Beneficia illa Ecclesiastica Residentialia, & uti talia collata etiam Clericis in ætate quatuordecim annorum constitutis, quibus annexum est onus duarum Missarum lectarum in hebdomada.

Super assignatione autem facienda Ordinum Canonicis, & Beneficiatis ad formam Sacri Concilii Tridentini, sine præjudicio eorum, qui nunc obtinent Præbendas, donec pervenerint ad legitimam ætatem, referam, quod in mea Cathedrali non datur distinctio Ordinum in Canonicis, ut aliqui sint in Ordine Præsbyterali, alii vero Diaconali; sed omnes sunt Presbyteri, & solum officium Diaconi, vel Subdiaconi, me Pontificalia celebrante, exercent. In Beneficiatis etiam talis Ordo non datur, sed usque modo ab immemorabili omnes, paucis exceptis, fuere, & sunt in Ordine Presbyterali; paucis, inquam, exceptis, qui ob legitimam ætatem non sunt ad talem Ordinem promoti, & uno tantum, qui in legitima ætate constitutus, tuetur se non teneri ad Sacros Ordines ascendere. Sed Ordo Diaconatus relucet, quia ab immemorabili semper Canonicis celebrantibus, ipsimet Beneficiati Officium Diaconi exercuerunt. In Ordine Clericorum Beneficiatorum omnes, utpote Cappellani, sunt Presbyteri, & semper munus Subdiaconi tam celebrantibus Canonicis quam Beneficiatis, obierunt. Et quamvis diligenter perquisiverim in Archivio Capituli, nunquam inveni, quod

quod Canonici diebus ferialibus, etiam per unam vicem cantaverint Missas, non obstante Bulla Nicolai V., quæ nunquam legitur executioni demandata a duobus Sæculis, & ante, & huc usque omnia pacifice peracta fuere, itaut absque distinctione Ordinum in Canonicis, & Beneficiatis, Ecclesiæ cultus nullum detrimentum acceperit. Sicque juxta Concilium Tridentinum, in mea Cathedrali non solum dimidia pars sunt Presbyteri, sed laudabiliter consuetudo est, ut fere omnes sint Presbyteri, tam in Canonicis quam in Beneficiatis, & Clericis Beneficiatis, quæ consuetudo, ubi viget, observari solet, absque distinctione Ordinum, juxta Concilium loco nuper citato.

His itaque „ quæ Episcopus accurate retulit, perpensis, resumptoque Folio, in quo Causa hæc descripta fuit, dignentur EE. VV. declarare.

I. *An Beneficiati Eccl.siæ Cathedralis Reatinæ teneantur suscipere Ordines Sacros in casu &c.*

II. *An Beneficiati dictæ Cathedralis teneantur celebrare Missas Conventuales diebus Ferialibus, & canere Evangelia in omnibus Missis solemnibus, tam diebus Ferialibus, quam Festis in casu &c.*

Ad primum, facto verbo cum Sanctissimo imposterum Beneficiatos teneri Sacros Ordines suscipere, sine tamen præjudicio nunc obtinentium Præbendas Beneficiales. Ad secundum, Affirmative.

LEODIEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Joannes Paulus Bodius, nunc Matthæus a S. Joanne Baptista appellatus, anno 1717. cum undevigesimum ætatis annum ageret, Religiosam Disciplinam amplexus fuit in Familia Fratrum Carmelitarum Excalceatorum, solemni etiam professione emissa, susceptisque deinde omnibus Sacris Ordinibus. Volens autem longe post quinquennium a S. Concilio Tridentino præscriptum nullitatem hujusmodi Professionis proponere, tum ex causa metus sibi incussi, tum propter morbos, quibus afflictebatur, supplex postulavit a Sede Apostolica restitutionem in integrum. *Sess. 25. c. 19. de Regular.*

Commissa itaque Ordinario Leodiensi juxta morem confectione Processus, ex eo quidem patet, ipsum Oratorem rite interrogatum respondisse, *omnino libere ingressum se fuisse Religionem*. Fatetur etiam se, dum in tyrocinio versaretur, sæpius cogitasse de reditu ad sæcularem statum; sed tandem exeunte probationis anno Provincialem se obsecrasse, ut jam repressis tentationum procellis sibi liceret in Religiosa Familia permanere: Subjungit tamen se tunc fuisse vehementer perturbatum, & morbi, de quo inferius erit sermo, acerbitate perclusum; accedentibus potissimum minis Patris denunciantis filio indignationem suam, aliorumque Propinquorum, si Religione egrederetur, ita ut non esset habiturus quo se reciperet. Verum id præter narrationem ipsius Religiosi nullo alio nititur documento, quam privata testificatione Nicolai ejus Fratris.

Alio præterea argumento invalidam demonstrari Professionem putat idem Religiosus: Etenim in Constitutionibus Ordinis *par. 2. cap. 5. §. 1.* ita cavetur „ Habitu nostro sive pro Choristis, sive pro Donatis indui prohibemus quemcunque &c. capite nimium debilem, morbo alio quolibet, communes Congregationis labores non ferente, laborantem: *& infra* §. 2. Prohibemus insuper „ habitu nostro indui, vel profiteri in nostra Congregatione quemcumque &c. „ aliqua infirmitate incurabili, & habituali laborantem &c. Sed si quis aliquem „ defectum ex proxime enumeratis §. 2. celaverit, statim ac scietur, expellatur, etiamsi Professionem emiserit. Congregationis quippe animus est, eos, „ qui prædictos defectus patiuntur, & celant, ad Professionem non recipere. „ Item prohibemus indui habitu nostro, vel profiteri in nostra Congregatione Servum, morbo contagioso, vel caduco laborantem, mente captum, „ vel per intervalla capi solitum, declarantes intentionem Religionis esse, hujusmodi ad Professionem nullo modo admittere: *Ac denique subjicitur*: Et „ simul noverint ratione temporis inter nos tacitam Professionem non induci, „ de quo etiam ingressuri moneantur.

Affir-

Affirmat autem Orator se eo tempore, quo in hanc Religiosam Familiam coopta-tus fuit, laborasse magna capitis imbecillitate, convulsionibus, doloribus, in-somnio, e bullitione sanguinis, aliisque corporis affectionibus, eum deduc-entibus in proximum periculum phrenesis. Subjungit se hujusmodi ægritudines, cum speraret desituras esse, non aperuisse Superioribus, qui ante Professionem de sua valetudine percunctati de more illum fuerunt: Eos tamen morbos haud quaquam potuisse leniri, sed imo a sperius in dies invaluisse; proindeque subeundis Religiosis Instituti oneribus vires suas omnino impares esse.

Orator ad hæc probanda in primis protulit testificationem anno 1730. factam ab ejus Patre, & Fratre his verbis „ Attestamur, & declaramus, quod F. Mat-„ thæus a S. Joanne Baptista Religiosus Carmelita Discalceatus, in sæculo „ Joannes Paulus Bodii, inciderit in gravem morbum Phreneseos, & Phrenesi „ obnoxium cum doloribus, & contorsionibus, itaut præsumendum sit, quod „ ob ejusmodi morbos non potuerit sustinere communes labores Ordines; & „ quidem iste prædictus morbus evenit aliquot diebus ante ingressum in Ordi-„ nem præfatum, de quo adhuc prædictus Religiosus maxime, & plusquam „ antea conqueritur „ Et huic Testimonio consonat quoque illud duarum Mulierum.

Plures autem Medici, & Chirurgi testati quidem fuerunt, Oratorem pravis affectionibus corporis obnoxium esse, sed neque id affirmaverunt relate ad tempus emissæ Professionis: nec morbum vinci medicina posse negarunt, Ceterum sententiæ omnium in id inclinant, ut Orator idoneus minime sit sustinendæ hujus Ordinis austeritati.

Novitiorum qui tunc erat Magister, refert Oratorem anxio solicitique pluries fuisse animo, propterea quod suis diffideret viribus ad tam austeram vivendi rationem servandam; sibi etiam quandoque illum aperuisse, hoc timore concepto phantasiam perturbari, & somnum prohiberi, ideoque se respondisse consultius videri, quod ad sæculares reverteretur,

Plures alii, & quidem graves ejusdem Ordinis Religiosi, testantur eumdem Oratorem aliquoties quidem tristem animi sensum vultu indicasse, & de corporis capitisque debilitate fuisse conquestum, dum tyrocinium poneret; sed recreato animo tristitiam omnem facile abstergi consuevisse, nec ulla unquam prodiisse indicia aut phreneseos aut mentis ad insaniam vergentis. Subjungunt quoque, eumdem Oratorem omnibus, quæ Novitiorum sunt, partibus satisfecisse: ac postea studiis arreptis, Theses ex universa Philosophia depromptas cum ingenii laude propugnasse, Theologicum cursum absolvisse, operamque per plures annos navasse explicandis quæstionibus, quæ ad conscientiam regendam pertinent. Quæ sane omnia, ut ii ajunt, fieri non potuissent ab homine affecto tam magno capitis languore, quo se torqueri semper consuevisse asseverat Orator.

Sed, & antequam Sacræ Carmelitarum Familiæ nomen daret, eum sedulo assidueque literas coluisse in Schola, contestati fuerunt quatuor Presbyteri tunc condiscipuli.

Hæc autem omnia commemorat etiam Ordinarius in literis, ad hanc S. Congregationem datis, ex quibus non obscure colligitur validam ab eo existimari Professionem, de qua sermo est.

Non videtur denique omittendum, quod in Curia ejusdem Ordinarii Orator ipse de scripto declaravit, se ratam habiturum, si opus esset, Professionem suam, dummodo sibi tribuerentur aliquæ, quas expressit, exemptiones a Regulis Ordinis, quarum rigorem sustineri ob insensam valetudinem a se non posse ajebat sine discrimine vitæ.

De tribus itaque videtur instituenda deliberatio. Primum est, an satis probata sit ægritudo sub ipsum tempus, quo Orator Religioso cœtui adscriptus fuit, & Professionem edidit. Alterum, an morbi conditio sit talis, qualis requiritur, ut memoratæ legis dispositione comprehendatur. Tertium denique, an Constitutionum vis ea sit, ut Professionem irritam reddant; nec solum inde promanet

in

in Religionem facultas dimittendi Religiosum, qui morbum celavit; sed etiam Religiosus ipse Constitutionibus uti possit ad Professionem suam impugnandam, quando Religio eum licet ægrum tolerare, & retinere non recusat: Quam quidem quæstionem tractant *Capon. d. sc. pt. 53. n. 33. & seqq., P. Bartholomæus de Vecchis Cappuccinus in praxi observanda in admittendis ad Religionis Statum Novitiis disput. 13. Dub. 15. num. 4., & 8. P. Thesaurus itidem Cappuccinus in Expositione Regulæ S. Francisci cap. 2., Navar. cons. 48. lib. 3. de Regular.*

Binæ similes Causæ agitatæ olim fuerunt in S. Congregatione instantibus duobus aliis alumnis ejusdem Ordinis Carmelitarum Excalceatorum. *In Neapolitana Restitutionis in integrum* casus erat de Religioso, qui labo. abat morbo comitiali; Cumque semel atque iterum, videlicet die 2. Octobris 1717., & 12. Martii 1718. injunctum fuisset *coadiuvari probationes*; tandem die 3. Septembris ejusdem anni responsum fuit - *Concedendam esse restitutionem in integrum*;

In Romana Nullitatis Professionis a Religioso reclamante proponebatur, adeo obtetem aciem, suppressamque vim oculorum sibi semper fuisse, ut post lectionem quatuor vel quinque versuum facultas videndi eum deficeret, nec lectionem ullo modo prosequi ille posset. At Sac. Congregatio die 16. Decembris 1724, rescripsit; *Non constare de nullitate Professionis.*

Dignentur igitur EE VV. decernere.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Negative, & amplius.

FIRMANA CAPPELLANIÆ. Joannes Antonius de Alma in Testamento, quod fecit anno 1662, hæredem ex asse instituit publicum Oratorium extruendum sub invocationem S. Mariæ Misericordiæ, ejusdemque Oratorii Juspatronatus reliquit (sunt ipsa Testatoris verba) „ per quei poveri miei Nipoti, „ o Pronipoti, che sono Baldassarre, Melchiorre, e Gasparo d' Alma, fi„ glioli del disgraziato Cario, quali io nomino per Cappellani amovibili, „ unum post alium, e tutti i loro Maschi descendenti da essi, pregando il Si„ gnore Iddio, che gli accresca, e conservi ad multa secula. Mancando la „ linea Masculina, lascio questo Beneficio alla Mensa Arcivescovale, con pe„ so a quelli, ed a questa di tre Messe la settimana per l' anima mia, e de' „ miei defonti. *Sess. 25. c. 9. de ref.*

Ædificato publico Oratorio, Archiepiscopus Firmanus erexit in eo Cappellaniam cum reservatione Juris patronatus perpetui juxta præmissam Testatoris dispositionem.

Deinde in eadem Cappellania fuit institutus Melchior, qui, vita perfunctis absque sobole Balthasare, & Gaspare Fratribus, cupiens ad Conjugalem statum transire, & dubitans de Cappellaniæ devolutione ad Mensam Archiepiscopalem, postulavit declarari tria, quæ sequuntur, Dubia.

I. *An casu, quo Orator contrahat Matrimonium, Cappellania devolvi debeat ad Mensam Archiepiscopalem; Vel potius.*

II. *An ipse Orator possit Nepotem ex Sorore in Cappellanum nominare. Et quatenus negative.*

III. *An talis facultas sit ei ex gratia concedenda.*

Sac. autem Congregatio die 25. Febr. 1684. respondit. Ad I. *Negativè*. Ad II. *Affirmativè*. Ad III. *censuit non esse respondendum: ut in lib. Dec. 34. pag. 54.*

Edita hac Resolutione, & nuptiis a Melchiore contractis, Cappellania collata a Sede Apostolica fuit Romualdo de Fridericis *asserenti* (*sic* habent Literæ Apostolicæ) *se prædicti Melchioris ex fratre germano, seu sorore germana Nepotem, & de dicto genere, & juxta dictam fundationem debite qualificatum existere.*

Post mortem memorati Romualdi, quæ incidit in annum 1695., cum nullus ex Familia de Alma superstes esset, Archiepiscopus Firmanus putavit factum esse

locum

locum ſubſtitutioni ſuæ Menſæ, adeoque jam per annos 35. Menſa Archiepiſcopalis bonorum proventus percepit, & oneribus Cappellaniæ ſatisfecit.

Nuperrime autem in medium prodiit Sacerdos Dominicus Mezzopreti, qui utpote ortus ex Filia Melchioris de Alma, exiſtimat ſe eſſe e genere vocatorum ad Cappellaniam: Et hic eſt articulus, qui ex Decreto R. P. D. Auditoris Sanctiſſimi decidendus eſt ab hac S. Congregatione.

Quod ipſe Sacerdos Dominicus a Melchiore de Alma originem trahat, probatur tum plurium virorum teſtimonio, tum etiam deſcriptione facta in libris Parochialibus occaſione ſuſcepti Baptiſmatis, ex quibus apparet prædictum Dominicum eſſe filium legitimum Theodoræ, quam procraverat Melchior de Alma.

Num vero illi competat Jus ſuccedendi in Patronatum Cappellaniæ, pendet ab interpretatione Teſtamenti Joannis Antonii de Alma. Verba quidem, quibus concepta eſt prior diſpoſitionis pars, non videntur ejus comprehenſioni reſiſtere; ſunt enim vocati indiſcriminatim, atque in perpetuum omnes Maſculi deſcendentes a Balthaſare, Melchiore, & Gaſpare de Alma. Quamvis autem Dominicus non ſit Agnatus, nec a Melchiore deſcendat per Maſculum, ſed per fœminam; hoc tamen ipſum ſatisfacere videtur menti ac voto Teſtatoris, nihil ſolicitus fuit de medio aut Maſculino aut Fœminino; ſed ſatis habuit, quod qui potituri eſſent Jurepatronatus, eſſent Maſculi, & a ſuis Nepotibus genus ducerent, juxta celebre *Conſil.* 85. *Fulgoſii*. Præſertim vero cum nullus hodie concurrat Maſculus Agnatus, ſed contentio verſetur inter Cognatum, & Cauſam Piam ſubſtitutam.

Obſtat tamen Dominico altera pars diſpoſitionis, in qua, ſi eveniſſet extinctio *lineæ maſculinæ*, ſubſtituitur Menſa Archiepiſcopalis Firmana. Cum enim linea Maſculina Agnatos tantum comprehendat, & ſolum conſtet ex Maſculis per Maſculum deſcendentibus, poteſt id magno eſſe argumento, quod Teſtator ea mente fuerit, ut Maſculi a ſuis Nepotibus deſcendentes, quos ſuperius vocaverat, nonniſi Agnati eſſe deberent, ac per ſolum medium Maſculinum deſcendentes.

Ceterum Dominicus non mediocrem quoque ſpem collocat in exemplo, quod ab hac ipſa Sac. Congr. approbatum fuit. Romualdus quippe de Fridericis non erat Agnatus, ſed filius Sororis Melchioris de Alma. Quamobrem, ſi judicatum fuit diſpoſitionem Teſtatoris ſuffragari Nepoti ex Sorore Melchioris, multo magis ſperat ille ſuffragaturam ſibi, qui Nepos eſt ex Filia ejuſdem Melchioris. Promotor tamen Fiſcalis Curiæ Archiepiſcopalis animadvertendum proponit, quod eo tempore, quo prodiit illa Reſolutio a Sac. Congr. Firmana Sedes vacabat, quodque Melchior de Alma, qui Dubii declarationem poſtulavit, nullum habuit contradictorem.

partes itaque EE. VV. erunt determinare.

An Dominicus Mezzopreti ſit comprehenſus inter vocatos ad Cappellaniam, de qua agitur, in caſu &c.

Affirmativè.

Seſs. 6. cap. 5. de ref.

MONOPOLITANA JURIS VISITANDI. Cum hæc S. Congregatio anno 1726. commiſiſſet Epiſcopo Polinianenſi Viſitationem Eccleſiarum Terræ Faſani, quæ dicitur *Nullius*, & Vicarius Faſanenſis, alterque Sacerdos ab eo ſubdelegati ad viſitandas Eccleſias, vel Cappellas rurales, ſe idcirco contuliſſent ad Eccleſiam S. Mariæ *de Madia*, ſitam in agro nuncupato *Torre ſpaccata*, itemque ad alteram Eccleſiam dedicatam Beatæ Mariæ de Roſario. exiſtentem in prædio, quod vocant *Torre longa*, orta fuit controverſia, an Eccleſiæ illæ eſſent intra fines Diœceſis Monopolitanæ, adeo ut non ab alio poſſent viſitari, quam a Monopolitano Epiſcopo.

Itaque hæc quæſtio ſubjecta fuit judicio S. Congregationis quæ die 20. Septembis 1727. reſcripſit - *Dilata, & coadjuventur probationes; & interim Epiſcopus manutencatur in exercitio Juriſdictionis ordinariæ.*

Epiſco-

Episcopus vero Monopolitanus, tum ex iis documentis, quæ olim in medium protulit, tum ex aliis, quæ modo addita sunt, putat satis constare, ambas illas Ecclesias in sua Diœcesi consistere, suæque Ordinariæ Jurisdictioni subjectas esse. Censet enim liquido demonstrari eas esse in Territorio Monopolitano eosdemque esse fines temporalis Ditionis Monopolitanæ, ac limites Diœcesis spiritualis: Antistes Monopolitanus, pluries easdem Ecclesias visitasse: In iis, quoque, eorumdem Præsulum assensu accedente, Sacramenta administrari consueviſſe a Presbyteris Collegiatæ Ecclesiæ Oppidi Ciſternini, quod procul dubio subest Jurisdictioni Ordinarii Monopolitani: Ab administratoribus proventuum earumdem Ecclesiarum rationem sæpe fuisse redditam Episcopo Monopolitano: Denique alteri ex dictis Ecclesiis, scilicet illi, quæ est Sacra B. Mariæ de Rosario, anno 1718. Benedictionem solemni ritu fuisse impertitam ab Archipresbytero Ciſternini, cui id commiserat Episcopus Monopolitanus.

Ex diverso autem contendebatur, Agros illos, in quibus utraque Ecclesia sita est, esse in Territorio Fasani, allatis ad hoc quindecim Testium depositionibus, additisque actibus jurisdictionalibus, quos ibidem exercuerat Curia Fasanensis, cum Decimarum etiam exactione. Peculiarius vero etiam quoad Ecclesiam B. Mariæ existentem in agro *Terre Spaccata*, afferebatur documentum facultatis anno 1679 tributæ a Bajulivo Branaccio, ut ea construeretur, adjecta tamen lege, ut deinde benedictionem illi impertiret Vicarius Generalis Fasanensis. Num vero aliæ nunc sint accessuræ probationes, ignotum hactenus est.

Dubium igitur, quod dudum disceptatum fuit, & nunc iterum proponitur decidendum, est hoc.

An Ecclesia sub titulo B. Mariæ de Madia erecta in Tenuta vulgo nuncupata Torre Spaccata, & altera sub invocatione B. Mariæ de Rosario erecta in Tenuta enunciata Torre longa, sint in Diœcesi Monopolitana, itaut Jus illas visitandi spectet privative ad Ordinarium Monopolitanum, in casu &c.

Affirmative.

TRIVICANA COLLEGIALITATIS. Cum Episcopus Trivicanus potestatem seciſſet Presbyteris Ecclesiarum S. Mariæ in Terra Castelli, & S. Joannis Baptistæ in Terra Carisii utendi Canonicalibus quibusdam Insignibus, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis querelas hac de re detulit ad Sac. Rit. Congregationem, quæ die 28. Aprilis currentis anni declaravit concessionem illam non subsistineri. *Sess. 24. c. 15. de Ref.*

Ab hac controversia gradus est factus ad alteram, num scilicet memoratæ Ecclesiæ sint Collegiatæ, adeout Presbyteris, qui eis adscripti sunt, competere possint prærogativæ, quibus gaudere solent Ecclesiæ Collegiatæ.

Capitulum Cathedrale id acriter impugnat, affirmans, utramque illam Ecclesiam esse dumtaxat Parochialem, & Receptitiam, pluraque asserens argumenta ad excludendam Collegialitatem.

Primum quippe ait, Archipresbyteratum Ecclesiæ S. Mariæ, & Abbatiam alterius Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ conferri nunquam consueviſſe a Sede Apostolica tamquam Dignitates reservatas ex vi Regulæ IV. Cancellariæ, in qua reservantur primæ Dignitates Ecclesiarum Collegiatarum.

Secundo Presbyteri adscripti servitio earumdem Ecclesiarum nunquam titulo Canonicorum, nec Insignibus, quæ convenire solent Canonicis, potiti sunt.

Tertio in relatione Status Ecclesiæ Trivicanæ, ab Episcopis oblata huic S. Congregationi, binæ illæ Ecclesiæ nuncupantur, non Collegiatæ, sed Parochiales, & Receptitiæ. Quin imo in altera ex eisdem relationibus ita habetur – *In terra Carisii adest Ecclesia Abbatialis Curata, quæ vulgo dicitur Collegiata, sed tamen improprie, & est sub titulo Sancti Joannis baptistæ.*

Quarto non titulo Collegiatæ, sed solo titulo Parochialis utraque Ecclesia appellata conspicitur in provisionibus, quandoque etiam factis per Datariam Apostolicam.

Quinto denique *Ughellius in Ital. Sac. de Episc. Tricic. Tom.8.* describens Diœcesim Trivicanam, unam tantum in ea refert esse Ecclesiam Collegiatam, scilicet in Terra Flumari; reliquas vero recenset tamquam Parochiales, & Receptitias.

Hæc sunt potiora argumenta, quæ contra Collegialitatem dd. Ecclesiarum proponuntur. At Episcopus jussus hac de re Sac. Congregationem edocere scribit, ambas illas Ecclesias habere omnia signa Collegialitatis „ antiquissimam nempe „ denominationem, Primam Dignitatem Abbatialem, sive Archipresbyteralem: „ sub qua, tamquam sub capite cæteri de Collegio coadunantur, aliasque „ inferiores Dignitates, pariter collativas, nempe Primicerialem, & Sacristæ majoris, seu Thesaurarii; Punctatorem, Magistrum Cæremoniarum, „ Oeconomum sive Procuratorem, Archivum, Sigillum cum inscriptionibus „ Collegia respective exprimentibus, propria Statuta, Curam habitualem „ cum perceptione omnium emolumentorum Parochialium annexam, continuum Chori servitium, & Missæ conventualis celebrationem „ Sed, & subjungit Episcopus, potissimum de Ecclesia S. Mariæ sita in Terra Castelli, plura Beneficia simplicia rite unita ejus Collegio fuisse: Duodeviginti Presbyteros vocari Collegiales, reliquos vero Extra collegiales: Antistites demum Trivicanos ibi jam inde a pluribus sæculis residere, atque etiam plerumque Pontificales functiones obire consuevisse.

Quantum tamen spectat ad hoc ultimum, Sac Congregatio per litteras ad prædecessorem Episcopum datas anno 1719. significavit, non placere sibi morem habendi stabilem sedem in eo Oppido, monuitque eumdem Episcopum, ut majorem anni partem degeret Trivici, a qua Civitate nomen habet Episcopatus, & ubi sita est Cathedralis Ecclesia, cum commode, saltem per æstatem, fieri id posse existimaretur.

Cum vero etiam ubi non constet de primitiva erectione Ecclesiæ in Collegiatam, nec de Apostolico Privilegio, nihilominus eam esse Collegiatam, conjecturis, indiciis, & argumentis comprobari possit, quænam idonea ad hoc sint, luculenter, occasione similis Causæ olim agitatæ in hac S. Congregatione, tradit *Fagnan. in Cap. Postulasti num.10. & seq. de Jurepat.*, & recentius *Eminentissimus Petra in Commentar. ad Constit.7. Innoc.IV. a num.15. ad plures seq. To.3.*

Fuse itidem hac de re disceptatum fuit in Sac. Rota in *Tridentina Archipresbyteratus 4. Junii, & 3. Decembris* 1723. *cor. R. P. D. Gamadres, & in Gernunden. Canonicatus* 11 *Januarii* 1726. *cor. R. P. D. Calcagnino.*

Decernendum igitur ab EE. VV. erit.

I. *An Ecclesiæ S. Mariæ de Fracta Terræ Castelli, & S. Joannis Baptistæ Terræ Carifii sint Collegiatæ.*

II *An Parochus dictæ Ecclesiæ S. Mariæ de Fracta, Archipresbyter nuncupatus, & Parochus dictæ Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ, Abbas nuncupatus, habeant Dignitatem in eisdem respective Ecclesiis.*

III. *An primus Presbyter utriusque Ecclesiæ, qui appellatur Primicerius, habeat Dignitatem, vel potius simplex Officium.*

IV. *An Parochis, & Presbyteris dictarum Ecclesiarum liceat uti sigillo, nempe illis, S. Jo: Baptistæ cum inscriptione -- Collegium Terræ Carifii -- illis vero, S. Mariæ cum inscriptione -- Collegium Terræ Castelli.*

Ad primum, secundum, & tertium, Negative. Ad quartum, tolerandum esse; & amplius in omnibus.

Sess.25. c. 5. de regul.

VORMATIEN. ERECTIONIS MONASTERII, VEL COLLEGII.

Jam inde ab anno 1708. cœperunt Heidelbergæ aliquot piæ Mulieres amplecti Institutum tertii Ordinis S. Dominici, quem vocant de Pœnitentia, quemque professa fuit Seraphica Virgo Senensis Catharina. Quamquam vero a Superiore Cœnobii Dominicanæ Familiæ admitti illæ solerent ad professionem cum

cum Votis castitatis, paupertatis, & obedientiæ; in privata tamen domo convivebant, & religiosam vestem non palam, sed sub aliam nigram gestabant.

Anno 1720 prædictæ Sorores Tertiariæ supplicarunt Ordinario Vvormatien., ut sibi liceret publice uti Vestibus Religioso Ordini consentaneis; sed ad has preces Ordinarius rescripsit *dilatorie*. Eodem impetrarunt a temporali Principe, ut eis certus assignaretur locus ad construendum Monasterium, deindeque anno 172.. primum lapidem poni juxta Ecclesiasticum Ritum mandavit Suffraganeus, qui simul Vicarii Generalis munere fungebatur. Deinde vero sub annum 17 6 idem Vicarius Generalis duabus ex dictis Virginibus potestatem fecit corrogandi stipem pro ædificatione novæ Ecclesiæ, & perfectione Monasterii.

Jam ante, scilicet anno 1721.. P Magister Generalis Ordinis Prædicatorum indulserat, ut Congregatio præfatarum Sororum Tertii Ordinis degentium Heidelbergæ, Ordini Prædicatorum essent annexæ, & Jurisdictioni P. Provincialis pro tempore subjectæ.

Hæc cum ita se habeant, conqueritur Curia Episcopalis erectionem Monasterii præpostere factam esse, minime scilicet servatis, quæ ad rite instituenda Sanctimonialium Monasteria requiruntur, nimirum assensus Episcopi, approbatio Sedis Apostolicæ, & assignatio redituum, qui sufficiant ad congruam substentationem duodecim saltem Monialium, ut deducitur ex *C n. quidam. cum seqq.* 18. *qu.* 2. *& ex cap.* 1. *de exces. Prælat. in* 6. itemque ex *Sac. Concil. Trid. sess.* 25. *cap.* 3. *de Regular. & ex Const.* 31. *Gregorii XV.*, *& Const.* 25. *Urbani VIII.*, Quas quidem sanctiones egregie explicat *Fagnan. in cap. Non amplius de Instit.*

Grave etiam videtur eidem Curiæ Episcopali, quod prædictæ Sorores Tertiariæ clausuram non servantes contendant se potiri exemptione a Jurisdictione Ordinarii, cum S. Pius V. *in Const.* 8. *tom.* 2. *Bull.* statuerit, Mulieres, quæ Tertiariæ sive de pœnitentia dicuntur, cujuscumque fuerint Ordinis, in Congregatione viventes, si, & ipse professæ fuerint cum solemni Voto, ad clausuram præcise teneri. Itaque *in Lucan.* 27. *Maii* 1677. *& 15. Junii* 1709. bis rescripsit Sacra Congregationem subjectam esse visitationi & correctioni Episcopi quamdam Congregatio duodecim piarum Mulierum, quæ convivebant cum habitu uniformi, emittis etiam votis simplicibus, castitatis, paupertatis, & obedientiæ, & appellabantur Tertiariæ S. Francisci, ut *in lib.* 59. *Decr pag.* 211. Itidem Conservatorium Sororum Tertii Ordinis S. Francisci, in quo Clausura non servabatur, *subesse omnimodæ Jurisdictioni Episcopi*, resolutum fuit ab eadem Sac. Congr. *in Lunen. Sarzanen.* 30. *Januar.* 1723. *ut in lib.* 73. *Decret. pag.* 33.

At pro Sororibus Tertiariis plura afferuntur. Primo enim ajunt rem agi, non de Monasterio, sed de Collegio. Secundo non defuisse in ejusdem sive Collegii, sive Monasterii erectione licentiam Ordinarii, saltem virtualiter; assensum vero Sedis Apostolicæ minime requiri in Regionibus extra Italiam, Insulasque ei adjacentes. Tertio non esse habendam rationem memoratæ Constitutionis S. Pii V. quia San. Mem. Benedictus XIII. in Constit. quæ incipit -- *Pretiosus* - §. 55 ita sancivit -- *Attendentes insuper per annos, ut accepimus, centum, & sexaginta ab edita dicta Constitutione Sancti Pii V., & per saeculum, & ultra post Decretum Congregationis Episcoporum, & Regularium emanatum* 20. *Decembris* 1626. *ejusmodi Tertiarias coll gialiter viventes pluribus in locis, scientibus ac tacentibus Ordinariis, fuisse, ac etiam nunc florere sine clausura, declaramus, volumus, & mandamus, easdem ad neutram absolute teneri, aut esse compellendas; non obstantibus contrariis ordinationibus, etiam Apostolicis, quibus expresse per præsentes derogamus* Quarto denique inquiunt exemptiones Tertiariarum a jurisdictione Ordinarii esse quidem dilucide, & expresse impertitam in memorata *Constitutione Benedicti XIII.* § 46., *& seqq.* Sed de hoc Articulo non esse disceptandum in hac Sacra Congregatione, quia coram A. C. pendet causa circa executionem, & observationem Privilegiorum

in ea Bulla indultorum Dominicanæ Familiæ, & per Decretum R. P. D. Auditoris Sanctiſſimi commiſſa huic S. Congregationi fuit ſolum deciſio quæſtionis, quæ vertitur circa validitatem erectionis Monaſterii, vel Collegii.

Placeat itaque Eminentiis VV. decernere.

I. *An conſtet de validitate erectionis Monaſterii ſeu Collegii in caſu, de quo agitur, & quatenus negative.*

II. *An Vota Caſtitatis, Paupertatis, & Obedientiæ emiſſa, ſint nulla, itaut Puellæ remittendæ ſint ad earum Domos in caſu &c.*

Dilata, & ad D. Secretarium cum Auditore Sanctiſſimi pro unione Cauſarum.

Die Sabbathi 22. Septembr. 1731.

Seſſ. 7. c. 3. de ref.

PAMPILONEN. Decidenda fuerat hæc Cauſa in Congregatione proxime habita. Sed cum dilationem iterum poſtulaverit Franciſcus Azpiliqueta, nunc tandem deliberandum erit.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 28. Septembris 1726. & 7. Aprilis 1731.

In deciſis, & amplius, & quoad futuras vacationes pro reformatione Indulti juxta reſolutionem S. C. edita 26. Januarii 1704.

Seſſ. 25. c. 12. de ref.

PAMPILONEN. PRIMITIARUM. Cum Sac. Congregatio die 18. Auguſti proxime præteriti confirmaverit Reſolutionem die 5. Maii editam, qua ſcilicet definitum fuerat *Primitias a Regularibus deberi*; ſuſpenſa tamen fuit hujus Reſolutionis confirmatio quoad Collegium Pampilonen Societatis Jeſu, cujus Procurator expoſuit nondum allata ſibi fuiſſe documenta, quæ ſperabat ſuffragatura Collegio ad hoc onus avertendum. Quamobrem Eminentiæ VV. declarare dignentur.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 5. Maii 1731. quoad Collegium Societatis Jeſu in caſu &c.

In deciſis, & amplius.

Seſſ. 22. c. 6. de ref.

PISTORIEN. SUBSIDIORUM DOTALIUM. Raphael, & Joannes Baptiſta Fratres de Converſinis, hærede inſtituta Congregatione B. Mariæ Virginis, ut vocant, *de Platea*, mandarunt, ex proventibus ſuæ hæreditatis quotannis dotem aſſignari uni Puellæ ex Familia Converſina Piſtorienſi, ſtatim ac ad ætatem novem annorum pervenerit: Nulla autem exiſtente ad hanc dotem aſſequendam idonea, eligi voluere a Fratribus prædictæ Congregationis ſimul cum duobus præſtantioribus Viris ex Familia Converſina ſex Puellas, quæ quartum decimum ætatis annum expleverint, & quarum Parentes ac Fratres honore ſummi Magiſtratus (*Conſilonerium* appellant) fungerentur, atque inter eas ſorti committi tot ſubſidia Dotalia, quot æquarent reditus bonorum hæreditariorum, conſtituto unoquoque ſubſidio ex ſcutis centum. Quoties vero deeſſent hujus generis Puellæ, ſubſidia Dotalia ſortito conferri juſſerunt aliis Puellis nobili ſtirpe editis, ex alio ordine, quem vocant *Graduatorum*, taxatis tamen quoad iſtas ſingulis ſubſidiis in ſcutis 50. Denique hæc a Teſtatoribus adjecta fuit declaratio - *Quella Fanciulla, che averà ottenuta la Dote un anno di qualſiſia Famiglia, non poſſa concorrere, ne conſeguire in altri anni; ma ciaſcheduna ſia contenta di una ſola dote.*

Octavius Converſinus, cui quatuor erant Filiæ præter duos Filios, anno 1692. obtinuit, prævia hujus Sacræ Congregationis conſultatione, a ſan. mem. Innocen-

nocentio XII. adjudicari cuique earumdem quatuor Puellarum bina ex prædictis subsidiis Dotalibus, addita etiam in Literis Apostolicis clausula - *a fyue spe ulterioris concessionis* - Quare cum idem Octavius, qui ab eo Pontifice non duo tantum, sed tria hujusmodi subsidia assignari singulis suis filiabus postulaverat, incitatus a rei familiaris angustia, easdem instauraret preces anno 1731. hæc Sacra Congregatio petitionem rejecit, ut in *lib. 51. Decret. pag. 621.*

Paternum exemplum secutus Eques Lambertus de Conversinis (postquam juxta legem Testamenti Dotem constatam ex pecunia, quam in fructu reddit per unum annum hæreditas, obtinuisset pro singulis duabus Filiabus) anno 1756. impetravit a san. mem. Clemente XI. assignari Filiæ majori natu proventus ejusdem hæreditatis per alios duos annos, demandata simul annua versione fructuum hujus Capitalis in novum Capitale, quousque Puella nuptias non contraheret. Eandem quoque Gratiam pro alia Filia secundogenita fuit assecutus anno 1725. ex rescripto san. mem. Benedicti XIII.

Sed hoc amplius anno 1729. consulta prius hac Sac. Congregatione, impetravit ab eodem Pontifice per Literas Apostolicas attribuit cuique ex dictis suis Filiabus in causam Dotis fructus memoratæ hæreditatis per alios quinque annos. Bona autem hæreditaria reddunt in annuo fructu scuta circiter 270. sed annua tantum scuta 200. erogari in subsidia Dotalia solent.

Objiciente tamen Congregatione B. Mariæ *de Platea* invaliditatem hujus Gratiæ ob aliquas circumstantias, vel silentio pressas, vel minus recte expositas in precibus nomine Lamberti oblatis, ipse eam sanari, ac confirmari postulavit. At Sacra Congregatio prius censuit rursus exquirendam sententiam Episcopi; cui etiam mandavit, ut eos, quorum interresset, audiret.

Innotuit hoc modo Pontificium Indultum Primoribus Civitatis, qui dolentes ereptam per tot annos esse suis Filiabus spem assequendi subsidium Dotale, quod eis destinaverat Civium Testatorum liberalitas, acriter impugnarunt, tum validitatem Indulti, tum ejus redintegrationem, quam petebat Lambertus.

Nullitatem quidem adstruunt, tum ex quo in supplici ejus Libello, ut facilius voti compos fieret, hæc fuerunt exposita - *Tanto più; che alle volte si può dare il caso, che quelli, che pro tempore godano il detto grado di Consuloviere, non abbino figlie, ò avendone, non siano capaci di Dote, ò per l'età, ò per altro, & in tal caso la grazia predetta non sarebbe di pregiudizio ad alcuno* - Cum tamen sexdecim modo existant Filiæ Confaloneriorum ad subsidium dotale assequendum aptæ: tum etiam ex omissa narratione substitutionis aliarum nobilium Puellarum, quæ itidem invitatæ ad Dotale subsidium a Testatoribus fuerunt.

Hanc tamen exceptionem levis momenti esse putat Lambertus, contendens nimirum, præcipuam Indulti causam positam esse in hoc, quod agatur de Puellis ex Familia Testatorum, licet ab iis originem non trahentibus; quodque Paternæ substantiæ vires impares sint eidem Puellis congruenter dotandis in scutis 3000., cum & alios quinque liberos Lambertus alere debeat.

At respondent contradictores, quod nobiles Puellæ, quarum Familiæ non polleant opibus, Pistorii solent in matrimonium collocari cum Dote scut. bis mille, quodque ipsi Lamberto non adeo tenues copiæ sunt, ut exponit: Ajunt enim, rite probatum fuisse eum possidere bona, quorum valor, demptis oneribus, aliquantum excedit summam scut. 10000.

Ad hæc contendunt rationem quoque habendam esse Prædii, quod Dotis nomine possidet Mater ejusdem Lamberti adhuc vivens, & cujus æstimatio attingit summam scut. 4433. Alterius itidem Dotis, quam ab Uxore sua accepit in scutis 3000. Domus, quam inhabitat, valoris scutorum 2000. Ac denique hæreditatis, quæ obventura eidem Lamberto est a Patruo jam ætatis pleno, & sobole carente.

Epi-

Episcopus nihilominus annuendum existimat precibus Lamberti; potissimum propter jam initum tractatum de nuptiis a Filia natu majori contrahendis cum Equite Camillo Floravantio, respectu quidem habito ad Pontificium Indultum de subsidiis dotalibus jam impetratum.

Itaque ab EE. VV. quarum auctoritatem salvam circa id semper esse voluit Pontifex in eodem Indulto, decernendum erit.

An Breve Apostolicum sit executioni mandandum.

Affirmative, quoad subsidia dotalia assignata Filiæ majori natu dumtaxat.

Sess. 21. c. 4. & 5. de ref.

RIPANA PRÆPOSITURÆ. In Oppido Montis Prandoni erat jamdudum Collegiata Ecclesia S. Nicolao sacra, cui inserviebant Præpositus, & quatuor Canonici. Ut autem, & Divino cultui, & animarum curæ, quæ Præposito incumbebat, uberius consultum esset, Episcopus Ripanus anno 1637. occasione visitationis sex alios Canonicatus instituit, quorum duobus dotem assignavit ex dimidia parte proventuum Præposituræ, ceteris vero ex participatione redituum, quibus potiebatur prisci quatuor Canonici; ipsis quidem, itemque Præposito in id assentientibus, salvo tamen eorum jure, donec viverent. Præterea duobus prioribus ex sex novis Canonicatibus annexum semper voluit esse onus adjuvandi Præpositum in exercitio curæ animarum, & administratione Sacramentorum alternis hebdomadis.

Hanc sex Canonicatuum fundationem & divulsionem partis reddituum a veteri dote Præposituræ, aliorumque Canonicatuum, ex hujus Sac. Congreg. sententia ratam habuit, confirmavitque die 16. Decembr. 1647. Urbanus VIII. ut in *lib.* 18. *Decret pag.* 434.

Porro omnia tunc ad effectum perducta fuere. Et sane quantum attinet ad quatuor Canonicatus, quorum dos constituta fuit ex partitione reddituum, qui ad veteres quatuor Canonicos pertinebant, nulla unquam incedit quæstio, atque etiamnum quoad illos constans viget exequutio.

Non sic tamen prospere res cessit quoad alios duos Canonicatus, quibus addicta fuerat medietas proventuum Præposituræ. Post obitum quippe Plinii Corazzæ Præpositi, qui ad illioni fructuum Præposituræ præstiterat assensum, Ascanius Vulpianus in eamdem Præposituram Successor contendebat supprimendos esse duos illos Canonicatus, utpote non rite fundatos, & Præposituram restituendam esse in pristinum statum quoad omnes reditus ad eam olim spectantes. Sac. Rota in Decisione edita die 15. Junii 1650. cor. Albergato Judicium dumtaxat tulit circa manutentionem, quam quidem concessit alteri ex Canonicis, qui de sua docuit possessione; alteri autem negavit, propterea quod de ejus legitima possessione non constabat. Ea vero, quæ a Vulpiano Præposito proponebantur, ad Judicium petitorium rejecit. Quinam subinde fuerit in eo Tribunali hujus Causæ progressus atque exitus, non constat.

Apparet tamen in tribus collationibus Præposituræ factis post eam, quam diximus. Canonicatuum fundationem, ac dotationem, proventus ejusdem Præposituræ fuisse expressos in ducatis 80. cum tamen antea exprimi consuevissent in Ducatis 160. At nihilominus Præpositi re ipsa ac sine ulla molestia fructibus omnibus petiti fuere, perinde quasi eorum medietas non fuisset abscissa, nec in dotem illorum duorum Canonicatuum assignata. Itaque jam inde ab annis circiter septuaginta bini illi Canonicatus nemini collati fuerunt.

Cum vero nuper contigerit vacatio ejusdem Præposituræ, Capitulum statim institit, ut redintegraretur status per Episcopi Decretum anno 1637 inductus, & anno 1647. auctoritate Apostolica confirmatus, tam quoad divisionem fructuum Præposituræ, quam quoad duos Canonicatus erectos cum dote medietatis eorumdem fructuum, & cum onere præstandi auxilium Præposito in officii Parochialis exercitio.

Episcopus refert, reditus Præposituræ nunc vix attingere summam scutor. 150. ideoque si redintegraretur eorum divisio, nimis tenuem futuram esse dotem

Præ-

Præposituræ, cui annexa est cura animarum; nec proinde sperandum fore, ut ad eam obtinendam deinceps Viri Ecclesiastica eruditione ac doctrina ornati concurrerent. Subjungit quoque, non adeo numerosum esse Populum illius Oppidi, ut auxiliaria manu duorum Canonicorum indigeat Parochus; sed Parochialibus muniis commode satisfacere posse ipsum Præpositum adjuncta opera Cappellani, quo ille uti consuevit soluta mercede annuorum scutorum viginti.

Definiendum igitur ab EE. VV. erit.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Dilata; & proponatur omnino in prima.

ANGELOPOLITANA CAPPELLANIARUM. Joseph Emmanuel Delgado Clericus Angelopolitanus in Indiis occidentalibus anno 1701. perpe uam fundavit Cappellaniam, assignatis in ejus dotem Petiis 3000. impositoque annuo onere 30. Missarum. Sibi vero ipsi detulit Jus ac titulum primi Cappellani, ut juxta pia ejus vota sacris Ordinibus posset initiari; ac deinde in Juspatronatus tam activum, quam passivum succedere voluit Filios Annæ Mariæ Delgado Sororis suæ, quæ in matrimonium collocata fuerat Petro de Echeverria, pluribus etiam additis substitutionibus, itemque adjecta hac provisione - „ Se li Cappellani proprietarj, alli quali toccasse, si trovassero „ in minorità, e per questa ragione non potessero usare del detto Juspatrona- „ to, lo sieno, ed usino li loro Genitori; e se non gli avessero, l'usino i „ loro Tutori, Curatori ad bona. *Sess. 24. c. 3. de Ref.*

Anno 1703. Laurentius de Avila, aliam similem Cappellaniam fundavit cum dote itidem Petiarum 3000.; eaque lege, ut Cappellanus Missæ Sacrificium faceret omnibus diebus festis certa hora in Ecclesia dicata S. Christophoro Primum vero Cappellanum, & (ut ipse inquit) *proprietarium Cappellaniæ*, voluit esse Augustinum filium memorati Petri Echeverria, quartum tunc ætatis annum agentem, ut deinde posset ex titulo ejusdem Cappellaniæ ad Sacros Ordines promoveri, ubi per ætatem licuisset. Quod si hic obiisset, vel Sacerdos fieri noluisset, Cappellaniam devolvi jussit, iisdem adjectis conditionibus, gradatim ad alios tres ejusdem Augustini Fratres, qui natu minores erant. Plures quoque alios, tum cognatione secum conjunctos, tum extraneos, in eadem Cappellania substituit, hac demum subjecta declaratione - „ Supplico il Decano, e Capitolo in Sede vacante della Chiesa Cathedrale, „ che si compiaccino di avere per nominati, e presentati per tali Cappellani „ Proprietarj, & interini di questa Cappellania quelli, che nella medesima „ sono nominati, e presentati per tali Cappellani, e di quella si degnino far „ collazione, e canonica istituzione a ciascheduno di essi in suo tempo.

Mox per aliud Instrumentum idem Laurentius de Avila Juspatronatus memoratæ Cappellaniæ sibi ipsi primum attribuit; Postquam vero ipse ab humanis ereptus fuisset, Juspatronatus deferendum esse statuit ad eos ipsos, quos ad Cappellaniam invitaverat, his verbis: „ E per la mia morte nel detto „ Juspatronato succedano i Cappellani Proprietarj di detta Cappellania, „ ed ogn'uno d'essi a suo tempo, e luogo e secondo le loro chiamate nella „ proprietà di essa.

Animadvertendum vero est, utrumque Fundatorem explicasse, quænam esse deberet qualitas hujus geminæ Cappellaniæ. Sic enim ambo mentem suam declararunt - Il Decano, e Capitolo in Sede vacante si compiaccino della „ detta Cappellania far collazione, e Canonica istituzione, e creino, e „ crighino la di lei principal dote in beni Spirituali, e Beneficio Ecclesiastico „ collativo per sua maggior perpetuità.

Obiit anno 1711. Joseph Emmanuel Delgado prioris Cappellaniæ Fundator, & Rector. Episcopus autem Angelopolitanus, existimans sibi competere Jus depu-

deputandi per modum provisionis Cappellanum, qui interim, usque dum Cappellanus Proprietarius non esset idoneus, inservi et tum huic Cappellaniæ, tum etiam alteri, quam instituerat Laurentius de Avila, in utraque Cappellanum, (ut vocant) *Interinum* elegit Antonium de Nogales Familiarem suum, ut oneri Missarum ab utroque Fundatore præscripto satisfaceret, & omnibus earundem Cappellaniarum proventibus potiretur.

Nemo hujusmodi deputationi tunc se præbuit contradictorem. Sed anno 1721. Michael Eccheverria, cujus ætas tunc erat quindecim annorum, adiit Judicem Cappellaniarum, a quo obtinuit declarari se juxta legem fundationis esse Rectorem Proprietarium utriusque Cappellaniæ. Postea vero petiit a Capitulo, (vacante scilicet tunc Sede Episcopali), ut se quoque deputaret Cappellanum *Interinum*, eo consilio, ut annuis reditibus utrique Cappellaniæ assignatis frui posset, commissa interea alicui Sacerdoti celebratione Missarum, quarum Divinum officium exequi singulos Cappellanos voluit uterque Fundator. Repulsam tamen passus fuit Michael; Capitulum quippe decrevit servandam esse deputationem Cappellani *Interini* factam a demortuo Episcopo: Et hoc Decretum confirmavit etiam Curia Archiepiscopalis Mexicana.

Commissa postmodum ex Decreto Auditoris Sanctissimi cognitione ejusdem Causæ huic S. Congreg. hodierno subjiciuntur examini hæc Dubia.

I. *An pro obtinenda institutione ad Cappellaniam fundatam a Josepho Delgado requiratur ætas necessaria pro obtinendis Beneficiis, seu potius minor sufficiat.*

II. *An idem procedat quoad Cappellaniam fundatam a Laurentio de Avila.*

III. *An in casu, quo pro utraque Cappellania obtinenda minor ætas non sufficiat, si vocati a fundatoribus, cum illæ vocaverint, non habeant requisitam ætatem, differenda sit illarum provisio, donec illi ad eam pervenerint, satisfaciendo earum oneribus per Cappellanos Interinos. Et quatenus Affirmative.*

IV. *An nominatio Cappellanorum Interinorum spectet ad Patronos, vel potius ad Ordinarium ex vi assertæ consuetudinis Diœcesis.*

V. *An isto casu reditus superextantes, detractis oneribus Missarum, cedere debeant commodo ipsorum vocatorum, seu potius integre debeantur Cappellanis Interinis.*

VI. *An post obtentam institutionem pertineat ad ipsos Institutos deputare Cappellanos Interinos, qui adimpleant onera Missarum earundem Cappellaniarum, quas ob defectum ætatis ad Ordinem Sacerdotalem requisitæ nequeant ipsi Instituti celebrare per se ipsos; seu potius hoc spectet ad Ordinarium.*

VII. *An etiam hoc casu reditus superextantes, detractis oneribus Missarum, cedere debeant commodo ipsorum Institutorum; vel potius integre debeantur Cappellanis Interinis.*

VIII. *An prædictæ Cappellaniæ sint nunc adjudicandæ Michaeli de Eccheverria.*

Ad septem priora dubia, Dilata.
Ad octavum, Affirmative.

Sess. 21. c. 4. de ref.

MEDIOLANEN. CONGRUÆ. Proposita fuit Causa hæc in Congregatione habita die 2. Junii, sed dilationem postulante Communitate Puriæ, rescriptum fuit - *Dilata, & audiatur Emin. Archiepiscopus super II., & III. Dubio:*

Functiones, quas obire an teneatur Parochus, disceptatur in secundo Dubio, hæ sunt. Cæmeterium piaculari aqua aspergere diebus Dominicis: Missam canere cum Litaniis Beatæ Mariæ Virginis omnibus diebus Sabbathi. Processionem in honorem immaculatæ Conceptionis ejusdem Deiparæ peragere secunda Dominica cujusque mensis: Et benedictionem impartiri domibus finitimi Territorii in feria tertia post Paschalem celebritatem Dominicæ Resurrectionis.

In

In Instrumento, in quo Fridericus Cardinalis Borromæus anno 1604. Ecclesiam dicatam S. Mariæ Assumptæ decoravit jure ac titulo Parochiali, memorata onera non imponuntur Paroco; sed aliud, nempe lustrandi cum Pro ethione Territorium Datii in prima feria sexta mensis Aprilis: & benedicendi Crucibus, quæ in triviis sunt constitutæ.

In Visitatione autem peracta ab eodem Cardinali tunc Mediolanensis Ecclesiæ Præsule anno 1606. sic habetur - *Piæ consuetudines his diebus, qui mox infra notati sunt, Processiones agendi, serventur perpetuo, nempe; Primo quolibet Dominico die circa Ecclesiam; Tertio festo die Paschatis Resurrectionis circa locum Puriæ; Secunda Dominica Mensis nomine Sodalitatis Immaculatæ Conceptionis B. V. Mariæ; Die Martis ultimo Februarii pro Crucibus benedicendis; Prima feria sexta Mensis Aprilis pro visitandis benedicendisque Crucibus.*

Nuper vero jussu Eminentissimi Archiepiscopi rite examinati fuere quinque Testes ex senioribus Communitatis Puriæ, qui interposita jurisjurandi religione affirmarunt Parocum, nunquam consuevisse aspergere lustrali aqua Cœmeterium die Dominico, neque Missam decantare cum Litaniis die Sabbathi: semper tamen Processionem habuisse secunda Dominica cujusque Mensis in honorem Immaculatæ Conceptionis Mariæ Virginis; semperque itidem benedixisse domibus in finitimo Territorio sitis in feria tertia post Pascha. Pro his autem functionibus nihil eleemosynæ dari unquam consuevisse Parocho, concorditer ajunt iidem Testes.

Subjungit quoque in suis postremis literis Eminentissimus Archiepiscopus, se edixisse, ut intra decem dies homines Communitatis Puriæ exponerent, si quid haberent proferendum circa ea, quæ disceptantur in secundo, & tertio Dubio; nihil vero aquoquam fuisse propositum.

Sententiam denique suam aperiens Eminentissimus Antistes censet, Parochum eas duas tantum functiones obire debere, quas constat fuisse superiore tempore ab eo peractas, nullo tamen ei collato emolumento.

Resumpto igitur Folio Congregationis habitæ die 2. Junii, in quo fuse actum fuit de quæstione vertente circa congruam Parocho solvendam, partes erunt Eminentiarum VV. decidere eadem tria Dubia, quæ tunc proposita fuerunt, & modo iterum proponuntur.

I. *An congrua librarum 360. annuatim debita Parocho Locorum Puriæ, & Datii, solvi debeat ad rationem solidorum 20. monetæ Mediolani pro qualibet libra, sive potius ad rationem solidorum 16. ejusdem monetæ pro qualibet libra in casu &c.*

II. *An Parochus præfatus teneatur ad asperfionem Cœmeterii diebus Dominicis, cantum Missæ cum Litaniis B. Mariæ Virginis omnibus diebus Sabbathi, Processionem Immaculatæ Conceptionis in secundis Dominis cujuslibet Mensis, & benedictionem domorum in Territorio contiguo in ultima festivitate SS. Paschatis Resurrectionis in casu &c. Et quatenus affirmative.*

III. *An aliquod emolumentum seu eleemosynam, & in qua summa Communitas Puriæ præstare debeat Parocho in casu &c.*

Ad primum, affirmative ad primam partem, & negative ad secundam. Ad secundum, servetur solitum juxta votum Eminentissimi Archiepiscopi. Ad tertium, negative; & amplius in omnibus.

AQUILANA PRÆEMINENTIARUM. Post Amiterni, Furconiique excidium, ex adjacentibus Castris nova coaluit Civitas Aquilana, ita tamen ut unumquodque ex eisdem Castris haberet in Civitate proprium Vicum, cui nomen faceret Castrum ipsum, itidemque suam Parochialem Ecclesiam. Cum itaque inter hæc Castra esset illud Paganicæ, quod non omnino destructum fuerat, hinc binæ extiterunt, & nunc quoque sunt Parochiales Ecclesiæ invicem unitæ, eodemque appellatæ nomine scilicet S. Mariæ de Paganica, altera intra, altera extra Civitatem. *Sess. 22. c. de ref.*

Anno 1580. decrevit hæc Sac. Congregatio, Archipresbyterum, qui utriquæ Ecclesiæ præerat, residere debere in Ecclesia Collegiata intra Civitatem constructa, constituto tamen Vicario ad curam Animarum gerendam in altera suburbicaria Ecclesia. Deinde vero sub annum 1600. Episcopus statuit Vicarium illum, a Capitulo prædictæ Collegiatæ nominatum, debere esse perpetuum, assignata in ejus sustentationem annua summa ducatorum quinquaginta, quam solvi jussit ab Archipresbytero, & Capitulo ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ intra Civitatem existentis. Præterea ipsi Vicario perpetuo assignavit *Distributiones quotidianas, proventusque manuales ad instar unius Canonici Ecclesiæ S. Mariæ ad intra, pro modo servitii per eum præstandi in Ecclesia S. Mariæ ab extra*. Explicavit postea Episcopus in eodem Decreto prærogativas Vicario perpetuo concessas his verbis - *In Ecclesia autem ab extra, & in actibus publicis cum accessoriis cum stola, possis, & valeas uti prædictæ Ecclesiæ Curatus, dictæ Ecclesiæ Canonici, & Servientes quoslibet præcedere, & anteire* - Denique pro Archipresbytero, & Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ *ad intra* subjecit clausulam hanc -- *Salvis nihilominus præeminentiis, prærogativis, dignitatibus, & privilegiis, & aliis quibuscumque, etiam quoad perceptionem emolumentorum, in quibus fuerunt, & sunt in quieta, & pacifica possessione.*

Ad hujus Decreti normam Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica, quæ dicitur *ab intra*, semper nominavit Vicarium perpetuum in altera Ecclesia S. Mariæ de Paganica, quæ vocatur *ab extra*. Sed circa quantitatem congruæ mercedis, atque jura honorifica Vicarii varia fuit consuetudo. Illud etiam ad rem pertinet, quod, ut refert Episcopus, in Ecclesia Collegiata S. Mariæ de Paganica *ad intra* residunt octo Canonici cum Archipresbytero, nec non decem Cappellani: In altera autem suburbicaria Ecclesia permanent tres Cappellani, qui cum Vicario perpetuo curam animarum gerente quotidie in Choro Divina Officia celebrant.

Ad dirimendas vero controversias subortas inter Capitulum prædictæ Collegiatæ *ab intra*, & Vicarium perpetuum alterius Ecclesiæ *ad extra*, die 11. Septembris 1728. discussa fuerunt tria hæc Dubia.

I. An in quibuslibet Festis solemnioribus anni possit Vicarius Missam majorem celebrare in Ecclesia S. Mariæ Paganicæ *ab extra*; sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis ab extra, quam Archipresbytero Canonicis, & Cappellanis Ecclesiæ *ab intra*, uti singulis, dum sunt præsentes; excluso eodem Vicario in casu &c.

II. An in processionibus Funerum, & Rogationum, & aliis, quæ fiunt in Terra Paganicæ, possit Vicarius præcedere, & deferre stolam, sive potius hoc liceat tam Canonicis, & Cappellanis *ab extra*, quam Archipresbytero Canonicis, & Cappellanis *ab intra*, uti singulis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.

III. An functiones Benedictionum, publicationis Indulgentiarum, & Excommunicationum possint fieri a dicto Vicario; sive potius tam a Canonicis, & Cappellanis *ab extra*, quam Archipresbytero Canonicis, & Cappellanis *ab intra*, sive uti singulis, sive uti universis, dum sunt præsentes, excluso eodem Vicario in casu &c.

Rescriptum vero fuit *ad* I. II. & III. *Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam*.

Edita hac Resolutione, Capitulum S. Mariæ de Paganica *ab intra* non solum impetravit facultatem experiendi iterum de suo Jure circa quæstiones in iis tribus Dubiis expositas; sed etiam alia quinque Dubia proposuit discutienda, quæ scilicet ad calcem subiicientur.

In Congregatione habita die 10. Martii vertentis anni suspensa fuit Decisio; commissumque Eminentiss. D. Carcinalis Belluga ut rationum in utramque partem momenta perpendere, suamque sententiam Sac. Congregationi aperire dignaretur.

Summa, qua solet, diligentia ac maturitate suas partes implevit Eminentiss. Belluga

luga, accurate examinatis omnibus controversiis, expositoque circa singulas animi sui sensu.

Hoc vero ejus suffragium descripto datum. ac typis impressum seorsum cum Eminentiis VV. communicabitur, quæ decernere dignabuntur.

I. An sit standum, vel recedendum a Decisis die 11. Septembris 1728.

II. An Archipresbyter Canonici, & Cappellani Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica ab extra faciant unum, & idem Corpus cum Vicario Curato, & Cappellanis Ecclesiæ S. Mariæ de Paganica ab intra, tam in functionibus Ecclesiasticis, quam in perceptione Distributionum, aliorumque reddituum Massæ Capitularis; Et an unum Corpus constituant etiam in perceptione manualium, & an Vicarius Curatus sit de gremio.

III. An tam Archipresbytero Canonicis, & Cappellanis ab intra, uti universis, & uti singulis, quam Cappellanis ab extra, competat præcedentia in Choro quoad dictum Vicarium Curatum &c.

IV. An dictus Vicarius Curatus ultra exercitium Curæ actualis teneatur interesse Horis Canonicis in dicta Ecclesia ab extra, dummodo non fuerit legitime in actuali exercitio dictæ Curæ. Et quatenus Affirmative.

V. An distributiones quotidianæ, assignatæ Vicario Curato in Bulla ipsius deputationis ad instar unius Canonici pro modo servitii per eumdem præstandi in Ecclesia ab extra, sint taxandæ juxta modum servitii Ecclesiæ ab intra; seu potius alterius Ecclesiæ ab extra.

VI. An Ceræ, provenientes ex Funeralibus, & Anniversariis celebrandis in Ecclesia ab extra, & oblationes, quæ fiunt in die Commemorationis Mortuorum in Pane Vino aliisque rebus offerri solitis, spectent ad Capitulum, & Massam Capitularem; sive potius ad Vicarium Curatum.

Servetur in omnibus votum Eminentissimi Belluga; & amplius.

SPOLETANA. Seminarium Clericorum Spoleti anno 1712. exposuit Sac. Congregationi se possidere -- *Sotto la giurisdizione Lateranense alcuni pezzetti di terra, con una Chiesa quasi diruta, ed un Eremo altre volte spettante al Monastero di S Catarina, già sopresso, ed unito ad esso Seminario* -- Cumque ex iis prædiolis perciperet annuum proventum in summa scutor. quatuor. postulavit facultatem ea vendendi accepto pretio, quod offerebatur in scutis 440 Annuit Sacra Congregatio, facta Seminario potestate vendendi *prædicta bona*, insertisque Decreto consuetis clausulis, ac potissimum illa -- *dummodo non adsit prohibitio vendendi*. *Sess. 25. c. 9 de Regular*

Administratores tamen Seminarii venditionis contractum cum Laureto Sanctino initum explicarunt his verbis -- *Vendiderunt infrascripta bona, videlicet Ecclesiam S. Catharinæ positam intus dictum Castrum Valli, pro medietate diroopertam de præsenti, & ut dicitur, non mattonata, e colle muraglie maltrattate dalli Terremoti, cum aliquibus Casalenis, & Horto contiguis &c. Item aliam Ecclesiam S. Antonii cum Eremo contigua, & cum Horto, & alia terra inculta contiguis &c. Petiolum terræ partim aratæ, & partim fodivæ, cum duabus vel tribus pergulis in dicto Territorio &c. cum omnibus, & singulis omnium dictorum bonorum Juribus, Jurisdictionibus &c. Item omnia Jura &c. Promiserunque dicti Administratores, dictas Ecclesias, Eremum, & bona, ut supra vendita ad dictum Seminarium spectare, & pertinere pleno jure utilis, & directi dominii, esseque libera, & exempta ab omni onere*. Addita etiam amplissima promissione liberandi emptorem a quacunque molestia.

Post hujusmodi contractum in medium prodiit Communitas Castri Vallis. Existimans hæc sibi competere Ius eligendi Eremitam, contendebat etiam nihil fuisse de hoc suo jure detractum per illum venditionis contractum, quem ajebat referri juxta Apostolicum beneplacitum debere solum ad prædiola, non vero ad Ecclesiam S Catharinæ, & Eremum S Antonii. Hæredes autem Laureti Sanctini affirmabant, jus deputandi Eremitam spectasse ad Seminarium, & ab eo

legitime fuisse translatum in emptorem ex vi contractus, cujus verba superius exscripta sunt.

Cum vero ad hanc quæstionem accederet etiam alia, quæ versabatur circa qualitatem Jurisdictionis competentis Episcopo ob extructionem dictæ Ecclesiæ, ac dictæ Eremi in fundo Basilicæ Lateranensis; hinc ad omnes controversias dirimendas die 9. Septembris superioris anni proposita fuerunt hæc tria Dubia.

I. An venditio facta a Seminario Laureto Sanctino subsistineatur. Et quatenus affirmativè.

II. An deputatio Eræmitæ in Eremo S. Antonii competat Fratribus de Sanctinis.

III. An, & quæ Jurisdictio competat Episcopo Spoletano in dicta Eremo, & Ecclesia S. Antonii in casu &c.

Rescripsit autem Sac. Congregatio *ad* I. *&* II. *Affirmative ad* III. *competere delegatam*.

Novam audientiam impetravit Communitas: sed deinde exponens Capitulo Basilicæ Lateranensis venditionem Ecclesiæ S. Catharinæ, & alterius Ecclesiæ sive Eremi S. Antonii, factam a Seminario, fuisse invalidam, utpote destitutam assensu ejusdem Capituli, obtinuit ab ipso Capitulo, illas tamquam devolutas ex causa hujusmodi alienationis, sibi de integro concedi, earumque etiam possessionem adivit. Sanctinis minime citatis.

Itaque ab eisdem Sanctinis institutum fuit coram A. C. Judicium adversus Capitulum pro purgatione spolii, & manutentione in possessione dictarum Ecclesiarum, nec non adversus Seminarium venditorem pro liberatione a molestiis. Sed R. P. C. Auditor Sanctissimi utramque Causam ab eo Tribunali avocavit, & ad hanc S. Congregationem remisit.

Nunc igitur decernendum ab Eminentiis VV. erit.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die 9. Septembris 1730. Et quatenus affirmative quoad secundam partem.*

II. *An sit locus liberationi a molestiis in casu &c.*

Non proposita cum sequenti.

Sess. 21. c. 6. de ref.

SATRIANEN. CATHEDRALITATIS. Incendio absumpta circa annum 1430 Civitate Satrianensi, immunis a deflagratione fuit sola Cathedralis Ecclesia Protomartyri Stephano sacra.

Sub annum 1528 Me. Clemens VII. Oppidum Campaniæ titulo Civitatis auctum, decoravit etiam honore ac dignitate Sedis Episcopalis, Cathedralem quippe instituit Ecclesiam Collegiatam, quæ Beatiss. Virgini Mariæ de Pace dedicata erat. Itaque Ecclesiarum Satrianensis, & Campanensis, quas invicem univit, & annexit, unum eumdemque voluit esse Antistitem. Episcopi autem, qui deinde utrique Ecclesiæ præfuerunt, non assidue certo in loco residere consueverunt; sed ut major cœli salubritas, vel aliæ rationes postulabant, modo Campaniæ, modo in Oppido Caggiani, sed tamen diutius in Castello S. Angeli de Fractis, quod itidem ad Satrianensem Diœcesim pertinet, commorati sunt.

Post Civitatis Satrianensis excidium, vix ulla superfuit species vel umbra Capituli Cathedralis, quod ex quatuor Dignitatibus, & duodecim Canonicis constabat, donec Episcopus Caramuel anno 1668. de eo instaurando cogitavit; annuitque Clemens IX. Pontifex Maximus, ut conferri possent iidem tituli Dignitatum, & Canonicatuum, licet proventibus carentium, quemadmodum jam inde ab eo tempore factum hactenus fuit.

Idem quoque Episcopus Caramuel eo anno 1668. potestatem fecit, ut Dignitates, & Canonici Cathedralis Ecclesiæ Satrianensis Divina Officia, quæ in ea celebrare poterant, deinceps in majori Ecclesia Oppidi S. Angeli de Fractis persolverent, simulque eidem Capitulo plura Beneficia simplicia annexit.

Hinc cum anno 1673. orta fuerit quæstio, an Capitulo Satrianensi Jus esset eligendi Vicarium Capitularem, proposito Dubio -- *An hodie Capitulo Satrianensi*

nensi, ut supra restituto, competat jus eligendi Vicarium Sede Vacante - Die 22 Julii dicti anni 1673. a Sac. Congregatione responsum fuit -- *Affirmative* -- ut in lib. 38. *Dec. pag.* 139.

Longe tamen gravius nuper exarsit dissidium inter Clerum, & Populum Caggiani, & Clerum Populumque S. Angeli de Fractis. Ab hoc enim contenditur, Capitulum Ecclesiæ Cathedralis Satrianensis jam rite fuisse translatum ad majorem Ecclesiam dicti Oppidi S. Angeli de Fractis, eamque fungi vice ipsius priscæ Cathedralis Satrianensis. Nullum tamen profertur legitimum documentum, a quo trahat originem hujusmodi translatio Capituli, ac subrogatio Ecclesiæ; sed potissimum insistitur argumentis deductis, ex quo Episcopi recente creati possessionem inire plurics consueverint in ea Ecclesia S. Angeli de Fractis; idemque factum non raro fuerit ab iis, qui Dignitates vel Canonicatus Capituli Satrianensis obtinuerint: Ibi quoque posita sit Sedes Episcopalis in Choro: Ibi plures Episcopi tumulati fuerint: Ibi sæpius facta Vicarii Capitularis electio.

At Clerus, & Cives Caggiani, infirma, & ambigua esse hæc indicia respondent, eisque etiam plures actus haud leviter refragari. In primis vero animadvertendum inquiunt, ideo pleraque eorum, quæ commemorata sunt, gesta fuisse in Ecclesia majori Castelli S. Angeli de Fractis, quia Episcopi non alibi æque commodas ædes habebant, & plures Canonici Satrianenses, utpote non obstricti lege residendi certo in loco, sponte morabantur in eo Castello, in quo multi ortum habuerant, & cujus Ecclesiæ inserviebant, non tamquam Canonici Satrianenses, sed tamquam Sacerdotes eidem Ecclesiæ Parochiali adscripti.

Itaque deinde certant hæc duo Oppida, uti Ecclesiarum in iis existentium sit Apostolica auctoritate tribuendus honor, ac prærogativa Cathedralitatis in locum antiquæ Ecclesiæ Divo Stephano dicatæ, constituta ibi etiam in posterum sede Capituli Satrianensis, ut functiones ei congruentes obire possit.

Prodiit prolixa Episcopi relatio, quæ veterem statum progressumque rerum, ac utriusque Oppidi, ambarumque Ecclesiarum conditiones exponit. Ea subiicietur oculis EE. VV. quibus a Sanctissimo Domino Nostro totius quæstionis cognitio commissa fuit. Rationum vero in utramq; partem afferendarum momentis libratis, declarare dignabuntur.

I. *An constet de translatione Capituli Cathedralis Satrianen ad Ecclesiam majorem S. Angeli de Fractis & quatenus negative.*

II. *An, & ad quam Ecclesiam sit facienda translatio dicti Capituli, & Cathedralis in casu &c.*

Die Sabbathi 17. Novembris 1731.

CUM tres, quæ subiicientur Causæ, propositæ non fuerint in Congregatione habita die 22. Septembris proxime præteriti, in cujus Folio fuerant descriptæ, placeat Eminentiis VV. eas hodie discutere, ac decidere.

SATIRANEN. CATHEDRALIS.

Sess. 22. c. 7. de ref.

I. *An constet de translatione Capituli Cathedralis Satrianen. ad Ecclesiam majorem S. Angeli de Fractis.* Et quatenus negative.

II. *An, & ad quam Ecclesiam sit facienda translatio dicti Capituli, & Cathedralis in casu &c.*

Ad primum, Negative; & amplius. Ad secundum, Dilata.

RIPANA PRÆPOSITURÆ.

Sess. 21. c. 3. & 4. de ref.

An, & quomodo sit providendum.

Di-

Dilata, & firmetur ſtatus fructuum Præpoſituræ, & ſcribatur etiam pro informatione Epiſcopo viciniori.

Seſſ. 25. c. 9. de ref.

SPOLETANA.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 9. Septembris* 1730. Et quatenus affirmative quoad ſecundam partem.

II. *An ſit locus liberationi a moleſtiis in caſu &c.*

Ad primum, prævio receſſu a deciſis, venditionem non ſubſtineri: Ad ſecundum, ſatis proviſum in primo.

Seſs. 6. cap. 15. de ref.

MONOPOLITANA JURIS VISITANDI. In Congregatione habita die 1. Septembris vertentis anni, revocata ad examen fuit controverſia, quæ jampridem agitabatur inter Epiſcopum Monopolitanum, & Curiam Eccleſiaſticam Faſani circa Jus viſitandi binas Eccleſias, diſcuſſo propterea Dubio his verbis concepto -- *An Eccleſia ſub titulo B. Mariæ de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata* Torre Spaccata, *& altera ſub invocatione B. Mariæ de Roſario, erecta in Tenuta enunciata* Torre longa, *ſint in Diœceſi Monopolitana, itaut jus illas viſitandi ſpectet privative ad Ordinarium Monopolitanum in caſu &c.* Quod licet Curia Faſani jura ſua deducere neglexerit, fuit reſolutum, *Affirmative*.

Nunc vero proponitur.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 1. *Septembris* 1731.

Dilata ad ſecundam; non retardata tamen interim executione Reſolutionis jam editæ.

Seſſ 22 Decret. de obſervan. & evitan. in celebr. Miſſ.

NEAPOLITANA CAPPELLANIARUM. Cum Marchio Carolus de Mari impetraſſet anno 1729. a S. M Benedicto XIII. facultatem, ut in quacunque Eccleſia ab eo eligenda celebrari deinceps poſſent quatuor Miſſæ quas Marchio Joannes Baptiſta de Mari per Teſtamentum contitum anno 1659. quotidie celebrari juſſerat in Eccleſia S. Georgio ſacra, ubi ſepulturam ſibi dari voluit, diſceptatum die 16. Junii exeuntis anni fuit hoc Dubium -- *An Breve & Reſcriptum, de quibus agitur, ſuſtineantur* -- & S. Congregatio reſpondit. *Negative*.

Reſolutio hæc, quam dictus Marchio Carolus impugnat, ad trutinam hodie revocatur. Quapropter dignentur EE. VV deliberare.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 16. *Junii* 1731.

In deciſis, & amplius.

Seſs. 24. c. 9. de ref.

EYSTETTEN. MATRIMONII. Joannes Baver Catholicus in Diœceſi Eyſtettenſi ortus, & pannorum textor, cum olim in Saxonia moraretur, rem habuit cum Chriſtina hæretica. Itaque (ut ipſe exponit) coactus fuit a Senatu, ut Matrimonium cum ea contraheret, idque fecit coram Miniſtro Hæretico, adjecta tamen expreſſe hac conditione - *Si Chriſtina mecum ſe contulerit ad meam Patriam catholicam*.

Deinde dictus Joannes per annum ibidem cohabitavit cum Chriſtina, & alium filium ex ea ſuſcepit. Sed cum (ut ipſe refert), Chriſtina ſobolem interfeciſſet, tam hac de cauſa, quam quod ea nollet implere conditionem ſe conferendi cum Viro ad ejus Patriam Catholicam, denunciavit eidem Chriſtinæ - *Nol in amplius in meam, nec teneor ultra ad contractum* -- Deinde ab ea diſceſſit, ſeque recepit domum Patrui ſui hæretici in eodem loco morantis. Interim rem habuit cum Anna ejuſdem Patrui filia, deindeque cum illa aufugit in Patriam ſuam catholicam. Mox per literas interpellavit Chriſtinam uxorem, an vel-

let

let satisfacere memoratæ conditioni; sed hæc ex decreto Ministri hæretici obtinuit approbari divortium, & ad secundas nuptias transiit.

Joannes postea, volens Matrimonium contrahere cum dicta Anna consobrina sua, dispensationem ab Ordinario postulavit. Sed repulsam passus, cum ea se contulit ad locum hæreticum, & coram Ministro itidem catholico Matrimonium contraxit, geminamque prolem suscepit.

Idem Ioannes, ut a Sede Apostolica per S. Pœnitentiariam posset obtinere dispensationem super impedimento secundi gradus consanguinitatis, & revalidationem secundi Matrimonii, instituit coram Ordinario Eystettensi pro declaratione nullitatis priorum nuptiarum.

Curaverit Ordinarius explorare veritatem eorum, quæ narrabantur a Ioanne Sed cum probationes visæ fuerint ambiguæ, abstinuit a sententia ferenda, & denuntiavit in re tam ardua declarationem esse petendam ab hac S. Congr.

Joannes profert Testium depositiones, necnon relationem missam a Vicario Generali Eystettensi. Testes sunt tres, Lutherani, & in Saxonia morantes, qui responsum de scripto, & jurejurando interposito, dederunt ad interrogata juxta Articulos a Curia Episcopali Eystettensi conceptos, & missos ad Oppidum, ubi Testes, domicilium habebant.

Vicarius autem Generalis in suis literis significat hæc esse consideranda. Primo quod clariora documenta ab Hæreticis, & e longinqua regione haberi non possunt. Secundo quod ipse Joannes juratus affirmat se contraxisse priores nuptias quoad exteriorem duntaxat actionem, ut se liberaret a diuturno carcere, & eo quidem etiam animo, ut si Mulier conditionem illam impleviset, de integro Matrimonium cum illa iniret in propria Patria Catholica. Tertio quod Christina prima uxor jam ad alteras convolavit nuptias, adeoque videtur approbasse nullitatem prioris Matrimonii, quasi pendentis a conditione non adimpleta. Quarto demum, quod Anna secunda Uxor spondet se ejuraturam hæresim, si ei liceat vivere in Matrimonio cum Joanne, & alioquin manifestum certumque instat periculum transitus dicti Joannis cum Anna, & duobus filiis ad Hæreticos, a quibus ad id magnis promissis sollicitatur.

Quantum attinet ad coactionem, quæ a Magistratu seculari adhibita asseritur, ut primum Matrimonium contraheretur, Articulus propositus Testibus ita conceptus erat -- *An, & quomodo Testis sciat, quod postquam Antonius Bayer textor sui Magistri filiam Christinam Vvermichin prægnantem reddidit, ipse Antonius Bayer a Magistratu seculari fuerit violenter coactus ad eam sibi matrimonio jungendam* -- Responsum vero, cui Testes communiter subscripsere, sic habet -- *Hoc testamur in nostra bona conscientia, quod Joannes Bayer a Magistratu se ulteri coactus fuerit ad ducendam Christinam* -- Nec aliud quidquam ad compulsionem probandam affertur.

Cæterum videtur animadvertendum, quod Joannes postea per annum cum Christina cohabitavit, alterumque filium procreavit. Ubi vero etiam Matrimonium sit ab initio initum per vim metumve; tamen deinde vel per ejus consummationem, vel per diuturnam cohabitationem, censetur sponte ratificatum, & confirmatum, juxta *Text. in Cap. Is, qui fidem & cap. Cum ad id de Sponsal.* de quibus inse agit *Sanchez de Matrim. libr. 4 disp. 18. n. 2.*

Quod autem spectat ad alteram nullitatis causam, quam Joannes infert ex conditione Matrimonio inserta, tres Articuli, de quibus Testes rogati fuere, his verbis concepti erant -- I. *An, & quomodo Testis sciat, quod memoratus Antonius Bayer in suo primo coacto contractu Matrimonii cum Christina Vvermichin, expresse, & intelligibiliter adjunxerit, quod non aliter se ipsi desponderet, nisi cum conditione, ut ipsum realiter, & cum effectu in Patriam suam sequatur.* II. *An, & unde Testis sciat, quod memoratus Bayer durante cohabitatione cum Christina, semper constans permanserit in voluntate redeundi in Patriam, & sæpius ut serit, seu instanter fecerit.* III. *An non ipse Testis notitiam habeat, quod memoratus Joannes Antonius Bayer suam conditionem, scilicet ut illa cum ipso in Patriam proficiscatur, aliquando revocaverit; aut e con-*

contrario etiam post susceptas duas proles in prima illa conditione, ut illa secum in Patriam proficiscatur, immutabilis permanserit.

A Testibus responsum ita fuit. Ad I. *Testamur cum certa veritate, quod Christina Vvermichin ipsi Antonio Baver promiserit, se cum ipso in ejus Patriam profecturam.* Ad II. *Ita est, & semper audivi ab Antonio Baver, quod constans permanserit, & semper intentionem habuerit cum ipsa in suam Patriam proficiscendi.* Ad III. *Ita possumus testari secundum nostram conscientiam, & obligationem, quod semper intentionem habuerit ipse Antonius, quia ipsa promiserat se eum secuturam in Patriam, sed his promissis non stetit.*

Erit itaque perpendendum, an ex his satis constet de adjecta conditione, & an hæc haberet potius naturam modi sive pacti, ut Uxor comitari deberet Virum in Patriam reversurum; quæ quidem pactio valide potuit apponi, sed ejus violatio locum dare nequit irritationi Matrimonii, juxta tradita per *Sanch. de Matrim. lib. 1. disp. 40. & seq.*, *Pont. cod. Tract. lib. 12. Cap. 20. num 3.*, & *seqq. Rot. in Asculana Matrimonii 6. Maii 1715.. & 31. Januarii 1716.*, & *26. Februarii 1717. coram Reverendissimo Crispo.*

Præterea si etiam ageretur de vera, & propria conditione, quæ, ubi sit de futuro contingente, Matrimonii valorem suspendit, videndum esset, an consummato ante eventum conditionis Matrimonio, censeri debeat fuisse recessum a conditione, & Virum absolute in Matrimonium consensisse, ad *text. in Cap. De illis*, & *Cap. Super eo & Cap. per tuas de cond. appos.*, *Fagnan. in Cap. Si conditiones nu. 21.*, & *seqq. eod. tit.* Potissimum vero in eo loco, in quo ob non factam S. Concilii Tridentini promulgationem servanda non erat forma ab eo præscripta, sed solo contrahentium consensu poterat Matrimonium iniri, vel confirmari, ut recte observat *P. Smalzgrub. in Decretal. ad lib. 4. tit. 5. de cond. appos. n. 23. & seq.*

Dignentur igitur EE. VV. declarare.

An constet de nullitate prioris Matrimonii in casu &c.

Dilata.

Sess. 22. c. 1. de ref.

LYCIEN. Sub annum 1723. jussu Curiæ Episcopalis detrusus in carcem fuit Clericus Dominicus Antonius Falconerius, quem post inita Sponsalia stuprum commisisse in Annam Theresiam Procaccium contendebatur. Eadem vero Curia pronunciavit Dominicum Antonium debere ei vel dotem constituere, vel nubere.

Cum autem deinde, appellatione interposita, Metropolitanus Hydruntinus decrevisset Matrimonium omnino inter eos esse ineundum, hæc S. Congregatio discusso Dubio: *An sententia Curiæ Archiepiscopalis Hydruntinæ sit confirmanda* vel infirmanda -- , die 2 Martii 1729. respondit -- *Teneri Falconerium ad contrahendum Matrimonium, & interim retinendum esse in carceribus* - Deinde vero die 14. Januarii 1730 proposito Dubio - *An, & quomodo sit providendum* - , prodiit hoc rescriptum - *Scribatur Episcopo, ut constituat dotem juxta qualitates personarum, & circumstantiarum facti, & ea constituta, certioret, & interim Falconerius retineatur in carceribus.* Alio tamen Decreto edito die 30. Septembris ejusdem anni, permissum ei fuit habere domum pro carcere.

Episcopus, omnibus accurate perpensis, dotem a Falconerio tradendam præscripsit in summa Ducatorum mille. Verum Anna Theresia protestata fuit, se quamcumque dotem semper esse refutaturam, sibique haud satis fore consultum, nisi per nuptias.

Cum itaque Falconerius, cujus animum diuturnitas carceris, & litis exasperavit, constanter neget se in hoc Matrimonium unquam esse assensurum, iterum deliberari ab Eminentiis Vestris oportet.

An, & quomodo sit providendum in casu &c.

Scri-

Scribatur Epiſcopo, qui mandet fieri per Falconerium ſolutionem; & in caſu recuſationis, depoſitum Dotis abeodem Epiſcopo taxatæ ad diſpoſitionem Annæ Thereſiæ, quo facto dimitti mandet dictum Falconerium e Carcere, & eum liberum declaret ad contrahendum.

SEGOVIEN. CAPPELLANIÆ. Sacerdos Thomas Martinez Gonzalez in Teſtamento, quod fecit anno 1724. fundari juſſit Cappellaniam Eccleſiaſticam, & collativam in titulum, onere impoſito Cappellanis celebrandi in certa Eccleſia, vel per ſe, vel per alium duas Miſſas quacunque hebdomada, & aliam die S. Thomæ Sacra. Seipſum præterea voluit eſſe primum Cappellanum; Secundum vero Franciſcum Alphonſum Perez, Sororis ſuæ filium, addita etiam hac declaratione - E in caſo, che il ſopradetto per alcuna cau- „ ſa, difetto, mancanza corporale, o indiſpoſizione abituale, che lo ſturbi „ d eſſere Sacerdote, o per non volerlo eſſere, non ſi ordinaſſe per la „ Meſſa, è mia volontà, e voglio, che goda detta Cappellania, e beni di „ quella per tutti li giorni della ſua vita ſolamente con l'Ordine Clericale, „ col quale ſi trova, adempiendo alli peſi, e Meſſe di quella, dandole a „ dire; nel qual caſo diſpenſo a favore del riferito „ - Denique poſt eumdem Franciſcum Alphonſum invitavit ad Cappellaniam filios ac deſcendentes alterius ſuæ Sororis. *Seſſ. 25. c. 5. de ref.*

Bienn'o poſt idem Thomas per donationem inter vivos confirmavit fundationem in Teſtamento præſcriptam, & aſſignatis bonis, quæ reddunt in annuo fructu ſummam ſcutorum 166. monetæ Romanæ, ſe velle declaravit fundationem ipſam ſtatim ad effectum perduci, & Cappellaniam conferri in titulum perpetuum memorato Franciſco Alphonſo Perez. Itaque auctoritate Ordinarii peracta tunc fuit erectio Cappellaniæ, ejuſque collatio juxta Fundatoris vota.

Denique anno 1728. Codicillos condidit, in quibus facta commemoratione prædictæ Cappellaniæ, qua jam potiebatur Franciſcus Alphonſus Perez, hæc verba ſubjecit - „ Per ritrovarſi il detto Don Franceſco Alfonſo Perez ſuo „ Nipote ſordo, e non aver potuto ſtudiare per conſeguire lo ſtato di Sacer- „ dote, mediante l'aſſiſtenza preſtata al Teſtatore, è ſua volontá il permet- „ tere, che egli goda la detta Cappellania nello Stato, che gli parerà „ più conveniente per il ſervizio di Noſtro Signore, per tutti li giorni „ della ſua vita; e dopo di quello, e nel caſo di mutare Stato, ed „ accaſarſi, entrino a godere detta Cappellania i ſuoi Figli, e Deſcenden- „ ti &c Ed eſſendo neceſſario, domanda e ſupplica Sua Santità a concedere „ la diſpenſa, acciocchè abbia forza, e ſia valido ciò, che in queſta Clau- „ ſula reſta diſpoſto.

De nuptiis ineundis modo cogitans Clericus Franciſcus Alphonſus, ſupplex petiit a SS. D. Noſtro, ut etiam in tali ſtatu ei liceat frui Cappellania; Preces vero ad hanc Sacram Congregationem remiſſæ fuerunt.

Porro venire in dubium non poteſt, num agatur de Cappellania, quæ naturam non habeat Beneficii Eccleſiaſtici, ſed ſit inſtar legati Pii cum onere Miſſarum, cujus proinde capaces ſint etiam Laici, juxta tradita per *Roſam in Urbevetana Cappellaniæ* 17. *Junii* 1726. §. *Maxime quia cor. R. P. D. Ratto.* Res enim certe eſt de Cappellania Eccleſiaſtica, & de Beneficio collativo in titulum perpetuum, ut manifeſtum reddit tum diſpoſitio Fundatoris, tum erectio ab Ordinario facta: Beneficium vero Eccleſiaſticum ipſo jure vacat per nuptias.

Quin imo alias hæc Sacra Congregatio cenſuit Cappellaniam, quæ etiam proprie non ſit Beneficium Eccleſiaſticum, adhuc eſſe incompatibilem cum ſtatu conjugali. Siquidem in *Reatina Cappellaniæ* 22. *Septembris* 1714. & 9. *Februarii* 1715. ad Dubium ita conceptum - *An Cappellania, de qua agitur, vacaverit per ſubſequens Matrimonium Virgilii de Virgiliis* - reſcripſit - *Affirmative, ut in lib.* 64. *Decret. pag.* 387. Itidemque in *Romana*, ubi agebatur

batur de Cappellania fundata cum hac declaratione - *Qual Cappellania debba riputarsi, & essere mero, e puro Legato Laicale, e non Beneficio Ecclesiastico*, cum propositum fuisset Dubium - *An Cappellania, de qua agitur, retineri possit in statu conjugali per Cappellanum a Testatore nominatum*; Die 20. Septembris 1727. decisum fuit - *Negative, ut in lib. 77. Decret. pag. 577.*

Quamquam vero in Codicillis Fundator videatur eo fuisse animo, ut Franciscus Alphonsus Cappellaniam retineret, etiamsi Matrimonium ab eo iniri contingeret; difficultatem tamen non mediocrem affert, quod hæc lex non fuit inserta fundationi, sed sine hujusmodi conditione fuerat jam ante perfecta, & absoluta fundatio, & institutio Cappellaniæ Ecclesiasticæ per contractum irrevocabilem. Quamvis autem Fundatori permittatur in limine fundationis adjicere conditiones juri etiam communi repugnantes; non id tamen ei licere videtur ex intervallo post fundationem perfectam. *Lotter. de re benef. lib. 1. q. 32. n. 8.*

Cæterum nec etiam in limine fundationis approbare solet Sac. Congreg. quod tribuatur facultas retinendi Beneficium Ecclesiasticum in statu conjugali, quasi possidendo titulum Beneficii. Quare in Derthonen. 19. Augusti 1730. hunc in modum rescripsit - *Sacra Congregatio commisit Episcopo, ut ad erectionem præfati Beneficii deveniat, omnesque supradictas conditiones approbet atque confirmet, modificata tamen ea conditione, in qua dicitur, quod Primogenitus frui possit Beneficio etiam in Statu Laicali, & Conjugali, in hunc modum, videlicet quod Primogenitus frui possit fructibus Beneficii vacantis, quousque superveniat alius capax de familia, satisfactis interim oneribus Missarum per Cappellanum ab eo eligendum*, ut in *lib. 80. Decret. pag. 224.* Non enim absonum est, quod accedente Superioris approbatione Beneficium Ecclesiasticum ea lege fundetur, ut etiam Laici per aliquod temporis spatium illud possint obtinere, non quidem spirituali titulo Beneficii, sed titulo laicalis administrationis, cum facultate percipiendi, suosque faciendi fructus; necnon satisfaciendi interim per alium oneri celebrationis Missarum, ut notant *Corrad. in prax. dispens. lib. 4. cap. 1. n. 27. Garz. de Benefic. par. 1. cap. 2. n. 30. Vasquez Oper. Moral. Tit. de Benefic. cap. 4. art. 1. Dub. 3. n. 11. Barbos. de Offic. Episc. allegat. 60. n. 77. Alphonsus de Leon. de Offic. Cappell. quæst. 4. prax. 6. n. 3.*

Denique indubitatum quoque est posse Summum Pontificem indulgere, ut Beneficium Ecclesiasticum a Clerico conjugato retineatur, quemadmodum deducitur ex *Cap. Joannes de Cleric. conjug. ibique Gloss. verb. Ecclesiasticum Joannes Andr. Imola; & alii Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 42. num. 18. Hojeda de Incompat. Benefic. lib. 2. cap. 24. num. 77. Paris. de Resign. Benefic. lib. 4. cap. 22. num. 28.*

His itaque perpensis, non graventur EE. VV. declarare.

I. An Cappellania Ecclesiastica, de qua agitur, possit a Francisco Alphonso Perez retineri etiam in statu conjugali. *Et quatenus negative.*

II. An sit consulendum Sanctissimo pro dispensatione ad eumdem effectum retentionis.

III. An potius consulendum sit Sanctissimo pro Gratia, ut dictus Franciscus Alphonsus possit Cappellaniam retinere, non ex eodem priori titulo Beneficii, sed ex novo titulo administrationis laicalis, cum facultate percipiendi fructus, & adimplendi onera Missarum per alium, donec aliquis ex ejus Filiis possit eam obtinere in Titulum.

Ad primum, negative. Ad secundum, negative. Ad tertium, affirmative, in casu, de quo agitur.

RO-

ROMANA EMPHYTEUSIS. Monaſterium S. Silveſtri in Capite ſub anno 1674. cum Apoſtolico aſſenſu conceſſit Caſtrum Balneoli in Diœceſi Hortana ſitum cum annexis prædiis Laurentio de Roſcis. Conventum vero fuit, ut Laurentius Monaſterio ſolveret ſtatis temporibus ſummam ſcutorum 12500. utque bonorum illorum dominio potiri poſſent omnes liberi ab eo tra ientes originem per lineam maſculinam, nec non in eorum defectum deſcendentes per lineam maſculinam a fœmina ſuperſtite: Sed his omnibus extinctis, bona ipſa cum omnibus melioramentis redire deberent ad Monaſterium, nulla reſtituta pecunia. Pretium promiſſum non ſolvit Roſcius; Ex cauſa vero fructuum recompenſativorum debebat Monaſterio ſummam ſcutorum 924. Itaque anno 1727. Monaſterium ex vi Mandati *de aſſociando*, bona ipſa reſumpſit. *Seſſ. 25. c. 11. de Ref.*

Mox die 22. Julii 1728. Monaſterium (adjecta tamen conditione impetrandi Beneplacitum Apoſtolicum) eadem bona in emphyteuſim conceſſit Mariæ Paſottæ ad tertiam generationem, promiſſo annuo Canone in ſcutis 270 ſuſceptoque per emphyteutam onere ſubminiſtrandi id, quod eſſet neceſſarium pro Parocho, & Eccleſia Parochiali, quæ in eo Caſtro exiſtit.

Contractus iſte fuit etiam ad effectum perductus, antequam Apoſtolicum Beneplacitum impetraretur. Sed cum Roſcius litem intentaſſet Monaſterio pro refectione melioramentorum, & A. C. ſubdelegaſſet Judicem pro examine Teſtium circa eorum probationem, & æſtimationem, Monaſterium ſatius duxit recedere a contractu, quem inierat cum Maria Paſotta, novumque inire cum memorato Roſcio. Quamobrem die 4. Maii vertentis anni, reſervato Beneplacito Apoſtolico, ejus filiis conceſſit eadem bona in emphyteuſim perpetuam durante eorum linea maſculina; itemque linea maſculina unius fœminæ ſuperſtitis. Plura adjecta fuerunt pacta; ſed potiora ſunt hæc, videlicet Primo, quod annuus Canon Monaſterio perſolvi debeat in ſcutis 375. Secundo, quod Emphyteutæ, eorumque ſucceſſores poſſint Canonem, ſive omnino, ſive ex parte redimere, dummodo ſaltem ſcuta mille ſolvant Monaſterio ſingulis vicibus, Canone tunc diminuto in ſcutis 30 eademque deinceps proportione ſervata. Tertio, quod extinctis lineis ut ſupra vocatis, bona devolvi libere cum omnibus quoque melioramentis ad Monaſterium debeant, etiamſi antea Canon fuiſſet vel omnino, vel ex parte redemptus. Quarto, quod Emphyteutæ ſubeant impenſas neceſſarias pro dicta Eccleſia Parochiali, ejuſque Rectore. Quinto, quod lis quam Laurentius Roſcius Monaſterio intentaverat pro refectione melioramentorum, extincta cenſeatur.

Beneplacitum Apoſtolicum petitur, tam a Maria Paſotta, quam a Filiis Laurentii Roſcii, ideoque definiendum erit.

I. *An, & quæ de duabus conceſſionibus ſit approbanda.*

II. *An ſaltem competat prælatio Mariæ Paſottæ.*

Dilata ad ſequentem.

Die Sabbathi 1. Decembris 1731.

ROMANA EMPHYTEUSIS. Dilata ad hodiernam Congregationem fuit diſcuſſio hujus Cauſæ expoſitæ in Folio alterius Congregationis habitæ die 17. Novembris, ideoque non graventur EE. VV. decidere. *Seſſ. 25. c. 11. de ref.*

I. *An, & quæ de duabus conceſſionibus ſit approbanda.*

II. *An ſaltem competat prælatio Mariæ Paſottæ.*

Dilata, & affigantur Edicta.

Sess. 24. c. 12. de Ref. PISANA. Ut deinceps recta statueretur regula circa sessionis locum in Choro competentem Canonicis, & Cappellanis Beneficiatis Primatialis Ecclesiæ Pisanæ, die 18. Augusti proxime præteriti discussa fuere tria hæc Dubia.

I. *An liceat Cappellanis Beneficiatis Primatialis Ecclesiæ sedere in Choro ordinario immediate post Canonicos, & in eadem linea, & in subsellis ejusdem qualitatis.*

II. *An idipsum liceat Beneficiatis in Choro æstivo.*

III. *An idem sit servandum in omnibus Sacris Functionibus peragendis a Capitulo, & Canonicis, cum interventu eorumdem Beneficiatorum in omnibus aliis Ecclesiis.*

Censuit autem Sacra Congregatio respondendum. *Ad I. Affirmative juxta modum, videlicet quod genuflexoria Canonicorum ornentur panno viridi, nec ea, licet vacua, possint a Cappellanis occupari. Ad II. & III. Negative.*

Non acquiescentibus huic decisioni Cappellanis, hodie discutietur. *An sit standum, vel recedendum a Decisis die 18. Augusti 1731.*

Dilata ad primam post Reges.

Sess. 19. c. 3. de ref. NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. In Constitutionibus Ordinis Carmelitarum Excalceatorum Apostolica auctoritate confirmatis ita sancitum est. Habitu nostro, sive pro Choristis, sive pro Donatis, indui prohibemus quemcumque &c. capite nimis debilem, morbo alio quolibet communes Congregationis labores non ferente, laborantem. Et infra §. 2. Prohibemus insuper habitu nostro indui, vel profiteri in nostra Congregatione quemcunque &c. aliqua infirmitate incurabili, & habituali laborantem &c. Sed si quis aliquem defectum ex proxime numeratis in § 2. celaverit, statim ac scietur, expellatur, etiamsi Professionem emiserit: Congregationis quippe animus est eos, qui prædictos defectus patiuntur, & celant, ad Professionem non recipere. Item prohibemus indui habitu nostro, vel profiteri in nostra Congregatione Servum, morbo contagioso, vel cadnco laborantem, mente captum, vel per intervalla capi solitum, declarantes intentionem Religionis esse, hujusmodi ad Professionem nullo modo admittere - *Ac denique subjicitur* - Et simul noverint ratione temporis inter nos tacitam Professionem non induci, de quo etiam ingressuri moneantur.

Die 21. Novembris 1722. solemnibus votis se obligavit in hac Religiosa Familia Carolus Giampria, qui nunc appellatur Fr. Hilarius a Præsentatione: Deinde vero ad omnes etiam Sacros Ordines promotus fuit.

Sed cum celaverit morbum Gonorrhææ, quo cum inter seculares esset, laborabat, quique nondum curari omnino potuit, eumque imparem reddit servandæ hujus Instituti austeritati. Superiores Ordinis arbitrati sunt sibi ex vi Constitutionum licere eum, ultro etiam assentientem, dimittere.

Visum tamen fuit suggerendum eisdem Superioribus, necessariam prius esse impetrationem restitutionis in integrum; nam Decretum Sac Concilii Tridentini, quod in *Cap. 19. Sess. 25. de Regul.* permittit solum intra quinquennium proponi nullitatem Professionis, censetur sibi locum vindicare, ubi etiam Præsides Ordinis velint jure suo uti ad ejiciendum Religiosum quinquennio jam transacto; hoc quippe etiam casu peti prius debet a Sede Apostolica restitutio in integrum, deindeque cognosci Causa coram Ordinario, & Superiore Cænobii, in quo professio emissa fuit. Ita resolutum ab hac S. Congreg. fuit peculiariter quoad hunc ipsum Ordinem Carmelitarum Excalceatorum in *Neapolitana 15. Novembris 1653. ut in lib. 19. Decret. pag. 282 & in a. Neapolitana Ejectionis 16. Januarii 1683.* ut in *lib. 33. Decret. pag. 14.* & in Causa *Ordinis Carmelitarum Excalceatorum 21. Augusti 1694.* ut in *lib. 44. Decret. pag. 407.* & in *Neapolitana seu Tranen. Restitutionis in integrum 14. Januarii 1708.* ut in *lib. 58. Decret. pag. 1.*

Eadem-

Eademque fuit Sac. Congreg sententia quoad alios Religiosos Ordines habentes similia statuta, ut in *Eremitarum Camaldulensium Professionis* 23. *Januarii* 1666. *in lib.* 25. *Decret. pag.* 17. Et in *Panormitana nullitatis Professionis* 2. *Aprilis* 1672. ubi agebatur de hoc ipso morbo Gonorrhææ, ut in *lib.* 27. *Decret. pag.* 357.

Quantum vero attinet ad probationem Morbi, ex Processu in Archiepiscopali Curia Neapolitana confecto, constat interrogatos apud Acta fuisse ipsum Fr. Hilarium, & quinque Testes, Fr. Hilarius affirmavit se ægritudine illa affectum fuisse, tam ante Professionem, quam sub ipsum tempus Professionis, nec se unquam deinde convaluisse. Perspectas etiam sibi fuisse, antequam Religiosa Vota nuncuparet, memoratas constitutiones Ordinis, seque tunc juratum asseveraſſe, quod omnino liber erat a morbis, de quibus in iis agitur. Subjungit se ideo non aperuisse morbum, quo vere laborabat, ut a Professione emittenda non repelleretur; sed eo tamen consilio, ut postea nullitatem ejusdem Professionis proponeret. Ait denique se (tempus tamen non exprimit) rem omnem significasse Subpriori Monasterii, atque hanc Provinciali; eoque jubente Chirurgum ejusdem Monasterii curationem sibi adhibuisse.

Ex dictis autem quinque Testibus, duo (quorum alter est Chirurgus, alter Pharmacopola) asserunt Fr. Hilarium eo morbo fuisse correptum, antequam Tyrocinium ingrederetur. Unus id sibi compertum fuisse inquit anno circiter post emissam a Fr. Hilario Professionem. Reliqui duo circa tempus non sunt concordes. Religiosus quippe Præfectus Valetudinarii, qui examen subiit die 28 Maii vertentis anni, affirmat uno, ante anno Fr. Hilarium sibi indicasse morbum, seque ad eum curandum asciviſſe Chirurgum Monasterii. Hic vero die 25. ejusdem Mensis interrogatus, asserit, se quinque, vel sex mensibus ante fuisse accersitum a Superioribus Monasterii, ut Fr. Hilario medicinam faceret.

Quod idem morbus vigeret etiam sub ipsum tempus, quo Testium examen peractum fuit, tres eorum recognoverunt, duo scilicet Chirurgiæ periti, & alter Pharmacopola.

Ipsi itidem tres Testes affirmant, morbum esse insanabilem, non absolute, sed ob conditionem cibi, quo hæc Religiosa Familia ex suo instituto utitur.

Denique omnino ignotum Religiosis, & a Fr. Hilario occultatum fuisse morbum illum, quando ipse ad Tyrocinium admissus fuit, deindeque solemnem Votorum formulam concepit, testati sunt quatuor Religiosi, quorum onus tunc præerat Provinciæ Neapolitanæ, alter erat Cœnobii Rector, ceteri vero duo ibidem commorabantur.

Quod autem Religiosum affectum morbo, qui vinci Medicina nequeat, & quem ille ante Professionem celaverit (probatis probandis) Superiores expellere possint ad normam hujusmodi Constitutionum, fuse demonstrat *Rot. dec.* 394. *cor. Ubald.*, & sæpius hæc Sac. Congreg. censuit juxta casus supra memoratos; & recentius *in Provinciæ Romanæ Cappuccinorum nullitatis Professionis* 2. *Julii* 1723. & 8. *Julii* 1724., itemque in binis aliis Casibus *Ordinis Cappuccinorum* propositis die 20. Novembris 1723. in quarum altera agebatur de hoc ipso morbo Gonorrhææ. Aliquando tamen negata fuit vel restitutio in integrum, vel facultas ejiciendi Professum; scilicet cum non satis constaret, aut ægritudinem præcessisse Professionem, aut eam esse insanabilem, aut eam fuisse ignotam Superioribus Ordinis.

Pertinet itaque ad Eminentias Vestras pronuntiare.

An sit locus restitutioni in integrum.

Affirmative, & Eminentissimus Ordinarius una cum Superiore Locali procedat ser. ser. prout de Jure, & amplius.

PAPIEN.

Sess. 22. c. 8. de reform.

PAPIEN. SUBSIDII DOTALIS. Juxta facti speciem fusius expositam in Folio Congregationis habitæ die 18. Augusti exeuntis anni, Anna Minopria contendebat sibi competere subsidium dotale, ad cujus assecutionem electa fuerat anno 1730. quo scilicet anno hujusmodi subsidia assignanda erant Puellis Parochiæ S. Nicolai. Ex diverso autem pia Domus Puellarum orphanarum, quam Testator in hoc emolumento substituit, quoties deessent Puellæ conditionibus ab eo præscriptis pollentes, existimabat, subsidium illud sibi esse adjudicandum, propterea quod dicta Anna non haberet verum, propriumque domicilium in Parochia S. Nicolai, sed divertens a Patre alibi morante, migraverit ad eam Parochiam ad tempus, & ex industria, ut subsidium dotale obtineret, deinde ad Paternam domum reversura.

Itaque die 21. Aprilis disceptatum fuit: *An electio Puellæ Oratricis ad subsidium dotale, de quo agitur, sit exequenda* - Et Sac. Congregatio respondit - *Negative, & subsidium applicandum esse favore Conservatorii* - Verum Causa rursus proposita die 18. Augusti rescriptum fuit - *Recedendum esse a decisis*.

In hoc autem Resolutionum conflictu, Pia Domus Orphanarum, timens, ne per hoc exemplum facilis atque aperta tradatur via eludendi mentem Testatoris, & frustrandi substitutionem ipsius Piæ Domus, postulat, perpensis iterum rationum momentis, deliberari.

An sit standum in primo, vel in secundo loco decisis.

In secundo loco decisis, & amplius, & imposterum servetur Edictum Episcopi.

Sess. 25. c. 9. de ref.

THEATINA. Cum in Civitate Vasti ex Indulto San. Mem Innocentii XIII Ecclesia S. Mariæ Majoris decorata fuerit titulo Collegiatæ insignis, plures subortæ sunt controversiæ inter eam Ecclesiam, & alteram S. Petro dicatam, tum circa *validitatem* hujusmodi erectionis, tum etiam circa prærogativas, quibus nova Collegiata potiri posset.

Itaque in Congregatione habita die 15. Martii 1725. discussa fuerunt duo hæc Dubia.

I. An erectio in Collegiatam insignem S. Mariæ Majoris Vasti, facta ab Ordinario Theatino, *uti Delegato* Apostolico, virtute Literarum Apostolicarum Sa. Mem. Innocentii XIII. sustineatur; seu potius sit confirmanda, & approbanda, vel ad minus sit locus ejus sanationi.

II. Quænam providentia sumenda sit circa Præeminentias hinc inde prætensas in casu &c.

Rescriptum vero sic fuit - Ad I. *consulendum esse Sanctiss. pro sanatione juxta votum Eminentiss. Præfecti* - Ad II. *Sumendam esse juxta votum Eminentiss. Præfecti*.

In eo autem suffragio, quod a Sac. Congreg. rogatus ediderat Eminentiss. Præfectus, exponebatur.

I. Ad novam Collegiatam S. Mariæ spectare priorem pulsationem æris campani die Sabbathi Sancti, tametsi priusquam hæc Ecclesia aucta fuisset honore Collegialitatis, ea prærogativa per alternas vices competere soleret eidem Ecclesiæ, & alteri S. Petri, tum ex Decreto Archiepiscopi, tum etiam ex Rescriptis Sac. Rituum Congregationis.

II. In omnibus Processionibus anteire debere Presbyteros Ecclesiæ S. Petri, deinde vero sequi Capitulum Collegiatæ S. Maiæ juxta præscriptum *in Cæremoniali Episcoporum lib. 2. cap. 32. & seqq.* sublato nimirum veteri more, ex quo utriusque Ecclesiæ Presbyteri non separatim, sed simul incedebant bini bini; potiorem tamen locum sibi vindicante Presbytero S. Mariæ.

III. In eisdem Processionibus Crucem Ecclesiæ S. Petri non esse (ut antea servabatur) gestandam simul cum Cruce novæ Collegiatæ S. Mariæ in eadem linea, sed seorsum, præeunte nimirum Cruce Ecclesiæ S. Petri ejus Presbyte-

byteris, itidemque Cruce Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ præcedente ejus Capitulum.

IV. Processionum initium ducendum esse ab Ecclesia S. Mariæ, quippe quæ præstantior est; posse tamen prius Confraternitates, & Regulares domicilium habentes intra Parochiam S. Petri congregari in eadem Ecclesia, ut deinde, se conferant ad Collegiatam S. Mariæ; non tamen voce magna per viam canendo Sacras Preces, sed eas voce inclinata recitando, *juxta Decr. 469. num. 61. & seqq. par. 19. Tom. 1. recen.*

V. Pulsandas esse Campanas Ecclesiæ S. Petri, quotiescumque occasione Processionum ad eam accedit Capitulum Collegiatæ S. Mariæ; itidemque esse adhibendam pulsationem Campanarum Ecclesiæ S. Mariæ, quando ad eam venit Clerus dictæ Ecclesiæ S. Petri cum Regularibus, & Sodalitiis, ut ab illa initium fiat Processionum.

VI. In Processione, quæ habetur die S. Marco sacra, Presbyteros Ecclesiæ S. Petri, in qua finem habet Processio, non debere ab ea discedere, sed extra fores subsistere, ut honorifice excipiant Clerum Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ, aliosque in ea solemni supplicatione consociatos: Intra vero eamdem Ecclesiam S. Petri præstantiorem locum esse tribuendum Capitulo memoratæ Ecclesiæ S. Mariæ; itemque ab ejus Archipresbytero, vel si hic abfuerit, a Canonico solemne Sacrificium Missæ esse faciendum; normam scilicet ad id præbente, *tum Cæremoniali Episcop. lib. 2. cap. 32.* tum etiam instructione, quæ habetur penes acta Ecclesiæ Mediolanensis, *Tom. 1. pag. 127. Tit. de Processionibus.*

VII. In cæteris Processionibus Rogationum, atque etiam in illa, quæ in Civitate Vasti peragi solet die ipsa, qua celebratur Ascensio Domini, anteire debere Presbyteros Ecclesiæ S. Petri, & subsequi Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ. Præterea initium Processionum esse faciendum ab Ecclesia S. Mariæ cum reditu ad ipsam: Hoc tamen concesso, ut Processio illa, quæ habetur ultima Rogationum die, initium suscipiat ab Ecclesia S. Petri, & in ea itidem terminetur, ideoque ea die reliquum Clerum tam Sæcularem, quam Regularem, exceptis Presbyteris S. Petri, congregari debere in Ecclesia S. Mariæ, indeque cum submisso cantu progredi ad illam S. Petri. Atque etiam facta potestate, tam Archipresbytero Ecclesiæ S. Mariæ, quam Præposito Ecclesiæ S. Petri, ut in Processione agenda in celebritate Dominicæ Ascensionis, uterque seorsum incedens cum suo Clero, adhibeat Pluviale cum binis Ministris Dalmatica ornatis.

VIII. In deferendis hastilibus umbellæ in Processione Sanctiss. Corporis Christi servandum esse præscriptum Cæremonialis *lib. 2. cap. 33.* adeoque usque ad januam Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ hastilia esse gestanda ab ejusdem Ecclesiæ Mansionariis sive Beneficiatis Sacra Veste amictis, non tamen a Presbyteris Ecclesiæ S. Petri; per ambitum vero Civitatis sustentanda esse a nobilibus Laicis.

IX. In primo solemni ingressu Archiepiscopi in Civitatem Vasti Clerum Ecclesiæ S. Petri pergere debere ad Collegiatam Ecclesiam S. Mariæ, atque inde instructa Processione occurendum esse Archiepiscopo adventanti, & in eadem Ecclesia S. Mariæ, utpote nunc primaria, excipiendum esse ab Archiepiscopo universum Clerum ad obedientiam, juxta ritum Cæremonialis Episcoporum *lib. 1. cap. 2. & Pontificalis Roman. ad Tit. de Ordine ad visitandas Parochias.* Quoties tamen deinde Archiepiscopus eo veniret, in ipsius arbitrio positum fore, a quanam Ecclesia Visitationis initium faceret, & in qua Clerum ad obedientiam exciperet.

X. Tandem retinendam esse in Funeribus priscam consuetudinem; addito solum, quod si ad funus aliquod invitati communiter fuerint tam Canonici Ecclesiæ S. Mariæ, quam Presbyteri Ecclesiæ S. Petri, præcedere omnes debeat una tantum Crux, videlicet illa Ecclesiæ S. Mariæ.

Istiusmodi Resolutiones juxta Votum Eminentiss. Præfecti a Sac. Congregatione editæ,

editæ, & aliquanto fusius expositæ *in lib. Decret. 77. pag. 152.* approbatæ etiam fuerunt eodem anno per Literas Apostolicas a Sa. Me. Benedicto XIII. Quin etiam per sententiam Tribunalis A. C. pronuntiatum fuit constare de executione præmissorum Decretorum, atque itidem in posterum esse servanda.

At nihilominus cum Presbyteri Ecclesiæ S Petri preces obtulerint Sanctissimo Domino Nostro, ut sibi liceret iterum de suo jure experiri, eæque fuerint ad hanc Sacram Congregationem remissæ, propterea deliberandum modo proponitur.

An prævia oris aperitione, sit standum, vel recedendum a Decisis die 15. Martii 1727.

In decisis; & ad mentem.

Sess. 7. cap. 7. & Sess. 24. c. 18. de ref.

SORANA JURIUM PAROCHIALIUM. Jam inde ab anno 1569. per Decretum Episcopi Ecclesia Parochialis S. Donati unita fuit alteri Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ. Cum vero inter Abbatem hujus Ecclesiæ, qui est etiam Parochus, & Archipresbyterum ejusdem Ecclesiæ plures vigerent quæstiones, tum circa honorificas prærogativas, tum circa Parochiales functiones; ut ad eas dirimendas via sterneretur, fuerunt die 7. Aprilis, & 5. Maii vertentis anni proposita hæc duodecim Dubia.

I. An, stante unione Ecclesiæ S Donati cum Collegiata, & Parochiali Ecclesia Sanctæ Mariæ, & S. Marcelli, cura habitualis resideat penes dictam Ecclesiam.

II. An exercitium Curæ actualis privative spectet ad Abbatem, vel cumulative ve ad Archipresbyterum, Abbatem, & reliquos Præbendarios.

III. An singulæ Functiones tam Parochiales, quam non Parochiales, quæ fiunt tam intra, quam extra dictam Ecclesiam, peragendæ sint ab illius Abbate; sive potius ab Archipresbytero, & cui competat delatio Stolæ.

IV. An absolutio super Defunctis expleri debeat ab Archipresbytero, sive ab Abbate.

V. An in Processione, quæ fit in Festo Sanctissimi Corporis Christi, debeatur præcedentia Abbati, vel Archipresbytero.

VI. An in dicta Collegiata prima Dignitas sit Archipresbyter, vel Abbas.

VII. An primus locus, & præcedentia, tam intra, quam extra dictam Ecclesiam debeatur Abbati, seu potius Archipresbytero; & an thurificari primo debeat Abbas, sive potius Archipresbyter.

VIII. An tam Abbati, quam Archipresbytero dictæ Ecclesiæ cumulative competat titulus Rectoris; sive potius Abbati, vel Archipresbytero.

IX. An singulæ hebdomadæ initium sumere debeant ab Abbate; sive Archipresbytero.

X. An, & ad quem pertineat retinere claves Archivii.

XI. An Procuratores Cappellarum sint secreto eligendi per schedulam, sive potius per acclamationem.

XII. An liceat Archipresbytero admittere Presbyteros ad participationem incertorum; sive potius fieri debeat per Procuratorem ab omnibus Præbendariis eligi solitum.

Resolutum vero fuit - Ad I. *Affirmative* - Ad II. *Exercitium Curæ actualis spectare privative ad Abbatem, coadjuvandum tamen ab Archipresbytero, & Præbendariis* - Ad III. *Functiones Parochiales spectare ad Abbatem, & in reliquis servandum esse solitum* - Ad IV. *Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad secundam* - Ad V. *Itidem Negative quoad primam partem, & Affirmative quoad secundam* - Ad VI. *Neutram esse* - Ad VII. *In Functionibus Parochialibus spectare ad Abbatem, in reliquis servandum esse solitum* - Ad VIII. *Competere Abbati* - Ad IX. *Servandum esse solitum* - Ad X.

Ad X *Retinendas esse juxta solitum* - Ad XI. *Esse eligendos per Schedulam* - Ad XII. *Faciendam esse per Schedulas secretas per Præbendarios.*

Facultate Archipresbytero tributa deducendi iterum jura, quæ sibi competere putat, dignabuntur EE. VV. rescribere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 7. Aprilis, & 5. Martii 1731.

In decisis in omnibus; & amplius.

SETINA DISTRIBUTIONUM. In Concilio Romano Tit. 30. Cap. 2. ita statuitur -- *Omnes ad Sacros Ordines promovendos per sex saltem menses continuos ante ordinationem in Seminariis respective, vel Episcopis apud Episcopos, omnino, sacro hoc etiam approbante Concilio, commorari debere decernimus; alias nunc pro tunc ab Ordinibus suscipiendis rejectos esse sciant, nec cum eis, nisi prudenti Episcoporum arbitrio, dispensandum.* *Sess. 24. c. 11. de ref.*

Ad hujus legis normam Ignatius Villalobos Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Setinæ, jam Sacro Diaconatus Ordine initiatus, ut ad Presbyteratum promoveretur, per spatium sex mensium fuit commoratus, jubente Episcopo, prius in Collegio Privernensi Patrum Doctrinæ Christianæ, deindeque in Seminario Signino. Cum vero per id tempus Divinis Officiis in Ecclesia Setina interesse non potuerit, putavit Capitulum distributiones quotidianas ei non deberi, multoque minus eum posse participare emolumenta, quæ vocant *Punctaturas*, quæque in communem Massam conferuntur.

Canonicus petitionem suam fulciri censet Rescripto Bonifacii VIII relato in *Capitolo unico de Cleric. non resid. in 6.*, ubi post constitutam regulam, quæ a distributionibus quotidianis percipiendis arcet eos, qui Divinis Officiis non interfint; excipiuntur tamen illi, *quos infirmitas, seu justa, & rationabilis corporalis necessitas, aut evidens Ecclesiæ utilitas excusaret.* Necessariam vero suæ absentiæ causam fuisse subjungit, quia ex Decreto S. Concilii Trid. *Sess. 24. C. p. 11. de Ref.* Canonici tenentur suscipere Sacros Ordines sibi assignatos; Lex autem in Concilio Romano lata, quam servari voluit Episcopus, imponebat Ignatio necessitatem manendi per sex menses in Ecclesiastico convictu, antequam Sacerdos fieret.

Confirmat quoque interpretationem hanc exemplo eorum, qui juxta Constitutionem Alexandri VII vacare debent per decem dies exercitationibus Spiritualibus Domi Congregationis Missionis, antequam Sacris Ordinibus initientur; Hi quippe citra ullam controversiam distributionibus quotidianis eo tempore potiri solent, non secus ac si Ecclesiæ interviret. Quinimo san. mem. Clemens XI. anno 1710. sapientissime statuit, ut quicunque sive Canonici, sive Beneficiati, sive alii ad residentiam obligati, hujusmodi spiritualia exercitia singulis annis peragant ad pie excolendum animum, lucrentur quascunque quotidianas distributiones, perinde ac si re ipsa interfint Choro divinisque Officiis, ut videre est in Clementino Bullario *pag.* 547.

Ex diverso autem Capitulum existimat majorem cum casu proposito affinitatem habere exemplum Canonici studiorum causa absentis. Hic enim fructus quidem Præbendæ facit suos, sed amittit quotidianas distributiones, aut duas tantum earum partes lucratur, utpote subrogatas in locum fructuum Præbendæ, si isti aut nulli sint, aut admodum tenues, ut in hujusmodi Indultis semper servat hæc Sac. Congregatio, & cautum quoque fuit per generale Decretum fa me Innocentii XII., de quo in ejus Bullario *pag.* 262., cui inhærendum itidem censuit hæc Sac. Congregatio in *Arianen. Distributionum* 18. *Augusti proxime præteriti.*

Præterea exponit Capitulum non fuisse Canonicum Villalobos absoluta necessitate obstrictum, ut per sex menses moram faceret in Ecclesiastico Collegio, tum quia jam erat Diaconus; decretum autem Concilii Romani pertinere videtur potissimum ad Clericos, qui nondum sacro ullo ordine fuerint initiati; Tum etiam quia ex vi ejusdem sanctionis in arbitrio Episcopi positum est circa id dispen-

dispensare. Quod si Episcopus in casu, de quo agitur, minime censuit dispensandum, infert Capitulum, causam esse tribuendam ipsi Canonico, quem scilicet Episcopus fortasse non dum satis censuerit imbutum, ut par erat, literis, & institutis Ecclesiasticæ disciplinæ.

Denique adducitur etiam Decretum in simili Causa *Camerinen.* editum a S. Congregatione. Siquidem Joseph Turchi Subdiaconus, & Beneficiatus Ecclesiæ Collegiatæ S. Urbani in Oppido Apiri petiit Indultum, ut quotidianas distributiones percipere posset, quum per sex menses mansurus esset in Seminario Episcopali ad normam memorati Concilii Romani, ut deinde ad reliquos Sacros Ordines promoveretur. Die 16. Maii 1720. rescriptum fuit *ad mentem*, quæ hunc in modum explicata fuit „ Episcopus referat, an secluso Concilio „ Romano, ipse putet Oratorem indigere permanentia in Seminario per sex „ menses ex causa ignorantiæ, vel ex aliqua culpa commissa, & in casu indi„ gentiæ novi studii posset ei vacare extra Seminarium, & in Terra Apiri --. „ *Respondit Episcopus his verbis* - Puto Oratorem indigere aliqua permanentia in Seminario hujus Civitatis, non ex causa ignorantiæ, vel alicujus culpæ, sed „ ad se magis instruendum, & edocendum, tam circa sacros ritus, quam ma„ terias morales -- Die autem 6. Julii ejusdem anni 1726. relatis per Summarium precibus, prodiit hoc Decretum -- *Oratorem pro tempore sex menſium, quibus præmissa de causa permanserit in Seminario, frui debere omnibus fructibus sui Beneficii, amissis tamen distributionibus quotidianis.*

Quantum vero attinet ad casum præsentem, Episcopus Setinus per suas literas significavit se, cum Canonico Villalobos mandaverit, ut per sex menses in prædictis Collegio, & Seminario commoraretur, eo solum fuisse animo, ut satisfieret præscripto Concilii Romani, nulla habita ratione majoris vel minoris idoneitatis dicti Canonici. Censet denique idem Episcopus, eum participare posse distributiones, aliaque emolumenta eo prorsus modo, quo solet illa obtinere Canonicus ægrotans.

Dignentur itaque EE. VV. determinare.

I. *An Canonico Villalobos per sex Menses, quibus jussu Episcopi, & ad præscriptum Concilii Romani permansit in Collegio Patrum Doctrinæ Christianæ, & in Seminario Signino, debeantur distributiones quotidianæ.*

II. *An ei competat etiam participatio punctaturarum, quæ sunt in massa communi.*

Distributiones quotidianas deberi.

Sess. 25. c. 15. & 19. de reg.

HISPALEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Joannes Ramirez, qui anno 1697. solemnibus votis se obligavit in Sacra Carmelitarum Familia, in qua etiam Sacros Ordines suscepit, invalidam fuisse Professionem contendebat tribus de causis, nimirum ob metum a Patre incussum, ob interruptum probationis annum, & ob non subscriptam propria manu Votorum formulam. Sed in Congregatione habita die 12. Martii 1729. proposito Dubio -- *An sit locus restitutioni in integrum.* -- Rescriptum fuit -- *Negative.*

Hodie vero priori tantum causæ nullitatis insistit, nec tamen quidquam novi profert. Inter Testes olim rite interogatos in Curia Archiepiscopali erant Mater, binæque Sorores ipsius Religiosi Oratoris. Mater quidem his verbis respondit „ Riconoscendo la di lui poca inclinazione all' abito Religioso, tanto la„ sudetta Madre Testimonio, quanto il Padre lo minacciarono con severi ga„ stighi, i quali eseguirono; *deindeque subjunxit*: Il di lui Padre andò a ri„ trovar lo al Convento, minacciandolo con dirgli, che se lasciava l' abito, lo „ voleva il medesimo suo Padre ammazzare, conforme lo diceva il medemo „ suo Padre alla Madre Testimonio „ Sorores autem affirmarunt itidem graves minas intentatas fuisse Fratri, ut Religiosæ Familiæ nomen daret „ sed minarum genus, & modum peculiariter non explicarunt.

Præterea sævitiam Patris coegisse Filium, ut Religiosam vitam amplectetur, retulit

tulit Procurator Generalis asseveratum pro vero sibi fuisse a pluribus Hispanis, ejusdem Ordinis sodalibus. Omnes vero communiter ajunt memoratum Joannem Ramirez semper alienum præbu sse animum a Religioso Instituto, ac disciplina; Quin etiam vitam fere semper traduxisse extra Cœnobium. Addunt insuper al quot ex Testibus dictum P. Joannem pluribus ab hinc annis obt nuisse Ecclesiasticum Beneficium, quod nunc etiam se possidere affirmat ipse Joannes.

Pertinet itaque ad EE. VV. declarare.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 12. *Martii* 1729;

In Decisis, & amplius, & doceat, quomodo Beneficium Ecclesi.sticum obtinuerit.

*Sess.*24. *c.*19. *de ref.*

EYSTETTEN. CANONICATUUM. Priscis temporibus in Ecclesiis Collegiatis Diœcesεos Eystettensis plures erant Canonicatus cum annexis Præbendis, sed diminutis ob varias calamitates reditibus, pauciores hodie sunt Canonicatus habentes Præbendam. Quamquam vero per centum fere annos conferri non consueviſſent alii antiqui Canonicatus præbenda destituti, nihilominus Episcopus Prædecessor contulit nonnullis Presbyteris tales Canonicatus, adh bitis in Literis collationis hisce verbis -- *sine tamen Præbenda, & fructibus*. Ceterum id fecit Episcopus ea mente, & consilio, ut tales Canonici deinde assequerentur etiam Præbendas, ubi earum vacatio contigisset per obitum aliorum Canonicorum, qui tunc eas obtinebant. Porro Can nici illi, quasi scilicet supranumerarii possessionem quidem adjerunt, assignato eis subsellio in Choro; sed Ecclesiæ nunquam inservierunt, cum nihil emolumenti percipere ex servitio possent, quinimo alibi vel Beneficia vel Officia Ecclesiastica sunt assecuti. Exquiritur itaque, an hodiernus Episcopus teneatur istiusmodi Canonicis ab Antecessore suo electis conferre Præbendas, quando vacaverint; an vero eas libere conferre possit aliis, quibus maluerit.

In unam partem consid rari potest, quod si Præbendæ postea vacaturæ essent obligatæ iis, quibus ab Episcopo prædecessore collari fuerunt Canonicatus, collatio ipsa præferre v.deretur supplantationem quamdam Successoris, cui adimeretur potestas conferendi Canonicatus habentes annexam Præbendam iis, quos ob virtutem præmio afficiendos, vel Ecclesiæ utiliores ipse existimet.

Potissimum vero, quia collatio dictorum Canonicatuum, quam fecit defunctus Episcopus, non videtur habuisse ullam justam causam, cum tales Canonici servitium Ecclesiæ præstituri non essent, prout re ipsa nunquam præstiterunt. Quamobrem videntur circa id observanda ea; quæ notat *Innoc. in Cap. Dilectus* 19. *num.*2. *de Præb.* ubi contra Canonicos ultra numerum creatos sic objecit: *Sed contra in eodem Cap. ubi dicit, quod non debet esse Canonicus sine Præbenda, Item non debent plures Clerici instituι in Ecclesiis, quam de Ecclesiis vivere possint. Item hæc receptio videtur fieri in fraudem vacaturarum*: Deindeque objectionem ita solvit: *bene licet recipere Canonicos sine Beneficiis, ut instruantur in moribus, & officiis Eccl siasticis, & ut serviant prioribus Canonicis, & Ecclesiis. Sed si sine causa faciant, Superior cassabit, & maxime si multos faciant. Ergo ad Officium Judicis pertinet illos cassare, nisi justa causa subsit*: Idem quoque ait *Hostien. ibidem num* 6., & eos laudat, & sequitur *Fagnan. in dict. Cap. Dilectus num.*4. *de Præben.*

Præterea satis constat validam non esse promissionem Præbendæ vacaturæ; id enim, quasi alienæ mortis votum ingerens, diserte vetitum est a Concilio Lateranensi in *Cap. Nulla De Præbend.* Quam Constitutionem deinde innovavit, confirmavitque Bonifacius VIII. in *Cap. Detestanda. de concess. Præbend. in* 6. Ac denique etiam ampliavit Sac. Concilium Tridentinum in *Cap.*19 *Sess.*24. *de Ref.* ubi generatim abrogantur Expectativæ, Reservationes mentales, & aliæ quæcunque Gratiæ ad Beneficia vacatura.

Itaque alias declaravit Sac. Congregatio posse quidem Episcopum Canonicos supranumerarios creare, *sed ea conditione, ut nullum Jus ad Præbendam vacaturam habeant, vel vendicent sibi ex tali erectione*, quemadmodum testatur *Fagnan. in Cap. Cum M. Ferrarienſis nu.*75. *de Conſtit.* Et consonat alia declaratio ejusdem Sac. Congregationis, quam referunt *Gallemart. ad Concil. dict. Cap.*19. *Seſſ.*24., *Barbos. ibid. nu.*2. *Gonzal. ad Regul.*8. *Cancell.* §.1. Præmin. n.64. his verbis. *Ex hoc Decreto expectativarum abrogatarum colligitur non posse erigi Canonicatum supranumerarium ad futuram* Præbendam.

In alteram vero partem adduci potest, quod si Episcopus Prædecessor potuisset creare Canonicos supranumerarios, absque tamen promissione Præbendæ vacaturæ, ut dictum est; multo magis ei licuisse videtur conferre vacantes Canonicatus jam erectos, licet Præbenda carentes, & a quorum collatione diu alii Antistites abstinuerant. Quamvis autem Jus Canoniæ sit per se diversum a Jure Præbendæ, & unum subsistere possit sine altero, ut notant *Innoc. in cap. fin. de Cleric. non reſid. & in cap. Cum M. Ferrarienſis num.*2. *de Conſtit.* ibique etiam *Abb. num.*29. *& ſeqq. Fagnan. in cap. Dilectus* 19. *n.*3., *& 8. de Præbend.* Nihilominus hoc ipso, quod factus quis est Canonicus, talem acquirit prærogativam, ut ei debeat conferri Præbenda postmodum vacans, non quidem ex promissione, quæ certe irrita esset, sed ex Juris dispositione, de qua *in cap. Dilectus* 19. *de Præben. & in cap. Si poſtquam, & in cap. penult. de Præbend. in 6.* ut luculenter explicant Canonistæ, ac præsertim *Anton. de Butr. in cap. Cum M. Ferrarienſis num.*32. *de Conſtit. Imol. ibidem num.*25. *Abb. nu.* 27., *& ſeqq.* aliique, quos refert *Fagnan. in eodem cap. a num.*57. *usque ad fin.* & præcipue *nu.*63. *& in dict. cap. Dilectus* 19. *a nu.*3. *ad* 15. *de Præbend.*

Declarandum igitur ab Eminentiis VV. erit.

An iis, quibus Episcopus anteceſſor contulit Canonicatus Præbenda *carentes in Eccleſiis Collegiatis, teneatur hodiernus Episcopus conferre* Præbendas *vacaturas; vel potius libere eas possit aliis conferre in casu &c.*

Negative ad primam partem; & Affirmative ad secundam.

Die Sabbathi 15. Decembris 1731.

Seſs. Oct. 15. de reſ.

MONOPOLITANA JURIS VISITANDI. Diuturna viguit controversia inter Episcopum Monopolitanum; & Curiam Ecclesiasticam Fasani circa Jus visitandi binas Ecclesias; de quibus dubitabatur, num essent in Diœcesi Monopolitana, an vero in Territorio Fasanensi. Quamobrem in Congregatione habita die 1. Septembris exeuntis anni propositum fuit hoc Dubium - *An Eccleſia ſub titulo B. Mariæ de Madia, erecta in Tenuta vulgo nuncupata* Torre Spaccata, *& altera ſub invocatione B. Mariæ de Roſario, erecta in Tenuta appellata* Torre longa, *ſint in Diœceſi Monopolitana, ita ut Jus illas viſitandi ſpectet privative ad Ordinarium Monopolitanum* -- Responsum fuit -- *Affirmative.*

Redintegrata quoque fuit ejusdem Causæ discussio die 17. Novembris proxime præteriti. Sed cum Curia Fasanensis Resolutionem differri postularet, & spatium sibi dari ad paranda documenta, placuit Eminentiis VV. rescribere: *Dilata ad ſecundam, non retardata tamen interim executione Reſolutionis iam editæ* -- Hodie itaque deliberandum erit.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 1. *Septembris* 1731.

Dilata, ad secundam post Reges.

Seſs. 25. 19. de reſ.

FIRMANA CAPPELLANIÆ. In Congregatione habita die 1. Septembris examinatum fuit, an Dominico Mezzopreti Jus competa ad Cappellaniam, quam fundari jussit Joannes Antonius de Alma. Sed suffragiis in eandem sententen-

tentiam non convenientibus ob quæstionis ambiguitatem reſcriptum fuit - *Dilata, & ad Eminentiſſ. Præfectum pro concordia* -- Cum tamen irrita fuerit opera ad eam conciliandam impenſa, iterum proponitur decidendum.

An Dominicus Mezzopreti ſit comprehenſus inter vocatos ad Cappellaniam, de qua agitur in caſu &c.

Proponatur in prima etiam unica, & ad mentem. Mens eſt, quod moneatur Procurator Archiepiſcopi de incongruo modo ſcribendi.

NULLIUS CAVEN. SEU CAPUTAQUEN. JURISDICTIONIS. In ora maritima Agnonis aliquæ exiſtunt Eccleſiæ, non tamen Parochiales, pluresque Familiæ domicilium habent. Orta autem eſt controverſia, num hic tractus ſit in Diœceſi Epiſcopi Caputaquenſis, an vero in Territorio, cui præeſt Abbas Monaſterii Cavenſis; itidemque, an Jus ibi exercendi Parochialia munia competat Archipresbytero Eccleſiæ S. Nicolai in Oppido, quod vocant *Caputgraſſorum*, Territorii Cavenſis; an vero ſpectet ad Parochum Caſtelli Ortodonici Diœceſeos Caputaquenſis. Quamvis autem hujus quæſtionis cognitio inſtituta fuiſſet coram A. C.; iam tamen ſub annum 1727. per Decretum Auditoris Summi Pontificis commiſſa fuit huic Sac. Congregationi, hoc addito „ „ Quod interim per modum proviſionis, & ſine præjudicio Jurium ambarum „ Partium, omnes actus Parochiales in locis ſupra expreſſis exerceri deberent „ per Archipresbyterum Oppidi Caputgraſſorum nomine delegato ejuſdem S. Congregationis, donec aliter fuerit ab ea proviſum. *Sess. 14. n. 9. de R. S.*

Utraque Pars contendit ſibi ſuffragari, tum legitimum titulum, tum immemorabilem poſſeſſionem. Itaque libratis documentis, quæ utrinque proferentur, ab Eminentiis VV. definiendum erit.

I. *An, & de cuius bono Jure conſtet, etiam ad effectum manutentionis, quoad plenariam Juriſdictionem Diœceſanam, & reſpective Parochialem in Eccleſia B. V. de Monte Carmelo, & in tota Maritima Agnonis in caſu &c.*

II. *An conſtet de attentatis, & quæ, & quomodo ſint purganda in caſu &c.*

Dilata ad ſequentem.

PANORMITANA ONERIS MISSARUM. Anno 1620. Rectores Eccleſiæ, & Confraternitatis S. Marci, reſervato ſibi uno ejuſdem Eccleſiæ Sacello, in perpetuum conceſſerunt Clericis Regularibus Minoribus uſum dictæ Eccleſiæ cum ſacra ſupellectili, item pro uſum Sacri Veſtiarii, domuſque ſuper extructæ, & adjacentis hortuli. Plura ob hujuſmodi conceſſionem inita fuerunt pacta; ſed illud potiſſimum, ut Sodalibus liceret etiam deinceps congregari in eadem Eccleſia, ibidemque tumulari; nulla ſoluta eleemoſyna; utque Religioſi ære proprio ædificare deberent Oratorium, ubi convenire poſſent Sodales ad pias exercitationes obeundas, in quibus etiam operam navare ſuam Sodalibus deberent ipſi Religioſi: Denique ut quotidie ab eiſdem Religioſis Sacrificium Miſſæ faciendum eſſet pro Fundatoribus, & Benefactoribus ejuſdem Eccleſiæ, nec non una Miſſa celebranda foret pro quocumque Sodali ipſa die ejus obitus. *Seſſ 22. Decret. de ob ſervan. & evitan. in celebr. Miſſ.*

Pacta hactenus ſervata fuere. Sed cum Religioſi in magnis rei domeſticæ difficultatibus verſentur, nimis grave eis videtur ſubire perpetuum onus celebrandi quotidie Miſſam pro Eccleſiæ Fundatoribus, & Benefactoribus, cum onus iſtud nullius annui proventus aſſignatione compenſatum fuerit. Itaque preces obtulerunt Sanctiſſimo D. N. ut ab eo onere eximerentur. Verba, quibus pactio circa illud concepta fuit, hæc ſunt „ E più, che eſſi Padri ſiano obbligati, „ ſiccome detto P. Olivo per parte e nome di eſſi Padri s' accolla perpetuamente celebrare ogni giorno in detta Chieſa una Meſſa per li Fondatori, e Benefattori di detta Chieſa.

Neque vero conſtat, num iſtud onus tunc primum, ac de integro impoſuerint Soda-

Sodales, qui Ecclesiam memoratis Religiosis concesserunt: An vero eidem oneri obnoxia jam ante esset Confraternitas ipsa ex lege adjecta ab iis, qui Ecclesiam fundaverant, uel redditibus auxerant: Illud tamen apparet ex Instrumento, circa prædictam concessionem confecto quod Sodalitii Rectores sibi conservarunt quicquid proventuum ad ipsam Ecclesiam, & Sodalitium spectabat: Item, & illud, quod de aliis Missarum oneribus, quæ a variis legatis trahebant originem, seorsum facta fuit mentio his verbis „ E più, che detti Padri „ siano obligati sodisfare le Messe, che sono state lasciate per legati in detta „ Chiesa nell' istesso modo, che sono stati lasciati, de' quali legati li Rettori „ assegneranno a detti Padri una lista o tabella, dando a detti Padri a ragione di scudi 16. l' anno.

Ad rem vero, quæ in deliberationem venit, facere videntur Resolutiones aliàs editæ in casibus haud absimilibus. In *Camerinen. Celebrationis Missarum* proponebatur fuisse anno 1671. Patribus Reformatis Franciscanæ Familiæ concessum usum Ecclesiæ, & Cœnobii cum annexo Horto antea spectantis ad suppressum Ordinem S. Hieronymi de Fesulis, deindeque ad Seminarium Ecclesiasticum; hac lege -- „ In riguardo di detta concessione, come anche del Terre- „ no, che si aggiunge all' Orto antico, già de PP. Fiesolani, si obligano i det- „ ti PP. Riformati di celebrare in perpetuo in sodisfazione de' pesi, che sono „ in detta Chiesa, Messe basse nu. 100. con 20. Offizi, conforme la Tabella di „ detta Chiesa, ed applicare il Sacrificio per sodisfazione de medesimi - Cumque Religiosi contenderent, se minime teneri deinceps satisfacere oneri illi, quasi suscepto in liberum grati animi testimonium, Sac. Congregatio die 28. Januarii 1708. rescripsit -- *Teneri -- ut in lib.* 58. *Decr. pag.* 29.

At in *Romana applicationis Missarum*, cum Ecclesiam S. Hieronymi, ædesque adjacentes, quas dimiserant FF. Minores de Observantia, Clemens VII. Pontifex tradidisset Archiconfraternitati Charitatis, adjecta conditione, ut Presbyteri ibidem permansuri quotidie octo saltem Missas celebrare, nec non diebus festis Missam solemni ritu, ac Vesperas decantare tenerentur, die 7. Julii 1708. discussum fuit hoc Dubium -- *An Sacerdotes hodierni Ecclesiæ S. Hieronymi numero octo possint Sacrificium applicare in satisfactionem aliorum onerum a Testatoribus iniunctorum post unionem Ecclesiæ Archiconfraternitati prædictæ, seu potius teneantur applicare pro Benefactoribus ante unionem in casu &c.* Et S. Congregatio respondit - *Affirmative quoad primam partem, & Negative quoad secundam -- ut in lib.* 58. *Decret. pag.* 246.

Deni que in *Romana applicationis Missarum*, cum Ecclesia S. Pauli ad Arenulam, olim spectans ad Basilicam S. Laurentii in Damaso, anno 1594. concessa fuisset Fratribus Excalceatis Augustinianæ Familiæ, hoc pacto -- *Quod in eadem Ecclesia unam saltem Missam ad minus singulis diebus festis de præcepto, vel de consuetudine, & aliam pro Defunctis in dicta Ecclesia sepultis singula hebdomada celebrare teneantur* -- Fratres Tertii Ordinis S. Francisci in locum Augustinianorum anno 1619. subrogati, Sacrificium quidem unius Missæ quacunque hebdomada applicarunt Defunctis in ipsa Ecclesia sepultis, sed pro alia Missa singulis diebus festis celebrato acceperunt eleemosynam a piis personis oblatam, juxta eorum mentem sacrificando. Itaque die 24. Augusti 1709. disceptatum fuit hoc Dubium -- *An PP. Tertii Ordinis S. Pauli ad Arenulam teneantur ad applicationem Missarum singulis diebus festis præscriptarum in concessione Ecclesiæ* --, Quod decisum fuit -- *Negative* --, *ut in lib.* 59. *Decret. pag.* 295.

Partes igitur EE. VV. erunt in casu, de quo agitur, determinare.

I. An Clerici Regulares Minores teneantur unam Missam quotidie celebrare in Ecclesia S. Pauli cum Sacrificii applicatione pro ejus Fundatoribus, & Benefactoribus. *Et quatenus affirmative.*

II. An, & quomodo concedenda sit ejusdem oneris moderatio, in casu &c.

Ad primum, affirmative, & amplius.

Ad secundum, provisum in primo.

ACL-

CALLIEN. CAPPELLANIÆ. Benedictus de Berardis in Testamento, quod fecit anno 1635 iussit auro liniri ornamenta ex gypso confecta in fornice publici Oratorii S. Joseph dicati. Sed cum Periti judicassent, ornamenta illa esse ruinæ proxima ob humorem, a quo sensim corrumpebantur, hæredes, assentientibus quoque sodalibus Oratorii, supplicarunt Episcopo, ut in locum illius pii operis, in quod impendenda fuissent scuta circiter 200. subrogaretur fundatio Cappellaniæ cum Dote scutorum 400 & cum onere celebrationis trium Missarum unaquaque hebdomada in eodem Oratorio pro suffragio memorati Benedicti, & Antonii Francisci ejus Filii. Episcopus anno 1650. in actu Visitationis hanc voluntatis commutationem approbavit, & Cappellaniam erexit, cujus patronatum attribuit Familiæ Berardæ. §Sess.25.c.5. de ref.

Deinde sub annum 1653. iidem Hæredes, ut uberius ab omni solicitudine liberi essent, impetrarunt a Sac. Congregatione, præposita Fabricæ Vaticanæ Basilicæ Decretum, his verbis conceptum. *Sacra Congregatio pro omni suo jure, & interesse ordinationi prædictæ suum consensum præstitit, eaque servata, mandavit Oratores, eorumque hæredes per Ministros Rev. Fabricæ pro adimplemento supradicti legati nullo unquam tempore molestari.*

Præterea Antonius Franciscus Berardus die 27. Junii 1726. supplicem libellum huic Sac. Congregationi obtulit, postulans confirmari commutationem voluntatis olim factam ab Episcopo, prodiitque hoc Rescriptum - *Episcopus deveniat auctoritate Sac. Congregationis ad novam erectionem Cappellaniæ cum omnibus honoribus, & oneribus in prima erectione expressis* - Affirmat tamen Episcopus, Berardum hoc Decreto usum non fuisse, & nunquam illud Episcopali Curiæ exhibuisse, nec Literas Apostolicas fuisse expeditas.

Itaque, cum idem Antistes anno 1729. hoc Oratorium visitans, invalidam censuisset commutationem pii legati non roboratam auctoritate Sedis Apostolicæ, præscripsit Berardo spatium unius mensis ad impetrandam a Summo Pontifice confirmationem fundationis Cappellaniæ; quæ si non fuisset impetrata, declaravit, restitui pium legatum debere in pristinam statum, sublata prorsus de medio Cappellania.

Aliquot mensibus transactis, cum Berardus interea non docuisset de Apostolico Indulto, Episcopus eum coegit, ut summam scutor. 160. deponeret. Quo facto, Episcopus eodem anno 1729. petiit a san. me. Benedicto XIII. ut rescissionem Cappellaniæ a se decretam approbaret, & facultatem impertiretur erogandi eam pecuniæ summam in reparationem satisscentis Oratorii. Rescriptum vero obtinuit in hæc verba - *Sanctissimus approbavit gesta per Episcopum Oratorem in actu visitationis, & quod idem Episcopus procedat ad executionem cum facultatibus erogandi juxta ejus votum, quibusunque in contrarium non obstantibus* - Itaque aliqua pars dictæ pecuniæ jam in eam causam impensa fuit, ut idem Episcopus refert.

Berardus contendit Cappellaniam firmam ratamque esse debere, sibique restituendam pecuniam depositam: impugnat præterea Episcopi consilium de insumenda pecunia ad reparationem Oratorii, cum restaurationis onus subeundum esse existimet, vel a Rectore Beneficii S. Angeli, ad quod spectat Oratorium, vel a Sodalibus ejusdem Oratorii.

Dignentur itaque EE. VV. determinare.

I. *An erectio Cappellaniæ cum voluntatis communicatione subsistineatur, vel saltem sit sananda, & confirmanda, & quatenus affirmative.*

II. *An pecunia per Berardum deposita de mandato Epsc. sit ei restituenda.*

Ad primum, pro sanatione; facto verbo cum Sanctissimo.
Ad secundum, Affirmative; & ad mentem.

MEDIOLANEN. APPLICATIONIS MISSARUM. Cum ex Indulto ſa. me. Innocentii XIII. Prior Generalis Ordinis Servorum B Mariæ reductionem fecisset Missarum, quarum onus anno 1555. per contractum cum Com- §Sess.22. Decret. de obser. & evit. in celebr. Miss.

Communitatæ Oppidi S. Columbani initum ſuſceperant Religioſi ejuſdem Ordinis exiſtentes in Caſtello Malegnani, nocnon abſolviſſet Cœnobium quoad Miſſas antea non celebratas, hæc S. Congregatio die 7 Aprilis vertentis anni dennivit, hujuſmodi reductionem, & abſolutionem non ſubſtineri, atque in eadem ſententia perſtitit die 1. Septembris ſequentis.

Expedita in hunc modum ea controverſia, aliam excitarunt Religioſi, exiſtimantes, ſe minime teneri ad applicationem Sacrificii in ea quotidiana Miſſa, cujus celebratio injuncta eis fuit in Ecc eſia S. Rochi.

Ut autem Judicium de hoc fieri poſſit, inſpici potiſſimum oportet primitivam pactionem inter ipſos Religioſos, & Communitatem dicti Oppidi. In ejus igitur contractus Inſtrumento narratur Cappellanum Eccleſiæ S. Rocchi fuiſſe antea electum Presbyterum Chriſtophorum, cum onere celebrandi tres Miſſas unaqualibet hebdomada, aſſignatiſque idcirco ei annuis ſex ſcutis aureis. Deinde vero (aſſentiente, juſque ſuum remittente eodem Cappellano, dummodo quandiu viveret, ei ſolveretur annua ſumma librarum quadraginta Imperalium) Communitas tranſtulit in Religioſos memoratam Eccleſiam, cum Jurepatronatus, quod antea ad ipſam Communitatem ſpectabat, itemque cum omni Sacra ſupellectili cunctiſque proventibus, tam conſtituentibus dotem ejuſdem Eccleſiæ, quam deſtinatis perficiendo ejus ædificio.

De Miſſis vero celebrandis pactum ita ſe habet - *Siano tenuti li detti Padri, e Monaſtero mantenere una Meſſa ordinaria in detta Chieſa, videlicet una il giorno* - Poſt hæc verba vernacule expoſita leguntur alia latine concepta hunc in modum. Quam quidem renunciationem, ut ſupra, præfatus Presbyter Chriſtophorus fecit, & facit cum hoc, quod præfati Domini Prior, & Fratres teneantur uſque in perpetuum celebrari facere Miſſam unam in ſingula hebdomada ad Altare Sanctiſs. Crucifixi, quæ Miſſa dicatur, & dici debeat de Spiritu Sancto, una cum oratione: Deus, qui inter Apoſtolicos Sacerdotes, & cum Oratione Beatiſſimæ Virginis Mariæ.

Contendunt itaque Religioſi, impoſitum ſibi tantum cenſeri onus, & curam, ut una Miſſa quotidie celebraretur in ea Eccleſia ad Divinum cultum in ea conſervandum, vel ad Incolarum commoditatem, citra tamen obligationem applicandi Sacrificium, de qua applicatione nulla fuit facta mentio.

Hanc interpretationem confirmari etiam putant ex diverſa verborum formula, quæ adhibita fuit circa hanc Miſſam quotidianam, & circa alteram Miſſam ſingulis hebdomadis celebrandam, in qua ſacrificium applicandum eſſe haud negant.

Addunt præterea, inverſimile eſſe, Religioſos ſuſcepiſſe onus applicandi etiam Sacrificium in quotidiana Miſſa, cum reditus ad eleemoſynam ſufficientes (ut ipſi ajunt) non acceperint. Denique in medium proferunt ſtatum onerum, & proventuum anno 1650. juſſu Innocentii X. exhibitum Sacræ Congregationi tunc præpoſitæ ſuppreſſioni parvorum Conventuum. In ea quippe onerum deſcriptione ſic habetur - *Il Monaſtero ha obbligo d' una Meſſa alla ſettimana*, nec tamen ulla fit mentio alterius Miſſæ quotidie celebrandæ, cujus quidem onus non fuiſſet prætermiſſum, ſi annexam itidem habuiſſet applicationem ſacrificii.

E contrario tamen conſiderari poteſt vehementer urgere adeo diuturnam obſervantiam. Quod enim jam inde ab anno 1555. quo contractus initus fuit, conſueverint Religioſi in illa quotidiana Miſſa Sacrificium applicare; vel ſaltem, quod pro certo habuerint ſe ad id teneri, nec ſe poſſe aliam eleemoſynam pro ea accipere, manifeſtum reddi videtur ex quo circa Miſſas antea prætermiſſas, ab hoc onere ſe abſolvi curarunt cum ſubrogatione unius Anniverſarii, atque in poſterum hoc onus reduci ex memorato Indulto Innocentii XIII.

Non parum quoque momenti (ſaltem ad effectum interpretationis) habere videtur Tranſactio, quæ ſub annum 1717. inter eoſdem Religioſos, & Communitatem inita fuit. In ea quippe actum eſt de Miſſa quotidiana, ac de alia

Miſſa

Missa hebdomadaria, quasi de onere unius ejusdemque naturæ, & communibus verbis sponderunt Religiosi, se utramque Missam in posterum celebraturos, vel celebrari facturos, addita etiam promissione satisfaciendi eodem modo Missis antea non celebratis. Cæterum ad hoc respondent Religiosi, Transactionem illam fuisse factam relate ad primitivum contractum, atque in ejus executionem, quin etiam expresse adjecta hac declaratione. *Item convenerunt &c.* quod per præsens Instrumentum transactionis (ut supra) non sit facta aliqua novatio, minusque recessus a primævis Juribus dictis Partibus pertinentibus, & spectantibus vigore memorati Instrumenti renunciationis, ut supra, a dicto quondam Notario Tavasio rogato, sed semper remaneant firma, & intacta, ac illæsa omnia pacta conventa in recensito Instrumento &c. prout erant ante præsens Instrumentum, & non aliter, nec alio modo &c.

Pluries quæsitum hæc circa interpretationem oneris, sive excludentis, sive comprehendentis applicationem Sacrificii agitata fuit in hac Sac. Congregatione, ut enarratum fuit occasione alterius Causæ Panormitanæ superius propositæ. Sed proprius etiam ad rem facere videntur exempla, quæ mox subjicientur. Sacrificii applicationem non fuisse requisitam in specie Cappellaniæ fundatæ cum onere unius Missæ, quotidie certa hora celebrandæ, *acciò molti occupati da i negozj possino andare a sentirla, ed in specie li Scolari, quando escono dalla Scuola* - respondit S. Congregatio in *Collen. Applicationis Sacrificii* 17. *Decembris* 1679. *ut in lib.* 40. *Dec. pag.* 4.

Eadem quoque fuit resolutio circa Cappellaniam institutam, adjecta lege celebrandi Missam *alla ora, che dalla Dama Superiora del Monastero di S. Orsola gli sarà prescritta, e designata per il commodo delle sue Monache, ut in Tricaricen. applicationis Sacrificii* 8. *Augusti* 1711. *de qua in lib.* 61. *Decr. pag.* 358.

Simile prodiit Decretum in *Mantuana Applicationis Sacrificii* 19. *Novembris* 1718, in qua agebatur de Cappellania fundata a Duce Mantuæ in Ecclesia Monialium Sanctissimi Corporis Christi his verbis. Cognito, quod Ecclesia dedicata sub titulo Corporis Christi dote caret, sitque onus Cappellano, qui ibidem, ut requiritur, celebret Missam pro satisfactione, & voto Monialium degentium ibidem pro se, & Socio sive Clerico necessariis quoad victum, vestitum, & tectum ad sufficientiam provideri, ne de cætero in ipsa Ecclesia Cappellani carentia continua Missarum desinat celebratio, quam ad majus meritum, & satisfactionem ipsarum Dominarum quotidianam esse desiderat, sponte donavit &c. *ut in lib.* 68. *Decr. pag.* 458.

Recentius denique die 22 Novembris 1727. eodem modo decisa fuit alia Causa *Novarien.* in qua postquam Testator dixerat - *voglio, che si celebrino cinquanta Messe in suffragio dell'anima mia* - seorsum jusserat quoque fundari Cappellaniam cum onere Missæ quotidianæ, in quodam Oppido celebrandæ, additis hisce verbis - *I Rettori della Comunità invigilino, e procurino che detta Messa si celebri per maggior beneficio, e comodità di detta Comunità* - In Codicillis autem ita declaraverat - *Il Cappellano debba celebrare la detta Messa nell'aurora in ciascun giorno di Festa, ut in lib.* 77. *Dec. pag.* 637.

At ex diversis non celebrationem solum, sed etiam Sacrificii applicationem conferi injunctam, quamvis de applicatione mentio expresse habita non esset, fuit resolutum in *Finnen. Applicationis Sacrificii* 18. *Augusti* 1668. *ut in lib.* 26. *Decr. pag.* 61. *& in Romana Reductionis, & Applicationis Missarum* 15. *Decembris* 1714. *ut in lib.* 64. *Decr. pag.* 485. *& in Alexandrina* 18. *Martii* 1719. *ut in lib.* 69. *Dec. pag.* 113. *& in Cornetana* 23. *Junii* 1725. in qua Testatoris dispositio sic erat concepta - „ Lascia per ragione di Legato al „ Capitolo, e Signori Canonici della Cathedrale di Corneto scudi mille, e „ ducento moneta, acciò li Signori Arcidiacono, e Canonici faccino obligo „ per se stessi, e per loro Successori in esso Capitolo di celebrare in essa Chie- „ sa Cathedrale sei Messe basse per ciascheduna Settimana in perpetuo, cioè „ quattro de Morti, e due del Santo corrente in ciascheduna settimana, „ da

„ da celebrarſi in perpetuo ogni mattina all'alba per comodo de' lavorato-
„ ri ; e a tale effetto li detti ſcudi melle , e duecento ſi ponghino a frutto -
ut in lib. 75. Decret. pag. 313.

Varietati Reſolutionum normam præbuerunt variæ circumſtantiæ , ac diverſæ in utramque partem conjecturæ circa mentem Teſtatorum, vel contrahentium , ſpectata potiſſimum , vel cauſa diſponendi , vel qualitate diſponentis , vel quantitate aſſignatorum proventuum , vel proprietate verborum, vel obſervantia .

Nunc igitur pertinet ad EE. VV. declarare .

An PP. Ordinis Servorum B. M. V. Conventus Malegnani teneantur applicare Sacrificium Miſſæ quotidianæ celebrandæ in Eccleſia S. Rochi in Oppido Columbani .

Dilata ; & coadjuventur probationes .

Seſs. 2. c. 24. de reſ.

LARINEN. DECRETORUM SYNODALIUM . Habita per Epiſcopum anno 728. Diœceſana Synodo , de pluribus Decretis in ea editis , quaſi nimium gravibus , querimoniam detulerunt ad hanc Sac. Congregationem Presbyteri Eccleſiarum S. Mariæ in Silvis , & Sancti Mercurii , exiſtentium in Oppido vernacule appellato - *Serra Capriola* , Quænam vero ſint ea, quibus reclamatum fuit , ex ſubjectis Dub is cognoſci poterit .

Sed cum die 3. Januarii 1730. ſedente tunc ſanct. me. Benedicto XIII. prodiiſſet hoc Reſcriptum - *Sanctiſſimus mandavit ſervari Conſtitutiones Synodales , & Taxam Beneventanam* - acquieverunt reclamantes . Nuper vero impetrarunt a SS. D N. facultatem denuo exponendi ea , quæ in memoratis Decretis moderationem poſtulare contendunt , ideoque diſcutiendum proponitur.

I. An juxta Decretum Synodi celebratæ ab Epiſcopo Larinen. anno 1728. indifferenter omnes Eccleſiaſtici teneantur intereſſe Congregationi , & diſcuſſioni Caſuum Moralium Conſcientiæ . *Et quatenus affirmative* .

II. An contra non intervenientes ſubſtineantur inflictæ pœnæ in eodem Decreto , Synodali , id eſt , quod Sacerdotes debeant ſe abſtinere a celebratione Miſſæ in die ſubſequenti , & quod Clerici , & non Sacerdotes debeant ſolvere unum carolenum pro qualibet vice .

III. An juxta Decretum ejuſdem Synodi prohiberi poſſit cuicumque Eccleſiaſtico , etiam in Minoribus conſtituto , diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Epiſcopi ſub pœna Ducatorum ſex .

IV. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Portionariis prohiberi poſſit diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Curiæ Epiſcopalis ſub pœna Ducatorum duodecim , *Et quatenus affirmative* .

V. An in caſu contumaciæ poſt ſex menſes intelligantur ipſi Portionarii privati ipſo facto Eccleſiaſtica portione , alteri conferenda ab Epiſcopo per concurſum .

VI. An juxta Decretum ejuſdem Synodi cuicumque Eccleſiaſtico recuſanti acceptare munus Eccleſiæ , ad quod fuerit electus , ſuſtineatur imponenda pœna Gravatoriæ decem carolenorum pro quolibet die contumaciæ in non acceptando .

VII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Epiſcopus habeat facultatem erigendi de novo in Capitulis Dignitatem Cantoratus . *Et quatenus affirmative* .

VIII. An proviſio dictæ Dignitatis in caſu obitus ſpectare debeat ad Epiſcopum , ejuſque ſucceſſores .

IX. An juxta Decretum ejuſdem Synodi omnes Presbyteri , & præſertim Portionarii , teneantur coadjuvare Parochos ad Curam Animarum . *Et quatenus affirmative* .

X. An hoc munus Coadjutoris obire debeant abſque ullo emolumento .

XI. An in duobus Capitulis duarum Eccleſiarum Terræ Serræ Capriolæ obſervanda

vanda ſit antiquiſſima conſuetudo admittendi Presbyteros ad portionem Eccleſiæ juxta ſolam antianitatem. *Et quatenus negative.*

XII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi hæc admiſſio Portionariorum fieri poſſit, & debeat ab Epiſcopo mediante Concurſu, & examine ſuper litteratura, & probatione facienda per ſingulos admittendos trium requiſitorum, ideſt, Peritiæ Cantus Gregoriani, ſervitii per triennium jam Eccleſiæ præſtiti, & continui triennalis acceſſus ad collationes de caſibus conſcientiæ.

XIII. An ſuſtineatur pœna ipſo facto incurrenda ſuſpenſionis a Divinis, quoad conſtitutos in Sacris, & excommunicationis quoad Clericos, ſub qua demandatum fuit omnibus Eccleſiaſticis emere Codicem dictæ Synodi celebratæ anno 1728 pretio Carolenorum quinque. *Et quatenus negative.*

XIV. An ſit reſtituenda pecunia cuicumque Eccleſiaſtico, qui dictum Codicem emit metu dictarum pœnarum.

XV. An in Curia Epiſcopali Larinenſi ſit ſervanda Taxa Curiæ Beneventanæ, ſive potius Taxa Innocentiana, in caſu &c.

Non propoſita, cum ſequentibus.

URBEVETANA SUBSIDII DOTALIS. Mutius Cappellettus Urbevetanus hæreditatem ſuam deſtinavit fundationi Cœnobii Sanctimonialium in ejus Patria. Sed cum impares ad id eſſent vires hæreditatis, Paulus V. Pontifex, commutata pia voluntate, ſtatuit unoquoque biennio conferendum eſſe pauperi Puellæ, ex Urbevetanis Civibus ortæ, dotem in ſumma ſcut. 400. ut poſſet Religioſæ vitæ diſciplinam amplecti in aliquo ejuſdem Civitatis Monaſterio, ac præſertim vel in illo, quod eſt dedicatum Sanctiſſimo Nomini Jeſu, vel in altero S Bernardini; ac præter illam dotem tradi etiam juſſit ſcuta centum in ſubventionem ejus Monaſterii, in quo talis Puella ſe Deo devoveret. At deinde Urbanus VIII per Apoſtolicas Literas die 22. Maii 1622. editas memoratæ diſpoſitionis commodum in perpetuum addixit ſoli Monaſterio Sanctiſſimi nominis Jeſu, prout hactenus ſervatum fuit. *Sess. 22. c. 6. de ref.*

Anno 1730. per eos, ad quos hoc Jus pertinet, aſſignatum fuit illud dotale ſubſidium Ludovicæ Comitis Thomæ Polidori Filiæ, quæ Tyrocinium dicti Monaſterii ingreſſa fuit Probationis tamen anno nondum expleto, facultatem ab Ordinario impetravit, ut Religioſa veſte depoſita inde diſcederet migratura ad illud Monaſterium S Petri, cui nomen ſe dare velle declaravit, & in quo ſolemnibus jam votis ſe obligaverat altera ejuſdem Ludovicæ Soror. Supplex itaque petiit a SS. Domino Noſtro, ut dotale illud ſubſidium transferri poſſit ad hoc Monaſterium S. Petri, cum derogatione Brevis Urbani VIII. His vero precibus an ſit annuendum, Sanctitas Sua hanc Sac. Congregationem conſuluit.

Ad gratiam interpretandam expoſuit Puella, tum quod ejus Pater non ſic a re familiari inſtructus eſt, ut ei dotem de ſuo conſtituere commode poſſit; tum etiam quod Moniales Sanctiſſimi Nominis Jeſu, cum in eo Cœnobio Tyrocinium poneret, inclementer eam verbis accipere identidem ſolerent, & contemptui habere, jactatis etiam minis de repulſa, ubi de ipſa ad Profeſſionem admittenda deliberandum eſſet: Quæ quidem aliquo non carent documento.

At poſtulationi contradicit Monaſterium Sanctiſs. Nominis Jeſu, ne abrogetur Jus jam ei quæſitum, non quidem ex diſpoſitione d. Teſtatoris, qui nullam hujus Monaſterii rationem habuerat, ſed ex Diplomate Urbani Pontificis. Potiſſimum vero, cum Sacra Congregatio, Epiſcoporum, & Regularium conſultationibus præpoſita, anno 1663. rejiciendas cenſuerit ſimiles preces ab alia nobili Puella oblatas, quæ in Monaſterio S. Ludovici ejuſdem Civitatis ſe Deo conſecrare cupiebat.

Teſtatæ inſuper ſunt quamplures Moniales, interpoſita Juris jurandi Religione, cauſam nullam ſe præbuiſſe, qua adduci potuerit Ludovica, ut ab earum cætu recederet, ſed eam comiter liberaliterque tractatam ſemper fuiſſe: Idque etiam ajunt facile conjici poſſe vel ex eo, quod in eodem Monaſterio vitam degunt binæ ipſius Ludovicæ Amitæ, quarum altera munere Antiſtitæ perfungitur, altera præeſt Tyrocinio, Epiſcopus nihil certi hac de re affirmat ſubjiciens hæc verba - *Viterius exquirere veritatem de prædictis contemptibus, aliiſque contentis in precibus, nolui ſine ſpeciali mandato iſtius Sac. Congregationis, cum omnia ecciderint intra Clauſtra Monaſterii inter ipſas Moniales, ex quarum judiciali examine magna perturbatio oriretur.*

Quantum vero attinet ad facultates Comitis Thomæ Patris, affirmant impares minime eſſe doti conſtituendæ in totidem ſcutis 400. quemadmodum talem dotem jam tradidit alteri filiæ Religioſæ, cum in id impendere poſſit dotem, quam a Comitiſſa Hondedea Uxore jam demortua accepit, quæque ad eas duas filias pertinet.

Caſus iſte affinitatem aliquam videtur habere cum alio olim propoſito *in Romana Subſidii Dotalis*. Cum enim hæres ſcriptum fuiſſet Monaſterium Virginum, adjecto onere ſubminiſtrandi ſubſidium dotale Pauperi Puellæ Religioſum Inſtitutum amplexuræ in eodem Cœnobio, & hoc ſubſidium fuiſſet aſſignatum Joanni Franciſcæ Muſottæ, quam tamen Moniales noluerunt excipere, Sac. Congregatio die 14. Januarii 1708. cenſuit indulgendum Puellæ, ut cum eodem ſubſidio Dotali in alio Monaſterio ſe Deo poſſet conſecrare; Propoſitaque iterum Cauſa ob reclamationem Monaſterii die 3. Martii ſequentis, in eadem ſententia perſtitit, ut in *lib. 58. Decr. pag. 2. & 73.*

Modo igitur deliberandum eſt.

An precibus Ludovicæ de Marchis ſit annuendum in caſu &c.

Seſſ. 22. Decr. de obſervan. & evit. in celebr. Miſſ.

AQUEN. CELEBRATIONIS MISSARUM. Sacerdos Antonius Bazzanus per publicum documentum die 23. Octobris anni 1725. fundavit, dotavitque Beneficium in Eccleſia Parochiali Oppidi Cavatoris, in quo ortum habuerat, & Cappellano impoſuit onus ter unaquaque hebdomada ſacrificandi in Ara Santiſſimo Roſario dicata. Antequam vero Ordinarius fundationem hujus Beneficii confirmaret, die 2. Auguſti 1726. idem Fundator mandavit Miſſas a Cappellano celebrari, non in Eccleſia, & Altari antea deſignato, ſed in Eccleſia S. Sebaſtiano ſacra, quæ ſita eſt in agro ejuſdem Oppidi. Mutatæ autem circa id voluntatis cauſas valde probabiles denuntiavit his verbis -

„ Si per eſſer S. Sebaſtiano uno de' particolari ſuoi Avvocati, che per il
„ maggior commodo degli abitanti in vicinanza di detta Chieſa, e maſſime
„ del Sig. Capitano Lorenzo de' Scuti, nella di cui perſona, e de' ſuoi Eredi,
„ e Succeſſori, dopo la morte di Franceſco, e Bartolomeo Fratelli di detto
„ Sig. Rettore, deve paſſare il Jus patronato di tale Beneficio, e ſul rifleſſo
„ anche, che già reſtando il ſudetto Altare del Roſario fra l'anno onorato
„ con la celebrazione di molte Meſſe, eſſa Chieſa Campeſtre, ove ben di
„ rado ſi celebrano Meſſe, non ſolo conſeguirà l'onorificenza delle predette
„ Meſſe ebdomadarie, ma di più trovandoſi quaſi derelitta, verrà probabil-
„ mente con la dovuta decenza tenuta, e conſervata da detto Sig. Capitano
„ de' Scuti e ſuoi Eredi, e Succeſſori &c.

Die 27. Septembris ejuſdem anni 1726. Vicarius Capitularis per Decretum approbavit fundationem, Beneficium erexit, Juſpatronatus Fundatori, aliiſque juxta ejus votum attribuit. Sed circa tres Miſſas unaqualibet hebdomada celebrandas ſtatuit unam celebrari per Cappellanum debere in Altari Sanctiſſimi Roſarii Eccleſiæ Parochialis, ubi Beneficium fuerat inſtitutum, reliquas vero duas in rurali Eccleſia S. Sebaſtiani. Cumque deinde a Fundatore, ſimulque Patrono nominatus ad Cappellaniam fuiſſet Clericus Joannes Baptiſta Penna, Ordinarius die 22. Novembris prædicti anni 1726. nominationem approbavit, & inſtitutionem tradidit, conditione adjecta ſatisfaciendi

ciendi *oneri Miſſarum trium in ſingulis hebdomadis, juxta mentem, & voluntatem Fundatoris, ita tamen, ut duæ ex ipſis celebrentur in Eccleſia ſub titulo S. Sebaſtiani exiſten. in Territorio loci Cavatoris.* Et Beneficii poſſeſſionem Cappellanus adeptus fuit.

At Fundator, mutata iterum voluntate, per aliud Inſtrumentum die 17. Julii 1727. declaravit, *denis de cauſis*, ſed nulla peculiariter expoſita, velle ſe, quod omnes tres Miſſæ perpetuo celebrarentur in Eccleſia Parochiali ad normam ſuæ primæ depoſitionis.

Refert Epiſcopus retractationi a Fundatore expoſitæ reclamaſſe plures, qui potiuntur commodo adſtandi Sacrificio Miſſæ in Rurali Eccleſia S. Sebaſtiani, itemque Laurentius de Scutis, ad quem poſt obitum Fundatoris ejuſque Fratrum devolvendum eſt Juſpatronatus Beneficii; quique Eccleſiam illam S. Sebaſtiani jam ſacra ſupellectili inſtruxit, ac etiam ſpondet ſe reparaturum ejus fornicem inclinantem in caſum, dum tamen Miſſæ ſacrificium ibi fiat, ut in Decreto erectionis ejuſdem Beneficii præſcriptum fuit.

Fundator itaque poſtulat declarari ab hac S. Congregatione, ſervandam eſſe legem primitivæ fundationis circa celebrationem omnium Miſſarum in Eccleſia Parochiali, ſublata circa id diverſa lege, quam ſtatuit Decretum Vicarii Capitularis.

Porro quod attendi potius debeant leges conſtitutæ in erectione Beneficii ab Ordinario facta, quam aliæ deſignatæ ab eo, qui dotem pro ejus fundatione conſtituit, deciſum a Rota fuit in *Senogallien. Canonicatus de Luchis* 25. *Januarii* 1709. *cor. Lancetta, & in Aflen. Prioratus ſuper pertinentia* 20. *Martii ejuſdem anni cor. Reverendiſſimo Aldrovando Patriarcha Hieroſolymitano*. Eoque certius, quia in caſu præſenti Vicarius Capitularis nihil fecit invito ipſo Fundatore, ſed in præſcribenda Miſſarum celebratione in Eccleſia S. Sebaſtiani obſecundavit ejus voluntati per ſecundum Inſtrumentum patefactæ, addita ſolum prudenti moderatione circa unam Miſſam, & huic quoque moderationi aſſentiente eodem Fundatore, qui erectionem Beneficii ſic factam excepit, & ex ejus vi Cappellanum deinde elegit.

Poſtquam vero fundationi Eccleſiaſtici Beneficii intrinſecam perfectionem contulit auctoritas Eccleſiæ per Ordinarium interpoſita, Fundatori haudqua quam licere videtur novas adjicere leges, & conditiones, per quas lædatur jus inde jam aliis quæſitum, ut concordantibus auctoritatibus relati firmavit *Rot. in Bononien. Juriſpatronatus* 14. *Martii* 1721. *cor. R. P. D. Corio*. Alia etiam accedente regula, qua traditum eſt, conditiones, in fundatione, & erectione appoſitas, poſtea mutari a Fundatore non poſſe, etiam Epiſcopo approbante, ſi novæ leges ſint contra diſpoſitionem juris, ut a Sac. Congr. reſolutum fuiſſe teſtatur *Fagnan. in Cap. Conquerente n.* 25. *de Cler. non reſid.* Quod ſi non adverſentur diſpoſitioni Juris, permittitur Fundatori eas ex intervallo addere, non tamen ſine Ordinarii aſſenſu, quemadmodum explicat *Vivian. de Jurep. par.* 2. *lib.* 2. *cap.* 8. *num.* 10.

Partes itaque EE. VV. erunt definire.

An omnes Miſſæ celebrari debeant in Eccleſia Parochiali; vel potius duæ ſingulis hebdomàdis in Eccleſia S. Sebaſtiani in caſu &c.

Die Sabbathi 12. Januarii 1732.

QUatuor mox deſcribendæ Cauſæ diſcuti non potuerunt in Congregatione habita die 15. Decembris ſuperioris anni, ideoque hodie ab Eminentiarum Veſtrarum ſapientia definitionem expectant.

FIR-

Sess. 25. c. 9. de ref.

FIRMANA CAPPELLANIÆ.

An Dominicus Mezzopreti sit comprehensus inter vocatos ad Cappellaniam, de qua agitur, in casu &c.

Negative.

Sess. 14. c. 9. de Ref.

NULLIUS CAVEN. SEU CAPUTAQUEN. JURISDICTIONIS.

I. *An, & de cujus bono Jure constet, etiam ad effectum manutentionis, quoad plenariam Jurisdictionem Diœcesanam, & respective Parochialem, in Ecclesia B. M. de Monte Carmelo, & in tota Maritima Agnonis, in casu &c.*

II. *An constet de Attentatis, & quæ, & quomodo sint purganda, in casu &c.*

Dilata; ad primam post Cineres, & exhibeatur Planta ab utraque parte, renovata interim inhibitione ad formam decreti D. Auditoris Sanctissimi, & ad mentem.

Sess. 22. c. 6. de ref.

URBEVETANA SUBSIDII DOTALIS.

An precibus Ludovicæ de Marchis sit annuendum in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

Sess. 22. Decret. de obser. & evit. in celebr. Miss.

AQUEN. CELEBRATIONIS MISSARUM.

An omnes Missæ celebrari debeant in Ecclesia Parochiali; vel potius duæ singulis hebdomadis in Ecclesia S. Sebastiani in casu &c.

Negative ad primam partem: & Affirmative ad secundam; & amplius.

Sess. 24. c. 12. de ref.

PISANA. Ut deinceps recta statueretur regula circa sessionis locum in Choro competentem Canonicis, & Cappellanis Beneficiatis Primatialis Ecclesiæ Pisanæ, die 18. Augusti proxime præteriti discussa fuere tria hæc Dubia.

I. *An liceat Cappellanis Beneficiatis Primitialis Ecclesiæ sedere in Choro ordinario immediate post Canonicos, & in eadem linea, & in subsellis ejusdem qualitatis.*

II. *An id ipsum liceat Beneficiatis in Choro æstivo.*

III. *An idem sit servandum in omnibus Sacris Functionibus peragendis a Capitulo, & Canonicis, cum interventu eorumdem Beneficiatorum in omnibus aliis Ecclesiis.*

Censuit autem Sac. Congreg. rescribendum. Ad I. *Affirmative juxta modum, videlicet quod genuflexoria Canonicorum ornentur panno viridi, nec ea licet vacua, possint a Cappellanis occupari.* Ad II. & III. *Negative.*

Huic decisioni non acquiescentibus Cappellanis, se imo instantibus etiam pro remissoria ad probandam consuetudinem immemorabilem sibi ipsis faventem, hodie discutietur.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 18. Augusti 1731.

In decisis, & amplius.

MEDIOLANEN. MATRIMONII. Comitissa Eleonora Busca die 15. Februarii 1727. nupsit Comiti Gaspari Casato. Postquam vero per anni totius spatium cohabitaverant Conjuges, Comitissa in Archiepiscopali Curia Mediolanensi exposuit, Matrimonium numquam fuisse consummatum, nec ei consummando idoneum esse Virum, postulans idcirco invalidum declarari Matrimonium. Quæ ad probationem instruendam gesta fuerint in eadem Curia, jam satis compertum fuit Eminentiis Vestris ex Folio Congregationis habitæ die 21. Aprilis anni proximi præteriti. In ea tamen Curia hactenus nulla prodiit definitio hujus controversiæ, quia a Decreto ibidem edito de Testibus rite examinandis provocavit Comitissa ad S. Congregationem. *Sess. 24. c. 2. de ref. Matr.*

Itaque cum prædicta die 21. Aprilis Causa proposita fuerit, rescripsit Sacra Congregatio -- *Dilata, & scribatur Eminentissimo Archiepiscopo juxta instructionem* --. Instructio autem versabatur in hoc, ut Eminentissimus Archiepiscopus eligeret arbitrio suo Medicos, & Chirurgos Mediolanensem Ditionem commorantes, qui diligenter recognoscerent ac explorarent, num Comes Casatus naturali polleat facultate consummandi Matrimonium, adhibitis quoque iis, quæ Medicæ artis instituta ad hujusmodi explorationem præscribunt: Deinde vero illi judicium de hoc suum interposita jurisjurandi religione aperirent.

Eminentissimus Archiepiscopus monuit Comitem Casatum de iis, quæ a S. Congregatione commissa sibi fuerant, ut ad effectum perduci possent. Ac ille respondit, jam pluries semetipsum non sine magna molestia, & angore subjecisse Medicorum inspectioni: Deinceps vero velle preces offerre Pontifici Maximo, ut pro sua potestate Matrimonium ratum, nec tamen consummatum dissolveret.

Implicandæ protrahendeque litis consilium subodoratus Eminentissimus Archiepiscopus, Placentinos delegit Peritos, certumque indixit diem ad explorationem faciendam, interpellato ad id iterum Comite. Hic vera alia tunc usus fuit exceptione, inquiens scilicet, se novam audientiam impetrasse ab hac S. Congregatione, nec proinde aliud fieri ab ea Curia posse ex vi prioris commissionis. At nihilominus Eminentissimus Archiepiscopus pressius urgere perrexit Comitem, ut depositis verborum ambagibus aperte declararet, an vellet inspectionem a Peritis fieri, ne eorum evocatio ad Mediolanensem Urbem luderetur. Postremo, cum tricas nectere non desineret Comes, Eminentissimus Archiepiscopus Peritos Mediolanum venire jussit, & die iterum statuta se conferre domum Comitis, quem rursus de his omnibus præmonuit. Sed cum ad eam perveniissent Medici, Chirurgi, & rogassent aditum sibi dari ad Comitem, ut suas explerent partes, constantem ab eo repulsam passi fuerunt, quemadmodum retulit Eminentissimus Archiepiscopus per literas die 3. Octobris ad S. Congregationem datas.

Cum igitur certiora documenta, quæ optata fuerant, haberi ob Comitis contumaciam nequiverint, postulat Comitissa iterum perpendi momenta eorum, quæ jam allata fuerunt, sibique opportune consuli.

Regula, quæ a Sacrorum Canonum præscripto deprompta servatur in hujusmodi quæstionibus, est, ut si virum haud quaquam fuisse potentem consummandi Matrimonii, & impedimentum ipsum naturæ vitio inductum esse perpetuum, nec vinci Medicina posse, omnino certum atque evidens sit, tunc statim declaretur nullum irritumque Matrimonium: Si vero impotentiæ signa non physice, sed moraliter tantum certa sint, hoc casu, accedente Conjugum juramento cum septima Propinquorum aut vicinorum manu, ac etiam astipulante concordi Peritorum judicio, sine mora, ac citra novæ cohabitationis experimentum, itidem dissolvatur Matrimonium: Denique si aut Periti non sint concordes, aut aliter dubia sint argumenta impotentiæ, in hac hypothesi adhiberi prius debeat experimentum triennalis cohabitationis, juxta *Text. in cap. Laudabilem, & cap. fin. de frigid. & Malef.*, de quibus fuse agunt omnes juris Canonici interpretes, quos referunt *Sanch. de Matrim. lib. 7. disp. 107. & seqq. de Justis de Dispens. lib. 2. cap. 17. Smalzgrub. in Decretal. lib. 4. tit. 15. nu.*

*nu.*78. *& seqq. Rot. inter collect. ad ornat. Card. de Luca de Matrim. dec.*11. *tom.*2.

Itaque ob perpetuæ impotentiæ certitudinem judicio Peritorum conteſtatam, locum eſſe diſſolutioni Matrimonii abſque ulteriori cohabitatione, quam injungi poſtulabatur a viro, decrevit S Congregatio in Cauſa Januen. agitata inter Leonardum Cattaneum Grillum, & Hieronymam Serram *die* 13. *Martii*, *&* 8. *Maii* 1706., *&* 12. *Februarii*, *&* 9. *Aprilis* 1707. *ut in lib.*56. *Decr. pag.*78., *& pag.*149. *& lib.*57. *pag.*44. *&* 124.

Aliquando autem, cum de Matrimonii quidem non conſummatione conſtaret, ſed tamen non ſatis probatum fuiſſet impedimentum eſſe perpetuum atque incurabile, alia breviori via proſpectum fuit. Quamvis enim Judicium eſſet inſtitutum de nullitate Matrimonii ob eam impotentiæ cauſam, nihilominus diſſidio impoſitus fuit finis per diſpenſationem a Pontifice Maximo impertitam ſuper Matrimonio rato, & non conſummato. Ita ex conſilio Congregationis particularis, coram Clemente VIII. habitæ, olim actum fuit in Cauſa, quæ vertebatur inter Syſmundum Tranſilvaniæ Principem, & Archiduciſſam Mariam ab Auſtria, ut memorat Card. de Oſſat- in Epiſt.189. juxta ultimam impreſſionem.

Sic quoque recentius ſervatum fuit in Cauſa *Januen. diſpenſationis* diſcuſſa in hac S. Congregatione inter Annam Pallavicinam, & Joannem Jacobum Imperialem die 20. Maii, & 9. Septembris 1719. ut *in lib.*69. *Decret. pag.*256., *&* 459., & 27. Januarii 1720. ut *in lib.*70. *Decret. pag.*23.

In Cauſa autem *Tiraſonen. Matrimonii* propoſitum die 18. Septembris 1723. fuit Dubium - *An eſſet conſulendum Sanctiſſ. pro diſpenſatione Matrimonii rati, & non conſummati* - Sed Sac. Congregatio putavit alio modo eſſe concipiendum Dubium, videlicet - *An ſit locus diſſolutioni Matrimonii, vel potius conſulendum Sanctiſſ. pro diſpenſatione ejuſdem, tamquam rati, & non conſummati* -- Quo propoſito die 2. Octobris ejuſdem anni; reſcriptum fuit -- *Eſſe locum diſſolutioni Matrimonii, ut in lib.*73. *Decret. pag* 537.

Denique in alia ſimili Cauſa *Mediolanen. Matrimonii* vertente inter Mariam Annam a Turre Rezzonicam, & Paulum Antonium Beſutium diſceptatum fuit -- *An ſit locus diſſolutioni Matrimonii; ſeu potius ſit conſulendum Sanctiſſ. pro diſpenſatione* -- Die vero 12. Februarii 1729. exiſtimatum fuit eſſe ſcribendum Eminentiſſimo Archiepiſcopo juxta inſtructionem, & deinde die 28. Januarii 1730. propoſita iterum Cauſa extra Folium, reſpondit S. Congregatio -- *Ad Eminentiſſ. Archiepiſcopum, ut procedat, prout de Jure.*

Nunc igitur, reſumpto Dubio, quod aliàs propoſitum fuit, dignentur EE. VV. decernere

An ſit locus diſolutioni Matrimonii in caſu &c.

In decretis; & Eminentiſſimus Archiepiſcopus cogat Juris remediis.

*Seſſ.*22. *Decret. de obſervan. & evitan. in celebr. Miſſ.*

ROMANA ONERIS MISSARUM. Marta Picconea in Teſtamento, quod fecit anno 1727. hæredibus impoſuit onus Miſſæ quotidie celebrandæ his verbis „ Gravo, e voglio, che il mio Erede infraſcritto tanto uſufruttuario, „ quanto proprietario ſemper, & in perpetuo con li ſucceſſori reſti gravato „ del peſo di dover far celebrare una Meſſa quotidiana dal giorno della mia „ morte in perpetuo nell' Altare privilegiato di S Franceſco a Ripa per ſuffra- „ gio dell' anima mia, e de' miei Antenati, ed a queſt' effetto voglio ſempre, „ e perpetuamente vincolati, obbligati, ſpecialmente ipotecati luoghi de- „ dici de' miei Monti Camerali non vacabili per ſicurezza dell' adempimento „ di detta celebratione di Meſſe, ſenza poterſi mai vendere o alienare, e non „ altrimenti &c.

Voluntati Teſtatricis obſecundans Magdalena Petronia Buſca hæres; ſingulis annis perſolvit Religioſis Franciſcanæ Familiæ ad Ripas eleemoſynam in ſcutis 36. ut quotidie pro eadem Teſtatrice Miſſæ Sacrificium facerent. Cum vero peti-

petitum fuerit a Magdalena, ut præter eleemosynam pro Missa subministrare etiam pecuniam necessariam ad *utensilia*, ut ajunt, paranda, postulationem hanc fortasse ægre ferens Magdalena, non solum negavit se teneri ex vi legati ad hujusmodi subministrationem pro Utensilibus, sed etiam contendit positam in arbitrio suo esse electionem alterius Cappellani Missam celebraturi in ea Ecclesia, nec celebrationem necessario esse committendam Religiosis ejusdem Ecclesiæ.

Itaque instante in oppositum pro Religiosis Procuratore Fiscali Sacræ Visitationis, Sac. Congregatio die 17. Novembris proxime præteriti, precibus per Summarium relatis, censuit juxta votum Eminentissimi Vicarii - *Missas esse celebrandas a Religiosis S. Francisci, & ab hærede solvenda etiam esse Utensilia* -- injunxitque insuper prædicto Procuratori Fiscali Sac. Visitationis, ut ad solutionem cogeret hæredem, si opus esset, Juris remediis.

Huic Rescripto hodie reclamat Hæres, ac in primis putat Testatricem nullum habuisse respectum ipsorum Religiosorum circa Missas celebrandas; nec legatum esse collatum in eorum Ecclesiam, sed hæredi fuisse impositum onus, & curam, ut celebratio ibidem fieret, proindeque hæredem plena potiri potestate eligendi quos maluerit, ad celebrationem quotidianæ Missæ in ea Ecclesia peragendam, juxta tradita a *Card. de Luc. de legat. disc.* 25.

Cui quidem opinioni adstipulari etiam videntur binæ Resolutiones hujus Sacræ Congregationis. Siquidem in Romana 15. Januarii 1639. prodiit hoc Rescriptum -- *Regulares teneri patientiam præstare, ut in eorum Ecclesiis Sacerdotes Seculares Missas relictas celebrent: eisdem tamen Regularibus fieri debere contributionem pro cera, vino, hostiis, & usu paramentorum* -- ut in *lib.* 16 *Decret. pag.* 139 In alia autem Causa Maceraten. 15. Martii 1692. Sac. Congregatio respondit -- *Deputationem Cappellani spectare ad hæredem, subministrata congrua Patribus prosupellectilibus Sacristiæ* -- ut in *lib.* 42. *Decret. pag.* 158.

At pro Religiosis considerari potest, quod Testatrix ideo legati verba non direxit in ipsos, quia id facere non poterat, cum summa paupertas, quam præcipit eorum Institutum, non pateretur eos recipere legatum perpetuum, etiam cum onere Missarum. Ceterum verisimile est, Testatricem, quæ certe noverat eosdem Religiosos nihil possidentes maxime indigere eleemosynis pro Missis celebrandis, eo animo fuisse, ut hoc fruerentur subsidio ad eorum inopiam subleva[illegible]dam, ac propterea mandasse hæredi, ut in eorum Ecclesia quotidianam Missam celebrari faceret. Per hunc enim modum pia Mulier uberius suffragium fuisset assecutura, obtinendo scilicet non solum fructum Sacrificii, sed etiam remunerationem charitatis, in pauperes illos Religiosos adhibitæ, ut observat *Pasqualig. de Sacrif. nov. leg. Tom.* 2. *quæst.* 1145. *n.* 5.

Accedit quoque vehemens æquitatis ratio; nam cum Magdalena hæres nequeat aliam designare Ecclesiam, in qua Missa pro Testatrice celebretur, siquemandet cuilibet alteri Sacerdoti, ut se conferat ad Ecclesiam S. Francisci ibidem sacrificaturus non possit illi dare eleemosynam uno Julio minorem pro unaquaque Missa, quemadmodum decrevit S. Congregatio in Causa *Urbis* 13. *Aprilis* 1726. *lib. Decret.* 76. *pag.* 182., manifestum proinde est nullam utilitatem redundare posse in hæredem, ex quo subsidium hoc adimatur Religiosis egenis, in quorum Ecclesia omnino facienda est Missæ celebratio. Si ergo quod Religiosi ipsi præferantur exteris Sacerdotibus in ea celebratione, nihil nocet hæredi, & prodest Sacræ illi Familiæ, cur id opus negandum ei sit?

Hanc vero æquitatis, & congruentiæ rationem approbavit etiam S. Congregatio in Bituntina Missarum. Cum enim quædam Confraternitas ex piis legatis deberet plures Missas celebrari facere in Ecclesia Cathedrali, & contenderet integrum sibi esse celebrationem committere exteris Sacerdotibus, die 19. Novembris 1729 propositum fuit hoc Dubium -- *An celebratio Missarum, & Anniversariorum facienda sit per Capitulares tantum Ecclesiæ Cathedralis Bituntinæ, seu potius etiam ab aliis Sacerdotibus, pro arbitrio Confraternitatis eligendis*: Decisumque fuit -- *affirmative* ut in *lib.* 79 *Decret. pag.* 525. Antiquiorem aliam

non absimilem Resolutionem a S. Congregatione Episc., & Reg. editam die 16. Novembris 1657. refert *Nicol. Lucabr. Can. lib. 3. tit. 31. de Regul. lib. 2. n. 15.* his verbis „ Sac. Congr. attentis narratis, censuit præfatos hæredes non posse pro „ suo libito, Oratoribus invitis, deputare pro prædicta celebratione Missarum „ in eorum Ecclesia Sacerdotes Seculares, seu alios cujuscumque Ordinis Re- „ gulares; sed omnibus præferendos esse eosdem Oratores, quatenus ipsi præ- „ missis satisfacere non recusent, quibuscumque non obstantibus.

Quantum vero attinet ad impensam subeundam pro cereis faculis, vino, hostiis; usuque sacræ supellectilis, id quidem non solum præscribitur in Resolutionibus supra relatis, quibus potissimum insistit hæres circa priorem Articulum; sed etiam recentius fuit constitutum a Sac Congregatione circa Missas, quæ ex vi Beneficii aut Cappellaniæ perpetuæ celebrari debeant in certa Ecclesia, ut in *Auximana 23. Febr. 1726. lib. Decret. 76. pag. 95. & in Derthonen. 6. Julii ejusdem anni lib. 76. Decret pag. 342., & in Maceraten. 14. Maii 1729. lib. 79. Decr. pag. 227., & in Romana 16. Junii proxime præteriti.* In Urbe autem, ab eo, cui immineat onus unius Missæ quotidianæ, solvenda pro *Utensilibus* esse annua scuta quatuor, declaravit S. Congregatio in *Romana 10. Maii 1727., ut in lib. 77. Decr. pag. 275.*

At in casu, de quo hodie agitur, restat etiam videndum, a quonam sint solvenda *Utensilia*. In Causa enim *Romana* proxime citata decretum fuit, solutionem esse faciendam a Cappellano, quia scilicet in dotem Cappellaniæ assignatus a Fundatore fuerat annuus proventus scutorum sexaginta, adeoque longe ultra eleemosynam, quæ appellatur Manualis. At vero in casu præsenti cum eleemosyna non excedat julium unum pro unaquaque Missa, non videtur posse onus istud *Utensilium* imponi Cappellano, nam hoc repugnare legi, quam die 25. Decembris anni 1705. edidit sa. me. Clemens XI. præcipiens tradi Sacerdotibus sacrificantibus in Ecclesiis Urbis integram eleemosynam unius julii, nulla permissa retentione pro *Utensilibus*, ut videre est in Bullario Clementino *pag. 320.*

Hæres autem existimat, se compelli non posse ad solvenda *Utensilia*, quia juxta Testamenti verba sub initium exscripta sunt nominatim destinata huic Missarum oneri duodecim Loca Montium Cameralium, quæ reddunt in annuo fructu scuta sex, & triginta, proindeque nihil supra eleemosynam manualem pro Missa quotidiana. Quamobrem infert Hæres, aut pretium *Utensilium* esse solvendum a celebrante, ut tradunt *Ricc. in prax. Fori Eccl. Resol. 97. lib. 4. to. 2. Bordon. Oper. Moral. Cap. 10. de Stipend. Missæ num. 53. Pasqualig. de Sacrif. novæ leg. quæst. 968. num. 2.* aut, adhibita proportionis norma, minuendum esse numerum Missarum.

Obstare tamen potest hæredi, quod Testatrix initium suæ Dispositionis fecit ab injungenda celebratione Missæ quotidianæ in perpetuum, adeoque juxta regulam, quam servat Sac. Congregatio, subsequens fundi designatio non taxative facta censetur, sed demonstrative. Eoque certius, quia ex ipsis verbis satis liquet, Testatricem mandasse subjectionem duodecim Locorum Montium peculiari hypothecæ, ut uberior, & firmior maneret securitas ad præscriptum quotidianæ Missæ onus diligenter implendum. Id autem non efficit, quominus, & alia universa bona hæreditatis obligata sint eidem oneri, nam alioqui contra mentem ipsius Testatricis detorqueretur in detrimentum pii legati specialis illa obligatio duodecim Locorum Montium; quæ si facta non fuisset, procul dubio teneretur hæres ex quibuscumque hæreditariis proventibus solvere, non solum eleemosynam pro quotiana Missa, sed etiam Utensilia. Si itaque jussus est hæres facere, ut singulis diebus una celebretur Missa, plane videtur imperatum esse, ut id omne impendat, quod in eum finem est necessarium, ac per consequens, ut non solum sacrificanti tradat eleemosynam unius julii pro unaquaque Missa, verum etiam ut solvat Utensilia Ecclesiæ, in qua Missa est celebranda.

Denique, & aliud postulat Hæres, nimirum ut, si Religiosi renuant admittere exte-

exterum Sacerdotem ad celebrationem prædictæ Missæ in sua Ecclesia, tribuatur facultas eam celebrandi in quavis alia; id quod fulcitur nonnullis Rescriptis Sac. Congregationis Episc., & Reg. quæ referuntur a *Card. de Luc. de legat. dict. disc. 25. n. 11. Nicol. Lucubr. Can. lib. 3. tit. 31. sub n. 15.*

Hisce in utramque partem perpensis, placeat Eminentiis VV. determinare.

I. *An Religiosi Ecclesiæ S. Francisci ad Ripam præferri debeant in celebratione Missarum; vel potius sit in libero arbitrio hæredis deputare quoscumque alios Sacardotes.*

II. *An, & a quibus sint solvenda Utensilia.*

III. *An quatenus possit hæres deputare exteros Sacerdotes, & Religiosi non permittant eis celebrationem in propria Ecclesia absque Utensilium solutione, concedenda sit translatio celebrationis Missæ quotidianæ ad aliam Ecclesiam.*

Ad primum, affirmative ad primam partem, & negative ad secundam, in casu tamen, de quo agitur. Ad secundum, solvenda esse ab hæreditate. Ad tertium, provisum in primo.

EUGUBINA. Parochialem Ecclesiam S. Martini anno 1513. Leo X. Pontifex annexit, & incorporavit Monasterio S. Ubaldi Congregationis L. teranensis; & quoad exercitium curæ Animarum sic in eadem Bulla Unionis provisum fuit, Præposito, & Conventui liceat eidem Ecclesiæ S. Martini per unum „ ex Canonicis dicti Monasterii S. Ubaldi, seu alium Presbyterum Secularem, „ ad eorum nutum ponendum, & amovendum, in Divinis deservire, & Animarum curam illius Parochianorum exercere facere, Diœcesani loci, & cu„ jusvis licentia super hoc minime requisita. *Sess. 7. c. 7. de r f.*

Cum autem anno 1553. Innocentius X. per Constitutionem, quæ incipit -- *Instauranda* -- suppressisset parva Cœnobia Regularium, Congregatio, quæ huic negotio præfecta fuerat, per suas literas significavit Episcopo Eugubino comprehendi ea Constitutione etiam Grangias Monasterorum, & Ecclesias Parochiales illis annexas, ac nominatim prædictam Ecclesiam S. Martini Monuit præterea eumdem Episcopum ut in ea Parochiali Ecclesia deputare Presbyterum idoneum in Vicarium, sive perpetuum sive amovibilem prout magis expedire censuisset, nominandum quidem a Præside Monasterii, cui Ecclesia unita fuerat, sed ab ipso Episcopo approbandum, assignata etiam ejus arbitrio ad Vicarii substentationem congrua fructuum portione.

Vicarius amovibilis, qui memoratæ Parochiali Ecclesiæ, præfuit quandoque fuit Presbyter Secularis, aliquando vero etiam Religiosus ex Canonicis Lateranensibus. Cumque nuper Abbas Monasterii in Vicarium nominaverit Joannem Baptistam de Venturis Presbyterum, Episcopus in literis expeditis hæc verba adhibuit „ Tibi Nobis per P. Abbatem Monasterii S. Ubaldi nominato, & præ„ sentato pro cura Animarum exercenda in Ecclesia Parochiali S. Martini &c. „ licentiam, & facultatem concedimus Missas Parochiales, & alia Divina Of„ ficia in dicta Ecclesia celebrandi &c. Teque Vicarium amovibilem dictæ Ec„ clesiæ sic a Nobis approbatum confirmamus, & juxta mentem Sac. Congre„ gationis super statu Regularium deputamus, ejusque Populum vigilantiæ „ tuæ committimus, & commendamus.

Conqueritur Abbas, quod ea *deputandi* voce usus fuerit Episcopus. Putat quippe eum solum posse approbare, & confirmare nominatum ab Abbate Monasterii, cui incorporata est Ecclesia Parochialis, juxta ea, quæ tradit *Murga de Benef. qu. 2. n. 198. Barbos. de Jur. Eccles. Univers. cap. 6. num 63.* Potissimum vero præsidium collocat Abbas in binis Decisionibus Sac. Rotæ editis circa similem controversiam in *Faven. Jurisdictionis 20. Januarii, & 16. Julii 1704. coram Card. Scotto*, quæ Eminentiarum VV. oculis subiicientur, & ad quarum normam prodiit quoque sententia ab eo Sac. Auditorio.

At Episcopus respondet, nihil novi a se fuisse inductum, sed sequutum se fuisse exem-

exemplum duorum Antistitum antecessorum, qui deputationis voce usi fuerunt in expediendis literis pro Vicario dictæ Ecclesiæ S. Martini, quidem scientibus, nec reclamantibus Abbatibus Monasterii, e cujus Familia tunc erant Vicarii sic deputati ad curam animarum exercendam in ea Ecclesia.

Addit quoque, se adhibuisse vocem deputationis non absolute, sed relate ad Epistolam, & mentem Sac. Congregationis, præpositæ suppressioni parvorum Conventuum; proindeque significationem illius verbi, quod Episcopus expressit, non aliam censeri, quam quæ posset convenire menti Sac. Congregationis, cui obsecundare omnino voluit.

Favere etiam posse videtur Episcopo Constitutio 47. S. Pii V. ubi de Vicariis constituendis in Ecclesiis Parochialibus, unitis alicui Monasterio, vel alteri loco Pio, sic habetur in §. 4. & 5. „ Volumus insuper, & ita mandamus, quod „ dicti Vicarii perpetui, non ad liberam Ordinariorum electionem, sed ad „ nominationem illorum, in quorum Ecclesiis unitis ponentur, cum ipsorum „ Ordinariorum seu eorum Vicariorum, prævio examine, approbatione deputentur. Et, si dictæ Parochiales unitæ erunt Monasterii Regularium Mendicantium. possint a Superioribus dictorum Monasteriorum nominari ex ipsis Mendicantibus, quos si Ordinarii prævio examine, per se aut eorum „ Vicarios faciendo, idoneos ad curam animarum exercendam invenerint, & „ ita pro idoneis approbaverint, teneantur in Vicarios ad nutum tamen Superiorum suorum amovibiles, deputare. Idemque etiam servetur in Regularibus Monachis tantum, dummodo in ea Parochiali, in qua unus ex Monachis fuerit, servata forma prædicta, Vicarius deputatus, habitent cum eo „ saltem quatuor alii ex dictis Monachis -- „ Hic autem, quamvis nominatio Vicarii reservetur Superiori Monasterii, cui unita est Ecclesia, actus tamen deputationis videtur enunciatus relate ad Episcopum. Et hujusmodi etiam interpretationem potest admittere Decretum S. Concilii Tridentini in *Cap. 7. Sess. 7. de Reform.*, tametsi ex ejusdem Decreti verbis non satis aperte constet, quænam sit persona, ad quam referatur verbum deputationis, de Vicario faciendæ.

Sed, & alia præter hactenus expositam occurrit controversia, videlicet circa quantitatem congruæ a Monasterio assignandæ Vicario. Abbas in medium profert Instrumentum concordiæ anno 1669. initæ cum Presbytero tunc Vicario, cui promissa fuit annua solutio scutor. 25. monetæ Urbinatis, præter Decimas, & usum fructum Horti; atque ita etiam affirmat fuisse servatum usque ad annum 1708. At deinde, cum in Vicarios electi fuerint Paulus Andreotius, & Jacobus Maria Zinanos, ambo Canonici Regulares ex Congregatione Lateranensi, soluta utrique pro congrua fuerunt annua scuta 32. monetæ Romanæ, quæ (ut asseverat Episcopus) juncta cum Decimis, & reditibus Horti, constant summam annuam scutorum circiter quinquaginta. Nunc vero Abbas Monasterii renuit dare Presbytero Seculari, qui in Vicarium fuit deputatus, annua illa scuta 32. monetæ Romanæ, quæ assignata fuerant duobus antecessoribus Vicariis; sed resumere vellet antiquiorem morem tradendi scut 25 monetæ Urbinatis, quæ respondent scutis sexdecim monetæ Romanæ, & negat deberi hujusmodi Vicariis amovibilibus congruam, sed stipendium, vel mercedem, juxta *Dec. 53. nu. 74. cor. Peutinger.*, & *dec. 36. n. 4. cor. Bentincas.*

Vicarius ipse, qui fuit electus, nihil opponit, quia, (ut refert Episcopus) nominatus ab Abbate fuit hoc pacto, ut ea minori congrua contentus foret. Sed Episcopus hujusmodi pactionem repulit, nec diminutionem congruæ ratam habere voluit, nisi prius id approbasset hæc Sac. Congregatio, cujus judicium reservavit in ipsis literis pro eodem Vicario expeditis.

Porro S. Pius V in memorata Constitutione 47. sancivit, portionem fructuum assignandam Vicariis non minorem esse debere annua summa scutorum quinquaginta, computatis tamen etiam omnibus incertis emolumentis, aliisque obventionibus. Sed hæc Bulla loquitur de Vicariis perpetuis; in casu autem præsenti agitur de Vicario amovibili.

Ce-

Ceterum cum Sac. Concilium Tridentinum non distinguat circa id inter Vicarios perpetuos, & Vicarios temporarios sive amovibiles, sed indiscriminatim jubeat eis assignari tertiam partem fructuum, aut majorem vel minorem portionem arbitrio Ordinarii; cumque insuper ratio exigens dari idonea vitæ subsidia ei, qui animarum curam exercet; paratque eadem sit circa Vicarios utriusque generis, hinc Sac. Congregatio Visitationis in *Fanen.* 26. *Novembris* 1693. declaravit, locum esse Constitutioni S. Pii V, circa quantitatem congruæ etiam in Vicariis amovibilibus, ut testatur *Monacell. in Formul. For. Eccles. Tom.* 1. *pag.* 214. *n.* 15. Neque valere pactionem initam cum ipso Vicario de minuenda congrua jam aliquando ab Ordinario constituta, generali lege decrevit Sac. Congregatio *Episc.*, & *Reg.* 8. *Octobris* 1670., ut refert *Pignatell. consult.* 31. *n.* 1. *tom.* 3.

Denique exponit Episcopus, in more Eugubinæ Diœcesis esse, ut congrua assignata similibus Vicariis attingat saltem annua scuta 45. monetæ Romanæ, & hanc quidem summam esse omnino necessariam ad Parochi substentationem.

Quamquam vero arbitretur Abbas, rationem quoque esse habendam tenuitatis proventuum Ecclesiæ unitæ, quos Leo X. enuntiavit non excedere summam viginti ducatorum auri de Camera, propterea que cavendum esse, ne frustretur consilium ejus Pontificis, qui per unionem dictæ Ecclesiæ subsidium conferre voluit Monasterio; Responderi tamen potest, S. Pium V. in citata *Constitut.* 47. §. 2. adeo fuisse solicitum, ne Vicariis substinentibus onus curæ Animarum desit conveniens substentatio, ut statuerit omnes etiam fructus Ecclesiæ Parochialis unitæ attribuendos esse Vicario perpetuo, si opus fuerit ad congruam ei assignandam, saltem in scutis 50.

Nulla adversus contentionem Abbatis scripta seorsum ab hoc Folio afferentur ad Eminentias VV. quæ dignabuntur decernere.

I. *An Episcopus in traditione litterarum Patentium pro Vicario Curato S. Martini e Colle, a Canonicis Regularibus Lateranensibus nominando, uti possit verbis deputationem præseferentibus; vel potius simplici verbo* confirmamus, & approbamus *in casu &c.*

II. *An, & in qua annua quantitate, & in qua moneta fieri debeat a dictis Canonicis Regularibus Lateranensibus assignatio pro dicto Vicario Curato sive Seculari, sive Regulari in casu &c.*

Ad primum, Literas expeditas ab Episcopo non esse mutandas. Ad secundum, servandum esse ultimum statum; & amplius.

ABULEN. BENEFICIORUM. Exposuit Reverendissimus Episcopus, invaluisse in ea Diœcesi apud multos Clericos consuetudinem obtinendi, & retinendi absque Apostolica dispensatione plura Beneficia Simplicia, vel unum Parochiale, & plura Simplicia; idque non solum, quando vel unum vel duo conjunctim non sufficiant ad congruam substentationem; sed etiam, ubi seorsum unumquodque Beneficium satis proventuum habeat ad idonea vitæ subsidia. Cupiens itaque Religiosissimus Præsul diligenter servari normam Canonicæ Disciplinæ, cujus custos, & interpres est hæc S. Congregatio, idcirco eam de Dubiis mox subiiciendis consuluit. *Sess.* 24. *c.* 7. *de ref.*

Prætermissis autem antiquioribus Ecclesiæ legibus, pluralitatum Beneficiorum improbantibus, de quibus in *C. Sanctorum dist.* 70. *Cap.* 13. 14. 15. 18. 28.. & 30. *de Præbend. & Cap. Nonnulli de Cler. non resid.* cum aliis, quas copiose refert *Thomassin. de vet. & nova Eccl. Disciplina T.* 2 *lib.* 3. *cap.* 5, *ad* 10. Regula a S. Concilio Tridentino constituta in *Cap.* 17 *Sess.* 24. *de Ref.* his verbis concepta est -- „ *in posterum unum tantum Beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur; quod quidem si ad vitam ejus, cui confertur, honeste substentandum* „ *non sufficiat, liceat nihilominus aliud simplex sufficiens, dummodo utrumque* „ *personalem residentiam non requirat, eidem conferri.*

Cum itaque Tridentini Patres non nisi alterum Beneficium conferri permiserint ei,

ei cujus honeſtæ ſubſtentationi conſultum non eſſet per fructus priori Beneficii, inferunt multi Doctores non poſſe Epiſcopum auctoritate ſua conferre tertium, & plura Beneficia in Clerico jam poſſidenti duo, quorum etiam conjuncti proventus impares ſint ejus ſubſtentationi; ſed neceſſariam ad id eſſe Apoſtolicam diſpenſationem.

Ita ſentiunt *Fagnan. in cap. Litteras n.3. & ſeq. de conceſſ. Præb. & in cap. Cum jam dudum n.35. 45., & 71. de Præbend. Piring. in Decretal. lib.3. Sect.4. tit.5. n.135. Vivian. de Jure patr. par.2. lib 6. cap.10. nu.2. Barboſ. de Off. & poteſt. Epiſc. par.3, allegat.62. Antonell. de regim. Eccl. lib.3.cap.2.n.3. & de Jurib. Cleric. par.3. cap.27. Gonzal. ad reg.8. Cancell. Gloſſ.15. n.26. & ſeq. Monacell. formul. leg. T.1. tit.2. form.20. n.2. Rot. dec.281. n.17., & ſeq. par. 19. rec.*

Multum quoque ponderis habet teſtimonium S. Caroli Borromæi apprime callentis mentem Tridentini Concilii, cujus Decretum, de quo nunc agitur, prodiit, dum ipſe conſiliorum omnium Pii IV. ejus avunculi participes, fautorque eſſet in proſequendo abſolvendoque ipſo Concilio. Hic autem in Concilio Provinciali Mediolanenſi V. *par 3.tit.Quæ ad Beneficiorum collationem attinet*, ita ſtatuit „ Quod Synodi Tridentini auctoritate 4. Concil. Provinc. noſtro „ permiſſum eſt ſimplex Beneficium habenti alterum etiam ejuſdem generis, „ quod perſonalis reſidentiæ munus non requirat, ob honeſtam illius ſuſtenta„ tionem conferri, ad ita locum habeat, ut ne tamen eo prætextu, cauſave „ vitæ honeſtæ ſubſtentandæ, plura quam duo Beneficia ſimplicia uni eidem„ que conferri liceat ſine conſenſu permiſſuve Sedis Apoſtolicæ.

At non deſunt alii exiſtimantes ſanctionem Concilii Tridentini locum ſibi non vindicare, quoties fructus utriuſque Beneficii victui ſuppeditando non ſufficiant, proindeque hoc caſu poſſe Epiſcopum uni conferre plura etiam quam duo Beneficia. Hæc eſt opinio *Navar. conſil.10. & conſil.35. de Præbend, & in Manual. cap.25. n.129. Hojed. de incompatibil. par.2. cap.1. a n.24. ad 36.*

Quinimo *Garz. de Benef. par.11. cap.5. n.323. & ſeqq. & Gonzal. in cap. De multo n.3. de Præben. Hojed. de incompat. Benef. par. 1. cap 19. n.1. in fin. & 45. & ſeqq.* affirmant conſuetudinem vigere in Hiſpania, ut Epiſcopi etiam poſt Concilii Tridentini promulgationem conferant uni Clerico plura Beneficia, & omnia retineantur a Beneficiario, etiamſi unum ſit ad honeſtam ſubſtentationem ſufficiens, dummodo alioquin non ſint incompatibilia.

At quidquid ſit de hujnſmodi conſuetudine in facto, ejus tamen vim optimis rationibus improbant *Barboſ. de offic. & poteſt. Ep ſc. par.3. alleg.62.n.9. Piring. in Decret. tom.3. lib 3. tit.5. ſect.4; n.127. Parſ. de reſignat. lib.5. qu.6. n.119. & ſeq. Fagnan. in cap. Quia in tantum n.17. & ſeq. de Præbend., & in cap. Cum omnes n.17. de Conſtit.*

Itidemque habenda ob oculos eſt Conſtitutio S. Me. Innocentii XIII. pro Eccleſiaſtica Diſciplina in Hiſpanis Regnis edita, & a S. M. Benedicto XIII. confirmata, ubi in §.27. derogatur conſuetudini etiam centenariæ, atque immemorabili, quæ ſit contraria ſanctionibus S. Concilii Tridentini, niſi tamen forſan conſuetudinis aut præſcriptionis materia capax ſit, atque inſuper conſuetudo aut præſcriptio immemorabilis probata jam ſit, & admiſſa a competente Judice per rem judicatam ut in *Append. Conc. Rom. pag.235.*

Quo vero ad ſententiam Sac. Congregationis, reſponſum ſemper ab ea fuit, non licere Epiſcopo conferre uni præter duo Beneficia, etiamſi utriuſque reditus non æquarent competentem Beneficiarii ſubſtentationem, ut videre eſt in pluribus Reſolutionibus, quas referunt *Garz. loco cit. n.310. Monacell. Tom.1. tit.2. For.20. num.2.* Conſonat, & aliud reſcriptum editum in Aquilana 14. Auguſti 1632. his verbis „ Sac. Congregatio reſpondit ad primum, Epiſcopum „ habenti unum ſimplex Beneficium non ſufficiens ad illius ſubſtentationem „ poſſe aliud ſimile conferre; ſed non poſſe plura, quamvis ſimplicia, uſque „ ad ejus ſufficientem ſubſtentationem eidem conferre. Ad ſecundum idem, „ quod ſuperius de Beneficiis liberis, judicandum eſſe de Beneficiis juriſpatronatus

„ natus laicorum „ *ut in lib.14. Decret.pag.653.* Et in Curzolen. 13. Maii 1651. in hæc verba -- *Episcopus supplicat pro resolutione infrascripti Dubii. An ab Episcopo absque dispensatione Apostolica possit permitti retentio trium Beneficiorum simplicium de jurepatronatus laicorum sub eodem tecto non existentium, & quorum reditus non sufficiunt ad congruam substentationem* - Sac. Congregatio respondit - *Episcopum permittere non posse, ut in lib.19. Dec. pag 126.*

Hoc autem Decretum valet etiam ad refutandam opinionem nonnullorum censentium dispositionem Sac. Concilii Tridentini non comprehendere Beneficia juris patronatus laicorum, tametsi hanc opinionem satis evertunt etiam *Barbos. de Episc. par.3. alleg.62. n.11, & ad Concil. Trid. cap 17. Sess.24. nu 8. Monacell. form. leg. par 2. Tit.15. form.1. n.19. Rot. dec.266. n.6. par.15. dec.281. n. 19. & seq. par.19.* Quod tamen intelligendum est, nisi in fundatione cautum fuerit, quod simul cum aliis Beneficiis retineri possint, ut iidem Doctores declarant.

Controversum itidem est, an si primum Beneficium sit ad congruam subsistentationem insufficiens, veti a S Concilio censeatur retentio illius cum secundo Beneficio, quod per se sit sufficiens, adeout per retentionem secundi sufficientis, vacet primum insufficiens, vel sit Beneficiarius eo privandus per sententiam. Tractat hanc quæstionem, & in partem affirmativam inclinat *Garz. de Benef. par.11. c.5. n.302. & seq.* Sed videnda de hoc valde ancipiti articulo sunt ea, quæ olim in hac S. Congregatione cum magna suffragiorum discrepantia fuisse discussa, narrat *Fagnan. in cap. Cum jam dudum a n.55. ad 59. de Præbend.*

Ad hæc in dubitationem venit, quænam ratio servari debeat in judicio faciendo de sufficientia, vel insufficientia Beneficii ad congruam, honestamque substentationem. Plures quidem Doctores ajunt certam de hoc regulam non esse constitutam, sed ab æquo Episcopi arbitrio pendere; inspectis nimirum more regionis, qualitate loci, & conditione personæ, ut apud *Paris. de Resign. Benef. lib.5. qu.6. a n.131. ad plures sequen. Barbos. de Episc. d. alleg.62. num.11. Antonell. de jurisb. & oner. Cleric. par.3. cap.27.n.7. Gavant. in Manual. Episc. §. Beneficiorum pluralitas n.14., & seq. Hoied. de incompat. Benefic. par 1.cap. 19 n.22. & seqq. Rot. d. dec.281. n.27. par.19. rec.* Imo vero *Gonzal. ad reg.8. Cancell. Gloss.15. n.39.* inquit unumquemque sibi circa id judicem esse futurum.

Sed cum id nimis magnum videatur inicere posse periculum, considerandum est, an potius norma congruæ substentationis, ad quam fructus Beneficii sufficiant, petenda ind scriminatim sit ab ea annui proventus quantitate, quæ sive juxta Taxam Synodalem, sive, ea deficiente, juxta morem regionis judicetur sufficiens pro Clericis ad Sacros Ordines promovendis. Etenim Tridentini Patres in *cap.2. Sess.24. de Ref.* ubi actum fuit de promovendis ad Sacros Ordines usi sunt iisdem verbis, honestam substentationem enunciantibus, quæ deinde adhibuere *in cap.17. Sess.24. de Ref.* ubi interdicta fuit pluralitas Beneficiorum. Verum tamen *Fagnan. in cap. Episcopus a n.7. ad 15. de Præbend.* non unum atque idem judicium facere videtur de interpretatione sufficientiæ ad effectum promotionis ad SS. Ordines, ac ad effectum retentionis plurium Beneficiorum, aut vetitæ aut permissæ.

Videndum modo superest, quid sit consectarium prohibitioni de pluralitate Beneficiorum etiam simplicium. *Fagnan. in cap. De multa num.4. & in cap. Cum jam dudum a num.51. ad 55. de Præben.* ait, quod si quis, possidens Beneficium simplex, & sufficiens, acquirat possessionem alterius itidem simplicis, vacat primum ipso Jure, testaturque ita fuisse sæpius responsum ab hac S. Congregatione. Idemque etiam tradunt *Barbos. ad Concil. sess.24. cap.17. n.9. & de Episc. alleg 62. n.3. Garz. de Benef. par.11. cap.5. sub num.282. Antonel. de Jurib. & oner. Cleric par.3. cap.27. n.8. Gavant. Manual. Episc. loco cit. num.6.*

Præterea si Ordinarius conferat tertium Beneficium habenti duo simplicia aliàs ad substentationem insufficientia, collationem quidem tertii esse validam; sed si tertium sit sufficiens, vacare illa duo priora Beneficia; si vero sit insufficiens, teneri provisum dimittere alterum ex illis; & si possessionem amborum retinuerit

nuerit, ambo vacare, decisum referunt *Barbos. ad Concil. d. cap.17. n.10. & de Epis. alleg.62. n.8. Garz. de Benef. pa.11. cap.5. n.310. Rot. dec.281. n.23. & seq. par.19. rec.* At nihilominus *Fagnan. in d. cap.Cum jam dudum n.70. & seq de Præben.* censet collationem tertii Beneficii factam ab Episcopo illi, qui jam habeat duo insufficientia, esse nullam atque irritam, quia Sac. Concilium in *dicto cap.17. sess.24.* cum tribuat Ordinariis facultatem conferendi duo ad summum Beneficia, necessario intelligitur prohibere collationem tertii; ac tacite irritare, si quid secus factum fuerit.

Rursus si possidens Beneficium ad honestam subsistentationem sufficiens obtineat ab Episcopo alterum sine Apostolica dispensatione, primum per assecutionem secundi ipso Jure vacare, & ex retentione utriusque Beneficii cum perceptione fructuum per biennium, utrumque Beneficium ipso Jure vacare, definitum ab hac Sac. Congregatione affirmat *Barbos. loco proxime cit. num.12* cum enim S. Concilium *in cap.4 sess.7. de Ref.* privationis ipso jure subeundæ pœnam imposuerit retinentibus Beneficia quomodocumque incompasibilia; ac deinde in *cap.17. sess.24.* sanciverit, primum Beneficium sufficiens esse incompatibile cum secundo, hinc pœna in prædicto alio *cap.* inflicta afficere videtur et am retinentes primum Beneficium sufficiens cum secundo absque Apostolica dispensatione, ut notat *Fagnan. in cap. Cum jam dudum n.36. & seq. de Præben.*

Quamobrem S. Congregatio in *Aquilana 14. Augusti 1732.* ad Dubium sic propositum - *Obtinens Beneficium Ecclesiasticum sufficiens ad honeste subsistendum, fuit institutus ab Episcopo ad aliud Beneficium Jurispatronatus ad præsentationem Patroni laici, & utrumque Beneficium retinuit, eorumque fructus percepit per duos annos absque dispensatione Apostolica. Quæritur quodnam ex dictis Beneficiis vacaverit.* Respondit -- *Utrumque ipso Jure vacasse* - ut in *lib.14. Dec. pag.653.*

Postremo, & illud est animadvertendum, quod Regula de Triennali possessore non suffragatur ei, qui sine Apostolica dispensatione obtinuerit ab Episcopo secundum Beneficium, postquam possidebat primum sufficiens, aut cui Episcopus contulerit plura quam duo Beneficia etiam insufficientia, ut declaravit eadem Sac. Congregatio in mox citata *Aquilana*; ubi cum fuisset quoque quæsitum -- *An præsumpta dispensatio, in qua fundatur Regula de triennali, habeat locum contra Decreta Sacri Concilii Tridentini cap.4. sess.7. & cap.17. sess. 24. & Ca.15. sess.25. de Ref. itaut possidentes Beneficia contra dispensationem dictorum, decretorum ex tali præsumpta dispensatione suam possessionem tueri valeant* Rescriptum fuit -- *Non habere locum contra dicta Concilii Tridentini Decreta* -- Deindeque in eodem *lib.14. Dec. pag.653.* sic notatum legitur: *Quæ declaratione ad Sanctissimum relata, Sua Sanctitas dixit bene Congregationem censuisse, atque ita exequendum esse* -- Idque ipsum luculenter probat *Fagnan. in cap. De multa a num.48. ad 52. de Præben* ubi etiam refert aliam similem S. Congregationis resolutionem. Sunt tamen, qui putant ex decennali retentione Beneficiorum, ob pluralitatem vel aliam causam incompatibilium, inducí præsumptionem impetratæ dispensationis Apostolicæ, ut videre est apud *Antonell. de Jur. & oner. Cler. par.3. cap.27. num.6. Paris. de resign. Benef. lib.3. qu.6. n.74. Barbos. de Offic. Epis: alleg.62. n.30 Fermosin. de Offic. Eccl. ad cap. fin. de Fil. illeg. qu.3. n.20.*

Hæc ex officio visa sunt præmittenda. Nunc vero exponentur Dubia, de quibus hanc Sac. Congregationem supplex consulit Episcopus.

I. An liceat Episcopo conferre uni atque eidem plura quam duo Beneficia compatibilia, si nec duo sufficiant ad congruam subsistentationem.

II. An qui jam possident absque dispensatione plura, quam duo Beneficia compatibilia, & conjunctim insufficientia ad congruam subsistentationem, cogendi sint ab Episcopo, ut vel dispensationem illam petant vel cetera Beneficia præter duo dimittant.

III. Utrum possidentes plura Beneficia sufficientia cogendi sint, vel ad impetrandam Apostolicam dispensationem, vel ad dimittenda cetera Beneficia ultra unum sufficiens.

IV. An

IV. An si possidenti unum Beneficium insufficiens conferatur ab Episcopo aliud per se sufficiens, retineri possit utrumque.

V. An dispositio Sac. Concilii Tridentini circa pluralitatem Beneficiorum locum habeat etiam in Beneficiis juris patronatus Laicorum.

VI. An eadem dispositio habeat locum etiam in Cappellaniis, quæ conferuntur in titulum.

VII. An ad effectum retentionis indigeat Apostolica dispensatione etiam ille, cui ex vocatione Fundatoris competat jus vel ad duo Beneficia, quorum unumquodque sit per se sufficiens, vel ad plura quam duo insufficientia.

VIII. An, & quomodo regulari debeat sufficientia Beneficii ad congruam substentationem.

IX. An in præmissis contraria consuetudo, quatenus vigeat, sustineatur, & si servanda.

Non proposita.

Die Sabbathi 26. Januarii 1732.

ABULEN. BENEFICIORUM. In Congregatione habita die 12. exeuntis Mensis defuit spatium proponendi ac discutiendi Causam hanc, quæ non mediocris est momenti ad canonicam disciplinam conservandam. Cum vero hodierno examini subjiciatur, visa est addenda resolutio, quæ prodiit in *Bitetlen. 6. Decembris* 1721. Cum enim in ea fuerint proposita tria hæc Dubia. *Sess. 24. c. 17. de ref.*

I. An obtinens primum Beneficium, sive liberæ collationis sive de Jurepatronatus laicorum, ad sui substentationem sufficiens, possit absque dispensatione Apostolica retinere secundum de Jurepatronatus laicorum.

II. An obtinens duo Beneficia sive liberæ collationis, sive de Jurepatronatus laicorum, minime sufficientia ad congruam substentationem, possit retinere tertium, & quartum de Jurepatronatus laicorum absque dispensatione Apostolica.

III. An id, quod procedit in retentione Beneficiorum, procedere etiam debeat in legatis piis, & Cappellaniis de Jurepatronatus laicorum.

Sac. Congreg. ad omnia respondit, *negative*, ut in *lib. 71. Decret. pag. 555.*

Dignentur itaque Eminentiæ VV. resumpto Folio superioris Congregationis, decernere.

I. An liceat Episcopo conferre uni atque eidem plura quam duo Beneficia compatibilia, si nec duo sufficiant ad congruam substentationem.

II. An qui jam possident absque Apostolica dispensatione plura quam duo Beneficia compatibilia, & conjunctim insufficientia ad congruam substentationem, cogendi sint ab Episcopo, ut vel dispensationem illam petant, vel cetera Beneficia præter duo dimittant.

III. Utrum possidentes plura Beneficia sufficientia cogendi sint vel ad impetrandam Apostolicam dispensationem, vel ad dimittenda cetera Beneficia ultra unum sufficiens.

IV. An si possidenti unum Beneficium insufficiens conferatur ab Episcopo aliud per se sufficiens, retineri possit utrumque.

V. An dispositio Sac. Concilii Tridentini circa pluralitatem Beneficiorum locum habeat etiam in Beneficiis Juris patronatus laicorum.

VI. An eadem dispositio habeat locum etiam in Cappellaniis, quæ conferuntur in titulum.

VII. An ad effectum retentionis indigeat Apostolica dispensatione etiam ille, cui ex vocatione Fundatoris competat Jus, vel ad duo Beneficia, quorum unumquodque sit per se sufficiens, vel ad plura, quam duo insufficientia.

VIII. An, & quomodo regulari debeat sufficientia beneficii ad congruam sustentationem.

IX. An in præmissis contraria consuetudo, quatenus vigeat, substineatur, & sit servanda.

Dabitur resolutio in Casibus particularibus, servata dispositione S. Concilii Tridentini.

Sess. 6. c. 15. de ref.

MONOPOLITANA JURIS VISITANDI. Controversum diu fuit inter Episcopum Monopolitanum, & Curiam Ecclesiasticam Fasani, num binæ Ecclesiæ, de quibus visitandis agebatur, sitæ essent in Diœcesi Monopolitana, an vero in Territorio Fasanensi. Itaque in Congregatione habita die 1. Septembris superioris anni propositum fuit hoc Dubium. *An Ecclesia sub titulo B. Mariæ de Madia erecta in tenuta vulgo nuncupata* Torre Spaccata, *& altera sub invocatione B. Mariæ de Rosario, erecta in Tenuta appellata* Torre longa *sint in Diœcesi Monopolitana, itaut jus illas visitandi spectet privative ad Ordinarium Monopolitanum.* Responsumque fuit - *Affirmative.* Sed quia Curia Fasanensis de suis Juribus docere tunc neglexerat, iterum proposita fuit Causa die 17. Novembris; cumque eadem Curia resolutionem differri postulasset, annuit Sac. Congregatio, *non retardata tamen interim executione resolutionis jam editæ.* Nunc vero tandem documentis ab ea in medium prolatis, discutiendum erit.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 1. Septembris 1731.

In decisis; & amplius.

Sess. 24. c. 1. de ref. Matr.

PRAGEN. MATRIMONII. Comes Joannes Josephus de Kaunitz, & Comitissa Maria Joanna de Vvlassin, post initum anno 1717. Matrimonium, decem totos annos convixerunt. At deinde facta thori separatione, tandem communibus precibus humiliter petierunt a SS. D. N. ut infaustum conjugium, ratum quidem, sed non consummatum, summa sua potestate dignaretur rescindere, uti fusius expositum fuit in Folio Congregationis habitæ die 7. Julii anni proxime transacti, in qua tamen dilata fuit Resolutio, ut interim quædam scitu digna possent accuratius investigari.

Ex literis igitur super scriptis ab Ordinario Pragensi dilucide confirmatur, ullam conciliandorum animorum spem affulgere; Jam enim irrito conatu in id incubuerunt Propinqui, & Amici. Potissimum vero Mulier extrema quæque se potius laturam denuntiavit, quam ut ad Mariti domum revertatur. Quamobrem gravia pertimescenda videntur dissidia inter Familias, aut cognatione, aut necessitudine conjunctas cum utroque conjuge, qui in Bohemico Regno tum stirpis claritate, tum opibus pollent, nisi Sedis Apostolicæ pietas postulatæ dispensationis remedium benigne impertiatur.

Partes autem EE. VV. erunt deliberare, num satis constet de matrimonii non consummatione, ac de causis ad indulgendam dispensationem requisitis, deindeque pronunciare.

An sit consulendum Sanctiss. pro dispensatione?

Negative.

Sess. 2. c. 14. de ref.

PISANA, SEU CLUSINA DUBIUM ORDINATIONIS. Blasii Antonii Cosci natale solum fuit Castellum Blentinæ intra fines Pisanæ Diœcesis, quod fuerat etiam Majorum suorum Patria. Ut vitæ subsidia commodius ille sibi compararet, anno 1701. e Blentina profectus Clusium venit. Ibi Clusinam fœminam sibi conjugem adjunxit, & anno 1705. Petrum Christoforum procreavit, qui in libro regeneratorum salutaribus aquis Baptismatis sic descriptus fuit - *Pietro Christoforo nato di legittimo Matrimonio di Biagio Antonio*

tonio Cosci di Bentina - Filium hunc, cum septimum ætatis annum attingeret, Pater ipse in Blentinam duxit: ubi propriam habebat domum, ibique eum reliquit in custodia Patrui, qui Parochialis Ecclesiæ Rector erat. Clusium deinde reversus Pater in ipsa, quam semper exercuerat, piscandi arte occupatus, aquis oppressus obiit anno 1717. Post ejus vero mortem, cum nihil Paternæ substantiæ reperiretur in Civitate Clusina, alii itidem duo Filii, quos ibi susceperat, se se receperunt in Blentinam.

Anno 1719. Petrus Christoforus Filius primogenitus. cujus mentio supra facta est, per supplicem libellum, Patrui manu exaratum, petiit a Pisano Archiepiscopo, ut inter Alumnos Seminarii Archiepiscopalis cooptaretur, nuncupans se talem - *Pietro Cristofaro di Biagio Antonio Cosci di Bentina suddito di V. S. Illustrissima*.

Voti compos factus, deinde Clericali Tonsura ab eodem Archiep. sub an 1721. fuit initiatus, ab eoque etiam suscepit an. 1722. Ordinem Ostiariatus, tum & alios Lectoratus, & Exorcistatus, tandemque an. 1729 Acolytharum. Cum vero interea fuisset assecutus Beneficium in Ecclesia Parochiali Blentinæ; ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem se promoveri postulavit ab Archiepiscopo. Sed cum hic moram aliquam interponendam censuisset, id ægre ferens Petrus Christoforus, inconsulto, & insalutato Archiepiscopo, Episcopum Clusinum adiit, & exhibitis literis Testimonialibus, quas de Vita, & Moribus ad alium finem impetraverat a Vicario Generali Archiepiscopi Pisani, obtinuit ab Antistite Clusino literas Dimissorias pro suscipiendis Sacris Ordinibus, quibus omnibus mox fuit initiatus ab Episcopo Pisciensi. Id cum resciviſſet Archiepiscopus, jussit Petrum Christoforum injudicium vocari, ut ei exercitium Ordinum ab alieno Episcopo susceptorum interdiceretur.

Hæc ex literis memorati Archiepiscopi excerpta sunt. At Episcopus Clusinus circa id etiam auditus, existimat Petrum Christoforum vere subditum sibi esse ratione propriæ originis. Contendit enim non fortuitam dici posse ejus nativitatem in Clusina Diœcesi, cum stabile Domicilium ibi constituisset Pater moratus per sexdecim annos usque ad obitum; quia etiam ibidem conduxisset publicos proventus, ac præsertim illum Custodis clavium Civitatis, quem alienigenis concedi vetitum est.

Porro cum Ordinarius proprius ad effectum suscipiendi Ordines sit ille, cui quis subjicitur ratione vel Originis vel Domicilii vel Beneficii, juxta Rescriptum Bonifacii VIII. in *Cap. Cumnullus de temp. Ordin. in 6.* non videretur ordinatus ab alieno Episcopo Petrus Christoforus, qui quamvis tum ratione Domicilii tum ob Beneficium subditus esset Archiepiscopo Pisano, erat tamen etiam subditus Episcopo Clusino ex causa propriæ originis; proindeque in ejus arbitrio positum erat Ordines suscipere a quo maluisset Antistite. Sed difficultatis cardo vertitur in hoc, an Petrus Christoforus per nativitatem, quæ contingit in Diœcesi Clusina, vere contraxerit legitimam subjectionem illi Episcopo.

S. M. Innocentius XII. in Constit. 44. quæ incipit - *Speculatores* §. 11. ita edixit: Subditus ratione originis is tantum sit, ac esse intelligatur, qui naturaliter est ortus in ea Diœcesi, in qua ad Ordines promoveri desiderat, dummodo tamen ibi natus non fuerit ex accidenti, occasione nimirum itineris, officii, legationis, mercaturæ, vel cujusvis alterius temporalis moræ, seu permanentiæ ejus Patris in illo loco, quo casu nullatenus ejusmodi fortuita nativitas, sed vera tantum naturalis Patris origo erit attendenda - *Deindeque subjungitur* - At si Pater in alieno loco, ubi ejus filius natus est, tamdiu ac eo animo permanserit, ut inibi vere domicilium de jure contraxerit, tunc non origo Patris, sed domicilium per Patrem legitime, ut præfertur, contractum pro ordinatione ejusdem filii attendi debeat, de qua saluberrima Constitutione egregie agit Eminentissimus Major Pœnitentiarius in *Comment. ad Constit. VII. Pii II. n.* 70. *& seqq. Tom.* 5.

Ut autem hac de re indicentur aliquæ Resolutiones hujus Sac. Congregationis,

in *Neapolitana, seu Anglonen. Ordinationis* 29. *Aprilis* 1702. agebatur de Clerico ad Sacros Ordines promovendo, qui Neapoli ortus fuerat ex Parte Anglonen. Hic vero per annos quadraginta commoratus fuerat Neapoli, ubi Tabbellonis Officium exercuerat, itemque nupserat fœminæ Neapolitanæ, & filios educaverat, quorum alter itidem in ea Civitate Matrimonium contraxerat cum Puella Neapolitana. At nihilominus, quia in Diœcesi Anglonen. domum instructam Pater semper retinuerat, plura prædia comparaverat, vectigalia solverat, eo etiam se conferre tempore feriarum consueverat cum filio, ac demum juratus declaraverat semper se eo fuisse animo, non ut domicilium Neapolis collocaret, sed illud in Patria Anglonen. retineret, Sac. Congregatio rescripsit, Ordinationem Filii spectare ad Episcopum Anglonen. præviis testimonialibus Archiepiscopi Neapolitani, ut in *lib.* 52. *Decret. pag.* 162.

In *Romana, seu Sutrina Ordinationis* 17. *Martii* 1708. propositus fuit casus de filio procreato in hoc Urbe a Patre, qui cum esset Civis Sutrinus, ibique avitas retinuisset facultates, Romæ tamen manserat per annos quinquaginta, semper addictus servitio Principis Justiniani. Decisum vero fuit Filium esse Ordinibus initiandum a Cardinali Vicario, ut in *lib.* 58. *Decr. pag.* 98.

Sed, & illud superest inspiciendum, an cum Petrus Christoforus Clericalem Tonsuram, & quatuor Minores Ordines suscepisset ab Antistite Pisano, deinde ei licuerit pro Subdiaconatu suscipiendo adire Episcopum Clusinum, posito etiam quod hic quoque sit ejus Ordinarius. Variationem in hoc esse licitam putant *Capon. controv.* 66. *nu.* 5. *Zipæus in consult. Canon. lib.* 1. *in Tit de ætat. & qualitat. Ordinan. consult.* 3. *Pirhing. Decretal. lib.* 1. *Tit.* 11. *sect.* 1. *n.* 30. *Tamburin. de Sacram. in gener. lib.* 7. §. 2. *n.* 16. *Dian. par.* 8. *Tract.* 2. *Resolut.* 9. Quamvis contrarium nonnullis Episcopis se consuluisse affirmet *Ricc. in prax. For. Eccles. par.* 1. *resol.* 276. eamdemque opinionem sectentur *Barbos. de Offic. Episc. par.* 2. *Alleg.* 4. *n.* 1. *Antonel. ae regim. Eccles. lib.* 2i *cap.* 1. *num.* 3.

At Sac. Congregatio cum in *Fundana Ordinum* 27. *Februarii* 1666. proposita fuissent hæc Dubia. I. An in suscipiendis minoribus Ordinibus sit permissa variatio; ita ut qui ab Episcopo Originis seu Domicilii Tonsura aut altero ex minoribus Ordinibus initiatus fuit, possit ad alium Ordinem minorem ab Episcopo Beneficii promoveri. II. An sit permissa variatio in ascensu ab Acolythatu ad Subdiaconatum. III. An sit permissum Subdiacono in promotione ad Diaconatum, vel Diacono in promotione ad Sacerdotium variare. *Respondit* - Variationem in unoquoque ex prænarratis casibus (dummodo non in fraudem fiat) licitam esse, ut in *lib.* 25. *Decr. pag.* 52.

Hæc itaque esse potest commoda ratio conciliandi dissidentes Doctorum opiniones, ut scilicet variatio bona fide facta liceat, secus vero si in fraudem, ut observat *Eminentissimus Petra Tom.* 1. *ad Const. unic. Urban. II. sect.* 1. *num.* 46.

Atque huc spectare videtur, quod Sac. Congregatio in *Mutinen.* 26. *Januari* 1658. ad Dubium ita conceptum - *An laico, cui a proprio Episcopo fuit denegata prima Tonsura, possit ipsa prima Tonsura conferri, vel concedi literæ Dimissoriales ab Ordinario alterius Diœcesis, coram quo ipse laicus præsentatus fuit ad Beneficium Ecclesiasticum*: Rescripsit. *Non posse*, ut in *lib.* 21. *Decret. pag.* 166. Et in *Aversana, seu Casertana Ordinationis* - cum quidam laicus prima Tonsura initiari petiisset ab Episcopo Originis, & Domicilii, & ab eo repulsam passus, deinde fuisset Clericali militiæ adscriptus ab alio Episcopo, in cujus Diœcesi fuerat præsentatus ad tenue Beneficium simplex, discusso Dubio - *An Ordinans, & Ordinatus inciderint in pœnas Statutas in cap.* 8. *sess.* 23. *de ref.* Sac. Congreg. *die* 26. *Septembris* 1693. respondit - *Affirmative*, ut in *lib.* 43. *Decret. pag.* 127. & 491.

Ut autem opportunum fieri Judicium possit de casu, qui nunc in quæstionem venit, non abs re erit exscribere quidquid in suis literis inquit Pisanus Archie-

chiepiſcopus, videlicet - Ordinatus Acolythus paulo poſt petiit a me ordinari Subdiaconus ad titulum cujuſdam Beneficii, quod obtinuerat in eadem Eccleſia Bientina; ſed cauſis animum meum tunc moventibus, & ut illum magis probarem, ac meæ conſcientiæ conſulerem, renui ſtatim exaudire &c. Ægre ferens Orator, quod ſtatim ejus voluntati non indulſiſſem, fere indignatus abiit, & ab eo die non ſolum ad me amplius non rediit, ſed ab eo tempore non amplius illum vidi. Solum de menſe Octobris anni præteriti audivi, quod Bientinam reverſus erat fere exultans, quod me nolente illum Subdiaconum ordinare, ad Presbyteratum me invito ordinatus redibat, extortis literis Teſtimonialibus ad alium finem a meo Vicario Generali.

Determinandum igitur ab EE. VV. erit.

An Petrus Chriſtoforus fuerit licite ad Sacros Ordines promotus cum literis Dimiſſoris, Epiſcopi Cluſini, & ſine literis Dimiſſoriis Archiepiſcopi Piſani.

Affirmative ſed Petrum Chriſtophorum eſſe ſuſpendendum ab exercitio Ordinum ad tempus arbitrio Sac. Congregationis.

LARINEN. DECRETORUM SYNODALIUM. Habita per Epiſcopum anno 1728. Diœc. ſana Synodo, de pluribus Decretis in ea editis, quaſi nimirum gravibus, querimoniam detulerunt ad hanc Sac. Congregationem Presbyteri duarum tantum Eccleſiarum, videlicet S. Mariæ in Sylvis, & S. Mercurii, exiſtentium in Oppido vernacule appellato - *Terra Capriola*, ceteris totius Diœceſis Eccleſiaſticis omnino acquieſcentibus. Quænam vero ſint ea, quibus reclamatum fuit, ex ſubjectis Dubiis cognoſci poterit. *Seſſ. 2. c. 24. de reſo*

Sed cum die 3 Januarii 1730. prodiiſſet hoc Reſcriptum - *Sanctiſſimus mandavit ſervari Conſtitutiones Synodales, & Taxam Beneventanam*, ſuperſederunt reclamantes. Ab humanis autem rebus erepto ſa. me. Benedicto XIII impetrarunt a SS. D N. facultatem denuo exponendi ea, quæ in memoratis Decretis moderationem poſtulare contendunt. Itaque operæ pretium viſum eſt, aliqua hic annotari, quæ ad propoſitas quæſtiones attinent.

Circa I & II. Dubium hac Congregatio pluries cenſuit, non eodem modo, atque indiſcriminatim ubicunque Eccleſiaſticos eſſe cogendos, ut collationinibus pro diſcuſſione caſuum ad Conſcientiæ Forum ſpectantium interſint; ſed eos, qui animarum curæ præpoſiti ſunt, itemque omnes Presbyteros, qui confeſſiones excipiunt, compelli ad id poſſe; ceteros vero eſſe quidem monendos, & adhortandos, non tamen cogendos. Ita (aliis antiquioribus Decretis prætermiſſis) reſolutum fuit in *Civitatis Plebis conferentiæ caſuum* 15. *Martii* 1692. in qua propoſito Dubio - *An Epiſcopus poſſit compellere Canonicos, Confeſſarios, ceteroſque Presbyteros Cathedralis ſub pœna pecuniaria, ut accedant ad Congregationem caſuum Conſcientiæ* - Reſcriptum fuit - *Poſſe compellere omnes Sacerdos Seculares Confeſſarios, etiamſi ſint Canonici; ceteros vero non poſſe compellere, ſed hortari*, ut in lib. 42. *Decret. pag.* 147.

In Ariminen. Conferentiæ Caſuum Conſcientiæ agebatur de Decreto Synodali, per quod jubebantur hujuſmodi Congregationibus intereſſe *Sacerdotes cuiuſcunque conditionis, Curati, Oeconomi, Confeſſarii, Clericique omnes in Sacris conſtituti, ſub pœna Julianorum trium locis Piis applicanda*. Cum autem reclamantibus Dignitatibus, & Canonicis Eccleſiæ Cathedralis die 18. Junii 1699 examinatum fuiſſet, an ii cogi poſſent, Sac. Congregatio reſpondit - *Dandum eſſe Decretum in prædicta Civitatis Plebis*, ut in lib. 49. *Decr. pag.* 251.

Recentius vero in *Acerrarum die* 23. *Auguſti* 1727. inter cetera Dubia fuit propoſitum V. his verbis. An pœna ducatorum duodecim, impoſita per Epiſcopum adverſus Canonicos non intervenientes Congregationi Caſuum moralium, & Sacrorum Rituum ſubſtineatur; ſive potius ſit moderanda - *Reſcriptum fuit* - Pœnam eſſe reducendam ad ſolutionem unius ducati pro qualibet vice, *ut lib.* 77. *Decret. pag.* 518.

In

In Conſtitutione, quam anno 1723. pro Hiſpanis Regnis edidit ſa. me. Innocentius XIII. quæque ſequenti anno 1724 confirmata fuit a ſa. me. Benedicto XIII. §. 7. ſic habetur (*Enixe hort mur, ut Epiſcop. &c. ac inſup. r ſatagant, ut omnes Eccleſi ſtici prædicti*) videlicet Clerici tam in minoribus quam in majoribus Ordinibus conſtituti, atque etiam Presbyteri, tametſi Beneficia vel Officia Eccleſiaſtica non habentes, de quibus próxime ſupra actum fuerat) *etiam collationibus habendis coram Parochis ſuis, vel aliis ab Epiſcopo deputatis, ſuper caſibus Conſcientiæ Forum concernentibus, & ſuper Ritibus ac Cæremoniis ſa ris interſint.*

Denique recognoſci etiam poſſunt, quæ ſancita fuerunt in poſtremo Concilio Romano *Tit.* 15 *Cap.* 29

Circa materiam III Dubii Sac. Concilium Trid *in cap.* 16. *Sſſ* 23. *de ref.* ita ſtatuit. Nullus in poſterum ordinetur, qui illi Eccleſiæ aut loco, pro cujus neceſſitate aut utilitate aſſumitur, non adſcribatur, ubi ſuis fungatur muneribus, nec incertis vagetur ſedibus. Quod ſi locum inconſulto Epiſcopo deſeruerit, ei Sacrorum exercitium interdicatur - *Verba autem illa* - inconſulto Epiſcopo - *ſignificare ſine conſenſu Epiſcopi, inquit Fagn. in cap. Admonet. n.* 15. *de renunc. ubi hæc etiam ſubjicit* - Cavendum eſt a modernis Collectoribus, dum dixerunt Presbyteris, & Clericis non habentibus Beneficium in titulum perſonalem reſidentiam requirens, licitum eſſe ire quo velint, & Ordinarios teneri eis literas commendatitias concedere; Hoc enim eſt contra præcitatum Concilii Decretum.

In Terracinen. die 19. *Februarii* 1628. Sac. Congregatio hæc edidit reſcripta - Ad I. & II. reſpondit Epiſcopum potuiſſe edicere, ne Curati, Dignitates, & Canonici ſine ejus licentia abeſſe poſſint - Ad III. ſimiliter poſſe Epiſcopum edicere, ne ex Diæceſi abſint ſine illius licentia, quam tamen ipſe abſque rationabili cauſa denegare non debet - Ad IV Reſpondit poſſe edicere, quominus Presbyteri, & Clerici ſervitio alicujus Eccleſiæ adſcripti abeſſe poſſint abſque ejus licentia; ſi autem ipſe irrationabiliter illam denegaverit, recurrendum ad Sac. Congregationem, cujus erit juxta caſuum contingentiam providere - Ad V. hujuſmodi prohibiti nes ſub pæna pecuniaria eſſe Epiſcopo permiſſas contra Parochos, & curam animarum habentes; quo vero ad Canonicos, & Beneficiatos pænam eſſe reſtring endam ad præſcriptum Sac Concilii Tridentini - VI. Quo vero ad Presbyteros, & Clericos adſcriptos, ſatius duxerunt Illuſtriſs Patres nihil generatim ſtatuendum; ſed in caſu præſenti ſcribendum Epiſcopo, ut ſervet Decreta Sac. Concilii Tridentini *cap.* 16. *ſeſſ.* 23. *de ref.*, *ut in lib.* 13. *Decret. pag.* 405.

In Melevitana Synodi cum impugnaretur Conſtitutio Synodalis, ſic de Eccleſiaſticis habens - Incertis non vagentur ſedibus, a Diæceſi non diſcedant, nec a ſervitio Eccleſiarum, quibus ſunt adſcripti, ſe abſentent quacunque de cauſa, etiam animo alibi commorandi, niſi prius obtenta a nobis vel noſtro Vicario Generali licentia ſcripto exarata Sac. Congregatio die 14. *Junii* 1707. *Reſcripſit ſuſtineri, ut in lib.* 57. *Decret pag.* 205.

Quo vero ad Rectores animarum, de quibus agit Sac. Concilium Trid. in *cap.* 1. *ſeſſ.* 23. *de ref.* conſtitutum fuit in Concilio Romano *tit.* 17. *cap* 6 eos abeſſe a Parochiali ſtatione non debere ultra biduum ſine licentia Epiſcopi, vel ejus Vicarii Generalis; & inobedientes eſſe mulctandos ab Epiſcopis ſubtractione fructuum Parochialium juxta tempus abſentiæ.

Circa IV. & V. Dubium, præter id, quod ſtatuitur a Sac. Concilio Trid. *c.* 12. *ſeſſ.* 24. *de ref.* conſiderari poteſt reſolutio edita a Sac. Congregatione in *Jadren.* 9. *Maii* 1626. *his verbis* - Sac. Congregatio, tametſi declaraverit nullam requiri licentiam ad hoc, ut Canonici abeſſe poſſint in menſibus ab eodem Concilio permiſſis, cenſuit tamen hanc declarationem non vindicare ſibi locum, quoties Canonici abeſſe volunt extra Diæceſim, ac proinde hoc caſu Epiſcopi licentiam eſſe obtinendam: Ceterum Epiſcopum non debere illam abſque rationabili cauſa denegare, ut in *lib.* 12. *Decret. pag.* 353. Accedit,

cedit, & alia Resolutio, quæ prodiit *in Acerrarum 23. Augusti 1727. in qua d sc ssa fuerunt duo hæc Dubia* - An Canonicis Ecclesiæ Cathedralis liceat ab eorum Diœcesi abesse absque licentia Episcopi, & quatenus negative. An substineatur edictum Reverendissimi Episcopi, etiam quoad absentiam paucorum dierum, & respective trium Mensium, a Sacro Concilio Tridentino concessorum - *Fuitque resolutum* - Ad I. Negative sub pœna ducatorum quinque tantum in casu contraventionis, & *in* subsidium, suspensionis. *ad II provisum* - ut in d *lib. 77. Decr. pag.* 518.

Circa VII. Dubium, in ea sententia videntur esse Doctores, ut si agatur de instituenda nova Dignitate, quæ in tali Ecclesia antea non fuerat, nequeat Episcopus id facere, sed ejus erectio sit impetranda a Sede Apostolica: Si vero agatur de redintegranda Dignitate, quæ aliquando fuerit in tali Ecclesia, sed deinde defierit, possit Episcopus illam instaurare cum assensu Capituli, quemadmodum docent *Abb. in Cap. Cum accessissent n. 4. de Constit. Fagnan. in cap. Dilecto n. 27 de Præben. Corrad. in prox. Benef. lib. 2 cap. 2. n 28. & seqq Lotter. de Re Benefic. lib. 1. q. 5. num. 14. cum duobus seqq. Eminentissimus Petra in Comment. ad Constit. 2. Eugenii III. sect. unic. n. 35. Tom. 1.* Quin etiam Canonicos supranumerarios creare non posse Episcopum absque consensu Capituli, respondit Sac. Congr. *in Fulginaten. 26. Februarii* 1639. ut in *lib. 16. Decr. pag.* 160.

Ad rem IX. Dubii facere potest Decretum editum *in Montis Falisci onerum Parochialium* 8. *Maii* 1706. Cum enim Canonici participarent Decimas, ceteraque emolumenta Parochialia, & tamen recusarent auxiliarem præstare manum Priori Ecclesiæ Collegiatæ, substinenti officium Parochiale, propositum fuit hoc Dubium - *An, & quomodo Canonici Capitulares in exercitio curæ animarum Priorem coadjuvare teneantur* - Rescriptumque fuit - *Teneri ad formam sententiæ Episcopi, ut in lib. 56. Decret. pag.* 148.

De hac itidem quæstione actum fuit in alia Causa *Caputaquen.* ideoque *die* 14. *Maii* 1729. cum disceptata fuerint hæc Dubia - VI An Presbyteri Ecclesiæ Parochialis, & Receptitiæ, participantes de Decimis prædialibus, teneantur per turnum assistere cuilibet moribundo juxta Decretum Episcopi; vel potius teneantur tantum coadjuvare eumdem Parochum, ejusque Substitutum in concursu seu copia ægrotantium, & quatenus affirmative. VII. An illi, qui assistere renuunt, sint punctandi super eisdem Decimis. *Prodiit hæc resolutio* - Ad VI. Presbyteros hortandos esse, non cogendos, nisi in casu necessitatis. Ad VII. Affirmative in casu necessitatis, ut in *lib. 79. Decret. pag* 230.

Animadvertendum tamen est, quod Episcopus in Synodali Decreto, cui nunc reclamatur, Sacerdotes quoscunque fuit solum adhortatus, ut Parochis assisterent; id autem mandavit dumtaxat Portionariis, videlicet iis, qui æque cum Parocho participant Decimas, ceteraque emolumenta Parochialia; Sic enim habet Decretum - Assistant ergo omnes Sacerdotes, præsertim de numero Participantium, Parochis, & eos, ubi poterunt, non autem in administratione Sacramentorum sine nostra licentia, coadjuvent, prout ipsos ad id paterne, & enixe adhortamur, & quoad Participantes etiam mandamus.

Idque ipsum approbasse visa est Sac. Congregatio pro Diœcesi Montis Marani, quæ est in Provincia Ecclesiæ Beneventanæ, cujus itidem suffraganea est Ecclesia Larinen. in literis quippe datis die 2. Augusti 1727. ad Episcopum Montis Marani Sac. Congreg. sententiam suam sic aperuit - Delata est ad hanc Sac Congregationem Concilii notitia, quod Amplitudo tua laudabiliter curat, ne desint Operarii pro Doctrina Christiana edocenda, quodque nonnulli Sacerdotes, etsi de Decimis participent, renuant Parochum in adeo pio, & necessario exercitio coadjuvare; Quamobrem EE. PP. operosum Amplitudinis tuæ Zelum summopere commendantes, ei præsentes dari voluerunt in eum finem, ut in omnibus executioni mandari faciant Edictum Sanctissimi

D. N.

D. N. editum anno 1693. & impreſſum poſt decimum tertium Concilium Provinciale Beneventanum, *ut in lib. 27. literarum*.

Circa XI. & XII. Dubium, obſervandum occurrit legem in hac Synodo latam non eſſe novam, ſed ibidem confirmari conſtitutionem anno 1690. editam a Prædeceſſore Epiſcopo. Cumque Presbyteri Eccleſiæ S. Mariæ in Silvis tunc reclamaſſent eidem Conſtitutioni, ut nunc quoque ipſam impugnant, tamen Sac. Congregatio *die* 22. *Decembris* 1691. eam approbavit, & ſervari mandavit, ut in *lib.* 41. *Decr. pag.* 328. *&* 370. Quia tamen Reſcripto addita fuerat clauſula ad mentem, hæc fuit ſic declarata, ut Epiſcopus hortari, non autem cogere poſſet Presbyteros ad vacantes portiones inſtituendos, ut haberent requiſita cantus Gregoriani, ſervitii triennalis Eccleſiæ, & frequentationis Caſuum Conſcientiæ. Sed deinde 10. Maii 1692. Sac. Congregatio reſcripſit diſtinguendo inter Presbyteros ordinatos ante memoratam Synodum, & alios ſacris Ordinibus initiatos poſtea; nam quoad priores declaravit, Portiones eſſe aſſignandas juxta eorum antiquitatem, deinceps vero quoad alios poſt dictam Synodum ordinatos mandavit ſervari conditiones in ea præſcriptas, ſi commode fieri poſſet. Et in hac quoque ſententia perſtitit die 21. Junii 1692. *ut in lib.* 42. *Decret. pag.* 383. *& ſeq.*

Similem controverſiam recentius excitarunt Presbyteri aſpirantes ad vacantes Portiones in aliquibus Eccleſiis Parochialibus, & receptitiis Diœceſis S. Severi, quæ Eccleſia itidem ſubeſt Metropolitanæ Eccleſiæ Beneventanæ. At Sac. Congregatio *die* 17. *Auguſti* 1726. mandavit Epiſcopo, ut ediceret, in poſterum non eſſe admittendum in prædictis Eccleſiis ad participationem, niſi illum, qui præter examen circa Rubricas Breviarii, & Miſſalis, & cantum Gregorianum, ſubierit etiam examen per Examinatores Synodales faciendum coram Epiſcopo ſuper Theologia Morali aliiſque neceſſariis ad recte explendum Parochi Officium, cum prælatione magis idonei, *ut in lib.* 27. *literarum*.

Circa XIII. Dubium adducitur a reclamantibus Decretum a Sacra Congregatione Epiſcoporum, & Regularium die 11. Martii 1728. editum. Cum enim referente Eminentiſſimo Spinula propoſitum fuiſſet Dubium - An omnes Eccleſiaſtici Seculares, ſeu potius ſoli Parochi, tam Civitatis quam Diœceſis S. Marci teneantur emere Synodum factam ab Epiſcopo - *Reſponſum fuit* - Edictum non ſubſtineri.

Denique circa ultimum Dubium obſervandum eſt, quod in Concilio Provinciali XIII. Beneventano ſub annum 1693. habito ſan mem. Benedictus XIII. tunc ejus Eccleſiæ Præſul, juſſit in tota Provincia ſervari Taxam illius Curiæ Metropolitanæ, abrogatis ceteris particularibus Taxis.

Nunc itaque dignentur EE. VV. Dubia mox proponenda decidere.

I. An juxta Decretum Synodi celebratæ ab Epiſcopo Larinen. anno 1728. indifferenter omnes Eccleſiaſtici teneantur intereſſe Congregationi, & diſcuſſioni Caſuum Moralium Conſcientiæ. Et quatenus affirmative.

II. An contra non intervenientes ſubſtineantur inflictæ pœnæ in eodem Decreto Synodali, id eſt quod Sacerdotes debeant ſe abſtinere a celebratione Miſſæ in die ſubſequenti, & quod Clerici; & non Sacerdotes debeant ſolvere unum carolenum pro qualibet vice,

III. An juxta Decretum ejuſdem Synodi prohiberi poſſit cuicumque Eccleſiaſtico, etiam in Minoribus conſtituto diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Epiſcopi ſub pœna Ducatorum ſex.

IV. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Portionariis prohiberi poſſit diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Curiæ Epiſcopalis ſub pœna Ducatorum duodecim. Et quatenus affirmative.

V. An in caſu contumaciæ poſt ſex menſes intelligantur ipſi Portionarii privati ipſo facto Eccleſiaſtica portione, alteri conferenda ab Epiſcopo per concurſum.

VI. An

VI. An juxta Decretum ejuſdem Synodi cuicumque Eccleſiaſtico recuſanti acceptare munus Eccleſiæ, ad quod fuerit electus, ſuſtineatur imponenda pœna Gravatoriæ decem carolenorum pro quolibet die contumaciæ in non acceptando.

VII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Epiſcopus habeat facultatem erigendi de novo in Capitulis Dignitatem Cantoratus. Et quatenus Affirmat ve.

VIII. An proviſio dictæ Dignitatis in caſu obitus ſpectare debeat ad Epiſcopum, ejuſque ſucceſſores.

IX. An juxta Decretum ejuſdem Synodi omnes Presbyteti, & præſertim Portionarii, teneantur coadjuvare Parochos ad Curam Animarum. Et quatenus Affirmative.

X. An hoc munus Coadjutoris obire debeant abſque ullo emolumento.

XI. An in duobus Capitulis duarum Eccleſiarum Terræ Serræ Capriolæ obſervanda ſit antiquiſſima conſuetudo admittendi Presbyteros ad portionem Eccleſiæ juxta ſolam antianitatem. Et quatenus Negative.

XII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi hæc admiſſio Portionariorum fieri poſſit, & debeat ab Epiſcopo mediante Concurſu, & examine ſuper literatura, & probatione facienda per ſingulos admittendos trium requiſitorum, ideſt Peritiæ Cantus Gregoriani, ſervitii per triennium jam Eccleſiæ præſtiti, & continui trienalis acceſſus ad collationes de caſibus conſcientiæ.

XIII. An ſuſtineatur pœna ipſo facto incurrenda ſuſpenſionis a Divinis, quoad conſtitutos in Sacris, & excommunicationis quoad Clericos, ſub qua demandatum fuit omnibus Eccleſiaſticis emere Codicem dictæ Synodi celebratæ anno 1728. pretio Carolenorum quinque. Et quatenus Negative.

XIV. An ſit reſtituenda pecunia cuicumque Eccleſiaſtico, qui dictum Codicem emit metu dictarum pœnarum.

XV. An in Curia Epiſcopali Larinenſi ſit ſervanda Taxa Curiæ Beneventanæ, ſive potius Taxa Innocentiana in caſu &c.

Dilata.

AQUILANA. In Folio Congregationis habitæ die 2. Junii ſuperioris anni jam ſatis expoſitus fuit ſtatus hujuſce litis vertentis inter Archipresbyterum Collegiatæ ac Parochialis Eccleſiæ S. Pauli de Barete conjunctim cum ejuſdem Oppidi Univerſitate, & Canonicos memoratæ Eccleſiæ, circa reſidentiam ab eo faciendam, vel in memorata Eccleſia intra Civitatem, vel in alia ſuburbana, & unita Eccleſia ejuſdem tituli. Cumque eadem cauſa diſcuſſa fuerit die 7. Julii, nulla prodiit reſolutio, ſed reſponſum fuit - *Iterum proponatur* -, ut ſcilicet interea poſſent plura, quæ ad rem facere videbantur, certius explorari. *Seſſ. 7. c. 2. & Seſſ. 13. c. 1. de Reform.*

Itaque datæ fuerunt literæ, tum ad Epiſcopum Aquilanum, tum etiam ad Marſorum Antiſtitem. Quæ ille ad interrogata reſpondit, hæc ſunt.

Primo, quod in Civitate Aquilana præter illam, cujus mentio ſuperius facta eſt, aliæ octo ſunt Eccleſiæ Collegiatæ, & Parochiales, quæ populum ſibi ſubjectum habent partim intra, partim vero extra ipſam Civitatem. Prima appellatur *S. Mariæ de Paganica*, cui intra Civitatem vero quingentæ ſupra bis mille. Secunda eſt *S. Martialis*, ad quam pertinent intra Civitatem Parochiani nonaginta, extra vero eam mille. Tertia eſt *S. Silveſtri*, quæ in Civitate regit animas quadraginta, extra illam vero quadringentas. Quarta eſt *S. Mariæ de Bilneo*, cui intra Civitatem ſubjectæ ſunt animæ centum, extra vero illam quadringentæ ſupra mille. Quinta eſt *S. Mariæ de Intempera*, quæ intra Civitatem gerit curam animarum ſeptuaginta, extra vero illam ſexcentarum. Sexta eſt *S. Mariæ de Rojo*, quæ intra Civitatem præſidet octo Parochianis, extra vero illam ſexaginta. Septima eſt *S. Petri de Saxa*, cui intra Civitatem attributa eſt gubernatio centum animarum, quingentarum vero extra illam. Octava demum eſt *S. Franciſci de Paula Podii S. Mariæ*, quæ

intra Civitatem præsidet octuaginta Parochianis, extra vero illam quadringentis. Cuique Animarum numero hactenus expositio adjecit Episcopus vocem -- *circiter* -- Harum autem octo Collegiatarum Ecclesiarum Archipresbyteri omnes apud eas residunt intra Civitatem, & externorum curam gerunt per Vicarios, qui sedem in suburbanis Ecclesiis habent.

Secundo refert Episcopus, quod in Civitate Aquilana ex veteri more Parochiæ non sunt distinctæ per vicos sive domos, sed per capita, sive familias unicuique Ecclesiæ adscriptas.

Tertio, quod Collegiatæ, & Parochiali Ecclesiæ S Pauli *de Barete*, de qua nunc agitur, anno 1696. intra Civitatem suberant animæ septem, & triginta in plures Familias divisæ nunc vero paulo pauciores sunt.

Quarto, quod in eadem Ecclesia S Pauli *de Barete*, præter Archipresbyterum, sunt tres Canonici, & Cappellani quatuor, qui omnes quotidie horas Canonicas concinunt in Choro, Missam vero Conventualem ter in hebdomada canunt, reliquis autem diebus sine cantu celebrant, quisque scilicet per vices in hebdomada sibi assignata. Sunt etiam in eadem Ecclesia sexdecim Beneficiarii, nonnullique Clerici ejus servitio adscripti.

Quinto, quod juxta consuetudinem ibi vigentem omnes Canonici, Cappellani, Beneficiarii, & Clerici, Parochiali jure subiiciuntur illi Ecclesiæ, cui sunt adscripti, vel in qua Beneficium possident, dum intra Civitatem commorentur.

Hæc sunt, quæ in nuperis literis significavit Episcopus Aquilanus. Eis autem etiam consonat circa quatuor posteriora apta relatio, quam absente Marsorum Episcopo misit ad Sac. Congregationem ejus Vicarius Generalis, idoneis etiam adjunctis documentis. Discrepat tamen al quantum circa primum caput, quod spectat ad numerum Animarum singulis Ecclesiis Parochiali titulo subjectarum.

Præterea iis quæ relata fuerunt in Eo io Congregationis habitæ die 2 Junii, addendum est, quod ex authographo *lib. 2. Decret. pag.* 170., *& seqq* compertum fuit, anno 1580. Episcopum Aquilanum consuluisse hanc Sac. Congregationem, an Archipresbyteri omnium prædictarum Ecclesiarum residere deberent apud ipsas intra Civitatem, an vero potius oporteret eos constituere sedem in alia Ecclesia itidem Parochiali suburbana, & unita Ecclesiæ intra Civitatem existenti. Constat etiam ex eodem volumine exposuisse Episcopum, majorem Populi partem habuisse tunc domicilium extra Civitatem, proindeque non videri expediens, quod Archipresbyteris intra Civitatem residentibus, major pars Gregis committeretur curæ Vicariorum constituendorum in suburbanis Ecclesiis. Rescriptum tamen, quod ibidem extat, est hoc -- *Sac. Congregatio censuit debere eos residere in Parochiali, quæ est in Civitate* -- Cumque etiam propositum tunc fuisset aliud Episcopi quæsitum his verbis -- *Quæritur etiam a Sacra Congregatione, an unus ex Canonicis Ecclesiæ Collegiatæ, cui Ecclesiæ incumbit cura animarum in Ecclesiis intus, & extra, quarum corpus est unum, & idem, possit residere ad Curam Animarum in Ecclesia ab extra, absque eo quod Capitulum retineat in Ecclesia intus Substitutum loco dicti Canonici, & hoc ex dispositione Sacri Tridentini Concilii Sess. 22. cap. 3. de Reform. præsertim cum dicto Canonico nec de jure nec de consuetudine competat jurisdictio seu aliqua administratio, vel Officium; & an possit participare de Distributionibus quotidianis in Ecclesia intus* -- Responsum ita fuit --, *Sac. Congregatio censuit non posse residere in Ecclesia, exteriore, sed debere residere in Ecclesia, quæ est intra Urbem.*

Sed, & illud addendum est, quod jam inde ab anno 1613. Capitulum Collegiatæ Ecclesiæ S. Pauli *de Barete*, exequendo Decreta ab Episcopis edita in Visitationibus, Vicariam perpetuam instituit in suburbana Ecclesia S Pauli *de Barete* cum assignatione proventuum idoneorum subsistentationi Vicarii.

Placeat igitur Eminentiis VV. definire.

I. *An Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Pauli de Baretis intra Civitatem teneatur residere in dicta Ecclesia, sive potius in Ecclesia Paro-*

Parochiali S. Pauli extra Civitatem juxta Decretum anni 1697. Et quatenus affirmative quoad secundam partem.

II. *An eidem Archipresbytero competant distributiones quotidianæ, perinde, ac si interesset Divinis Officiis in dicta Ecclesia Collegiata intra Civitatem in casu &c.*

Iterum proponatur; & ad mentem.

VELITERNA QUARTÆ FUNERALIS. Per Constitutionem a San. Mem. Benedicto XIII. editam anno 1725. sancitum fuit, quartam partem emolumentorum funeris solvendam esse Parochis Defunctorum, qui in Ecclesiis quorumcumque Regularium tumulentur, præservata etiam consuetudine, sicubi vigeat, de pinguiori portione Parochis assignanda. Hinc cum suborta fuerit quæstio inter Parochos Civitatis Velitrnæ, & Religiosos Franciscanos de Observantia, ac Carmelitas, num sola quarta pars funeris, an vero medietas tribuenda esset Parochis talem afferentibus consuetudinem in ea Civitate, Vicarius Generalis Eminentissimi Episcopi per sententiam pronuntiavit, Regulares teneri in posterum tradere Parochis quartam dumtaxat partem emolumentorum funeris ad normam memoratæ Constitutionis. *Sess. 25. c. 13. de ref.*

Provocantibus ab hac sententia Parochis, & instantibus, ut procederetur in Judicio tantum possessorio cum suspensione petitorii, Auditor ejusdem Eminentissimi Episcopi decrevit competere Parochis manutentionem in exigenda medietate dictorum emolumentorum, & hoc Decretum fuit etiam executioni mandatum.

Reclamant modo Regulares coram hac Sac. Congregatione, ideoque examinandum proponitur.

An quarta funeralis debeatur in sola quarta parte, seu potius in medietate, in casu &c.

Dilata; & coadjuventur probationes.

VULTURARIEN. JURISDICTIONIS. Jamdiu gravis exarsit controversia circa Jurisdictionem Spiritualem, quæ Episcopo Vulturarien. competere posset in Oppidum Alberonæ, pertinens ad Prioratum Baruli Sacri Ordinis Hierosolymitani. Itaque die 24. Februarii 1652. prodiit a S. Congregatione hoc Decretum *Episcopum Vulturarienſem posse, uti Delegatum Sedis Apostolicæ, visitare Ecclesiam Parochialem S. Mariæ Terræ Alberonæ Religionis Hierosolymitanæ, & in Visitatione Decreta edere in concernentibus Curam Animarum, administrationem Sacramentorum, adimplementum onerum ex piis dispositionibus provenientium, illaque esse executioni demandanda -- ut in lib. 23. Decret. pag. 394.* Aliud deinde Rescriptum editum fuit die 5. Junii 1655. his verbis -- *Episcopo Vulturanienſi competere jus approbandi Confessarios in Ecclesiis præd. Prioratus, necnon benedicendi, & respective licentiam impertiendi Prædicatoribus in eisdem Ecclesiis concionantibus, donec constiterit per rem judicatam dictum Prioratum esse Nullius, & habere Territorium separatum cum jurisdictione quasi Episcopali -- ut in lib. 19. Decret. pag. 475.* *Sess. 7. c. 8. de ref.*

Causa iterum proposita die 13. Januarii 1663. perstitum fuit in Decisis, addito etiam, ut darentur utrique Parti Literæ remissoriales ad probationes conficiendas, si peterentur, *ut in lib. 23. Decret. pag. 395.* Expeditis vero hujusmodi literis, novisque documentis allatis, die 23. Januarii 1666. disceptatum fuit hoc Dubium -- *An ex noviter deductis sit a declarationibus aliàs editis recedendum* -- At Sac. Congregatio Causam remisit ad Rotam, *ut in lib. 25. Decretum pag. 19.*

Non constat Causam hanc ullum subinde habuisse progressum. Apperet tamen, anno 1711. san. me. Benedictum XIII. cum Metropolitanæ Ecclesiæ Beneventanæ præesset, & ex Apostolica delegatione visitaret Ecclesiam Vulturarienſem,

per Decretum declaraſſe, Oppidum Alberonæ, quod aſſerebatur *Nullius*, non habere Territorium ſeparatum, proindeque eſſe ſubjectum Epiſcopo Vulturarienſi.

Anno autem 1728. cum Clerus dicti Oppidi noluiſſet accedere ad Synoduu habitam ab eodem Epiſcopo, ſupplex ipſe petiit a memorato Pontifice, ut tum illam, tum alias ſubortas quæſtiones definire dignaretur; Sed Pontifex earum cognitionem commiſit huic Sac. Congregationi, cum hac tamen clauſula - *præterquam quoad qualitatem Nullius* -- Itaque die 19. Novembris 1729 octo Dubia fuerunt propoſita, non tamen reſoluta. Nunc vero non ſolum octo illa, ſed etiam duo alia proponuntur, ab Eminentiis VV. definienda.

I. An OEconomus Curatus Terræ Alberonæ teneatur accedere ad Synodum Diœceſanam Vulturarien., & an teneatur etiam Clerus ejuſdem Oppidi in caſu &c.

II. An idem Clerus tam in Sacris quam in Minoribus conſtitutus, prout etiam OEconomus, cogi potuerint ad intereſſendum ultimæ Synodo habitæ anno 1728. in qua ultra regulas tradendas pro recta Sacramentorum adminiſtratione, publicanda erant Decreta ſecundi Concilii Provincialis Beneventani. *Et quatenus Affirmativè.*

III. An ſinguli de dicto Clero, & ſignanter OEconomus Curatus, condemnari poſſint ad pœnam indictam in Edicto convocatorio.

IV. An Epiſcopus Vulturarien. viſitando dictum Oppidum Jure delegato, in iis, quæ reſpiciunt Curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, viſitare quoque poſſit Altaria, Sacras Veſtes, ſupellectilem, & alia neceſſaria pro materiali cuſtodia Sacramentorum.

V. An idem Epiſcopus viſitare poſſit Clerum dicti Oppidi quoad ſcientiam, mores, & veſtes tum ſacras tum prophanas, ac decreta opportuna facere pro honeſtate, & vita Clericorum, eorumdemque inſtructione.

VI. An etiam providere poſſit in Viſitatione circa mores Populi in obſervatione feſtorum dierum, in contractibus uſurariis, in futurorum Conjugum inhoneſta converſatione, in Sacramentorum frequentia, & ſimilibus.

VII. An in concernentibus Curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, & in aliis commiſſis Epiſcopo Jure delegato, poſſit Ordinarius localis ſe ingerere, & viſitare cumulative; & an poſſit etiam in caſu, quo Epiſcopus prævenerit in cognitione, proviſione, & correctione.

VIII. An Epiſcopus poſſit in Viſitatione providere pro exequutione Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum latorum in Conciliis Provincialibus; præſertim circa conſectionem Inventariorum, Jurium, & Bonorum Eccleſiaſticorum, circa Statuta particularia, & Archiva Scripturarum

IX. An ad eumdem Epiſcopum ſpectet recognoſcere requiſita promovendorum ad Ordines, & Statum liberum eorum, qui intendunt contrahere Matrimonium.

X. An ad eumdem ſolum Epiſcopum privative pertineat cognitio Cauſarum Matrimonialium, Cenſurarum, & cæterarum magni momenti in caſu &c.

Non propoſita cum ſequenti.

Seſſ. 24. c. 4. de ref.

TELESINA ANNIVERSARII, ET MISSÆ SOLEMNIS. Joannes Angelus Roſatus anno 1708. fundavit Cappellaniam in Eccleſia S. Nicolai, quæ magna ex parte conſtructa fuit ære ejuſdem pii Teſtatoris. Præter onus Miſſæ quotidianæ, aliud quoque impoſuit Cappellano his verbis -- *Item voglio, che i Cappellani pro tempore di detta mia Chieſa di S. Nicolò nel dì della mia morte ogni anno debbano cantare una Meſſa con Anniverſario per l' anima mia -- Item, voglio, che il giorno feſtivo del Glorioſo S. Niccolò ſi ſolennizi con muſica la mattina, e ne' primi, e ſecondi Veſperi.*

Ab anno ſequenti 1709. uſque ad 1730, Archipresbyter, & Canonici Collegiatæ Eccleſiæ S. Martini ſolemni ritu Miſſam cum Officio celebrarunt anniverſaria die

die obitus dicti Teſtatoris in Eccleſia S. Nicolai, quæ ſita eſt intra Parochiam illius Collegiatæ Eccleſiæ. Sed cum ſub annum 1730. Archipresbyter actione poſtulaſſet a Rectore Cappellaniæ carolenos triginta ob hujuſmodi celebrationem, exiſtimavit Cappellanus integrum ſibi eſſe alios invitare Sacerdotes, quos adſcire maluerit ad peragendam Anniverſarii, & Miſſæ celebrationem, tum quia hæc functio minime ſpectet ad jus Parochiale, cui potiſſimum innititur Archipresbyter; tum etiam quia legem hanc non indixerit Fundator, ſed Rectori Cappellaniæ libere commiſerit ſolemnis Miſſæ, & Anniverſarii celebrationem, adeoque cenſendus ſit in ejus arbitrio potuiſſe, quibuſnam uteretur adjutoribus.

Obſervantiam ſibi non officere putat, propterea quod non niſi duobus, vel tribus ab hinc annis Cappellaniam hanc ipſe fuerit aſſecutus; Alter autem Cappellanus prædeceſſor cum ſimul eſſet Canonicus prædictæ Collegiatæ, idcirco veriſimile ſit Collegis ſuis gratificari eum voluiſſe.

Quantum vero attinet ad celebrationem Miſſæ ſolemnis cum primis, & ſecundis Veſperis die S. Nicolao ſacra, hactenus nulla petita fuit facultas ab Archipresbytero dictæ Collegiatæ Eccleſiæ S. Martini, minuſque eidem functioni interfuit Archipresbyter cum Canonicis; ſed tamen aſſeritur ſemper invitatum ad Miſſam canendam fuiſſe Horatium Roſatum ejuſdem Collegiatæ Canonicum.

Epiſcopus refert, in aliis duabus Eccleſiis itidem exiſtentibus intra Parochiam memoratæ Eccleſiæ Collegiatæ S. Martini ſemper celebrari conſueviſſe Anniverſaria, necnon Miſſas ſolemnes in præcipuis earumdem Eccleſiarum celebritatibus, nec tamen iis interfuiſſe Archipresbyterum, & Canonicos. Itaque cenſet potiora eſſe jura Cappellani Eccleſiæ S. Nicolai, eumque pro obeundis prædictis functionibus, utpote non Parochialibus, poſſe quoſcunque maluerit Sacerdotes invitare. Putat tamen injungendum eſſe Cappellano, ut in celebratione Anniverſarii ſaltem quinque aliorum Presbyterorum operam adhibeat.

Quamobrem determinandum proponitur.

I. *An celebratio Miſſæ ſolemnis pro Defunctis cum Anniverſario in Eccleſia S. Nicolai ſita intra limites Parochialis, & Collegiatæ Eccleſiæ S. Martini Civitatis Cerreti ſpectet ad Archipresbyterum, & Canonicos dictæ Collegiatæ privative quoad omnes, ſive potius ad Cappellanum dictæ Eccleſiæ cum facultate aſſumendi in dicta Miſſa, & Anniverſario Presbyteros, ſibi*

II. *An celebratio Miſſæ ſolemnis cum primis, & ſecundis Veſperis in die feſto S. Nicolai ſpectet ad dict. Archipresbyterum, vel potius ad Cappellanum d. Eccleſiæ independenter, & ſine licentia Parochi, & cum facultate aſſumendi Presbyteros, quos voluerit in caſu &c.*
benevisos

Die Sabbathi 9. Februarii 1732.

EYSTADIEN. MATRIMONII. Præpoſita jam fuit graviſſima hæc Cauſa in Congregatione habita die 17. Novembris ſuperioris anni; ſed cum dilata fuerit reſolutio, ut peculiares quædam circumſtantiæ diligentius explorarentur, nunc poſt allatas alias Epiſcopi literas, totius rei ſeries de integro exponetur. *Seſſ. 24. c. 1. de ref. Mat.*

Joannes Antonius Baur Catholicus in Diœceſi Eyſtadien. ortus, poſtquam annos quatuor tranſegerat in Saxonia, ubi artem texendi pannos exercebat, rem habuit cum Chriſtina hæretica. Quamobrem juſſu Magiſtratus in carcerem conjectus, inde liberari non valuit, niſi contracto cum eadem fœmina Matrimonio. Ita ſcilicet juratus coram Epiſcopo Eyſtadienſi affirmavit ipſe Joannes Antonius Baur, eique adſtipulantur tres Teſtes Lutherani in Saxonia morantes, qui ad Articulum eis de ſcripto propoſitum, ita interpoſito jurejurando reſponderunt -- *Hoc teſtamur in noſtra bona conſcientia, quod Joannes Baur a Magiſtratu ſæculari coactus fuerit ad ducendam Chriſtinam.*

Nuptiæ itaque initæ fuerunt coram Miniſtro Catholico; ſed in eas conſenſit Joannes

annes Antonius sub conditione his verbis concepta -- *Christina, si me sequuta fueris vel sequeris in meam Patriam Catholicam, & eamdem Fidem amplexa fueris, volo te ducere, & more Catholico inibi volo sacramentaliter tecum copulari, & sic, & non aliter valeat contractus* -- Ita rem gestam fuisse juratus apud Acta Curiæ Episcopalis exposuit Joannes Antonius, subjungens etiam, *declarationem illam tunc fuisse a Christina acceptatam*.

Per annum, & amplius deinde convixit cum Christina Conjuge, ex qua alterum Filium suscepit. Sæpius interea urgere non destitit, ut ea secum in Patriam suam Catholicam pergeret. Venit etiam in Saxoniam Pater Joannis Antonii, ut domum reversurus secum duceret Joannem Antonium Filium, & Christinam ejus Uxorem. Irrita tamen semper fuit opera, constanter nimirum repugnante Christina, & aperte denuntiante malle se mendicato vivere, quam in catholicam regionem migrare.

Hanc Joannis Antonii assertionem confirmant memorati tres Testes Saxones, qui de tribus Articulis interrogati fuerunt in hæc verba -- *I. An, & quomodo Testis sciat, quod memoratus Antonius Baur in suo primo coacto contractu matrimonii cum Christina VVermichin expresse, & intelligibiliter adjunxerit, quod non aliter se ipsi desponderet, nisi cum conditione, ut ipsum realiter, & cum effectu in Patriam suam sequatur. II. An, & unde Testis sciat, quod memoratus Baur durante cohabitatione cum Christina, semper constans permanserit in voluntate redeundi in Patriam, & sæpius urserit, & instantiam fecerit III. An non ipse Testis notitiam habeat, quod memoratus Joannes Antonius Baur suam conditionem, scilicet ut illa cum ipso in Patriam proficiscatur aliquando revocaverit; aut e contrario etiam post susceptas duas proles in prima illa conditione, ut ilia secum in Patriam proficiscatur, immutabilis permanserit*. Responsum vero ita dederunt -- *Ad I. Testamur cum certa veritate, quod Christina VVermichin Antonio Baur promiserit, se cum ipso in ejus Patriam profecturam. Ad II. Ita est, & semper audivi ab Antonio Baur, quod constans permanserit, & semper intentionem habuerit cum ipsa in suam Patriam proficiscendi. Ad III. Ita possumus testari secundum nostram conscientiam, & obligationem, quod semper intentionem habuerit ipse Antonius, quia ipsa promiserat se eum secuturam in Patriam, sed his promissis non stetit*.

Ut rei series resumatur, subortis inter eos dissidiis, Joannes Antonius divertit a Christina, seque recepit domum Patrui sui hæretici, eodem in loco morantis. Cum interea rem habuisset cum Anna ejusdem Patrui filia metu pœnæ aufugit cum illa in Oppidum Diœcesis Eystadiensis, unde originem traxerat. Mox iterum per literas interpellavit Christinam, an vellet conditioni satisfacere, & ad eum venire in Patriam suam Catholicam. At hæc nullo dato responso, adiit Ministrum Acatholicum, approbatoque per ejus Decretum divortio, ad alteras nuptias convolavit, & cum secundo Viro etiamnum vitam ducit.

Itaque Joannes Antonius, honori Annæ consobrinæ suæ consulere volens, dispensationem ab Episcopo Eystadiensi postulavit, ut cum ea Matrimonium contraheret. Sed repulsam passus, cum Anna se contulit ad locum, ubi viget hæresis, & coram Ministro eadem contagione polluto nuptias iniit, geminamque suscepit prolem ex eadem fœmina, quæ nunc quoque utero gerit.

Porro affirmat Anna se ejuraturam esse hæresim, & susceptura orthodoxam Fidem, si ei vivere liceat in Matrimonio cum Joanne Antonio. Ut autem Matrimonium rite contrahi possit, necessaria est Apostolica Dispensatio super impedimento secundi gradus consanguinitatis; neque huic locus esse potest, nisi constet invalidas fuisse priores Nuptias a Joanne Antonio contractas cum Christina adhuc superstite.

Hic igitur articulus adeo ambiguus visus fuit Curiæ Episcopali, ut ejus decisionem ab hac S. Congr. petendam censuerit. Plurium vero salus ab hac decisione pendet, nam si de integro legitimum conjugium inire non potuerint, manifestum, certumque (ut scribit Ordinarius) instat periculum transitus Joannis An-

Antonii cum Anna, biniſque filiis jam natis, alioque propediem in lucem prodituro, ad Hæreticos, a quibus ille magnis promiſſis ad id aſſidue ſtimulatur.

Prioris Matrimonii nullitatem deducit Joannes Antonius primum ex vi ſibi illata a Magiſtratu. Sed videndum eſt, an ea ſatis fuerit ex præmiſſis demonſtrata. Tum, & illud conſiderari oportet, an cum poſtea Joannes Antonius cum Chriſtina per annum convixerit, alterumque filium procreaverit, inde oriatur libera approbatio, & confirmatio Matrimonii, tametſi per vim, metumque contractum initio fuiſſet, juxta *Text. in Cap. Is, qui fidem, & Cap. Cum ad id de Sponſal.*, de quibus copioſe agit *Sanchez. de Matrim. lib* 4. *Diſput.*18. *num* 2.

Secunda, quæ examinanda occurrit nullitatis cauſa. hæc eſt. In Parochia, ubi ortum habuit Joannes Antonius, Concilium Tridentinum promulgatum fuit & religioſe ſervatur. Quamvis ergo Matrimonium ab eo initum fuerit in Saxonia, ad quam Provinciam Tridentinis legibus numquam patuit aditus, non per hoc tamen ſolutus forſan dici poſſet Joannes Antonius ab obligatione contrahendi Matrimonium juxta normam a S. Concilio præſcriptam, quia *in Cap.* 1. *Seſſ* 24. *de Ref. Matrim.* perſonæ illi ſubjectæ *reddantur omnino inhabiles ad aliter contrahendum*, proinde que hæc inhabilitas jam contracta a Joanne Antonio per nativitatem in loco Tridentinis ſanctionibus ſubjecto non videtur ceſſaſſe per ejus migrationem in Saxoniam, cum vinculum perſonæ injectum a poteſtatem habente, eidem perſonæ ſemper inhæreat, quemcumque demum in locum tranſeat, juxta doctrinam *Bart. in l. Cunctos populos num* 32. *Cod de Sanct. Trinit.*, quam ſequitur *Rot. dec.*601. *n.*1., *& ſeqq. cor. Merlin.*

Hinc autem ſententiam de Matrimonio ſecundum Tridentinas leges contrahendo, etiam in loco, ubi illæ non vigeant, ab eo; qui talem in locum ſe contulerit ſine mente collocandi ibidem firmam ſedem, ac domicilium, fuſe propugnant *Enriqu. de Matrim. lib.*11. *Cap.*3. *num.*8. *Silvius apud Dian. de Matr. tit.*2. *reſol.*74 *num.*1., *&* 6. *Rodriq. in ſumm. par.*1. *cap.*216. *num.*4. *Clericat de Sacr. m. Matr. deciſ.*35 *num.*24. Eamque ſaltem probabilem eſſe concedunt *Sanch. de Matr. lib.*3. *diſp* 18. *num.*7. *Leand. de Sacram. Matr. Tract. qu.*11.

At vero Joannem Antonium animo ſemper retinuiſſe Patrium Domicilium, neque unquam illud contraxiſſe in Saxonia (ubi quatuor annis ante initum Matrimonium, & duobus poſtea fuit commoratus) tum ſuadetur ex cauſa, ob quam eo ſe contulit, nimirum ut commodius addiſceret, & exerceret artem texendi pannos; tum etiam evincitur ex conditione redeundi in Patriam ſuam, quam voluit inſertam connubiali contractui; tum demum ex declaratione, quam coram Ordinario interrogatus edidit, & jurejurando confirmavit, ſe ſcilicet, dum in Saxonia manſit, ſemper ea fuiſſe mente, ut reverteretur in Patriam, in qua adhuc vivunt Pater, & Mater, & Soror.

Tertia, quæ proponitur, nullitatis ratio promanat a conditione, quam Joannes Antonius Matrimonio adjecit, nimirum ſi Chriſtina ſe comitem adjungeret Marito in Patriam Catholicam reverſuro, & Catholicam Religionem amplecteretur. Quid documenti ad hujuſmodi conditionem in facto probandam afferatur, ſupra relatum eſt. Quid vero momenti habere poſſit, perpendendum eſt.

Certe ſi talis conditio cenſenda eſſet habere potius naturam modi, ſive pacti, ejus violatio locum dare non poſſet irritationi Matrimonii, ut de pacto habitandis in certo loco tradunt *Sanch. de Matr. lib.*1. *diſput.*40., *& ſeq. Pont. cod. tract. lib.*12. *Cap.*20., *num.*3, *& ſeqq. Rot. in Aſculana Matrimonii* 6. *Maii* 1715. *&* 31. *Januar.*1716., *&* 26. *Febr.*1717. *cor. Reverendiſſimo Criſpo.*

Ceterum ubi etiam agatur de vera, & propria conditione futurum eventum reſpiciente, adeoque ſuſpenſiva valoris Matrimonii, illud obſtat, quod conſummato ante ejus eventum matrimonio, receſſum fuiſſe videtur ab ea conditione, & abſolute præſtitus in matrimonium conſenſus cenſetur ad *Text. in Cap. de illis, & Cap. ſuper eo, & Cap. per tuas de condit. appoſit. Fagnan. in Cap. ſi conditiones n.*21. *& ſeqq. eodem tit.*

Sed

Sed in casu proposito sunt peculiares facti circumstantiæ. Nuper enim a Curia Episcopali, jussu S Congregationis, interrogatus Joannes Antonius juratus respondit, se non aliter cum Christina Matrimonium contraxisse, nec se habuisse intentionem aliter contrahendi, quam ut Mulier ipsum rediturum in Patriam Catholicam comitaretur, ibique deposito errore, Matrimonium iterum contraheret catholico ritu: Præterea conjugium cum Christina initum, nec antea, nec postea habuisse pro valido, usque dum ea conditionibus illis in ipso contrahendi actu expressis & ab ipsa acceptatis satisfeciisset: nullo tempore se ab eo proposito recessisse: numquam consensum pure, & absolute, ac independenter a memorata conditione, nec exterius, nec interius in Matrimonium præstitisse: Quin etiam semper se existimasse illicitam consuetudinem cum Christina, veluti non legitima Uxore; & filium ex ea susceptum post tales nuptias se censuisse illegitimum, sed tamen legitimandum per subsequens Matrimonium, quod juxta præmissas conditiones sperabat more Catholicorum rursus ineundum in Patria.

Hoc igitur posito, judicium videri posset faciendum, non secundum interpretationem, quam conditiones illæ per se, & in abstracto consideratæ forsan postularent, sed juxta animum, mentemque ipsius Joannis Antonii; præsumptionem scilicet legis vincente veritate, & ex contrahentis sententia firmam suscipiente contractu. cui vim dare debuit ejus voluntas. Sic enim, quamquam conditio impossibilis adjecta Matrimonio non officiat ejus validitati, sed habeatur pro non adjecta, juxta *Text. in Cap fin.* §. *Licet de condit. appos.* Nihilominus si contrahentes, aut eorum alter conditionem illam putaverit possibilem, vel hanc Canonici Juris Constitutionem ignoraverit, vel conditionem utcunque impossibilem sciens, & prudens serio adjecerit, Matrimonium redditur irritum ex defectu consensus, qui tali conditioni subrat affixus, ut fuse probant *Cavarr. par.* 2. *de Sponsal. cap.* 3. §. 2. *n.* 1, *&* 5. *Sanch. de Matr. lib.* 5. *disp* 3. *n.* 8. 11. *&* 16. *Pirhing. in Decretal. lib.* 4. *Tit* 5. *de cond. appos. num.* 17. *Smalzgrub. ibid. n.* 62. *& seqq* Perez. *de Matr. Disp.* 16 *sect* 3. *n.* 11. 12. *& seqq.*

Sic quoque, licet Matrimonium coacte initum, adeoque invalidum, deinde per ejus consummationem convalescat, & confirmetur, nihilominus si vere non ea affectione conjugali, quam Ecclesia præsumit ad evitandam præsumptionem peccati, sed vi, metuque, vel vitioso tantum affectu fuerit consummatum, nullum inde robur acquirit, ut egregie demonstrat *Sanch. de Matrim. lib* 4 *disp.* 18. cum aliis apud *Smalzgrub. in Decret. lib.* 4. *tit.* 1. *de Sponsal. a n* 414. *ad* 419.

Postremo altera aperitur via ad declarandam prioris Matrimonii nullitatem. Porro Matrimonium contractum inter hæreticum, & Catholicum licet illicitum. esse tamen validum, non solum in ratione contractus, sed etiam in ratione Sacramenti indissolubiliter; Cum Hæretici quoque Baptismum suscipiant, docent *Sanchez de Matrimon. lib.* 7. *disput.* 72. *num.* 2. *aliique multi ab eo relati, quos sequitur Eminentissimus Petra ad Const.* 12. *Joann. XXII. num.* 7. *& seqq. Tom.* 4. Ita tamen ut Hæreticus habeat saltem generalem intentionem faciendi id, quod a Christo Domino institutum fuit in Matrimonio, vel quod docet vera Ecclesia, quæcunque illa sit, ut explicant *Pont. in Append. de Matrim. Cathol. cum Hæretic. Cap.* 9. §. 2. *n.* 10. *Perez de Matrim. disputat.* 19. *sect.* 10. *n.* 3 *Sanchez lib.* 2. *disp.* 10. *n.* 6. *La Croix lib.* 6. *par.* 1. *n.* 73. *& par.* 3. *n.* 411. *Smalzgrub. in Decret. lib.* 4 *Tit.* 1. *nu.* 303. *Gobat. Tom.* 1. *Tract.* 10. *Cas.* 19. *n.* 706. qui etiam putat sufficere, quod Hæretici, licet non credant ex privato errore suum Matrimonium esse Sacramentum, tamen ita sint animo comparati, ut si esset ipsis evidenter credibile contractum conjugalem fuisse a Christo Domino evectum ad dignitatem Sacramenti, & quidem cum insolubilitate, forent & hoc crediturri, & juxta ejus institutionem contracturi.

At pro certo asseveratur, quod Saxones Lutherani non intendunt Matrimonium contrahere, nisi tamquam civilem contractum, & quidem dissolubilem, non solum propter adulterium, sed etiam ob alias causas, ut habetur etiam apud

Card

Card. Bellarmin. To. 2. Controv. lib. 1. de Matr. cap. 15. Pont. loco proxime citato n. 11. & seqq. Ea quippe mentis solent contrahere, ut tamdiu Matrimonium constet, quamdiu alter Conjux bene se gesserit cum altero. Ergo ex parte Christinæ, sic eam contraxisse censendum est; idque etiam comprobavit eventus, cum jam facto divortio, alteri illa nupserit viro.

Hoc itaque videretur satis esse posse ad Matrimonii nullitatem etiam ex parte Joannis Antonii. Quandoquidem, si conditio ineundi Matrimonium ad tempus sive solubiliter, est contra substantiam Matrimonii, ideoque ab initio illud irritum reddit, & vitiat, ut habetur in *cap. final. de condit. appos.* Et de hæreticis ita contrahentibus notat *Smalzgruber in Decretal. lib. 4 Tit. 5. de condit. appos. n. 129. & 147. Reifenstuel ibidem n. 48.* Ac rursus, si Christina contractum dumtaxat civilem, excluso omni rati ne Sacramenti, iniisse censenda est juxta communem morem ibi vigentem; jam consequens est, quod unum atque idem Matrimonium, uniformem utriusque contrahentis consensum exigens, & par utrinque vinculum inducere debens, cum ex parte Mulieris non valuerit, subsistere nec etiam possit ex parte viri, ut colligitur ex *Sanchez. de Matrim. lib. 2. disput. 8. n. 2. Pont. lib. 1. cap. 6. num 7. Henriq. lib. 11. cap. 2. num. fin. & lib. 12. cap. 13. num. 3. Smalzgruber in decretal. lib. 4. tit. 1. de Sponsal. num. 307. Gobat. tit. 1. Tract. 9. Cas. 11. n. 238. & seqq. & Tractat. 10. Cas. 19 num. 701. in fin.*

Haud quaquam tamen necesse est mutuari nullitatem Matrimonii quoad Joannem Antonium a Persona Christinæ, nam ipsemet Joannes Antonius peculiariter circa id interrogatus, adhibito juramento respondit: Matrimonium in Saxonia haberi non pro Sacramento, sed pro contractu dissolubili, & frequenter dissolvi: Seque itidem in eadem opinione fuisse, & cum Christina solum feciſſe contractum civilem, & dissolubilem, prout in Saxonia contrahi solet, & semper cum intentione, ut si Christina renuerit ipsum sequi in Patriam, ipse tunc sit liber, & contractus sit nullus. Quæ profecto mens Joannis Antonii de non contrahendo Matrimonio in ratione Sacramenti, imo nec etiam in ratione contractus naturalis perpetui, & insolubilis, abunde quoque apparet ex aliis, quæ supra fuerunt exposita; Cum tamen juxta veriorem sententiam nequeant Fideles contrahere Matrimonium, quod sit verum validumque in ratione contractus, & rationem Sacramenti non habeat, adeoque illud aut Sacramentum, & indissolubile esse oporteat, aut omnino nullum, ut cum multis probat *Smalzgruber ad lib. 4 Tit. 1. de Sponsal. num. 302.*

Quamobrem nihil etiam refert, quod presumendum sit, nedum Catholicum, sed ipsum etiam hæreticum habuisse intentionem contrahendi Matrimonium validum, & insolubile, quemadmodum ajunt *Reding. Tom. 5. de Sacram. q. 5. Art. 2. contr. v. 2 n. 9. & 11. Gobat. Tom. 1. tract. 10. Cas. 19 num 700. 701. 706 & seqq.* ubi propterea infert generatim hæc Matrimonia inter Catholicos, & hæreticos inita haberi pro legitimis, & validis, adeoque insolubilibus.

Præsumptioni enim locus esse non potest, ubi tum ex communi regionis more, tum ex facto Mulieris, tum ex jurata asseveratione ipsius viri deducitur intentionem solubilitatis Matrimonii affeciſſe, & infirmasse contractum, quasi per conditionem, sine qua non fuisset initus contractus, ut admittunt *idem Gobat. loc. citat. n. 707. & La Croix lib. 6. pag. 3. n. 111. Pont. loc. cit. n. 11.* Proindeque in his terminis dubitari etiam potest, an locum sibi vindicet id, quod recte alioquin ait *Eminentiss. Petra in Comment. ad Const. 12. Joann. XXII. n. 41. To. 4.* nempe judicandum de hujusmodi Matrimoniis esse non secundum consuetudines, aut Statuta hæreticorum contraria legibus Ecclesiasticis, sed secundum leges ipsas, & Juris Canonici præscriptum.

Illud quoque ob oculos habendum est, quod (ut refert Ordinarius) certiora documenta, majoresque probationes, quam quæ allatæ fuerunt, sperari non possunt. Parvipendenda autem non videtur confessio ipsius Joannis Antonii juramento munita, quia plures circumstantiæ verisimilem illam reddunt, & hodiernum judicium non versatur solum circa forum externum, sed respicit etiam

etiam forum animæ, atque hoc judicium fertur petente ipsomet Joanne Antonio de sua æterna salute solicito, & hæreticorum invitamentis constanter resistente.

Denique recognosci possunt duo casus affinitatem aliquam cum præsenti habentes apud *Gobat. Tit.* 1. *Tract.* 10. *Cas.* 19. *n.* 695. *cum tribus seqq. & in Append. post num.* 713. *lit. H.* in hac etiam Sac Congregatione non absimilis casus olim discussus fuit in *Passavien. Matrimonii*. Siquidem in Civitate Tigurina, quæ Helvetiis subest, Vir hæreticus nupsit Fœminæ itidem hæreticæ Calviniano ritu. Non diu cum uxore versatus vir petiit a Judice dissolvi Matrimonium, sed repulsam passus in aliam Provinciam profectus fuit. Dum is absens esset, Mulier ab Acatholico Judice Tigurino obtinuit conjugii dissolutionem. Id cum intellexisset Vir, deposita Calviniana hæresi, Matrimonium juxta Sac. Concilium Tridentinum contraxit cum alia Fœmina Catholica in Diœcesi Passavienst. Proposito autem Dubio his verbis concepto: *An constet de validitate primi Matrimonii, itaut secundum sit irritum* – Die 20. Novembris 1706. rescriptum fuit: *Ex hactenus deductis non constare de nullitate primi Matrimonii*, ut in *lib.* 16. *Decret. pag.* 354.

Hæc dicta sunt ad excitandas rationes, quæ consideratione dignæ videntur. Partes autem erunt EE. VV. definire.

An constet de nullitate prioris Matrimonii.

Ad mentem.

Sess. 24. *c.* 1. *de ref. Matr. & c.* 19. *sess.* 25. *de reg.*

VILNEN. SEU LUCEORIEN. MATRIMONII, ET PROFESSIONIS. Nobilis Virgo Heva Zakororuscha die 7. Februarii 1712. (cum ejus ætas tunc esset annorum novem mensium sex, & dierum quindecim) nupsit coram Parocho, & Testibus æque illustri Antonio, quem ex prima conjuge susceperat Joannes Stanislaus Radechi, cum quo secundas nuptias jam contraxerat Sophia Mater dictæ Hevæ post obitum Patris ejusdem Puellæ.

De hujus Matrimonii nullitate Judicium deinde fuit institutum coram Episcopo Luceorien. qui die 16. Martii 1714. decrevit expectandum esse usque dum Heva expleret duodecimum ætatis annum, ut jure suo tunc uti posset ad consentiendum vel dissentiendum. Interim vero mandavit eam in Monasterio custodiri.

Redintegratum fuit Judicium, postquam Heva ad ætatem illam legitimam pervenerat, urgente Antonio Viro pro declaratione validitatis Matrimonii, Puella autem ei contradicente, & in dissensu persistente, etiam post iteratam jussu Episcopi explorationem ejus voluntatis. Itaque die 26. Septembris ejusdem anni 1714. Ordinarius pronuntiavit Matrimonium fuisse ob defectum ætatis nullum ac irritum, & libertatem utrique competere ad statum, quem mallet, eligendum.

Appellationem Antonius interposuit ad Tribunal Nuntiaturæ Apostolicæ quam tamen non fuit prosequutus circa præcipuam quæstionem de validitate Matrimonii. Sed cum Heva constituisset Religiosam disciplinam amplect, Antonius *in* eodem Tribunali oppositum eam non libera voluntate, sed importunis subdolisque Amitæ (Matre scilicet jam defuncta) artibus seductam id vitæ genus elegisse. At cum hoc non satis fuerit comprobatum, & Puellæ voluntas jam examinata fuisset ab Episcopo Vilnen. die 3. Septembris 1717. prodiit Decretum imponens silentium Antonio, & declarans Hevam *ab alterioribus vexationibus liberam*. Itaque hæc jam tyrocinium emensa, die 11. Octobris 1719. solemnem votorum formulam religiose concepit in Monasterio Slonimensi Diœcesis Vilnensis, suscepto nomine Benedictæ. Neque tamen propterea despondit animum Antonius, sed tum viva voce, tum per literas expugnare nitebatur mentem Sanctimonialis, quæ tandem anno 1724. Mandatum Procurationis ei tradidit, ut suo nomine instrueret Iudicium de nullitate Professionis, quasi per vim metumque emissæ.

Hujus

Hujus igitur quæſtionis diſcuſſio inſtituta fuit in Curia Epiſcopali Vvilnen. rite interrogata ipſamet Heva, ac pluribus in utramque partem Teſtibus auditis. Die 11. Maii 1725. Ordinarius Sententiam protulit, in qua declaravit Profeſſionem valide, & libere, citra ullam coactionem, & ſeductionem fuiſſe ab Heva emiſſam.

Ab hac ſententia Antonius, & Heva provocarunt ad Nuntium Apoſtolicum, cujus Auditor die 7. Novembris ejuſdem anni 1725. decrevit coadiuvandas ab Appellantibus eſſe probationes circa vim metumque Hevæ illatum. Deinde vero ſub annum 1726. ex Decreto Auditoris S. M. Benedicti XIII. omnis hujus Cauſæ cognitio commiſſa fuit huic S. Congregationi. Sed eodem anno Heva fugam e Monaſterio arripuit, & Antonii domum ſe recepit, ſobole etiam deinde ex eo ſuſcepta.

Anno 1728. Heva, & Antonius obtinuerunt deputari a memorato Pontifice Congregationem particularem trium Prælatorum a quibus die 7. Februarii 1729. reſolutum fuit - *Conſtare de validitate Matrimonii, ſed ad cautelam eſſe conſulendum Sanctiſſimo pro illius convalidatione in radice* - Et hæc reſolutio fuit quoque confirmata per Breve ejuſdem Pontificis expeditum die 8 Aprilis 1729 ex quo apparet Oratores inter cetera expoſuiſſe, quod Matrimonium fuerat conſummatum, antequam Heva Religioſi Inſtituti vota nuncuparet.

Habito per Monaſterium recurſu ad ipſum Benedictum XIII. remiſſa die 12 Decembris ejusdem anni 1729. iterum fuit Cauſa ad hanc Sac. Congregationem, etiam cum facultate concedendi aperitionem oris, prout de jure Hactenus tamen Cauſa ſiluit, conviventibus interea, veluti legitimis conjugibus, Heva, & Antonio, aliiſque liberis in lucem editis.

Litem vero hodie inſtaurat Monaſterium, & nullitatem Matrimonii adſtruit ex Juris tam Canonici quam Civilis ſanctione, quæ nuptias ante legitimam ætatem initas irritat, niſi malitia ſuppleat ætatem, ut in *Cap. Continebatur. Cap. At effationes. Cap. Ex literis. Cap. Ubi non eſt. De deſponſat. impub. & inl. b 4 de Ritu nupt. lib. Quod pupillæ. ff. Ut legat. nom. lib. Si Uxor. §. Simino ff. ad l. g. Fal. de adult.* Et hæc Sac. Congregatio in Biſuntina 14. Junii 1681. invalidum declaravit Matrimonium contractum cum Puella habente annos undecim, menſes totidem, & dies 24. ut in *lib. 12 Decretor. pag. 73.* Ita quidem ut Matrimonium ſic contractum nec etiam ætate ſuperveniente, & mutuo Conjugum aſſenſu accedente, convaleſcat; ſed oporteat iterum Matrimonium contrahi coram Parocho, & Teſtibus, ſi impedimentum ex ætatis defectu promanans ſit publicum, quemadmodum docent *Averſ. de Matr. qu 11. ſect. 4 verſ quantum ad primum. De Juſtis de Diſpenſ. lib. 3 cap. 8 num 62 & ſeq. Sanchez. de Matr. lib. 2. Diſp. 37. n. 6.*

Quo vero ad memoratam Matrimonii conſummationem, putat Monaſterium pluribus evinci argumentis id eſſe a veritate alienum. Ceterum poſito etiam, quod ita fuerit, addit non per hoc Matrimonium potuiſſe convaleſcere, niſi iterum valide initum fuiſſet ſervata norma a Tridentinis Patribus præſcripta, juxta reſolutionem Sac. Congreg. quam refert *Fagnan. in Cap. Si conditiones n. 26. de cond. appoſ. & in Cap. de illis n. 47. de deſponſat. impub.*

De profeſſionis autem validitate ut judicium fieri poſſit, inſpiciendum eſt, non ſolum an Matrimonium antea initum ſubſiſtat, ſed etiam an Profeſſio ipſa immunis fuerit a vitio coactionis, vel ſeductionis, quæ libertati voluntatis ad id neceſſariæ officere poſſet, ac propterea perpendenda erunt documenta, quæ coram ordinario Vvilnen. producta ex utraque parte fuerunt. Quod ſi judicaretur Matrimonium fuiſſe invalidum ob defectum ætatis, & nihilominus conſtaret quoque Profeſſionem non ſubſtineri ob defectum liberi conſenſus, in hac hypoteſi ſuffragari poſſet Antonio, & Hevæ convalidatio Matrimonii, quæ juxta votum dictæ Congregationis particularis fuit ad cautelam conceſſa in Litteris Apoſtolicis S. M. Benedicti XIII. Hactenus tamen nulla nomine Antonii, & Hevæ Jura allata fuere.

Pertinet igitur ad Eminentias VV. pronunciare.

I. *An ſit locus aperitiori cris*. Et quatenus affirmative.
II. *An conſtet de nullitate Matrimonii*.
III. *An conſtet de nullitate Profeſſionis*. Et quatenus ad utrumque affirmative.
IV. *An ſit locus convalidationi Matrimonii in radice*.

Dilata ad ſequentem.

Seſſ. 24. c. 12. de r. f.

MEDIOLANEN Antiqua Parochialis Eccleſia S. Mariæ Pedonis anno 1628. a S. M. Urbano VIII. aucta fuit titulo, & honore Collegiatæ, cum una Præpoſitura annexum habente exercitium curæ animarum, & ſex Canonicatibus. Ex reditibus ejuſdem Eccleſiæ voluit Pontifex ſexaginta annuos ducatos auri de Camera aſſignari Præpoſito, præter emolumenta obventura ex curæ animarum exercitio; Præbendam vero ſingulorum Canonicorum conflari ex viginti quatuor ducatis ſimilibus, ac tandem reliquos proventus in quotidianas diſtributiones converti. Præterea poteſtatem tribuit Præpoſito, & Canonicis condendi Statuta, ac Decreta neceſſaria ad regimen, & adminiſtrationem ejuſdem Collegiatæ Eccleſiæ, tam in ſpiritualibus, quam in temporalibus.

Fridericus Cardinalis Borromæus Archiepiſcopus Mediolanenſis, quo potiſſimum adnitente erectio Collegiatæ facta fuerat, curavit etiam Pontificiam Bullam executioni mandari. At deinde anno 1633. plures ſubortæ fuerunt controverſiæ inter Præpoſitum, & Canonicos, quibus compromiſſis in duos Arbitros, hi fere in omnibus litem adjudicarunt Præpoſito. Nuper vero cum redintegratæ inter Præpoſitum, & Canonicos quæſtiones delatæ fuerint ad Judicium Curiæ Archiepiſcopalis, manutentionem ea conceſſit circa plura Præpoſito, circa aliqua vero etiam Canonicis. Nunc denique totius rei cognitio eſt penes hanc Sac Congregationem.

Documenta utrinque proferenda perſpicient Eminentiæ VV. quarum deinde erit decernere.

I. An Cura Animarum Eccleſiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Mariæ Pedonis ſit in totum penes Præpoſitum, vel potius penes Præpoſitum ſit actualis tantum, habitualis vero penes Capitulum. *Et quatenus affirmative ad ſecundam partem*.
II. An, & ad quem ſpectet Jus eligendi Caodiutorem in exercitio Curæ, quoties eo opus ſit.
III. An Jus adminiſtrandi Eccleſiam, & omnes res ad eam ſpectantes, competat ſoli Præpoſito, vel potius Capitulo comprehendenti etiam Præpoſitum.
IV. An Jus peragendi functiones, quæ proprie Parochiales non ſint, & emolumenta ex eis provenientia ſpectent ad Præpoſitum privative, vel ad Canonicos una cum Præpoſito.
V. An Præpoſito competant privative quoad Capitulum, & Canonicos omnia emolumenta quomodolibet conſueta, & provenientia, tum ex cura Animarum, tum ex ejus exercitio, obeundo etiam per ejus Coadiutorem, ſeu ejus Subſtitutum.
VI. An pia legata, Miſſæ, Officia pia Defunctis facienda, vel annualia, tam ante, quam poſt erectionem Collegiate relicta, & relinquenda Eccleſiæ, ſpectent privative ad Præpoſitum, vel potius ad Capitulum, tam quoad adminiſtrationem, quam quoad emolumenta.
VII. An emolumenta funeraria, comprehenſis etiam Officiis, provenientia ex tumulatione cadaverum extraneorum, pertineant ad ſolum Præpoſitum, vel potius ponenda ſint in Maſſa Capitulari.
VIII. An Canonici ad aliquod funus invitati poſſint collegialiter ei intervenire, etiamſi totidem alii Sacerdotes eidem funeri non interveniant.
IX. An Præpoſito, aut ejus Coadiutori competat privative quoad Capitulum facultas concordandi circa ea, quæ quodcumque funus reſpiciant.
X. An cera ſuperextans in funeribus, & eorum occaſione etiam accenſa in Ec-

Eccleſia, & Altaribus ſpectet privative ad Præpoſitum, vel ponenda ſit in Maſſa Capitulari.

XI. An ubi Canonici collegialiter interveniunt etiam Officiis Defunctorum intra tres dies poſt depoſitionem Cadaveris in Eccleſiâ celebrandis, abſente, vel impedito Præpoſito, dignior ex Canonicis ſupplere debeat partes Præpoſiti, excluſo ejus Coadiutore, & lucretur ceram manualem majorem, & duplicatam eleemoſynam.

XII. An ad Præpoſitum, & ejus Coadiutorem, ſeu ſubſtitutum ſpectet retentio clavis Sacri Ciborii, etiam privative quoad Canonicum Sacriſtam.

XIII. An Canonici valeant ſine conſenſu Præpoſiti audire in Eccleſia confeſſiones, & adminiſtrare Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum.

XIV. An, & cui Canonicus Sacriſta debeat reddere rationem adminiſtrationis ſacræ ſupellectilis, & emolumentorum Sacriſtiæ.

XV. An uſus ejuſdem ſacræ ſupellectilis competat Præpoſito, & ejus Coadiutori independenter a Capitulo, & a Canonico Sacriſta.

XVI. An Præpoſitus poſſit prohibere, ne aliquis Sacerdos extra Clerum dictæ Eccleſiæ ibidem celebret Miſſam ſine illius conſenſu, & deſignare ſacras veſtes, & Altaria, in quibus Sacerdotes Miſſam celebrent, independenter a Capitulo, & a Canonico Sacriſta.

XVII. An licentia celebrandi Miſſam novam danda ſit per Præpoſitum privative; vel potius a Capitulo, & ad quem ſpectent candelæ in Altari accenſæ.

XVIII. An Præpoſito competat jus diſponendi de Sepulcris conſtructis, & præſtandi conſenſum pro aliorum conſtructione privative quoad Capitulum.

XIX. An, & cui immineat onus reparandi Eccleſiam.

XX. An hujus litis expenſæ tam factæ quam faciendæ ſolvi debeant ex Maſſa Capitulari in caſu &c.

Dilata, & proponatur omnino in ſequenti.

Tres, quæ ſubjicientur Cauſæ, deſcriptæ fuerunt in Folio Congregationis habitæ die 26. Januarii proxime præteriti, quod Eminentiæ VV. non graventur reſumere.

VULTURARIEN. JURISDICTIONIS.

I. An OEconomus Curatus Terræ Alberonæ teneatur accedere ad Synodum Diœceſanam Vulturarien., & an teneatur etiam Clerus ejuſdem Oppidi in caſu &c. *Seſſ. 7. c. 8. de ref.*

II. An idem Clerus tam in Sacris quam in Minoribus conſtitutus, prout etiam OEconomus, cogi potuerint ad intereſſendum ultimæ Synodo habitæ anno 1728. in qua ultra regulas tradendas pro recta Sacramentorum adminiſtratione, publicanda erant Decreta ſecundi Concilii Provincialis Beneventani. *Et quatenus Affirmative.*

III. An ſinguli de dicto Clero, & ſignanter OEconomus Curatus, condemnari poſſint ad pœnam indictam in Edicto convocatorio.

IV. An Epiſcopus Vulturarien. viſitando dictum Oppidum Jure delegato, in iis, quæ reſpiciunt Curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, viſitare quoque poſſit Altaria, Sacras Veſtes, ſupellectilem, & alia neceſſaria pro materiali cuſtodia Sacramentorum.

V. An idem Epiſcopus viſitare poſſit Clerum dicti Oppidi quoad ſcientiam, mores, & veſtes tum ſacras tum prophanas, ac decreta opportuna facere pro honeſtate, & vita Clericorum, eorumdemque inſtructione.

VI. An etiam providere poſſit in Viſitatione circa mores Populi in obſervatione feſtorum dierum, in contractibus uſurariis, in futurorum Conjugum inhoneſta converſatione, in Sacramentorum frequentia, & ſimilibus.

VII. An in concernentibus Curam Animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum,

torum, & in aliis commiſſis Epiſcopo Jure delegato, poſſit Ordinarius localis ſe ingerere, & viſitare cumulative; & an poſſit etiam in caſu, quo Epiſcopus prævenerit in cognitione, proviſione, & correctione.

VIII. An Epiſcopus poſſit in Viſitatione providere pro exequutione Conſtitutionum Apoſtolicarum, & Decretorum latorum in Conciliis Provincialibus; præſertim circa confectionem Inventariorum, Jurium, & Bonorum Eccleſiaſticorum, circa Statuta particularia, & Archivia Scripturarum.

IX. An ad eumdem Epiſcopum ſpectet recognoſcere requiſita promovendorum ad Ordines, & Statum liberum eorum, qui intendunt contrahere Matrimonium.

X. An ad eumdem ſolum Epiſcopum privative pertineat cognitio Cauſarum Matrimonialium, Cenſurarum, & cæterarum magni momenti in caſu &c.

Dilata; & firma remanente remiſſione Cauſæ, quoad qualitatem nullius ad Rotam; & firmis quoque remanentibus Decretis anni 1652. & 1655. Epiſcopus interim utatur Jure ſuo in exercitio Juriſdictionis Ordinariæ &c.

TELESINA ANNIVERSARII, ET MISSÆ SOLEMNIS.

Seſſ. 24. c. 4. de ref.

I. *An celebratio Miſſæ ſolemnis pro Defunctis cum Anniverſario in Eccleſia S. Nicolai, ſita intra limites Parochialis, & Collegiatæ Eccleſiæ Sancti Martini Civitatis Cerreti, ſpectet ad Archipresbyterum, & Canonicos dictæ Collegiatæ privative quoad omnes: ſive potius ad Cappellanum dictæ Eccleſiæ cum facultate aſſumendi in dicta Miſſa, & Anniverſario Presbyteros ſibi beneviſos.*

II. *An celebratio Miſſæ ſolemnis cum primis, & ſecundis Veſperis in die Feſto S. Nicolai ſpectet ad dictum Archipresbyterum, vel potius ad Cappellanum dictæ Eccleſiæ independenter, & ſine licentia Parochi, & cum facultate aſſumendi Presbyteros, quos voluerit in caſu &c.*

Ad utrumque Negative quoad primam partem; & Affirmative quoad ſecundam; & amplius.

LARINEN. DECRETORUM SYNODALIUM.

Seſſ. 13. c. 14. de ref.

I. An juxta Decretum Synodi celebratæ ab Epiſcopo Larinenſi anno 1728. indifferenter omnes Eccleſiaſtici teneantur intereſſe Congregationi, & diſcuſſioni Caſuum Moralium Conſcientiæ. *Et quatenus Affirmative.*

II. An contra non intervenientes ſubſtineantur inflictæ pœnæ in eodem Decreto Synodali, id eſt, quod Sacerdotes debeant abſtinere a celebratione Miſſæ in die ſubſequenti, & quod Clerici, & non Sacerdotes debeant ſolvere unum Carolenum pro qualibet vice.

III. An juxta Decretum ejuſdem Synodi prohiberi poſſit cuicumque Eccleſiaſtico, etiam in Minoribus conſtituto, diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Epiſcopi, ſub pœna Ducatorum ſex.

IV. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Portionariis prohiberi poſſit diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Curiæ Epiſcopalis ſub pœna Ducatorum duodecim. *Et quatenus affirmative.*

V. An in caſu contumaciæ poſt ſex menſes intelligantur ipſi Portionarii privati ipſo facto Eccleſiaſtica portione, alteri conferenda ab Epiſcopo per concurſum.

VI. An juxta Decretum Synodi cuicumque Eccleſiaſtico recuſanti acceptare munus Eccleſiæ, ad quod fuerit electus, ſuſtineatur imponenda pœna Gravatoriæ decem carolenorum pro quolibet die contumaciæ in non acceptando.

An

VII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Epiſcopus habeat facultatem erigendi de novo in Capitulis Dignitatem Cantoratus. Et quatenus Affirmative.

VIII. An proviſio dictæ Dignitatis in caſu obitus ſpectare debeat ad Epiſcopum, ejuſque ſucceſſores.

IX. An juxta Decretum ejuſdem Synodi omnes Presbyteri, & præſertim Portionarii, teneantur coadjuvare Parochos ad Curam Animarum. Et quatenus Affirmative.

X. An hoc munus Coadjutoris obire debeant abſque ullo emolumento.

XI. An in duobus Capitulis duarum Eccleſiarum Terræ Serræ Capriolæ obſervanda ſit antiquiſſima conſuetudo admittendi Presbyteros ad portionem Eccleſiæ juxta ſolam antianitatem. Et quatenus Negative.

XII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi hæc admiſſio Portionariorum fieri poſſit, & debeat ab Epiſcopo mediante Concurſu, & examine ſuper literatura, & probatione facienda per ſingulos admittendos trium requiſitorum, ideſt Peritiæ Cantus Gregoriani, ſervitii per triennium jam Eccleſiæ præſtiti, & continui triennalis acceſſus ad collationes de caſibus conſcientiæ.

XIII. An ſuſtineatur pœna ipſo facto incurrenda ſuſpenſionis a Divinis, quoad conſtitutos in Sacris, & excommunicationis quoad Clericos, ſub qua demandatum fuit omnibus Eccleſiaſticis emere Codicem dictæ Synodi celebratæ anno 1728. pretio Carolenorum quinque. Et quatenus Negative.

XIV. An ſit reſtituenda pecunia cuicumque Eccleſiaſtico, qui dictum Codicem emit metu dictarum pœnarum.

XV. An in Curia Epiſcopali Larinenſi ſit ſervanda Taxa Curiæ Beneventanæ, ſive potius Taxa Innocentiana in caſu &c.

Ad D. Secretarium juxta mentem.

COLONIEN. DISPENSATIONIS. Vacante Eccleſia Parochiali Pagi in Bergſtein, Colonien. Diœceſis, a Sereniſſimo Electore Palatino, ad quem uti Ducem Juliacenſem pertinet Juſpatronatus, nominatus fuit P. Franciſcus Vvernerus Hanſen. Religioſus Familiæ Ciſtercienſis, qui ſubinde Diſpenſationem Apoſtolicam poſtulavit ad hoc Beneficium Parochiale aſſequendum, cujus adminiſtrationem interim ei commiſit Ordinarius, ut Animarum curæ conſultum eſſet. Sanctiſſimus vero exquiri hac de re juſſit ſuffragium hujus Sacræ Congregationis, quæ alias præcibus per Summarium relatis petitionem cenſuit rejiciendam. *Seſſ. 14. c. 10. de ref.*

Eaſdem modo inſtaurat preces memoratus Religioſus, iterum exponens Sereniſſimum Electorem eo potiſſimum conſilio nominaſſe ad eam Parochialem Eccleſiam Religioſum e Monaſterio S. Mariæ Uldt, ut ex proventibus prædictæ Eccleſiæ, quouſque ei præfuerit idem Religioſus, ſubſidium aliquod redundare poſſit in ipſum Cœnobium idoneis reditibus non ſatis inſtructum. Profert etiam teſtificationem Prætoris, & Scabinorum Parochiæ in Bergſtein, affirmantium dictum Religioſum Oratorem diligenter naviterque hactenus Animarum curam geſſiſſe, ſeque propterea exoptare, ut ei liceat deinceps Parochiali titulo ac munere perfungi.

Obſtant ſane Canonicæ Sanctiones, quibus vetitum eſt Beneficia ſecularia Regularibus, & Regularia Secularibus conferri, *ut in cap. Cum de Beneficio de Præben. in 6. & in cap. Nullus de elect. eodem lib. 6.* cum aliis apud *Fagnan. in cap. Cum ad noſtram n. 3. de el. ct.* Ita quidem, ut Beneficium Seculare, nec etiam in commendam Viro Religioſo dari poſſe conſtitutum ſit in Regula 43. Cancellariæ Apoſtolicæ.

Itaque cum ideirco neceſſaria ſit Apoſtolica Diſpenſatio, admoneatque Sacrum Concilium Tridentinum *Cap 18. Seſſ. 25. de refor.* publice expedire, quod legis vinculum non facile ſæpiuſque relaxetur, ſed id fiat ſumma maturitate, cauſaque cognita, ubi ſcilicet urgens juſtaque ratio, & major utilitas diſpenſationem concedi poſtulaverit; hinc potiſſimum videtur inſpiciendum, an in

cum

eum casum, qui hodie proponitur, hujusmodi ratio, & causa concurrat; prout ob necessitatem impositam a penuria idoneorum Sacerdotum Secularium talem indulgeri posse dispensationem, alias censuit hæc Sac. Congreg., teste *Conrad. prax. dispens. l. b. 6. cap. 1. n. 20. & seq.*

Vicarius Generalis Archiepiscopi Colonienſis, S. Congreg. instructam reddere jussus, respondet jam alias duas Parochiales Ecclesias fuisse incorporatas memorato Monasterio, nec videri permittendum, quod tam facile etiam reliquæ Parochiales Ecclesiæ transeant ad Regulares cum non mediocri injuria, ac damno Presbyterorum Secularium, quibus Secularia Beneficia debentur, adeoque Dispensationem a P. Francisco Vvernero postulatam putat non esse concedendam.

Dispensationi itidem contradicit Sacerdos Joannes Hilgerius Brever, qui a Sede Apostolica provisionem de eadem Parochiali Ecclesia, tamquam devoluta impetravit.

Dignentur itaque Eminentiæ VV. deliberare.

An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

Sess. 24. c. 1 de Reform.

AQUEN. PREEMINENTIARUM, ET JURIUM PAROCHIALIUM. In Castello Mombarutii tres sunt Ecclesiæ Parochiales, prima scilicet S. Mariæ Magdalenæ dicata, cui præest Rector decoratus titulo Archipresbyteri: Altera S. Antonio sacra: & Tertia S. Martiano Distinctæ vero sunt Parochiæ non per certos locorum fines, sed per Familias. Quænam ex tribus hisce Ecclesiis prærogativa Matricitatis proprie potiatur, non satis legitime constat. Communis tamen existimatio, pluribus fulcita argumentis atque indiciis, favet Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenæ. Matrix quippe appellata fuit, tum in Visitatione Pastorali facta anno 1650. tum in tribus Synodalibus Decretis editis anno 1654. 1679. & 1699., tum in sententia per Episcopum lata anno 1697.

Adstipulatur itidem, quod in porticu ejusdem Ecclesiæ præfixa conspicitur inscriptio ad recolendam anniversariam dedicationis memoriam expresso ibidem titulo Matricis; ut etiam talis enuntiata fuit hæc Ecclesia anno 1683. in publico Universitatis Consilio. Matricem denique Ecclesiam istam appellarunt ipsi etiam ceterarum Ecclesiarum Rectores in supplici quodam libello, quem anno 1706. obtulerunt Episcopo circa delationem stolæ in Processionibus.

Hoc igitur ex fonte manarunt plures controversiæ inter Archipresbyterum Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenæ, & alios Parochos. Episcopo autem approbante inita inter eos anno 1706. fuit concordia, in qua statuebatur Stola uti posse Parochos dictarum Ecclesiarum S. Antonii, & S. Martiani in Processionibus; dummodo in ceteris omnibus rebus ad eas spectantibus servaretur solitum.

Contendebatur quoque ab eisdem Parochis sibi licere usum Pluvialis in eisdem Processionibus. Sed altero ex iis huic contentioni cedente, Episcopus anno 1707. per Decretum jussit servari memoratam concordiam. At cum de aliis quoque functionibus Ecclesiasticis Decreta quædam in judicio manutentionis prodiissent a Curia Episcopali, tandem Causa delata fuit ad Tribunal A. C., qui anno 1713. per sententiam pronuntiavit competere Archipresbytero Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Magdalenæ Jus privativum indicendi, & convocandi omnes Processiones generales, & ad eas convenire debere Parochos Ecclesiarum S. Antonii, & S. Martiani; necnon ad eumdem Archipresbyterum pertinere Jus privativum peragendi benedictionem Fontis, tam in Sabbatho Sancto, quam in Vigilia Pentecostes, eique interesse debere aliarum Ecclesiarum Rectores; ac denique competere Archipresbytero priorem pulsationem campanæ in eodem Sabbatho Sancto. Simul vero etiam per aliam sententiam declaravit A. C. spectare ad dictos Parochos S. Antonii, & S. Martiani Jus libere exercendi omnia

nia jura, & functiones Parochiales in suis Ecclesiis, & in Personas sibi subjectas, exceptis tamen functionibus in sententia expressis.

Reclamantibus Parochis, Auditor SS. Causæ totius cognitionem huic Sac. Congregationi commisit.

Episcopus refert, Processiones omnes generales ab immemorabili tempore fuisse indictas, & convocatas ab Archipresbytero Sanctæ Mariæ Magdalenæ; itemque in hac tantum Ecclesia peragi, adstantibus aliis Parochis consueviſſe benedictionem Fontis, & primam campanarum pulsationem in Sabbatho Sancto. Putat denique ita etiam servandum esse in posterum tributa, tamen Parocho Ecclesiæ S. Antonii facultate habendi Processionem die octava solemnitatis SS. Corporis Christi, juxta Decretum ab Episcopo prædecessore editum anno 1724. his verbis „ Sia lecito al Priore di S. Antonio di far la Processione del SS. l' „ Ottava del Corpus Domini, e che con d. Processione possa arrivare circa „ alla metà dell piano, che arriva al portone della casa del commune, ed a tal „ Processione vi debba intervenire tutto il Clero; ed essendo invitati l' Arci- „ prete di S. Maria Maddalena, ed il Rettore di S. Mar ziano, siano obbli- „ gati ad andarvi.

De alia simili Controversia, respiciente prærogativam Matricitatis unius Ecclesiæ quoad alias, actum fuit in *Ariminen. Præeminentiarum* 28. *Julii superioris anni*,

Placeat igitur Eminentiis VV. definire.

I. An constet de Matricitate, vel majori antiquitate Ecclesiæ S. Mariæ Magdatenæ Montis Barutii, & respective ad filiationem vel subordinationem Ecclesiarum Parochialium S. Antonii, & S. Martiani ejusdem loci.

II. An Benedictio Fontis Baptismalis, Ignis, Aquæ &c. in Sabbato Sancto, & Sabbato Pentecostes privative spectet ad Archipresbyterum pro tempore Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenæ, vel potius ad unumquemque ex tribus Parochis. *Et quatenus affirmative ad primam partem.*

III. An alii duo teneantur dictis Functionibus interesse. & an, & quibus pœnis sint plectendi, si non interfint.

IV. An jus indicendi, & convocandi Processiones generales, quæ fiunt juxta Ritum Ecclesiæ, & consuetudinem loci, privative spectet ad dictum Archipresbyterum S. Mariæ Magdalenæ; & in ea incipiendæ, & terminandæ sint.

V. An dictæ Processiones Generales fieri debeant in Ecclesia S. Mariæ Magdalenæ cum coactivo accessu Parochorum S. Antonii, & S. Martiani, itaut iis non liceat eas facere in eorum Ecclesiis Parochialibus; sive potius alternative fieti debeant singulis annis in altera ex dictis Ecclesiis. *Et quatenus Affirmative ad secundam partem.*

VI. An dictis Processionibus alternative faciendis interesse debeant alii Parochi.

VII. An liceat Parocho S. Antonii in Processione deferre, tam intra quam extra Ecclesiam Ven. Lignum S. Crucis die festo ejusdem Inventionis.

VIII. An die Festo Sanctissimi Corporis Christi liceat eidem Parocho S. Antonii, ac etiam Parochis S. Mariæ Magdalenæ, ac S. Martiani Processionem peragere tam intra quam extra suas respective Ecclesias cum Augustissimo Sacramento, illudque publicæ adorationi in ea exponere.

IX. An, & cui ex dictis Ecclesiis privative competat prior pulsatio Campanarum in Sabbatho Sancto.

X. An constet de attentatis commissis a Parocho S. Mariæ Magdalenæ, & quomodo purganda sint.

Dilata, & proponatur in sequenti; etiam unica.

Sess. 25. c. 13. de ref.

FABRIANEN. QUARTÆ FUNERALIS. Cum Causa hæc proposita fuerit die 7. Aprilis superioris anni, prodiit Rescriptum -- *Dilata. & examinentur formiter testes.* Iis vero jam examini subjectis, quid ab eis fuerit ad

interrogata re ſponſum, patebit ex documento Eminentiis VV. exhibendo. Itaque rurſus diſcutienda erunt Dubia aliàs propoſita.

I. *An conſtet de conſuetudine inter Eccleſias Parochiales non exigendi Quartam Funeralem pro Cadaveribus, quæ ſepeliuntur extra propriam Parochiam.* Et quatenus Affirmative.

II. *An huiuſmodi conſuetudo ſit ſervanda in caſu &c.*

Ad utrumque Affirmative quoad ceram Funeris tantum.

Die Sabbathi 8. Martii 1732.

Seſs. 24. c. 1. de ref. Matr.

EYSTADIEN. MATRIMONII. Gravitas, & arduitas hujus Cauſæ, quæ in ſuperiore Congregatione propoſita fuit, non omnibus ſuffragiis in unam convenientibus ſententiam, jure poſtulant illius examen hodie iterari.

Illud vero potiſſimum videtur conſiderandum, an ſatis conſtet primum Matrimonium fuiſſe initum inter Joannem Antonium, & Chriſtinam cum voluntate excludente rationem Sacramenti, & cum conditione diſſolubilitatis, quaſi ſcilicet huic conditioni fuerit affixus conſenſus, & aliter non eſſent contracturi. Quamvis enim privatus error, quo Lutherani exiſtimant Matrimonium certas ob cauſas eſſe ſolubile etiam quoad vinculum, non videatur per ſe ſufficere ad inducendam Matrimonii nullitatem, quia nimirum prævalet generalis intentio, quam habere cenſentur ineundi matrimonium legitimum ac validum, cui conſectaria perneceſſe eſt inſolubilitas, juxta Auctoritates in præcedenti Folio relatas, quibus conſonat *Piring. in Decretal. lib. 4. Tit. 1. ſect. 3. n. 71. & 74.* itemque reſolutio S. Congregationis in Paſſavien. 20. Novembris 1720 Nihilominus ubi manifeſtum ſit contrahentes non ita fuiſſe animo affectos, ut ſi noviſſent inſolubilitatem eſſe neceſſario conjunctam cum validitate, ita quoque Matrimonium eſſent contracturi; ſed imo ipſos ea fuiſſe mente, ut ſi credidiſſent Matrimonium contrahi nonniſi indiſſolubiliter poſſe, a contrahendo potius abſtinuiſſent, tunc profecto judicium videtur eſſe ferendum ad normam hujuſmodi voluntatis, quia perfici contractus connubialis non poteſt ſine mutuo conſenſu, & mutua voluntate, a qua ille vim formamque accipit, juxta *Text. in Cap. Tua nos, & Cap. Cum locum de Sponſal.* Itaque in hac hypotheſi Matrimonium procul dubio irritum eſſet; nam ſi illud dicatur ſolubile, quale illud inire voluerunt contrahentes, ideo matrimonium eſt nullum, quia repugnat ſubſtantiæ Matrimonii. Si vero dicatur inſolubile, (prout exigit natura Matrimonii), Matrimonium itidem erit nullum ex defectu conſenſus, cum in Matrimonium perpetuum atque indiſſolubile conſentire noluerint contrahentes, aut ſaltem alter eorum, ad tradita per *Præpoſit. in Cap. Si conditiones n. 1. de cond. appoſ., Fagnan. ibid. n 4. Gonzal. n. 7. circa fin.*

Appoſite etiam ad rem noſtram tractat hanc quæſtionem *La Croix Theol. Mor. l. 6. par. 3. a n. 150. ad 156.* Proponit enim hunc caſum „ Titius ritu Calviniſtico „ contracturus Matrimonium cum Titia, intendit expreſſe (quamvis intentione mente reſervata, uti ſolent reformati doctiores) ſic contrahere, & „ non aliter, quam ſub ea conditione, uti ſi Titia ſibi fidem ſervaverit, & „ quamdiu ſibi fidem ſervaverit, & quamdiu ſibi fidem non ſervaverit, neque „ Titius velit teneri contractu matrimoniali. Titia poſtmodum non ſervat fidem, cujus ubi convicta fuit, Titius per ſententiam Conſiſtorii declaratur „ liber a contractu matrimoniali, daturque facultas ad ſecunda vota tranſeundi. Quæritur, an Titius nunc Catholicus poſſit tranſire ad ſecundas nuptias „ cum Catholica „ Exponit primum plura argumenta pro validitate prioris matrimonii impediente tranſitum ad alteras nuptias, eorumque vis præcipue poſita eſt in hoc, quod cum Matrimonium ſuapte natura ſit indiſſolubile, exiſtimari oporteat Titium, qui Matrimonium voluit inire, implicite etiam voluiſſe illud contrahere indiſſolubile, ut ad ejus validitatem requiritur; quodque

inten-

intentio generalis contrahendi valide, & juxta sententiam veræ Ecclesiæ præferenda sit privato errori, per quem crediderit dissolubilitatem Matrimonii in aliquo casu minime refragari ejus substantiæ, ac valori. Deinde vero explicat rationes Matrimonii nullitatem comprobantes, refutatis etiam singulis contrariis argumentis, ac tandem ita concludit „ Hæc secunda sententia videtur esse „ probabilior; quia tamen videtur esse aliqua probabilitas pro valore primi illius „ Matrimonii, quod est in quadam possessione, putarem saltem propter scan„ dalum non esse procedendum ad aliud Matrimonium, nisi prius obtenta Tri„ bunalis alicujus Catholici declaratione de invaliditate prioris.

Accuratissimus hic Doctor ad ita sentiendum præcipue adducitur ex quo cessat intentio generalis de valide contrahendo matrimonio, quando apparet contrahentes, vel eorum alterum, intre Matrimonium voluisse sub conditione repugnante ejus substantiæ, & per consequens excludente illius validitatem; quia hæc conditio tribuens certam formam intentioni, eique alligans consensum, & voluntatem, prævalet generali intentioni, de valide contrahendo, quippe quæ solum fundat præsumptionem virtualem consensus in ejusdem Matrimonii indissolubilitatem; proindeque vincitur a contraria veritate facti, ubi adjecta conditio solubilitatis in aliquo casu patefacit contrahentem, re ipsa sic, & non aliter contrahere voluisse, & contraxisse.

Sane vero (quod prestius urget) *in Cap. Si conditiones de Condit. apposit.* agebatur de Matrimonio contracto inter Catholicos certo scientes, & credentes, Matrimonium esse Sacramentum, & indissolubile, adeoque habentes profecto intenti nem generalem de contrahendo juxta institutionem Christi, & Doctrinam Catholicæ Ecclesiæ, quæ nullo casu Matrimonii consummati vinculum dissolvi posse patitur. At nihilominus rescribit Pontifex „ Si conditiones contra„ substantiam conjugii inserantur; puta si aliter dicat alteri, contraho te„ cum &c donec inveniam aliam honore vel facultatibus ditiorem &c. matri„ monialis contractus, quantumcumque sit favorabilis, caret effectu „ Ergitur, quod si re ipsa Matrimonium fuerit initum cum voluntate excludente perpetuitatem, & indissolubilitatem, Matrimonium est nullum, atque irritum.

Celebris itidem fuit Causa *Ulyssiponen Occidentalis*, discussa in hac Sac. Congregatione die 8. *Julii* 1714. Pridie enim ejus diei, quo Matrimonium, servato Ecclesiæ ritu, contraxere Senator Ludovicus Gusel Barberinus, & Joanna Agnes de Almeda Carnide, exaratum fuerat Chirographum, quo Sponsa promiserat se intra quindecim dies, postquam nuptiæ initæ fuissent, Religiosæ Disciplinæ Institutum amplexuram, promittendo idcirco se numquam consummaturam Matrimonium, itemque renunciando cuicumque juri, quod ex conjugali contractu potuisset sibi competere: ac demum declarando, quod si ipsa hujusmodi pactionibus non satisfeciisset, Matrimonium haberi deberet proinde quasi nunquam contractum. Cum autem post initas nuptias Joanna Agnes contenderet firmum ratumque esse Matrimonium, tametsi illa a Religiosæ vitæ proposito recessisset, & variæ Judicum Sententæ circa id prodiissent tandem hæc Sac Congregatio definivit -- *Ex hactenus deductis Matrimonium esse nullum in casu, de quo agitur* -- ut in lib 74 *Decr. pag.* 188.

Sed ut ad Matrimonia inter hæreticos initia revertatur sermo, recognosci etiam potest id, quod tradit *Card nalis de Lugo de Sacram. disput* 8. *sect.* 8. *num* 125., & *seqq.* ubi refert quæstionem Romæ agitatam circa Matrimonia contracta ab Abyssinis schismaticis, qui in hoc errore versantur, ut in certis casibus putent licitum esse repudium, & posse dissolvi vinculum Matrimonii; atque ita jam controversiam explicat -- *Dico primo: quando hi Schismatici contrahunt cum pacto expresso, ut possint uti repudio in casibus sibi permissis, Matrimonium est nullum, & per consequens non debent cogi ad illud observandum &c. Dico secundo: si eum animum internum habent, & eo animo contrahunt, ut liceat sibi uti repudio, licet id non deducant in pactum externum, Matrimonium etiam est nullum &c. Dico tertio: si ea scientia, quam habebant de usu repu-*

dit, se habuit antecedenter, hoc est ideo contraxerunt, quia sciebant licere repudium, & aliter non contraherent; jam videntur se implicite nolle obligare ad perpetuitatem. Dico quarto: si contrahentes ignorabant omnino, an vinculum istud esset perpetuum, vel si credebant etiam dissolubile, sed non limitarunt suam intentionem tempore contractus ad eam existimationem, sed habuerunt voluntatem generalem contrahendi Matrimonium validum, ita ut illa ignorantia vel existimatio se habeat concomitanter, cum etiam sine illa aque contraherent, tunc Matrimonium videtur validum, & observandum. Mox vero hæc subjungit -- *Concludo ergo breviter ex dictis, errorem illum tunc vitiare Matrimonium, quando ex illo contrahens limitat suam intentionem, sive per pactum exterius, quod dicit se illa lege contrahere, vel saltem interius nolendo, nisi eo modo, & ritu obligari, ad quod sufficit vel saltem alterum conjugem limitare suam intentionem, ut Matrimonium sit nullum juxta supradicta. Quando vero error ille est concomitans, nec ideo contrahitur Matrimonium, quia existimatur dissolubile, vel denique contrahens habet voluntatem aliquam generalem efficiendi contractum validum omnibus modis, error erit concomitans, & non vitiabit contractum, sed servandus erit cum priori conjuge. Hæc autem voluntas generalis debet esse actualis; neque enim sufficit, quod homo, si sciret matrimoniam esse indissolubile, vellet etiam illud indissolubiliter contrahere, quia hæc non est voluntas actualis, sed quæ foret conditionaliter in eo casu, quod non sufficit ad effectum præsentem.*

Pontius de Matrim. Catholici cum hæretic. in Append. *Cap.9. §.2. n.11.* hæc habet „ Sed quid, si hæreticus in eo sit errore, ut existimet matrimonium esse „ ex causa dissolubile, & licere libellum repudii? Quamvis hæreticus eum error habeat, & mente retineat, vel explicet, si tamen vult contractum „ Matrimonii celebrare juxta suam naturam, quæcunque illa sit, valebit „ contractus, & erit indissolubilis; quia error ille tantum est concomitans: si „ vero expresse velit ita contrahere, & non aliter, sive eum animum explicet, sive mente retineat, nullum est Matrimonium „ Huic quoque sententiæ adstipulatur *Gobat. tom.1. Tract.10. Cas.19. n.707.* ubi postquam firmaverat, conjugia inter hæreticos, vel inter Catholicum, & hæreticum contracta generaliter haberi pro insolubilibus, adeoque validis, ita subiicit „ Dico „ generatim: si quis enim hæreticus contrahat cum ita expressa intentione, seu „ non recipiendi Sacramentum, seu faciendi divortii in casibus inter hæreticos „ permissis, ut hæc intentio ingrediatur rationem contractus, tamquam conditio sine qua non, nequaquam subsistet hic contractus quandoquidem talis „ intentio repugnat substantiæ Matrimonii „ Idemque probat loquens de Matrimonio inter Judæos initio *Sanch. de Matr. lib.5. Disp.12.*, quem sequitur *Smalgrub. in Decretal. lib.4. Tit.5. num.129.*, & 147.

His positis, videndum est, an ea congruant cum eo casu, qui hodie in quæstionem venit. Quoad Christinam Lutheranam, habemus primo, quod in Saxonia solent Matrimonia contrahi cum opinione, & intentione, ut ea instar Civilium Contractuum dissolvi pluribus in casibus possint; ac proinde videtur præsumendum, quod ea conjugium dissolubile inire senserit, ut notat *La Croix lib. 6.par.3. sub n.254.* ibi „ Præsumptio fori externi est pro eo, quod Titius more in sua secta usitato contraxerit, idest solubiliter. Et tam parum tenetur „ Titius probare in foro externo, quod habuerit expressam intentionem contrahendi dissolubiliter, quam Catholicus teneatur probare intentionem contrahendi indissolubiliter; id enim debet æqualiter præsumi de utroque in sua „ Religione bene instructo.

Secundo habemus, quod tres Saxones de scripto interrogati -- *an, & quomodo Testis sciat, quod Antonius Baur in suo primo coacto contractu Matrimoniali cum Christina Vvermichin expresse, & intelligibiliter adjunxerit, quod non aliter se ipsi dispondeat, nisi cum conditione, ut ipsum realiter, & cum effectu in Patriam suam sequatur* -- de scripto itidem. juramento adhibito, ita responderunt -- *Testamur eum certa veritate, quod Christina Vvermichin ipsi Antonio*

nio Baur promiserit, se cum ipso in Patriam profecturam -- Si autem responsum hoc explicetur juxta sensum interrogationis, videtur inferri posse Christinam acceptasse conditionem, vel suspensivam, vel resolutivam Matrimonii in casu, quo noluisset comitari Virum reversurum in Patriam suam.

Tertio demum urget, quod eventus ipse comprobavit, Christinam contraxisse Matrimonium dissolubiliter; nam postquam Joannes Antonius ab ea divertit, rediitque in Diœcesim Eystad ensem, Christina alteras nuptias re ipsa iniit cum alio Saxone. Factum igitur subsequens pandit, qua mente, quove proposito Matrimonium antea initum fuerit.

Hæc quoad Christinam. Quantum autem attinet ad Joannem Antonium, certe, si pro vero habeatur quicquid ille de se ipso ac de Christina circa Matrimonium hoc affirmavit, (quemadmodum fusius in præcedenti Folio enarratum fuit) manifesta atque indubitata videtur nullitas ejusdem Matrimonii cum pronum inde sit intelligere, eum noluisse contrahere Matrimonium validum, perpetuum, insolubile, & habens rationem Sacramenti. Inter cætera enim si ille ad sextam interrogationem respondit „ Se non aliter cum Christina contraxisse, aut intentionem aliter contrahendi habuisse, quam ut Christina ipsum in „ Patriam suam Catholicam comitaretur, ibidem fidem Catholicam amplecteretur & more Catholicorum consensum renovaret, ac cum ipso copularetur. Contractum cum Christina initum nec antea nec post pro valido in tantum habuisse, usque dum Christina modo dictas conditiones sine exceptione „ adimplesset, quas conditiones tempore contractus expressis, ut ait, verbis „ Christinæ in faciem insinuavit, & ipsa acceptavit: Et se numquam cum ipsa contracturum fuisse, si illum contractum pro indissolubili habuisset.

Cardo itaque difficultatis vertitur in qualitate probationis; nam in foro externo fidem non esse adhibendam conjugibus impugnantibus valorem Matrimonii jam contracti, rescripsit Cœlestinus III. in *Cap. Super eo de eo, qui cogn. Consanguin.*

Verum occurrit animadvertendum, quod Pontifex non absolute, & omnino confessionem: inquit enim -- *Propter eorum confessionem TANTUM, vel rumorem Vicinæ separari non debent, cum, & quandoque nonnulli inter se contra Matrimonium velint collude e* -- Quamobrem, ubi collusio in suspicionem non veniat, & confessio aliis fulciatur argumentis, hæc repellenda minime videtur. Sic enim, adstipulante publica fama, attendi confessionem Conjugum de impedimento consanguinitatis Matrimonium dirimente, probat *Text. in Can. Si duo 35. qu. 6.*, & observat etiam *Gloss. in d. Cap. Super eo verbo Confessionem in fin.*

Itidemque de eo, qui Matrimonii nullitatem proponat, propterea quod illud contraxerit animo non vere contrahendi; sed decipiendi fœminam, ajunt Doctores inspiciendas esse hujusmodi conditiones, nimirum si confessio sit juramento confirmata, si coram viris fide dignis protestatus ante Matrimonium fuerit, se velle fœminam decipere, si honesta vivendi ratio fidem conciliet homini sic affirmanti, si denique prudens Judex perpensis omnibus circumstantiis probabiliter credere possit consentaneum veritati esse id, quod affirmatur, ut videre est apud *Navarr. in Manual. Cap. 22. n. 77.* ibi „ Porro fœmina ita „ decepta alteri nubere non potest, nisi quando probabiliter judicio prudentis, & boni Viri crederet, eum, qui decepit, verum dicere, asserendo se „ non habuisse animum contrahendi cum illa, sed tantum decipiendi. Vir „ bonus autem, & prudens id arbitrabitur, si statim post contractum id ei declaravit, cum alia contraxit, aut Religionem professus est. Et idem si non „ statim id declarasset, postea tamen juramento id firmat, & est alioqui fide „ dignus, & sæpe vel saltem semel in anno confitetur, communicat, & bonorum consuetudine utitur; aut si sint adeo dispares, ut non sit verisimile illum Matrimonium cum illa vere contrahere voluisse (aut si sint alia ejusmodi indicia, & ille duxerit aliam, vel profiteatur Religionem: alioqui enim „ non est tutum ei alteri nubere „ *Pignatel. consult. 136. a num. 7. ad 10. Tom.*

9. Bau-

9. *Baunius Theol. Moral. de Matr. Tract.12. qu.14. Sanchez de Matr. lib.2. disput.45. num.3. & seqq.*

Propius etiam casum præsentem attingit *Card. de Luc. de Sacram. Disput.8.Sect. 8. n.130.*, ubi agens de Matrimonio inito inter hæreticos cum opinione, vel conditione dissolubilitatis, sic inquit „ Hinc infero, quamplures ex his Schisma- „ ticis invalide contrahere; quia plures, ut dicunt, deducunt hoc in pactum „ expressum tempore contrahendi, & habent fidejussorem; alii habebunt ad „ minus eum animum internum non aliter contrahendi, quod sufficit. Quod „ si hic animus fuit in utroque Conjuge, ex utriusque confessione constabit „ sufficienter, ut Matrimonium possit declarari nullum, etiam in foro exter- „ no, ut docet Sanchez lib 2. Disput.45 num.12. nisi esset collusionis præ- „ sumptio: si autem fuit in solo uno, sufficiet ipsi in foro interno, imo suffi- „ ciet etiam alteri Conjugi, si concurrant rationes probabiles ad existiman- „ dum ipsum non mentiri, ut docet ibidem Sanchez n.4 & seqq. In casu etiam non absimili juratam, & verisimilem confessionem Mulieris attendi posse con- suluit *Gobat. Tom.1. Tract.10. Cas.19. post num 713. in Append. lit.H. & seqq.*

Circumstantiæ igitur, quæ confessioni a Joanne Antonio editæ favent, hæ sunt. Prima, quod Matrimonium cum Christina contraxit coactus a Magistratu, ut jurati affirmant etiam tres Testes Lutherani. Quamvis autem coactio fortasse injusta non fuerit; non parum tamen valet ad suadendum, quod ejus mens aliena fuerit a contrahendo Matrimonio perpetuo ac insolubili.

Secunda, quod cum ipse Joannes Antonius asseveret, se in ipso actu contrahen- di hæc protulisse verba „ Christina, si me sequuta fueris, vel sequeris in „ meam Patriam Catholicam, & eamdem Fidem amplexa fueris, volo te du- „ cere, & more Catholico inibi volo Sacramentaliter tecum copulari, & sic, „ & non aliter valeat contractus „ asseverationi huic fidem conciliant memo- rati tres Testes, qui licet non tam diserte, in summa tamen probant Joannem Antonium exigere voluisse a Christina promissionem commigrandi in ejus Pa- triam Catholicam, eumque ad id urgere ipsam Christinam numquam destitisse.

Tertia, quod confessio Joannis Antonii edita est in judicio, & jurejurando con- firmata juxta interrogationes, quas hæc Sac. Congregatio ei proponenda præscri- psit a Curia Episcopali.

Quarta, quod veritatem ejusdem confessionis confirmat etiam, ut diximus, fa- ctum in suis Christinæ, quæ cum noluerit sequi Joannem Antonium, Matrimo- nium habuit pro dissoluto, & alterum cum alio Viro contraxit.

Quinta demum, quod Joannes Antonius, nullo urgente, sed ultro, & sponte prius Curiæ Ecclesiasticæ, deindeque etiam Sedis Apostolicæ opem imploravit ut saluti Animæ suæ consuleret. Non est itaque verisimile, quod exponendo falsum, & falsum etiam jurando, ac subreptitiam dispensationem deinde obti- nendo ad contrahendum secundum Matrimonium cum Anna Consobrina, veli- se tot criminibus obstringere; cum (si adeo improbe comparatus animo esset facile ei sit reverti in regionem hæreticam, ad quam magnis invitatur pro- missis.

Quod si hisce omnibus conjunctim perpensis Sac. Congregatio censuerit satis con- stare de nullitate prioris Matrimonii, hæc decisio pertinens ad peculiarem hunc casum, non est quod timeatur referenda generatim ad alia Matrimonia, vel in- ter hæreticos utrinque, vel inter hæreticum, & Catholicum inita; nam ho- die non definitur articulus in genere, sed deciditur casus particularis, qua- lis utique occurrere posset inter Catholicos, inter quos etiam quandoque ob pecu- liares causas Matrimonia declarantur irrita, nec tamen inde sequitur, quomi- nus cetera sint valida,

Denique prætermittendum non est, quod quamvis in dubio favor Matrimonii jam contracti postulet judicium ferri pro illius validitate; hæc tamen regula non videtur pertinere ad ea Matrimonia, quæ ob alicujus circumstantiæ vitium sint odiosa, & illicita (ut certe fuit saltem illicitum Matrimonium a Catholico initum cum Fœmina hæretica coram Ministro Acatholico): De hujusmodi quip-

quippe Conjugiorum valore, qui in controverſiam veniat, judicandum eſſe non ſecundum favorem, qui Cauſæ Matrimoniali competere ſolet, ſed juxta rigorem Juris, probant *Cardin. de Lugo de Juſt. & Jur. Tom.2. diſp.22. n 23. & ſeqq. Tamburin. lib.8. de Contract. Tract.6. cap.2. §.3. num.15.* & fuſius *Didac. de la Fuente, Hurtad. Theol. Reform. Differt.3. cap.9. a num.90. ad 97.*

Hæc autem viſa ſunt exponenda, ut quid momenti habeant, Eminentiæ VV. commodius expendere poſſint, ac determinare.

An conſtet de nullitate prioris Matrimonii in caſu &c.

Iterum proponatur.

VILNEN. SEU LUCEORIEN. MATRIMONII, ET PROFESSIONIS. Status hujus Cauſæ ſatis expoſitus fuit in Folio Congregationis habitæ die 9. Februarii. Cum vero nomine Antonii Radeki, & Hevæ Zakoroſck poſtulata tunc fuerit dilatio, ut jura ſua deducere poſſent ad demonſtrandam, ut contendunt, tum validitatem Matrimonii inter eos contracti, tum nullitatem profeſſionis Religioſæ ab eadem Heva emiſſæ, hinc perpenſis hodie documentis utrinque in medium prolatis, Eminentiæ VV. definire dignabuntur. *Seſſ.24. c1. de ref. Mat. & c. 19. ſeſſ.25. de regul.*

I. *An ſit locus aperitioni oris.* Et quatenus Affirmative.
II. *An conſtet de nullitate Matrimonii.*
III. *An conſtet de nullitate Profeſſionis.*
IV. *An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Dilata ad ſequentem.

MEDIOLANEN. MATRIMONII. Cum Sac. Congregatio die 12. Januarii proxime præteriti reſcripſerit, Comitem Gaſparem Caſatum eſſe cogendum juris remediis ad ea exequenda, quæ jam die 21. Aprilis ſuperioris anni ab eadem Sac. Congregatione præſcripta fuerant, ut ſterneretur via ad ferendum judicium de validitate, vel nullitate Matrimonii ab eo initi cum Comitiſſa Eleonora Buſca, ſatius duxit idem Comes Caſatus novas offerre preces Sanctiſs. D. Noſtro, ut, ſuprema ſua poteſtate adhibita, dignarerur Matrimonium illud, utpote ratum, & non conſummatum, diſſolvere. His vero precibus an ſit annuendum, placuit Sanctitati ſuæ Sac. Congregationem conſulere. *Seſſ.24. c.12. de ref. Matr.*

Exempla quidem non deſunt aliorum caſuum, in quibus quamvis inſtitutum prius fuerit judicium de nullitate Matrimonii, nihilominus poſtea actum fuit de diſpenſatione, ſive diſſolutione Matrimonii dumtaxat rati, ut videre eſt in Folio prædictæ Congregationis. Sed conſiderandum eſt, an ea, quæ jam allata fuerunt ad probandam nullitatem Matrimonii, ſatis ſint ad evincendum, quod illud nunquam fuerit conſummatum; id quod certum eſſe oportet, ut Pontificiæ diſpenſationi locus dari poſſit. Tum, & illud in deliberationem venire debet, num juſtæ cauſæ proponantur ad hoc extraordinarium remedium adhibendum ex uſu ſummæ illius poteſtatis, quæ divinitus Pontifici Maximo tradita eſt.

Itaque duo, quæ ſequuntur Dubia, decidenda erunt.

I. *An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 12. Januarii proxime præteriti.*
II. *An ſit conſulendum Sanctiſſ. pro diſpenſatione in caſu &c.*

Dilata, & ſcribatur Eminentiſſimo Archiepiſcopo juxta Inſtructionem.

AQUEN PRÆEMINENTIARUM, ET IURIUM PAROCHIALIUM. In ſuperiore Congregatione propoſita fuit, ſed non deciſa hæc Cauſa, in qua diſceptatur. *Seſſ.24. c.13. de ref.*

I. An conſtet de Matricitate, vel majori antiquitate Eccleſiæ S. Mariæ Magdalenæ Montis Barutti, & reſpective de ſubordinatione vel filiatione Eccleſiarum Parochialium S. Antonii, & S. Martiani ejuſdem loci.

II. An

II. An Benedictio Fontis Baptismalis, Ignis, Aquæ &c. in Sabbato Sancto, & Sabbato Pentecostes privative spectet ad Archipresbyterum pro tempore Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenæ; vel potius ad unumquemque ex tribus Parochis. *Et quatenus Affirmative ad primam partem.*

III. An alii duo teneantur dictis Functionibus interesse; & an, & quibus pœnis sint plectendi, si non interfint.

IV. An jus indicendi, & convocandi Processiones generales, quæ fiunt juxta Ritum Ecclesiæ, & consuetudinem loci, privative spectet ad dictum Archipresbyterum S. Mariæ Magdalenæ, & in ea incipiendæ, & terminandæ sint.

V. An dictæ Processiones Generales fieri debeant in Ecclesia S. Mariæ Magdalenæ cum coactivo accessu Parochorum S. Antonii, & S. Martiani, itaut iis non liceat eas facere in eorum Ecclesiis Parochialibus; sive potius alternative fieri debeant singulis annis in altera ex dictis Ecclesiis. *Et quatenus Affirmative ad secundam partem.*

VI. An dictis Processionibus alternative faciendis interesse debeant alii Parochi?

VII. An liceat Parocho S. Antonii in Processione deferre, tam intra, quam extra Ecclesiam, Ven. Lignum S. Crucis die festo ejusdem Inventionis.

VIII. An die Festo Sanctissimi Corporis Christi liceat eidem Parocho S. Antonii, ac etiam Parochis S. Mariæ Magdalenæ, ac S. Martiani, Processionem peragere, tam intra, quam extra suas respective Ecclesias cum Augustissimo Sacramento, illudque publicæ adorationi in ea exponere.

IX. An, & cui ex dictis Ecclesiis privative competat prior pulsatio Campanarum in Sabbatho Sancto.

X. An constet de attentatis commissis a Parocho S. Mariæ Magdalenæ, & quomodo purganda sint.

Ad primum, Constare de majoritate Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenæ. Ad secundum, Affirmative ad primam partem: & Negative ad secundam, Ad tertium, Affirmative ad primam partem, & quoad secundam arbitrio Episcopi. Ad quartum, Affirmative. Ad quintum, Affirmative ad primam partem: & Negative ad secundam. Ad sextum, provisum in superioribus. Ad septimum, Affirmative. Ad octavum, servetur decretum Episcopi. Ad nonum, Ecclesiæ S. Mariæ Magdalenæ. Ad decimum, Affirmative: & esse purganda per viam circumscriptionis: & amplius in omnibus.

INTERAMNEN. SUBSIDII DOTALIS. Hipolyta Galeana in Testamento, quod fecit anno 1650. jussit constitui ex annuis proventibus suæ hæreditatis dotem uni Puellæ Religiosam disciplinam amplexuræ in aliquo ex Monasteriis Interamnæ existentibus his verbis -- *Debbano da tutti i frutti della sua eredità senza alcuna diminuzione o vero applicazione, ancorchè ad altre opere pie, dotarne una Zitella da monacarsi in uno delli Monasterii di Terni, e questo tante volte, quante vi sarà il cumulo della Dote di detti frutti; con questo però, che alternativamente si debba mettere una Zitella per Monastero di detta Città* -- Subjunxit vero eligendas esse Puellas ex honestioribus Familiis Interamnensibus, quibus scilicet rei familiaris angustia impedimento esset, quominus se Deo consecrare possent per vota religiosa, declarans eadem Testatrix se ideo hoc legatum facere, ut Divinum cultum promoveret, simulque ferret opem honestis Civibus Interamnensibus. Quinimo adeo solicita fuit de prædicta dote Monasteriis tantum Interamnensibus assignanda, ut cum Paulam de Simonettis commodo hujus legati potiri voluerit, facultate etiam ei tributa eligendi Monasterium, quod mallet; statim tamen subjecerit, *dummodo Interamne sit*. Denique etiam jussit semper præferi Puellas idoneas ex discendentia masculina Pauli de Simonettis, qui ipsius Testatricis erat consobrinus.

Sess. 22. c. 6. de ref.

Sub initium anni 1730. Natalia de Simonettis exposuit Sa. Me. Benedicto XIII., se solam esse superstitem ex ea Familia, ac habere ex Filia neptem, Casildem

nem-

nempe, Romæ ortam ex Marchione Baleſtrerio Anconitano; & ſuppiex petiit, ut huic Puellæ domeſticis ſubſidiis deſtitutæ liceret memoratam dotem conſequi, etiamſi non in Monaſterio Interamnenſi, ſed inter Sacras Virgines Romani Cœnobii, quod appellatur S. Silveſtri in Capite cooptaretur, quemadmodum cupiebat. Reſcriptum vero prodiit in hæc verba -- *Sanctiſſimus, attentis expoſitis, benigne annuit petitis uſque ad ſummam dari ſolitam pro monacanda in Monaſterio Interamnenſi, quibuſcunque in contrarium non obſtantibus.*

Eaſdem quoque preces Natalia Simonetta de integro obtulit Sanctiſſimo Domino Noſtro, qui tamen eas remiſit ad hanc Sac. Congregationem, a qua propterea judicandum erit, an ſubſiſtat, & ad effectum perduci debeat Gratia, quam Prædeceſſor Pontifex fuit impertitus.

Hæredes quippe Hipolytæ Galeanæ eam acriter impugnant, contendentes plura fuiſſe expoſita Pontifici minus conſentanea veritati, pluraque itidem omiſſa, quæ ſi ille reſciviſſet, abſtinuiſſet fortaſſe ab abroganda lege per Teſtatricem præſcripta, tum circa Monaſterium Interamnenſe, tum circa conditionem Puellæ, quam voluit eſſe Interamnenſem.

Quamobrem diſceptandum proponitur.

An ſubſidium dotale debeatur Caſildi Baleſtreriæ in caſu &c.

Negative; & ad mentem.

GADICEN. SEU HISPALEN. DUBIUM ORDINATIONIS. Franciſcus de Zuniga in Diœceſi Gadicenſi ortus, ab eo Antiſtite, cui ſubditus erat, tum ratione originis, tum ratione domicilii, Tonſura, ac etiam Ordinibus Minoribus fuit initiatus. *Seſſ. 23. cap. ac ref.*

Cum vero ſub annum 1725. Curia Sereniſſimi Magni Prioris Hieroſolymitani in Regnis Caſtellæ, & Legionis, a qua idem Franciſcus de Zuniga petierat Literas Dimiſſorias pro Sacris Ordinibus ſuſcipiendis, comiſiſſet Priori, & Vicario Generali Commendæ *de Acre*, quæ eſt in Civitate Hiſpalenſi, ut Proceſſum conficeret, ex eo conſtitit dictum Franciſcum jam inde ab anno 1713. obtinuiſſe ab Epiſcopo Gadicenſi Literas Teſtimoniales de ejus genere, vita, & moribus; itemque deinde literas teſtimoniales Archiepiſcopi Hiſpalenſis de ejus domicilio per undecim annos in hac Diœceſi, ac de nullo ibidem contracto impedimento. Doctum quoque in eodem Proceſſu fuit Franciſcum anno 1721. aſſecutum fuiſſe Beneficium in Eccleſia Parochiali ejuſdem Commendæ, atque aliam alterum deinde a S. Religione ei collatum. Denique eumdem Franciſcum fuiſſe decoratum titulo Theologi, & Examinatoris in Tribunali Nuntinturæ Apoſtolicæ, nec non Aſſeſſoris, & Examinatoris deputati a Vicario Generali memoratæ Commendæ *de Acre*.

Quamobrem Curia Sereniſſimi Magni Prioris decrevit, tradendas a Vicario Generali ejuſdem Commendæ eſſe literas Dimiſſorias, ut prædictus Franciſcus de Zuniga poſſet ad Sac. Ordines promoveri: Quibus quidem literis expeditis fuit ille Sacris Ordinibus initiatus anno 1726. Sed cum poſtea rediiſſet in Diœceſim Gadicenſem, Curia Epiſcopalis ei interdixit Sacrorum Ordinum exercitium, quippe quos ſuſcepiſſet contra normam præſcriptam in Conſtitutione S. M. Innocentii XII. quæ incipit *Specvlatores*, confirmata per alteram Conſtitutionem pro Hiſpanis Regnis editam a S. M. Innocentio XIII. quæ incipit - *Apoſtolici Miniſterii*.

Reclamavit Franciſcus coram Nuntio Apoſtolico, ac deinde etiam coram hac S. Congregatione, quæ die 17. Aprilis anni 1728. reſcripſit -- *Nuntio Apoſtolico pro informatione, audito Epiſcopo Gadicen., deindeque* die 29. Januarii 1729. *Expectetur relatio Nuntii Apoſtolici, & ſcribatur Epiſcopo Gadicen. pro informatione, & voto* -- ac rurſus die 19. Novembris ejuſdem anni ad novas preces Franciſci -- *Dentur novæ literæ, tam Epiſcopo, quam Nuntio, & conſignentur Agenti*.

Pervenerunt tandem menſe Julio anni 1730. ad hanc Sac. Congregationem literæ Nuntii Apoſtolici, qui cum in Civitate Hiſpalenſi moraretur, retulit ſolum quidquid ſcriptum ſibi fuerat ab Auditore Tribunalis Nuntiaturæ. Hic autem ſolum narraverat, quod devoluta ad illud Tribunal Cauſa per appellationem interpoſitam a Franciſco Zuniga, plura ibidem documenta producta fuerant, quorum exemplum poterat Franciſcus, ſi vellet, accipere. Itaque die 18. Julii prædicti anni 1730. ſic reſcriptum reperitur -- *Oſtendatur relatio Nuntii, & ad mentem cum Agente Epiſcopi* -- Quæ tamen fuerit hæc mens, ignoratur. Tandem vero iterum urgente Franciſco poſt mortem Epiſcopi Gadicenſis, ut Cauſa proponeretur, die 9. Septembris 1730. ita reſcripſit S. Congregatio -- *Nuntio Apoſtolico, qui præfigat terminum Partibus ad deducenda Jura in S. Congregatione.*

Menſe Aprili anno 1731. Nuntius Apoſtolicus, conſtituto duorum menſium termino, ad id monuit tam hodiernum Epiſcopum ejuſque Vicarium, & Fiſcalem, quam eum, qui fuerat olim Vicarius Generalis defuncti Antiſtitis. Sed nullius nomine quicquam hactenus factum, dictumve fuit. Itaque Franciſcus de Zuniga petiit proponi infraſcripta Dubia, quorum poſtrema duo attinent ad aliam Cauſam carcerationis Antonii de Arauxo Notarii dictæ Commendæ *de Acre*, quia ex Decreto Auditoris Sanctiſſimi hæc quoque remiſſa fuit ad Sac. Congregationem, ſuſpenſis quoad dictum Franciſcum Cenſuris uſque ad exitum Cauſæ.

Prætermitti autem non debet, quod in Secretaria extat Epiſtola a Prædeceſſore Epiſcopo Gadicenſi ſcripta huic S. Congregationi die 7. Octobris 1727. quæ in pluribus valde diſcrepat a præmiſſis. Narrabat enim in ea potiſſimum Epiſcopus, Franciſcum de Zuniga in ſua Diœceſi commoratum fuiſſe uſque ad ætatem idoneam promotioni ad Sacros Ordines, vehementerque conquerebatur, quod deinde fuiſſet eiſdem Ordinibus initiatus ab Epiſcopo Auxiliari ex Ordine S. Jacobi cum Dimiſſoriis expeditis a Priore Commendæ de Acre, abſque ſuis Literis Teſtimonialibus. Deinceps vero uſque ad annum 1730. quo idem Præſul vivere deſiit, nulla alia ejus Epiſtola reperitur in Secretaria, & ignoratur, an expeditæ vel redditæ illi fuerint literæ, quas poſtea illi ſcribendas cenſuit Sac. Congregatio, ut circa expoſita a Franciſco de Zuniga eam redderet inſtructam, quemadmodum ſupra narratum fuit.

Hæc in facto exponenda fuerunt. Jam vero quantum attinet ad Privilegia Sac. Ordini Hieroſolymitano indulta, in Conſtitutione 9 Pii IV. §. 27. Bullar. T. 2. ita habetur -- *Necnon Bajulivis, Prioribus, Præceptoribus, Militibus, Fratribus, & perſonis præfatis quæcumque Eccleſiaſtica Sacramenta, ac omnes etiam Sacros Ordines a quocumque mallent Antiſtite, gratiam, & communionem dictæ Sedis habente, nihil oblato, & ſoluto, recipiendi* -- Et in § 2. ibi -- *Necnon exemptionem, & liberationem prædictas, ita quod Magiſtri, Bajulivorum, Priorum, Præceptorum, & dicti Hoſpitalis Fratres Cappellani a quocumque catholico Antiſtite ſub Rom. Sedis obedientia conſtituto Sacros Ordines, etiam extra tempora a Jure ſtatuta, tribus diebus feſtivis ſuſcipere &c. poſſent.*

Sed videndum eſt, an his verbis ſignificetur facultas concedendi Literas Dimiſſorias pro Ordinibus ſuſcipiendis: Tum, & illud, an hoc Privilegium convenire poſſit Franciſco de Zuniga, quem non docetur fuiſſe cooptatum inter Fratres, vel Milites, vel Cappellanos ejuſdem S. Religionis, nec in ea Profeſſionem emiſiſſe; ſed ſolum obtinuiſſe duo Beneficia ſecularia, quorum alterum erat fundatum in Eccleſia Parochiali Commendæ de Acre in Civitate Hiſpalenſi, alterum vero in alia Eccleſia Monialium ejuſdem Ordinis, quæque ambo ſpectabant ad collationem ejuſdem Sac. Religionis. Ejus autem Præſides non poſſe Literas Dimiſſorias pro Ordinibus ſuſcipiendis tradere Clericis, qui profeſſi non ſunt, licet Eccleſiis dictæ S. Religionis inſerviant, deciſum ab hac S. Congregatione fuiſſe teſtantur *Barboſ. ad Concil. Cap. 11. Seſſ. 24. num. 10. in fin. Card. Bullarmin. ibid. in Declarat. §. 5.*

Cu-

Dubitari itidem poteſt, an Franciſco ſuffragari poſſit, quod eſſet Aſſeſſor, & Examinator dictæ Commendæ de Acre; nam id fortaſſe nec etiam ſatis erat, quominus ſubiiceretur Juriſdictioni Ordinarii, cum ad tribuendam exemptionem Miniſtris vel Officialibus inſervientibus S. Religioni Hieroſolymitanæ, ejuſque Eccleſiis, vel locis, neceſſariæ conjunctim ſint tres conditiones, videlicet quod quis actu inſerviat, reſideat intra ſepta Commendæ, vel Conventus, & vivat ſub obedientia Superioris ejuſdem Ordinis, ut decrevit Sac. Conc. Trid. *in ſeſſ.24. d. Cap.11. de ref. & San. Mem. Gregor. XIII. in Conſt.67. Bullar.T.* 2., & hæc Sac. Congregatio in Faventina Juriſdictionis, quam refert *Card. de Luc. diſc.4. de Juriſd.* In qua Cauſa reſolutum quoque fuit, Conſervatorem Privilegiorum, qui erat Presbyter ſecularis habitans extra domum Commendæ, ſubjacere Ordinario in Cauſis propriis, tam civilibus, quam criminalibus.

Quamvis igitur in Deciſionibus, quæ olim prodierunt a Sac. Rota in Toletana Juriſdictionis, quæque ſunt impreſſæ in *Mantiſſ. ad ornat. Card. de Luc. de Juriſd. T.1. dec.1. & ſeqq.* firmatum fuerit, competere magno Priori Caſtellæ, & Legionis Juriſdictionem Ordinariam in Eccleſias, Monaſteria, Hoſpitalia, aliaque loca Regularia Prioratus, necnon in Equites, familiares, Clericos, inſervientes, & alios, intra ſepta Monaſteriorum exiſtentes; non per hoc tamen videtur tolli dubitatio, an incongruenter referri poſſit ad perſonam dicti Franciſci de Zuniga, & præſertim ad effectum tradendi Literas Dimiſſorias pro Ordinibus ſuſcipiendis; nam eas non poſſe dari a Prælato inferiori habente Juriſdictionem, etiam Ordinariam in loco vere *Nullius*, niſi doceatur de Apoſtolico Privilegio poſt Concilium Tridentinum impetrato, pluries fuit a S. Congregatione declaratum, ad interpretationem ejuſdem S. Concilii Trid. *Cap.10. Seſſ.23. de ref.* ut fuſe referunt *Fagnan. in Cap. Significaſti n.27. de Off. Archid. & Eminentiſſ. Petra T.5. ad Conſtit. 4. Calliſti III. n.67. & ſeqq.* quibus conſonat aliud Decretum editum in *Nullius Provinciæ Hiſpalen. Exceſſuum 11. Septembris 1706. ut in lib.56. Decret. pag.313.* Idemque egregie firmavit S. Rota *in Theatina Juriſdictionis 14. Decembris 1708. §. Penult. cor. Card. Scotto. & in dec.7. num.8. & ſeqq. Tit.23. de Offic. Ord. Tit. cor. Eminentiſſ. Falconerio.*

Cæterum ſive ad magnum Priorem Religionis Hieroſolymitanæ ſive ad Archiepiſcopum Hiſpalenſem ratione Beneficii aut Domicilii ſpectaret Jus concedendi Literas Dimiſſorias, neceſſariæ profecto ſemper erant Literæ Teſtimoniales Epiſcopi Gadicenſis, cui Franciſcus ſubditus erat ratione originis; cum id diſertis verbis conſtitutum ſit in Bulla Innocentiana, quæ incipit -- *Speculatores* -- Circa quod tamen ſupereſt quæſtio facti; nam defunctus Epiſcopus in epiſtola ſuperius memorata affirmavit, impetratas a ſe minime fuiſſe hujuſmodi literas; Franciſcus vero aſſerit, documento etiam in medium prolato, ſe eas obtinuiſſe, quando e Diœceſi Gadicenſi diſceſſit, tertium decimum ætatis annum agens, nec unquam deinde in eam ſe rediiſſe; adeoque nullum novum Canonicum impedimentum ibidem potuiſſe contrahere.

Dubia, quæ nemine (ut diximus,) contradicente decidi poſtulatur hæc ſunt.

I. An Cappellani, aliique Profeſſi, & Officiales in Sac. Religione Hieroſolytana cum Dimiſſoriis Priorum, ſeu Commendatorum, vel aliorum Superiorum Ordinariorum dictæ Sacræ Religionis, examinati, & approbati a ſuo Superiore, poſſint a quocumque Antiſtite initiari, & ordinari, vigore Privilegiorum dictæ Sacræ Religionis in caſu &c.

II. An Sacerdos Franciſcus Joſeph de Zuniga Cappellanus, & Officialis actualis dictæ Sacræ Religionis; promotus cum ejuſdem Religionis Dimiſſoriis ab Archiepiſcopo Hiſpalen. incurrerit ſuſpenſionem? *Et quatenus affirmative.*

III. An ſit reintegrandus ad exercitium ſuorum Ordinum in caſu &c.

IV. An Vicarius Generalis Gadicen. procedere potuerit ad carcerationem Antonii de Arauxo in caſu &c. Et *quatenus negative.*

V. An, & a quo eidem Antonio de Arauxo ſint reficienda omnia damna in caſu &c.

Non propoſita cum ſequentibus.

Seſſ. 21. c. 4. de ref.

LUNEN. SARZANEN. DISMEMBRAZIONIS PAROCHIÆ. Epiſcopus anno 1728. ob cauſas approbatas ab Alexandro III. in *Cap. Ad audientiam de Eccleſ. ædif.* & a Sac. Concilio Tridentino in *Cap. 4. Seſſ. 21. de ref.* cenſuit eſſe conſtituendam novam Parochia in Villam Meridii, divellendo partem veteris Parochiæ Caſtelli Corvarolæ; atque ita per ſententiam pronuntiavit.

Provocavit Rector Parochialis Eccleſiæ Corvarolæ ad A. C. ſed deinde juſſu SS. D. N. cognitio Cauſæ commiſſa fuit Sac. Congregationi.

Ex Proceſſu autem confecto in Epiſcopali Curia, citato auditoque Parocho Corvarolæ, apparet Villam Meridii diſtare ab hac Parochiali Eccleſia ſpatio quingentorum, & mille paſſuum, quin etiam aliquas Familias diſſitas eſſe longiori ter mille circiter paſſuum intervallo: Viam præterea eſſe valde arduam atque aſperam; hyemali præſertim tempore, aucta ob nivem, & glaciem difficultate itineris: Partem quoque ejuſdem viæ, qua itur ad ultimas Villæ Domos, interſcindi a torrente, per quem lignea trabes tranſitum præbet. Hinc vero fit, ut multi Eccleſiaſtico præcepto adſtandi Sacrificio Miſſæ ſatisfacere nequeant, nec Fidei rudimenta a Parocho accipere. Contigit etiam quandoque, quod relictis abſque cuſtode infantibus, dum parentes ad Eccleſiam Parochialem ſe contulerint diebus feſtis, vitam ignis abſtulerit. Sæpius vero etiam accidit, accolas illius Villæ ſine extrema Sacramentorum expiatione, & ſine ope Parochi deceſſiſſe.

Porro quod iſtæ, haudquaquam etiam ſimul conjunctæ, cenſeantur juſtæ atque idoneæ cauſæ ad decernendam novæ Parochiæ erectionem, non ſolum deducitur ex citato Decreto S. Concilii Tridentini, ſed etiam ex reſolutionibus S. Congregationis, quas refert *Fagnan. in dict. Cap. Ad audientiam n. 16. & ſeqq.* & recentius in *Januen. 16. Januarii 1694. lib. 44 Decret. pag. 5. & in Puteolana Erectionis Parochiæ 18. Junii 1701. lib. 51. Decret. pag. 340. & in Anglonen. 15. Novembris 1704. lib. 54. Decr. pag. 416. & in alia Lunen. Sarzanen. Diſmembrationis 16. Julii 1712. lib. 62. Decret. pag 266. & in Frequentina, ſeu Abellinen. Erectionis Parochiæ 27. Maii 1713. lib. 63. Decr. pag. 220.* Quibus etiam conſonat *Rot. in Policaſtren. Jurium Parochialium 19. Januarii 1729. §. Nullatenus coram R. P. D. Cincio.*

Ex diverſo autem, quoties de hujuſmodi legitimis cauſis non ſatis conſtare viſum eſt, rejecta fuit poſtulatio erectionis novæ Parochiæ cum veteris diſmembratione, atque alia ratione proviſum, ut in *Cajetana 24. Maii 1659. lib. 21. Decr. pag. 632. & in Balneoregien. Parochialis 19. Julii 1698. lib. 48. Decr. pag. 335.* Quinimo Sac Rota in hanc inclinavit ſententiam, ut ſi neceſſitati ſatis conſultum eſſe poſſit conſtituendo in remotiori parte Parochiæ Cappellanum Coadjutorem, ſive Vicarium Parochi in adminiſtratione Curæ Animarum, potius adhiberi oporteat hoc remedium, quam alterum divellendi partem Parochiæ, & inſtituendi novam Parochialem Eccleſiam, quemadmodum videre eſt in *dec. 578. num. 4. & ſeqq. par. 19. Tom. 2. rec. & in Leodien. Diſmembrationis 1. Februarii 1712. cor. Eminentiſſimo Falconerio, & 3. Julii 1713. cor. Reverendiſſimo Criſpo, & 22. Julii 1714. & 25. Januarii 1715. cor. Lancetta.*

Quoniam vero teſtatur *Fagnan. loco citat. n. 31.* eſſe in more hujus Sac. Congreg. ut antequam approbetur novæ Parochiæ erectio, inquiratur de congruentis dotis aſſignatione, idque etiam ſervatum apparet in *Aquen. Diſmembrationis*, in qua prodiit die 15. Maii 1723. Reſcriptum - *Dilata, & doceatur de libera dotis aſſignatione, ut in lib. 73. Decr. pag. 209.* Hinc Communitas d. Villæ Meridii conſtituit novæ Parochiali Eccleſiæ dotem in annuo reditu ſcutorum

112. Præterea Oratorium, quod ibidem erat, amplificavit, & in Ecclesiæ formam redegit; quinque in ea exstruxit Altaria; Sacram supellectilem liberaliter comparavit; censum destinavit, ut lampas perenniter ardeat coram Sanctiss. Sacramento, & ad ejusdem Ecclesiæ fabricam perpetuo conservandam, & restaurandam se obligavit, ut ex legitimis constat documentis.

Contradictorem quidem se præbuit Parochus Corvarolæ. Sed assensum minime esse necessarium, nec obesse impugnationem, ubi justæ causæ postulent novæ Parochiæ constitutionem, satis aperte cautum est a Sac. Concilio Tridentino, quod novas Parochias erigi permittit, invitis etiam Rectoribus. Citandum tamen, & audiendum esse Parochum, ut quæ ab eo objiciantur, discuti possint, recte advertit *Fagnan. in d. Cap. Ad audientiam num. 19. itemque Eminentissimus Petra Tom. 1. ad Constit. 2. Paschalis II. a num. 17. ad plures sequen.*

Itaque, postquam EE. VV. perpenderint ea, quæ ab ipso proponetur, decernere poterunt.

I. *An sit locus dismembrationi Parochiæ S. Michaelis Arcangeli Corvarolæ, ac erectioni novæ Ecclesiæ Parochialis in Villa Meridii.*

II. *An constet de attentatis, & quomodo sint purganda in casu &c.*

ROMAMA ONERIS MISSARUM. In Congregatione habita die 12. Januarii proxime præteriti cum proposita fuerint hæc tria Dubia. *Decr. de ob. ser. & evit. in celebratione Miss.*

I. *An Religiosi Ecclesiæ S. Francisci ad Ripas præferri debeant in celebratione Missarum, vel potius sit in libero arbitrio hæredis deputare quoscunque alios Sacerdotes.*

II. *An, & a quo sint solvenda utensilia.*

III. *An quatenus possit hæres deputare exteros Sacerdotes, & Religiosi non permittant eis celebrationem in propria Ecclesia absque Utensilium solutione, concedenda sit translatio celebrationis Missæ quotidianæ ad aliam Ecclesiam.*

Sac. Congregatio rescripsit - *Ad* I. *Affirmative ad primam partem, & Negative ad secundam, in casu tamen, de quo agitur. Ad* II. *solvenda esse ab hærede. Ad* III. *provisum in primo.*

Cupiente hærede iterum de suo Jure experiri, hodie deliberandum proponitur. *An sit standum, vel recedendum a Decisis in casu &c.*

MEDIOLANEN. Resumpto Folio superioris Congregationis, decernendum ab Eminentiis VV. erit. *Sess. 24. c. 12. de ref.*

I. An Cura Animarum Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Mariæ Pedonis sit in totum penes Præpositum; vel potius pœnes Præpositum sit actualis tantum, habitualis vero penes Capitulum. *Et quatenus affirmative ad secundam partem.*

II. An, & ad quem spectet Jus eligendi Coadjutorem in exercitio curæ, quoties eo opus sit.

III. An Jus administrandi Ecclesiam, & omnes res ad eam spectantes, competat soli Præposito, vel potius Capitulo comprehendenti etiam Præpositum.

IV. An Jus peragendi functiones, quæ propriæ Parochiales non sint, & emolumenta ex eis provenientia spectent ad Præpositum privative; vel ad Canonicos una cum Præposito.

V. An Præposito competant privative quoad Capitulum, & Canonicos omnia emolumenta quomodolibet consueta, & provenientia tum ex cura Animarum, tum ex ejus exercitio, obeundo etiam per ejus Coadiutorem seu ejus Substitutum.

VI. An pia legata, Missæ, Officia pro Defunctis facienda, vel annualia, tam ante, quam post erectionem Collegiatæ relicta, & relinquenda Ecclesiæ, spectent privative ad Præpositum; vel potius ad Capitulum, tam quoad administrationem, quam quoad emolumenta.

VII. An emolumenta funeraria, comprehensis etiam Officiis, provenientia ex tumulatione cadaverum extraneorum, pertineant ad solum Præpositum, vel potius ponenda sint in Massa Capitulari.

VIII. An Canonici ad aliquod funus invitati possint collegialiter ei intervenire, etiamsi totidem alii Sacerdotes eidem funeri non interveniant.

IX. An Præposito, aut ejus Coadjutori competat privative quoad Capitulum facultas concordandi circa ea, quæ quodcumque funus respiciunt.

X. An cera superextans in funeribus, & eorum occasione etiam accensa in Ecclesia, & Altaribus, spectet privative ad Præpositum, vel ponenda sit in Massa Capitulari.

XI. An ubi Collegialiter interveniunt etiam Officiis Defunctorum intra tres dies post depositionem Cadaveris in Ecclesia celebrandis, absente vel impedito Præposito, dignior ex Canonicis supplere debeat partes Præpositi, excluso ejus Coadjutore, & lucretur ceram manualem majorem, & duplicatam eleemosynam.

XII. An ad Præpositum, & ejus Coadjutorem seu Substitutum spectet retentio clavis Sacri Ciborii, etiam privative quoad Canonicum Sacristam.

XIII. An Canonici valeant sine consensu Præpositi audire in Ecclesia confessiones, & administrare Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum.

XIV. An, & cui Canonicus Sacrista debeat reddere rationem administrationis sacræ supellectilis, & emolumentorum Sacristiæ.

XV. An usus ejusdem Sacræ supellectilis competat Præposito, & ejus Coadiutori independenter a Capitulo, & a Canonico Sacrista.

XVI. An Præpositus possit prohiberi, ne aliquis Sacerdos extra Clerum dictæ Ecclesiæ ibidem celebret Missam sine illius consensu, & designare sacras vestes, & Altaria, in quibus Sacerdotes Missam celebrent, independenter a Capitulo, & a Canonico Sacrista.

XVII. An licentia celebrandi Missam novam danda sit per Præpositum privative, vel potius a Capitulo; & ad quem spectent candelæ in Altari accensæ.

XVIII. An Præposito competat jus disponendi de Sepulcris constructis, & præstandi consensum pro aliorum constructione privative quoad Capitulum.

XIX. An, & cui imminеat onus reparandi Ecclesiam.

XX. An hujus litis expensæ tam factæ quam faciendæ solvi debeant ex Massa Capitulari in casu &c.

Die Sabbathi 22. Martii 1732.

Sess. 24. c. 9. de ref. Matr.

CREMONEN. MATRIMONII. Nobilis Puella Lucia Agliodolce die 20. Septembris anni 1720. nupsit Comiti Jo. Petro Schinchinello. Postquam vero biennium cum viro convixerat, ab eo divertit, & ipso etiam annuente in Monasterium se recepit, ubi aliis duobus annis est commorata. Inde egressa paternam Domum rediit circa annum 1725. atque interea Maritus, ne uxori seorsum vivere volenti alimenta congruentia subministrare cogeretur, dotem totam, quam acceperat, restituit. Tandem vero die 6. Septembris 1728. Lucia actionem instituit in Episcopali Curia, ut Matrimonium, tamquam vi metuque contractum, declararetur irritum.

In judicium vocatus Comes Schinchinellus respondit, ignotum sibi prorsus esse quicquid coactionis a Patre, & Patruo adhibitum fuisse, ut Matrimonium iniretur, exponebatur, hæc deidende subjiciens: Ubi eadem D. Lucia intendat super præmissis adhuc insistere, & ulterius progredi, eidem exhibet probatorium terminum, non solum cum protestatione amplius non assentiendi, ubi cum renuat, sed cum reservatione insuper quorumlibet Jurium dicto D. Comiti competentium, & competiturorum. Itaque plura quidem documenta produxit Lucia, citato semper Comite Schinchinello; sed is nullam amplius exceptionem proposuit, solumque delegit certum Notarium, qui officio interpre-

pretis seu interrogatoris fungeretur in examinandis Testibus. A sententia tamen ferenda abstinens Episcopus maluit quæstionem dirimi judicio hujus Sac. Congregationis, ad quam idcirco Acta omnia authentica misit, præfixo utrique Parti termino ad Jura sua deducenda in eadem Sac. Congregatione.

Summa igitur (ut a Lucia contenditur) est, quod cum ejus animum præoccupasset amor alterius nobilis Viri, cui se in matrimonium collocari optabat, nullo pacto adduci ipsa poterat, ut obsecundaret voluntati Patris, & Patrui, qui eam destinaverant Sponsam Comiti Schinchinello. Diu itaque inter eos hac de re certatum fuit, repugnante adeo acriter Puella, ut de mentis etiam potestate exierit. Sed tandem Pater, & Patruus, tum blandis tum acerbis verbis, tum minis, aliisque artibus, quas fusius enarrant Testes, perfecerunt, ut Puella ad eorum sententiam accederet.

Testimonium de hoc plures dixere, ac potissimum Parens ipse, tantam Filiæ suæ calamitatem a se esse conflatam dolens. Patruus vero audiri non potuit, quia jam vivere desiit die 26. Maii 1721.

Ceterum oculis Eminentiss. Patrum subjicientur, non solum memoratæ testificationes, aliaque documenta, quæ in medium prolata a Lucia sunt; verum etiam scriptio Advocati Fiscalis Curiæ Episcopalis Cremonensis, qui Matrimonii validitatem propugnavit, ut sui muneris partes expleret.

Primum igitur inspiciendum erit, an ex allatis documentis satis constet, talem vim metumque illatum fuisse, ut vere defuerit liber ille consensus, qui ad connubialem contractum ineundum requiritur. Si enim coacta per gravem metum fuerit voluntas, in expedito est Matrimonium non subsistere, juxta apertos Textus in *Cap. Cum locum, & Cap. Consultationi, & Cap. Veniens. De Sponsal. & Cap. significavit. De eo qui dux. in Matr.* ut ob hanc causam illud declaravit nullum Sac. Congregatio in *Vigilien. 13. Junii, & 22. Septembris 1725. lib. 75. Decretor. pag. 351. & in Compostellana 10. Martii 1731.*

At vero si consensus non fuerit per minas, vel dolum extortus, sed per idoneas rationes, ac suasiones impetratus ab eo, qui prius repugnaverat, sed sciens, ac prudens postea voluntatem mutavit, id valori Matrimonii non officit, ut censuit eadem Sac. Congregatio in *Gravinen. 1. Septembris 1725. lib. 75. Decr. pag. 463.* Fuitque etiam a Sac. Rota decisum in *Luceorien. Matrimonii 1. Julii 1726. & 10. Januarii 1727. cor. R. P. D. Calcagnino, & in Romana Matrimonii 1. Julii 1726. & 2. Maii 1727. cor. R. P. D. Ratto.*

Præterea illud videtur investigandum, an vis facta, metusve incussus duraverit usque in tempus contracti Matrimonii; Nam etiamsi aliquando quis fuerit invitus, & gravem liberi sui arbitrii læsionem passus fuerit; contingere tamen potest, ut postea; cessante omnino vi metu ve, libere nihilominus assentiatur Matrimonio, quod proinde ratum firmumque manet, ut ex *Textu in leg. 1. §. Metus ff. de eo quod met. caus. notavit Rot. in Decisionibus proxime citatis.*

Denique si vel probationes non sint ad rem manifestam faciendam idoneæ, vel de vis metusve gravitate superstit justa dubitatio, præsumendum est pro validitate Matrimonii jam rite contracti, cui etiam suffragatur possessio.

Sed, & alia superest disquisitio, num scilicet posita etiam vitiosa ob defectum liberi consensus celebratione Matrimonii, nihilominus censeri illud debeat sponte confirmatum per ejus consummationem, ac diuturnam cohabitationem, adeoque ex novo libero consensu convaluisse, juxta Text. in *Cap. Is, qui fidem, & Cap. Cum ad id de Sponsal.* de quibus copiose agit *Sanch. de Matrim. lib. 4. disp. 18.*

Hinc tamen est animadvertendum, quod secundum Juris antiqui sanctionem satis quidem id esse poterat ad revalidationem Matrimonii. At post Concilium Tridentinum necesse est Matrimonium de integro contrahi coram Parocho, & Testibus. Sic enim declaravit Sac. Congregatio in *Hispalen. 20. Junii 1609.* His verbis - Hodie post Tridentinum Concilium Matrimonium metu contractum, & purgato metu, per cohabitationem cum consummatione, aliosque actus

actus non convalidari, nisi iterum contrahatur, adhibita rursus ejusdem Concilii forma, *ut in lib.* 11. *Decr. pag.* 58. Idemque rescriptum fuit in *Compostellana* 2. *&* 16. *Decembris* 1634. *ut in lib.* 15. *Decret. pag.* 130. *&* 140. Sed hæc regula limitatur, ubi nullitas a metu promanans sit occulta; tunc enim, si Matrimonium jam fuerit initum servatis solemnitatibus a Sac. Concilio præscriptis, potest purgato deinde metu, iteratoque Conjugum consensu, convalescere; nec oportet illud denuo contrahi cum eisdem solemnitatibus, ut ab eadem S. Congregatione fuisse, approbante etiam S. Pio V. definitum testatur *Fagn. in Cap. Is, qui fidem n.* 14. *de Sponsal.*

Declarandum itaque proponitur.

An constet de nullitate Matrimonii in casu &c.

Dilata, & coadjuventur probationes juxta instructionem.

Sess. 24. *c.* 1. *de ref. Matr.*

VIENNEN. SIVE HUNGARICA MATRIMONII. Initis die 8. Octobris 1714. Sponsalibus inter Carolum Comitem de Frankenberg, & Annam Sophiam de Blanc, filia ex eis deinde orta est. Postmodum vero die scilicet 22. Januarii 1717. Religiosus Franciscanæ Familiæ, qui uti Vicarius Arradiensis officio Parochi perfungebatur, per Chirographum testificatus fuit, se eodem illo die memoratos Sponsos Temesvariæ morantes in matrimonium conjunxisse, servato catholico ritu.

Cum vero idem Comes Carolus die 4. Julii ejusdem anni 1717. Pansovæ obiisset, Anno Sophia imploravit auctoritatem Augustissimi Cæsaris, ut Fratres dicti Comitis Caroli ea, quæ sibi & Filiæ deberentur ex ejus hæreditate, traderent. Sed hujus quæstionis cognitione per Cæsareum Rescriptum commissa Regiæ Curiæ Uratislavienſis his verbis: *De hoc, quoad ad Forum civile, non vero quoad forsitan ad cognitionem Fori Ecclesiastici pertinet, decernatis* - Prodiit die 4. Januarii 1725. sententia, qua definitum fuit, quod cum falsum esset testimonium de contracto Matrimonio editum a Religioso Viro, proinde Filiæ utpote non legitimæ Paterna hæreditas minime competeret, sed solum Jus succedendi in duas uncias communicandas cum Matre.

Hæc autem sententia innixa potissimum fuit documento, a Fratribus de Frankenberg exhibito, in quo memoratus Religiosus anno 1718. declaraverat, se precibus, & lacrymis Annæ Sophiæ subornatum, veritati prorsus repugnans de contracto Matrimonio testimonium dixisse. Idque ipsum ab eodem Religioso asseveratum interposito jurejurando fuisse coram Præside Cœnobii, aliisque Fratribus, significavit ipse Superior per suas literas annos 17-3.

Memoratæ sententiæ reclamans anno 1728. Anna Sophia preces obtulit huic S. Congreg. ut sibi opportune prospiceretur. Itaque die 21. Augusti ejusdem anni 1728. datæ fuerunt literæ ad Apostolicum Nuntium Viennæ residentem, ut eamdem Sac. Congregationem ea de re instructam redderet, *auditis etiam extrajudicialiter interesse habentibus.*

Respondit sub annum 1729. Pontificius Administer, libellum Annæ Sophiæ fuisse a se denuntiatum iis, quorum intererat, præstituto etiam certo temporis spatio ad sua exponenda Jura: Sed nihil significatum sibi ab eis fuisse: Quoddam tamen scriptum informe, & sine ulla Auctoris nota per Tabellarium fuisse ad Curiam Nuntiaturæ transmissum, in quo indicabantur rationes, quibus adducta fuerat Regia Curia Uratislavienſis ad ferendam sententiam, cujus mentio supra facta est.

Alias deinde literas dedit Sac. Congregatio anno 1730. ad Eminentiss. Electorem Moguntinum, uti Episcopum Uratislavienſem, cui commissum fuit, ut exemplum memoratæ sententiæ latæ a Regia Curia mitteret, & Partibus constitueret certam diem ad proponenda Jura sua in Sac. Congregatione. Responsum tamen ab eo fuit die 1. Novembr. 1731. Causam hanc nunquam fuisse agitatam in Curia Episcopali Uratislavienſi, nec apud ejus Acta quidquam reperiri.

Hoc

Hoc igitur rerum ſtatu, Anna Sophia expediri poſtulat quæſtionem, quæ ad Matrimonium attinet. Hæc enim quæſtio eſt prius definienda, ut deinde gradus fieri poſſit ad ea, quæ conſectaria ſunt, veluti eſt, ſucceſſio in hæreditatem defuncti Comitis Caroli, quæ an Filiæ, vel potius Fratribus ſit adjudicanda, potiſſimum pendet a Matrimonio, per quod legitima reddi potuerit filia ante illud ſuſcepta. Quare extant præclaræ Honori III. literæ ad Ludovicum Francorum Regem, de quibus in *Cap. Tuam de ordin. cognit.* his verbis: Tuam non credimus latere prudentiam, cauſam natalium Reginæ Cypri ad examen noſtrum (utpote quæ ad eorum Eccleſiaſticum pertinet) eſſe delatam, & infra: Quia vero antequam natalium cauſa terminata eſſet, dependentem ex illa ſucceſſionis cauſam incipere, nihil aliud eſſet, quam diverſis proceſſibus intricare negotium, & confuſione quadam judicii ordinem perturbare: ſi forte ab ipſa Regina fueris ſuper hoc requiſitus, donec jam dicta cauſa natalium Apoſtolico judicio finem acceperit, patienter expectes. Ex qua Decretali Epiſtola, cui etiam conſonant *Cap. Lator. 5. & Cap. Cauſam 7. Qui fil. ſint. legit.* ſtatuunt communiter Juris Canonici Interpretes, quod ſi, pendente circa hæreditatem lite, incidat quæſtio, non, utrum qui hæreditatem petit, ſit Filius defuncti; ſed an ſit legitimus, vel an Matrimonium rite fuerit contractum inter ejus Parentes, ſolus Judex Eccleſiaſticus id cognoſcere poteſt; ideoque donec controverſia hæc non fuerit ab eo expedita, ſuperſedere debet Judex laicus adjudicatione hæreditatis. Ita docent *Jo. Andr. in dict. Cap. Tuam de ord. cogn. n. 9. Hoſtien. n. 7. Card. num. 5. Bellamer. n. 31. Ancar. num. 12. Imol. num. 7. Abb. n. 10. Fagnan. n. 41. & ſeqq. Smalzgrub. in Decret. lib. 2. Tit. 10. num. 9.*

Quamvis enim Matrimonium ſit contractus civilis, tamen poſtquam a Chriſto Domino fuit evectus in Sacramentum, cujus conditio apud Chriſtianæ Fidei cultores ſejungi non poteſt ab ipſo contractu, ſecularem omnem poteſtatem evaſit contractus connubialis. Itaque ad Judicem Eccleſiaſticum pertinet non ſolum quæſtio Juris, nimirum an Matrimonium fuerit legitimum validumque; ſed etiam quæſtio facti, an ſcilicet Matrimonium fuerit re ipſa contractum, ut præ ceteris luculenter explicat *Fagnan. loc. cit. n. 9. & ſeqq.* quem laudat, & ſequitur *Piring. in Decretal. lib. 2. tit. 10. n. 15.* Tametſi non omnes Doctores circa poſtremum hunc articulum in eamdem ſententiam conveniant, ut videre eſt penes *Gonzal. in d. Cap. Tuam num. 3. de ord. cogn. Smalzgrub. in Decretal. lib. 2. Tit. 10. n. 13. & ſequen.*

Quantum vero attinet ad probationem de Matrimonio inito inter Annam Sophiam, & Comitem Carolum, difficultas potiſſimum verſatur circa teſtimonium ejus Religioſi, qui Animarum curæ præerat, num ſcilicet plus fidei ſibi vindicet prior, an poſterior ejus teſtificatio. Conſiderandum vero etiam erit, quid momenti ad fidem priori teſtimonio conciliandam de Matrimonio vere inito conferat, tum ſponſaliorum apoca, quæ præceſſerat, tum etiam Teſtamentum, quod idem Comes Carolus die 11. Maii 1706. (octo ſcilicet Menſibus ante aſſertum Matrimonium) condidit, ubi Sponſalia iterum confirmantur, additis verbis hiſce, quibus ipſa etiam Anna Sophia ſubſcripſit: *Proxime auxiliante Divina gratia ſacerdotalem benedictionem, & copulationem accipere, ſincere & firmiter decrevimus, & quidem ita certo, quam Deus nos adjuvet.*

Ceterum ſi pro certo haberetur Matrimonium fuiſſe initum Temeſvariæ, inquirendum non eſſet de ſolemnitatibus a Sacro Concilio Tridentino præſcriptis ad Matrimonii validitatem, cum ejus leges promulgatæ non fuerint in ea regione, quæ Turcico imperio tamdiu ſubjecta fuit poſt annum 1552.

Inſtante itaque Anna Sophia (cum exadverſo nemo citari potuerit) determinandum proponitur.

An conſtet de Matrimonio in caſu, & ad effectum, de quo agitur.

Dilata; & coadjuventur probationes juxta inſtructionem.

In Congregatione, quæ habita fuit die 8. vertentis Menſis, defuit ſpatium diſcutiendi tres Cauſas mox deſcribendas, quæ hodie idcirco proponuntur,

Seſs. 24. c. 1. de ref. Matr. & c. 19. ſeſs. 25. de reg.

VVILNEN. SEU LUCEORIEN. MATRIMONII, ET PROFESSIONIS.

I. *An ſit locus aperitioni oris*; Et quatenus Affirmative.
II. *An conſtet de nullitate Matrimonii*:
III. *An conſtet de nullitate Profeſſionis.*
IV. *An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Dilata.

Seſſ. 21. c. 4. de ref.

LUNEN. SARZANEN. DISMEMBRATIONIS PAROCHIÆ.

I. *An ſit locus diſmembrationi Parochiæ S. Michaelis Archangeli Corvarolæ, ac erectioni novæ Eccleſiæ Parochialis in Villa Meridii.*
II. *An conſtet de Attentatis, & quomodo ſint purganda in caſu &c.*

Dilata, & ſcribatur Epiſcopo juxta inſtructionem.

Decr. de obſerv & evit. in celebrat. Miſſæ Seſs. 22.

ROMANA REDUCTIONIS ONERIS MISSARUM:
An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis in caſu &c.

Ad primum, in deciſis, & amplius. Ad ſecundum, recedendum a deciſis.

Seſs. 2. c. 5. de Reform.

URBEVETANA SUBSIDII DOTALIS. Cum Ludovica Polidoria, acriter contradicente Monaſterio Sanctiſſimi Nominis Jeſu, Pontificium poſtularet Indultum, ut Dotali ſubſidio, quod per Diploma S. M Urbani VIII. addictum eſt Puellis in eo Cœnobio Religioſum Inſtitutum amplexuris, potiri ſibi liceret in altero Monaſterio S. Petri, ad quod illa tranſierat, die 12. Januarii proxime præteriti propoſitum fuit hoc Dubium - *An precibus Ludovicæ de Polidoris ſit annuendum* - Reſcriptum vero fuit - *Dilata, & ſcribatur Epiſcopo juxta mentem* - Ea autem, quæ nuper reſcripſit Epiſcopus, communicabuntur cum Eminentiſſimis Patribus in ipſa Congregatione, deindeque iterum deliberabitur.

An precibus Ludovicæ de Polidoris ſit annuendum in caſu &c.

Affirmative pro medietate tantum ſubſidii dotalis.

Seſſ 22. Decret. de obſervan. & evitan. in celebr. Miſſ.

ROMANA REDUCTIONIS ONERIS MISSARUM. Clemens Boncompagnus anno 1657. hæredem ſcripſit Archiconfraternitatem SS. XII. Apoſtolorum, adjecto perpetuo onere unius Miſſæ quotidianæ, quam celebrari juſſit a Clericis Regularibus Barnabitis S. Caroli ad Catinarios, aſſignato in id ex fructibus Locorum Montium annuo proventu in ſumma ſcut. 48. quæ a memorata Archiconfraternitate perſolvuntur.

Cum autem dictis Clericis Regularibus, (ut etiam ceteris Religioſis Familiis, multiſque Epiſcopis) S. M. Benedictus XIII. facultatem fuerit impertitus moderandi onera perpetua Miſſarum, ſervata tali proportionis norma, ut pro una Miſſa ſingulis diebus celebranda percipi poſſet eleemoſyna in annuis ſcutis ſexaginta, arbitrati ſunt iidem Religioſi ex vi hujuſmodi Indulti minuendum quoque eſſe juxta eamdem proportionem numerum Miſſarum, quæ ex præmiſſo legato ſunt celebrandæ. Id vero impugnante Archiconfraternitate, quæſtio delata fuit ad Sac. Congregationem Viſitationis Apoſtolicæ, quæ cenſuit poſtulandam ejus definitionem ab hac Sac. Congreg. ut aliis etiam ſimilibus caſibus regulam præbere poſſit.

Pon-

Ponderandum itaque eſt, ideo Indultum illud a Pontifice conceſſum videri, quia ob temporum calamitates, & viciſſitudines multum detrimenti cæperant fundi in primitiva talium onerum perpetuorum inſtitutione aſſignati, eidemque deterierationis periculo obnoxii erant in futurum. Ne itaque ii, quibus Miſſarum celebratio commiſſa erat, & quibus dotales fundi traditi fuerant, gravius ſubſtinerent onus, quam in ipſorum Fundatorum animo fuiſſet, æqui bonique ratio poſtulabat eam onerum moderationem indulgeri.

Et ſane, quod hac de Cauſa Indultum conceſſum fuerit, pronum eſt intelligere, tum ex precibus Summo Pontifici oblatis, quarum exemplum habetur in Concilio Romano *Tit.* 15. *Cap.* 18. tum etiam ex verbis ipſius Indulti præſeferentis injunctam hanc conditionem pro Indulti uſu implendam - *redditibus unicuique oneri attributis, nec non eorum diminutionibus diligenter perquiſitis atque perpenſis; & præſertim, an ipſæ diminutiones perpetuæ ſint, vel temporaneæ.*

Jam vero huic rationi locus non eſt in propoſito caſu, nam Clericis Regularibus S. Caroli, a quibus quotidiana Miſſa celebratur in ſuffragium Clementis Boncompagni, non fuerunt traditi fundi, quorum redditus progreſſu temporis diminuti fuerint, aut fortaſſe diminui in poſterum poſſint præter Teſtatoris mentem; ſed eis, ut Teſtator juſſit, annua ſcuta 48. in numerato perſolvuntur, ſemperque deinceps perſolventur ab Archiconfraternitate abſque ullo detrimenti periculo; & hæc ſumma longe excedit eleemoſynam, quæ in uno Julio tradi ſolet pro unaquaque Miſſa. Ergo non videtur Pontifex ea mente fuiſſe, ut hæc quoque onera eſſent moderanda, in quibus integrum atque illæſum perſeverat, cærtoque perſeveraturum etiam eſt emolumentum in ea ipſa quantitate, quam Teſtator aſſignavit, quæque etiam redundat ad ejuſdem oneris implementum.

Ceterum non eſt omittendum, quod cum Eminentiſſimus Archiepiſcopus Neapolitanus impetraſſet ab eodem Pontifice Benedicto XIII. facultatem reducendi onera perpetua Miſſarum juxta normam Indulti Familiis Religioſis conceſſi, dubitatum fuit, an ea facultate uti poſſet etiam quoad onera, in quibus nulla contigerat reddituum diminutio. Die autem 6. Julii 1726. Sac. Congregatio reſcripſit poſſe hæc etiam onera reduci, inita proportione cum annuis ſcut. 60. pro Miſſa quotidiana in perpetuum celebranda, ut in *lib.* 76. *Decr. pag.* 369. Eodemque itidem modo reſponſum fuit in *Aretina* 17. *Auguſti ejuſdem anni pag.* 465.

Verum in binis hiſce exemplis non agebatur peculiariter de certa annua præſtatione ab hærede ſolvenda citra ullum diminutionis periculum. Quamobrem fortaſſe in iis caſibus cogitari potuit, quod quamquam reddituum diminutio ſuperiori tempore nondum contigiſſet, evenire tamen poterat in poſterum. At ex diverſo in caſu, de quo agitur, procul etiam abeſt metus futuri periculi.

Præterea ad ſuadendam reductionem iſtiuſmodi quoque onerum, quorum dos in perenni certaque annua præſtatione conſiſtat, conſiderari valet, quod Indultum adeo indiſcriminatim, & generalibus verbis conceptum eſt, ut exiſtimari fortaſſe queat, Pontificem voluiſſe potiſſimum Eccleſiis, Sacriſque Miniſtris ſubvenire, conſtituendo eleemoſynam pro unaquaque Miſſa in obulis 16. Hoc autem poſito, nihil intereſſe videretur, num fundi dotales aſſignati, & incorporati eſſent Eccleſiæ, quæ Miſſarum oneri ſatisfacere debet; an vero ii penes hæredem remaneant ſine decrementi periculo.

His, quæ in utramque partem expoſita ſunt, perſpectis, ab EE. VV. declarandum erit.

An Indultum ſuffragetur etiam pro reductione oneris Miſſæ quotidianæ demandatæ a Clemente Boncompagno in caſu &c.

Negative, & amplius.

Sess. 7. c. 14. de ref.

GUATIMALANA IRREGULARITATIS. Antonius de Cagiga Clericus die 1. Februarii 1721. nonnullis verbis per jocum prolatis a Michaele ejus fratre provocatus, asperiori sermone illum repulit. Sed cum Michael arrepto baculo jocosam rixam prosequeretur, Antonius apprehenso ense, quo Pater uti solebat, vulnus Fratris coxæ inflixit. Plaga quidem nec oblonga, nec mortifera visa fuit: Sed tamen Michael, hora vix transacta, correptus syncope interiit.

Antonius cum initiari Sacris Ordinibus cuperet, tribus ab hinc annis preces porrexit ad impetrandam, si opus esset, dispensationem super irregularitate. Allatum vero fuit testimonium tam Medici quam Chirurgi, qui apud Acta Curiæ Episcopalis affirmarunt, mortem contigisse non ex vulnere, sed ex suppressione spiritus ob languorem stomachi, quo Michael angi quandoquoque solebat.

Itaque in Congregatione habita die 14. Maii 1729. propositis binis Dubiis, videlicet.

I. *An Orator incurrerit irregularitatem*. Et quatenus affirmative.

II. *An sit dispensandus*.

Rescriptum fuit -- *Ad I. affirmative - Ad II. dilata. & scribatur Episcopo pro informatione, & voto juxta Instructionem*.

Datæ idcirco fuerunt literæ, quibus jubebatur Episcopus significare primum, quænam ibi invaluisset fama, aut communis opinio de conditione criminis: Deinde, an in Sacerdotum penuria versaretur Diœcesis: Postremo, quinam essent Antonii mores, & ratio vivendi.

Respondit Episcopus ad primum, existimari communiter rixam fuisse jocosam, nec animo inferendæ necis Antonium eo vulnere affeciisse Fratrem, eumque obiisse non propter acceptam plagam, sed propter syncopen, quam alia excitaverit causa; tametsi nonnulli fortasse opinentur potuisse ob vulnus perturbari humores corporis, atque ita mediate vulnus ipsum influere in syncopen, quæ mortem attulit. Ceterumoffensionem in Cives inde haud quaquam emanasse subjungit.

Quantumattinet ad alterum quæsitum, respondit amplitudinem Diœceseos plurium certe Sacrorum Ministrorum operam poscere, quam qui nunc existunt.

Denique multis verbis commendat vitæ institutum, ac mores Clerici Oratoris, qui nunc in secundo supra trigesimum ætatis anno versatur; ideoque Dispensationis gratia eum dignum censet.

His itaque inspectis deliberandum erit.

An Orator sit dispensandus super contracta irregularitate in casu &c.

Pro gratia.

Sess. 23. c. 8. & 10. de ref.

VALVEN. ET SULMONEN. DUBIUM ORDINATIONIS. Joannes Bernardinus de Fulgentiis ex Patrio Oppido Castri Montis Diœcesis Valvensis migravit ad alterum Castellum Catiniani, quod in spiritualibus subest Abbatiæ S. Mariæ de Casanova *Nullius*; ut ibi Pharmacopœam artem exerceret. Eo loco ex legitima Uxore orta in Diœcesi Valvensi anno 1707. suscepit Filium, cui nomen Franciscus, quique in libro regeneratorum Sacro Baptismate ita descriptus fuit -- *Natus ex Joanne Bernardino de Fulgentiis a Castro Monte*, Diœcesis scilicet Valvensis. Deinde vero sub annum 1713. reversus fuit Pater ad Oppidum Castri Montis, & in propriam domum cum Francisco Filio ceteteraque Familia, ibique semper deinceps sedem habuit.

Anno 1715. idem Franciscus initiatus fuit Clericali Tonsura ab Episcopo Valvensi tamquam suo Antistite, itemque anno 1728. ab eo ad duos Minores Ordines promotus fuit, se ipsum appellans in oblatis precibus hunc in modum -- *Il Chierico Francesco Fulgenzi della Terra del Castel del Monte, vero Suddito di V. S. Illustrissima*.

Beneficium simplex reddens in annuo fructu tenuem summam trium ducatorum aureorum in Diœcesi Valvensi anno 1730. obtinuit a Sede Apostolica, & in supplicatione se ipsum enuntiavit Clericum Valvensis Diœcesis.

Supe-

Superiore demum anno, ex titulo partim memorati Beneficii, ac partim patrimonii, cum Literis Dimissoriis Vicarii Generalis prædictæ Abbatiæ S. Mariæ de Casanova reliquos Minores Ordines, ac etiam omnes Sacros suscepit ab Episcopo Titulari commorante in Civitate Teatina, deindeque statim in Diœcesim Valvensem reversus est.

Cum de re sic gesta conquestus apud hanc Sac. Congregationem fuerit promotor Fiscalis Curiæ Episcopalis Valvensis, ad instructam reddendam Sacr. Congregationem datæ fuerunt Literæ, tum ad Episcopum, qui Ordines contulit, tum ad Vicarium Generalem Abbatiæ, qui Literas Dimissorias tradidit.

Primus paucis se expedivit. Respondit enim se Ordines contulisse, Archiepiscopi Teatini permissu. Ceterum ad se minime pertinere disquisitionem eorum, quæ sunt cognoscenda a tradente Literas Dimissorias.

Vicarius autem Abbatiæ inquit, Franciscum vere subditum sibi fuisse ratione propriæ originis. Quod autem non ex accidenti contigerit ejus nativitas in Territorio Abbatiæ, demonstrare nititur ex quo Joannes Bernardinus Pater in illud se contulerat cum Taberna Pharmacaria, quæ erat summa suorum bonorum, ibique annis septem, & amplius fuit commoratus. Ejus vero reditum in Patriam casu contigisse subjungit ob subortas acerbas simultates cum nonnullis Civibus ejusdem Oppidi, in quo domicilium collocaverat.

Plura igitur sunt inspicienda, ut determinari possit, an Franciscus licite fuerit ad Ordines promotus cum solis Dimissoriis prædicti Vicarii. Primum scilicet, an (posito etiam, quod Franciscus ex vi propriæ originis esset subditus Abbatiæ) potiretur Abbas, sive Vicarius facultate concedendi Literas Dimissorias pro Ordinibus suscipiendis. Id enim vetitum esse Decreto Sac. Concilii Tridentini *Cap.*10. *Sess.*23. *de ref.* ideoque, nisi in medium proferatur Apostolicum Privilegium postea concessum, non posse eas literas dari a Prælato inferiori, pollente etiam Ordinaria jurisdictione cum Territorio separato, decisum fuit a Sac. Rota in *Teatina Jurisdictionis* 14. *Decembris* 1708. §. *Penult. cor. Card. Scotto, & in dec.*7. *num.*8., *& seqq. Tit.*23. *de Offic. Ordin. cor. Eminentissimo Falconerio*. Itidemque fuit pluries ab hac Sac. Congregatione definitum, ut testantur *Fagnan. in Cap. Significasti num.*27. *de Offic. Archidiac.*, *& Eminentissimus Petra tom.*5. *ad Constit.*4. *Cassisti III. num.*67., *& seqq.*

Secundo investigandum est, an Franciscæ nativitas in Territorio Abbatiæ existimari debeat fortuita. In hac enim hypothesi non esset attendenda naturalis origo Filii, sed origo Patris, ut sancitum fuit in Constitutione Innocentii XII. quæ incipit -- *Speculatores*. Ne autem ortus Franciscæ in Territorio Abbatiæ casu evenisse censeatur, demonstrari oportet, Patrem tamdiu ac eo animo permansisse in Castello Catiniani, ut ibi domicilium legitime, & ad Juris præscriptum contraxerit, quemadmodum in eadem Constitutione declaratur. Actum fuit de simili quæstione apud hanc Sac. Congregationem *in Clusina, seu Pisana die* 26. *Januarii proxime præteriti*.

Tertio est animadvertendum, quod Vicarius Abbatiæ Literas Dimissorias tradidit Francisco sine Literis Testimonialibus Episcopi Valvensis, in cujus Diœcesi Franciscus per annos fere duodeviginti domicilium habuerat. Id quod an repugnet memoratæ Constitutioni (dato etiam, quod Franciscus ex vi originis subjectus esset Jurisdictioni Abbatis) videndum est.

Postremo quibus pœnis obnoxii fiant, qui in Ordinibus conferendis, vel suscipiendis, aut in concedendis Dimissoriis normam per Ecclesiasticas leges præscriptam non servaverint, habetur in Sac. Concilio Tridentino *Cap.*8. & 10 *Sess.* 23. *de ref.*, & in dicta *Innocentiana Constitutione* §. *Ita vero præmissa* 18.

Dignentur itaque Eminentiæ VV. decernere.

I. *An Franciscus de Fulgentiis fuerit licite ordinatus ab Episcopo Milevitano cum Dimissoriis Vicarii Generalis Abbatiæ S. Mariæ de Casa nova*. Et quatenus negative.

II. *An, & in quas pœnas inciderit, tam dictus Franciscus, quam dictus Vicarius Generalis Abbatiæ in casu &c.*

Ad

Ad primum, Negative; & amplius. Ad secundum, Franciscum esse suspensum, quamdiu Episcopo Valven. videtur: quo vero ad Vicarium Generalem Abbatiæ dilata, & interim se abstineat a concedendis Literis dimissoriis.

Die Sabbathi 5. Aprilis 1732.

Sess. 7. c. 2. & sess. 23. cap 1. de Ref.

AQUILANA. Causa hæc, quæ agitatur circa residentiam ab Archipresbytero Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Pauli de Barete, faciendam vel in memorata Ecclesia, intra Civitatem sita, vel in alia suburbana unitaque Ecclesia ejusdem Tituli, bis jam proposita fuit, die scilicet 7. Julii superioris anni, & 26. Januarii proxime præteriti. Suffragiis vero in unam eamdemque sententiam minime convenientibus, suspensa fuit decisio, rescriptumque *Iterum proponatur*.

Datis interea ad Episcopum aliis literis ad investigandas nonnullas suburbanæ Parochiæ conditiones, quæ ad rem facere posse videbantur, hæc sunt, quæ rescripsit Episcopus: Parochiam, quæ extra Civitatem, est octo exiguis Oppidis sive Villis constare: Ibidem quadringenta supra mille capita existere: Parochialem Ecclesiam ab omnibus iis Villis esse sejunctam: A tribus earum distare Ecclesiam spatio quingentorum circiter passuum; a quinque vero aliis, spatio passuum fere mille: Villam autem S. Pellini, quæ est in finibus Parochiæ, distitam esse a Villa nuncupata *Del Vicolo*, intervallo passuum quingentorum supra mille: Ceterum planam, & facilem ubique esse viam.

Subjungit quoque Antistes, prope eadem Villas esse aliam Ecclesiam Sancto Vito dedicatam, ubi Eucharisticus Panis, itemque cetera, quæ ad Sacramentorum administrationem pertinent, asservantur: Ibi quoque pro majori Parochianorum commodo residere Sacerdotem, qui utpote adjutor Parochi Confessiones excipit, aliaque Sacramenta ministrat, suppeditatis ei per Universitatem alimentis.

Tum igitur his, tum ceteris, quæ jam ante exposita fuerunt; perpensis, non graventur Eminentiæ VV. decernere.

I. *An Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Pauli Bareti intra Civitatem teneatur in d. Ecclesia residere; sive potius in Ecclesia Parochiali S. Pauli extra Civitatem juxta Decretum anni 1697.* Et quatenus affirmative quoad secundam partem.

II. *An eidem Archipresbytero competant distributiones quotidianæ perinde, ac si interesset Divinis Officiis in dicta Ecclesia Collegiata intra Civitatem in casu &c.*

Affirmative ad primam partem; & Negative ad secundam.

Sess. 24. c. 12. de ref.

MEDIOLANEN. Resumpto Folio Congregationis habitæ die 9. Februarii proxime præteriti, dignentur Eminentiæ Vestræ hanc expedire Causam, cujus decisio pluries, postulante Præposito, dilata fuit.

I. An Cura Animarum Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Mariæ Pedonis sit in totum pœnes Præpositum; vel potius pœnes Præpositum sit actualis tantum, habitualis vero pœnes Capitulum. *Et quatenus affirmative ad secundam partem.*

II. An, & ad quem spectet Jus eligendi Coadjutorem in exercitio curæ, quoties eo opus sit.

III. An Jus administrandi Ecclesiam, & omnes res ad eam spectantes, competat soli Præposito, vel potius Capitulo comprehendenti etiam Præpositum.

IV. An Jus peragendi functiones, quæ propriæ Parochiales non sint, & emolumenta ex eis provenientia spectent ad Præpositum privative; vel ad Canonicos una cum Præposito.

V. An Præposito competant privative quoad Capitulum, & Canonicos omnia emolumenta quomodolibet consueta, & provenientia tum ex cura Anima-

rum, tum ex ejus exercitio, obeundo etiam per ejus Coadiutorem seu ejus Substitutum.

VI. An pia legata, Missæ, Officia pro Defunctis facienda, vel annualia, tam ante, quam post erectionem Collegiatæ relicta, & relinquenda Ecclesiæ, spectent privative ad Præpositum; vel potius ad Capitulum, tam quoad administrationem, quam quoad emolumenta.

VII. An emolumenta funeraria, comprehensis etiam Officiis, provenientia ex tumulatione cadaverum extraneorum, pertineant ad solum Præpositum, vel potius ponenda sint in Massa Capitulari.

VIII. An Canonici ad aliquod funus invitati possint collegialiter ei intervenire, etiamsi totidem alii Sacerdotes eidem funeri non interveniant.

IX. An Præposito, aut ejus Coadjutori competat privative quoad Capitulum facultas concordandi circa ea, quæ quodcumque funus respiciunt.

X. An cera superextans in funeribus, & eorum occasione etiam accensa in Ecclesia, & Altaribus, spectet privative ad Præpositum, vel ponenda sit in Massa Capitulari.

XI. An ubi Collegialiter interveniunt etiam Officiis Defunctorum intra tres dies post depositionem Cadaveris in Ecclesia celebrandis, absente vel impedito Præposito, dignior ex Canonicis supplere debeat partes Præpositi, excluso ejus Coadjutore, & lucretur ceram manualem majorem, & duplicatam eleemosynam.

XII. An ad Præpositum, & ejus Coadjutorem seu Substitutum spectet retentio clavis Sacri Ciborii, etiam privative quoad Canonicum Sacristam.

XIII. An Canonici valeant sine consensu Præpositi audire in Ecclesia confessiones, & administrare Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum.

XIV. An, & cui Canonicus Sacrista debeat reddere rationem administrationis sacræ supellectilis, & emolumentorum Sacristiæ.

XV. An usus ejusdem Sacræ supellectilis competat Præposito, & ejus Coadiutori independenter a Capitulo, & a Canonico Sacrista.

XVI. An Præpositus possit prohibere, ne aliquis Sacerdos extra Clerum dictæ Ecclesiæ ibidem celebret Missam sine illius consensu, & designare sacras vestes, & Altaria, in quibus Sacerdotes Missam celebrent, independenter a Capitulo, & a Canonico Sacrista.

XVII. An licentia celebrandi Missam novam danda sit per Præpositum privative, vel potius a Capitulo; & ad quem spectent candelæ in Altari accensæ.

XVIII. An Præposito competat jus disponendi de Sepulcris constructis, & præstandi consensum pro aliorum constructione privative quoad Capitulum.

XIX. An, & cui imminеat onus reparandi Ecclesiam.

XX. An hujus litis expensæ tam factæ quam faciendæ solvi debeant ex Massa Capitulari in casu &c.

Refectis expensis, dilata; & proponatur omnino in sequenti, etiam unica.

CINGULANA PATRIMONII SACRI. In Testamento, quod fecit anno 1624. Puccettus de Puccettis jussit, ex bonis suæ hæreditatis constitui Sacrum Patrimonium assignandum adolescenti quartum decimum agenti ætatis annum, & ad Sacrum Altaris Ministerium, cum deinde licuisset, provehi cupienti. Hunc vero adolescentem eligi voluit ex descendentibus ab Octavio, Joanne, & Antonio de Puccettis, necnon a Filiis Joannis Baptistæ Braschi per lineam masculinam. Monuit insuper Officiales Congregationis S. Philippi Neri, quibus attribuit Jus eligendi (sunt ipsa Testamenti verba) *ipsi semper respiciunt Juvenem pauperiorem, qui habeat ætatem annorum quatuordecim; & casu, quo dictæ lineæ deficerent, & descendentes ex prænominatis Familiis, sive in eisdem Familiis Juvenes ætatis prædictæ non essent, tunc, & eo casu vult, & mandat, ut Officiales prædicti omnes unanimiter, & concorditer, sive major ipsorum pars, faciant patrimonium pauperi Presbytero juveni bonæ vitæ* *Sess. 21. c. 6. de ref.*

vitæ ac morum, & sit Cingulanus, qui propter suam paupertatem ad Sacros Ordines defectu Patrimonii pervenire non possit, cum conditionibus prædictis. Addidit denique, quod si Juvenis, cui hoc Sacrum Patrimonium jam fuisset collatum, ubi ad ætatem annorum duorum supra viginti pervenisset, sive non posset, sive nollet Sacris Ordinibus initiari, alter in ejus locum ab Electoribus subrogari deberet.

Ab humanis rebus exempto Sacerdote Octavio de Puccettis, qui hoc pio legato potitus fuerat, Officiales memoratæ Congregationis anno 1726. istud Patrimonium Sacrum contulerunt Clerico Joanni Baptistæ de Puccettis, qui cum Sacros Ordines suscipere neglexerit, Officiales die 9, Januarii currentis anni idem Sacrum Patrimonium assignarunt Clerico Petro Angelo Torretano, versanti in ætate a Testatore præstituta, & pauperi, qui Episcopo approbante bonorum possessionem adiit, adjecta tamen clausula *sine præjudicio habentium potiora, & meliora jura.*

De nullitate acceptatæ possessionis protestatus fuit Petrus Paulus de Puccettis, qui stirpe per Fundatorem vocata est oriundus, quique jam ante (sub finem scilicet Mensis Novembris) porrexerat Sanctissimo Domino Nostro preces ad hanc Sac. Congregationem remissas, ut eum idoneum reddere dignaretur ad assequendum hoc Sacrum Patrimonium, tametsi quartumdecimum ætatis annum nondum attingeret, quippe qui jn lucem editus die 29. Junii 1719.

Præterea, postquam dictus Petrus Angelus Torretanus possessionem adeptus fuerat, Pius de Puccettis Pater memorati Petri Pauli, citatis Officialibus Congregationis S. Philippi Nerii, apud Acta Curiæ Episcopalis nominavit ad dictum Patrimonium Sacrum Bartholomæum, alterum ejus Filium primogenitum, habentem duos, & triginta ætatis annos; atque institit in eadem Curia, ut ille ad possessionem bonorum admitteretur, ejecto Petro Angelo Torretano. Hæc autem Causa adhuc ibi pendet indecisa, ut scribit Episcopus.

Quantum attinet ad dispensationem super defectu ætatis Petri Pauli de Puccettis (de qua re solum agendum modo est) quæstio hæc tractatur apud *Piton. discept. Eccles. 13. n. 39. & seqq. Tom. 1.*

Aliqui etiam casus circa similem Dispensationem aliàs discussi fuere in hac Sac. Congregatione. Siquidem *in Cremonen. Cappellaniæ*, cum ex fundatoris voluntate vocati ad eam fuissent prius proximiores de agnatione, eisque deficientibus proximiores de cognatione, Agnatus supplicavit Summo Pontifici pro dispensatione circa defectum ætatis; contradicente autem Cognato, qui legitima ætate præditus erat, Sac. Congregatio *die 8. Julii* 1702. rescripsit *Concedendam non esse dispensationem ab Agnato petitam.* In eademque sententia perstitit *die 9. Septembris ejusdem anni, ut in lib. 52. Decr. pag. 266. & pag* 344,

In Lauretana Dispensationis, cum ad Beneficium Sacerdotale præsentatus nobilis Clericus, annum agens ætatis sextumdecimum, & ex ea progenitus Familia, quæ Jurepatronatus ex quarta parte potiebatur, Pontificiam implorasset dispensationem super ætatis defectu; contradictorem vero se præberet Sacerdos extraneus, qui ab aliis Compatronis præsentationem obtinuerat, nihilominus Sac. Congregatio die *6. Junii, & 5. Septembris* 1705. censuit -- *Dispensationem esse concedendam*, ut in *lib. 55. Decret. pag. 204. & pag. 325.*

Denique in *Novarien. Dispensationis*, responsum die 13. *Augusti* 1707. fuit *Non esse locum dispensationi*, quam super defectu ætatis postulabat Clericus novem natus annos, concurrente ad ejusdem Beneficii assecutionem alio Clerico quindecim ætatis annos habente, cum cæteroquin ambo æque sanguine conjuncti cum Fundatore essent, & pari vocationis Jure potirentur, ut in *lib* 57. *Decret. pag.* 312.

Deliberandum itaque proponitur.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Dilata.

AN-

ANGELOPOLITANA CAPPELLANIARUM. Actum fuit de hac Causa in Congregatione habita die 22. Septembris superioris anni, propositis octo Dubiis. Sed cum dilatio petita fuerit nomine Curiæ Episcopalis, decisum tantummodo fuit postremum Dubium, declarando nimirum Cappellanias, de quibus agebatur, esse nunc adjudicandas Michaeli de Eccheveria. *Sess. 22. c. 8. de ref.*

Nunc itaque resumpto priori Folio, definire non graventur Eminentiæ VV. reliqua Dubia.

I. *An pro obtinenda institutione ad Cappellaniam, fundatam a Josepho Delgado, requiratur ætas necessaria pro obtinendis Beneficiis, seu potius minor sufficiat.*

II. *An idem procedat quoad Cappellaniam fundatam a Laurentio de Avila.*

III. *An in casu, quo pro utraque Cappellania obtinenda minor ætas non sufficiat, si vocati a Fundatoribus, cum illæ vacaverint non habeant requisitam ætatem, differenda sit illarum provisio, donec illi ad eam pervenerint, satisfaciendo earum oneribus per Cappellanos Interinos.* Et quatenus affirmative.

IV. *An nominatio Cappellanorum Interinorum spectet ad Patronos, vel potius ad Ordinarium ex vi assertæ consuetudinis Diœcesis.*

V. *An isto casu redditus superextantes, detractis oneribus Missarum, cedere debeant commodo ipsorum Vocatorum; seu potius integre debeantur Cappellanis Interinis.*

VI. *An post obtentam institutionem pertineat ad ipsos Institutos deputare Cappellanos Interinos, qui adimpleant onera Missarum earumdem Cappellaniarum, quas ob defectum ætatis, ad ordinem Sacerdotalem requisitæ, nequeant ipsi Instituti celebrare per se ipsos; seu potius hoc spectet ad Ordinarium.*

VII. *An etiam hoc casu redditus superextantes, detractis oneribus Missarum, cedere debeant commodo ipsorum Institutorum; vel potius integre debeantur Cappellanis Interinis.*

Ad primum Affirmative ad primam partem, & Negative ad secundam respectu Institutionis, & Collationis in titulum; sed posse etiam in minori ætate retineri ex titulo Administrationis. Ad secundum affirmative. Ad tertium Affirmative, quoad provisionem in titulum, & Institutionem Canonicam, adimpletis interim oneribus per Cappellanos Interinos. Ad quartum, quintum, sextum, & septimum in omnibus Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.

DERTHONEN. DISMEMBRATIONIS. Extat in antiquo Castello Præcipiani Monasterium Congregationis Olivetanæ, cui annexa est animarum cura. In tota Parochia sunt capita 559. sed in Castro Præcipiani, ubi sita est Parochialis Ecclesia, incolæ sunt tantum 35. In Pago autem Vinolarum existunt Parochiani 452. Reliqui vero sedem habent in propinquis locis, quæ vocant *Casalia*. *Sess. 22. c. 4. de ref.*

Incolæ igitur Pagi Vinolarum, freti Rescripto Alexandri III in *Cap. Ad audientiam de Eccles. ædif.* & *Decreto S. Concilii Tridentini in cap. 4 sess. 21. de ref.* postularunt decerni dismembrationem veteris Parochiæ & Parochialem institui Ecclesiam S. Jacobi existentem in dicto Pago Vinolarum. Proposita autem hac Causa die 18. Novembris 1730. dilata fuit resolutio. Iterumque proposita die 17. Februarii superioris anni, Sac. Congregatio respondit - *Scribatur Episcopo juxta Instructionem* -- Ea scilicet mente, ut Episcopus suam aperiret sententiam, num expediret Parochialem titulum transferri ad memoratam Ecclesiam S. Jacobi; vel potius in ipso Pago Vinolarum constitui Vicarium pro administranda animarum cura.

Rescripsit Episcopus his verbis -- *Satius duxi mittere Vicarium meum Generalem una cum Cancellario Curiæ in rem præsentem, ex cujus accessu, & multo-*

rum Teſtium exam ine reſultavit factum omnino de diverſum. Nam, & multo minor eſt diſtantia loci, & difficultas viarum, prout etiam numerum Animarum, quam tunc fuerat mihi ſuppoſitum; minuſque ſequuti caſus mortuorum ſine Sacramentis expreſſis. Et cum citati fuerint ipſi homines Vineolarum, duo tantum, & non ex probioribus inventi ſunt, qui adhærerent inſtantiæ, licet ipſa fuerit nomine publico facta; quinimo cæteri proteſtati fuerint, ſe eſſe de Perſona præcitati Parochi valde contentos, a quo laudabiliter geritur munus Parochiale. Ex diverſitate igitur facti, & præſentis ſtatus, congruum mihi non videtur, neque retinere Vicarium in dicto loco Vineolarum, neque ad Eccleſiam Sancti Jacobi ejuſdem loci Parochiam transferre. Sed quando aliquis particularis, vel etiam populus perſiſtat in novitate petenda, agatur, ſervatis ſervandis; prout videtur de Jure notiſſimum.

Et ſane ex documentis, quæ a Monachis prolata ſunt, habetur Parochianorum numerum eum eſſe, qui ſupra expoſitus fuit: Pagum Vineolarum quingentorum paſſuum ſpatio diſſitum eſſe a Monaſterio Præcipiani: Viam haud eſſe difficilem, nec aſperam: Paucos autem eſſe Parochianos, qui vitam degunt in Caſalibus, quæ ab Eccleſia Parochiali diſtant duobus circiter milliaribus. Denique in ipſo Pago Vineolarum reſidere conſueviſſe Cappellanum, qui ſtipendium accipit ab Univerſitate, quique quotidie Sacrificium Miſſæ facit in publico Oratorio; & Parocho, ubi ob repentinos caſus opus fuerit, auxiliariam manum præbet, aſſervato etiam ibidem Sacro Oleo, quo muniuntur ægrotantes.

Placeat igitur Eminentiis VV. juxta Dubia alias propoſita decernere.

I. *An ſit locus diſmembrationi Parochiæ ab Eccleſia S. Petri Præcipiani, ejuſque translationi ad Eccleſiam exiſtentem intus Terram Vineolarum.* Et quatenus affirmative.

II. *An, & quomodo ſit providendum pro aſſignatione Congruæ novi Parochi.*

Negative.

Decr. de obſerv. & evit. in celebrat. Miſſæ Seſſ. 22.

NUCERINA LEGATI PII. Franciſca de Conſtantinis an. 1722. Fr. Joanni Thomæ Bartoluccio Auguſtinianæ Familiæ Sodali, & Nepoti ſuo, legavit prædium, cujus uſumfructum ad eum pertinere voluit: Eo autem ab humanis erepto, prædium ipſum devolvi juſſit ad Auguſtinianum Cœnobium, adjecto onere celebrandi binas Miſſas unaquaque hebdomada.

Obiit Legatarius anno 1730. Nunc Religioſi illius Cœnobii ſuſpenſi animo ſunt, an legatum cum tali onere accipiant. Ut enim refert Epiſcopus, annui redditus ejuſdem prædii adeo ſunt diminuti, ut detractis ſumptibus vix ſummam ſcutorum undecim attingant. Hic vero proventus ſatis quidem eſſet ad eleemoſynam, quæ dicitur manualis, pro annuis Miſſis 104.; Sed longe impar eſt quantitati eleemoſynæ, quæ pro perpetuo Miſſarum onere conſtitui ſolet in duplo. Inhærendo autem Decretis juſſu Urbani VIII., & Innocentii XII. Pontificum editis, edixit Sa. Me. Benedictus XIII. *in Concilio Romano Tit. XV. Cap. 8.* Præſides Religioſorum Ordinum in admittendis legatis cum perpetuo Miſſarum onere relictis attendere debere, *ut redditus, & bona, quæ Monaſteriis aſſignantur pro Miſſis perpetuis, omnino reſpondeant non eleemoſynæ manuali, ſed eleemoſynæ perpetuæ, taxandæ juxta morem cujuſque Civitatis, Diœceſis, vel Provinciæ* -- Quamobrem Fratres Cœnobii legatum quidem admittere vellent, ſed ea conditione, ut ad hanc normam reducatur numerus Miſſarum, habita ratione fructuum, qui ex prædio hodie percipi poſſunt.

At Epiſcopus ita ſcribit -- *Ut in hac re meum ſenſum aperiam, petitæ reductioni unum obſtare videtur, nimirum ex incuria Religioſi Legatarii prædium fuiſſe deterioratum. Præſumendum namque eſt, Teſtatricem prudentem, & piam Miſſarum onus recte, & diſcrete ad normam fructuum regulaſſe. Cumque utriuſque Juris ſit diſpoſitio, ut quidquid Monacho relinquitur, non ei, ſed Mo-*

Monasterio acquiratur, hinc Missarum reductio in casu nostro concederetur Monasterio in culpa existenti, de cujus familia fuit Religiosus Legatarius, de tempore legati usque ad ejus obitum. Missarum autem reductiones ab hac Sac. Congregatione concedi non solent, nisi illis, quibus deteriorationis culpa imputari non possit, ne ex propria culpa Commodum reportare videantur, neve ad paucos annos ex continuata culpa, & negligentia ad novam reductionem viam sibi faciant, reducendo tandem legatum ad simplex Beneficium.

Ad hæc accedit, quod (ut idem Episcopus subjungit) contradicit postulatæ reductioni Joannes Albertinus Franciscæ Testatricis hæres, qui apud Acta Episcopalis Curiæ declaravit, se accepturum illud ipsum prædium Religiosis legatum, & injuncto oneri omnino satisfacturum in perpetuum, obligando etiam ad id suos hæredes atque universa bona sua, ea insuper adjecta lege, ut nunquam vel a se ipso vel a suis hæredibus postulari possit moderatio prædicti oneris Missarum.

Religiosi demonstrare nituntur, deteriorem non fuisse factam conditionem prædii post obitum Testatricis; vel si hoc etiam contigisset ob negligentiam prioris Legatarii, haud quaquam posse verti vitio, & fraudi Cœnobii nunc ad successionem venientis. Postremo contendunt per oblationem ab hærede factam non posse sibi adimi Jus ex Testamento quæsitum circa legatum, nec impediri, quominus moderationem oneris jure sibi competentem assequantur.

Deliberandum itaque est.

I. *An sit concedenda licentia acceptandi legatum, de quo agitur.* Et quatenus affirmative.

II. *An sit locus reductioni oneris Missarum in casu &c.*

Sequuta acceptatione, vel repudiatione, recurrant.

CREMONEN. SYNODI. Ecclesia, quæ nunc est Collegiata S. Agathæ sacra in Civitate Cremonensi, priscis temporibus erat Regularis, eique præerat Præpositus cum Canonicis Lateranensibus Ordinis S. Augustini. Pluribus tunc aucta fuit privilegiis, & prærogativis a Sede Apostolica. Potissimum vero Callistus III. Pontifex eam omnino eximit a Jurisdictione Episcopi, cui nec etiam voluit competere Jus vocandi Præpositum ad Synodum. *Sess. 6. c. 4. & sess. 24. cap. 1. de Ref.*

Deinde Pius II. anno 1464 Ecclesiam illam ad statum secularem transtulit, & Præposituram de Regulari itidem fecit Secularem, salvis tamen Privilegiis, & Indultis, quibus antea potiebatur.

Anno 1512. Matthæus Cardinalis de Latere Legatus, cum expositum ei fuisset, Præpositum dictæ Ecclesiæ ex Apostolico Indulto consuevisse uti Mitra, & Baculo Pastorali in Missa, & Processionibus, sex erexit Canonicatus, præter duos, qui jam fuerant instituti. Præposito insuper, & Canonicis potestatem fecit utendi Almutia; tam in propria Ecclesia, quam in aliis ejusdem Civitatis, necnon Crucem propriam ante se deferendi in Funeribus ac Processionibus, assignato eis loco proxime post Capitulum Ecclesiæ Cathedralis.

Denique anno 1563. Pius IV. non solum eadem Privilegia approbavit, confirmavitque, sed etiam indulsit, ut Præpositus in ipsa Ecclesia, & in Processionibus, sive intra sive extra illam obeundis, uti posset Rocchetto, & Cappa Violacea, instar Præsulum Romanæ Curiæ.

Inter Præpositum illum, & Episcopum Cremonensem plures subortæ fuerunt controversiæ, ad quas dirimendas hæc Sac. Congregatio die 15. Maii 1574. rescripsit - *Episcopum posse visitare Ecclesiam Sanctæ Agathæ ex Decretis Concilii Sess. 6. Cap. 4. & Sess. 25. cap. 6. de reform. non obstantibus etiam Privilegiis ex fundatione competentibus, & consuetudine immemorabili, quatenus de Jure appareret. Posse item prohibere Præposito ipsius Ecclesiæ S. Agathæ, ne Causas Criminales cognoscat, cum hæc Episcopali tantum examini, & Jurisdictioni relicta sint a Concilio sess. 24. cap 20. Posse quoque cogere Præpositum ad accedendum ad Synodum Diœcesanam ex Decreto Concilii sess. 24. cap. 2.*, ut constat ex lib. 2. literarum S. Congregationis pag. 45.

Itaque Præpositus, & Capitulum S. Agathæ semper Diœcesanæ Synodo interfuerunt, præterquam anno 1694. Tunc enim declararunt, ideo se ab ea abstinere quia subsellia minus quam in more esset, ornata fuissent.

Cum jam inde abeo tempore Synodus coacta non fuisset ab iis, qui Cremonensi Ecclesiæ præfuerunt, hodiernus Episcopus eam indixit anno 1727. Præpositus autem, & Canonici S. Agathæ denuntiarunt, se ei non interfuturos, nisi subsellia insternerentur panno viridi, addito etiam *tapeto* in loco assignando Præposito; ac præterea nisi ipsi deferrent propriam Crucem, eamque elatam retinerent, tam in Ecclesia Cathedrali, quam in Processionibus Synodalibus.

Episcopus rem ita componi posse putavit, ut subsellia Canonicorum ornarentur tegumento *di saja*, subsellium vero Præpositi decoraretur panno viridi, qui consuevit adhiberi a Canonicis Ecclesiæ Cathedralis: Crucem denique deferre possent usque ad fores Ecclesiæ Cathedralis, ea tamen tunc deposita.

Ipsa die, qua inchoanda erat Synodus Præpositus, & Canonici Sanctæ Agathæ cum propria Cruce accesserunt ad Ecclesiam Cathedralem; Sed eam minime ingressi, protestati fuerunt, se non posse interesse Synodo, quia subsellia non erant, ut decebat, ornata; deindeque statim recesserunt.

Itaque in Congregatione habita die 9. Septembris 1730. proposita fuerunt sex illa Dubia, quæ mox subiicientur. Sed cum Præpositura tunc esset vacans, visum fuit annuendum precibus Capituli, quod Causæ discussionem differri postulavit.

Nunc itaque definiendum erit.

I. *An Præpositus S. Agathæ possit, ultra usum Mitræ in Cathedrali, & actionibus Synodalibus, uti baculo, aliisque Pontificalibus, & laminibus aureis, cum separato genuflexorio, & Sede, occasione celebrationis Missæ in Synodo.*

II. *An Sedes Capituli S. Agathæ in Cathedrali, & Synodo, ultra tegumentum panni viridis in capite, ubi sedet Præpositus, debeant ornari Tapeto.*

III. *An liceat dicto Capitulo intra Cathedralem, & in omnibus Actionibus, & Processionibus Synodalibus, habere semper Crucem propriam erectam.*

IV. *An Præpositus; & Canonici subsint scrutinio Synodi Diœcesanæ.*

V. *An Episcopus possit procedere ad pœnas Canonicas contra Præpositum, & Capitulum ob non accessum ad Synodum.*

VI. *An Episcopus in visitatione possit cogere Capitulum ad redditionem rationis in casu &c.*

Ad primum, Negative excepto usu mitræ simplicis in actibus synodalibus tantum. Ad secundum, Negative. Ad tertium, Negative intra Ecclesiam Cathedralem. Ad quartum, quintum, & sextum, Affirmative, & amplius; in omnibus.

Sess. 22. c. 3. de r. f.

MONTIS REGALIS DISTRIBUTIONUM. Carolus Bonada anno 1646. fundavit in Ecclesia Collegiata B. M. V. de Bosco binas Dignitates, nempe Archipresbyteratum, & Præposituram, quarum primam perpetuo annexam esse voluit Ecclesiæ Parochiali B. Mariæ de Plebe Civitatis Cunei; alteram vero Parochiali Ecclesiæ S. Ambrosii ejusdem Civitatis. Id autem eo consilio fecit, ut dirimeretur controversia, quæ circa præcedentiam vigebat occasione Processionum inter Capitulum memoratæ Ecclesiæ Collegiatæ, & Rectores illarum Parochialium Ecclesiarum.

Fundator nullum proventum assignavit Archipresbytero, & Præposito pro Distributionibus quotidianis, sed duntaxat pro Præbenda; adjecitque declarationem his verbis - *Non volendo però, che siano obligati alla totale Residenza Canonicale, conforme sono obligati gli altri Sig. Canonici, attesa la cura dell' anime, che hanno* - Condita anno 1653. approbante Episcopo fuerunt Statuta ejusdem Collegiatæ Ecclesiæ, atque in iis circa Archipresbyterum, & Præpositum ita cautum reperitur „ Archipresbyter, & Præpositus, quia habent Resi-

„ Reſidentiam Parochialem, quæ eſt incompatibilis cum totali Reſidentia
„ Canonicali, ideo ſtatuimus, ut poſſint ad eorum tantum beneplacitum in
„ hac Collegiata Divinis Officiis intereſſe. Et ſi voluerint in libris Datæ ap-
„ poni ad mentem Statutorum, ac pertui Diſtributionibus quotidianis, ſicut
„ cæteri Canonici, ad ratam eorum ſervitutis reſpectivæ, quæ ad beneplaci-
„ tum ſit, tenebuntur ſive ipſi, ſive Fundator dictarum Dignitatum, aut hæ-
„ redes, aſſignare Capitulo rea iter, & cum effectu remittere fundum fructi-
„ ferum librarum quinquaginta Ducalium ſecundum æſtimationem pro quoli-
„ bet, detractis omnibus oneribus, idque fiet cum beneplacito, & approba-
„ tione Illuſtriſſimi, & Reverendiſſimi Domini Epiſcopi; & quatenus a Sa-
„ cra Congregatione declaretur poſſe ipſos Archipresbyterum, & Præpoſitum
„ habere Canonicatum in dicta Eccleſia, etiamſi non reſideant, & quod poſ-
„ ſint eſſe capaces etiam totius Juris Canonicalis, prout cæteri Canonici, tunc
„ pro talibus acceptabuntur.

Fundus pro Diſtributionibus quotidianis, ab Archipresbytero, & Præpoſito percipiendis ad normam dicti Statuti, fuit anno 1660. aſſignatus, Capitulo aſſentiente, per Didacum ab Eccleſia, Epiſcopum Niciensem, qui antea Prioratum, videlicet primam Dignitatem ejuſdem Capituli, obtinuerat. Itaque deinceps Archipresbyter, & Præpoſitus Diſtributionibus quotidianis ſine ulla controverſia potiti ſunt.

Deniquet, cum anno 1703. S. M. Clemens XI. erectionem illius Collegiatæ Eccleſiæ confirmaſſet, mentionem quoque fecit Reſidentiæ ſervandæ ab Archipresbytero, & Præpoſito, in hæc verba -- *moderato Juris rigore quoad Reſidentiam Canonicalem ipſis Archipresbytero, & Præpoſito juxta fundatoris voluntatem; ne Animarum cura, Parochialibus Eccleſiis reſpective incumbens, negligatur.*

Anno 1726. Matthæus Bertolinus, & Franciſcus Xaverius Vitalis, qui tunc memoratas Dignitates poſſidebant, poſtularunt declarari ab hac S. Congregatione, eos, dum Animarum cura occuparentur in Eccleſiis Parochialibus, perinde eſſe habendos, quaſi Divinis Officiis intereſſent in Eccleſia Collegiata; adeoque poſſe Diſtributiones quotidianas lucrari. Precibus vero per Summarium relatis die 8. Junii reſcriptum ita fuit -- *S. Congregatio cenſuit Oratores eſſe admittendos ad participationem fructuum, & Diſtributionum quotidianarum pro tempore, quo non interſunt Choro Divinis Officiis, dummodo tamen eodem tempore ſint applicati Miniſterio ſuorum Parochialium* -- ut in *lib. 76. Decret. pag. 303.*

Capitulum ægro quidem animo tulit hoc Decretum, ipſo inaudito impetratum, ſed tamen annuit, ut ea exemptione frui poſſent Vitalis, & Bertolinus, utpote bene de ipſo Capitulo meriti, quandiu viverent, dummodo ſucceſſoribus hoc exemplum ſuffragari non poſſet.

Cum autem per reſignationem Matthæi Bertolini Archipresbyteratum, atque annexam Parochialem Eccleſiam fuerit aſſecutus Benedictus ejus Nepos, Capitulum negavit poſſe ei competere quotidianas diſtributiones. Quare videndum erit, an huic caſui conveniat, vel Decretum S. Concilii Trid., quod in *Cap. 5. Seſſ. 32. de Ref.* ſtatuit eum, qui in Cathedrali vel Collegiata Eccleſia obtinet Dignitatem, cui ſit annexa alia Parochialis Eccleſia in Diœceſi, poſſe dum in hac reſidet, percipere fructus ac diſtributiones, non ſecus ac ſi Divinis Officiis intereſſet in alia: vel potius Conſtitutio 65. S. Pii V. per quam ſancitur, eum, qui ex diſpenſatione Apoſtolica retineat Eccleſiam Parochialem cum Dignitate, vel Canonicatu in altera, fructus quidem poſſe lucrari, dum apud Parochialem reſidet, non tamen Diſtributiones quotidianas, & alia, quæ percipi non ſolent ab abſentibus juſta de cauſa. Deinde vero etiam erit perpendendum, quid momenti circa id, quod in quæſtionem venit, habeat, tum diſpoſitio Fundatoris, tum Capituli Statutum, tum denique Bulla S. M. Clementis XI., ut determinari poſſit.

An debeat Archipresbyter Bertolinus admitti ad participationem fructuum, & diſtribu-

ſtributionum Eccleſiæ Collegiatæ Cunei pro tempore, quo non intervenit Choro, ſed incumbit Miniſterio ſuæ Eccleſiæ Parochialis in caſu &c.

Epiſcopo pro meliori informatione juxta mentem.

Seſſ. 6. ca. 2. de ref.

PALENTINA INDULTI. Eugenius IV. Pontifex Maximus Rectori, Magiſtris, Doctoribus, & Diſcipulis celebris Academiæ Valliſoletanæ indulſit (ſunt ipſa Diplomatis verba) *ut ipſi omnes, & ſinguli præſentes, & futuri per ſeptimum, quamdiu in dicta Univerſitate in quavis licita facultate legerent, vel alias literarum ſtudio inſtruerent, fructus, redditus, & proventus quorumcumque Beneficiorum ſuorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, Secularium aut Regularium, etiamſi Canonicatus, & Præbendæ, Dignitates, Perſonatus, perpetuæ adminiſtrationes, vel Officia in Cathedraeibus, & Metropolitanis, ſeu Collegiatis Eccleſiis, & Dignitates ipſæ in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, majores poſt Pontificales, aut in Collegiatis Eccleſiis prædictis principales forent; & ad illas, ac hujuſmodi perſonatus, adminiſtrationes, vel officia conſueviſſent, qui per electionem aſſumi, illiſque cura immineret animarum cum ea integritate, quotidianis diſtributionibus dumtaxat exceptis, libere percipere valerent, cum quo illos percipere rent, ſi in Eccleſiis, ſive locis Beneficiorum hujuſmodi perſonaliter reſiderent; & ad reſidendum interim in eiſdem minime tenerentur, & ad id a quoquam inviti valerent coarctari.*

Franciſcus Fernandez de Val, poſtquam a Sede Apoſtolica aſſecutus fuit Archidiaconatum de Alchor in Cathedrali Eccleſia Palentina; ibique per quinque annos reſedit, reverſus eſt Valliſoletum, (ubi ſcilicet ortum ipſe habuit, & Fratres ejus habitant (impetravitque ab illius Academiæ Collegio *præceptum*, (ut ajunt), videlicet facultatem habendi publicas lectiones de Theologia.

Capitulum vero Palentinum credidit id factum eſſe in fraudem reſidentiæ, quam poſtulat Archidiaconatus in Cathedrali Eccleſia, cum nec ſtipendium aſſignatum ab Univerſitate hactenus fuerit Franciſco Fernandez, nec conceſſa Cathedra; ideoque negavit eum poſſe proventus Archidiaconatus percipere, dum abſens eſſet, & Eccleſiæ non inſerviret. At cum Archidiaconus Eugeniano Indulto fretus contenderet ſibi Theologiam docenti in memorata Academia redditus omnes deberi, communi conſilio in id convenerunt, ut ab hac Sac Congregatione poſtularetur declaratio, an memoratum Indultum poſſit ei ſuffragari.

Epiſcopus hac de re auditus, exiſtimat, Archidiaconum potiri quidem poſſe commodo illius Privilegii; ſed tamen ſuggerit temperamentum, ut ſcilicet tempore vacationum reſidere ille debeat apud Eccleſiam Palentinam, quippe quæ vicina Valliſoleto eſt.

Decidendum igitur ab Eminentiis VV. erit.

An, & quomodo Archidiacono de Val ſuffragari poſſit Indultum Eugenii IV. in caſu &c.

Negative, in caſu de quo agitur.

Die Sabbathi 26. Aprilis 1732,

Seſſ. 24. c. 2. de ref.

MEDIOLANEN. Dilata pluries deciſio hujus Cauſæ, quæ verſatur inter Præpoſitum, & Capitulum Collegiatæ Eccleſiæ S. Mariæ Pedonis, ut tandem hodie prodeat, placeat Eminentiis VV. documenta utrinque proferenda perpendere, ac definire.

I. An

I. An Cura Animarum Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Mariæ Pedonis sit in totum penes Præpositum; vel potius pœnes Præpositum sit actualis tantum, habitualis vero penes Capitulum. *Et quatenus affirmative ad secundam partem.*

II. An, & ad quem spectet Jus eligendi Coadjutorem in exercitio curæ, quoties eo opus sit.

III. An Jus administrandi Ecclesiam, & omnes res ad eam spectantes, competat soli Præposito, vel potius Capitulo comprehendenti etiam Præpositum.

IV. An Jus peragendi functiones, quæ propriæ Parochiales non sint, & emolumenta ex eis provenientia spectent ad Præpositum privative; vel ad Canonicos una cum Præposito.

V. An Præposito competant privative quoad Capitulum, & Canonicos omnia emolumenta quomodolibet consueta, & provenientia tum ex cura Animarum, tum ex ejus exercitio, obeundo etiam per ejus Coadiutorem seu ejus Substitutum.

VI. An pia legata, Missæ, Officia pro Defunctis facienda, vel annualia, tam ante, quam post erectionem Collegiatæ relicta, & relinquenda Ecclesiæ, spectent privative ad Præpositum; vel potius ad Capitulum, tam quoad administrationem, quam quoad emolumenta.

VII. An emolumenta funeraria, comprehensis etiam Officiis, provenientia ex tumulatione cadaverum extraneorum, pertineant ad solum Præpositum, vel potius ponenda sint in Massa Capitulari.

VIII. An Canonici ad aliquod funus invitati possint collegialiter ei intervenire, etiamsi totidem alii Sacerdotes eidem funeri non interveniant.

IX. An Præposito, aut ejus Coadjutori competat privative quoad Capitulum facultas concordandi circa ea, quæ quodcumque funus respiciunt.

X. An cera superextans in funeribus, & eorum occasione etiam accensa in Ecclesia, & Altaribus, spectet privative ad Præpositum, vel ponenda sit in Massa Capitulari.

XI. An ubi Collegialiter interveniunt etiam Officiis Defunctorum intra tres dies post depositionem Cadaveris in Ecclesia celebrandis, absente vel impedito Præposito, dignior ex Canonicis supplere debeat partes Præpositi, excluso ejus Coadjutore, & lucretur ceram manualem majorem, & duplicatam eleemosynam.

XII. An ad Præpositum, & ejus Coadjutorem seu Substitutum spectet retentio clavis Sacri Ciborii, etiam privative quoad Canonicum Sacristam.

XIII. An Canonici valeant sine consensu Præpositi audire in Ecclesia confessiones, & administrare Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum.

XIV. An, & cui Canonicus Sacrista debeat reddere rationem administrationis sacræ supellectilis, & emolumentorum Sacristiæ.

XV. An usus ejusdem Sacræ supellectilis competat Præposito, & ejus Coadiutori independenter a Capitulo, & a Canonico Sacrista.

XVI. An Præpositus possit prohibere, ne aliquis Sacerdos extra Clerum dictæ Ecclesiæ ibidem celebret Missam sine illius consensu, & designare sacras vestes, & Altaria, in quibus Sacerdotes Missam celebrent, independenter a Capitulo, & a Canonico Sacrista.

XVII. An licentia celebrandi Missam novam danda sit per Præpositum privative, vel potius a Capitulo; & ad quem spectent candelæ in Altari accensæ.

XVIII. An Præposito competat jus disponendi de Sepulcris constructis, & præstandi consensum pro aliorum constructione privative quoad Capitulum.

XIX. An, & cui immineat onus reparandi Ecclesiam.

XX. An hujus litis expensæ tam factæ quam faciendæ solvi debeant ex Massa Capitulari in casu &c.

Ad primum, Negative ad primam partem, & Affirmative ad secundam Ad secundum, spectare ad Præpositum cum approbatione Ordinarii. Ad tertium,

in

in concernentibus curam Animarum competere soli Præposito; in reliquis vero Capitulo una cum dicto Præposito. Ad quartum, Negative ad primam partem, & Affirmative ad secundam. Ad quintum, Affirmative præterquam quoad Decimas. Ad sextum, spectare ad Præpositum una cum Capitulo. Ad septimum, Affirmative ad primam partem Negative ad secundam. Ad octavum, Affirmative. Ad nonum, Affirmative. Ad decimum, Affirmative ad primam partem, & Negative ad secundam. Ad undecimum, Affirmative. Ad duodecimum, Negative; sed duplicem Clavem esse retinendam. Ad decimum tertium Affirmative de licentia Eminentissimi Archiepiscopi, excepta tamen Communione Paschali. Ad decimum quartum, servetur decretum Visitationis anni 1691. Ad decimum quintum, satis provisum in Superioribus. Ad decimum sextum, Negative. Ad decimum septimum, Negative; & Candelas spectare ad Sacristiam. Ad decimum octavum, spectare ad Capitulum comprehenso Præposito. Ad decimum nonum spectare ad Capitulum comprehenso Præposito. Ad vigesimum, Negative.

Sess. 24. ca. 1. de ref. Matr.

COLONIEN. SPONSALIUM. Die 16. Aprilis 1727. confecta fuit syngrapha, cui subscripsere Joanna Gertrudes de Lennep Vidua, & Andreas de Vviendefelt Consul Colonienſis, pari nobilitate pollentes.

In ea primum narratur secreta præcessisse sponsalia, sub pluribus tamen conditionibus inita. Deinde Andreas promisit se Matrimonium contracturum cum Joanna Gertrude statim ac impetrata fuisset Dispensatio, talis, ut illud occulte posset iniri. Pactiones vero eidem Chirographo insertæ, his verbis conceptæ sunt - *Quisque ex tunc, prout hactenus factum fuit, solus habitare obligatus erit; & D. contrahens Dominæ contrahenti alimenta, quibus carere non possit, tractim pro eius persona suppeditare velit, eatenus etiam ea lemmet omnimode contenta esset; nec desuper quidquam, ac esset debitum, iure prætendere possit, & velit; cuncta sub firma appromissione, quod præsens totum negotium in omnimoda continuo taciturnitate conservare, nullique hominum relevare, aut ad notitiam deduci facere, aut permittere velit; verum id ipsum, quoad vixerit, pænes se in secreto retinere, & ita secum ad sepulchrum usque sumere velit, & debeat. Insimulque Dominæ contrahenti [quod eadem semetipsa obtulit, obligavitque) sincero, fidelique amore, & amicitia quoad vixerit inservire, taliterque quidem, quod si eadem contra meliorem spem, & fiduciam supradictis conditionibus ac appromissioni non satisfaceret, & in specie præsens conscientiæ negotium cuiquam revelaret, aut palam faceret, eo casu D. contrahens etiam sua ex parte ad nullum quidquam magis obligatus, verum a cunctis, quæ appromisit (excepto solo vinculo, si copulatio peracta sit) taliter iterum liberatus esse velit, ac si numquam quid inter ipsos intercessisset, aut sese invicem umquam novissent. Et ex quo totum præsens negotium præcipue ex his motivis peractum, ut utraque pars in irreprehensibili, Deo placabili, conversatione reliquum tempus vitæ suæ perficere taliter valeat, ut desuper in conscientia, nec coram Deo, nec coram hominibus rationem reddere opus habeat &c. hinc ipsamet Domino contrahenti omnia, prout concernens debitum conjugale, in dispositione sua reliquit; deque hoc, si velit, plenarie, & omnimode absolvere appromisit, & prout hic fit, adaixit.*

Moras nectente Andrea, die 5. Decembris ejusdem anni 1727 Joanna Gertrudes Judicium adversus illum instituit, ut sponsalibus satisfaceret, produxitque pænes acta plures Positiones, sive Articulos, quibus probari per ejus confessionem intendebat, fidem sibi, tum ante, tum etiam rursus post ipsum Chirographum, datam fuisse de Matrimonio ineundo, & absolute quidem, ac libere, sepositisque omnibus conditionibus, in eo Chirographo expressis.

Andreas ter, atque amplius citatus, ut ad Articulos illos responderet, contumax semper fuit. Itaque Archiepiscopalis Curia Joannam Gertrudem admisit ad confirmandam jurejurando veritatem expositorum; deindeque, die scilicet 12. Martii 1728. pronuntiavit, Andream habendum esse tamquam de iis confessum, cum-

eumque Matrimonium inire cum ipsa Muliere debere; ac interim ei, quæ ad victum essent necessaria, submministrare.

Ab hoc Decreto cum provocasset Andreas, Auditor Cameræ illud censuit rescindendum; cum tamen de suo Jure non docuerit Mulier, litis, ut ait, sumptibus impar. Tandem vero Auditor Sanctissimi rem totam judicio huic Sacræ Congregationi remisit.

Contendit igitur Joanna Gertrudes, tum pactiones in Chirographo expositas haud quaquam tales esse, quæ substantiæ Matrimonii adversentur, adeoque vitient Sponsalia: tum etiam Judicium esse ferendum non ad normam dumtaxat ejusdem Chirographi, sed habita potissimum ratione eorum, quæ habentur in memoratis Positionibus, quarum exemplum subiicietur oculis Eminentiarum VV., ut declarari ab eis possit.

I. *An constet de Sponsalibus, eorumque validitate.* Et quatenus affirmative.

II *An sit locus coactioni Andreæ ad illa adimplenda.*

III. *An Joannæ Gertrudi debeantur alimenta, & sumptus litis, in casu &c.*

Ad primum Affirmative. Ad secundum, Affirmative. Ad tertium, submministrentur scuta centum in causam declarandam; & amplius.

CABILONEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Anna le Clerc, Patre jam orbata, die 12. Septembris 1714. solemnem Votorum formulam religiose concepit in Monasterio Cabilonensi Dominicanæ Familiæ. Exeunte autem anno 1730. supplicavit SS. D. N. ut sibi liceret proponere nullitatem suæ Professionis, quippe quæ per vim metumque fuerit emissa. *Sess. 25. c. 18. de ref.*

In Processu, quem Episcopus conficere jussus fuit a Sac. Congregatione, hæc habentur.

Mater memoratæ Annæ testata fuit, binos ejus Fratres, tum acerbis verbis, tum etiam quandoque verberibus inflictis, adegisse sororem, ut Religiosæ vitæ institutum, a quo abhorrebat amplecteretur. Eorum consiliis se ipsam quoque obsecundasse. Potissimum vero objurgationibus repulsam a se fuisse Filiam, quæ proxime antequam solemnia Vota nuncuparet, prece, & obsecratione, ac lachrymis contendebat, ne prohiberetur religiosam vestem, ut optabat, deponere, & ad seculares reverti. Denique affirmavit pluries antehac testimonium istud Filiæ postulanti se negasse, sed tandem conscientiæ suæ stimulis obluctari diutius, & veritati repugnare noluisse.

Profertur itidem testificatio ejus, qui Monasterii negotiis præerat, quique asseverat, sæpius significatum sibi fuisse, tum ab ipsa Anna le Clerc, tum ab ejus Matre, tum quoque a nonnullis Monialibus, animo eam semper alieno fuisse a Religiosæ vitæ disciplina, quam vi metuque suscepit.

Porro Fratres ejusdem Annæ, a quibus præcipue dicitur vim fuisse factam, jam obiere; sed quonam tempore id contingerit, non explicatur. Alios quoque rei gestæ conscios jam e vita excessisse narratur.

Antistita tamen Monasterii, interposita juris jurandi religione, affirmavit, Annam Tyrocinium summa animi alacritate posuisse: Jucunde quoque, & citra ullam coactionem Vota nuncupasse: Quinimo pridie quam id faceret, oblatam ei fuisse facultatem egrediendi e Monasterio, Matre ipsa ad hoc eam invitante, nisi libens se Deo esset consecratura. Subjungit vero prædictam Annam quinque post annis, Superioribus annuentibus, Monasterio egressam fuisse, deindeque intercjecto quindecim Mensium spatio ad illud reversam plura mutatæ mentis indicia præbuisse, ac denique eam furtim evasisse ex eodem Monasterio, omnique studio eniti, ut cum in libertatem se se vindicaverit, nuptias, de quibus cogitat, inire possit. At Mater Annæ Testimonium, quod dixit Antistita, a veritate alienum esse declaravit.

Cæterum constat, Annam extra Monasterium seculari veste amictam jam inde a tribus annis commorari Oppido Salinis Comitatus Burgundi, laudabili cæteroquin vivendi ratione ibi servata, ut testatus est Parochus. Religiosum vero

dimisso habitu extra Monasterium manentem audiri circa Professionis nullitatem vetat Sac. Concilium Trident. *Cap. 19. Sess. 25. de Regul.* Sed Annam per illud tempus gravibus morbis fuisse conflictatam, nec satis adeo convaluisse, ut se posset itineri committere, Medicus affirmavit Mense Martio superioris anni.

Denique Officialis Episcopi, qui documenta ad Sac. Congreg. misit, justam ait sibi videri petitionem Annæ.

Dignentur igitur EE. VV. definire.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Non proposita, cum sequentibus.

Sess. 25. c. 5. de ref.

SPOLETANA COLLEGII, ET DOTIUM. Virgilius Lucarinus e Trebio in testamento, quod fecit anno 1644. hæreditatem suam post obitum Episcopi Reginaldi Nepotis, quem scripsit hæredem; destinavit partim dotandis sex pauperibus puellis, quibus singulis dari voluit scuta centum, partim vero fundationi Collegii, in quo educari optavit inopes adolescentes operam studiis daturos in eo numero, quem ferre possent fructus bonorum hæreditariorum, detractis annuis scutis 600. pro subsidiis dotalibus dictarum Puellarum.

Anno 1673. defuncto primo Hærede, ad effectum perduci cœpit pia Testatoris voluntas, tam circa distributionem Subsidiorum dotalium, quam circa institutionem Collegii. At, diminutis deinde annuis proventibus hæreditatis, iisque non excedentibus summam scutor. 713. postulata fuit moderatio vel numeri, vel quantitatis Subsidiorum dotalium, & hæc Sacra Congregatio die 10. Maii 1687. rescripsit, ea esse reducenda ad scuta 60. ut in *lib. 37. Decr. pag. 293.* Reclamantibus tamen puellis, quibus Subsidia dotalia erant assignanda, die 6. Augusti 1689. recessum fuit a decisis, ut in *lib. 39 Decret. pag. 296.* Et in eadem sententia perstitit Sac. Congreg. die 3. Junii 1690. ut in *lib. 40. Decret. pag. 341.*

Cum itaque quidquid annuorum reddituum supererat, impar esset substentationi Alumnorum Collegii, Sodales Confraternitatis Sacrorum Stigmatum, penes quos Collegii curam, & administrationem bonorum, quæ sunt in agro Trebiensi, Fundator esse voluit, anno 1690. Episcopo approbante clauserunt Collegium, & domum, quam Alumni inhabitare solebant locarunt.

De instaurando Collegio actum fuit anno 1726. in hac Sac. Congregatione, quæ ut maturiorem deliberationem inire posset, instructam se reddi, & suffragium exponi jussit, non solum ab Episcopo Spoletano, sed etiam ab Antonio Francisco de Valentibus, tunc Sacræ Rotæ Auditore. At dum res in hoc statu versaretur, prodiit anno 1728. Motus Proprius S. M. Benedicti XIII. in quo constitutum fuit dotalia subsidia Puellis conferenda deinceps esse, non in scutis centum, ut mandaverat Testator, sed in scutis quinquaginta; Quidquid vero proventuum reliquum foret, Collegio Adolescentium esse adjudicandum. Itaque anno 1730. apertum fuit Collegium, quatuor Alumnis in illud cooptatis.

Sed post memorati Pontificis obitum, preces oblatæ fuerunt SS. D. N. ut dotalia subsidia in pristinum statum restituerentur, assignatis videlicet unicuique Puellæ scutis centum, juxta Testatoris præscriptum. Remissis autem precibus ad Signaturam Gratiæ, ut in ejus Congregatione discuteretur, an esset locus aperitioni oris, die 28. Augusti superioris anni rescriptum ab ea fuit - *Prævia aperitione oris, ad Sac. Congregationem Concilii.*

Plura sunt, quæ Defensores subsidiorum dotalium proponunt ad demonstrandam subreptionem Pontificii Chirographi, sed illud in primis, quod ignotum fuerit Pontifici Testatorem longe magis sollicitum fuisse de subsidio dotali in ea certa summa scutorum centum, sex pauperibus Puellis conferendo, quam de Adolescentium Collegio, quos ibi alendos dixit - *In quella quantità, che potrà*

com-

comportare, dedotte le ſpeſe, & il reſto della mia eredità, levati li ſcudi 600. per il maritaggio da farſi, come ſopra.

Qui vero partes Collegii tuentur, objectionem hanc propulſare nituntur, ex quo in eodem Chirographo enuntiatur, perpenſum ab ipſo Pontifice fuiſſe Teſtamentum Virgilii Lucarini, quidquid ea de re expoſitum fuerat, tam ab Epiſcopo Spoletano, quam a Præſule Antonio Franciſco de Valentibus. Addunt præterea conſentaneum æquitati eſſe, ut cum in utriuſque pii operis executionem Teſtatoris vota collimaverint, ea ineatur ratio, per quam conſultum utrique eſſe poſſit, etiam cum ſubſidiorum dotalium diminutione; Sic nimirum interpretando mentem Teſtatoris, quaſi non tantam proventuum hæreditariorum partem ſubſidiis dotalibus fuiſſet aſſignaturus, ſi exiſtimaſſet reliquam partem fore imparem ſubſtentationi Alumnorum in Collegio, quod in ipſa Patria ſua optavit inſtitui.

Quamobrem examinandum hodie proponitur.

An conſtet de invaliditate reductionis Dotium, ita ut ſit danda reintegratio in caſu &c.

URBINATEN. MATRIMONII. Antonius Maria Ricciolus Nobilis Urbinas uſumfructum fuæ hæreditatis reliquit Uxori, & Filio, quem etiam ex aſſe hæredem inſtituit. Hanc tamen adjecit legem, ut ſi filius nuberet fœminæ non paris gradus, & conditionis, ipſo facto ei adempta conferetur hæreditas, excepta dumtaxat legitima de Jure debita. Quo quidem caſu evenente, voluit Uxorem uſufructu totius hæreditatis potiri, quamdiu viveret; poſt ejus vero obitum unam, vel plures fundari Cappellanias arbitrio ejuſque Uxoris, cui etiam facultatem tribuit legandi Juſpatronatus cui vellet. *Seſſ. 24. c. 9. de ref. Matr.*

Matre jam ex corporis vinculis ſoluta ſub annum 1727. nuper Livius Filius conjugem ſibi deſpondit Eliſabetham Ligiam, honeſtæ quidem conditionis Puellam, & e gradu, quem vocant Civium, non tamen ex nobili genere oriundam: Cumque antequam Matrimonium cum ea iniret, declarari poſtulaverit ſe minime futurum obnoxium pœnæ amittendi Paternam hæreditatem, Archiepiſcopus maluit hanc controverſiam dirimi Judicio hujus Sacræ Congregationis.

Primum itaque contendit Livius non ſubſtineri Patris diſpoſitionem, propterea quod repugnet libertati, quam poſtulat Sacramentum Matrimonii; cum privatio hæreditatis, quæ jam illi obvenit, & quam pleno jure poſſidet, verum pœnæ ſpeciem habere videatur.

Secundo exponit tenues ei eſſe copias, cum bona, quæ habet, æſtimata fuerint pretio ſcutorum 3585. monetæ Urbinatis, proindeque ſperare ſe non poſſe ait nuptias ineundas cum Puella illuſtri loco nata, & decenti dote prædita.

Tertio contendit legem illam Teſtamento Patris inſertam tamdiu ſolum vigere debuiſſe, quamdiu vitæ compos eſſet Mater, cui contulit in tali eventu uſumfructum totius hæreditatis, & cui etiam fuit impertitus facultatem determinandi modum fundationis Cappellaniæ, ac relinquendi ejus Patronatum cui ipſa voluiſſet.

At Promotor Fiſcalis Curiæ Archiepiſcopalis reſpondet, nihil proponi, quod lib rtati Matrimonii officiat, cum non de certa Fœmina in conjugem adjungenda Filio locutus fuerit Pater, ſed ſollicitus de conſervanda Familiæ ſuæ nobilitate in ejuſdem Filii bonum, dumtaxat juſſerit nuptias ab eo iniri cum Fœmina paris gradus, & conditionis, quæcunque demum illa fuerit. Præterea ſubjungit non infligtam videri pœnam, ſi Patris voluntati non fuerit obſecutus Filius, ſed potius oblatum ea conditione fuiſſe emolumentum, quo Filius ad id invitaretur, quodque præter legitimam poterat Pater non conferre Filio. Denique addit ſubſtitutionem cauſæ piæ non fieri caducam per hoc, quod caſus non contigerit ſuperſtite Matre, cum juxta Canonicas leges ad Epiſcopum devolvatur cura exequendi pias voluntates.

Ad quæſtionem, quæ verſatur circa validitatem Paternæ diſpoſitionis, ſpectare

potest distinctio tradita a Papiano in *L. Titio centum §. 1. ff. de condit. & demonstr.* ibi - *Aliud est eligiendi matrimonii pœne metu, libertatem auferri. Aliud ad matrimonium certa lege invitari.* Juxta vero hanc distinctionem, an Matrimonii eligendi libertas, hæreditate data, aut adempta, tolli censeatur, luculenter disputant *Sanchez de Matrim. lib. 1. Disput. 33. Card. de Luc. de Testam. disc. 73.* cum aliis, quos refert *Rot. dec. 89. n. 11. & seqq. cor. Bich. & dec. 493. part. 4. Tom. 2. rec. & in Carpentoractten. Prælegati 26. Januarii 1703. cor. Ansaldo.* Propius etiam ad propositum casum, amitti hæreditatem sive legatum ab eo; qui nubat ignobili, cum a Testatore jussus fuisset nubere nobili, probat *Sanchez dict. Disput. 33. n. 14.*

Cæterum favori Causæ piæ substitutæ nihil esse tribuendum, ubi agatur de libertate Matrimonii, per injectam pœnam violata, advertunt *Card. de Luc. de Testam. dict. disc. 73. n. 28. Rot. dict. dec. 493. n. 37. & seq. par. 4. Tom. 2 rec. & dec. 93. n. 13. par. 10. rec.*

Declarandum itaque proponitur.

An liceat Livio Ricciolo Matrimonium, de quo agitur, contrahere absque amissione Paternæ hæreditatis.

Sess. 22. c. 6. de Ref.

CINGULANA PATRIMONII SACRI. Non graventur Eminentiæ VV. resumere Folium Congregationis habitæ die 5. exeuntis Mensis, & decernere.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Sess. 24 c. 13. & 14. de ref.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ. In Oppido Guardavallis anno 1580. ex duabus Parochiis una fuit constituta, omni Paro hiali Jure attributo Ecclesiæ S. Agatii Martyris, collatisque omnibus proventibus in communem acervum, quem vocant *Communeria*, ut eos participarent Archipresbyter, cæterique ejusdem Oppidi Sacerdotes, quemadmodum servari solet in Ecclesiis, quæ idcirco nuncupantur Receptitiæ. Archipresbyter est simul Paro hus, & duplicem communium emolumentorum portionem accipit; cæteri vero Presbyteri *Communeriæ* adscripti sunt ejus Adjutores in exercitio Curæ animarum, quod præstant alternis vicibus per hebdomadam.

Sub annum 1729. conquestus apud hanc Sac. Congregationem fuit Archipresbyter, quod nimis aucto Presbyterorum participantium numero, adeo tenuis reddita fuerit portio illi obveniens, ut ejus honeste substentationi consultum non esset. In usum quoque revocari postulabat prisca Ecclesiæ Statuta, quibus cavebatur non aliter esse admittendos ad Communeriam Presbyteros, quam cum assensu Archipresbyteri, & Sacerdotum jam in eum cœtum cooptatorum, itemque cum alia conditione, ut approbati ab Episcopo essent ad Sacramenta ministranda.

Cum itaque die 3. Septembris 1729. proposita fuerint quatuor hæc Dubia.

I. An Presbyteri admittendi ad participationem Communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guardavallis debeant esse approbati ad audiendas Confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, & per annum ante Ecclesiæ gratis inservire, & cætera onera Parochialia subire.

II. An numerus Presbyterorum participantium sit reducendus, itaut remaneat congrua centum ducatorum pro Archipresbytero, & vigintiquinque pro quolibet Presbytero participante.

III. An in admittendis Presbyteris ad participationem requiratur consensus Archipresbyteri.

IV. An Paulus Ritanus, & alii nuper per Reverendissimum Episcopum admissi, pendente lite, & absque consensu Arch presbyteri, sint removendi in casu &c.

Rescriptum fuit -- *Ad I. affirmative quoad primam partem arbitrio Episcopi: Quo vero ad secundam, affirmative - Ad II. & III. pro meliori informatione circa*

circa modum exercendi obligationes Parochiales. Ad IV. affirmative, attenta pendentia litis.

Duo illa Dubia tunc resoluta, videlicet I. & IV. fuerunt quoque ad trutinam revocata die 5. Maii 1731. decretumque extitit - *in Decisis, & amplius.*

Postquam vero literis ad Episcopum datis circa II. & III. ab eo responsum fuit, facta iterum eorum discussione die 18. Novembris 1730. Sac. Congregatio ad utrumque rescripsit, *negative.*

Hæc eadem duo Dubia rursus proposita fuere die 21. Aprilis 1731. prodiitque Rescriptum - *In decisis, & scribatur Episcopo juxta mentem* - Ista autem sic fuit explicata Episcopus melius informet super statu Ecclesiæ, reddituum, ac Præsbyterorum admittendorum, ne ob pluralitatem deficiat congrua subsistentatio pro singulis, & interim supersedeat in admissione Presbyterorum.

In postremis igitur literis refert Episcopus, quindecim nunc esse Presbyteros, qui redditus Communeriæ participant: Tres præterea ultro se se ea abdicasse: Alios sex pendente lite fuisse admissos, ideoque eorum cooptationem suspensam jussu Sac. Congregationis esse: Denique alios decem existere Presbyteros Cives, qui tamen nondum postularunt se Communeriæ adscribi.

Subjungit, omnes proventus Communeriæ, deductis impensis, constituere summam ducatorum 254. ac insuper ad eamdem communem Massam pertinere modios frumenti 170. quorum unusquisque venundari solet septem carolenis.

Quantum vero attinet ad Archipresbyterum, scribit, annuos redditus, quos percipit, comprehensis etiam emolumentis Parochialibus, ascendere ad summam ducatorum fere septuaginta.

Advertit quoque, alios Presbyteros participantes jam congruam habere subsistentationem aliunde, quam ex Communeria, cum non initientur Clericali Tonsura, nisi vel Beneficium, vel Patrimonium possideant in annuo fructu ducatorum 25. Ac denique ad contentiones sedandas expedire arbitratur, quod augeatur portio assignanda Archipresbytero, nec tamen minuatur numerus Presbyterorum participantium, sed potius aliquid detrahatur portioni ab eis singulis percipiendæ ob augmentum tribuendum Archipresbytero.

Cęterum sex Presbyteri contradictores qui ad Communeriam se admitti postulant, contendunt Episcopum non satis edoctum fuisse de vera reddituum quantitate, quam multo majorem esse asserunt.

Perspectis itaque documentis in medium proferendis dignentur Eminentiæ VV. determinare,

An sit standum, vel recedendum a Decisis quoad II. & III. Dubium die 18. Novembris 1730. & 21. Aprilis 1731. in casu &c.

SENOGALLIEN. MISSARUM. Sacerdos Petrus Franciscus Malpicus anno 1612. per supremas Tabulas, scripto hærede Jo. Thoma Malpico, jussit extrui in Oppido Serræ Comitum Monasterium, in quo alii possent viginti circiter Sacræ Virgines, legata in id majori suorum bonorum parte. In Ecclesia autem ejusdem Monasterii fundari etiam voluit Cappellaniam, in cujus dotem assignavit quosdam census his verbis - „ dotando, però detto Altare, e Cappella di detto Juspatronato di scudi 400. moneta corrente di Censi di esso „ Testatore, che se non arrivassero a detta somma di scudi 400. li Censi, che „ esso Testatore ha, si debbano riscuotere i frutti, e porli medesimamente a „ Censo fino alla predetta somma &c. e che sia Cappellano, o Rettore D. Fabrizio Brizi con provisione, o stipendio di scudi 30. in ciascun anno, da „ cavarsi dalli frutti di dd. scudi 400. de' Censi, con peso ed obbligo a d. „ Fabrizio Rettore, e suoi Successori, che nella Domenica della Compagnia „ del SS. Nome di Dio debbano cantare la Messa nell'Altare di d. Compagnia „ nella Chiesa di S. Maria, ed accompagnare le Processioni, che si fanno in „ d. solennità, e gli altri giorni nella Chiesa di S. Carlo (*Ecclesia scilicet Monasterii construendi*) acciò serva alle Monache.

Sess. 22. Decret. de observan. & evitan. in celebr. Miss.

Census, quibus Testator dotem Cappellaniæ constituit, tunc in annuo fructu red-

reddebant ſummam illam ſcutorum triginta, quæ dari juſſit Cappellano, ideoque Monaſterium, cui fortaſſe incorporata fuerunt capitalia dd. Cenſuum a Debitoribus reſtituta, ſpatio plurium annorum ſolvit Cappellano ſcuta triginta. Sed deinde diminutis fructibus, Monaſterium jam inde ab anno 1663. ſolvere conſuevit Cappellano ſolum annua ſc. 25.

Anno 1729. Rector Cappellaniæ litem intentavit Monaſterio, ut non ſcuta ſolum 25. ſed triginta annua ſibi ſolverentur. Curia tamen Epiſcopalis ſententiam protulit, in qua declaratum fuit, deberi Cappellano conſuetam annuam ſummam dumtaxat ſcutorum 25. ac præterea poſſe Monaſterium ſe ab hoc onere eximere, ſtatim ac vel aſſignaret Cappellaniæ Cenſus in ſorte ſcutorum 400. vel totidem nummos deponeret collocandos in aliis bonis.

Cappellano provocante ad Curiam Auditoris Cameræ, pronuntiavit hic non licere nunc Monaſterio (*ſunt ipſa Sententiæ verba*) ſe eximere ab annua eleemoſyna antedictæ Miſſæ quotidianæ mediante dicto depoſito ſcutorum quatuorcentum, ſeu aſſignatione Cenſuum ejuſdem quantitatis; ſed continuandam fore, & eſſe præſtationem eleemoſynæ ad eamdem rationem annuorum ſcutorum vigintiquinque, quouſque recognitum, & deciſum fuerit a Sac. Congregatione Concilii, an ſit locus reductioni dictæ Miſſæ quotidianæ, vel ſupplemento dictæ eleemoſynæ; & reſpective, an ſit locus eidem præſenti depoſito, & aſſignationi Cenſuum.

Plura itaque proponuntur diſceptanda in hac Sac. Congregatione. In primis vero, an Cappellanus teneatur Miſſæ in Eccleſia Monaſterii celebrandæ Sacrificium applicare ſuffragio Fundatoris. Ex hoc enim pendet altera diſquiſitio, num reduci debeat numerus Miſſarum, vel ſupplenda ſit dos per aſſignationem aliorum bonorum; Num enim annuus redditus, qui ex ſcutis quadringentis percipi nunc poteſt in quantitate ſcutorum ſexdecim, vel ad ſummum viginti (ut ſcribit Epiſcopus) ſufficere poteſt ad præſtandam eleemoſynam pro Miſſa quotidiana, ad quam more regionis requiritur Julius unus.

Epiſcopus putat Sacrificium eſſe applicandum, quemadmodum nuper ipſe decrevit in Viſitatione. Sed dubitandi cauſam præbent verba, quibus Teſtator juſſit Miſſam celebrari in Eccleſia Monaſterii, nimirum - *acciò ſerva alle ſue onache* - Fortaſſe enim videtur Teſtator ſatis habuiſſe, quod ibi celebraretur Miſſa, ut Moniales commodo ejus audiendæ fruerentur. Ceterum non repugnaret Teſtatorem ea fuiſſe mente, ut & ſibi ipſi ſuffragaretur per applicationem Sacrificii, & ſimul Monialium commodo proſpiceretur per ejus celebrationem in Templo Monaſterii.

Potiſſimum vero, tum quia veriſimiliter ſub annum 1612. ſumma ſcutorum 30. quam dari quotannis præcepit Cappellano, non impar erat eleemoſynæ pro quotidiana Miſſa. Tum etiam quia Teſtator eam Cappellaniam fundare ſe inquit, dubitans de obligatione ſibi imminente ob ſimilem Matris ſuæ voluntatem.

Ad rem hanc facere poſſunt varia ſecundum diverſas circumſtantias Decreta hujus Sac. Congregationis, quæ die 15. Decembris 1731. relata in Folio fuerunt in *Panormitana oneris Miſſarum*, & *in Mediolanen. applicationis Miſſarum*.

Quantum vero ſpectat ad minuendum numerum Miſſarum juxta quantitatem hodierni redditus, Monaſterium exponit taxativam videri diſpoſitionem, quia Teſtator Cappellaniæ aſſignavit certam ſummam ſcutorum 400 collocatam in Cenſibus, ex quorum fructibus ſubminiſtrari juſſit Cappellano annua ſcuta triginta, explicato ſubinde onere celebrationis Miſſæ quotidianæ. Sed & ſi ſecus judicandum foret, ſubjungunt tamen Moniales, peti a ſe non poſſe ſupplementum uberioris dotis, quia cetera Fundatoris bona poſſident non tanquam hæredes, ſed uti legatariæ ob dotem Monaſterio aſſignatam a Fundatore.

Definiendum itaque proponitur.

I. An Rector Cappellaniæ, fundatæ ex diſpoſitione Petri Franciſci Malpici, teneatur applicare Sacrificium pro ejus Anima, vel potius tantummodo celebrare in Eccleſia d. Monaſterii.

An

II. An sit locus reductioni earumdem Missarum, vel potius supplemento, in qua quantitate, & quomodo.

III. An Monasterium possit, aut debeat assignare Rectori Census, aut pecuniam pro fundo dotali d. Cappellaniæ, & quomodo, in casu &c.

MONTISPOLITANI MISSARUM. Ascanius de Matthiolis ita Testamento cavit: „ Vuole, che il suo erede sia obligato in termine di trè „ mesi dal dì della sua morte mettere a frutto la somma di scudi cinquecento, „ o in Censi, o in luoghi di Monte non vacabili de' meglio, o comprarne tanti „ beni stabili buoni a gusto del Cappellano, quale in ciò convenga con l'Erede, purche l'effetto sia, che comprando stabili, siano di tale qualità, che „ rendino di frutto al Cappellano almeno scudi ventiquattro l'anno, che oggi „ tanto pare, che basti al Cappellano, e se per qualità de' tempi venisse, che „ li frutti di detti scudi cinquecento non bastassero a far dire ogni mattina „ la Messa, gli Eredi, che saranno in quel tempo, e che possederanno li „ beni del Testatore, siano tenuti a dar tanto, che il Cappellano possa celebrare detta offiziatura. *Sess. 22. Decret. de observ. & evit. in celebr. Miss.*

Testatoris præcepto jamdiu paruit hæres, assignatis non solum scutis quingentis, sed etiam additis tercentis, ex quorum investimento percipere consuevit Cappellanus annua scuta circiter 33.

At cum ex Indulto san. mem. Benedicti XIII. Episcopus potiretur facultate reducendi onera perpetua Missarum ad talem normam, ut pro una Missa quotidie celebranda percipi posset eleemosyna in annuis scutis sexaginta, ea facultate fuit usus reducendo etiam juxta hanc proportionem onus Missarum in Cappellania, de qua agitur.

Pio tamen quodam viro reclamante, Sac. Congregatio die 19. Augusti 1730. re extra Folium proposita, rescripsit - *Reductionem non subsistineri, & cogendos ab Episcopo esse hæredes ad supplendum pro Missa quotidiana, ut in lib. 80. Decret. pag.* 201. Cumque Episcopus significasset difficultates, quæ sibi re ipsa occurrebant in cogendo hærede ad tribuendum supplementum, die 17. Novembris 1731. rescriptum fuit - *Episcopus cogat Cappellanum ad integrum adimplementum oneris. Cappellanus vero utatur Jure suo contra eos, qui ad supplementum tenentur.*

Reclamat hodie Michael Angelus Menchinus, qui Cappellaniam possidet, contendens rite factam fuisse ab Episcopo reductionem ex vi memorati Indulti, quod Benedictus Pontifex concesserat; itemque existimans actionem sibi non competere adversus hæredes pro obtinendo novo supplemento dotis, propterea quod olim hæres ipse præter scuta quingenta, a Testatore relicta, erogaverit alia scuta tercenta in Dotem Cappellaniæ, ut dictum est

Porro utilius Cappellano esset potiri reductione ab Episcopo decreta ex Pontificio Indulto, quam in hæredem agere pro obtinendo supplemento; hoc enim valde exiguum esset, quia annuus proventus, qui hodie percipitur, parum distat ab eleemosyna manuali pro Missa quotidiana; supplementum vero, ubi sit ei locus, nonnisi ad hanc normam eleemosynæ manualis debetur. Sed est considerandum, an Testatoris præceptum semper ita vigeat, ut satis non sit hæredem semel supplementum tunc necessarium tribuisse, sed etiam novum ab eo præstari oporteat, quoties illud postulet nova fructuum diminutio, ut scilicet perenniter satisfactum sit menti Testatoris, quotidie semper Divinam volenti immolari Victimam ad Animæ suæ suffragium.

Deinde etiam perpendendum erit, an Indultum pro reducendis oneribus perpetuis Missarum ad normam proportionis cum annuis sc. 60. possit locum sibi vindicare, ubi Testator peculiariter, cogitans de eventura temporis progressu insufficientia primitivæ Dotis, jussit subministrari ab hærede tantam Dotem, quanta opus esset; Hic enim casus non multum differre videtur ab eo, qui discussus fuit in Congregatione habita die 22. Martii proxime præteriti, & in quo definitum fuit non suffragari prædictum Indultum pro reducendo onere

Missa-

Missarum, in cujus Dotem destinata sit certa pecuniæ summa quotannis ab hærede solvenda, & sufficiens ad normam eleemosynæ manualis. Par enim in utroque casu videtur esse ratio, quia scilicet certum est, nullo tempore defuturam eam eleemosynæ quantitatem, quæ juxta morem regionis sufficit ad obtinendam unius Missæ quotidianæ celebrationem.

Placeat itaque EE. VV. declarare.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

Die Sabbathi 10. Maii 1732.

SEX, quæ mox subjicientur Causæ, descriptæ etiam fuere in Folio Congregationis habitæ die 26. Aprilis proxime præteriti; sed cum tempus ad eas proponendas defuerit, non graventur EE. VV. nunc eas discutere, & ea, qua solent, sapientia definire.

Sess. 24. c. 7. de ref. Matr.

URBINATEN. MATRIMONII.

An liceat Livio Ricciolo Matrimonium, de quo agitur, contrahere absque amissione Paternæ hæreditatis.

Consulendum Sanctissimo pro gratia derogationis ad cauthelam: & eadem die 10. Maii Sanctissimus approbavit.

Sess. 25. c. 19. de Reg.

CABILONEN. RESTITUTIONIS IN INTEGRUM.

An sit locus restitutioni in integrum in casu &c.

Reassumpto habitu, redeat ad Claustra, & postea supplicet, & ad mentem. Mens est quod scribatur Episcopo, quod si difficile sit eam redire ad Monasterium, in quo Professionem emisit, assignetur ei aliud Monasterium.

Sess. 22. c. 6. de ref.

CINGULANA PATRIMONII SACRI.

An sit locus dispensationi in casu &c.

Affirmative.

SQUILLACEN. COMMUNERIÆ.

An sit standum, vel recedendum a decisis quoad II. & III. Dubium die 18. *Novembris* 1730. *&* 21. *Aprilis* 1731. *in casu &c.*

In decisis juxta modum, videlicet ut Archipresbyter semper habeat ducatos quinquaginta præter emolumenta, quæ dicuntur ex jure stolæ, & amplius; & ad mentem. Mens est, ut attento tanto numero Presbyterorum existentium in Terra Guardavallis, scribatur Episcopo, quod deinceps in promotione ad Ordines exacte servetur præscriptum Sac. Conc. Trid. ac præterea quod sex Presbyteri, qui pendente lite fuerunt admissi, non obstante præcedente rescripto, considerentur sicut cæteri admittendi, & eis solvantur eleemosynæ pro Missis, quas interim celebraverint pro oneribus Communeriæ, & quæ non fuerint ab aliis celebratæ.

SENOGALIEN. MISSARUM.

I. *An Rector Cappellaniæ, fundatæ ex dispositione Petri Franciſci Malpici, teneanſ-*

neantur applicare Sacrificium pro eius Anima, vel potius tantummodo celebrare in Ecclesia dicti Monasterii.

II. *An sit locus reductioni earumdem Missarum, vel potius supplemento, in qua quantitate, & quomodo.*

III. *An Monasterium possit, aut debeat assignare Rectori Census, aut pecuniam pro fundo dotali dictæ Cappellaniæ, & quomodo in casu &c.*

Dilata, & scribatur Episcopo juxta mentem.

MONTIS POLITIANI MISSARUM.

An sit standum, vel recedendum a decisis in casu &c.

In decisis, & amplius.

BOJANEN. JURIUM pAROCHIALIUM, ET PRÆMINENTIARUM.

In populoso Oppido *Campobasso* præter Parochialem Ecclesiam S. Mariæ Majoris, cui præest Archipresbyter, sunt etiam aliæ tres, (videlicet S. Georgii, S. Bartholomæi, & SS. Angeli, & Mercurii) quarum unaquæque suum habet Rectorem cum Animarum cura, non quidem per ambitum certis finibus distinctum, sed per Familias, singulis eisdem Ecclesiis assignatas, & Parochiali Juri addictas.

Extat insuper ibidem alia Ecclesia S. Leonardo sacra, quæ est Collegiata, & in qua solent collegiali ritu Divina Officia persolvi. Ejus vero Capitulum constituitur ex Archipresbytero memoratæ Ecclesiæ S. Mariæ Majoris, ex Rectoribus cæterarum trium Ecclesiarum, ac etiam ex Presbyteris unicuique illarum quatuor Ecclesiarum adscriptis, qui Participantes appellantur, quia Decimas participant cum onere operam conferendi suam in exercitium curæ Animarum.

Fons Baptismalis ad initiandos lustralibus aquis omnes, qui in universo Oppido ortum habent, asserv. tur in Archipresbyterali Ecclesia S. Mariæ Majoris, & penes Archipresbyterum est liber; in quo omnes regenerati describuntur Provisum tamen olim fuit ab Episcopis, ut Aqua è prædicto sacro Fonte asportata ad Ecclesiam Collegiatam S. Leonardi, quæ opportuniori in loco sita est, ibi etiam (quandocumque ob asperitatem hyemis, vel copiam imbris necessitas id postularet) salutari Baptismate consecrarentur infantes.

Contendente autem Archipresbytero, Ecclesiam S. Mariæ Majoris proprie esse Matricem, eique præcipuo Parochialitatis jure subjectum esse omnem populum; alias vero Ecclesias esse filiales, atque auxiliarias, adeoque earum Rectores a se, quasi membra a capite dependere, & plures sibi prærogativas eo nomine competere; quibus dum potiri consuevisse aut debere negabant memorati Rectores libertatem suarum Ecclesiarum tuentes: delatæ hujusmodi controversiæ ad Sac. Congregationem fuerunt, & proposita die 21. Aprilis superioris anni juxta mox exscribenda Dubia. Sed cum Archipresbyter tunc eorum Decisionem differri postulasset, hodie utraque parte de Jure suo experiri diligenter curante, definiendum ab Eminentiis VV. erit.

I. An constet de Parochialitate Ecclesiarum S. Georgii, S Bartholomæi, & SS. Angeli, & Mercurii Terræ Campobassi. Et quatenus Affirmative.

II. An constet de Matricitate Ecclesiæ Archipresbyteralis Sanctæ Mariæ Majoris, & respective filiatione dictarum Ecclesiarum Rectoralium.

III. An liceat unicuique Rectori dictarum Ecclesiarum S Georgii, S. Bartholomæi, & SS. Angeli, & Mercurii erigere propriis sumptibus in suis respective Ecclesiis particulares Fontes Baptismales. Et quatenus negative.

IV. An, & quomodo providendum sit in defectum Fontis Baptismalis Ecclesiæ Collegialis S. Leonardi recenter dirutæ.

V. An liceat unicuique ex dictis Rectoribus proprios particulares confi cere, & reti-

retinere libros Baptizatorum . atque ex iis Fides Baptiſmatum reſpective extrahere; vel potius unicus liber fieri debeat aſſervandus ab Archipresbytero, dictaque extractio ab ipſo ſolum Archipresbytero privative facienda ſit .

VI. An benedictio Fontis Baptiſmalis Eccleſiæ Archipresbyteralis fieri poſſit ab ipſo Archipresbytero, itaut impediri nequeat; vel potius fieri debeat a Rectoribus per Turnum privative quoad ipſum Archipresbyterum .

VII. An idem Archipresbyter poſſit aliquando, & ad ejus libitum miniſtrare per ſe ipſum Sacramentum Baptiſmi Infantibus de Familiis dictarum Eccleſiarum Rectoralium; vel potius id ſemper privative ſpectet ad proprium cujuſcumque Familiæ Rectorem, aut alium ab eo ſubſtituendum .

VIII. An exteri, uxorem ducentes de Familiis Eccleſiarum Rectoralium, poſſint eligere Eccleſiam Rectoralem Familiæ Uxoris pro futura adminiſtratione Sacramentorum in excluſionem Eccleſiæ Archipresbyteralis .

IX. An Advenæ famulatum præſtantes Oppidanis de Familiis Eccleſiarum Rectoralium cenſeri debeant de iiſdem Familiis, itaut ſubjaceant pro adminiſtratione Sacramentorum Eccleſiæ Rectorali Familiæ, cui inſerviunt, privative quoad Archipresbyterum .

X. An in Proceſſionibus Funeralibus pro Defunctis de Familiis alicujus Eccleſiæ Rectoralis præcedentia, & uſus Stolæ reſpective debeatur Rectori Perſonæ defunctæ, aut illius Subſtituto, privative etiam quoad Archipresbyterum; vel potius præcedentia, & uſus Stolæ competat Archipresbytero privative etiam quoad Rectorem d perſonæ defunctæ .

XI. An in iiſdem Proceſſionibus Funeralibus pro defunctis Familiis Eccleſiarum Rectoralium, quæ fiant Capitulariter cum toto Collegio, liceat Archipresbytero exigere duplicatam portionem ex emolumentis aſſociationis .

XII. An in aſſociatione pauperum defunctorum, qui ſuberant Eccleſiæ Archipresbyterali, vel Rectoralibus, quæ fiat gratis, intervenire debeat totum corpus Collegii ſeu Capituli; vel potius ſolus Rector, vel reſpective Archipresbyter Eccleſiæ, cui defunctus ſubjectus erat .

XIII. An ex fructibus, qui diſtribuuntur in Collegio S. Leonardi, & ex eleemoſynis Miſſarum, quas Collegium ſeu Capitulum accipit a Gubernatoribus Confraternitatis Sanctiſſimi Sacramenti, debeatur Archipresbytero portio duplex, vel ſola portio æqualis, ac aliis de Collegio .

XIV. An in aliis proceſſionibus non Funeralibus, ad quas accedit totum corpus Capituli ſeu Collegii, uſus Stolæ privative competat ſoli Archipresbytero; vel potius cumulative etiam dictis Rectoribus .

XV. An, & qui teneantur aſſiſtere in Officio Diaconi, & Subdiaconi Archipresbytero celebranti in Proceſſionibus, & Miſſis ſolemnibus Pentecoſtes, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti . Et quatenus teneantur Rectores .

XVI. An iis diebus eadem aſſiſtentia præſtanda ſit etiam OEconomo Archipresbyteri impediti, celebranti .

XVII. An in Proceſſionibus Feriæ ſecundæ, tertiæ, & quartæ Rogationum, & in Proceſſione Votiva, quæ fit prima die Maii, poſſit Archipresbyter ad ſuum libitum Functiones explere per ſe ipſum cum Pluviali, vel potius id privative ſpectet ad Rectores juxta Regulas Capitulationum anni 1715.

XVIII. An, a quibus, & quibus diebus, facienda ſit Benedictio Crucium diſtribuendarum juxta ſolitum per portas Oppidi, & ad pii Populi devotionem.

XIX. An pulſatio Campanarum, quæ diebus feſtis pro Miſſa ſolemni fieri ſolet ab Eccleſia Rectorali S. Georgii, ante alias Rectorales, & Archipresbyteralem, pendere debeat ab arbitrio Archipresbyteri; uel potius privative a ſolo arbitrio Rectoris . Et quatenus negative ad primam partem .

XX. An dictis diebus feſtis pro Miſſa ſolemni liceat Eccleſiæ Archipresbyterali pulſare ſuas Campanas, antequam pulſentur campanæ dictæ Rectoralis S. Georgii .

XXI. An Procurator Collegii, ad quem ſpectat demandare primam pulſationem cam-

campanarum Ecclesiæ Rectoralis S. Georgii, in omnibus Processionibus Funeralibus totius Oppidi demandare debeat dictam pulsationem sine licentia Archipresbyteri; vel potius de ejus licentia in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

REATINA INDULTI. Fatiscentem Parochialem Ecclesiam S. Petri, cum reædificari oporteret, præstituta fuit pecuniæ summa a Parochianis in id opus conferenda. Marianus Vecchiarellus, a quo erant contribuenda scuta triginta, & cujus domus finitima est Ecclesiæ, plura etiam ultro præstitit. Suæ enim domus parieti murum Ecclesiæ adhærere passus fuit; tigna quoque immittendi facultatem fuit impertitus; utque altius tolli posset Templum, unam ejusdem suæ domus fenestram luce privari permisit. *Sess. 21. c. 7. de ref.*

His itaque beneficiis, aliorumque etiam assequendorum spe adductus Rector Ecclesiæ annuit, ut Marianus facultatem peteret aperiendi in ejusdem Ecclesiæ pariete fenestram, per quam e propinqua domo ipse cum sua Familia Missam posset audire, Episcopo autem quoque adstipulante, censuit hæc Sac. Congregatio die 13. Januarii 1731. Marianum voti compotem fieri posse. Itaque per Literas Apostolicas, die 25. ejusdem anni expeditas, Indultum obtinuit, adjecta lege ponendi in ea fenestra repagulum creatis ferreæ, & postium ex ligno. Pontificium Diploma jam Episcopus executioni mandavit, ægre quamvis id tunc ferente Paroco, & cæterorum Parochianorum invidiam concitante hac prærogativa Mariano tributa.

Apertam tandem illius impugnationem sibi esse proponendam censuit Parochus apud SS. D. N., deindeque apud S. Congregationem, ad quam ejusdem Parochi preces remissæ fuerunt. Contendit quippe beneficia a Mariano collata, plus æquo verbis aucta fuisse, sed re ipsa haud talis esse momenti, ut in eorum remunerationem adeo gravem servitutem deceat Ecclesiam Parochialem ferre. Non enim consueviſſe Privilegium istud concedi, nisi vel Patrono, qui in ipsa fundatione hoc Jus sibi quæsitum voluerit, vel ei, qui ob eximia beneficia optime de Ecclesia meritus fuerit, fuse, & relatis Sacrarum Congregationum Decretis, demonstrant *Pignatell. consult. 129. n 17. 25. & seqq. T 4. Monacell. Tom. 1. pag. 149. n. 17. & seqq., Ursaya T. 4. par. 2. Discept. 14. n. 31., & seqq.* Quibus etiam consonant recentiores hujus Sac. Congregationis resolutiones, per quas hujusmodi Indulto locum non esse declaratum fuit, ut in *Mantuana 18. Maii 1726. & in alia Reatina 2. Junii 1731., & in Rheginen. 7. April. & 2. Septembris eiusdem anni, & in Veronen. 26. Aprilis proxime præteriti.*

Hic tamen considerandum videtur, non hanc agi quæstionem re integra, sed postquam ad effectum perductum fuit Apostolicum Indultum, & quidem concessum prævio assensu ipsius Parochi, approbatione Episcopi, & suffragio hujus Sac. Congregationis. Quamquam vero Apostolicis Literis inserta fuerit Clausula -- *Veris existentibus narratis* --, putat tamen Marianus nihil deliderari ad eorum veritatem comprobandam. Idque etiam non solum confirmat Episcopus, sed etiam subjungit, fenestram eo ipso in loco fuisse apertam, ubi reperta fuerunt vestigia similis fenestræ, qua olim utebatur Odoardus Vecchiarellus Card nalis, Propatruus memorati Mariani.

Deliberandum igitur proponitur,

An fenestra, de qua agitur, sit claudenda in casu &c.

LARINEN. DECRETORUM SYNODALIUM. In Elenco Causarum Congregationis habitæ die 25. Januarii currentis anni exposita fuerunt, quæ pertinere videbantur ad controversias in aliquot Decreta Synodalia excitatas a Presbyteris Ecclesiarum S. Mariæ in Sylvis, & S. Mercurii Oppidi nuncupati -- *Serra Capriola* --. Pluries Episcopalis Curia postulavit Causæ discussionem differri, & hæc dilatio jam decem circiter menses occupavit. Interim vero decem ex Presbyteris Ecclesiæ S. Mercurii adscriptis ab intentat aliet re-

ceſſerunt, ſed alii ſeptem in impugnatione dd. Decretorum conſtantes Mandatum confirmarunt. Cum itaque expediri videatur eas quæſtiones dirimi, ne leges executione fruſtrentur, ſi ea dignæ ſint, libeat Eminentiis VV. determinare.

I. An juxta Decretum Synodi celebratæ ab Epiſcopo Larinen. anno 1728. indifferenter omnes Eccleſiaſtici teneantur intereſſe Congregationi, & diſcuſſioni Caſuum Moralium Conſcientiæ. Et quatenus affirmative.

II. An contra non intervenientes ſubſtineantur inflictæ pœnæ in eodem Decreto, id eſt quod Sacerdotes debeant abſtinere a celebratione Miſſæ in die ſubſequenti, & quod Clerici, & non Sacerdotes debeant ſolvere unum carolenum pro qualibet vice.

III. An juxta Decretum ejuſdem Synodi prohiberi poſſit cuicumque Eccleſiaſtico, etiam in Minoribus conſtituto, diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Epiſcopi ſub pœna Ducatorum ſex

IV. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Portionariis prohiberi poſſit diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Curiæ Epiſcopalis ſub pœna Ducatorum duodecim. Et quatenus Affirmative.

V. An in caſu contumaciæ poſt ſex menſes intelligantur ipſi Portionarii privati ipſo facto Eccleſiaſtica portione, alteri conferenda ab Epiſcopo per concurſum.

VI. An juxta Decretum ejuſdem Synodi cuicumque Eccleſiaſtico recuſanti acceptare munus Eccleſiæ, ad quod fuerit electus, ſuſtineatur imponenda pœna Gravatoriæ decem carolenorum pro quolibet die contumaciæ in non acceptando.

VII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Epiſcopus habeat facultatem erigendi de novo in Capitulis Dignitatem Cantoratus. Et quatenus affirmative.

VIII. An proviſio dictæ Dignitatis in caſu obitus ſpectare debeat ad Epiſcopum ejuſque ſucceſſores.

IX. An juxta Decretum ejuſdem Synodi omnes Presbyteri, & præſertim Portionarii, teneantur coadjuvare Parochos ad Curam Animarum. Et quatenus Affirmative.

X. An hoc munus Coadjutoris obire debeant abſque ullo emolumento.

XI. An in duobus Capitulis duarum Eccleſiarum Terræ Serræ Capriolæ obſervanda ſit antiquiſſima conſuetudo admitterdi Presbyteros ad portionem Eccleſiæ juxta ſolam antianitatem. Et quatenus negative.

XII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi hæc admiſſio Portionariorum fieri poſſit, & debeat ab Epiſcopo mediante Concurſu, & examine ſuper literatura, & probatione facienda per ſingulos admittendos trium requiſitorum, ideſt Peritiæ Cantus Gregoriani, ſervitii per triennium jam Eccleſiæ præſtiti, & continui triennalis acceſſus ad collationes de caſibus conſcientiæ.

XIII. An ſubſtineatur pœna ipſo facto incurrenda ſuſpenſionis a Divinis, quoad conſtitutos in Sacris, & excommunicationis quoad Clericos, ſub qua demanadtum fuit omnibus Eccleſiaſticis emere Codicem dictæ Synodi celebratæ anno 1728. pretio Carolenorum quinque. Et quatenus Negative.

XIV. An ſit reſtituenda pecunia cuicumque Eccleſiaſtico, qui dictum Codicem emit metu dictarum pœnarum.

XV. An in Curia Epiſcopali Larinenſi ſit ſervanda Taxa Curia Beneventanæ, ſive potius Taxa Innocentiana, in caſu &c.

Die Sabatho 24. Maii 1732.

Seſſ. 25 c. 5. de Reform.

SPOLETANA COLLEGII, ET DOTIUM. Reſumpto Folio Congregationis habitæ die 26. Aprilis proxime præteriti, in qua hæc Cauſa proponenda fuerat, dignentur EE. VV. decernere.

An conſtet de invaliditate reductionis Dotium, itaut ſit danda reintegratio in caſu &c.

Di-

Dilata ; & interim Episcopus authoritate S. Congregationis mandet firmari statum hæreditatis, & cogat Administratores ad redditionem rationis juxta instructionem.

MEDIOLANEN. MATRIMONII. Cum Sac. Congregatio die 17. Januarii currentis anni rescripserit, Comitem Gasparem Casatum esse Juris remediis cogendum ad executionem eorum, quæ per aliud Rescriptum die 21. Aprilis 1731. injuncta fuerant, ut tutius ferri posset judicium de validitate, vel nullitate Matrimonii, ab eo initi cum Comitissa Eleonora Busca ; satius duxit idem Comes Casatus suppliciter postulare a SS. D. N., ut Matrimonium illud, tamquam ratum, & non consummatum dignaretur dissolvere. Quamobrem in Congregatione habita die 8. Martii proxime præteriti disceptatum quoque fuit, an dandum esset Sanctitati Suæ consilium pro hujusmodi dispensatione. Censuit autem Sac. Congregatio differendam resolutionem, exquirendo interim sententiam Eminentissimi Archiepiscopi circa causas a Comite Casato expositas pro dispensatione obtinenda; necnon ei significando posse eumdem Comitem, si vellet, admitti ad præstandum juramentum de numquam consummato Matrimonio, addita etiam septima propinquorum manu ad normam Canonicarum Sanctionum. *Sess. 24. c. 1. de ref. Mat.*

Ad has literas nuper rescripsit Eminentissimus Archiepiscopus, justas sibi videri causas postulatæ dissolutionis Matrimonii rati tantum, & non consummati: Comitem vero Casatum penes acta ejus Curiæ jurejurando interposito asseverasse Matrimonium numquam fuisse consummatum, & septem Propinquos itidem juratos affirmasse existimari a se ipsis veram Comitis asseverationem ; ut etiam simile juramentum pari solemnitate roboratum jam ante emiserat Comitissa Eleonora. Cæterum perstat Comes, tum in neganda perpetua, & incurabili impotentia, tum etiam in voluntate non subeundi nova experimenta.

Partes itaque Eminentiarum VV. erunt determinare.

I. *An sit standum, vel recedendum a Decisis die 12. Januarii proxime præteriti.*

II. *An sit consulendum Sanctissimo pro Dispensatione super Matrimonio, tamquam rato, & non consummato, in casu &c.*

Ad primum, Provisum in secundo. Ad secundum, Affirmative, salvis juribus Comitissæ quoad restitutionem dotis, aliorumque ejus creditorum, & expensarum litis, prout de Jure.

Binæ, quæ subiicientur, Causæ tempore ad id non suppetente discuti non potuerunt in postrema Congregatione, ideoque hodierno reservatæ fuerunt examini.

REATINA INDULTI.

An Fenestra, de qua agitur, sit claudenda in casu &c.

Negative, solutis tamen scutis 200. in subsidium Fabricæ Ecclesiæ, & moderata Fenestra juxta formam ab Eminentissimo Præfecto approbandam ; necnon cum declaratione, quod Indultum suffragetur dumtaxat pro Mariano, ejusque Uxore, & filiis, durante vita ejusdem Mariani, & Uxoris tantum. *Sess. 21. c. 7. de ref.*

BOJANEN. JURIUM PAROCHIALIUM ET PRÆEMINENTIARUM. *Sess. 14. c. 13. de ref.*

I. An constet de Parochialitate Ecclesiarum S. Georgii, S. Bartholomæi, & SS. Angeli, & Mercurii Terræ Campobassi. Et quatenus Affirmative.

II. An constet de Matricitate Ecclesiæ Archipresbyteralis Sanctæ Mariæ Majoris & respective filiatione dictarum Ecclesiarum Rectoralium.

III. An liceat unicuique Rectori dictarum Ecclesiarum S. Georgii, S. Bartholomæi, & SS. Angeli, & Mercurii erigere propriis sumptibus in suis respective Eccle-

Ecclesiis particulares Fontes Baptismales. Et quatenus negative.

IV. An, & quomodo providendum sit in defectum Fontis Baptismalis Ecclesiæ Collegialis S. Leonardi recenter dirutæ.

V. An liceat unicuique ex dictis Rectoribus proprios particulares conficere & retinere libros Baptizatorum. atque ex iis Fides Baptismatum respective extrahere; vel potius unicus liber fieri debeat asservandus ab Archipresbytero, dictaque extractio ab ipso solum Archipresbytero privative facienda sit.

VI. An benedictio Fontis Baptismalis Ecclesiæ Archipresbyteralis fieri possit ab ipso Archipresbytero, itaut impediri nequeat; vel potius fieri debeat a Rectoribus per Turnum privative quoad ipsum Archipresbyterum.

VII. An idem Archipresbyter possit aliquando, & ad ejus libitum ministrare per se ipsum Sacramentum Baptismi Infantibus de Familiis dictarum Ecclesiarum Rectoralium; vel potius id semper privative spectet ad proprium cujuscumque Familiæ Rectorem, aut alium ab eo substituendum.

VIII. An exteri, uxorem ducentes de Familiis Ecclesiarum Rectoralium, possint eligere Ecclesiam Rectoralem Familiæ Uxoris pro futura administratione Sacramentorum in exclusionem Ecclesiæ Archipresbyteralis.

IX. An Advenæ famulatum præstantes Oppidanis de Familiis Ecclesiarum Rectoralium censeri debeant de iisdem Familiis, itaut subjaceant pro administratione Sacramentorum Ecclesiæ Rectorali Familiæ, cui inserviunt, privative quoad Archipresbyterum.

X. An in Processionibus Funeralibus pro Defunctis de Familiis alicujus Ecclesiæ Rectoralis præcedentia, & usus Stolæ respective debeatur Rectori Personæ defunctæ, aut illius Substituto, privative etiam quoad Archipresbyterum; vel potius præcedentia, & usus Stolæ competat Archipresbytero privative etiam quoad Rectorem d personæ defunctæ.

XI. An in iisdem Processionibus Funeralibus pro defunctis Familiis Ecclesiarum Rectoralium, quæ fiant Capitulariter cum toto Collegio, liceat Archipresbytero exigere duplicatam portionem ex emolumentis associationis.

XII. An in associatione pauperum defunctorum, qui suberant Ecclesiæ Archipresbyterali, vel Rectoralibus, quæ fiat gratis, intervenire debeat totum corpus Collegii seu Capituli; vel potius solus Rector, vel respective Archipresbyter Ecclesiæ, cui defunctus subjectus erat.

XIII. An ex fructibus, qui distribuuntur in Collegio S. Leonardi, & ex eleemosynis Missarum, quas Collegium seu Capitulum accipit a Gubernatoribus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti, debeatur Archipresbytero portio duplex, vel sola portio æqualis, ac aliis de Collegio.

XIV. An in aliis processionibus non Funeralibus, ad quas accedit totum corpus Capituli seu Collegii, usus Stolæ privative competat soli Archipresbytero; vel potius cumulative etiam dictis Rectoribus.

XV. An, & qui teneantur assistere in Officio Diaconi, & Subdiaconi Archipresbytero celebranti in Processionibus, & Missis solemnibus Pentecostes, Ascensionis, & Corporis Christi. Et quatenus teneantur Rectores.

XVI. An iis diebus eadem assistentia præstanda sit etiam OEconomo Archipresbyteri impediti, celebranti.

XVII. An in Processionibus Feriæ secundæ, tertiæ, & quartæ Rogationum, & in Processione Votiva, quæ fit prima die Maii, possit Archipresbyter ad suum libitum Functiones explere per se ipsum cum Pluviali, vel potius id privative spectet ad Rectores juxta Regulas Capitulationum anni 1715.

XVIII. An, a quibus, & quibus diebus, facienda sit Benedictio Crucium distribuendarum juxta solitum per portas Oppidi, & ad pii Populi devotionem.

XIX. An pulsatio Campanarum, quæ diebus festis pro Missa solemni fieri solet ab Ecclesia Rectorali S. Georgii, ante alias Rectorales, & Archipresbyteralem, pendere debeat ab arbitrio Archipresbyteri; uel potius privative a solo arbitrio Rectoris. Et quatenus negative ad primam partem.

XX. An

XX. An d. diebus Festis pro Missa solemni liceat Ecclesiæ Archipresbyterali pulsare suas Campanas, antequam pulsentur Campanæ dictæ Rectoralis S. Georgii.

XXI. An Procurator Collegii, ad quem spectat demandare primam pulsationem Campanarum Ecclesiæ Rectoralis S. Georgii in omnibus Processionibus Funeralibus totius Oppidi, demandare debeat dictam pulsationem sine licentia Archipresbyteri, vel potius de ejus licentia in casu &c.

Ad primum Affirmative. Ad secundum constare de majoritate, non autem de matricitate. Ad tertium nihil innovandum. Ad quartum reponendum esse in Ecclesia S. Leonardi, quatenus fuerit reædificata, aliàs providcat Episcopus pro suo arbitrio. Ad quintum servetur solitum. Ad sextum Benedictionem faciendam esse per Turnum juxta statuta anni 1715. Ad septimum Negative ad primam partem, & Affirmative ad secundam. Ad tertium Affirmative. Ad nonum Affirmative. Ad decimum Affirmative ad primam partem, & Negative ad secundam. Ad undecimum Affirmative, absque tamen participatione obventionum Stolæ. Ad duodecimum posse, sed non teneri. Ad decimumtertium Affirmative ad primam partem, & Negative ad secundam, exceptis Eleemosynis Missarum. Ad decimumquartum Negative ad primam partem, & Affirmttive ad secundam. Ad decimumquintum serventur statuta anni 1715. Ad decimumsextum, Archipresbytero impedito, celebrare debere non Oeconumum, sed Canonicum antiquiorem cum assistentia aliorum Canonicorum. Ad decimumseptimum, & decimumoctavum serventur statuta anni 1715. Ad decimumnonum pulsationem Campanarum libere fieri posse ab omnibus Ecclesiis, excepto Sabatho Sancto, quo die spectat prima pulsatio ad Ecclesiam Archiepiscopalem. Ad vigesimum provisum in superiori. Ad vigesimumprimum servetur solitum; & amplius in omnibus.

Sess. 23. c. 1. de Ref.

MANTUANA REPARATIONIS ECCLESIÆ. Abbatia S. Thomæ in Oppido Aqua nigra, vacans per obitum clar. mem. Cardinalis Joannis Baptistæ Spinulæ, anno 1721. collata fuit Eminentissimo D. Cardinali Cybo. Cum autem Ecclesia ejusdem Abbatiæ tunc reparatione, ac sacra suppellectili indigeret, orta fuit quæstio, num utrique oneri satisfacere deberent hæredes defuncti Abbatis, vel potius Vicarius Curatus ejusdem Ecclesiæ Abbatialis, ideoque die 22. Novembris 1721. proposito in hac Sac. Congregatione Dubio - *An onus reparandi Ecclesiam Abbatialem S. Thomæ de Aqua nigra, eamque providendi de sacra suppellectili spectet ad hæredes clar. mem. Cardinalis Joannis Baptistæ Spinulæ olim Abbatis d. Abbatiæ, vel potius ad Ricciardellium* - Dilata fuit resolutio, sed hoc addito -- *Injungatur Episcopo, ut interim cogat Vicarium ad faciendas ea, quæ necessaria sunt, ne labatur Ecclesia; & ut ipsa habeat supellectilia simpliciter necessaria, sine tamen præjudicio Jurium eiusdem Vicarii, reservatoque eidem etiam Jure se relevandi contra quos de jure.*

Eminentissimus Cybo Abbas videns longam liti moram interponi, & Divini cultus studio flagrans, ac diligens decorem Domus Dei, multum pecuniæ contulit, tum ad restaurandam ornandamque Ecclesiam, tum ad eam sacra supellectili instruendam. Optat tamen definiri, an istud onus sit subeundum ab Abbate Commendatario, vel potius a Vicario Curato.

Enim vero agitur de Vicario non temporario aut amovibili, sed perpetuo, qui proinde habere dicitur vere titulum in ipsa Ecclesia Parochiali, & curam Animarum non tantum in exercitio, sed etiam in Jure habituali, ut probat *Fagnan. in cap. Ex parte n. 19., & seqq. de Offic. Vicar.* Ex quo infert Eminentissimus Abbas subeunda a Vicario esse ea omnia onera, quæ inhærerere solent Parocho, & Rectori Ecclesiæ, ut in specie istiusmodi controversiæ, de qua hodie agitur, fuse demonstrat *Bertacchin. Vot. decis. 100.*, & fuit ab hac S. Congregatione decisum in Capuana 16. Decembris 1634. his verbis -- *Sacra Congregatio secundum ea, quæ proponuntur, censuit onus restaurationis Ecclesiæ Parochialis S. Rufi, atque alia onera eidem Ecclesiæ incumbentia, non ad Monasterium Cassi-*

Cassinense, cui Ecclesia est unica, sed ad duos Vicarios de Vicariis perpetuis in ea provisos pertinere -- ut in lib. 15. Decret. pag. 140.

In medium quoque profertur publicum documentum, ex quo constat, anno 1667. Apostolica auctoritate institutam fuisse hanc Vicariam perpetuam, divulsis a mensa Monasterii certis fundis ac proventibus, eisque in perpetuum assignatis Vicario in hæc verba - *pro sufficienti d. Vicariæ Dote ad substinenda onera infrascripta, ac Vicarii hujusmodi pro tempore existentis congrua, & decenti substentatione* - Inter cetera autem onera diserte facta etiam fuit mentio repationis Ecclesiæ, & Sacræ suppellectilis ad Divinum cultum rite obeundum necessariæ; Eumdemque Vicarium subire debere onera per Instrumentum fundationis ei imposita pronuntiavit anno 1683. Episcopus Brixiensis Visitator.

Ceterum quænam fuerit hujus Sententiæ executio non satis constat. Aliud tamen extat Decretum anno 1710. editum ab Episcopo Mantuano his verbis -- *mandavit Ecclesiam prædictam in omnibus reparari de eleemosynis colligendis, & ad hunc effectum poni capsellam in Ecclesia cum inscriptione -- Elemosine per la fabbrica della Chiesa.*

Fructus vero bonorum in dotem Vicariæ assignatorum asserebat Vicarius non excedere annuas libras Mantuanas 3790., ex quibus constari ajebat scuta 139. monetæ Romanæ, ac proinde vix sufficere ad congruam substentationem ipsius Vicarii, ac stipendium duobus Cappellanis adjutoribus curæ, & Clerico persolvendum.

At pro Eminentissimo Abbate respondetur, summam illam librarum 3790. monetæ Mantuanæ, quam reddunt in annuo fructu prædia dotalia Vicariæ, constituere sc. 170. monetæ Romanæ; additurque alia etiam emolumenta Parochialia percipi quotannis a Vicario in summa scutorum 120. circiter ejusdem monetæ.

Decidendum itaque erit.

An onus reparandi, & conservandi Abbatialem Ecclesiam S. Themæ, eamque sacra suppellectili instruendam, spectet ad Eminentiss. Abbatem Commendatarium, vel potius ad Vicarium perpetuum in casu &c.

Dilata, & scribatur Episcopo juxta instructionem.

Sess. 21. c. 1. de ref.

COMPSANA SPOLII. Ex vetustissima consuetudine asserebat Archiepiscopus sibi competere Jus exigendi ab hæreditate singulorum Parochorum totius suæ Diœcesis summam ducatorum centum, tamquam subrogatam in locum mulæ, lecti, annuli, & Breviarii.

Reclamantibus Parochis, in Congregatione habita die 1. Decembris 1722. rescriptum fuit -- *Præligatur terminus Curiæ Archiepiscopali ad sua jura deducenda in Sac. Congregatione* - Die vero 6. Julii 1726. propositis duobus Dubiis, videlicet.

I. *An in obitu Parochorum Civitatis, & Diœcesis Compsanæ liceat Archiepiscopo pro tempore ab hæreditate Parochi defuncti exigere prætensum spolium.* Et quatenus affirmative.

II. *In qua summa, vel rebus sit solvendum in casu &c.*

Sac. Congregatio respondit ad I. *Negative.* Ad II. *Satis provisum in primo.*

Petiit deinde Archiepiscopus tradi literas remissorias, ut rite probari posset immemorabilis consuetudo, & in Congregatione habita die 20. Decembris 1727. prodiit Rescriptum -- *Pro concessione remissoriæ, & causa proponatur infra sex menses, & interim supersedeatur in exactione.*

Quinque Sacerdotes rite interrogati fuerunt, eorumque testimonium circa hujusmodi veterem consuetudinem subiicietur oculis Eminentiarum VV.

Hisce testificationibus alia etiam adstipulari videntur documenta, ac præsertim descriptio sub annum 1568. facta omnium proventuum Mensæ Archiepiscopalis jussu Cardinalis Gesualdi tunc Archiepiscopi, itemque alia similis descriptio facta anno 1576., ubi etiam enuntiatur Sententia lata anno 1572.

Con-

Consuetudinem vero de Beneficiariorum decedentium Spoliis ab Episcopo colligendis non improbari per Ecclesiasticas leges deducitur *ex cap. final. de Offic. Ordin. in 6.*, *& ex Constit.* 3. *Nicolai IV.* §. 29. *Bull. to.* 1. aliisque veteris Disciplinæ monumentis, quæ habentur apud *Thomassin. par.* 3. *lib.* 2. *cap.* 56. ubi etiam *sub n.* 4. refertur mos Provinciæ Ecclesiasticæ Turonensis, ut lectum, in quo decubuissent Parochi, vindicarent Archidiaconi; itemque Decretum Concilii Andegavensis, quo cavebatur posse jus illud redimi centum solidis in pinguioribus Paræciis, quinquaginta vero in tenuioribus, tributa Archidiaconis optione, num lectum ipsum mallent, an pretium ita definitum.

Sic in Diœcesi Leodiensi, ac etiam in Belgio supellectilem defunctorum Beneficiariorum ad Episcopos pertinere consuevisse testatur *Vvan. Espen. de Jur. Eccles. to.* 2. *par.* 2. *Tit.* 32. *cap.* 8. *n.* 12.

In Diœcesi autem Conimbricensi, aliisque Episcopatibus Lusitaniæ, cedit Antistiti una res vel species ex supellectili obeuntis Beneficiarii, quam ipse Episcopus elegerit, & quæ propterea vulgo appellatur Luctuosa, teste *Navar. de Spol.* §. 16. *num.* itemque *Amost. de caus. piis lib.* 8. *Cap.* 14. *nu.* 71.

Nec absimilem consuetudinem vigere in Diœcesi S. Marci, ut Superpelliceum ac Breviarium cujuslibet Presbyteri morientis spectarent ad Episcopum, expositum fuit in Congregatione habita die 1. Decembris 1725. prodiitque rescriptum - *Coadjuventur probationes.*

Archiepiscopis itidem Hydruntino, & Archeruntino, & Materanensi jus esse obtinendi equum, lectun, annulum, nonnullaque alia Episcoporum suffraganeorum, qui e vivis sublati fuerint, narrat *Ughell. Ital. Sac.* 10. 7. *pag.* 52., *& to.* 9. *pag.* 54. *& in add.* 175. Id quod etiam pro Archiepiscopo S. Severinæ approbavit S. Congregatio negotiis Episcoporum, & Regularium proposita *die* 1. *Septemb.* 1702.

At ex diverso plurimum urgent ea, quæ hujusmodi consuetudinem improbant scripsit anno 1716. Vicarius Apostolicus Campsanus, eam nimirum valde pernicioſam esse, cum sæpe contingat, vacantibus Ecclesiis Parochialibus, eos qui magis idonei ad illas regendas essent, a concursu abstinere, ne propinquos suos obnoxios faciant oneri solvendi Archiepiscopo post eorum obitum ducatos centum; de quo sane pernicioso effectu testimonium quoque dixerunt Episcopus S. Angeli, & Cardinalis Carocciolus olim Archiepiscopus Comsanus. Præterea morem exigendi eam pecuniæ summam referri non posse ad titulum subsidii charitativi, quia mensa Archiepiscopalis habet in annuo proventu ducatos 600; neque item ad titulum Cathedratici, quia illud seorsim quotannis persolvitur a Parochis; non denique ad titulum spolii, tum quia circa istud viget concordia inter Cameram Apostolicam, & totum Clerum Diœcesis Compsanæ; tum etiam quia pleræque Ecclesiæ Parochiales adeo tenui censu instructæ sunt, ut fieri nequeat, quod ex earum redditibus quidquam superſit Parocho obeunte.

Revocandum quoque in memoriam est, quod anno 1686. ad abrogandam hanc consuetudinem conventum fuerat inter Archiepiscopum, & Parochos, ut deinceps ab eorum cœtu solverentur annui Ducati quinquaginta. Sed Sacra Congregatio postulatam hujus concordiæ approbationem die 1. Martii 1687. censuit negandam, ut il *lib.* 37. *Decret. pag.* 117. Non tamen satis constat, num ita fuerit rescriptum, quia concordia visa fuerit lædere Jura mensæ Archiepiscopalis, an potius quia nec etiam huic oneri subjiciendos esse Parochos censuit Sac. Congregatio.

Pertinet itaque ad Eminentias VV. decernere.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 6. Junii 1726. in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

GUARDIEN. IN Oppido Aquaviva, quod pertinet ad Commendam S. Primiani, Religionis Hierosolymitanæ, extat Parochialis Ecclesia, cujus Rector *Sess.* 21. *c.* 8. *de ref.*

ctor nominari ſolet a Commendatario. Subortis autem pluribus controverſiis circa juriſdictionem, quæ ibidem competere poſſet Epiſcopo, intra cujus Diœceſis fines ſitum eſt Oppidum, ad eas dirimendas quindecim Dubia olim propoſita fuerunt, videlicet.

I. An Epiſcopus Guardien. in viſitatione Eccleſiæ S. Joannis Oppidi Aquævivæ poſſit etiam viſitare libros Parochiales ad Curam Animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem ſpectantes, ſcilicet Baptizatorum, Confirmatorum, Matrimoniorum, & Defunctorum.

II. An dictus Epiſcopus uti Sedis Apoſtolicæ delegatus corrigere poſſit Parochum, alioſque dictæ Eccleſiæ Miniſtros, tam in actu viſitationis, quam extra.

III. An poſſit ut ſupra inquirere contra dictos Parochum, & Presbyterum non tantum in concernentibus curam Animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem, ſed etiam in aliis cauſis civilibus, & criminalibus, & in omnibus circa morum correctionem Civilibus, & mixtis. *Et quatenus affirmative.*

IV. An in caſu impedimenti procedere poſſit cum Cenſuris contra impedientes, tam Commendatarium, quam Miniſtros.

V. An poſſit mandare in actu Viſitationis, ut Calices, & decentia paramenta ad decorem adminiſtrationis provideantur.

VI. An cognitio Status liberi eorum, qui matrimonia contrahunt in dicto Oppido, & literas eis dare, ſpectet ad Epiſcopum.

VII. An facere Teſtamentum, *Vulgo* dictum dell'Anime, juxta ſolitum Diœceſis, ſpectet ad Epiſcopum.

VIII. An Epiſcopus, tam in actu viſitationis, quam extra, procedere poſſit contra Laicos, Commendatarium, & Miniſtros d. Oppidi pro delictis ad Curiam Eccleſiaſticam ſpectantibus, v. g. uſuris, concubinatibus, percutientibus Clericos, inobſervantia dierum feſtorum, uſurpatione Juriſdictionis Epiſcopalis &c. & tali caſu cenſuris Eccleſiaſticis uti.

IX. An tueri Immunitatem Eccleſiaſticam in d. Oppido ſpectet ad d. Epiſcopum etiam adverſus Commendatarium, & Miniſtros itaut eos valeat declarare excommunicatos.

X. An ſit manutenendus Epiſcopus in quaſi poſſeſſione decernendi Monitoria in dicto Oppido pro deperditis.

XI. An ſpectet ad Epiſcopum præſtare conſenſum alienationi Bonorum dictæ Eccleſiæ, vel alterius loci Pii, juxta terminos cap. Terrulas 12. q. 2.

XII. An poſſit deſtinare Concionatorem in dicto Oppido, & cogere Communitatem ad ſolvendam mercedem juxta ſolitum Diœceſis.

XIII. An ſpectet ad Epiſcopum præſtare licentiam concionandi in dicto Oppido.

XIV. An Parochus dicti Oppidi ſeſe abſentare poſſit a Parochia ultra terminum a Sac. Congr. præfixum ſine licentia Epiſcopi.

XV. An d. Parochus, & cæteri Presbyteri inſervientes Eccleſiæ, teneantur accedere ad Synodum Diœceſanam Epiſcopi.

Et die 5. Septembris 1693. reſcriptum fuit – *Manutenendum eſſe Epiſcopum in omnibus.*

Conceſſa deinde Commendatario nova audientia in iis, quæ reſpiciebant juriſdictionem independentem a delegata circa curam animarum, in Congregatione habita die 15. Januarii 1695. diſcuſſa fuerunt Dubia, quæ ſequuntur.

I. An Epiſcopus Guardien. poſſit inquirere contra Parochum Eccleſiæ Oppidi Aquævivæ non tantum in concernentibus curam Animarum, & Sacramentorum adminiſtrationem, ſed etiam in aliis cauſis Civilibus, & Criminalibus, & in omnibus circa morum correctionem civilibus, & mixtis. *Et quatenus affirmative.*

II. An in caſu impedimenti procedere poſſit cum Cenſuris contra impedientes, tam Commendatarium, quam Miniſtros.

III. An dictus Epiſcopus, tam in actu viſitationis, quam extra, procedere poſſit contra Laicos, Commendatarium, & Miniſtros dicti Oppidi pro delictis

ad Curiam Eccleſiaſticam ſpectantibus, v. g. uſuris, concubinatibus, percuſſione Clericorum, inobſervantia dierum Feſtorum, uſurpatione Juriſdictionis Epiſcopalis &c. & tali caſu cenſuris Eccleſiaſticis uti.

IV. An tueri Immunitatem Eccleſiaſticam in dicto Oppido ſpectet ad dictum Epiſcopum, etiam adverſus Commendatarium, & Miniſtros, itaut valeat eos declarare excommunicatos.

V. An ſit manutenendus in poſſeſſione decernendi monitoria pro deperditis in dicto Oppido.

VI. An ad ipſum ſpectet præſtare conſenſum alienationi Bonorum dictæ Eccleſiæ, vel alterius loci Pii, juxta terminos cap. Terrulas 12. quæſt. 2.

VII. An deſtinare Concionatorem in d. Oppido, & cogere Communitatem ad ſolvendam mercedem juxta ſolitum Diœceſis.

VIII. An præſtare licentiam concionandi in eodem Oppido.

IX. An dare licentiam Parocho abeſſendi.

X. An dictus Parochus, & cæteri Presbyteri inſervientes Eccleſiæ teneantur accedere ad Synodum Diœceſanam Epiſcopi.

XI. An Literæ remiſſoriales, & compulſoriales favore Commendatarii ſint concedendæ.

Reſcriptum vero fuit Ad I. in Deciſis. Ad II. Affirmative. Ad III. Affirmative exceptis Commendatario, & aliis Miniſtris habentibus tria requiſita. Ad IV. & V. Affirmative. Ad VI. Affirmative, præterquam quoad bona Religionis. Ad VII. Affirmative, & quoad coactionem ad ſolvendum ſervetur ſolitum. Ad VIII. & IX. Affirmative Ad X. in deciſis quoad Parochos, & Beneficiatos: quo vero ad alios dilata, & ad mentem. Ad XI. Negative quoad remiſſoriales, & Affirmative quoad compulſoriales.

Hodiernus Epiſcopus, qui anno 1725. Guardienſi Eccleſiæ præfectus fuit, ſubſidium charitativum, ut vocant, in ingreſſu exegit, itemque deinde Cathedraticum, & Synodaticum a memorata Eccleſia Parochiali, ejuſque Rectore, a quo etiam rationem adminiſtrationis bonorum ſibi eſſe repoſcendam in viſitatione exiſtimavit. De his itaque conquerente Commendatario, jam inde ab anno 1727. ab Auditore Pontificis commiſſa fuit Cauſæ cognitio huic Sac. Congregationi, ſed hactenus non propoſita.

Nunc vero Commendatarius eam decidi poſtulans, contendit hanc Parochialem Eccleſiam, utpote ſpectantem ad Sacrum Ordinem Hieroſolymitanum, minime eſſe ſubjectam ordinariæ juriſdictioni Epiſcopi, proindeque ab ea non deberi Epiſcopo ſubſidium charitativum, nec Cathedraticum, nec Synodaticum, nec Procurationem in Viſitatione, ut peculiariter agendo de Eccleſiis, quæ ſint annexæ Commendit Hieroſolymitanis reſolutum fuit ab hac Sac. Congregatione in Auguſtana 14. Decembris 1630. his verbis - *Ad I. Procurationem non deberi. Ad II. Examen, & approbationem hujuſmodi Vicariorum ad Epiſcopum pertinere. Ad IV. Fratres S. Joannis Hieroſolymitani, ſive prædicto eorum Vicarios non teneri, neque compelli poſſe ad contributionem Seminarii, nec ad ſolutionem Cathedratici, ſeu Synodatici, vel Charitativi ſubſidii, ut in lib. 14. De ret. pag. 356. Ejuſdemque reſolutionis meminit etiam Eminentiſſimus Petra T. 4. ad Conſt. 2. Urbani VI. n. 33.*

Sancitum quoque fuit a S. Pio V. in Diplomate impreſſo ad calcem Voluminis Statutorum dictæ S. Religionis pag. 49. Epiſcopis eſſe viſitare Eccleſias Parochiales ad eamdem Religionem ſpectantes, earumque, Rectores & Miniſtros dumtaxat in iis, quæ Animarum curam, ejuſque exercitium, & Sacramentorum adminiſtrationem reſpiciunt, ſubjectis verbis hiſce - *Volumus autem, quod Epiſcopi Viſitationem hujuſmodi, & prædicta omnia ſolum tamquam Delegati Apoſtolicæ Sedis, & gratis, & abſque ullis dictæ Religionis, Rectorum, & Miniſtrorum impenſis, & onere faciant.*

At Epiſcopus negat hæc convenire Parochiali Eccleſiæ, de qua agitur. Negat enim demonſtrari, ut oporteret, eam pleno Jure ſpectare ad Religionem Hieroſolymitanam, adeoque eſſe exemptam ab ordinaria Epiſcopi Juriſdictione,

ac Diœceſana lege: Quin etiam omnino ſubjectam Epiſcopo eam eſſe, putat ſatis manifeſtum fieri ex Decretis alias editis a Sac. Congregatione, quæ ſupra relata ſunt. Denique affirmat Prædeceſſores itidem ſuos Cathedraticum, & Synodaticum, necnon rationem adminiſtrationis bonorum dictæ Eccleſiæ exigere conſueviſſe.

Diſcutiendum itaque erit.

I. An Epiſcopus Guardien. poſſit exigere ſubſidium charitativum ab Eccleſia S. Joannis Aquævivæ.

II. An d. Epiſcopus poſſit exigere Cathedraticum, ſeu Synodaticum a dicta Eccleſia, ejuſque Parocho.

III. An idem Epiſcopus in actu Viſitationis faciendæ in dicta Eccleſia poſſit exigere procurationem.

IV, An d. Epiſcopus in eadem Viſitatione poſſit recognoſcere libros adminiſtrationis Bonorum ejuſdem Eccleſiæ, ejuſque rationem petere.

Seſſ. 22. Decret. de obſervan. & evitan. in celebr. Miſſ.

CAVEN. TRANSACTIONIS. Paſchalis Troiſius anno 1421. fundavit Beneficium, ſive Cappellaniam ſub titulo S. Benedicti in Parochiali Eccleſia S. Mariæ *de Vetranto*, ibique per Presbyterum, & Cappellanum ipſius Eccleſiæ, qui pro tempore fuerit, celebrari voluit ſingulis annis tot Miſſas, quot ferrent redditus bonorum in dotem aſſignatorum abſque diminutione. Declaravit tamen, quod ſi quis *de domo, & ſtirpe, ſive genere de Troiſio* Presbyter eſſet, præferri ſemper debeat in hac Cappellania aſſequenda.

Extincta Familia Troiſia, orta fuit controverſia inter Parochos dictæ Eccleſiæ S. Mariæ *de Vetranto*, & alterius Eccleſiæ *de Molina* (quæ enim olim erat una Parochia *de Vetranto*, fuit deinde diviſa in duas) ac familiam Mauram, quæ per feminam deſcendebat a Familia Troiſia. Parochi enim contendebant ſibi eſſe adjudicandam Cappellaniam, cum nullus eſſet ſuperſtes ex Familia Troiſia. Mauri autem propugnabant deſcendentes etiam per feminas comprehendi iis vocibus - *aliquis de Domo, & ſtirpe, ſive genere de Troiſio*, quia nimirum verba hæc non ſolum convenirent agnatis conſtituentibus Familiam Troiſiam, ſed etiam omnibus Cognatis, qui ab illa traherent originem per feminas.

Cum poſt excitatam hujuſmodi controverſiam, ſcilicet ab anno 1639. uſque ad 1710. tres contigiſſent vacationes dictæ Cappellaniæ. Jurepatronatus tam activo quam paſſivo potiti fuerunt oriundi ex Familia Maura. Poſt annum vero 1710. cum nominatus ad Cappellaniam fuiſſet Joannes Benedictus de eadem Familia Maura, Parochi acrius inſtaurarunt veterem quæſtionem, quæ tandem, ſopita fuit per concordiam.

Tranſactionis ſumma hæc eſt „ Che detta Cappellania, o Benefizio ſi debba in-
„ teſtare a detti Parochi, e loro ſucceſſori, purche le Meſſe a quello anneſe
„ ſi debbano ogn'anno celebrare da Ottavio Mauro ſua vita durante, e dopo
„ ſua morte da altri Sacerdoti attuali di Caſa Mauro della deſcendenza legiti-
„ ma, e naturale di Leone, e Domenico, come ſoſtituiti, o Vicarii perpetui
„ di dd. Parochi per la celebrazione di dd. Meſſe, alla ragione di grana quin-
„ dici per ciaſcheduna; ed a tale effetto la celebrazione di dd. Meſſe debba
„ eriggerſi in Vicaria; e quella conferirſi ad eſſo Ottavio, e ſucceſſivamente
„ agl'altri Sacerdoti ſudetti anche in titulum, con ottenere le Bolle, ed iſti-
„ tuzione della Curia Veſcovile &c. con che però tutto il di più, che frutterà
„ d. Benefizio, debba dividerſi tra li dd. Parochi, e loro Succeſſori ogn'anno
„ per la metà, dedotti gl'altri peſi anneſſi al d. Benefizio da ſodisfarſi da eſſi
„ Parochi ſolamente, e con che non eſſendovi Sacerdoti attuali di Caſa di
„ Mauro della deſcendenza Maſcolina di d. Leone, e Domenico, reſti in
„ arbitrio di eſſi Parochi, e loro Succeſſori pro tempore eleggere i Sacerdoti,
„ che ad eſſi pareranno per la celebrazione di dette Meſſe, ſenza neceſſità di
„ veruna Bolla d'Inſtituzione della Curia Veſcovile.

Hujus

Hujus contractus approbationem ab Apostolica Sede humiliter postulant Transigentes.

Episcopus refert Missarum celebrandarum numerum statui consuevisse, adhibita proportione fructuum cum eleemosyna cujusque Missæ in granis viginti monetæ Neapolitanæ juxta Synodalia Decreta. Addit, quod memorati Parochi cæteroquin Missas, quas dicta Cappellania exigit, celebrare non possent, quia aliis similibus oneribus satisfacere debent - Putat denique Transactionem esse approbatione dignam.

Eadem quoque est sententia Eminentissimi Ruspoli, cujus suffragium fuit exquisitum; mutatis tamen verbis, quæ jus obtinendi Vicariam coarctant ad Presbyteros *de Familia Maura, & ex masculina descendentia Leonis, ac Dominici*, subrogatisque verbis, per quæ illud Jus tribuatur indiscriminatim Presbyteris *de Domo, Stirpe, seu Genere de Troisio*, quæ scilicet sunt ipsa verba a Fundatore adhibita; ut sic illæsum, atque indecisum relinquatur Jus, quod fortasse competere possit etiam aliis, qui deinceps tracturi sint originem a Familia Troisia etiam per alias feminas.

Verum præter id, quod ad hanc quæstionem pertinet, multo fortasse magis considerandum videtur, an approbationem mereatur modus ille, vere novus, & hactenus inauditus, qui circa reliqua statuendus proponitur, quippe plura continet Canonicis Institutis minime consentanea.

Primo enim unius Beneficii titulus duobus Presbyteris, (nempe Rectori Ecclesiæ S. Mariæ *de Vetranto*, & Rectori alterius Ecclesiæ *de Molina*) conjunctim adscribitur; quod perinde est ac unum, idemque Beneficium eodem tempore duabus conferre Personis; Id quod fieri non posse notant *Gloss. & Doctores in Cap. Majoribus de Præben.*

Secundo sejungitur perpetuo onus celebrationis Missarum a titulo Beneficii, cui affixum in fundatione fuit, adeout pœnes duobus resideat titulus Beneficii sine onere celebrandi Missas, & pœnes alterum sit hoc onus sine titulo Beneficii. Præterea ex hujusmodi perpetua separatione, & substitutione alterius personæ ad celebrandas Missas constituitur Vicaria perpetua ad satisfaciendum oneri per Fundatorem præscripto, & hæc ipsa Vicaria transformatur in titulum collativum, ac per se stantem, cum institutione obtinenda ab Episcopo.

Denique scinditur eleemosyna assignata celebrationi Missæ, nam ut scripsit Episcopus) per Synodales Constitutiones eleemosyna pro unaquaque Missa præfinitur in Granis viginti: In tractatione autem conventum fuit Grana quindecim pro unaqualibet Missa solvenda esse Sacerdoti celebranti; alia vero grana quinque cedere debere commodo Rectorum utriusque prædictæ Ecclesiæ, in quibus residere perpetuo debet titulus Cappellaniæ. Id autem repugnare videtur Decretis generalibus a Sac. Congregatione editis anno 1625. & approbatis ab Urbano VIII. in ejus *Const.* 43. *Bull. T.* 4. ac recentius quoque ab Innocentio XII.

Potissimum vero, quia Fundator Cappellaniæ, nec certum numerum Missarum, nec certam eleemosynæ quantitatem expresse determinavit, sed jussit tot celebrari Missas, quot possent, habita annuorum proventuum ratione. Quamobrem aut eleemosyna in Granis viginti est æqua pro unaqualibet Missa juxta morem Regionis, & tota percipi deberet a Sacerdote sacrificante: Aut vero æquam, consuetamque taxam excedit in granis quinque, & in hac hypothesi non liceret tantam eleemosynam assignare unicuique Missæ, quia minor redderetur numerus Missarum, adeoque Fundatoris violaretur voluntas, ejusque suffragium minueretur.

Deliberandum itaque erit.

An Concordia, de qua agitur, sit approbanda.

FABRIANEN. FONTIS BAPTISMALIS, ET JURIS BAPTIZANDI.

Sess. 24. c. 13. de Reg.

In Civitate Fabrianensi quatuor existunt Ecclesiæ Parochiales. Prima nimirum Cathedralis S. Venantii; Secunda Collegiata S. Nicolai; Tertia S. Blasii, quæ

quæ regitur a Monachis Camaldulenſibus, & quarta S. Benedicti, cui præſunt Monachi Silveſtrini. Fons Baptiſmalis ſuperiori tempore erat dumtaxat in Eccleſia Cathedrali, & in altera Collegiata, quarum Parochi Sacro Baptiſmo inaugurare conſueverunt infantes in cęteris quoque Parochiis ortos. At anno 1729. Monachi Camaldulenſes Fontem Baptiſmalem erexerunt in eorum Eccleſia S. Blaſio dicata.

Nova hæc res quærimonias Capituli Eccleſiæ Cathedralis excitavit. Contendit enim, eamdem Eccleſiam S. Venantii Matricitatis Jure pollere, Matricem ſemper appellari conſueviſſe, atque omnibus potiri prærogativis, quæ Eccleſiæ proprie Matrici conveniunt: Quin etiam ſatis conſtare exiſtimat Eccleſiam S. Blaſii inſtitutam fuiſſe Parochialem per Sectionem Parochiæ, cui antiquitus præerat Eccleſia S. Venantii.

Itaque Capitulum infert non licuiſſe Monachis Fontem Baptiſmal. inſtituere in ſua Eccleſia, quamvis Parochiali, cum per hoc lædatur Jus competens Eccleſiæ Matrici, quæ ideo talis appellatur, quia ſicut Mater generat Filios, ita hæc regenerat homines ſalutaribus aquis, ut notatur *in Clement. l. circa med. in Gloſſ. verb. Matricem de Sent. Excom.*

Hinc teſtatur *Fagnan. in Cap. Cum contingat. n.59. de Decim.* olim fuiſſe a Sac. Congregatione editum in Cauſa Urbinaten. hoc Decretum „ Cenſuit Sac. Con„ gregatio in omnibus Eccleſiis Parochialibus debere eſſe Fontem Baptiſmalem. „ niſi eſſent in aliquibus ſpecialiter Eccleſiis deputati Fontes Baptiſmales; qui „ Matrices, vel Baptiſmales Eccleſiæ vocantur, itaut fiat diſtinctio Matricum „ Eccleſiarum ab aliis Curatis „ Quod etiam refert *Nicol. Lucubr. Can. Tom.2. lib.3. tit.42. ſub n.6.*

Quandoque autem eadem Sac. Congregatio facultatem impertita fuit erigendi Fontem Baptiſmalem; ſed tamen accedente conſenſu Epiſcopi, & aliorum, quorum intererat, ut in *Maſſilien. Eccleſiæ S. Stephani 7. Januarii* 1640 his verbis „ Cenſuit, ſi SS. D. N. placuerit, gratiam petitam erectionis Fontis „ Baptiſmalis concedi poſſe, de conſenſu tamen Ordinarii, & intereſſe haben„ tium „ ut in *lib.16. Decret. pag.*313.

Impugnant Monachi, quod Eccleſia S. Blaſii ſit ſubjecta Eccleſiæ S. Venantii tamquam Matrici. Jus vero miniſtrandi Sacramentum Baptiſmi, adeoque habendi Fontem Baptiſmalem, adſtruunt ex ipſo Parochiali lure.

Epiſcopus confirmat nunquam ante annum 1729. extitiſſe Fontem Baptiſmalem in memorata Eccleſia Parochiali S. Blaſii, & ſubjungit ſe Abbati, a quo ſignificata tunc ei fuit deliberatio de inſtituendo ibidem Fonte Baptiſmali, reſpondiſſe, ut faceret quidquid ei ex Juris præſcripto liceret.

Sed, & in alio vertitur contentio. Etenim ubi etiam permittendum eſſet Monachis habere Fontem Baptiſmalem in d. Eccleſia S. Blaſii, putat nihilominus Capitulum Cathedralis Eccleſiæ S. Venantii conſervandam eſſe prærogativam, qua potiri conſuevit ejus Parochus, ut ſcilicet Sacro profundere poſſit lavacro etiam infantes in Parochia S. Blaſii, aliiſque Parochiis natos, quos ultro Parentes ad eam Eccleſiam S. Venantii detulerint. Et ſane factum antiquæ conſuetudinis revocari nequit in dubium, ſic etiam teſtante Epiſcopo. Quamvis autem regula ſit, quod a proprio ſolum Parocho (excepto neceſſitatis caſu) Sacramentum Baptiſmi debeat cuique miniſtrari; non tamen improbatur legitime præſcripta conſuetudo, per quam alicui Eccleſiæ quæſitum fuerit Jus abluendi piaculari aqua infantes, etiam alteri Parochiali Eccleſiæ ſubjectos, ut docent *Gonzal. ad Regul.8. Cancell. Gloſ.6. n.52. aliique, quos citat Eminentiſſimus Petra tom.4. ad Conſtit.2. Gregor.XI. n.35.*, & de Sacroſancta Baſilica Vaticana judicatum fuit ab hac Sac. Congregatione in *Romana Juris Baptizandi* 15. *Maii* 1700.; in qua propoſito Dubio -- *An Curato S. Petri in Vaticano liceat baptizare commorantes in omnibus aliis Parochiis Vrbis* - Reſcriptum fuit *affirmative*, ut in *lib.50. Decr. pag.*224.

Definiendum itaque erit.

I. *An*

I. *An electio Fontis Baptismalis facta in Ecclesia Parrochiali S. Blasii subsistat.*

II. *An liceat Parocho Ecclesiæ Cathedralis S. Venantii in ea baptizare natos in alienis Parochiis, Fontem baptismalem habentibus; seu potius spectet privative ad unumquemque Parochum habentem Fontem in sua Ecclesia Baptismum conferre propriis Parochianis in casu &c.*

Die Sabbathi 21. Junii 1732.

Sess. 21. cas. de ref. Matr.

EYSTADIEN. MATRIMONII. Jam semel, atque iterum, die scilicet 9. Februarii, & 8. Martii vertentis anni discussa accuratissime fuit quæstio, quæ agitatur de validitate prioris Matrimonii olim in Saxonia initi a Joanne Antonio Baver Catholico, cum Christina Vvermichin hæretica. Sed rationes, quæ in utramque partem occurrebant ob ancipites facti circumstantias adeo suspensum S. Congregationis animum detinuerunt, ut certa controversiæ decisio nondum prodire potuerit.

Datis itaque iterum literis ad Episcopum, plura ei commissa fuerunt ad lumen adhibendum rei, quæ hactenus videbatur subobscura. Primo nimirum ut indagaretur, an, & quomodo Matrimonium illud descriptum fuerit a Ministro acatholico, coram quo fuit contractum. Secundo, ut rursus interrogarentur ii, qui jam ante de conditionibus ad hoc Matrimonium spectantibus testimonium dixere, ut clariora, si posset, haberentur responsa. Tertio, ut de iis, quæ juratus affirmaverat memoratus Ioannes Antonius Baver, rite etiam audiretur Mathias Christophorus ejus Pater. Quarto, ut mitteretur exemplum Decreti, quod instante Christina editum fuisse asserebatur a Magistratu, pro divortio, vel conjugii dissolutione. Quinto denique, ut adhibita Missionariorum opera exquirerentur alia documenta, per quæ robur posset accedere narrationi editæ ab ipso Joanne Antonio Baver, & exploratior fieri veritas circa conditiones, & circumstantias ab eo expositas, de quibus fuse actum fuit in præcedentibus Foliis.

Respondit nuper Episcopus omnem se adhibuisse diligentiam, ut a Ministris acatholicis clarius redderetur instructus de modo, ac de conditionibus initi Matrimonii inter Joannem Antonium, & Christinam; sed irritum fuisse laborem in id impensum: Pervigilant enim, (ut inquit) singulari studio, ne quid prodeat documenti, cujus ope nuptiæ illæ possint de medio tolli, cum ex interposito alteris nuptiis contrahendis impedimento, sperent fore, ut Joannes Antonius cum omnibus liberis ad eorum partes pertrahatur.

Nihil igitur aliud efficere potuit Episcopus, quam ut examini subiiceretur Mathias Christophorus, Pater memorati Joannis Antonii. Ea vero, de quibus interrogatus ille fuit, hæc sunt.

I. An, & quando notitiam acceperit a suo filio Antonio de contracto primo Matrimonio cum Christina Vvermichin.

II. Utrum filius Antonius statim ab initio, de conditione, quod Christinam non aliter duxerit, quam si cum ipso in Patriam suam proficisci, & ibi Catholicam fidem amplecti vellet, mentionem expressam fecerit.

III. Utrum filius Antonius mentionem fecerit, quod in Patria ritu Catholico denuo velit cupulari, & utrum illa promissio oretenus, vel scriptotenus fuerit facta.

IV. Anne ipsemet Matthias Christophorus Baver in Saxoniam profectus sit, & quid ibi in hac Causa perceperit.

V. Utrum Christina appositam, ut præfertur, conditionem acceptaverit, & confessa sit.

VI. Utrum Constitutus cum præfata Christina ipsemet locutus fuerit, & ratione adjectæ conditionis illam interrogaverit.

VII. Quare Christina non adimpleverit istham conditionem.

VIII.

VIII. Utrum depone nti Matthiæ Chriſtophoro Baver notum ſit, quod Antonius filius, durante cum Chriſtina cohabitatione, numquam ceſſerit a conditione ſuperius memorata.

X. Anne Deponens hæc omnia, etiam a Civibus Zeillenrodanis, utpote teſtibus, in priori atteſtato Romam tranſmiſſo, audierit, & perceperit.

Quæ vero juratus reſpondit Mathias Chriſtophorus, his verbis concepta ſunt.

Ad I. Se nullam antea habuiſſe de illo notitiam, alias enim ſe oppoſuiſſet, vel ſaltem contra illud proteſtatus fuiſſet, prout filius Antonius pariter proteſtatus eſt.

Ad II. Poſtquam filius Antonius jam ad copulationem coactus fuit, tum demum a filio notitiam ſe habuiſſe, qua habita, ſe abſque induciis in Saxoniam contuliſſe, ubi Antonius filius, æque ac Chriſtina Vvermichin, libere edixerunt, ſe ſibi invicem promiſiſſe, quod ambo velint in Pleinfeldam reverti, & Chriſtina inibi fidem Catholicam amplecti; huic reſponſo ſe tunc acquieviſſe, ſed Chriſtinam neutiquam promiſſis ſuis ſtetiſſe, immo potius conatam fuiſſe, ut filium ſuum Antonium ad Lutheranam ſectam traduceret; hinc etiam impediviſſe reditum in Patriam Catholicam.

Ad III. Quod hoc ipſum tam filius Antonius, quam Chriſtina Vvermichin oretenus, & ſtipulata manu promiſerint, & niſi promiſiſſent, quod non diſceſſiſſet ex Saxonia, immo, & filium ſuum in Patriam ſecum reduxiſſet.

Ad IV. Ex profeſſo in Saxoniam ad filium ſuum ſe contuliſſe, & ſupramemoratam conditionem adjectam fuiſſe, ex ore filii, & Chriſtinæ Vvermichin comperiſſe.

Ad V. Iſthanc conditionem a Chriſtina ſtipulata manu acceptatam, & confeſſatam fuiſſe, prout ex ſuperioribus reſponſio penitus patet.

Ad VI. Omnino ſe cum Chriſtina de hac conditione collocatum fuiſſe, quæ reſpondit, quod cum Antonio filio ſuo velit Pleinfeldam commigrare, ibidem Domicilium figere, & fidem Catholicam amplecti.

Ad VII. Quia perverſo, & iniquo verſus Antonium filium portabatur affectu, non dubitans, quin ſecuta ſemel copulatione, ipſum pervertere poſſet, quo vellet, ad laborante præcipue Præcone Lutherano.

Ad VIII. Paſtorem acatholicum in Zeillenroda, crebas ideo inſtantias feciſſe, eumque in finem, filio Antonio librum hæreticum ad ædes miſſiſſe, quem tamen ille quanto citius remiſit, cum addito, ſe in Religione Catholica permanſurum ſub ſpe ſervandorum a Chriſtina promiſſorum.

Ad IX. A prælibatis Civibus Zeillenrodanis ſe non ſolum oretenus percepiſſe, quod conditio iterum facta, fuerit expreſſe apoſita, verum etiam ſe præſentem fuiſſe, quando nunc dicti Cives Zellenrodani manum, & ſigillum apposuerunt.

Concludit tandem Epiſcopus, quod niſi beneficio Apoſtolicæ diſpenſationis liceat Joanni Antonio nubere Annæ Conſobrinæ ſuæ, ex qua jam quinque Filios ſuſcepit, proclamatum videri poteſt de ſeptem animarum ſalute, cum vehementer timendum ſit, ne Familia tota a Catholica Religione deſciſcat.

Conjunctis igitur iis, quæ ſupra ſuerunt expoſita, cum cæteris documentis, quæ aliàs relata fuere, id potiſſimum videtur inveſtigandum, an ſatis dici poſſit conſtare, tum ex jurata confeſſione ipſius Joannis Antonii Baver, tum ex priori trium Saxonum, ac ex noviſſima Matthiæ Chriſtophori teſtificatione, tum denique ex cæteris argumentis, & adminiculis, quod primum matrimonium contractum fuerit cum expreſſa conditione diſſolubilitatis in eventum, quo Chriſtina comitari noluiſſet Virum in Patriam ſuam Catholicam reverſurum, eamdemque Orthodoxam Religionem amplecti; ita quidem ut conditioni huic affixus fuerit utriuſque contrahentis, vel ſaltem Viri conſenſus, proindeque eadem conditio, utpote naturæ Matrimonii repugnans, illud omnino vitiaverit, irritumque effecerit. Dubium aliàs propoſitum, & modo decidendum, eſt hoc.

An conſtet de nullitate prioris Matrimonii in caſu &c.

Affirmative in caſu de quo agitur.

VII-

VILNEN. SEU LUCEORIEN. MATRIMONII, ET PROFESSIONIS. Series rerum, quæ ad hanc gravem Cauſam pertinent, expoſita jam fuit in Folio Congregationis habitæ die 9. Februarii currentis anni, quod Eminentiæ VV. non gravabuntur reſumere. Tunc vero nulla prodiit deciſio, quia Antonius Radeki, & Heva Zakororuſcka eam differri poſtularunt, ut commodius validitatem Matrimonii inter eos contracti, & nullitatem Profeſſionis Religioſæ ab eadem Heva deinde emiſſæ demonſtrarent. Sed cum propoſita iterum fuiſſet Cauſa die 8., & die 22. Martii, Monaſterium Slonimenſe, in quo Heva ſolemnem Religioſorum votorum formulam concepit, & a quo hujus actus validitas propugnatur, ſimilem petiit dilationem, ut ad ea, quæ ab Antonio, & Heva in medium proferebantur, reſpondere, reique geſtæ veritatem accuratius poſſet enucleare. *Seſſ. 24. ca 1. de Ref. Matr. & c. 19 ſeſſ. 25 de reg.*

Hodie itaque tandem definiendum erit.

I. *An ſit locus aperitioni oris*. Et quatenus affirmative.

II. *An conſtet de nullitate Matrimonii*.

III. *An conſtet de nullitate Profeſſionis*.

IV. *An, & quomodo ſit providendum in caſu &c.*

Nihil de aperitione Oris, & ad mentem.

MURANA VISITATIONIS. In Eccleſia Cœnobii Fratrum Minorum Conventualium Oppidi S. Felicis binæ ſunt Aræ, altera dedicata Sanctiſſimo Roſario, altera S. Franciſco Aſſiſienſi. In iis fuerunt olim inſtituta duo Laicorum Sodalitia, quibus etiam imminet onus Altaria ipſa eorumque ornamenta conſervandi, & reparandi. Utrumque Altare ſemper ante hac conſuevit ab Epiſcopis viſitari, editis quoque opportunis Decretis, tam circa proventuum adminiſtrationem, quam circa ipſorum Altarium reſtaurationem, atque ornatum, ut probant allata documenta ab anno 1679. ad 1730. *Seſſ. 22. c. 8. de Ref.*

At quamvis Epiſcopus die 17 Junii ſuperioris anni per Vicarium Foraneum ſignificaſſet Rectori Cœnobii, quem vocant *Guardianum*, ſe mox acceſſurum viſitandi cauſa utrumque illud Altare, nihilominus, adventante ad Eccleſiam Epiſcopo, reſtitit Guardianus, clauſis Eccleſiæ foribus, quas nec etiam pluries monitus aperire voluit. Itaque Epiſcopus ſtatim, ut illatam Dignitati, & auctoritati ſuæ injuriam vindicaret, ſuamque tueretur poſſeſſionem, P. Guardianum excommunicatione pertulit, & publicas denunciationes, quas cedulones nuncupant, proponi juſſit.

Quamobrem tum de cenſuris ipſis, quas non ſubſtineri contendit P. Guardianus, tum etiam de poteſtate viſitandi memorata Altaria, deliberandum hodie eſt.

Quantum vero attinet ad primum, putat Epiſcopus, ſibi jam exiſtenti in poſſeſſione viſitandi Aras illas licuiſſe, judiciario ordine non ſervato, nec mentione præmiſſa, P. Guardianum anathemate mulctare, juxta *Text. in c. p Cum ex Officiis, de præſcript., cap. Cum nuper de Cenſib., & cap. Dilecto* §. *Et quidem, de ſent. excomm; in 6.*, ut luculenter probat *Fagnan. in Cap. Procurationes a num 27. ad plures ſeqq. de Cenſib.*

Plura ad excuſandum factum adducit Guardianus. Sed illud potiſſimum, eo animo fuiſſe Epiſcopum, ut non ſolum Altaria, ſed etiam Eccleſiam viſitaret.

De jure autem, & modo viſitandi Sodalitia, eorumque Cappellas in Eccleſiis Religioſorum exiſtentes, plures ab hac Sac. Congregatione prodierunt reſolutiones, ac præſertim in Nucerina Paganorum 23. Junii 1629. his verbis *S. Congregatio, inhærendo declarationibus aliàs factis, cenſuit, Confraternitates Laicorum, in Eccleſiis Regularium exemptorum inſtitutas, ſubeſſe jurisdictioni, & viſitationi Epiſcopi, illaſque ab eo viſitari poſſe, necnon illarum Cappellas in eiſdem Eccleſiis Regularium exiſtentes, in his tamen, quæ Confraternitatum adminiſtrationem reſpiciunt, & ſi Confraternitatibus incumbit onus manutenendi Altare, & illius cultum, Epiſcopum poſſe viſitare circa ea, quæ reſpiciunt ipſam manutentionem, cultum, & ornamenta Altaris, ſeu*

Cappellæ , onera Missarum , atque Divinorum Officiorum ibidem celebrandorum , & circa ea omnia , quæ ad obligationem eorumdem Confratrum relationem habent , ut in *lib.*14. *Decret. pag.*115. Quam quidem Decreti normam secuta fuit Sac. Congregatio etiam in *Urbanien. Visitationis Cappellæ* 23. *Septembris* 1690. *lib.*40. *Decret. pag.*657. , *& in Firmana Jurisdictionis* 4. *Augusti* 1714. *ad* 1. *Dubium , ut in lib.*14. *Decret. pag.*276. , *& pag.*303. , *& in Spoletana Juris Visitandi* 30. *Septembris* 1730. ut in *lib.*80. *Decret. pag.*290. , *& in Ravennaten. Visitationis* 7. *April.* 1731. ut in *lib.*81. *Decret. pag.*144.

Opponit Guardianus quoad Altare S. Francisci , jam inde ab anno 1725. sublatam de medio fuisse Confraterni tatem , quæ ibi fuerat instituta , adeoque etiam cessasse causam visitationis ab Episcopo peragendæ .

Porro in visitatione , quam hodiernus ipse Episcopus obivit anno 1725 hæc legitur annotatio - *In questo Altare* (scilicet S. Francisci) *vi era la Confraternita sotto il titolo di S. Francesco , oggi però non vi è* -- Sed tamen singulis quinque sequentibus annis Episcopus iterum visitavit utrumque Altare , & quicquid facto opus erat præscripsit (nulla quidem habita mentione Confraternitatis ,) ac tandem anno 1730. ambo eadem Altaria interdicto subjecit , usque dum satisfactum fuisset Decretis antea editis de illorum restauratione .

Definiendum igitur erit .

I. *An censuræ subsistineantur .*

II. *An Episcopus visitare possit Altaria Sanctissimi Rosarii, & S. Francisci existentia in Ecclesia PP. Minorum Conventualium Oppidi S. Felicis in casu &c.*

Ad primam Affirmative . Ad secundum Affirmative , ad formam resolutionis in Nucerina Paganorum ; & amplius .

*Sess.*24. *c.*1. *de ref. Matr.*

REGIEN. SPONSALIUM . Anno 1730. Joannes Azonus in Episcopali Curia exposuit , Dominicam Majam , post inita cum eodem Joanne Sponsalia, stare promissis nolle . Mulier vero in judicium vocata , riteque audita (ut refert in suis literis Episcopus affirmavit , se quidem coram Testibus fidem dedisse Joanni de nuptiis cum eo contrahendis , sed vi metuque adactam ; ideoque semel , atque iterum declaravit nullo pacto se homini illi nubere velle . Itaque Vicarius Generalis per Decretum pronuntiavit , sponsalia ob eam causam irrita esse , & licere Mulieri alium , quem mallet , Virum sibi adjungere .

Ab hoc Decreto provocavit Joannes , & coram hac Sac. Congregatione plura protulit documenta ad demonstrandam libertatem consensus , quo Mulier sponsalia contraxit . Jam vero sub initium currentis anni Episcopus præfinivit Dominicæ spatium quadraginta dierum ad jura sua deducenda in eadem Sac. Congregatione . Sed nihil hactenus deductum ejus nomine fuit ; Quin etiam subjungit Episcopus eam in tantis rei domesticæ difficultatibus jacere , ut sumptibus litis impar omnino sit .

Postulat nihilominus Joannes declarari .

An constet de Sponsalibus , itaut Sponsi sint cogendi Juris remediis ad contrahendum Matrimonium in casu &c.

Dilata , & coadjuventur probationes juxta instructionem .

Tres , quæ mox describentur Causæ , descriptæ quoque fuerant in Folio Congregationis habitæ die 24. Maii proxime præteriti . Sed eas proponendi locum non reliquit aliarum Causarum discussio . Placeat itaque Eminentiis VV. resumpto postremo Folio , nunc ad earum examen aggredi , ut quidquid justitiæ ratio in iis postulaverit , decernatur .

COMPSA-

COMPSANA SPOLII. Sess.21. c.1. de ref.
An sit standum, vel recedendum a Decisis die 6. Julii 1726. in casu &c.

Iterum proponatur.

CAVEN. TRANSACTIONIS. Sess.22. Decret. de obser. & evit. in celebr. Miss.
An Concordia, de qua agitur, sit approbanda.

Negative, & amplius.

FABRIANEN. FONTIS BAPTISMALIS, ET JURIS BAPTIZANDI. Sess.24. c.13. de ref.
I. *An erectio Fontis Baptismalis, facta in Ecclesia Parochiali S. Blasii substineatur.*
II. *An liceat Parocho Ecclesiæ Cathedralis S. Venantii in ea baptizare natos in alienis Parochiis, etiam Fontem baptismalem habentibus; seu potius spectet privative ad unumquemque Parochum, habentem Fontem in sua Ecclesia, Baptismum conferre propriis Parochianis in casu &c.*

Ad primum, Negative. Ad secundum servetur solitum; & amplius in omnibus.

PERUSINA ORDINATIONIS. Nicolaus Ligi ex Augustiniana Familia, postquam subierat examen pro Clericali Tonsura, & quatuor Minoribus Ordinibus suscipiendis, in generali Ordinatione, quam Mense Decembri superioris anni habuit Episcopus, Tonsura fuit initiatus. Deinde vero cum Minister nominatim evocasset singulos, qui ad Ostiariatum erant promovendi, Antonius Nicolaus se inter eos appellari non audiens, errasse Ministrum credidit, & ob hanc opinionem accessit cum aliis ad Episcopum, atque Ostiariatus Ordinem suscepit. Id autem huuc in modum accidisse nonnisi post absolutam functionem patefactum est, & re ad Episcopum statim delata, respondit se eo fuisse animo, ut nonnisi, primam Tonsuram illi conferret. Itaque cum deinde memoratus Religiosus in Cœnobio Spoletano a Superioribus collocatus fuisset, renuit Episcopus eum ad alios Ordines evehere, nisi prius hujus Sac. Congregationis sententia fuisset explorata. Sess.23. c.7 de ref.

Episcopus Perusinus, Sac. Congregationem instructam reddere jussus, narrat se ante Ordinationem palam edixisse sub excommunicationis pœna, ne quis non descriptus, examinatus, approbatus, & nominatus, auderet ad suscipiendos Ordines accedere. Subjungit quoque sibi, antequam ad illam functionem aggrederetur, sixum constitutumque fuisse, ut vel singulos tantum Ordines, vel Clericalem dumtaxat Tonsuram singulis conferret. Existimat nihilominus, Fr Antonium Nicolaum valide Ostiariatum suscepisse; nam quamvis, si animadvertisset eum fuisse tunc initiatum prima Tonsura, ab Ostiariatu ei conferendo abstinuisset, hoc tamen non comperto, habuit re ipsa deliberatam voluntatem conferendi Ostiariatum homini coram se adstanti.

Plures quidem Doctores existimant, quod si Episcopus ante ordinationem fuerit protestatus se non habere intentionem conferendi Ordines iis, qui se furtim intruserint Ordinationi, irrita sit Ordinatio ejus, qui sic deinde se intulerit, cum ex defectu intentionis Ministri Characterem non recipiat Ordinatus, ut tradunt *Navarr. consil.1. de eo, qui furtive; Barbos. in cap.1. eod. tit. num.1. in fine, Pirhing. ibidem num.5. versic. Notandum, Smalzgrub. ibidem n.3. Rebuff. Prax. Benef. Tit. de Cleric. ad Ord. male promot. Glos.4. n.19.*

At in casu proposito observandum est, non fuisse præmissam hujusmodi protestationem de defectu intentionis, sed solum comminationem excommunicationis, ideo-

ideoque de valore ordinationis dubitandum non videretur, ut deducitur ex *Cap Veniens. eodem Tit. de eo, qui furt. Ord.*, ubi Alexander III. haud quaquam. jubet furtive Ordinatum iterum ordinari, sed postquam sublata fuerit censura, quam contraxit, suscepti Ordinis functiones exercere permittitur: Id quod argumento est Ordinem vere fuisse susceptum, ut notat *Abbas ibidem num.1., Smalzgrub. in Decretal. dict. lib.5. Tit.30. n.2., Pirhing. ibidem num.2., Emin. Petra Tom.5. ad Constit.7. Pii II. n:2.*

Quinimo, etiamsi Episcopus edixisset se nolle Ordines conferre non examinatis, non approbatis, aut non vocatis, multorum sententia est Ordinem nihilominus valide esse collatum, quia scilicet generali intentioni de non ordinandis furtim accedentibus prævalet subsequens particularis intentio conferendi Ordinem tali homini, qui sibi præsens sit, eumque re ipsa suscipiat, ut docent *Gonzal. in Cap. Innotuit. de eo, qui furtive. Smalzgrub. loc. cit. num.2., Thesaur. de pœn. Eccles. par.2. §. Ordines Cap.7. nu.2., Card. de Lugo de Sacram. disput 8. n.119., Bonaccin. de Sacram. disput.2. quæst.2. punct.4. n.6., Layman. lib.5. Tract.1. cap.4. nu.6., Henriq lib.2. Cap.8. n.5. & Marchin. de Sacram. Ord. Tract.1. par.2. Cap.11. n.17.*

Sed admonent alii, explorandum, si fieri valeat, esse ab ipso Episcopo, quanam mente fuerit, dum Ordines contulit, ut videre est apud *Card. de Lugo dict. disput.8. nu.119. circa fin., Suarez de Sacramen. disput.13. sect.3. art. ultim Emin. Petra ad dictam Constitut.7. Pii II. num.4.* Episcopus vero Perusinus in. casu, de quo agitur, quanam fuerit voluntate, & quænam sit ejus sententia, jam supra expositum est.

Denique, ubi relinquatur locus dubitandi de valore ordinationis, iterandam sub conditione eam esse, docent *Fagnan. in Cap. Cum venisset n.98. de Sacr. Unct. & Cap. Tuæ Literæ n.9. & seqq. de Cleric. per Salt. promot., Card. de Lugo loco cit. num.119. in fin., Pignatell. consult.140. n.6. Tom.4. Thesaur. de pœn: Eccles. dict.§. Ordines Cap.7. nu.2.*

Aliàs non semel de simili controversia actum fuit in Sac. Congregatione. In *Portalegren. Ordinationis* agebatur de Ordinato cum falsis Dimissoriis. Quamvis autem præmissa fuisset nomine Episcopi generalis protestatio excludens intentionem conferendi Ordines iis, qui Conciliaribus requisitis essent destituti, tamen quia ipse Episcopus per suas literas significavit se in ipso Ordinationis actu habuisse eam intentionem, quam Ecclesia postulat, quæque convenit Episcopo in hujusmodi functione, Sac. Congregatio die 5. Aprilis 1704. rescripsit - *Validam esse Ordinationem*, ut in *lib.54. Decret. pag.122.* Et hanc resolutionem commemorant etiam *Monacell. Formul. Legal. par.2. Tit.13. nu.42. Emin. Petra loco cit. n.5.*

In *Aprutina Ordinum* proposita die 11. Januarii 1710. species hæc erat. Joseph Baldus Episcopum exoraverat, ut ei conferret Tonsuram, & duos minores Ordines; sed rescriptum obtinuerat pro Tonsura tantum, pro qua itidem sola examen subierat. At nihilominus in generali Ordinatione post susceptam Tonsuram cum cæteris Clericis se intrudens, licet minime vocatus, initiatus quoque fuit binis minoribus Ordinibus, sed deinde Literas testimoniales obtinuit solum de susceptа Clericali Tonsura. Interrogatus per literas, Sac. Congregationis fuit Episcopus, an in ipso Functionis exercitio intentionem habuerit excludendi non examinatos ad Ordines, vel peculiariter arcendi ab iis dictum Josephum Baldum, & an præmiserit protestationem ullam, vel comminationem excommunicationis adversus furtive accedentes ad Ordines: Respondit Episcopus se in actu Ordinationis semper habuisse intentionem saltem virtualem excludendi non examinatos pro Ordinibus, necnon consuevisse ante quamcunque Ordinationem comminari pœnam anathematis. Itaque propositis his tribus Dubiis.

I. *An stante supradicta Ordinatione, idem Clericus ullum canonicum impedimentum contraxerit, quod ab Episcopo dispensari non possit?* Et quatenus Affirmative.

II. *An saltem eidem indulgenda sit relaxatio a Sac. Congregatione.*

III. *An*

III. *An ſupradicti Ordines minores, modo, quo ſupra, ſuſcepti, ſint reiterandi in caſu &c.*

Reſcriptum ita fuit -- *Quoad I. & II. Epiſcopo, ut impoſita Oratori aliqua ſalutari pœnitentia, cum eo pro ſuo arbitrio, & conſcientia diſpenſet. Ad III. affirmative ſub conditione in caſu, de quo agitur*, ut in *lib.60. Decret. pag.3.*

Quantum attinet ad pœnas quas incurrunt furtim ordinati, juxta aliquorum ſententiam contrahunt ſuſpenſionem ab exercitio Ordinum ſic ſuſceptorum, ut deducitur *ex Cap. Innotuit, De eo, qui furt. Ordin. ſuſcept.*, & tradunt *Gonzal. ibidem verb. Non debent, & in commentar. poſt med. Pirhing. n.2., Smalzgruber. n.6. Abbas in Cap. Veniens. n.1. eod., tit., Barboſ. de Jur. Eccleſ. univ. lib.1. cap.33. n.171.*

Verum præter ea irregularitatem contrahi, quando Epiſcopus ſub excommunicationis pœna antea prohibuerat, ne quis furtim ad Ordines ſuſcipiendos accederet, colligitur ex *Cap. Veniens eod. tit.* & tradunt *Suar. de Cenſur. diſput.43. ſect.3. n.5. Majol. de Irregul. lib.4. cap.8. Vgolin. eod. tract. cap.39. n.2. Bonacin. T.1. de Irregul. Diſp.7. qu.3. punct.4. n.6.* Sed cum in tali caſu irregularitas videatur eſſe effectus excommunicationis, (nam quiſquis Cenſuræ vinculo irretitus Ordines ſuſcipit, irregularis efficitur) hinc inferri poteſt, irregularitatem tunc ſolum contrahi, ubi præceſſerat interminatio excommunicationis ipſo Jure ſubeundæ; non per modum latæ Sententiæ, ut animadvertunt *Abb. in d. Cap. Veniens n.2. & 4. Theſaur. de pœn. Eccl. par.2. §. Ordines cap.7. n.1. Hallier. de Sac. Ordin. ſect.2. n.8. pag.147.*

Quamvis autem aliqui Epiſcopi ſoleant comminari furtive accipientibus excommunicationem, tamquam ipſo facto ſubeundam, ut notat *Monacell. in Formul. par.2. Tit.13. Formul.3. n.1.* Epiſcopus tamen Peruſinus in caſu, de quo ſermo eſt, præmiſit hujuſmodi comminationem in ſenſu Sententiæ non latæ, ſed ferendæ, ut hoc modo concepta etiam habetur in Pontificali reformato a Clemente VIII. *par.1. Tit. de Ordin. conf.*

Cæterum Religioſus Orator exponit ſe non fraude, nec dolo obrepſiſſe ad Ordinem Oſtiariatus, ſed bona fide, cum pro eo etiam fuiſſet antea examinatus ideoque errori, & negligentiæ Miniſtri tribuendum putaſſet, quod accerſitus cum ceteris non fuerit. Secluſa autem culpa, & fraude ceſſare quoque pœnam furtivæ Ordinationis docent *Pirhing. d. lib.5. Tit.30. n.4. Smalzgrub. ibid. nu. 10. Suar. de Cenſ. Diſp.31. ſect.1. n.59., & ſeq.*

Erit igitur ab Eminentiis VV. decernendum.

I. *An Fr. Antonius Nicolaus Ligi valide ſuſceperit Ordinem Oſtiariatus.*

II. *An ordinatio ſit iteranda ſub conditione.*

III. *An, & in quam pœnam d. Fr. Antonius Nicolaus inciderit, ut indigeat abſolutione, vel diſpenſatione.* Et quatenus affirmative.

IV. *An ſit concedenda in caſu &c.*

GERUNDEN. VESTIARII. Legata, quæ ex pia Teſtatorum lege deſtinata fuerant comparandis veſtibus in Egenorum opem non potuiſſe a Capitulo Gerundenſi converti in reparationem Templi Cathedralis definitum jam fuit ab hac Sac. Congregatione die 25. Septembris 1700., & 3. Martii 1703., qua etiam die decretum fuit. *Reintegrationem Veſtiarii faciendam eſſe ex fructibus hæreditatis Pejoan; & in ſubſidium teneri Capitulum infra terminum viginti annorum, diſtributa rata quolibet anno.* *Seſſ. 21. c.6. de ref.*

Cum vero Capitulum ab univerſo hoc onere ſe abſolvi impetraſſet a Sa. Me Benedicto XIII.; eadem Sac. Congregatio die 7. Julii 1731. propoſitis tribus hiſce Dubiis, videlicet.

I. *An intret arbitrium pro aperitione oris.*

II. *An Chirographum, de quo agitur, ſubſtineatur.* Et quatenus negative.

III. *An reſolutionis Sac. Congregationis editæ ſub diebus 25. Septembris 1700., & 3. Martii 1703., ſint exequendæ.*

Reſcripſit Ad I. *Affirmative* -- Ad II. *Negative* -- Ad III. *Affirmative, juxta mo-*

modum, nempe quod Episcopus deputet Administratores extra Capitulum, qui bona administrent, & Vestiarium adimpleant, & de administratione, & adimplemento quotannis rationem reddant Episcopo; qui etiam de executione certioret Sacram Congregationem; & ad mentem, scilicet, ut bonificentur Capitulo scuta mille in redditione rationis.

Die 28. Julii 1731. postulavit Capitulum sibi impertiri facultatem iterum discutiendi easdem quæstiones. Sed Sacra Congregatio, priusquam quicquam hac de re decerneret, dandas censuit alias Literas ad Episcopos Gerunden, & Vicen., ut ambo eamdem Sac. Congregationem redderent instructam, Primo, an, & quantum pecuniæ re ipsa Capitulum Gerunden. ex redditibus Vestiarii deposuerit, antequam impetraret Chirographum Sa. Me. Benedicti XIII. Secundo, an, & quantum pecuniæ existeret in hujusmodi depositio sub ipsum tempus impetrati Chirographi. Tertio, an, & quantum pecuniæ a Capitulo fuerit impensum in reparandam faciem Ecclesiæ per illud temporis spatium, quod effluxit inter impetrationem memorati Chirographi, & diem intentatæ litis pro ejus abrogatione.

Die 9. Februarii proxime præteriti rursus Capitulum petiit novam audientiam circa Resolutionem editam die 7. Julii 1731. fuitque rescriptum *Audiatur Capitulum dumtaxat quoad reintegrationem Vestiarii, & restitutionem fructuum perceptorum. Administrationem vero in posterum esse ab Episcopo committendam Capitulo Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Felicis, servata norma præscripta in Decreto die 7. Julii* 1731.

Ut vero minus grave Capitulo sit redintegrare Vestiarium Pauperum, & Benedictus Vadella, olim Archidiaconus Gerunden. strenuusque ejusdem pii operis defensor, modo proponit mandari posse, ut Capitulum quotannis in eam causam eroget terna librarum Barchinonensium millia, usque dum satisfactum sit restitutioni totius pecuniæ Vestiario debitæ: Inquit enim, sex supra triginta esse Canonicos, & ab unoquoque eorum percipi solere ex Mensa Capitulari annuas libras Barchinonenses saltem sexcentas; proindeque commode posse detrahi ex hac proventuum quantitate, singulis obventura, libras 83. ad conflandam summam librarum ter mille.

Postremo quid Episcopus Gerunden. responderit ad quæsita superius relata, patebit ex ejus literis, quarum exemplum subiicietur oculis Eminentiarum Vestrarum. Episcopus autem Vicensis rescripsit, nihil sibi de iis compertum esse.

Deliberandum itaque proponitur.

An quoad reintegrationem legati Vestiarii, & restitutionem illius fructuum sit standum, vel recedendum a decisis sub diebus 25. Septembris 1700.; *& 3. Martii* 1703., *seu potius sit aliter providendum, & quomodo in casu &c.*

Die Sabbathi 19. Julii 1732.

Resumpto Folio Congregationis habitæ die 21. Junii proxime præteriti, dignentur Eminentiæ VV. binas, quæ in eo descriptæ fuerant, Causas definire.

Sess. 23. c. 7. de ref.

PERUSINA ORDINATIONIS.

I. *An Fr. Antonius Nicolaus Ligi valide susceperit Ordinem Ostiariatus.*

II. *An Ordinatio sit iteranda sub conditione.*

III. *An, & in quam pœnam d. Fr. Antonius Nicolaus inciderit, itaut indigeat absolutione, vel dispensatione.* Et quatenus Affirmative.

IV. *An sit concedenda in casu &c.*

Ad primum, Affirmative. Ad secundum, Negative. Ad tertium pro absolutione, & dispensatione ad Cauthelam. Ad quartum. provisum in superiori-

GE-

GERUNDEN. VESTIARII.

sess.22. ca.6. de Ref.

An quoad reintegrationem legati Vestiarii, & restitutionem illius fructuum sit standum, vel recedendum a Decisis sub diebus 25. Septembris 1700. & 3. Martii 1703.; seu potius sit aliter providendum, & quomodo.

In decisis, juxta modum.

Sess.7.c.2. & sess.23.cap.1. de Ref.

AQUILANA. Cum in quæstionem veniisset, num Archipresbyter Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Pauli de Barete residere debeat in eadem Ecclesia, quæ intra Civitatem sita est; an vero potius in alia suburbana, & annexa Ecclesia ejusdem tituli, jam pluries, videlicet die 2. Junii, & 7. Julii 1731. 26. Januarii, & 5. Aprilis vertentis anni discussa fuerunt duo hæc Dubia.

I. *An Archipresbyter Ecclesiæ Collegiatæ, & Parochialis S. Pauli Baretis intra Civitatem teneatur residere in dicta Ecclesia; sive potius in Ecclesia Parochiali Sancti Pauli extra Civitatem, juxta Decretum anni 1697.* Et quatenus Affirmative ad secundam partem.

II. *An eidem Archipresbytero competant distributiones quotidianæ perinde ac si interesset Divinis Officiis in dicta Ecclesia Collegiata intra Civitatem.*

Sed cum suffragiorum discrepantia in prioribus Causæ propositionibus moram injecisset decisioni in postrema tandem rescriptum fuit -- Ad *primum*, *Affirmative ad primam partem*, & *Negative ad secundam*.

Huic resolutioni minime acquiescentes Archipresbyter, & Parochiani, qui suburbanæ Ecclesiæ subsunt, & ægre ferunt Parochum a se abstrahi, modo eam revocari ac novi examinis trutinam flagitant.

porro Canonicæ Disciplinæ instituta postulare videntur, quod Archipresbyter potius resideat, suosque officio consentaneas functiones obeat in Ecclesia Collegiata, quæ intra Civitatem existit, quam in suburbana Ecclesia, cum illa dignior sit, atque præstantior. Rescripsit enim Innocentius III. *in Cap. Extirpandæ* §. *Qui vero de Præbend.* his verbis. *Qui Parochialem habet Ecclesiam, non per Vicarium, sed per se ipsum illi deserviat, in ordine, quem ipsius Ecclesiæ cura requirit: nisi forte dignitati vel præbendæ Parochialis Ecclesiæ sit annexa, in quo casu concedimus, ut qui talem habet Præbendam, vel Dignitatem, cum oporteat eum in majori Ecclesia deservire, in ipsa Parochiali Ecclesia idoneum, & perpetuum habeat Vicarium canonice institutum, qui (ut prædictum est) congruentem habeat de ipsius Ecclesiæ proventibus portionem.*

Quamvis autem in hypothesi hujus Textus agi videatur de Ecclesia Parochiali subjective, & accessorie unita Præbendæ alterius Ecclesiæ, cujus proinde membrum fuerat effecta, ut etiam explicat *Imol. ibidem n.8. & 9. Ancharan. n.6. Butr. n.5. Alb. nu.5. Fagnan. n.32.* Quæ quidem conditio non congruit suburbanæ Ecclesiæ S. Pauli de Barete, quæ non est subjective, & accessorie unita Archipresbyteratui Collegiatæ Ecclesiæ intra Civitatem existentis. Nihilominus alia urget ratio postulans Archipresbyteri residentiam in Ecclesia Collegiata, scilicet quia hæc non solum est major ac dignior ob hujusmodi Collegialitatem, sed ipsa quoque est Parochialis; proindeque cum lex residendi apud Ecclesiam suburbanam ex uno tantum titulo Parochialis muneris dimanet, ad habendam tamen sedem in alia Ecclesia, quæ intra Civitatem est, Rector gemino obstringitur vinculo, hoc est tamquam Parochus, & tamquam caput Collegii Divina Officia quotidie obeuntis in Choro. Ergo cum ambæ Ecclesiæ, de quibus sermo est, sint Parochiales, & ratione hujus tituli sint pares, ac parem residendi necessitatem imponant; prævalet tamen, ac potior est illa, quæ intra Civitatem existit, quia Collegialitatis honore aucta, & Dignitate Archipresbyteratus insignita, & servitium in Choro obeundum exigens. Quamobrem in hac esse potius residendum, quam in altera, deducitur tum ex Rescripto, quod ab hac S. Congregatione prodiit anno 1580. ut in *lib 2. Decret pag.* 170. &

170. *& seqq.* Tum etiam ex decisione similis controversiæ alisà edita in Causa Abulen. cujus meminit *Fagnan. in d. Cap. Extirpandæ n* 31. *de Præben.*

At Communitas Castri Baretis respondet, præcipuam decidendi rationem sumendam esse a majori necessitate, & utilitate animarum, quæ Pastoris curæ commissæ sunt. Si enim Archipresbyter resideat in Ecclesia existente intra Civitatem, perexiguam administrabit Parochiam; fungetur quippe Officio Parochi in sex, & viginti personas adscriptas servitio ejusdem Ecclesiæ, itemque in alios fortasse triginta laicos, qui Parochiali Jure eidem Ecclesiæ subjecti sunt. At vero suburbana Parochia late patet; octo centinet Villas non mediocri disjunctas intervallo, & quadraginta supra mille capita complectitur. Plane igitur sequitur Pastoris præsentiam, vigilantiam longe magis necessariam, ac fructuosam fore in suburbana Ecclesia, quam in altera Urbana.

Cæterum illud est animadvertendum, quod in Ecclesia Parochiali suburbana jam est constitutus Vicarius perpetuus, qui nunc auxiliariam operam præstat Archipresbytero; ac præterea intra fines ejusdem suburbanæ Parochiæ residet apud Ecclesiam S. Vito dedicatam Cappellanus adjutor Parochi in Sacramentis administrandis.

His itaque iterum perpensis, deliberandum erit.

I. *An sit standum, vel recedendum a decisis die* 5. *Aprilis proxime præteriti* Et quatenus recedendum.

II. *An Archipresbytero competant distributiones quotidianæ, perinde ac si interesset Divinis Officiis in Ecclesia Collegiata in casu &c.*

In decisis; & amplius.

Sess. 22. ca. 7. de ref.

IMOLEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Petrus de Tedeschis ex Oppido *Massa Lombarda* in Testamento, quod fecit ann 1647., jussit vendi Domum, quam ibi possidebat, & pretium erogari in emptionem annui census, atque ex annuis proventibus capitales fundos multiplicari. Si vero extrui contigisset in eodem Oppido Monasterium Sacrarum Virginum, omnem congestam pecuniam in id impendi voluit.

Fundationi Monasterii nunquam hactenus admotæ fuerunt manus. Itaque precibus eorum, qui Ecclesiastico Seminario Imolensi præsunt, benigne annuens Sanctissimus D. Noster superiore anno per Literas Apostolicas Eminentiss. Episcopo directas, census ex eo legato provenientes, & summam scutorum fere 7000. conflantes addixit Seminario, ut ejus ædes perfici possent; ea tamen lege, ut inter ejusdem Seminarii Alumnos cooaptandi semper essent duo adolescentes ex memorato Oppido oriundi, itemque adjecta in eisdem Literis clausula -- *Veris existentibus narratis, & citatis Universitate, & hominibus Terræ Massæ.*

Huic commutationi voluntatis Petri de Tedeschis humiliter reclamavit Communitas Oppidi apud Sanctitatem suam, quæ ad hanc Sac. Congregationem preces rejecit.

Apostolici Indulti subreptionem adstrui Communitas, potissimum ex quo expositum Summo Pontifici fuerit ædificationem, & fundationem Monasterii ob ingentem vim pecuniæ ad id necessariæ sperari non posse. A Veritate autem alienum hoc esse demonstrare nititur, recensendo alia subsidia eidem fundationi destinata. Etenim Cæsar Bergamini nus anno 1630. legavit in eamdem causam scuta 200., & Joannes Cavina anno 1725, reliquit hæreditatem suam, cujus æstimatio attingit scuta 2000.

Præterea tria Sodalitia ejusdem Oppidi, sexaginta, & amplius ab hinc annis obtulerunt Monasterio construendo annuos quosdam redditus, itemque Communitas ipsa nuperrime spopondit se subministraturam scuta mille. Conjunctis itaque his omnibus subsidiis, infert Communitas, opus ædificandi Monasterium, & inchoari, & ad optatum exitum posse perduci; adeoque non subsistere causam, ob quam Sanctissimus D. N. legatum Petri de Thedeschis ad Seminarium transtulit.

Emi-

Eminentiſſimus Ruffus Ferrariæ Legatus, atque etjam Eminentiſſimus Epiſcopus Imolenſis, quos hac de re audiendos cenſuit S. Congregatio, reſpondent, longe impares eſſe vires ad extruendas novi Monaſterii ædes, dotemque ei conſtituendam; Hæreditas quippe Joannis Cavinæ an obventura umquam ſit Monaſterio, incertum nimis eſſe, cum hoc pium opus ſit ſubſtitutum, ſi contigerit deficere omnem maſculam ſobolem, progeniemque Fratrum ejuſdem Teſtatoris: Oblationes autem a Sodalitiis jamdiu factas, atque aliam recenter additam a Communitate, nec legitima auctoritate fuiſſe munitas, nec haberi poſſe pro certis, cum pendeant a conditione, quod annui redditus excedant onera, quæ ex proprio inſtituto ab eis ſunt ſubeunda. Quamobrem affirmant nullam juſtam affulgere ſpem conſtruendi Monaſterii, adeoque publice expedire, ut effectum ſortiatur Pontificium Diploma, quo imperatum fuit pecuniam omnem a legato Petri de Tedeſchis manantem impendi in perficiendas ædes Seminarii. Potiſſimum quia plura in propinquis locis jam ſunt Monaſteria, ubi Maſſanenſes Puellæ Deo ſe conſecrare poſſunt, ut hactenus fecere. At aliud Collegium, in quo Adoleſcentes recte educari, & bonis artibus imbui queant, in tota Diœceſi non eſt; nec tamen Epiſcopalis Seminarii ædificium jamdiu inchoatum abſolvi alioquin poſſet, ſi Pontificium Indultum de medio tolleretur.

Deliberandum itaque proponitur.

An Literæ Apoſtolicæ, de quibus agitur, ſint exequutioni mandandæ in caſu &c.

Dilata, & ad mentem.

CINGULANA CURÆ ANIMARUM. Cum Eccleſiam Cathedralem viſitaret Epiſcopus, comperit, curam animarum in ea exerceri a Canonico Horatio Bellaſpica per Capitulum ad id munus electo, nulla tamen obtenta Ordinarii approbatione. Tridentinis ſanctionibus hoc repugnare ratus Epiſcopus, interdixit eidem Canonico hujus muneris adminiſtrationem, donec prævio examine renunciaretur idoneus. *Seſſ. 7. c. 7. de ref. & ca 18. ſeſſ. 24. de ref.*

Ab hoc Epiſcopi Decreto provocavit Capitulum, contendens licere ſibi curam animarum committere uni ex Canonicis, cui mallet, ſine examine, & ſine approbatione Epiſcopi; id ſcilicet deducendo ex Bulla, qua Clemens VII Pontifex Eccleſiam Collegiatam inſtituit, ubi hæc habentur verba -- *Necnon Præpoſito, & Canonicis præfatis eidem Eccleſiæ S. Mariæ per unum ex iiſdem Canonicis, aut alium Presbyterum Secularem illius Parochianorum animarum Curam exerceri facere, libere, & licite poſſint, & valeant, authoritate, & tenore prædictis perpetuo Flatuimus, & ordinamus.*

Interea, ne animarum cura detrimentum caperet, ejus exercitium ſuſcepit Philippus de Benvenutis memoratæ Eccleſiæ Præpoſitus, ſperans fore, ut brevi rebus compoſitis, Capitulum eligeret Vicarium, qui Parochi Officium poſſet obire, ſi approbatus ab Epiſcopo fuiſſet. At Capitulum, ne ſubiret incommodum ſolvendi mercedem Vicario, reſtitit ejus electioni, affirmans hoc onus exercendi curam animarum ita addictum eſſe Præpoſituræ, ut neceſſario ſit ſubundum a Præpoſito.

Prior itaque controverſia derivata eſt in aliam, & utraque hodierno eſt dirimenda judicio. Altera nimirum; an Præpoſitus ſe eximere poſſit ab exercitio curæ animarum; & altera, an quicunque ad hoc munus electus fuerit a Capitulo, ſubire debeat examen coram Epiſcopo, ut declaretur idoneus.

Præpoſitus exiſtimat Jus Parochiale habitualiter reſidere penes Capitulum, & Bullam Clementis VII. nullum peculiare onus imponere Præpoſito circa exercitium curæ animarum, ſed poteſtatem facere ipſi Collegio, ut hujuſmodi exercitium committat, vel uni de ipſo Collegio, vel externo Presbytero:

Ita plane etiam ſervatum ſuperiori tempore fuit. Conſuevit enim a Capitulo deputari, vel Canonicus, vel alter Sacerdos ad præſtanda Parochialia munia, ſtipendio ei ſoluto de communibus Capituli proventibus, qui etiam ex decimis Parochialibus conſtantur.

Quantum vero attinet ad examen, & approbationem Episcopi, nullum posse animarum gubernationem suscipere, neque in eas functiones, quæ ad id pertinent, se immittere, nisi eum idoneum esse prius ab Episcopo exploratum judicatumque fuerit, satis aperte colligitur ex Decretis Sac. Concilii Tridentini in *Cap.13. Sess.7 de Refor.*, & *cap.18. Sess.24. de Reform.* Ita quidem, ut etiam adjutores curæ ad breve tempus deputatos, examinandos, & approbandos ab Episcopo esse, definitum a Sac. Congregatione fuerit in *Passavien. Parochialium 28. Julii 1731.* Ipsos vero quoque Canonicos a Capitulo quotannis electos pro exercenda animarum cura, egere Episcopi approbatione, rescripsit Sac. Congregatio in *Aliphana Curæ 12. Jan.1726. ut in lib.76. Decr. pag.3. & 37.*

Adstipulaturque itidem consuetudo, nam Presbyteros, quos alias Capitulum elegit ad exercitium curæ animarum, fuisse ab Episcopo, examine præmisso, approbatos, testantur Literæ in Episcopali Curia expeditæ.

Cæterum, ubi Sac. Congregatio censeret, curam actualem animarum non esse affixam Præposituræ, videretur considerandum, an potius expediret injungi erectionem Vicariæ perpetuæ, assignata congrua mercede ex redditibus Capitularibus, quemadmodum in affinibus casibus decrevit hæc Sac. Congregatio *in Nullius seu Montis Casini 26. Januarii 1726.* ut in *lib.76. Decr. pag.31.*, & in *Sarnen. Emolumentorum, & Decimarum 7. Julii 1731. lib.81. Decr. pag.308.*, & recentius inter summaria precum *Narnien. 22. Martii proxime præteriti*, in qua rescriptum fuit - *Episcopus procedat ad erectionem Vicariæ perpetuæ in unaquaque Collegiata ad formam Concilii.*

Deliberandum itaque erit.

I. *An Præpositus Cathedralis Cinguli habeat annexam Præposituræ Curam actualem Animarum.* Et quatenus Affirmative.

II. *An teneatur eam exercere per se ipsum.* Et quatenus negative.

III. *An Capitulum cogi possit ad eligendum Cappellanum, seu Vicarium pro exercitio Curæ Animarum, etiam extra gremium Capituli.*

IV. *An merces dicto Cappellano sit solvenda a Præposito, aut ex massa Capitulari.*

V. *An Cappellanus, seu Vicarius ad exercitium Curæ Animarum deputandus vel de gremio vel extra gremium Capituli, debeat ab Episcopo approbari ad eamdem Curam.*

VI. *An talis approbatio Episcopi sit necessaria, etiam quando aliquis ex Canonicis velit coadjuvare Præpositum in exercitio Curæ Animarum in casu &c.*

Ad primum, Negative. Ad secundum, provisum in primo. Ad tertium, Affirmative. Ad quartum, Negative ad primam partem, & Affirmative ad secundam. Ad quintum, Affirmative.

Sess.7. ca 7. de re.

CIVITATIS PLEBIS JURIS REMOVENDI CURATUM. Ad Commendam Sac. Ordinis Hierosolymitani, qua potitur Eques Gaddius, pertinet Ecclesia Parochialis *S.* Christofori. Ei autem præest Cappellanus, sive Vicarius Curam Animarum gerens, quem Commendatarius non perpetuo, sed amovibiliter consuevit eligere, & nominare. Ordinarius vero, si eum prævio examine idoneum compererit, solet ei (absque tamen institutione vel collatione in titulum) facultatem impertiri administrandi Sacramenta, & obeundi functiones, Parochiali muneri consentaneas.

Hunc in modum præpositus Ecclesiæ illi fuit Sacerdos Antonius Philippus Castelluccius, quem tamen nuper placuit Commendatario dimittere, & alterum in ejus locum subrogare. Castelluccio itaque reclamante, videndum est, an id facere liceat Commendatario. Hic autem ad sui Juris tuitionem potissimum adducit Sac. Rotæ Decisiones olim editas in *Hispalen. Juris amovendi Curatos Dec.15. & 53. cor. Peutinger.*, & in *Nullius Provinciæ Hispalen. Juris amovendi Vicarium 10. Junii 1707. cor. Molines*, & *12. Decembris ejusdem anni coram Reverendissimo Aldrovando Patriarcha Hierosolymitano.*

Con-

Consonare itidem videntur aliquæ Resolutiones, quæ in affinibus casibus prodierunt. Testatur enim *Garz. de Benef. par.1. cap.2. nu.94.* rescriptum ab hac Sac. Congregatione in una Ciuitatensi fuisse, Vicarios; in Ecclesiis Parochialibus Capitulo unitis constitutos, posse ab eodem Capitulo removeri ad nutum; ab Ordinario autem nonnisi ex causa legitima atque probata, propter quam possent amoveri, etiamsi essent perpetui.

Narrat quoque *Pignattel. Consul.143. Tom.9. n.38.* S. Congregationem Visitationis Apostolicæ in *Romana remotionis Curati Eccl.siæ SS. Venantii, & Anselvini Camertis Nationis* decreviſſe die 17. Julii *1692. Licere Officialibus laicis ejusdem Ecclesiæ libere, & pro suo arbitrio. beneplacito, ac nutu, eligere, & amovere Curatum amovibilem dictæ Ecclesiæ, etiam sine causa.*

Alterius similis casus decisionem refert, suse materiam tractans, *Card.de Lud. de Benef. disc.80.*

At Castelluccius contendit haudquaquam positum esse in libera voluntate ac potestate Commendatarii removere ab officio Cappellanum exercitio curæ fungentem, sed necessariam esse cognitionem causæ ab Episcopo approbandæ, juxta ea, quæ habentur penes *Nicol. in Flosc.ul. Verb. Cappellanus nu.7. Monacell. formul. leg. T.1. Tit.10. form.18. nu.17.*

Præterea cum coram hac S. Congregatione in *Spoletana Juris amovendi, Curatum* die 8. Julii 1713 disceptatum fuerit, an Communitas Montis Busi, quæ nominare solebat Cappellanum pro exercitio Curæ Animarum amovibiliter, possit illum arbitrio suo removere, proposito hoc Dubio -- *An liceat Communitati amovere Cappellanum seu Curatum ad nutum; seu potius ex causa* --, rescriptum fuit -- *Negative; sed tantum ex causa approbanda ab Episcopo*, ut in *lib. 63. Decr. pag.281.* Itemque in alia *Spoletana* quoad Cappellanum Curatum cum eadem amovibilitatis lege nominatum a Communitate Seravallis, Sac. Congregatio die prima Decembris 1731. respondit inter Summa ia Precum -- *Servetur Decretum anni 1713.*, & die 8. Martii currentis anni *stetit in Decretis.*

Placeat itaque Eminentiis VV. determinare.

An liceat Commendatario removere Cappellanum Curatum arbitrio suo; seu potius dumtaxat ex causa ab Episcopo approbanda in casu &c.

Dilata, & ad mentem.

ROMANA TAXÆ SEMINARII Clericorum Collegio, quod ad præscritum Tridentinæ Synodi in Urbe Roma instituti, & a PP. Societatis Jesu regi voluit Pius IV. Pontifex, portionem quoque fructuum ex omnibus Beneficiis detrahendam assignavit, Dotem sic Seminario Romano constitutam deinc etiam confirmavit inviolateque servari jussit Urbanus VIII. *in Constit.134.* Itaque Collegiatæ Ecclesiæ SS. Celsi, & Jullani impetrata fuit contributio annuorum scutorum 38. & obul.50., quæ summa semper hactenus soluta fuit. *Sess.23. c.18. de ref.*

At super C. pitulum memoratæ Ecclesiæ proventuum suorum insignem diminutionem obtendens, atque huic oneri se imparem affirmans, Tributi, quop Taxam vocant, moderationem postulavit, impetrata etiam a Sanctissimo D. N. facultate experiendi de jure suo coram hac Sac Congregatione,

Ut vero Capitulum ipsum de præsenti redditnum suorum tenuitate doceret, Peritum eligi curavit, qui statum firmaret, & diligenter tam annuos redditus, quam onera referret; quod quidem documentum perspici ab Eminentiis VV. poterit.

Ad optatam Taxæ moderationem Capitulum viam sibi quoque munit exemplis. Cum enim Capitulum alterius Collegiatæ Ecclesiæ S. Fustachii alias similem proposuisset quæstionem, die 26. Januarii 1697. disceptatum fuit hoc Dubium: *An sit locus reductioni Taxæ favore Capituli S. Eustachii, & in qua summa* - Rescriptum vero, quod a Sac. Congregatione prodiit, est hoc -- *Esse locum reductioni pro medietate in casu, de quo agitur; & providendum reintegra-*

tioni Seminarii cum nova Taxa super Beneficiis non taxatis, non retardata interim quoad alia exactione Taxæ antiquæ -- ut in *lib.*47. *Decret. pag.*38.

Alia etiam extat recentior sententia lata sub annum 1728. a R. P. D. Vicesgerente, qui propter reddituum diminutionem omnino exemit Rectorem Parochialis Ecclesiæ S. Joannis in Ayno ab onere solvendi contributionem pro Seminario Romano.

Denique favet quoque Capitulo suffragium, quod superiore anno requisitum fuit a Cardinali Maresuſco, tunc Sanctissimi D. N. in Urbe Vicario.

De juribus vero Seminarii Romani nihil exponi potest in hoc Folio, quia nihil hactenus deductum fuit.

Dubia, quæ proponuntur decidenda, hæc sunt.

I. *An sit concedenda aperitio oris.* Et quatenus affirmative.

II. *An, & quomodo Taxa sit reducenda in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

*Sess.*24. *c.*13. *de Ref*

PERUSINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Laurentius de Laurentiis anno 1665. hæredem ex asse scripsit Sodalitium S. Benedicti ea lege, ut juxta vires annuorum proventuum suæ hæreditatis Missæ essent celebrandæ a Religiosis viris pietate præstantibus, ac in iis Ecclesiis, quas declarassent Executores in Testamento designati. Itaque hi, discusso perpensoque hæreditatis asse, determinarunt celebrandas esse quotannis Missas 6250. cum eleemosyna unius Julii juxta morem regionis, præstanda pro unaquaque Missa. Plures quoque constituerunt Cappellanias pro Missarum celebratione in certis quindecim Ecclesiis peragenda; quas quidem Cappellanias Presbyteris Secularibus assignarunt, reservata sibi ipsis facultate quandocunque eas transferendi; tum ad alias Ecclesias, tum ad alios Cappellanos.

Ex memoratis Cappellanis S. M. Clemens X. anno 1675. sex addixit Patribus Congregationis Missionis, qui Perusii domicilium habent. Sed per Transactionem anno 1692. initam reductæ fuerunt ad tres cum dimidia.

Sub initium vero anni 1730. Capitulum Cathedralis Ecclesiæ per Literas Apostolicas S. M. Benedicti XIII. obtinuit (salvis Cappellaniis, quibus potiebantur Patres Missionis) reliquum hæreditatis incorporari Massæ, ut ajunt, communi ipsius Capituli, ut annui redditus in distributiones quotidianas converterentur, translato simul in Capitulum onere celebrandi Missas pro Testatore; sed tamen in eo tantum numero, qui proportionem haberet cum eleemosyna constituta in annuis scutis sexaginta pro annua quaque Missa quotidiana.

Reclamante deinde Sodalitio S. Benedicti, impetrataque facultate impugnandi Pontificium Diploma, quod subreptionis, & obreptionis vitio laborare contendebatur, disceptatum hac de re fuit in Congregatione habita die 5 Maii superioris anni. Verum differenda visa fuit decisio, ut Sac. Congregatio uberius instructa, de iis, quæ in utramque partem exponebantur, redderetur ab Episcopo.

Datæ itaque ad eum fuerunt literæ, quibus referre jubebatur, an, & quot annui proventus destinati essent quotidianis distributionibus, antequam Canonici Apostolicum illud Diploma impetraverint: Itemque quot essent annui fructus singularum Præbendarum, & num ex iis detrahi posset aliqua portio in distributiones convertenda. Præterea injunctum fuit Episcopo, ut documentum assignationis dictarum Cappellaniarum jam pridem factæ Patribus Congregationis Missionis transmitteret, simulque explicaret, quibusnam ab Ecclesiis vel Sacerdotibus tunc ablatæ fuerint.

Rescripsit nuper Episcopus, proventus Capituli varios ob casus magnum subiisse detrimentum, adeo quidem, ut explorato statu, quo res erant anno 1729. compertum fuerit supereſſe annua tantum scuta 63: inter omnes Canonicos dividenda titulo distributionum quotidianarum, nec alia annua scuta 180. quibus potiri consueverant ii tantum Canonici, qui statis diebus solemni Missæ Sacrificio

ficio, & Veſpertino Officio intereſſent. Subjungit, Præbendas Canonicorum (paucis exceptis) adeo tenues eſſe, ut aliæ reddant in annuo fructu dumtaxat ſummam ſcutorum quadraginta, aliæ vero quinquaginta; nec proinde eas ferre poſſe detractionem ullam, per quam diſtributionibus quotidianis proſpectum eſſe valeat.

Quantum denique attinet ad poſtremum quæſitum, haud quaquam potuit ei Epiſcopus omnino ſatisfacere, quia tunc temporis Officiales Sodalitii ſolebant variis Sacerdotibus committere Miſſarum celebrationem, Cappellanis etiam ſæpe, ut libebat, mutatis. Cæterum documentum, quod optabatur tranſmiſit.

Partes igitur Eminentiarum VV. erunt decernere.

I. *An ſit locus aperitioni oris.* Et quatenus affirmative.

II. *An ſit locus ulteriori executioni Brevis.*

ROMANA EMPHYTEUSIS. Orta contentione circa approbationem, vel contractus emphyteutici, quem de Caſtro Balneoli cum annexis prædiis Moniales S. Silveſtri in Capite prius inierant cum Maria Paſotta, vel alterius contractus, quem deinde Moniales ipſæ ineundum cenſuerant cum Laurentio Roſcio, Sac. Congregatio die prima Decembris ſuperioris anni reſcripſit - *Dilata, & affigantur edicta.* *Seſſ. 25. cit. de ref.*

Invitatis die 3. Maii currentis anni per Edicta licitatoribus, nulla alia ſyngrapha pænes Acta Notarii edita fuit, quam ea ipſius Laurentii Roſcii, qui ratum habens quicquid conventum fuerat in Inſtrumento exarato die 4. Maii 1731., hanc tamen meliorem conditionem addidit, ut abrogaretur pactum illud, quo Emphyteutis tribuebatur facultas redimendi annuum canonem, ſive omnino, ſive ex parte, itaut ſolventibus Ephyteutis ſcuta mille Monaſterio, ſingulis vicibus diminui deberet canon in annuis ſcutis triginta, adeoque eſſet in poteſtate Emphyteutarum ſe liberare a toto canone in annuis ſcutis 375. promiſſo, per ſolutionem ſcutorum 12500.

Decidenda itaque nunc iterum proponuntur Dubia aliàs propoſita.

I. *An, & quæ de duabus conceſſionibus ſit approbanda.*

II. *An ſaltem competat prælatio Mariæ Paſottæ.*

Die Sabbathi 9. Auguſti 1732.

VISEN. PAROCHIALIS. Sede Epiſcopali jam inde a duodecim annis vacante, cum in annum 1729. incidiſſet vacatio Eccleſiæ Parochialis Sanctæ Mariæ de Canas, cujus collatio reſervata erat Sedi Apoſtolicæ, habitus tunc fuit concurſus coram Examinatoribus, qui tamen Synodales non erant, nec ad id munus electi ex hujus Sacræ Congregationis auctoritate. Antea enim conſueverat per Vicarium Capitularem impetrari quotannis ab eadem Sacra Congregatione facultas ſubrogandi in locum demortuorum Examinatorum Synodalium alios, accedente conſenſu Capituli. Poſtremo autem fuerat hujuſmodi facultas ad annum tributa die 29. Martii 1727. adeoque jam expiraverat, quum dictæ Eccleſiæ Parochialis vacatio contigit. *Seſſ. 24. c. 18. de ref.*

Joſephus de Almeyda in memorato concurſu approbatus, ſub finem ſuperioris anni obtinuit Literas Apoſtolicas proviſionis de eadem Parochiali Eccleſia, & in iis hæc habetur narratio „ Qui per dilectos Filios Examinatores in Synodo „ Diœceſana juxta formam Concilii Tridentini deputatos, ſervata forma „ Concilii hujuſmodi, nemine alio pro dicta Eccleſia in concurſu conſequen„ da ſe examini ſubiiciente, examinatus, & idoneus repertus, teſtimonio Di„ lectorum Filiorum Capituli, & Canonicorum Eccleſiæ Viſen. illius Sede „ Epiſcopali, ut præfertur, vacante, de vita, & moribus præfati, ac etiam „ de idoneitate commendaris.

Cum vero nuper eamdem Parochialem Eccleſiam a Dataria impetraſſet Emanuel de Azevedo de Lacerda ob eam cauſam, quod collatio antea facta Joſepho de Al-

Almeyda ſubreptionis vitio infecta eſſet propter concurſum vere non factum coram Examinatoribus Synodalibus, viſum fuit Eminentiſſimo Prodatario exquirendam de hac controverſia eſſe hujus Sacræ Congregationis ſententiam, ut deciſio inde proditura normam quoque præbere poſſit aliis ſimilibus caſibus, fortaſſe eidem quæſtioni obnoxiis in Luſitano Regno, ob notum rerum ſtatum, qui tres circiter ſuperiores annos occupavit.

Porro Joſephus de Almeyda collationem ſibi factam ſubſtineri exiſtimat, propterea quod publicum eo tempore vigeret impedimentum poſtulandi ab hac Sac. Congregatione confirmationem Examinatorum extra Synodum: Quoties enim forma ad actus validitatem per Eccleſiaſticas Leges præſcripta ſervari nequit, actum minime vitiat ejus omiſſio, ſed ſufficit adimplementum præſtari ex ea ſaltem parte, cujus ſervandæ poteſtas ſit, ut docent in ſpecie concurſus *Pariſ. de Reſign, Benefic. lib.7. quæſt.5. nu.19. & ſeqq. Rot. apud Garz. de Benef. par.9. cap.2. n.87. 90. & 94. & Dec.437. num.7. par.4. T.2. recent.*

Præterea, cum Concurſus fuerit habitus coram iis, qui nihilominus palam habebantur pro Examinatoribus rite electis, ac tali munere publice fungebantur, inde concludit, communem errorem cum titulo colorato, conjunctum ſatis ſibi ſuffragari potuiſſe ad evitandam ſubreptionem, & nullitatem collationis a Sede Apoſtolica ei factæ, tamquam approbato in Concurſu, ut in affinibus terminis judicavit *Rota in Hortana Parochialis Decaiſ.267. num.4., & ſeqq. Tom.1. coram Molines*, cujus etiam meminit *Anſal. in Annot.ad Deciſ.62. n.34.*

At Emanuel de Azevedo impetrator plura in id obiicit. Ac in primis, quod re ipſa impedimentum tale non erat, ut impetrari ab hac Sac. Congregatione non poſſet nova facultas eligendi Examinatores extra Synodum. in cujus rei confirmationem profertur documentum facultatis eligendi Examinatores in locum Synodalium, quam hæc Sac. Congregatio fuit impertiaa Vicario Capitulari Conimbricenſi die 28. Januarii 1730., & rurſus die 1. Septembris 1731.

Secundo quod (quidquid etiam ſit de memorato impedimento) nulla tamen urgebat ratio neceſſitatis quoad Eccleſiam Parochialem, de qua agitur, tunc indicendi, & habendi Concurſum coram Examinatoribus non legitimis; quia ſcilicet eidem Eccleſiæ tunc non poterat provideri de novo Rectore, cum ejus collatio ſpectaret ad Sedem Apoſtolicam; ac proinde quemadmodum oportebat expectari tempus opportunum ad obtinendam collationem, deputato interim OEconomo; ita erat ſuperſedendum concurſu, & examine concurrentium, donec poſſit impetrari facultas ad illud rite obeundum, juxta ea, quæ notat *Rot. deciſ.479. n.12., & ſeqq. cor. Burat., & deciſ.592. a nu.17. ad plures ſeqq. cor. Bich.*

Tertio, quod alio etiam modo poterat eſſe conſultum circa deputationem Examinatorum Synodalium, nam Capitulum, Sede vacante, poteſt Synodum Diœceſanam congregare per Vicarium Capitularem, ad quem pertinet curare, ut alii Examinatores ibidem deputentur in locum demortuorum, juxta Reſolutionem hujus Sacræ Congregationis relatam *a Garz. de Benefic. par.9. cap.2. n.8. & 68. quem ſequitur Barboſ. ad Concil. cap.2, ſeſſ.24. n.22. Rot. deciſ.467. n.13. par.4. Tom.2. recen. cum aliis apud Eminentiſſimum Petram ad Conſt.4. Caliſti III. n.1.3., & 116. T.5.*

Quarto ſubjungit, quod ſaltem poterat, ac debebat Joſephus de Almeyda in aſſecutione dictæ Eccleſiæ Parochialis ex ponere Summo Pontifici vitium illud, quo laborabat Concurſus, ejuſque ſanationem impetrare; ſic facile evitando nullitatem collationis manantem ex falſa narratione Concurſus habiti coram Synodalibus Examinatoribus juxta Tridentinas Sanctiones, ut tradit *Corrad. in prax. Benefic. lib.3. cap.8. n.7.*

Quinto animadvertendum eſt, quod ſupracitata *Deciſ.267. coram Molines* verſatur in caſu valde diverſo. Examinatores enim, coram quibus habitus fuerat concurſus, re ipſa erant Synodales, & communiter exiſtimabantur tales; Sed dubitabatur, an quoad aliquos expiraſſet eorum deputatio in Synodo facta: quo vero ad alios, an ſubſtineretur deputatio, quam eadem Synodus fecerat de Vicario

cario Generali pro tempore, vel de Religiosis pollentibus certis conditionibus. Quamobrem narrationem a nota falli immunem censuit Sac Rota. Et nihilominus addidit quoque collationem potuisse subsistineri ex vi adjectæ clausulæ - *sive præmisso, sive alio quovis modo vacantem*, quæ collationem corroborat, ubi narrativa saltem de facto vera sit.

Cæterum clausulam istam nihil valere ad effectum, de quo agitur, demonstrat *Ros. decis.561. nu.84. coram Bich.* Et communem errorem non suffragari, ob Decretum irritans, quod circa collationem Ecclesiarum Parochialium addit S. Concilium Tridentinum, si norma ab eo præscripta non servetur, probat *Ros. decis.479. n.14., & seqq. coram Burat.*

Postremo considerandum videtur id, quod alias ab hac S. Congregatione resolutum in una Patavina fuisse, testatur *Garz. de Benefic. par.9 cap.2. n.85.* his verbis „ In una Patavina Sacra Congregatio censuit, quod Episcopus, qui non „ constituit Examinatores in Synodo, sed ex se ipso deputavit, vel quia prio„ res erant mortui, vel quia nulla aderat facultas congregandi Synodum, nem„ pe propter pestem, nulliter providet de Parochialibus, licet quandoque „ Summus Pontifex mandaverit istos tolerari, injungendo, ut quamprimum „ facta Synodo novi eligantur Examinatores, & quod provisi per Concursum „ cum Examinatoribus, ab Episcopo solo deputatis, novas provisiones impe„ trent, vel denuo legitime examinati, & approbati ab Episcopo de iisdem „ Parochialibus provideantur, siin mensibus Ordinariis vacaverint „ Idemque tradunt *Barbos. ad Concil. Trid. Cap.18. sess 24. n.101. de Reform.*, & *de Paro h. cap.2. nu.69. Pax. Jordan. Lucubr. T.2. lib.10. Tit.8. n.147.*

Placeat itaque Eminentiis VV. definire.

An subsistineatur provisio Apostolica per Josephum de Almeyda obtenta de Ecclesia Parochiali S. Mariæ de Canas; vel potius sit locus impetrationi in casu &c.

Dilata.

Tres, quæ subiicientur Causæ, quæque ob angustias temporis discuti non potuere in Congregatione habita die 19. Julii proxime præteriti, hodiernam expectant decisionem.

ROMANA TAXÆ SEMINARII.

Sess.23 c.18. de Reform.

I. *An sit concedenda aperitio oris.* Et quatenus affirmative.
II. *An, & quomodo Taxa sit reducenda in casu &c.*

Consulendum Sanctissimo pro confectione novæ Taxæ Generalis, per Eminentissimum Urbis Vicarium constituendæ; & interim quoad Capitulum SS. Celsi, & Juliani supersedendum in solutione pro medietate.

PERUSINA COMMUTATIONIS VOLUNTATIS.

Sess.24. c.13. de ref.

I. *An sit locus aperitioni oris.* Et quatenus Affirmative.
II. *An sit locus ulteriori executioni Brevis in casu &c.*
Negative.

ROMANA EMPHYTEUSIS.

sess.25. c.11. de Ref.

I. *An, & quæ de duabus concessionibus sit approbanda.*
II. *An saltem competat prælatio Mariæ Pasottæ in casu &c.*

Ad primum, approbandam esse secundam cum Roscio, deleta tamen facultate affrancandi Canonem, & ad tertiam Generationem masculinam tantum incipiendo a Filius. Ad secundum, Negative.

VELI-

Sess.25.c.13. de ref.

VELITERNA QUARTÆ FUNERALIS. Vertitur contentio inter Parochos Civitatis Velitrnæ, & Religiosos Carmelitas, nec non Franciscanos de Observantia, qui ibi domicilium habent, num Quarta Funeraria Parochis adjudicanda debeat esse in quarta emolumentorum parte, an vero in dimidia. Hæc quidem controversia discussa fuit in Congregatione habita die 26 Januarii labentis anni. Sed cum visum fuerit non satis liquere de consuetudine, quam supra quartam partem, ad commodum Parochorum salvam esse, ubi vigeret, & legitime esset probata, voluit S. mem. Benedictus XIII. in Constitutione promulgata anno 1725. hinc Sac. Congregatio decisionem distulit, jussitque uberiores afferri probationes.

Considerandum vero videtur, an satis sit consuetudinem accipiendi medietatem emolumentorum funeris a Parochis Veliternis probari quoad Ecclesias Seculares, in quibus electa fuerit sepultura; an autem oporteat doceri de hujusmodi consuetudine peculiariter quoad Ecclesias Regulares, in quibus facta fuerit cadaverum tumulatio. Incidit hæc ipsa dubitatio, dum ageretur de Causa *Mantuana*, in qua tamem resolutum die 24. *Maii* 1727. fuit, non dimidiam, sed quartam partem cerearum facularum intra Ecclesiam ardentium esse a Regularibus tradendam Ecclesiis Parochialibus Mantuæ, quia licet Ecclesiæ Seculares tumulantes consuevissent Parochis dare earum candelarum medietatem, hæc tamen consuetudo locum sibi non vindtcaverat, quando defuncti jusserant sibi dari sepulturam in Ecclesiis Regularibus. Talem vero quoque fuisse mentem Pontificis Legislatoris tunc exploratam per hujus S. Congregationis Secretarium, apparet ex Folio Congregationis habitæ *die* 15. *Maii* 1728. *in causa Pisauren. Quartæ Funeralis, ut in lib.* 18. *Decret. pag.* 237.

Videndum insuper erit, quod momenti habere possint ad decisionem vertentis quæstionis Decreta Synodalia Ecclesiæ Veliternæ edita anno 1673., & 1699., quibus præcipitur servari in ea etiam Civitate Statutum Cleri Romani, quod Urbanus VIII. Pontifex confirmavit, quodque Quartam Funerariam Parochis debitam ab Ecclesiis tumulantibus, etiam Regularibus, taxat in medietate: Enim vero memorata Constitutio Benedicti XIII. præservat, & illesa manere jubet etiam statuta, quæ pinguius, quam in sola quarta parte funeris, faverent Parochis. Sed tamen Religiosi contendunt id esse intelligendum de Statutis Apostolica auctoritate confirmatis, non autem de Statutis sola Episcopi potestate conditis, per quæ putant non posse de medio tolli Privilegia Apostolica, quorum ope Religiosæ Familiæ exemptæ essent a solvenda Parochis Quarta Funeraria.

Pertinet itaque ad Eminentias Vestras decernere.

An Quarta Funeralis debeatur in sola quarta parte, seu potius in medietate in casu &c.

Non proposita cum sequentibus.

Sess.23.cap.14. de Ref.

LARINEN. DECRETORUM SYNODALIUM. Causa hæc pluries proposita fuit, ac præsertim die 26. Januarii, & 10. Maii vertentis anni, nec tamen resoluta ob dilationem ab Episcopo postulatam. Nunc itaque iterum proponitur, sed aliqua ex parte mutatis Dubiis, ut magis cohæreant cum Decretis Synodalibus, quæ impugnantur, non quidem a toto Clero Diœcesis Larinensis, sed solum ab aliquot Presbyteris duarum Ecclesiarum, videlicet S. Mariæ in Sylvis, & S. Mercurii, existentium in Oppido *Serra Capriola*.

Dignentur itaque Eminentiæ V V. decernere.

I. An juxta Decretum Synodi celebratæ ab Episcopo Larinen. anno 1728. indiscriminatim omnes Ecclesiastici teneantur interesse Congregationi, & discussionibus ad forum conscientiæ spectantibus. Et quatenus affirmative.

II. An contra eos qui non interfint subsineantur pœnæ in eodem Decreto Synodali inflictæ, id est quod Sacerdotes debeant abstinere die sequenti a celebratione Missæ, & quod Clerici, non Sacerdotes debeant solvere unum Carolenum qualibet vice, applicandum Seminario.

III. An

III. An juxta Decretum ejuſdem Synodi prohiberi poſſit cuicumque Eccleſiaſtico, etiam in Minoribus conſtituto, diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Epiſcopi ſub pœna Ducatorum ſex

IV. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Portionariis ſeu Participantibus prohiberi poſſit diſceſſus a Diœceſi, inconſulta Curia Epiſcopali, ſub pœna Ducatorum duodecim. Et quatenus Affirmative.

V. An in caſu contumaciæ poſt ſex menſes intelligantur ipſi Participantes ſeu Portionarii privati ipſo facto Eccleſiaſtica portione, alteri conferenda ab Epiſcopo per concurſum.

VI. An juxta Decretum ejuſdem Synodi contra Portionarios ſeu Participantes, qui ſine legitima cauſa recuſent acceptare officium, ad quod fuerint aſſumpti, ſubſtineatur mulcta decem Carolenorum pro qualibet die contumaciæ, applicata ad commodum Capituli.

VII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Epiſcopus pro directione Chori Eccleſiarum Matricium habeat facultatem erigendi officium Cantoratus. *Et quatenus affirmative.*

VIII. An collatio dicti Officii Cantoratus, quoties vacet, fieri debeat in unum de Portionariis, qui ſit magis peritus Cantus Gregoriani, arbitrio Epiſcopi.

IX. An juxta Decretum ejuſdem Synodi, Portionarii Eccleſiarum Matricium, participantes Maſſam Communem, teneantur adjuvare Parochos in Cura Animarum. *Et quatenus affirmative.*

X. An Prædicti Portionarii teneantur hoc munus coadjutoris obire abſque alio emolumento.

XI. An admiſſio Presbyterorum ad Portionem ſit facienda jure ſolum antiquioritatis; an vero potius juxta Decretum Synodi ſit facienda per concurſum, prævio examine, & cum probatione de peritia Cantus Gregoriani, ſervitio Eccleſiæ præſtito per triennium, & continuo acceſſu per triennium ad collationes de Quæſtionibus moralibus.

XII. An ſubſtineatur pœna ipſo facto incurrenda, hoc eſt ſuſpenſionis a celebratione Miſſæ quoad Sacerdotes, & excommunicationis quoad Clericos, & conſtitutos in Sacris, ſub qua demandata fuit emptio Codicis Conſtitutionum Synodalium, ſoluto pretio Carolenorum quinque. *Et quatenus negative.*

XIII. An ſit reſtituenda pecunia cuicumque Eccleſiaſtico, qui metu dictarum pœnarum eam ſolvit.

XIV. An in Curia Epiſcopali Larinen. ſervanda ſit Taxa Metropolitanæ Curiæ Beneventanæ, vel potius Taxa Innocentiana in caſu &c.

DERTHONEN. DISMEMBRATIONIS. Cum nomine Populi exiſtentis in Pago Vinco'arum peteretur ſectio veteris Parochiæ, & translatio tituli Parochialis ad Eccleſiam S. Jacobi, quæ in eodem Pago ſita eſt, contradictorem ſe præbuit Monaſterium Congregationis Olivetanæ, pœnes quod reſidet animarum cura in Caſtello Præcipiani. Cum itaque propoſita olim, die ſcilicet 18. Novembris 1730., & 17. Februarii 1731., nec tamen definita fuiſſent bina hæc Dubia. *Seſſ. 21. c. 4. de ref.*

I. *An ſit locus diſmembrationi Parochiæ ab Eccleſia S. Petri Præcipiani, ejuſque translationi ad Eccleſiam exiſtentem intus Terram Vinculorum.*

II. *An, & quomodo ſit providendum pro aſſignatione congruæ novi Parochi.*

Redintegrata fuit eorum diſcuſſio die 5. Aprilis currentis anni, prodiitque Reſcriptum - *Negative.*

At cum Parochiani vitam degentes in Pago Vineolarum tunc jura ſua exponere neglexiſſent; nunc vero demonſtrare ſtudeant neceſſitatem obtinendi novum Parochum in memorata Eccleſia S. Jacobi, pertinet ad Eminentias VV. decernere.

An ſit ſtandum, vel recedendum a Deciſis die 5. Aprilis proxime præteriti.

Sess. 22. de ob. fer. & evit. in celebratione Miss.

ROMANA, SEU PERUSINA ONERIS MISSARUM. Procurator Generalis Carmelitarum Excalceatorum simul cum aliarum Regularium Familiarum Præsidibus anno 1723. exposuit S. M. Innocentio XIII. Cœnobia per Europam existentia ob bella, pestilentiam, contributiones, aliasque calamitates, magna inopia premi, necnon proventus pro oneribus perpetuis Missarum assignatos propter eas causas non mediocre detrimentum cœpisse. Itaque humiliter postulavit indulgeri absolutionem quoad Missas perpetuas, quarum celebratio prætermissa fuerat, & moderationem onerum in posterum.

Precibus benigne annuente Pontifice, ab hujus S. Congregationis Secretario editum fuit die 10. Septembris 1723. hoc rescriptum „. Quo ad Missas in præteritum „ non celebratas Sanctissimus misericorditer absolvit, & mandavit, ut in una- „ quaque Provincia eligatur Conventus, in cujus Ecclesia celebretur quotan- „ nis Anniversarium pro Animabus illorum, pro quibus Missæ debuissent ce- „ lebrari: Et quoad futurum jussit, ut singulæ Missæ perpetuæ reducantur ad „ rationem scutor 60. monetæ Romanæ &c. Et quod in posterum serventur De- „ creta generalia Urbani VIII., & Innocentii XII.

Hinc anno 1724. ex decreto Præpositi Generalis PP. Carmelitarum Excalceatorum in Tabella onerum perpetuo celebrandorum in Ecclesia S. Mariæ de Scala hujus Urbis descriptum fuit unum Anniversarium perpetuum pro Missis, quarum celebratio usque ad diem memorati Indulti fuerat præterita; eidemque Anniversario diligenter deinceps satisfactum fuit.

At nihilominus cum Antonius Ancellottus, obtenta Jurium cessione a R. Fabrica S. Petri, litem Patribus Cœnobii S. Mariæ de Scala intentasset ob non adimpletam in ea Ecclesia celebrationem Missæ quotidianæ, cujus onus jam sub annum 1659. susceperant ex legato Equitis Hieronymi de Aquilanis, Iudex Fabricæ sententiam tulit adversus eosdem Religiosos; quibus reclamantibus Reverendissimus Auditor Sanctissimi decrevit adeundam esse hanc S. Congregationem pro declaratione, an eis posset suffragari Indultum supra relatum Innocentii XIII.

Ceterum dd. Patres affirmant prædicto oneri Missæ quotidianæ se re ipsa satisfecisse, videlicet usque ad annum 1704, in Ecclesia S. Mariæ de Scala, quemadmodum jusserat Testator; Deinde vero in Ecclesia alterius Cœnobii Perusini; licet non doceatur, quanam facultate translatio oneris ab una ad alteram Ecclesiam facta fuerit, & hæc S. Congregatio die 10. Maii proxime præteriti rejecerit preces ipsorum Religiosorum, qui hujusmodi translationem in futurum approbari postularunt.

Verum id non attinet ad præsentem quæstionem, quæ solum in eo residet, an dicti Patres tueri se (ubi opus fuerit) valeant præsidio generalis illius absolutionis, quam circa Missas usque ad annum 1723. non celebratas fuit eis impertitus Innocentius XIII. Cessionarius quippe Fabricæ contendit, Indultum illud fuisse concessum solum pro Cœnobiis Ultramontanis proinde que non suffragari pro Cœnobio in hac Urbe existente, cui inquit minime convenire causas calamitatum, quæ ad Gratiam obtinendam expositæ fuerunt Pontifici. Potissimum vero, quia in precibus communi nomine Religiosarum Familiarum oblatis eidem Pontifici petita fuerat Gratia ad normam Indulti, quod alii Pontifices diversis Ordinibus indulserant, & recentius Clemens XI. Ordini Minimorum *pro Conventibus dict. Ordinis existentibus ultra Montes*.

Verum PP. Carmelitæ respondent, Indultum referri generatim ad Cœnobia per Europam sita, adeoque comprehendere etiam Romanum Cœnobium, quod itidem obnoxium est communi diminutioni annuorum proventuum, quæcunque demum fuerit hujus detrimenti causa. Enunciationem vero illam *de Conventibus Minimorum existentibus ultra Montes* ajunt factam ad commemorandum exemplum Gratiæ circa substantiam similis ei, quæ postulabatur; non vero ad eam coarctandam ad Cœnobia Ultramontana, cum petitio tunc fieret absolute, & indiscriminatim pro Cœnobiis per Europam existentibus.

Partes igitur Eminentiarum VV. sunt definire.

An sit locus executioni Indulti Sa. mem. Innocentii XIII. in casu &c.

FIR-

FIRMANA CAPPELLANIÆ. Laurentius Salustius in Testamento, quod fecit anno 1723. fundari jussit Cappellaniam perpetuam in Ecclesia Parochiali Castri Horticini. Jure autem eligendi Rectorem ejusdem Cappellaniæ potiri semper voluit Sodalitium Sanctissimi Rosarii ibidem institutum, hac tamen adjecta lege „ Con patto espresso però, che volendosi stradare al Sacerdozio, e „ volendo dir Messa Federico figlio di Giuseppe di Giulio, e Pronipote di esso Testatore, sia il medesimo preferito nell' atto, che doverà esser promosso agli Ordini Sagri, o pure eliendo Sacerdote, con l' istesso peso di Mes- „ se trè in settimana come sopra, in caso di vacanza, senza venire all' elezio- „ ne di altro Cappellano. *Sess. 25. ca. 5. de ref.*

Archiepiscopo approbante, Cappellania erecta fuit anno 1727. juxta Testatoris præscriptum.

Die autem 25. Januarii insequentis anni sodales Sanctissimi Rosarii in Cappellanum elegerunt Sacerdotem Josephum de Castracanis, hoc tamen pacto, ut si deinceps Fridericus, Testatoris pronepos, Presbyter fieri voluisset, teneretur Josephus Cappellaniam dimittere, ut Fridericus potiri posset, quemadmodum in Testamento Fundatoris cavebatur. At Josephus institutionem ad hujusmodi Cappellaniam ab Archiepiscopo fuit assecutus libere, ac pleno jure, non vero ad tempus, nullaque facta illius conditionis mentione.

Nuper dictus Fridericus Julii, jam Clericali Militiæ adscriptus, tertium, & vigesimum ætatis annum agens, & Sacris Ordinibus initiari cupiens, petiit a Josepho, ut se a Cappellania abdicaret Quo tamen recusante, sibique perpetuum jus fuisse quæsitum contendente, dirimenda erit hæc controversia hodierno Sac. Congregationis Judicio.

Archiepiscopus affirmat Fridericum, tum literis, tum moribus ad Sacrum Ministerium idoneis præditum esse; carere tamen titulo, quo ad Sacros Ordines promoveri possit, nisi Cappellaniam, de qua agitur, assequatur, quam ei quidem competere existimat.

At vero, quamquam satis manifestum sit, Testatorem ea mente fuisse, ut Fridericus pronepos suus commodo hujus Cappellaniæ frui posset præceteris omnibus; relinquitur tamen dubitandi locus, num hujusmodi prærogativam ei Testator conferre senserit dumtaxat ubi contigerit Cappellaniam esse vacantem, & locum dari electioni novi Cappellani: An autem voluerit Fridericum ita quandocunque esse præferendum, ut rescindi deberet, & retractari collatio jam alteri facta, & Cappellaniam dimitti oporteret ab alio quolibet possessore, statim ac Fridericus, & posset, & vellet Sacerdos fieri. Porro si posteriorem hanc significationem verba Testamenti haberent, petitio Friderici justa videri posset; nam etsi conditionem illam non subsistineri censeat *Sanchez conf. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 31.* nihilominus, cum Fundatori liceat conditiones etiam repugnantes Canonicis legibus adscribere accedente Ordinarii approbatione, hinc valere eam quoque conditionem de Beneficio ad certam personam transferendo cum remotione alterius, qui jam illud obtinuerit, docent *Lambertin. de Jurepatr. lib. 1. par. 1. q. 9, art. 2. nu. 12., & 23. vers. Ad nonum Piton. de contro. Patron. alleg. 24, & præsertim in fine Rot. dec. 325. par. 17. recen.*

Sed ex diverso, si jus prælationis a Testatore tributum Friderico respiceret dumtaxat casum, & tempus ordinariæ vacationis Cappellaniæ, juxta deducta per eumdem *Piton. de contr. Patron alleg. 49 n. 39. vers. 1.* sequeretur nihil juris ei competisse ad Cappellaniam obtinendam anno 1728. quo scilicet tempore carebat ætate ad Sacros Ordines suscipiendos requisita.

Posito, quod eo tempore, quo ob vacationem Cappellaniæ factus erat locus electioni novi Cappellani, non esset Fridericus per ætatem aptus ad eam assequendam, consequens etiam esset debuisse Cappellaniam tunc conferri alteri in titulum perpetuum, ut postulat tum ipsa fundatio, quæ non fuit de Cappellania manuali, & amovibili, sed de Cappellania perpetua, & collativa in titulum; tum etiam ingenita conditio Beneficii Ecclesiastici, quod suapte natura perpe-

perpetuum est, ut docet *Glos. in Can. Pastoralis 7. q. 1. verb. Gubernatore, ibique Dominian. n. 3. Et Lambert. sub n. 1. Turrecrem. n 7. Archidiac. n. 4.*

Ex his autem quoque videretur inferendum, minime suffragari Friderico, quod ipse jam pervenerit ad ætatem legitimam pro Sacris Ordinibus suscipiendis. Quandoquidem, si Cappellania jam rite fuisset adjudicata Josepho de Castracanis cum perpetuitate tituli, abstrahi ab eo nunc minime posset, sed Fridericus expectare deberet novam illius vacationem, ad tradita per *Card. de Luc. de Jurep, disc. 20. nu. 6. Amostaz. de caus. pus lib. 3. cap. 8. nu. 71. Piton. discept. Eccles. 22. sub n. 39. Pignattell. consult. 36. n. 1. tom. 10. Gratian. Dec. March. 199. in addit. num. 3.*

Quantum vero attinet ad conditionem, a sodalibus Sanctissimi Rosarii infertam electioni Josephi, videndum est, cujusnam momenti esse illa valeat. Non enim posse sine Pontificis auctoritate Beneficium Ecclesiasticum ad tempus, vel sub certa conditione dari, monet *Glos. in cap. Si gratiose verb. a Romano de Rescript. in 6. Garz. de Benef. par. 1. cap. 2. n. 79. in fin. Covarr. var. resol. lib. 3. cap. 16. n. 2. Mandos. in reg. 3. Cancell. q. 11. n 3. Corrad. prax. Benef. lib. 1. ca 6. nu. 281. 288. & seqq. Sanchez. conf. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 27. nu. 3.* Et quæcumque pactio, per quam imponatur Beneficiario onus, ex natura Beneficii, vel ex lege fundationis non imminens, per Ecclesiasticas sanctiones reprobatur, ut notat *Fagnan. in cap. Nisi essent n. 19. de Prabend. Vgolin. de Simon. Tab. 1. cap. 3. sect. 4. n. 5. Murg. de Benef. q. 3. n. 1415.* & rescripsit Sac. *Congregatio in Tudertina Cappellaniæ 12. Martii 1718. & in Florentina eadem die, ut in lib. 68. Decret. pag. 83., & seqq.*

Fortius, quia tametsi electio Josephi a Sodalibus facta eam contineret legem, ut ipse Josephus Cappellaniam deponeret, ubi primum Fridericus Julii attigisset ætatem ad Sacros Ordines requisitam; hæc tamen conditio abest a literis collationis sive institutionis ab Ordinario traditæ cum absoluta, prorsusque libera, & pura translatione tituli in Josephum. At vero Beneficiarius proprie acquirit jus in Beneficio, non ex nominatione Patroni, sed ex collatione vel institutione Episcopi, quemadmodum tradunt *Murg. de benef. quæst. 3. n. 1135. Rebuff. in prax. benef. in reg. de subrog. glos 4. nu. 22. & seq. pag. 219.*

De Cappellanis, quos vocant *interinos*, fuse actum fuit in *Angelopolitana Cappellaniarum 22. Septembris 1731., & 5. Aprilis proxime præteriti.* Sed in hypothesi illius Causæ aderat Fundatorum dispositio, qui ubi per ætatem nequi vissent certæ personæ assequi Cappellanias, eligi jusserant hujusmodi Cappellanos *interinos*, qui injuncto Missarum oneri interea satisfacerent.

Cæterum potuisset etiam Fridericus anno 1728. quando contigit vacatio Cappellaniæ, supplicare Summo Pontifici, vel ut supersederetur ejus collatio, donec ipse, in quem ferebantur præcipua Fundatoris vota, ad idoneam ætatem perveniret, subrogato interim aliquo Sacerdote ad Missas celebrandas: sive etiam, ut sibi concederetur dispensatio circa defectum ætatis, qua tunc ille carebat necessaria, non quidem ad Ecclesiasticum Beneficium obtinendum, sed ad Sacros Ordines suscipiendos.

At cum de hoc remedio adhibendo tunc Fridericus minime cogitaverit, & hodie res non sit integra, restat, ut ad juris tramites Eminentiæ VV. dignentur definire.

An Sacedos Josephus de Castris aris teneatur dimittere Coppellaniam, de qua agitur, ut eam obtineat Clericus Fridericus Julii in casu &c.

Die Sabbathi 30. Augusti 1732.

Sess. 22. Decret. de observan. & evitan. in celebr. Miss.

ORIOLEN. VISITATIONIS SACRORUM LIMINUM. Episcopus, cum in Visitatione Sacrorum Liminum statum Ecclesiæ sibi commissæ accuratissime retulerit juxta præscriptum in Constitutione Xisti V. Pontificis Maximi, hæc inter cætera exposuit „ Duas Missas celebrat quilibet Sacerdos secularis Orio-

læ

„ læ in die commemorationis omnium Sanctorum, & duas in die commemora-
„ tionis omnium Defunctorum, ut dicitur, ex Privilegio Sa.M Pauli III. Sed
„ Regulares, & alibi ali tres communiter celebrant in die Defunctorum, ut
„ dicitur, ex antiqua consuetudine, vel forsan ex Privilegio concesso Regnis
„ Coronæ Aragonum, ex quibus est Valentinum.

Porro pluries eadem die ab uno Sacerdote Missæ Sacrificium fieri, non est Divina Lege vetitum, nec naturæ ipsius Sacrificii repugnat, quod ab eodem Ministro sæpius offeratur, ut probant *Vasquez. 3. part. disput. 232. cap. 5. n. 42. Gonzal. in cap. Consuluisti n. 3. de celebrat. Missar. Pasqual. de Sacrif. novæ leg. T. 1. q. 368. n. 1.* Quare priscis Ecclesiæ temporibus integrum erat Sacerdotibus, una eademque die plures; quot vellent, Missas celebrare, ut tradunt *Card. Baronius in annal. Eccles. tom. 10. ad ann. 940. circa fin. Card. Bona Rer. liturgic. lib. 1. cap. 19. Ivenin. de Sacram. dissert. 5. quæst. 7. cap. 1. art. 2. Theophil. Raynaud. oper. tom. 16. in Ketheroc. Spirit. n. 15. pag. mihi 7. Martene de Antiquis Ecclesiæ Ritib. lib. 1. art. 3. n. 4., & seqq to. 1. Thomasin. de vet., & nov. Discipl. Eccles. par. 1. lib. 2. cap. 81. num 8. & 9. & part. 3. lib. 1. cap. 72. n. 3.*

Sed aucta deinde Sacerdotum copia, aliisque etiam justis rationibus adstipulantibus, visa fuit coercenda ea pluries una die sacrificandi libertas. Alexander enim Pontifex hoc nomine secundus ita edixit „ Sufficit Sacerdoti unam Mis-
„ sam in die una celebrare, quia Christus semel passus est, & totum Mundum
„ redemit. Non modica res est unam Missam facere; & valide felix est, qui
„ unam digne celebrare potest. Quidam tamen pro defunctis unam faciunt, &
„ alteram de die, si necesse fuerit. Qui vero pro pecuniis, aut adulationibus
„ Secularium una die præsumunt plures facere Missas, non æstimo evadere
„ damnationem „ ut habetur in *cap. Sufficit de consecr. dist. 1.*

Innocentius vero III. Episcopo Vigornensi, a quo consultus fuit, utrum Presbyter duas una die Missas celebrare posset, respondit his verbis „ Excepto die
„ Nativitatis Dominicæ, nisi causa necessitatis suadeat, sufficit Sacerdoti se-
„ mel in die unam Missam solummodo celebrare „ ut in *cap. Consuluisti de celebr. Missar.*

Honorius denique III. Archiepiscopo Sipontino scisciranti, an die anniversaria Cœnæ Domini bis Missam liceret celebrare, altera in Ecclesia Sipontina, dum sacrum Chrisma conficeret, & alteram in Ecclesia Garganica, ad quam frequentissimus populus convenire solebat, rescripsit „ Cum cuilibet Sacerdoti, quacun-
„ que dignitate præfulgeat, unam in die celebrare Missam sufficiat, nam, &
„ felix valde est, qui celebrat digne unum; Fraternitati tuæ mandamus, qua-
„ tenus die Cœnæ Domini in Ecclesia Sipontina duntaxat, in qua teneris
„ Chrisma conficere, Missarum studeas solemnia celebrare „ ut in *cap. Te referente. De Celebr. Missar.*

At nihilominus in Regno Valentiæ (quo quidem continetur Civitas Oriolensis) consuevisse die ex Ecclesiæ ritu destinata suffragationi omnium fidelium Defunctorum, a Sacerdotibus secularibus binas, a Religiosis vero tres Missas celebrari, testantur *Francesc. variar. resolut. cap. 30. prior. Trullens. to. 3. cap. 8. dub. 10. n. 3. Hurtad. resolut. Moral. par. 1. tract. 2. cap. 7. resolut. ult. nu. 416., & seqq. Reginus Tom. ultim. Theolog. Moral. lib. 1. Tract 4. quæst. 24. in princ. Sillaurus Theolog. Tom. 3. lib. 12. quæst. 213. n. 0. Gobat. Theol. Mor. T. 1. Tract. 3. Cas. 6. nu. 194. Ledesma par. 1. de Eucharistia cap. 19. dub 5. Conclus. 6., Card. de Lugo de Sacram. Eucharistiæ disp. 20. sect 2. n. 43. in fin., Leander Oper. Moral. Tom. 2. tract. 8. Disput. 5. q. 1. 42. Gonzal. n. cap. Consuluisti in fin. de celebrat. Missar. Pignatell. consult. 1. n. 15. Tom. 4. Ursaya instit. Criminal. lib. 1. Tit. 10. n. 61, Emanuel. a Conceptione in prælectionem operum Leandri Tom. 9. Tract. 11. Miscell. disput. 2. qu. 1. Salmaticenses in curs. Moral. Tom. 1. tractat. 5. de Sanctis. Missæ cap. 4. puncto 1. n. 24. Fellzar. in Manual. Regular. Tom. 2. tract. 8. cap. 2. n. 110. La Croix lib. 6. par. 2. n. 235., Pasqualig. de Sacrif. nov. leg. t. 1. qu. 393. nu. 2.*

Un-

Undenam vero facultas hæc suam trahat originem, non satis constat. Alii enim ex memoratis Scriptoribus mentionem solum faciunt antiquæ consuetudinis: alii autem Privilegium enuntiant, sed cujusmodi illud sit, non explicant: alii denique a Julio III. vel a Paulo III. hoc Indultum concessum dicunt per vivæ vocis oraculum.

Cæterum nullum mihi videre contigit, qui agat de more, aut Indulto bis sacrificandi festo die, quo solemnis omnium Sanctorum recolitur memoria; sed loquuntur omnes de iterata Missæ celebratione sub aliam sequentem diem commemorationis omnium Defunctorum.

Et sane, quamvis antiquitus (præter diem Dominicæ Nativitatis (a quocunque Sacerdote binæ Missæ celebrari solerent anniversaria die Circumcisionis Domini, ut habetur apud *Durand. de Divin. Offic. lib.6. cap.15.n 16.Pasqualig. de Sacrific. nov. leg. Tom.1. qu.301. n.1.*itemque duæ, vel tres in Natali S. Joannis Baptistæ, ut apud *Gonzal. in d. cap. Consuluisti sub n.3. de celebr. Miss., Tomasin. de veter. & nov. Eccles. Discipl. par.3. lib.1. cap.74. nu.6. Alcuin.de Offic. cap.30. Card. Baron. in notis ad Martyrologium Roman. ad diem 24. Junii, Pasqualig. de Sacrific. nov. leg. d. qu.391. n.1.* Ac binæ etiam die SS. Apostolorum Petri, & Pauli nobilitata martyrio, ut ex pluribus monumentis colligit *Gonzal. in d. cap. Consuluisti nu.3. de celebr. Miss.* Nihil tamen ajunt Scriptores isti de more bis sacrificandi etiam in celebritate omnium Sanctorum.

Denique hac de re celebrationis plurium Missarum eadem die actum bis fuit aliàs in hac Sac. Congregatione. Archiepiscopus enim Bracarensis supplex postulavit a S. M. Clemente XI. Indultum, ut in ea Diœcesi omnes Sacerdotes Defunctorum. Sed hæc Sac. Congregatio a Pontifice consulta die 14. Martii 1711. rescriptis -- *Negative* -- ut in lib.61. *Decret. pag.111.* Recentius vero, cum Catholicus Hispaniarum Rex rogasset S. M. Innocentium XIII. ut in toto Regno Castellæ potestas fieret Sacerdotibus secularibus bis sacrificandi, Religiosis vero ter eadem die Commemorationis Defunctorum, exquisitum fuit ejusdem Sac. Congregationis suffragium, Causaque in Folio descripta die 2. Maii 1722. hoc extat Rescriptum -- *Non proposita* --, ut in *in lib.72. Decret. pag.199.* Et verisimile est honorificam negationem eo Rescripto contineri, cum nunquam deinde eadem de re actum fuerit.

Dignentur itaque Eminentiæ VV. deliberare.

Quid Episcopo Oriolensi circa præmissa respondendum sit.

Non proposita.

Resumpto Folio Congregationis habitæ die 9. exeuntis Mensis, placeat Eminentiis VV. quinque mox subjiciendas Causas definire.

Sess.25.c.33. de ref.

VELITERNA QUARTÆ FUNERALIS.

An quarta Funeralis debeatur in sola quarta parte, seu potius in medietate in casu &c.

Dilata, & examinentur Testes formiter.

Sess.23. c.14. de Ref.

LARINEN. DECRETORUM SYNODALIUM.

I. An juxta Decretum Synodi celebratæ ab Episcopo Larinen. anno 1728. indiscriminatim omnes Ecclesiastici teneantur interesse Congregationi, & discussionibus ad forum conscientiæ spectantibus. Et quatenus affirmative.

II. An contra eos qui non interfint substineantur pœnæ in eodem Decreto Synodali inflictæ, id est quod Sacerdotes debeant abstinere die sequenti a celebratione Missæ, & quod Clerici, non Sacerdotes debeant solvere unum Carolenum qualibet vice, applicandum Seminario.

III. An

III. An juxta Decretum ejuſdem Synodi prohiberi poſſit cuicumque Eccleſiaſtico, etiam in Minoribus conſtituto, diſceſſus a Diœceſi abſque licentia Epiſcopi ſub pœna Ducatorum ſex.

IV. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Portionariis ſeu Participantibus prohiberi poſſit diſceſſus a Diœceſi, inconſulta Curia Epiſcopali, ſub pœna Ducatorum duodecim. Et quatenus Affirmative.

V. An in caſu contumaciæ poſt ſex menſes intelligantur ipſi Participantes ſeu Portionarii privati ipſo facto Eccleſiaſtica portione, alteri conferenda ab Epiſcopo per concurſum.

VI. An juxta Decretum ejuſdem Synodi contra Portionarios ſeu Participantes, qui ſine legitima cauſa recuſent acceptare officium, ad quod fuerint aſſumpti, ſubſtineatur multa decem Carolenorum pro qualibet die contumaciæ, applicata ad commodum Capituli.

VII. An juxta Decretum ejuſdem Synodi Epiſcopi pro directione Chori Eccleſiarum Matricium habeat facultatem erigendi officium Cantoratus. Et quatenus affirmative.

VIII. An collatio dicti Officii Cantoratus, quoties vacet, fieri debeat in unum de Portionariis, qui ſit magis peritus Cantus Gregoriani, arbitrio Epiſcopi.

IX. An juxta Decretum ejuſdem Synodi, Portionarii Eccleſiarum Matricium, participantes Maſſam Communem, teneantur adjuvare Parochos in Cura Animarum. Et quatenus affirmative.

X. An Prædicti Portionarii teneantur hoc munus coadjutoris obire abſque alio emolumento.

XI. An admiſſio Presbyterorum ad Portionem ſit facienda jure ſolum antiquioritatis; an vero potius juxta Decretum Synodi ſit facienda per concurſum, prævio examine, & cum probatione de peritia Cantus Gregoriani, ſervitio Eccleſiæ præſtito per triennium, & continuo acceſſu per triennium ad collationes de Quæſtionibus moralibus.

XII. An ſubſtineatur pœna ipſo facto incurrenda, hoc eſt ſuſpenſionis a celebratione Miſſæ quoad Sacerdotes, & excommunicationis quoad Clericos, & conſtitutos in Sacris, ſub qua demandata fuit emptio Codicis Conſtitutionum Synodalium, ſoluto pretio Carolenorum quinque. Et quatenus negative.

XIII. An ſit reſtituenda pecunia cuicumque Eccleſiaſtico, qui metu dictarum pœnarum eam ſolvit.

XIV. An in Curia Epiſcopali Larinen. ſervanda ſit Taxa Metropolitanæ Curiæ Beneventanæ, vel potius Taxa Innocentiaaa in caſu &c.

Ad primum, Affirmative præterquam quoad Clericos non conſtitutos in ſacris, qui non ſunt cogendi. Ad ſecundum, ſublata pœna ſuſpenſionis, pœnam quoad habentes curam animarum, & Confeſſarios eſſe ſtatuendam in duobus Carolenis, quantum ad reliquos in uno. Ad tertium, Affirmative: Ad quartum, pœnam eſſe reducendam ad ducatos ſex. Ad quintum, Affirmative, citato tamen Poſſeſſore in actu declarationis; & quoad collationem habebitur ratio in decimum primum. Ad ſextum, Affirmative, Ad ſeptimum, Affirmative, quoad Inſtitutionem ſimplicis Officii. Ad Octavum, deputationem faciendam eſſe prævio concurſu ſuper peritia Cantus Gregoriani. Ad nonum, Affirmative cum approbatione, & juxta aſſignationem Epiſcopi. Ad decimum, Affirmative. Ad decimum primum, Negative ad primam partem; & Affirmative ad ſecundam. Ad decimum ſecundum, Negative. Ad decimum tertium, Ad mentem. Ad decimum quartum, Audiatur Eminentiſſimus Archiepiſcopus Beneventanus, & interim ſervetur Taxa Innocentiana, & amplius in omnibus.

DER-

Sess. 21. cap. 4. de Ref.

DERTHONEN. DISMEMBRATIONIS.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 5. Aprilis proxime preteriti.

In decisis; sed esse a Monachis constituendum sumptibus Monasterii Cappellanum secularem, & coadjutorem Curæ Animarum, ab Ordinario approbandum in Ecclesia S. Jacobi Vineolarum; & in ea etiam asservandum esse Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum; & amplius.

Sess. 22. de observ. & evit. in celebrat. Miss.

ROMANA SEU PERUSINA ONERIS MISSARUM.

An sit locus executioni Indulti sa. me. Innocentii XIII. in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Sess. 25. c. 9. de Ref.

FIRMANA CAPPELLANIÆ.

An Sacerdos Josephus de Castracanis teneatur dimittere Cappellaniam, de qua agitur, ut eam obtineat Clericus Fridericus Julii in casu &c.

Affirmative, & amplius.

Sess. 22. c. 3. de ref.

TROJANA PRÆBENDARUM. Ingens terræ motus, qui Civitatem Fogiani superiore anno concussit, quatefecit etiam, & pene prostravit plerasque Domos, quarum annui proventus spectabant ad Præbendas Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ. Ab hac tamen calamitate feliciter immunes fuerunt Præbendæ, quas tres ex Canonicis possident.

Ut igitur consultum esset cæteris Canonicis, qui aut omnino, aut magna ex parte luctuosam subierunt jacturam proventuum, & nihilominus assiduum Ecclesiæ servitium præstant, Episcopi officiis prudenter interpositis, inita a Capitulo fuit hæc deliberatio, ut universi præsentes reditus, tum qui ex Præbendis percipiuntur, tum qui pertinent ad massam communem, distributionibus quotidianis destinatam, in unum conferatur acervum, indeque primum sumantur ducati mille in reparationem Domorum impendendi: quidquid vero fructuum reliquum sit, detractis necessariis Ecclesiæ sumptibus, inter Canonicos, qui Divinis Officiis interfint, distribuatur: atque ita tamdiu servetur, donec ædes, quæ ruinam passæ sunt, reparentur. Absoluta autem hac reparatione, deinceps ex toto annuorum redituum cumulo separetur tertia pars, quæ cedere debeat in distributiones quotidianas; reliquæ vero duæ partes ex æquo partiendæ constituant singulorum Canonicorum Præbendas.

In hoc consilium, quod laudavit ratumque habuit Episcopus, unanimes convenerunt tredecim ex sexdecim Canonicis. Sed alii tres dissensere: cum enim eorum Præbendas salvas, & incolumes manere contigerit, recusant eas conferre ad sublevandam aliarum Præbendarum inopiam. Quamobrem videndum est, an Sac. Congregationis auctoritate, licet iis tribus Canonicis reluctantibus, statuenda sit juxta præmissum modum Præbendarum omnium communio, & peræquatio, ne alioquin Divinus cultus magnum capiat detrimentum, ut profecto fore affirmat Episcopus, quia nimirum Ecclesiæ servitium negligent plerique Canonici, qui aut nullum, aut exiguum percepturi essent emolumentum.

Ut autem hac de re judicium fieri rectius possit, juvat exponere antiquiorem statum Præbendarum hujus Capituli.

Anno 1347. per concordiam a Sede Apostolica confirmatam, fuerat constitutum, ut quandocunque alicujus Canonicatus vacatio contingeret, proventus, quibus demortuus Canonicus potiebatur Jure Præbendæ, dividi deberent, & communicari inter alios superstites, & sic deinceps per quoddam Jus accrescendi.

Ita

Ita plane ſervatum in ea Eccleſia fuit uſque ad annum 1660. Sed cum ob peſtem, quæ Neapolitanum Regnum invaſerat, Septem Canonicatus vacaſſent, ægrè ferebant novi Canonici adeo tenuem fructuum portionem quotidianis tantum diſtributionibus aſſignatam ſibi obvenire, reliquos vero pinguiores proventus ab antiquioribus Canonicis percipi, cum tamen communis omnibus eſſet labor in Divinis Officiis obeundis. Propoſito itaque Dubio: *An novis Canonicis debeantur reditus Præbendarum ad ſuos Canonicatus reſpective ſpectantes, juxta ac eorum anteceſſores obtinebant*, die 24. Aprilis 1660. Sac. Congregatio reſpondit: *Affirmative*, ut in *lib.* 22. *Decret. pag.* 115. Sed cum hoc reſcriptum ambiguitatem, & controverſiam non omnino ſubſtuliſſet, recentiores Canonici declarari poſtularunt: *fructus omnes ad Canonicatus, & Dignitates ſpectantes, ſublato Jure accreſcendi, & in communem maſſam redactos, eſſe æqualiter diſtribuendos inter omnes Capitulares*. Die vero 1. Octobris 1661. reſpondit Sac. Congregatio - *Reditus omnes in maſſam communem eſſe coacervandos, & a die factæ inſtantiæ æqualiter inter omnes dividendos*, ut in eodem *lib.* 22. *Decret. pag.* 664.

Ad rem vero, de qua hodie agitur, facere etiam poteſt id, quod reſcripſit Innocentius III. *in Cap. final. De his, quæ fiunt a major. par. Capit.* cujus verba hæc ſunt. Ex parte tua nobis fuit Frater Archiepiſcope intimatum, quod ad reſtaurandam fabricam Rothomagenſis Eccleſiæ tractatum communiter habuiſtis, te poſtulante, ut quilibet Canonicorum tecum pariter aliquam ſuorum reddituum poſſeſſionem operi tam pio & neceſſario deputaret: *& infra*. Statuimus, ut ſi quis veſtrum tuis, Frater Archiepiſcope, & majoris, & ſanioris partis Capituli ſtatutis ſuper hoc duxerit reſiſtendum, obtineat ſententia plurimorum.

At *Innoc. in Cap. Cum omnes n.* 3. *de Conſtit.* diſtinguit, inquiens, quod ſi Præbendarum diviſio fiat pro Canonicorum tantum commodo, non valet, niſi omnes conſentiant; nam quod privato jure ad ſingulos pertinet, approbari oportet ab omnibus, juxta *Text. in Cap. Quod omnes, de regul. Jur. in 6.* Sed ſi diviſio Præbendarum fiat pro utilitate Eccleſiæ, tunc attenditur ſententia plurium, quia non Jure privatæ Perſonæ conſentiunt ſinguli, ſed Jure Collegii. Animadvertendum quoque accedit, quod (ut Epiſcopus refert) Præbendæ trium reluctantium Canonicorum, itemque aliæ, non ſunt de Jurepatronatus, nec a peculiari laicorum fundatione originem trahunt. Quamobrem cum omnes Canonicorum Prædendæ inſtitutæ ac fundatæ præſumantur ex bonis communibus Eccleſiæ, ut notat *Fagnan. in Cap. Cum Eccleſia Vulterana n.* 13. *de Elect.* non videtur abſurdum, quod Eccleſia, penes quam reſidet dominium bonorum, æquitati conſentaneam inducat normam adminiſtrationis ipſorum bonorum, & diviſionis fructuum inter ſuos Miniſtros, ut par ſit conditio omnium, æquale ſervitii onus ſuſtinentium; id quod commendat Innocentius III. Pontifex in *Cap. Cum omnes de Conſtit.* Præſertim vero, quia Domorum ruina, & jactura proventuum imputari non poteſt culpæ Canonicorum, quorum Præbendæ obnoxiæ huic detrimento fuerunt; ac præterea non agitur de temporaria fortuitaque ſub aliquem annum diminutione fructuum, ſed de peremptione fundi, adeoque perpetua amiſſione proventuum in ea parte, quæ manabat a penſionibus Domorum.

Verum pro tribus illis Canonicis, quorum Præbendæ illeſæ ſunt, urget jus ipſis quæſitum ex aſſecutione Canonicatuum, quibus ſunt annexæ. Adeo vero poſtulare juſtitiæ ratio videtur, ut invito jus quæſitum non auferatur, ut Tridentina Synodus, cum ob cauſam publici boni poteſtatem fecerit Epiſcopis applicandi, & incorporandi Seminariis aliquot Beneficia ſimplicia, etiam nondum vacantia, declaraverit, tamen faciendum id eſſe ſine præjudicio illa obtinentium, ut in *cap.* 18. *Seſſ.* 23. *de ref.*

Dignentur itaque EE. VV. decernere.

I. *An omnia bona, tam Maſſæ communis, quam Præbendalia, coacervari debeant, ad effectum deinde dividendi reditus modo ſuperius expreſſo*. Et

quatenus negative.

II. *An, & quomodo sit providendum, tam Ecclesiæ, quam Dignitatibus, & Canonicis, quorum fundi Præbendales, vel omnino, vel in parte perierunt in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 5. ca. 9. de ref. FIRMANA CAPPELLANIÆ. Ad dirimendam quæstionem exortam inter mensam Archiepiscopalem Firmanam, & Clericum Dominicum Mezzopreti, circa Cappellaniam olim fundatam ex dispositione Joannis Antonii De Alma, die 12. Januarii vertentis anni discussum fuit hoc Dubium: *an Dominicus Mezzopreti sit compræhensus inter vocatos ad Cappellaniam, de qua agitur*, prodiitque rescriptum, *Negative*.

Redintegrato hodie ejusdem disceptationis examine, deliberandum erit.

An si standum, vel recedendum a decisis die 12. Januarii 1732.

Sess. 22. c. 12. de ref. SALERNITANA EDICTORUM. Divini cultus, & Ecclesiasticæ disciplinæ maxime studiosus Archiepiscopus, paulo postquam Salernitanæ Ecclesiæ gubernationem suscepisset, plura edixit a Canonicis Metropolitani Collegii potissimum servanda, & quorum pleraque jam ante fuerant sancita in Synodalibus Constitutionibus Prædecessorum Antistitum.

Reclamante tamen Capitulo, delata est controversia ad hujus Sac. Congregationis judicium, proindeque disceptanda proponuntur hæc Dubia:

I. An Dignitates, & Canonici Ecclesiæ Cathedralis cogi valeant sub pœna quinque Carolenorum pro qualibet vice, ut interstint Congregationibus de Casibus conscientiæ habendis.

II. An dignitates, & Canonici prædicti cogi possint ad incedendum in habitu talari usque ad occasum solis, excepta occasione eundi ad loca ruralia. *Et quatenus affirmative*

III. An adversus Dignitates, & Canonicos prædictos in casu inobedientiæ sit procedendum etiam per inquisitionem.

IV. An prohibitio facta de non incedendo noctis tempore sine lumine substineatur.

V. An dictæ Dignitates, & Canonici debeant quibuslibet diebus exire e Sacristia bini bini, quando accedunt ad Chorum.

VI. An pœna indicta Dignitatibus, & Canonicis accedentibus ad Chorum post Invitatorium substineatur; seu potius aliqua alia pœna sint mulctandi, si tardius accedant.

VII. An Præcentor, & Primicerius sint cogendi, ut accedant ad Chorum per mediam horam ante inchoationem Divini Officii sub pœna unius Tareni.

VIII. An Archiepiscopo solemniter celebrante, omnes Dignitates, & Canonici esse debeant per mediam horam ante ejus accessum ad Ecclesiam dispositi, & parati in Sacristia.

IX. An pœna Tarenorum trium adversus Dignitates, & Canonicos celebrantes Missas planas tempore Missæ solemnis, substineatur; seu potius liceat eisdem Dignitatibus, & Canonicis Missas prædictas eo tempore.

X. An pœna trium Carolenorum pro quolibet die adversus Dignitates, & Canonicos sine legitimo impedimento absentes a Choro diebus Quadragesimæ, & Festis substineatur.

XI. An prohibitio exeundi a Choro, nisi terminato Divino Officio, præterquam ex causa urgenti, sub pœna duplicis aut triplicis punctaturæ, substineatur.

XII. An præsidentia in Choro spectet privative ad Primicerium, seu potius cumulative ad Præcentorem una cum Primicerio.

XIII. An omnes Horæ Canonicæ sint persolvendæ cum cantu.

XIV. An singulis diebus celebranda sit Missa Conventualis cum omnibus solemnitatibus.

XV. An

XV. An celebratio Missarum explenda sit juxta formam præscriptam in Edicto diei 27. Februarii 1732. cap. 13., & 14. vel potius juxta prætensum solitum Ecclesiæ.

XVI. An electio Punctatoris facta per Archiepiscopum, præter alium a Capitulo electum, subsistineatur.

Die Sabbathi 27. Septembris 1732.

SALERNITANA EDICTORUM. Divini cultus, & Ecclesiasticæ disciplinæ maxime studiosus Archiepiscopus, paulo postquam Salernitanæ Ecclesiæ gubernationem suscepisset, plura edixit servanda potissimum a Canonicis Metropolitani Collegii. Quænam vero sint ea, quibus reclamant Canonici, ex subjectis Dubiis patebit. Circa aliqua autem hæc videntur adnotanda. *Sess. 24. c. 12. de Ref.*

Quoad primum; hæc S. Congregatio in *Larinen. Decretorum Synodalium* proposita die 30. Augusti proxime præteriti, perpensis variis Resolutionibus ante hac editis, in ea fuit sententia, ut omnes Ecclesiastici (exceptis tamen Clericis, qui minoribus tantum Ordinibus essent initiati) compelli ab Episcopo possint, ut ad collationes de Quæstionibus Moralibus habendas conveniant.

Pœna autem pecuniaria contumacibus infligenda, fuit etiam pluries approbata, vel major, pro diversitate locorum. Etenim in *Ariminen. Conferentiæ Casuum Conscientiæ* 18. Junii 1699. æqua visa fuit mulcta Juliorum trium, ut in *lib.* 49. *Decret. pag.* 251. Et in *Acerrarum* 23. *Augusti* 1727. pœna fuit constituta in uno Ducato, ut in *lib.* 77. *Decret. pag.* 518. Et noviissime in memorata *Larinen.* quoad habentes curam animarum, & Confessarios, mulcta decreta fuit in duobus carolenis, quo vero ad reliquos in uno.

Quantum attinet ad II. Dubium, quamvis Sac. Concilium Tridentinum *Sess.* 14. *Cap 6. de Reform.* verbis expressis non injunxerit Ecclesiasticis personis usum vestis talaris; sed solum jusserit deferri habitum, *eorum Ordini, & Dignitati congruentem, & juxta Episcopi ordinationem, ac mandatum*; Nihilominus hæc Sacra Congregatio rata semper habere consuevit Episcoporum decreta de usu vestis talaris. Præsertim vero in *Hortana* 8. *Julii* 1690. proposito Dubio - *An Edictum, seu Præceptum Episcopi subsistineatur* --, rescriptum fuit -- *Secretario ad mentem* -- Quæ sic explicata fuit „ Subsistineri Edictum, Sacerdotes „ teneri semper incedere in habitu talari, & Clericos maxime in functionibus „ Ecclesiasticis, & quoad pœnas, Episcopus moderate procedat „ ut in *lib.* 40. *Decret pag.* 435 Rursus in *Ostuen. Synodi* 6. *Julii* 1697. *ad VII. Dubium* respondit servandum esse Decretum proxime relatum in Hortana, ut in *lib.* 47 *Decret. post pag.* 294. Sic quoque in *Melevitana Synodi* 4. *Junii* 1707. ad XXVII. prodiit rescriptum -- *Constitutionem Synodalem subsistineri, cum licentia tamen gratis danda* -- ut in *lib.* 57. *Decret. pag.* 205. Itidemque in *Ruben. Habitus talaris* Dubium hoc an edictum super delatione habitus talari *in Ecclesiis, illarumque ingressu, & egressu subsistineatur* -- ita resolutum fuit -- *Subsistineri, moderatis pœnis arbitrio Eminentissimi Præfecti* --. Hicvero hunc in modum declaravit,. Nos ad mentem ejusdem S. Congregationis,, nobis expressam, declaramus a supradicto Edicto Episcopi delendas esse contra,, inobedientes, videlicet quoad Sacerdotes, pœnam suspensionis ipso facto incurrendæ quoad „ Clericos pœnam quod non possint promoveri ad Ordines Sacros, nec admitti ad „ Beneficia, quamvis de jurepatronatus: & quoad Sacristas, pœnam suspensionis; & „ respective quoad Clericos pœnam Interdicti ab ingressu Ecclesiæ: Et loco prædictarum pœnarum mulctandos esse in quinque libris ceræ albæ laboratæ, & in subsidium Suspensionis, & Interdicti ferendæ sententiæ respective „ ut in *lib.* 58. *Dec. pag.* 288. Recentius vero in *Sorana Edicti* 20. *Maii* 1719 rescriptum fuit *Servandum esse Edictum* - ut in *lib.* 69. *Decretor. pag.* 261. Et denique in *Marsicen.* cum Episcopus simile promulgasset Edictum; sed cum Clerici ad Sacrum Subdiaconatus Ordinem essent promovendi, exigeret ab eis jusjurandum de Edicto obser-

obſervando, Sacra Congregatio *die* 15. *Decembris* 1731. reſcripſit - *ſervetur Edictum Epiſcopi, ſed non exigatur præſtatio Juramenti.*

In eadem quoque ſententia perſtitit Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium, quæ hujuſmodi Edictum ab Epiſcopo Monopolitano latum approbavit *die* 1. *Octobris* 1728.

Ad IV. Dubium obſervandum eſt, eamdem legem fuiſſe olim conſtitutam in Synodo habita anno 1580. a Marſilio Columna Archiepiſcopo. Eadem quoque Sacra Congregatio Epiſcoporum, & Regularium in mox citata *Monopolitana* approbavit Edictum Epiſcopi, quo admonebantur Eccleſiaſtici, ut poſt ſecundam noctis horam ſe domi continerent; vel ſi qua gravis neceſſitas aliter poſtularet, lumine adhibito per vias incederent, & Clericali veſte uterentur, propoſita pœna carceris per triduum.

Circa V. Dubium videri poſſunt, quæ tradita ſunt in Cæremoniali Epiſcoporum *lib.* 1. *cap.* 15. *&* *lib.* 2. *cap.* 3.

Porro quod Canonici ad chorum procedant bini, & bini, ſervandum tantummodo eſſe feſtis diebus ſolemnioribus, declaravit Sac. Rituum Congregatio 12. *Junii* 1628 ut teſtantur *Bauldry in Manual. par.* 2. *cap.* 1. *n.* 2., *Gavant. Verb. Canonici in choro n.* 23., *Ceccoper. lucubr. Canon. lib.* 2. *tit.* 2. *n.* 21., *& ſequen.*

Ita quoque cenſuit hæc Sac. Congregatio; quæ in *Sarnen.* 27. *Junii* 1705. *ad I. Dubium*, ita reſcripſit - *Canonicos in ſolemnioribus tantum diebus teneri accedere binos per medium Eccleſiæ ad Chorum*, ut in *lib.* 55. Decret. *pag* 233. Et recentius in *Acerrarum die* 23. *Auguſti* 1727. Propoſito IX. Dubio his Verbis -- *An ſubſtineatur Edictum Epiſcopi, præſcribens modum accedendi ad chorum ad effectum recitandi Horas canonicas, ſitque obſervandum; ſive potius ſit ſervanda conſuetudo, & idem Edictum moderandum* - reſponſum fuit - *Edictum eſſe obſervandum in diebus tantum ſolemnioribus* - ut in *lib.* 77. Decret. *pag.* 518.

Ceterum quoad Eccleſiam Salernitanam nihil amplius fecit Archiepiſcopus, quam in uſum revocare ordinem, quem in inceſſu ad chorum ſervari juſſerant Synodales Conſtitutiones per duos Prædeceſſores Antiſtites, anno 1568. & 1580. editæ.

Quin etiam hoc ipſum fuerat in Synodo Bituntina ſtatutum a Cornelio Muſſo Epiſcopo, qui tanta cum laude pietatis, doctrinæ, & prudentiæ interfuit Sacro Concilio Tridentino.

In primo itidem Concilio Mediolanenſi, quod habuit anno 1565. S. Carolus Borromæus, ſub *Tit* 52. *Quando, & quam ad Div. Off. conven.* ita cautum fuit „ „ In ingreſſu chori &c. is ordo ſervetur &c. Omnes de Sacriſtia ordine proce- „ dentes exeant, & ubi ſe ad Altare humiliter inclinarint, ſuum quiſque lo- „ cum in choro adeat. Qui vero in Eccleſia, vel circum eam, aut in Sacriſtia „ fuerit, & eo ordine chorum ingredi neglexerit, dimidia parte diſtributionum „ illius Horæ privetur -- *In V. autem Concilio Mediolanen ſub Tit.* 6. *Quæ ad* „ *Div. Off. pertin. ita habetur* Unuſquiſque Canonicus &c. dum ad chorum pro- „ cedit, quamquam alii comes adjunctus, ac quaſi ſolus accedat, in ea medita- „ tione fixus, ut ſecum cogitet, ſed ad Chorum, nempe ad Sancta Sancto- „ rum, ut Canone antiquo cautum eſt, & ad publicæ orationis Sacrificium „ accedere.

Circa VI. Dubium, Edictum ab Archiepiſcopo propoſitum ſic habet „ Dignita- „ tes, & Canonici poſt Invitatorium accedentes, punctentur, & antequam ad „ proprium ſtallum accedant, in plano chori pro pœna negligentiæ ſtent genuflexi uſque adveniant Præfecti Chori.

In primo Concilio Provinciali Mediolanen. ita legitur „ Si quis non venerit ad „ Matutinum ante finem Capituli de B. M. V., cum de ipſa Officium celebra- „ tur, alioquin ante finem Pſalmi, Venite exultemus; in aliis etiam Horis „ ante finem primi Pſalmi; in Miſſa vero ante finem ultimi Kyrie eleyſon, pro „ abſente habeatur, illiuſque Horæ diſtributione careat. Si quis, cum poſſit „ initio Officii vel ſupplicationum convenire, adventum ſuum in extremum „ præfiniti temporis punctum de induſtria diſtulerit, abſentis loco habeatur.

Quæ

Quæ in VII. & in VIII. Dubio expoſita ſunt, præſcripta itidem fuerant in Synodo habita anno 1580.

Circa IX. annotari poteſt, quod in *Oriolen.* 27. *Martii* 1632. diſceptato hoc XII. Dubio -- *An tempore, quo Divina Officia celebrantur in choro, vel Anniverſarium, vel cantantur Horæ, ſi Canonici, ſeu alii Præbendati Miſſam celiebrent, habeantur pro præſentibus ad effectum lucrandi emolumenta, & diſtributiones ratione Horæ, & anniverſarii?* -- Reſcriptum fuit „ Canonicos, ſeu „ alios Præbendatos, prædicto tempore Miſſas planas celebrantes, non lucra- „ ri diſtributiones quotidianas, nec emolumenta, niſi illa Hora ad celebran- „ dum Miſſas ab eo, ad quem pertinet, compulſi, aut juſſi fuerint „ ut in *lib.* 14. *Decret. pag.* 599., & 601. Rurſus in *Ortonen.* 27. *Febr.* 1706. diſcuſſum fuit an ſubſtineretur Edictum; quo Ordinarius prohibuerat, ne tempore Divinorum Officiorum, aut Miſſæ conventualis, Dignitates, & Canonici a choro diſcenderent Miſſas celebraturi, propoſita pœna duplicis punctaturæ, atque etiam ſuſpenſionis a Divinis, ubi in contumacia perſtitiſſent per menſem. At Sac. Congregatio reſcripſit „ Edictum non ſubſtineri, ſed eſſe reformandum „ juxta modum, videlicet quod tempore Divinorum Officiorum nullus diſce- „ dat a choro ad Miſſam celebrandam, niſi vocatus fuerit a Sacriſta, & licen- „ tiam obtinuerit a Præfecto chori, ſub pœna amiſſionis diſtributionis pro illa „ Hora; & quatenus aliquis ſit contumax, mulctetur pro prima vice pœna du- „ pli; creſcente vero pertinacia, aliis pœnis pecuniariis arbitrio Ordinarii, non „ tamen ſuſpenſionis „, ut in *lib.* 56. *Decret. pag.* 56.

Circa X. Dubium, edictum Archiepiſcopi conſonat Conſtitutionibus Synodali. bus editis anno 1580.

In Cauſa Acerrarum 23. Auguſti 1727. diſcuſſum fuit hoc XIX. Dubium -- *An ſubſtineatur Edictum Epiſcopi, quo ſub pœna ſuſpenſionis ipſo facto, præcipitur, quod Canonici non poſſint frui abſentia trium menſium a Sac. Concilio Tridentino conceſſorum tempore Adventus, & Quadrageſimæ* -- Prodiitque reſponſum -- *Affirmative, deletis verbis ipſo facto, ut in lib.* 77. *Decr. pag.* 518.

Ad rem, de qua agitur in XIII. Dubio, pertinet *Extravag. Joan. XXII. de vit. & honeſt. Cleric. & Clementina* 1. *cod. tit. nec non Sac. Concil. Trid. ſeſſ.* 24. *cap.* 12. *circa fin. de ref.*

Præterea refert *Fagnan. in Cap. Licet. de Præben. n.* 89 reſolutum a Sac. Congregatione fuiſſe *die* 12. *Decemb* 1592. Canonicos Baſilicæ Vaticanæ alta voce concinere debere etiam Pſalmos, & Reſponſoria, non obſtante contraria conſuetudine, etiam poſt Concilium Tridentinum ſervata. Sic quoque in *Vicentina* 7. *Junii* 1636. reſcriptum fuit „ Canonicos, in choro alta voce non pſallen- „ tes, diſtributiones quotidianas non lucrari, quavis conſuetudine non obſtante ut in lib. 5. *Decr. pag.* 365. & in *Ulixbonen. Orientalis* 5. *Decemb.* 1722. propoſito XII. Dubio his verbis -- *An Canonici teneantur non ſolum intereſſe Divinis Officiis, verum etiam pſallere, ſub pœna privationis diſtributionum* - reſponſum fuit -- *Affirmative* -- ut in lib. 72. *De r. pag.* 561.

Circa XIV. Dubium, Miſſam Conventualem quotidie eſſe ſolemni ritu celebrandam deducitur ex *Cap. Cum creatura de Celebr. Miſſarum*, & ex *Clement.* 1. *cod. tit.* Quare cum in *Tuſculana Miſſæ Conventualis* examinatum fuiſſet I. *An ſingulis diebus ſit celebranda Miſſa Conventualis* - II. *An diebus feriatis ſit celebranda Miſſa cum cantu, vel ſine* - S. Congregatio reſpondit -- *Ad I. Affirmative* - *Ad II. Affirmative ad primam partem, & negative ad ſecundam* -- ut in *lib.* 58. *Decr. pag.* 144. Idemque reſolutum fuit *in Camerinen. Miſſæ Conventualis* 7. *Decembris* 1709. ut in *lib.* 59. *Decr. pag.* 395.

Definiendum itaque ab Eminentiis VV. erit.

I. An Dignitates, & Canonici Eccleſiæ Cathedralis cogi valeant ſub pœna quinque carolenorum pro qualibet vice, ut interſint Congregationibus de caſibus conſcientiæ habendis.

II. An Dignitates, & Canonici prædicti cogi poſſint ad incidendum in habitu talari uſque ad occaſum Solis, excepta tamen occaſione eundi ad loca ruralia. Et quatenus Affirmative. III. An

III. An adversus Dignitates, & Canonicos prædictos in casu inobedientiæ sit procedendum etiam per inquisitionem.

IV. An prohibitio facta de non incedendo noctis tempore sine lumine substineatur.

V. An dictæ Dignitates, & Canonici debeant quibuslibet diebus exire e Sacristia bini bini, quando accedunt ad Chorum.

VI. An pœna indicta Dignitatibus, & Canonicis accedentibus ad Chorum post Invitatorium substineatur; seu potius aliqua alia pœna sint mulctandi, si tardius accedant.

VII. An Præcentor, & Primicerius sint cogendi, ut accedant ad Chorum per mediam horam ante inchoationem Divini Officii sub pœna unius Tareni.

VIII. An Archiepiscopo solemniter celebrante, omnes Dignitates, & Canonici esse debeant per mediam horam ante ejus accessum ad Ecclesiam dispositi, & parati in Sacristia.

IX. An pœna Tarenorum trium adversus Dignitates, & Canonicos celebrantes Missas planas tempore Missæ solemnis, substineatur; seu potius liceat eisdem Dignitatibus, & Canonicis Missæ prædictas eo tempore.

X. An pœna trium Carolenorum pro quolibet die adversus Dignitates, & Canonicos sine legitimo impedimento absentes a Choro diebus Quadragesimæ, & Festis substineatur.

XI. An prohibitio exeundi a Choro, nisi termintto Divino Officio, præterquam ex causa urgenti, sub pœna duplicis aut triplicis punctaturæ, substineatur.

XII. An præsidentia in Choro spectet privative ad Primicerium, seu potius cumulative ad Præcentorem una cum Primicerio.

XIII. An omnes Horæ Canonicæ sint persolvendæ cum cantu.

XIV. An singulis diebus celebranda sit Missa Conventualis cum omnibus solemnitatibus.

XV. An celebratio Missarum explenda sit juxta formam præscriptam in Edicto diei 27. Februarii 1732 cap. 13., & 14. vel potius juxta prætensum solitum Ecclesiæ.

XVI. An electio Punctatosis facta per Archiepiscopum, præter alium a Capitulo electum, substineatur.

Ad primum, Affirmative. Ad secundum, Affirmative. Ad tertium, ad mentem. Ad quartum, Affirmative post secundam horam noctis. Ad quintum, Affirmative, in omnibus diebus festis tantum. Ad sextum, Affirmative quoad punctaturam tantum. Ad septimum, cogendos esse, ut accedant, antequam inchoetur Chorus. Ad octavum, dispositos, & paratos esse debere ante accessum Archiepiscopi. Ad nonum, dentur decreta in Oriolen., & Ortonen. Ad decimum, Affirmative, subrogata tamen pœna in duplici punctatura. Ad decimumprimum, Affirmative, sub pœna unius punctaturæ. Ad decimumsecundum, dilata; & audiantur Primicerius, & Præcentor atque interim servetur solitum. Ad decimum tertium, Affirmative, ad formam S. Concilii. Ad decimumquartum Affirmative. Ad decimumquintum, dilata; & ad mentem. Ad decimumsextum, Affirmative, & scribatur Archiepiscopo, ut omnes punctaturas reddat uniformes dispositioni S. Concilii Tridentini.

Binæ, quæ subjicientur, Causæ descriptæ jam fuerant in Folio postremæ Congregationis habitæ die 30. Augusti, quod Eminentiæ VV. non graventur resumere.

Sess. 25. c. 9. de ref.

FIRMANA CAPPELLANIÆ DE ALMA.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 12. *Januarii* 1732.

Prævio recessu a decisis, fiat concordia juxta modum declarandum ab Eminentissimo Præfecto, & amplius.

TRO-

TROJANA PRÆBENDARUM. *Sess. 22. c. 3. de Ref.*

I. *An omnia bona, tam massæ communis, quam Præbendaria, coacervari debeant ad effectum deinde dividendi redditus modo superius expresso.* Et quatenus negative.

II. *An, & quomodo sit providendum tam Ecclesiæ, quam Dignitatibus, & Canonicis, quorum fundi Præbendales, vel omnino vel in parte perierunt in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

THEATINA SPONSALIUM. Hieronymus Prignanus Luceriæ nobili stirpe ortus, cum anno 1722. usque ad exitum anni 1729. moram feciſſet in Diœcesi Theatina, postulavit a Curia Archiepiscopali testificationem de suo statu libero, ut nuptias, de quibus cogitabat, posset inire. Peractis in hunc finem denunciationibus, adiit eamdem Curiam Catharina Curcia, imparis conditionis puella, opponens impedimentum sponsalium jam secum a Hieronymo initorum. *Sess. 24. ca. 1. de Ref. Matr*

Porro circa annum 1727. contracta quidem inter eos fuerant Sponsalia, sed anno 1729. mutuo consensu fuerunt dissoluta. At deinde ea fuisse per novum consensum redintegrata contendebat Catharina. Perpensis tamen documentis utrinque allatis, die 8. Januarii vertentis anni Curia Archiepiscopalis pronuntiavit, non subsistere impedimentum ab ipsa Catharina oppositum, ac proinde tradendas esse Hieronymo petitas literas testimoniales de statu libero.

Cum autem ab hoc Decreto provocaverit ad hanc Sac. Congregationem Catharina, definiendum hodie proponitur.

I. *An constet de Sponsalibus.* Et quatenus affirmative.

II. *An, & quomodo Hieronymus sit cogendus in casu &c.*

Dilata, & coadjuventur probationes, recognoscantur Epistolæ, & examinentur formiter Testes: necnon scribatur Archiepiscopo pro transmissione Instrumenti assertæ resciſſionis sponsalium, & pro meliori informatione circa conditionem Catharinæ.

LUNEN. SARZANEN. DISMEMBRATIONIS PAROCHIÆ. Instantibus Parochianis, qui in Villa Meridii domicilium habent, ut nova Parochia ibidem institueretur, invito licet ac reluctante Rectore Parochialis Ecclesiæ Corvarolæ, cui subjecti hactenus fuere; S. Congregatio decisionem hujus controversiæ, quæ discussa fuit die 22. Martii proxime præteriti, suspendit; simulque Episcopo mandavit, ut tractatum iniret de instituenda Vicaria, aut Cappellania curata perpetua in memorata Villa, cum assignatione annui proventus, sive mercedis congruentis subsistentationi ejusdem Vicarii, vel Cappellani, necnon cum aliis opportunis conditionibus; citra tamen sectionem veteris Parochiæ, & erectionem novæ. *Sess. 21. c. 4. de ref.*

Episcopus autem nuper retulit, Rectorem Parochialis Ecclesiæ Corvarolæ assentiri quidem deputationi Vicarii, seu Cappellani Curati, qui Populo ejus Villæ Sacramenta ministret in casu tantum necessitatis, dummodo ab eodem Populo idoneum stipendium ei tribuatur.

At vero cum Meridiensibus operam omnino perdidit Episcopus. Ii enim obfirmato animo huic temperamento repugnant, propositique sui tenaces postulant institutionem novæ Parochiæ in ipsa Villa Meridii cum plena exemptione a Paroco Corvarolæ, ut fusius habetur in literis Episcopi, quæ Eminentiarum VV. oculis subiicientur, ut decerni possit.

I. *An sit locus dismembrationi Parochiæ S. Michaelis Archangeli Corvarolæ, ac erectioni novæ Ecclesiæ Parochialis in villa Meridii.*

II. *An constet de attentatis, & quomodo sint paraguda in casu &c.*

Nega-

Negative: sed esse erigendam Vicariam perpetuam cum assignatione congruæ solvendæ a communitate Villæ Meridii: & dummodo provideatur indemnitati Parochi Corvarolæ; & ad Episcopum pro executione cum authoritate S. Congregationis.

Sess. 7. c. 7. de ref.

CIVITATIS PLEBIS JURIS REMOVENDI CURATUM. Orta controversia, an Eques Gaddius removere arbitrio suo possit Cappellanum, qui perfungitur exercitio Curæ Animarum in Ecclesia Parochiali S. Christophori, spectante ad Commendam Ordinis Hierosolymitani, in Congregatione habita die 19. Julii proxime præteriti dilata fuit resolutio, quæ ut hodie prodeat, iterum proponitur examinandum.

An liceat Commendatario removere Cappellanum Curatum arbitrio suo; seu potius dumtaxat ex causa ab Episcopo approbanda in casu &c.

In casu, de quo agitur, esse locum deputationi alterius Cappellani.

Sess. 25. c. 11. de ref.

ROMANA, SEU S. SEVERINI APPROBATIONIS LAUDI. Cum Anna Theresia Mozzia hæredem instituisset piam domum Convictricium SS Infantis Jesu, existentem in Civitate S. Severini; Eques autem Paulus Franciscus Bugius dictæ Theresiæ filius hæredem scripsisset Joannem Baptistam Bavarum, plures subortæ fuerunt controversiæ circa bona, & jura spectantia ad hæreditatem vel Matris, vel Filii. Itaque die 21. Novembris 1722. hæc Sac. Congregatio impertita fuit facultatem compromittendi easdem controversias in duos Ecclesiasticos Viros; ita tamen, ut Laudi approbatio ante ejus promulgationem petenda esset ab ipsa S. Congregatione.

Circa aliqua quæstionum capita concordes fuere Advocatus Memmius, & Advocatus Santocchius, in quos compromissum factum fuit. Sed cum potissimum circa alia duo capita dissensissent, S. Congregatio die 3. Septembris, & 17. Decembris 1729. rescripsit eligendum quoad ea esse tertium Arbitrum, qui fuit Advocatus Ursaya.

Hic vero subscripsit judicio Advocati Santocchii, qui circa binas illas quæstiones litem adjudicaverat Joanni Baptistæ Bavaro, hæredi memorati Equitis Bugii.

Unanimes itaque duo ex tribus Arbitris (tertio nimirum dissentiente) „ Censum „ vitalitium, quem in summa scutorum 3000. contraxerat dicta Anna There- „ sia Mozzia, esse computandum in ejus asse hæreditario pro augenda legiti- „ ma debita Equiti Bugio ejus filio; itemque constare de fideicommisso ad fa- „ vorem ejusdem Equitis Bugii super materna dote in summa scutorum 8000. „ nec ullam competere potuisse detractionem eidem Annæ Theresiæ, sive ejus „ hæredi.

Nunc Joannes Baptista Bavarus approbari ab hac Sac. Congregatione postulat hujusmodi Laudum; cui tamen reclamant Convictrices Sanctissimi Infantis Jesu, quibus, ut dictum est, obvenit hæreditas Annæ Theresiæ Mozziæ.

Perpensis igitur iis, quæ in utramque partem exponentur, determinandum ab Eminentiis VV. erit.

I. *An sit approbandum Laudum in ea parte, in qua omnes Arbitri fuerunt concordes.*

II. *An sit approbandum etiam in alia parte, in qua duo ex tribus Arbitris fuerunt concordes, alio dissentiente, in casu &c.*

Non proposita cum sequentibus.

Sess. 24. c. 13. de Reform.

FABRIANEN. FONTIS BAPTISMALIS, ET JURIS BAPTIZANDI. Cum in Civitate Fabrianensi a Monachis Camaldulensibus institutus fuerit Fons Baptismalis in Parochiali Ecclesia S. Blasii, cui ipsi præsunt, reclamante

mante Capitulo Cathedrali, die 21. Junii proxime præteriti disceptata fuerunt duo hæc Dubia.

I. *An erectio Fontis Baptismalis, facta in Ecclesia Parochiali S. Blasii, subtlineatur.*

II. *An liceat Parocho Ecclesiæ Cathedralis S. Venantii in ea baptizare natos in alienis Parochiis, etiam Fontem baptismalem habentibus; seu potius spectet privative ad unumquemque Parochum, habentem Fontem in sua Ecclesia, Baptismum conferre propriis Parochianis in casu &c.*

Rescriptum vero fuit -- *Ad I. Negative. Ad II. servetur solitum.*

Petentibus Monachis, hæc decisio hodie revocatur ad trutinam. Præter autem ea, quæ exposita fuerunt in Folio prædictæ Congregationis, ad rem, quæ in quæstionem venit, pertinere videtur resolutio edita *die* 24. *Februarii* 1720. *in alia simili Causa Fulginaten. Fontis Baptismalis*. Cum enim numquam antea Fons Baptismalis extitisset in Parochiali Ecclesia S. Mariæ novæ Castri Seronis, & Episcopus facultatem fuisset impertitus, sacrum eum Fontem ibi erigendi, contradictorem se præbuit alter Parochus Ecclesiæ S. Ansovini Collis Casulis. Itaque proposito Dubio -- *An subtlineatur erectio Fontis Baptismalis in Ecclesia Parochiali S. Mariæ novæ Castri Seronis* - rescriptum fuit -- *Affirmative, relicta libertate Parochianis prædictæ Ecclesiæ deferendi juxta solitum filios baptizandos etiam ad alias Parochias* - ut *in lib.* 70. *Decret. pag.* 258.

Dignentur igitur EE. VV. deliberare.

An sit standum, vel recedendum a Decisis die 21. *Junii proxime præteriti in casu &c.*

FIRMANA APERITIONIS ORIS, ET REINTEGRATIONIS. In oppido nuncupato *Civitas nova* priscum existebat Sodalitium, decoratum titulo B. Mariæ Virginis de Misericordia. Eleganter constructam habebat Ecclesiam ipso in oppido, itemque aliam ruralem Deiparæ dedicatam. Bona, quæ ejus dotem constituebant, in annuo fructu reddebant scuta circiter 350. Sodalium institutum plura pia opera complectebatur, tum privata, tum publica. Sed in Visitationibus pluries Archiepiscopi improbaverant, & incassum præceperant cohiberi immodicos sumptus, qui a Sodalibus fieri consueverant in conviviis. *Sess.* 22. *c.* 6. *de ref.*

Sodalitium hoc per Bullam die 15. Decembris 1727. editam suppressit (Archiepiscopo prius audito) sa. me. Benedictus XIII. *ex rationabilibus, & justis causis sibi notis*; ut in ipsa Constitutione expressum cernitur. Simul vero Pontifex quæcunque bona, ac etiam utramque Ecclesiam extincti Sodalitii pleno jure addixit Capitulo Ecclesiæ Collegiatæ S. Pauli in eodem oppido. Eam tamen legem adjecit, ut salva atque illæsa remanerent, non solum vetera Missarum onera, sed etiam alia pietatis officia, quæ antea a Sodalibus præstabantur ex certa institutione, vel obligatione, videlicet subsidiorum dotalium largitio, panis distributio in pauperes, hospitalis domus substentatio pro ægrotis, & peregrinis. Quicquid vero annuorum reddituum supereset (sublatis etiam piis illis oneribus, quæ sponte, ac ultro subire consueverant Sodales) cedere voluit commodo Canonicorum, aliorumque, prædictæ Collegiatæ Ecclesiæ inservientium. Adeo enim tenui censu) ut in ipsa Bulla narratur) alioquin erat instructum Capitulum, ut singuli Canonici decem annuos ducatos auri de Camera consequi solerent, comprehensis etiam quotidianis distributionibus.

Executionem obtinuit Bulla. Sed reclamantibus Civibus, qui ad suppressum Sodalitium erant aggregati, die 20. Maii proxime præteriti Signatura Gratiæ rescripsit -- *Pro aperitione oris arbitrio Sacræ Congregationis Concilii.*

Subreptionem Pontificiæ Bullæ potissimum adstruere nituntur Sodales ex quo aliena a veritate sit tenuitas illa proventuum, quibus Canonici potirentur. Etenim præter alia documenta, in medium proferunt Bullam Clementis VIII. Pontificis, qui anno 1591. Ecclesiam illam Collegiatam erexit, assignatis Archipresbytero

tero annuis scutis centum, singulis vero Canonicis quadraginta, Beneficiatis autem viginti.

Docent insuper anno 1717. unum ex Canonicatibus fuisse collatum a Sede Apostolica, expresso annuo redditu in quadraginta ducatis auri de Camera, comprehensis quotidianis distributionibus. Itemque in alterius Canonicatus collatione per Literas Apostolicas facta ineunte anno 1728. fuisse narratam summam annui redditus in triginta ducatis auri de Camera, addita etiam mentione pensionis aliàs impositæ in sex ducatis similibus.

At Capitulum ex pluribus documentis confirmari putat veritatem exigui proventus, qui ad singulos Canonicos pertinebat, atque ipsemet Archiepiscopus, antequam prodiret memorata Bulla Benedicti XIII. testatus de scripto fuit, unumquemque Canonicum non ultra summam decem ducatorum auri de Camera consuevisse percipere.

Probat itidem Capitulum diligenter hactenus fuisse satisfactum iis piis oneribus, quæ in ipsum translata fuere, atque etiam religiose conservari divinum cultum in binis Ecclesiis, quæ antea spectabant ad Sodales.

Determinandum igitur ab Eminentiis VV. erit.

I. *An sit locus aperitioni oris.* Et quatenus affirmative.

II. *An constet de invaliditate suppressionis, ita ut sit danda manutentio, seu quatenus opus sit, reintegratio quoad omnia in pristinum statum in casu &c.*

Die Sabbathi 22. Novembris 1732.

IN Congregatione habita die 27. Septembris proxime præteriti discuti non potuerunt tres Causæ, quæ proinde nunc examinandæ proponuntur.

Sess. 25. ca. 11. de ref.

ROMANA, SEU S. SEVERINI APPROBATIONIS LAUDI.

I. *An sit approbandum Laudum in ea parte, in qua omnes Arbitri fuerunt concordes.*

II. *An sit approbandum etiam in alia parte, in qua duo ex tribus Arbitris fuerunt concordes, alio dissentiente, in casu &c.*

Exquiratur in omnibus Votum Rotæ, præviis duabus decisionibus tantum; & amplius &c.

Sess. 24. ca. 13. de ref.

FABRIANEN. FONTIS BAPTISMALIS, ET JURIS BAPTIZANDI.

An sit standum, vel recedendum a Decisis die 21. Junii proxime præteriti in casu &c.

Ad primum, recedendum a decisis. Ad secundum, Dilata.

Sess. 22. c. 6. de ref.

FIRMANA APERITIONIS ORIS, ET REINTEGRATIONIS.

I. *An sit locus aperitioni oris.* Et quatenus affirmative.

II. *An constet de invaliditate suppressionis, itaut sit danda manutentio, seu quatenus opus sit, reintegratio quoad omnia in pristinum statum in casu &c.*

Non proposita.

Sess. 22. c. 3. de Ref.

TROJANA PRÆBENDARUM. Dilata ad hodiernam Congregationem fuit decisio hujus Causæ, cujus status expositus fuit in Folio alterius Congregationis habitæ die 30. Augusti proxime præteriti,

Nonnulla tamen addenda sunt, quæ in nuperis litteris significavit Episcopus nimirum

mirum neceſſariam ad rediſiciendas domos, quæ ad Præbendas ſpectant, eſſe ſummam ducatorum 2022. ad reparandas vero eas, quæ pertinent ad communem Capituli maſſam, cujus proventus ſunt deſtinati quotidianis diſtributionibus, requiri ducatos 976. Præterea unamquamque Præbendam, antequam terræ motus contigeret, reddere in annuo fructu conſueviſſe ducatos 127 adeo ut, cum duodeviginti ſint Præbendæ, omnium earum proventus, ante terræ motum ſimul conficerent ſummam ducatorum 2286, poſt terræ motum vero redacti ſint ad ſummam ducatorum 1352. Denique redditus maſſæ communis in hodierno ſtatu non excedere ſummam ducatorum 920.

His perſpectis, aliiſque in præcedente Folio narratis, partes Eminentiarum VV. erunt reſolvere Dubia aliàs propoſita, videlicet.

I. *An omnia bona, tam maſſæ communis, quam Præbendalia, coacervari debeant, ad effectum deinde dividendi redditus juxta modum ab Epiſcopo, & a majori parte Capituli approbatum.* Et quatenus Negative.

II. *An, & quomodo ſit providendum, tam Eccleſiæ, quam Dignitatibus, & Canonicis, quorum fundi Præbendales, vel omnino, vel in parte perierunt in caſu &c.*

Non propoſita.

GERUNDEN. VESTIARII. Bina legata, quæ pia Teſtatorum voluntas deſtinaverat comparandis veſtibus ad Pauperum ſubſidium, perperam minuſque legitime a Capitulo Gerundenſi fuiſſe converſa in reparationem, & ornamentum Eccleſiæ Cathedralis, definitum jam extitit ab hac Sac. Congregatione die 25. Sept. 1700., & 3 Martii 1703. qua etiam die decretum fuit,, „ Reintegrationem Veſtiarii faciendam eſſe ex fructibus hæreditatis Pejoan. & „ in ſubſidium teneri Capitulum infra terminum viginti annorum, diſtributa „ rata quolibet anno. *Seſſ. 22. c. 6. de Ref.*

Cum vero Capitulum ab univerſo hoc onere ſe abſolvi impetraſſet per Chirographum ſa. mem. Benedicti XIII.; eadem Sac. Congregatio die 7. Julii 1731 propoſitis tribus hiſce Dubiis, videlicet.

I. *An intret arbitrium pro aperitione oris.*

II. *An Chirographum, de quo agitur, ſubſtineatur.* Et quatenus negative.

III. *An reſolutiones Sac. Congregationis editæ ſub diebus 25. Septembris 1700. & 3. Martii 1703. ſint exequendæ.*

Reſcripſit ad I. *Affirmative* -- Ad II. *Negative* -- Ad III. *Affirmative juxta modum, nempe quod Epiſcopus deputet Adminiſtratores extra Capitulum, qui bona adminiſtrent, & Veſtiarium adimpleant, & de adminiſtratione, & adimplemento quotannis rationem reddant Epiſcopo, qui etiam de executione certioret Sac. Congregationem; & ad mentem, ſcilicet, ut bonificientur Capitulo ſcuta mille in redditione rationis.*

Die 28. Julii 1731. poſtulavit Capitulum ſibi impertiri facultatem iterum diſcutiendi eaſdem quæſtiones. Sed Sacra Congregatio, priuſquam quicquam hac de re decerneret, dandas cenſuit alias literas ad Epiſcopos Gerunden. & Vicen. ut ambo eamdem Sac. Congregationem redderent inſtructam. Primo an, & quantum pecuniæ re ipſa Capitulum Gerundenſe ex redditibus Veſtiarii depoſuerit, antequam impetraret Chirographum a ſa. me. Benedicto XIII. Secundo, an, & quantum pecuniæ exiſteret in hujuſmodi depoſito ſub ipſum tempus impetrati Chirographi. Tertio an, & quantum pecuniæ a Capitulo fuerit impenſum in reparandam faciem Eccleſiæ per illud temporis ſpatium, quod efluxit inter impetrationem memorati Chirographi, & diem intentatæ litis pro ejus abrogatione.

Epiſcopus Vicen. diſtantiæ locorum excuſationem attulit. Antiſtes vero Gerundenſis aliter ſatisfecit quæſitis, quam referendo ea, quæ ſibi expoſuit Capitulum. Ad primum ſcilicet, depoſitas fuiſſe libras 17462. Ad ſecundum, extitiſſe in depoſito libras 9193. reliqua vero pecunia uſum fuiſſe Capitulum titulo mutui ut aliis Eccleſiæ, & Capituli oneribus ſatisfaceret. Ad tertium denique,

Capitulum ad ornandam aliqua ex parte faciem Cathedralis Eccleſiæ conduxiſſe interea fabrorum operas, convento pretio in ſumma librarum 7160.

Die 9. Februarii proxime præteriti rurſus Capitulum petiit novam audientiam circa reſolutionem editam die 7. Julii 1731. fuitque reſcriptum „ Audiatur Capitulum dumtaxat quoad reintegrationem Veſtiarii, reſtitutionem fructuum „ perceptorum. Adminiſtrationem vero in poſterum ab Epiſcopo committendam Capitulo Collegiatæ Eccleſiæ S. Felicis, ſervata norma præſcripta in „ Decreto diei 7. Julii 1731.

Itaque, cum die 19. Julii proxime præteriti propoſitum fuiſſet hoc Dubium - *An quoad reintegrationem legati Veſtiarii, & reſtitutionem illius fructuum ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 25. Septembris* 1700., *& die 3. Martii* 1702.; *ſeu potius ſit aliter providendum, & quomodo?* -- Sacra Congregatio expedire putans aliquam iniri rationem finiendæ tam diuturnæ litis, remiſſo juris rigore, reſcripſit -- *In deciſis juxta modum*, videlicet „ Solutis nunc per „ Capitulum libris decies mille, inveſtiendis cum cura, & ſuperintendentia „ Epiſcopi met ad beneficium Veſtiarii, necnon dummodo in futurum ſolvantur „ ab eodem Capitulo annuæ libræ mille per annos quindecim, erogandæ in perfectionem Frontiſpitii Eccleſiæ Cathedralis ſimul cum alia pecunia ad depoſitum ſpectante; quo ad reliquum debitum pro gratia abſolutionis, facto de „ omnibus verbo cum Sanctiſſimo.

Poſtremo huic Reſcripto reclamat Archidiaconus Vadella, qui charitate erga pauperes incenſus, patrocinium pii operis Veſtiarii ſtrenue ſuſcepit. Inquit vero, nimis liberaliter actum eſſe cum Capitulo Gerundenſi in detrimentum egenorum, & læſionem piæ voluntatis Teſtatorum, qui eorum ſubſidio opes ſuas religioſe addixerunt. Demonſtrat enim reſtituendas a Capitulo eſſe libras 82175. monetæ Barcionenſis, quæ iuxta monetam Romanam conflant ſummam ſcutorum 46957. proindeque Capitulum juxta ultimum Reſcriptum potiturum eſſe commodo liberationis a pecunia debita pluſquam in duabus ex tribus partibus.

Præterea circa demandatam erogationem librarum mille per quindecim conſecuturos annos in perficiendam faciem Templi Cathedralis, duo notat Archidiaconus. Alterum, quod id repugnat omnibus anteactis Decretis Sac. Congregationis, quæ ſemper improbavit; quod Capitulum uſum fuerit proventibus Veſtiarii ad reſtaurandam ornandamque Eccleſiam Cathedralem. Alterum vero, quod commutatio ultimarum voluntatum fieri non debet, niſi ex juſta, & neceſſaria cauſa, ut monet Sacrum Concilium Trident. *cap. 6. ſeſſ. 22. de Refor.* Nulla autem ejus generis cauſa poſtulare videtur, quod relicta ad ſublevandam egenorum calamitatem convertantur ad ſplendidiorem ornatum Templi Cathedralis, cui non deſunt alii idonei proventus in id peculiariter deſtinati.

Quamobrem Archidiaconus Vadella concludit nihil amplius indulgendum Capilo, quam ut pro redintegrando Veſtiario Pauperum ſingulis annis perſolvat in eam cauſam ter mille libras Barcinonenſes, uſque dum ſatisfactum omnino ſit reſtitutioni pecuniæ eidem pio operi debitæ, & a Capitulo antehac perceptæ. Hanc enim ſolutionem paulatim faciendam non gravem Capitulo futuram eſſe exponit, detractis ſcilicet annuis libris 83. ex proventibus, qui a ſingulis Canonicis percipi ſolent in ſumma librarum circiter 600.

Deliberandum igitur erit.

An ſit ſtandum, vel recedendum a deciſis die 19. Julii proxime præteriti in caſu &c.

Non propoſita.

Seſſ. 25. c. 13. de ref. TUSCULANA FUNERUM. Cum Margarita Cerlua in Civitate Tuſculana defuncta ſe tumulari juſſiſſet in Eccleſia Patrum Reformatorum S. Franciſci, quæ ſpatio circiter 150. paſſuum diſtata mœniis ejuſdem Civitatis, Archipresbyter, ſimulque Parochus Eccleſiæ Cathedralis, fretus priſci quibuſdam decretis, exiſtimavit, tot Canonicos eſſe invitandos ad comitandum cadaver,

quot

quot funeri interfuturi essent Religiosi ; itemque deberi eidem Parocho, præter Quartam funerariam, duplum emolumentum eleemosynæ, quam quod tradi soleat, quoties Cadavera sepeliuntur in ipsa Civitate.

Primum decretum, cui innititur Parochus, editum fuit anno 1636. a Joanne Baptista de Alteriis, Apostolico Visitatore Episcopatus Tusculani, his verbis „ „ Si Defunctus elegerit sepulturam in Ecclesia Regularium, ipsi Regulares non „ audeant levare funus, & illud efferre sine consensu, & præsentia proprii Pa„ rochi, & interventu; & tunc tot sint Sacerdotes, si commode haberi pos„ sint, quot Regulares.

Alterum vero decretum prodiit anno 660 ab Antonio Severolo Visitatore itidem Apostolico, quod sic habet „ In Exequiis vero pro associandis cadaveribus fo„ rensium, Archipresbytero, & Coadjutori solum solvantur julii duo pro quo„ libet, & aliis Canonicis, & Beneficiatis julius unus pro quolibet, si cada„ ver deferatur ad sepeliendum in Ecclesiam Cathedralem Parochialem, sive „ ad Ecclesias Regularium intus Civitatem; extra vero Civitatem duplicatur „ emolumentum ex antiquissima consuetudine. In exequiis vero Civium solvi„ tur pro pulsatione Campanæ in obitu &c- & pro associatione nihil, & si de„ feratur extra Civitatem, solvitur pro associatione, prout supradictum fuit „ in associatione forensium, uti ex injuncto exemplari authentico deducitur.

An vero utrumque decretum fuerit usu receptum, non satis constat, cum varia in utramque partem testimonia afferantur.

Hujus autem quæstionis occasione duo etiam alia dubia proponi postulavit Archipresbyter, quæ mox subiicientur.

Sed quoad primum declarant PP. Reformati, superfluam esse illius discussionem, cum ii numquam impugnaverint asportanda ad Ecclesiam esse cadavera, assentiente, & assistente Parocho.

Circa II. Dubium confert resolutio hujus Sac. Congregationis, quæ in *Novarien. Funerum* 15. *Martii* 1704. Ad II. Dubium ita conceptum -- *An cadavera deferri possint ad sepulchrum majorum absque associatione Parochorum, & Clerici Secularis, post eorum monitionem* ad interveniendum funeri, & recusationem -- rescripsit -- *Affirmative* -- ut in *lib.* 54. *Decret. pag.* 93.

In eadem quoque Causa propositum fuit VI. Dubium his verbis -- *An Parochis impedientibus, licitum sit hæredi post expectatum triduum a morte defuncti ducere funus, etiam de nocte ad Ecclesiam, in qua cadaver est sepeliendum* -- prodiitque responsum -- *Affirmative, præterquam de nocte, nisi de licentia Ordinarii* -. Ceterum quo ad tempus, quo Regulares expectare debeant Parochum in funere ducendo, considerandi videtur declaratio, quæ habetur in Constitutione edita a sa. me. Benedicto XIII. pro Dominicana Familia §. 72. his verbis „ Parocho admonito, requisito, & intimato per Fratres, renuente ac„ cedere ad associandum cadaver in Ecclesia Fratrum prædictorum, vel eodem, „ ultra statutam pro delatione cadaveris horam, per discretum tempus, quod „ nunquam unam horam excedere possit, expectato, nec accedente, Fratres „ prædictos cadaver illud, invito etiam ipso Parocho, levare, & ad eamdem „ Ecclesiam tumulantem, ne Dei servitium minuatur, & ipsi contemnantur, „ recto quidem tramite; & via per eos eligenda, deferre posse, ac debere „ volumus, & sancimus.

Circa I. Dubium pluries hæc Sac. Congregatio decrevit cogi non posse hæredes, ut ad associationem cadaveris tot Sacerdotes sæculares invitent, quot eidem functioni interfuturi sint Religiosi, in quorum Ecclesia tumulandum sit cadaver, ut in *Papien. Funerum* 12. *Decemb.* 1665 *lib.* 24. *Decret. pag* 672, & in memorata *Novarien. Funerum ad IX. Dubium* Itidemque non posse Capitulum, licet non vocatum funeri interesse, invitis hæredibus, declaravit Sac. Congregatio in *Matheranen. Funerum* 13. *Novembris* 1660. ut in *lib.* 22. *Decret. pag.* 327. & in *Lavellen.* 16. *Junii* 1668. ut in *lib.* 26. *Decret. pag.* 10., & in *Contr. non. Juris funerandi* 3. *Septembris* 1707. *ad VI. Dubium*, ut in *lib.* 57. *Decr. pag.* 332. Cumque in *Nullius, seu Montis Casini* propositum fuisset hoc IX Du-

bium

bium -- *An liceat hæredibus defunctorum vocare, ultra Parochum, Presbyteros sibi bene visos, & excludere integrum Capitulum Ecclesiæ Matricis ab associatione cadaverum tumulandorum, tam in ipsa Ecclesia Matrice, quam in aliis, Ecclesiis, in quibus fuerit electa Sepultura* -- Die 26. Januarii 1726. rescriptum fuit „ Licere hæredibus defunctorum solum Parochum vocare, sed „ quatenus alios Presbyteros vocare velint, esse præferendos illos Ecclesiæ „ Matricis in numero ipsis hæredibus bene viso, ut in *lib.76. Decret. pag.31.*

Quoad IV. Dubium, contendunt PP. Reformati, quod cum eorum Ecclesia tam brevi, ut dictum est, intervallo dissita sit a mœnibus Civitatis, labor a Parocho subeundus in itinere, & associatione cadaverum non talis sit, ut duplicatam mercedis sive eleemosynæ quantitatem mereatur. Ceterum in præscribenda mercede pro associatione cadaverum haberi rationem majoris vel minoris incommodi, & longioris sive brevioris viæ, satis etiam constat ex sta tuto Cleri Romani, de quo ad rem hanc scripsit *Advocatus Ursaya disceptat.28, par.2.to.1, an.159. usque ad 172.*

Placeat iraque Eminentiis VV. decernere.

I. An PP. Reformati, in quorum Ecclesia defunctus elegerit sepulturam, possint ducere funus, & cadaver asportare sine consensu, & præsentia vel Archipresbyteri, vel Canonici Coadjutoris, actualem curam exercentium, eorumdemque interventu. Et quatenus negative.

II. An postquam dd. PP. per aliquod temporis spatium expectaverint Archipresbyterum, vel illius Coadjutorem, possint absque iisdem asportare cadavera ad eorum Ecclesiam.

III. An in associatione cadaverum ad Ecclesiam Patrum Reformatorum sint ab hæredibus defuncti, præter Archipresbyterum sive ejus Coadjutorem, invitandi tot Sacerdotes Sæculares, quot Religiosi.

IV. An Parochus possit ratione itineris faciendi extra mœnia Civitatis ad Ecclesiam dd. Patrum exigere ultra quartam, duplum illius eleemosynæ, quæ daretur, si cadaver esset sepeliendum intra Civitatem. Et quatenus negative.

V. An idem servandum sit in tumulatione, tam Civium, quam exterorum in casu &c.

Non proposita.

Sess.22.c.3.de ref.

MONTIS REGALI DISTRIBUTIONUM, Cum Matthæus Bertolinus Archipresbyter Collegiatæ Ecclesiæ Civitatis Cunei, simulque Rector Parochialis Ecclesiæ B. Mariæ de Plebe, existentis in eadem Civitate, ac perpetuo annexæ Archipresbyteratui, contenderet sibi deberi non solum fructus Præbendæ Archipresbyteralis, sed etiam quotidianas omnes distributiones, non secus ac si Divinis Officiis interesset eo tempore, quo abesset ob exercitium Parochialis Officii; contradicente Capitulo, proposita fuit hæc Causa die 5. Aprilis vertentis anni. Sed visa fuit differenda decisio, ut instructa reddi posset Sac. Congregatio, tum quid fuerit servatum tempore proximo promulgationi Statutorum ejusdem Collegiatæ, & assignationi fundi pro distributionibus quotidianis factæ; tum etiam, quantum pecuniæ percipi soleat jure ac titulo distributionum ab aliis Canonicis, assiduum servitium præstantibus.

Ad primum itaque rescripsit Episcopus, non satis constare, quid superiori tempore servatum fuerit usque ad annum 1717. Ab hoc tamen anno usque ad 1726. (quo scilicet prodiit Decretum hujus Sac. Congregationis in præcedente Folio relatum) consueviſse ait *punctari* Archipresbyterum, quoties abesset, tametsi occupatus ministerio Ecclesiæ Parochialis.

Ad secudum vero, quod exquirebatur, respondit singulos Canonicos per totum annum inservientes assequi nunc solere distributionum nomine annuas libras bis centum. Addit præterea fundum, qui sub annum 1660. assignatus fuit Capitulo pro distributionibus quotidianis ab Archipresbytero percipiendis, æquasse æsti-

æstimationem librarum 1793. cum tamen pro dotali fundo distributionum, quibus potituri erant alii Canonici, summa dumtaxat librarum mille tradi consuevisset Capitulo, ceterum distributiones, quæ Archipresbytero assignantur, haud quaquam pinguiores sunt, quam quæ percipiuntur a Canonicis; sed communis massæ proventus æqualiter Archipresbyter, & Canonici participant.

His cognitis, ad quæstionis statum progrediendum est. Favere utique videtur Archipresbytero Decretum Sac. Concilii Tridentini in *Cap. 3. sess. 22. de Ref.* ubi post traditam regulam de distributionibus amittendis ab iis, qui debitum servitium in choro non obierint, hæc subjicitur exceptio „ Quod si alicui ex prædi-
„ ctis Dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis, de jure seu
„ consuetudine jurisdictio, administratio, vel officium non competat, sed ex-
„ tra Civitatem in Diœcesi cura animarum immineat, cui is, qui dignitatem
„ obtinet, incumbere voluerit, tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia re-
„ sederit ac ministraverit, tamquam præsens sit, ac Divinis interfit in Eccle-
„ siis Cathedralibus, ac Collegiatis habeatur.

Sancitum vero fuit a S. Pio V. in Constitutione 64. eos, qui ex Apostolica dispensatione retinet Ecclesiam Parochialem simul cum Canonicatu, vel Dignitate in alia Ecclesia, fructus quidem Præbendæ lucrari, dum residenti in Parochiali, sed amittere distributiones quotidianas, aliaque emolumenta, quibus potiri non solent absentes ex causa etiam justa. Quæ tamen Constitutio sic conciliatur cum Tridentino Decreto, ut istud locum sibi vindicet, ubi cura animarum sit inhærens Dignitati, vel ei perpetuo annexa sit Ecclesia Parochialis. Constitutio autem Piana spectet casum, quo obtinens Dignitatem in Ecclesia Cathedrali vel Collegiata, ultro suscipiat etiam regimen Ecclesiæ Parochialis alioquin non annexæ, & utramque ex Apostolico Indulto retineat, quemadmodum explicant *Garz. de Benefic. par. 3. cap. 2. nu. 337. Barbos. ad Concil. loc. cit. n. 7. Gallemart. ibid. n. 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. Glos. 6. n. 269. Fagnan. in cap. Quia in tantum n. 25., & seqq. de Præben. Reiffenstuel. in jus canonic. lib. 3. tit. 4. de Cleric. non resid. §. 4. n. 99.*

Suffragari itidem sibi putat Archipresbyter declarationem a Fundatore adjectam, ut scilicet Archipresbyter animarum curam subiturus in Ecclesia Parochiali, non assiduum æque ac Canonici, servitium præstare teneretur Collegiatæ. Id quod etiam ratum habuit, confirmavitque fa. me. Clemens XI. in Diplomate, quo ejusdem Collegiatæ erectionem approbavit.

At Capitulum obiicit Archipresbytero statutum ipsius Collegiatæ Ecclesiæ, cujus verba exscripta fuerunt in alio memorato Folio, ac præsertim illa, quibus cautum videtur Archipresbyterum, Parochialis residentiæ lege obstrictum ob annexam Ecclesiam, lucraturum fore distributiones quotidianas *ad ratam servitutis, quæ ad beneplacitum fit*. Ad huius autem statuti normam censetur postmodum facta assignatio fundi, de quo supra actum est, pro quotidianis distributionibus. Subjungit præterea Capitulum moderationem oneris residentiæ Canonicalis expressam in fundatione, & approbatam in Bulla Clementis XI., intelligendam esse ad effectum lucrandi fructus omnes Præbendæ, non vero etiam pro percipiendis quotidianis distributionibus tempore absentiæ, quam postulet exercitium ministeri Parochialis.

Non absimilis fuit quæstio olim agitata in *Melivetana Divinorum Officiorum*. Cum enim in Ecclesia Parochiali institutum fuisset Collegium novem Beneficiatorum cum onere obeundi quotidie divina officia in choro: Fundator autem jussisset redditus assignatos dividi inter Parochum, & alios Beneficiatos *pro rata servitiorum, & non aliter, etiam ob quodcumque impedimentum*, die 29. Januarii 1718. propositum fuit hoc Dubium -- *An Parochus impeditus ratione curæ debeat haberi pro præsente ad effectum lucrandi distributiones* -- & Sacra Congregatio rescripsit -- *Negative* -- ut in lib. 68. *Decr. pag. 27.*

Dignentur itaque Eminentiæ VV. decernere,

An debeat Archipresbyter Bertolinus admitti ad participationem fructuum, & distri-

distributionum Ecclesiæ Collegiatæ Cunei pro tempore, quo non intervenit choro, sed incumbit ministerio suæ Ecclesiæ Parochialis in casu &c.

Non proposita.

Sess. 6. c. 2. de Ref.

PALENTINA INDULTI. Cum Capitulum Cathedralis Ecclesiæ contenderet suffragari non posse Archidiacono Francisco Fernandez de Val Indultum Eugenii IV. ad effectum percipiendi fructus Archidiaconatus, dum esset absens ob lectiones de Theologia habendas in Academia Vallisoletana, in Congregatione habita die 5. Aprilis vertentis anni discussum fuit dubium - *An, & quomodo Archidiacono de Val suffragari possit Indultum Eugenii IV.* - Rescriptumque fuit -- *Negative in casu, de quo agitur.*

Archidiaconus, qui tunc jura sua exponere neglexit, hodie supplex postulat recedi a decisis. Congruere enim demonstrat Eugenianum Indultum cum eo, quod Bonifacius VIII. fuit impertitus Doctoribus, & Scholaribus Romani Archigymnasii, ut videre est in *Bullar. Tom. 1. Constit. 9. ejusdem Pontificis § 6.* quam Bullam copiose explicat *Eminentissimus Petra in Tom. 3. suorum Commentariorum.*

Haud quaquam vero putat officere, quod ipse nondum cathedram cum stipendio fuerit assecutus; non enim istiusmodi conditionem exigere videtur Diploma Eugenianum, cujus verba hæc sunt -- *Quamdiu in Universitate in quavis facultate licita legerent, vel aliàs literarum studio instruerent* -- Ut etiam solam docendi functionem requirit *Text. in Cap. fin. de Magistr.* his verbis „ Docen„ tes vero in theologica facultate, dum in scholis docuerint &c. integre per „ annos quinque percipiant de licentia Sedis Apostolicæ proventus præben„ darum; & beneficiorum suorum. Itaque infert satis esse, quod ipse, potestate ad id sibi facta a Collegio Universitatis, publice Theologiam doceat. quemadmodum jam inde ab anno 1729. hoc munere esse perfunctum testatur ejusdem Universitatis Secretarius.

Dignentur igitur Eminentiæ VV. deliberare.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 5. Aprilis præteriti in casu &c.

Non proposita.

Sess. 24. ca. 12. de ref.

ROMANA DECANATUS CAPITULI LATERANENSIS. Ab humanis rebus non ita multo pridem erepto Philippo Columna, Canonico, & Decano Sacrosanctæ Basilicæ Lateranensis; orta est dubitatio, an Decanatus competeret R. P. D. Francisco de Vico Canonico, an vero Canonico Carolo Testæ.

Quæ ad opportunam facti cognitionem pertinent, hæc sunt. Capitulum ejus Basilicæ constat duodeviginti Canonicis, totidemque, præter Archipresbyteralem, Præbendis, quarum octo sunt Presbyterales, quinque Diaconales, reliquæ Subdiaconales. Nullus Canonicus, juxta decretum Visitationis Apostolicæ editum anno 1720., mutare sine Pontifico Indulto potest ordinem, Canonicatui, sive præbendæ, quam obtinuit, addictum; Canonici Ordinis Presbyteralis præstantiori loco potiuntur, tam in choro, quam in aliis functionibus, tametsi recentius fuissent in Capitulum admissi, quam alii Canonici Ordinis Diaconalis, vel Subdiaconalis. Si tamen aliquis Canonicus Episcopali dignitate sit insignitus, hic in subsellio digniori sedet, quamvis Canonicatum Subdiaconalem obtineret.

R. P. D. Franciscus de Vico sub annum 1706. Canonicatum fuit assecutus Presbyteralem, quo scilicet fruebatur avunculus ejus, Gabriel Philippuccius, constanti ob Christianam humilitatem Sacræ Purpuræ recusatione, aliisque eximiis virtutibus adeo illustris.

Canonicatum hunc Presbyteralem anno insequenti 1708. idem R. P. D. de Vico permutavit alio Canonicatu Subdiaconali, simulque a subsellio Presbyterali descen-

descendit ad subsellium congruens Canonicatui Subdiaconali. Postmodum anno 1721. Canonicatum Subdiaconalem rursus permutavit cum Canonicatu Presbyterali, itidemque ascendit ad subsellium Ordinis Presbyteralis, cedens tamen digniorem locum aliis Canonicis ejusdem Ordinis, quos tunc invenit in hoc ipso Ordine priores, quamvis recentius in Capitulum admissos.

Hos inter erat Canonicus Testa, qui Canonicatum Presbyteralem fuit assecutus anno 1709., quique proinde in sede, ceterisque functionibus præcessit R. P. D. Franciscum de Vico, donec ille Episcopali honore insignitus non fuit; id quod accidit anno 1723.

Quantum autem attinet ad Decanatum, nihil de ejus deferendi ratione cautum legitur in Constitutionibus Capituli. Sed, ut indicat ratio Eminentissimi Archipresbyteri, R. P. D. de Vico Decanatum sibi competere adstruit ex quo in Lateranensi Ecclesia Canonici cujuscumque Ordinis indiscriminatim solam spectent rationem majoris antiquitatis; tum in tabella notante servitium chori, tum in turno collationis Beneficiorum, tum denique in Præbendarum optione. Eo insuper considerato, quod si attendenda esset præstantia Ordinis, & subsellii Presbyteralis, sequeretur nunquam posse ad Decanatus prærogativam pervenire ad Canonicos Ordinis Subdiaconalis, vel Diaconalis, quippe qui nequeunt transire ad Ordinem, & subsellium Presbyterale.

Juris quoque communis regulæ ad id conferre videntur. Gradum quippe honorificentiorem ei deberi, quem diuturniores impensi labores, & prolixioris servitii merita commendant, habetur in *L.2. §. Pro limitaneis. Cod. de Offic. Præf. Præt. Afric.*, *& in L.2. Cod. de Offic. Magistr. Offic.*, *& in L. Tyrones, Cod. de Tyronibus lib.12.* Proindeque præeminentiam in Collegiis competere secundum majorem antiquitatem cooptationis in ipsum Collegium cautum est *in L.1. & 2. Cod. de Præf. Præt. lib.12. & in L.1. Cod. de Præpositi, Sac. Cubic. lib.12.*, *& in L. Sancimus 4. Cod. de consul. lib.12.*

Qualitatem vero Ordinis, & subsellii Presbyteralis nihil conducere ad assecutionem Decanatus, videtur inferri posse, ex quo Decanatus non est Dignitas per se subsistens, sed est præeminentia quædam ipso jure deferenda antiquiori de Collegio, adeo ut qui prius in illud receptus fuit, suapte natura, ipsoque jure Decanatus nuncupetur, ut notat *Bart. in L.2. nu.2. Cod. de Decurion.*, *Joannes de Platea ibid. sub n.1. vers. Tunc ille, qui præest aliis*, *& vers. Sensum enim Collegii. Pyrr. Angleberm. in L.1. in fin. Cod. de Decan. lib.12.*, *Coccin. scribens de Decanatu Sac. Rotæ in annot.261. post Tom.1. Decis. n.1. n.260.*, *& seqq.*, *& n.381. & seqq.* In iis enim, quæ non competunt ratione Ordinis, sed ratione diuturnioris servitii, nihil momenti habet præcellentia Ordinis, sed solum inspicitur tempus, quo quisque Canonicus aggregatus ad Capitulum fuit, ut de optione Præbendarum docent *Spad. consil.92. n.2. lib.2.*, *Gonzal. ad regul. 8. Cancell. Glos.34. n.100. Garz. de Benefic. par.3. cap.3. nu.2. Barbos. de Canon. cap.30. nu.9.*, *& seqq.*, *Alden. ad Pamphil. dec.100. n.12.*, *& seq.* Atque ideo nec etiam attendi, quis Canonicorum prius majori Ordine fuerit initiatus, inquit *Rot. dec.109. nu.1. & seqq. cor. Cavaler.*, *& dec.37. n.5.*, *& 6. par.17.*, *& dec.195. n.2. & seq. cor. Burat.*, *& dec.27. nu.2. & seqq. post Lotter de re benef. juxta ultimam editam editionem Venetam.*

Eademque ratione nihil referre solet transitus ab uno ad alterum Canonicatum in eodem Capitulo, eademque Ecclesia, quia mutatio Canonicatus non effecit diversam receptionem in Collegium proindeque firmo manente initio admissionis, antiquiori Canonico deferuntur prærogativæ, quæ competunt ratione antiquioritatis, ut specialim notat *Passerin. in Cap. Cum in tua. n. 20. de Consuet.*

Quinimo addunt etiam nonulli Doctores, quod si quis fuerit adeptus Canonicatum, cum nondum esset initiatus Ordine Presbyterali, sedere quidem debet infra Canonicum Presbyterum, qui postea fuerit in Capitulum admissus, sed deinde ad Presbyteratum promotus recuperare debet potiorem locum ei competentem ratione antiquioritatis, ut videre est apud *Nicol. Lucubr. Eccles. lib.1. tit.33. sub nu.1.*, *Barbos. in Collect. Aport. Decis. collect. 91. n. 5. Cevcoper. Lucubr. Can-*

nic. lib.1. n.167. & seqq. Panimoll. dec.1. annot.8. nu.26., Rot. dec.66. n.1., & seq. cor Emer. Jun. Idque de S. R. E. Cardinalibus, qui ab Ordine Diaconali post decennium transeant ad Ordinem Presbyteralem, sancivit Clemens VIII. in *Constit.48. Tom.3. Bullar.*

Ceterum in Decanatu ejusdem Sacri Collegii cum Paulus IV. in *Const.5. Bullar. Tom.1.* statuerit illum esse deferendum Episcopo Cardinali antiquiori in Curia præsenti, decisum fuit anno 1721. Decanatum spectare ad Cardinalem in Ordine Episcopali antiquiorem, quamvis juniorem in Cardinalatu; non vero ad eum, qui vice versa fuerit antiquior in promotione ad Cardinalatum, sed recentius in Ordinem Episcopalem admissus, ut habetur in Bullario san. mem. Clementis XI. *pag.496*, & in ultima Oratione Consistoriali ejusdem Pontificis *pag.289.*

At Canonico Testæ suffragantur plures peculiares facti circumstantiæ. Quamvis enim R. P. D. de Vico factus Canonicus Ordinis Presbyteralis anno 1706 sederet in subsellio Presbyterali, cum tamen anno 1708. permutasset subsellium suum Presbyterale cum altero Subdiaconali, inde factum est. ut Canonicus Testa adeptus anno 1709. Canonicatum Presbyteralem, sederit supra R. P D. Franciscum de Vico, eumque in omnibus functionibus præcesserit: & quidem non solum per illud tempus, quo R. P. D. de Vico retinuit subsellium Subdiaconale, sed etiam deinde quum sub annum 1721. idem R. P. D. de Vico iterum ascendit ad subsellium Presbyterale: tunc enim nihilominus ipse per biennium (antequam scilicet crearetur Episcopus) cessit locum præstantiorem Canonico Testæ, quem invenit prius sedentem in eo ordine subselliorum Presbyteralium.

Usitatum præterea est in Lateranensi Basilica, ut Præfectura Chori, Vicario absente, exerceatur, non a Canonico antiquiore in affectione Canonicatus sed ab antiquiore in subsellio Presbyterali; quodque item sacræ preces, quæ præmitti solent Congregationibus Capitularibus, recitentur, Vicario absente, non a Canonico antiquiore in Canonicatu, sed ab eo, qui licet junior in Canonicatu, sit tamen antiquior in subsellio Presbyterali.

Profert etiam Canonicus Testa in specie Decanatus exempla alias servata. Canonicus enim de Rubeis, affectus Canonicatum anno 1662. numquam Decanatum obtinuit, quia semper mansit in subsellio Subdiaconali; sed prærogativa Decanatus potiti fuerunt Canonici Carduccius, & Barbus, qui erant in Canonicatu juniores, sed in subsellio Presbyterali. Sic quoque, cum Canonicus Septimius Olgiatus esset antiquior in affectione Canonicatus, sed tamen Ordinis subselliorum Subdiaconalium, non ei delatus fuit Decanatus, sed Canonico Petro de Molaria, qui, etsi junior in Canonicatu, antiquior tamen erat in subsellio Presbyterali; ideoque titulus Decani conspicitur attributus eidem Petro de Molaria in historia Ecclesiæ S. Joannis ante Portam latinam, quam anno 1716. edidit Jo. Marius de Crescimbenis, quamque approbavit ipse R.P.D. Franciscus de Vico.

Favere demum quoque sibi putat Canonicus Testa responsum Gregorii IX,, qui Archipresbytero Liberianæ Basilicæ his verbis rescripsit „ Statuimus, ut „ Presbyteri primum locum, Diaconi secundum, Subdiaconi tertium, & sic „ de reliquis ordinatim obtineant; etiamsi posterius admittantur. Et qui major „ est in ordine, etiamsi postea sit receptus, in portione percipienda esse volumus „ potiorem -- ut habetur *in Cap. Statutum de major. & obed.*

In summa vertitur cardo hodiernæ quæstionis in hoc, num in deferendo Decanatu Capituli attendi simpliciter, & indiscriminatim debeat major antiquitas in affectione Canonicatus, an vero præstantia Ordinis, & subsellii Presbyteralis; adeo ut major antiquitas ducenda sit a tempore ingressus in Collegium, vel potius a tempore ingressus in classem Ordinis Presbyteralis. Tum, & illud pressius videtur perpendendum, an peculiare aliquid habeat præsens casus. propterea quod R. P. D. Franciscus de Vico fuerit initio adeptus Canonicatum Presbyteralem, deindeque Presbyteralem locum aliquando dimissum recuperavit, ac modo retineat, auctusque etiam sit Episcopali gradu.

Defi-

Definiendum itaque erit ab Eminentiis VV.
An, & cui competat Decanatus in Capitulo Basilicæ Lateranensis in casu &c.

Non proposita.

Die Sabbathi 6. Decembris 1732.

ASTEN. DISMEMBRATIONIS PAROCHIÆ. Parochiali Ecclesiæ existenti in Pago *Pamparato* subsunt incolæ aliorum trium Pagorum, Hi, quos facile quingentos esse asseritur, anno 1729. postularunt ab Episcopo, ut ob difficultatem viæ veterem Parochiam scinderet, & Ecclesiam S. Antonii Parochiali jure ac titulo augeret, repugnante licet, & contradicente præposito, seu Parocho Pamparati. Episcopus jussit, Pro-Vicarium Generalem ad locum ipsum se conferre, ut eorum, quæ exponebantur, veritatem exploraret; & an esset necessaria novæ Parochiæ institutio, perspiceret. Viæ mensura indagata, constitit Parochialem Ecclesiam Pamparati distare ab uno ex dictis Pagis, qui appellatur -- *la Serra* -- spatio circiter mille, & ducentorum passuum, ab alio autem quingentorum supra mille, ac demum ab alio fere bis mille. Præterea Testes rite interrogati affirmarunt, nivem per plures cujusque anni menses ita solere viam, occupare ut a Pagis, qui in vertice montis sunt, sæpius minime pateat accessus ad Parochialem Ecclesiam Pamparati, quæ ad radices montis sita est; atque hinc fieri, ut Divinorum mysteriorum imperiti Parochiani sint, Missæ Sacrificio adstare diebus festis multoties nequeant, plures ex hac vita migrantes Sacramentorum præsidio careant, demortuorum etiam corpora quandoque per plures dies jaceant insepulta. *Sess. 21. c. 4. de ref.*

Non hæc solum documenta excepit Pro-Vicarius Episcopi, sed, & alterum quo scilicet Antonius Maria Bartolottus, conditione adjecta Jurispatronatus sibi concedendi, in dotem novæ Parochialis Ecclesiæ assignavit prædia, quæ in annuo fructu reddunt scuta 56. circiter monetæ Romanæ; itemque promisit se ædificaturum ædes domicilio novi Parochi idoneas prope Ecclesiam, sacra suppellectili quacumque se instructurum eamdem Ecclesiam, ac denique se etiam sarciturum quidquid damni ex novæ Parochiæ institutione obventurum esset Parocho Pamparati, quemadmodum æqui bonique rationem postulare judicasset Antistites.

His peractis, ineunte anno 1730. Episcopus per sententiam pronuntiavit, constare de justis causis instituendi novam Parochiam subsidiariam, salvis juribus, quæ Parocho Pamparati competere possent, tum circa præeminentiam, tum circa reparationem cujuscunque detrimenti.

Provocante ab hac sententia Parocho Pamparati, cognitio Causæ per literas Apostolicas commissa fuit Vicario Generali Episcopi Montis Regalis, qui sententiam illam Episcopi Astensis revocavit.

Incolæ Pagorum post appellationem interpositam, preces porrexerunt Sanctissimo D. N. ut ad occurrendum tot spiritualibus incommodis novam Parochiam omnino erigi præciperet; quibus precibus ad Sac. Congregationem remissis, literæ de more datæ fuerunt ad Episcopum, qui respondit his verbis „ Ecclesia „ Parochialis hujusmodi necessario est erigenda, ejusque erectio non ulterius „ differenda est, ne spiritualis animarum labes, quæ ex decessu infantium sine „ baptismate, & adultorum sine Sacramentorum subsidio sæpe provenit, ine„ vitabilis eveniat „ sed, & hæc subjunxit „ Regiones præfatæ a principali „ Ecclesia Parochiali, quæ in profundo Pamparati loco prope domum Paro„ chialem sita est, non solum notabiliter distant, verum etiam in tam arduis „ montibus existunt, ut propter distantiam, & arduitatem hujusmodi, ac in„ gentem nivis copiam, quæ per plures anni menses vias operit, & claudit, nec „ incolæ præfati ad proprium Parochum, nec Parochus ad eosdem valeant ac-

„ cedere, & propterea, quod deterius est, nonnulli etiam provectæ ætatis „ principalium Fidei rudimentorum prorsus ignari inveniantur.

Itaque, ne diutius cum spirituali illius populi discrimine differretur remedium, cujus adhibendi tantam instare necessitatem affirmabat Episcopus, die 26. Januarii exeuntis anni injunctum ei fuit, *ut omnino provideret procedendo ad formam S. Concilii Tridentini Cap.4. Sess.21. de Ref. etiam auctoritate Sac. Congregationis*. Deindeque die 5. Aprilis Episcopus decrevit deveniendum esse ad dismembrationem Parochiæ, & erectionem novæ.

At nihilominus Parochus Pamparati, litem prosequens coram Præposito Cathedralis Ecclesiæ Montis Regalis, cui per Breve Apostolicum commissa fuerat Causa appellationis jam interpositæ a secunda, quam supra memoravimus, sententia, die 23. Junii proxime præteriti obtinuit aliam sententiam, per quam illa fuit confirmata, ac definitum, non esse locum dismembrationi, & erectioni novæ Parochiæ; quamquam incolæ dd. Pagorum antea denuntiassent eidem Iudici causam esse pendentem coram hac S. Congregatione; proindeque nihil ab eo posse decerni.

Cum autem in hoc rerum statu examinandum sit, num approbationem promereatur novæ Parochiæ erectio, an vero aliter sit providendum, Parochus Pamparati, sui propositi tenax in impugnanda necessitate instituendi novam Parochiam. in medium profert testimonium, (non tamen juxta judiciarii ordinis regulas editum) plurium Sacerdotum, qui asserunt, Pagum *della Serra* non distare a Parochiali Ecclesia Pamparati longiori intervallo, quam quingentorum circiter passuum; viam, hyeme etiam, non difficilem esse, non abruptam; nec eam nive adeo obsideri solere, ut paucas post horas liber non detur aditus. Addunt quoque non deesse in memorato Pago Sacerdotem, qui diebus præertim festis ibi Divinam Victimam immolet; & nunquam a se fuisse auditum, quod ullus ob distantiam sive difficultatem itineris extremis Sacramentis non expiatus e vita decesserit, vel quoad cadavera diutius, quam par esset, inhumata manserint. Extollunt denique detrimenta ex Parochiæ sectione redundatura in veterem Parochialem Ecclesiam, quam ajunt exiguis proventibus instructam.

Hoc ipso anno de simili controversia actum fuit *in Derthonen. Dismembrationis die 5. Aprilis*, & 30. *Augusti*; necnon in *Lunen. Sarzanen. Dismembrationis Parochiæ 27. Septembris*.

Pertinet igitur ad Eminentias VV. declarare.

I. An dismembratio, & erectio novæ Parochiæ, subsineatur in casu &c. Et quatenus negative.

II. An Parochus pro tempore Ecclesiæ Pamparati cogi debeat retinere in Ecclesia S. Antonii Ceadjutorem pro administratione Sacramentorum, & cujus sumptibus, & expensis in casu &c.

Dilata, & ad D. Secretarium juxta mentem.

Sess.22. de ob ser. & evit. in celebratione Miss.

ROMANA CAPPELLANIÆ. Sacerdos Dionysius Bellinsani legavit Ecclesiæ, & Patribus S. Mariæ in Porticu octo loca Montium ea lege, ut institueretur in eadem Ecclesia Cappellania laicalis. Jure vero eligendi Cappellanum potiri voluit ipsos Patres, a quibus tamen eligi jussit Sacerdotem Romanum. Cappellano autem imposuit onus celebrandi per se ipsum quotannis Missas quinquaginta in Ara Beatissimæ Virgini Mariæ dedicata, ad eumdemque Cappellanum pertinere voluit fructus dictorum octo Locorum Montium, detractis tamen annuis scutis tribus sacro vestiario ejusdem Ecclesiæ persolvendis, ut ajunt, pro *utensilibus*, aliisque incommodis, quæ Patres essent subituri ob Cappellaniam in eorum Ecclesia fundatam.

Post obitum Testatoris Patres ad Cappellaniam nominarunt Sacerdotem quidem Romanum; sed alumnum suæ Religiosæ Familiæ, ut ex Cappellaniæ proventibus aliquid subsidii acciperet ipsa Religiosa Domus.

Hu-

Hujuſmodi electioni reclamavit Joſephus Claudius, cujus fidei Teſtator commiſit, ut piæ ſuæ voluntatis executionem curaret.

In controverſiam itaque venit, num, inſpecta Teſtatoris mente, Cappellaniam deferri oporteat Presbytero ſæculari: an vero obtinere eam poſſit etiam Sacerdos Religioſus, dummodo ejus natale ſolum fuerit Roma.

Primum autem perpendendum videtur, an Teſtator eo animo fuerit, ut erigeretur Cappellania in titulum Beneficii Eccleſiaſtici. Si enim ita eſſet, manifeſtum foret idoneum ad eam obtinendam non eſſe Religioſum, quia Regularia Beneficia Regularibus, Sæcularia vero Sæcularibus ſunt conferenda, juxta *Text. in Cap. Cum de Beneficio de Præben. in 6.* At ſi Cappellania haberet ſolum naturam legati pii cum onere Miſſarum, ſive, ut ajunt, *officiaturæ*; ejus profecto incapaces non eſſent Religioſi, ut accurate diſtinguit *Eminentiſs. Petra ad Conſtit. 6. Gregorii XI. n.* 18. *& ſeqq. Tom.* 4. ideoque fuit a Sac. Congregatione declaratum in *Militen. Cappellaniæ* 27. *Novembris* 1694. *&* 11. *Junii* 1695. *&* 1. *Decembris* 1696. poſſe Regulares obtinere iſtiuſmodi Cappellanias, non ſolum in propriis Eccleſiis, ſed etiam in Eccleſiis ſæcularibus, ut in *l. b.* 44. *Decret. pag.* 571. *& lib.* 45. *pag.* 340. *& lib.* 46. *pag.* 483.

Ad excludendam vero qualitatem Beneficii Eccleſiaſtici plurimum momenti habere videtur vox illa *Cappellaniæ laicalis*, qua Teſtator uſus fuit, ut in affinibus terminis cenſuit Sac. Congregatio in *Romana Cappellaniæ* 14. *Junii* 1710. *lib.* 60. *Decret. pag.* 238. *& in Camerinen. Cappellaniarum* 11. *Junii* 1712. *lib.* 62. *Decret. pag.* 192. Quamvis in alio caſu, in quo Teſtator erigi juſſerat Cappellaniam laicalem, ſed eam deſtinaverat perſonis ad Sacros Ordines promovendis, injuncto onere quotidianæ Miſſæ, Sac. Congregatio in *Miceraten. Cappellaniæ* 28. *Septembris* 1726. reſcripſerit, talem Cappellaniam non eſſe legatum pium, cujus capaces eſſent etiam fœminæ, & infantes, ſed eſſe Cappellaniam Eccleſiaſticam, non tamen collativam, ut in *lib.* 76. *Decretor. pag.* 519.

Tum quoque inſpiciendum erit, an mens Teſtatoris fuerit, ut Cappellania (quatenus etiam ea non ſit Beneficium Eccleſiaſticum) obtineri ſemper debeat a Presbytero ſæculari, id quod pluribus argumentis evinci putat Executor Teſtamentarius. Ac primo, quia verba Teſtamenti: „ Voglio, che li me„ deſimi RR. PP. poſſino nominare il Cappellano, quando non l'abbia nomi„ nato io prima di morire, con condizione però, che ritrovandoſi fra i miei „ deſcendenti, e Parenti reſpettivamente, qualche Sacerdote abile, queſto „ debba eſſere nominato, e preferito a qualche altro Sacerdote; e non ri„ trovandoſi alcuno, voglio che li RR. PP. nomino per Cappellano di d. „ Cappellania da erigerſi, come ſopra, un Sacerdote Romano „. Indicare videntur Presbyterum ſæcularem, vel ſanguine conjunctum cum ipſo Teſtatore, vel ſaltem ob communem patriam ei carum, ut in utrumque perſonarum genus hoc vitæ ſubſidium conferretur, aſſignata eis Cappellania, cujus annui redditus futuri erant in ſumma ſcutorum 24. cum onere æquante dumtaxat annua ſcuta octo.

Secundo itidem urget, quod ſi Teſtatoris conſilium non fuiſſet, ut in Cappellanum eligi deberet Presbyter ſæcularis, facile & paucioribus verbis omnem ſuam diſpoſitionem potuiſſet abſolvere; nam cum octo loca montium legaſſet Eccleſiæ, & Patribus S. Mariæ in Portica, ſatis fuiſſet addere præceptum celebrandi annuas Miſſas quinquaginta, ad quarum ſane celebrationem aptos eſſe Patres ipſos non ignorabat.

Tertio accedit, quod fructus dictorum locorum Montium idem Teſtator aſſignari juſſit Cappellano per ſe ipſum ſatisfacturo oneri illi Miſſarum. Ejuſmodi autem aſſignatio non videtur convenire Religioſo, qui nihil proprium habere poteſt.

Quarto non minoris ponderis eſt, quod Teſtator ſeorſum a Cappellano rationem habuit ipſorum Patrum, in quorum Eccleſia ſacrificandum erat; inquit enim: „ Defalcati però da eſſi frutti ſcudi tre l'anno, quali dovranno aſſegnarſi, „ ed

„ ed appropriarſi alla Sagreſtia de' ſopradetti RR. PP. per gli utenſili, che „ dovranno dare al Cappellano ſudetto pro tempore per la celebrazione „ dell'infraſcritte Meſſe, e per gl'altri incommodi, che dovranno prenderſi „ li medeſimi RR. PP. „ Ergo non omni commodo Cappellaniæ potiri voluit Patres: nec certe erat, cur circa utenſilia provideret, ſi ipſimet Patres officio Cappellani eſſent perfuncturi.

Non abſimilis quæſtio fuit olim agitata in alia *Romana Cappellaniarum*. Cum enim Cardinalis Corradus binas inſtitui mandaſſet Cappellanias, alteram in Eccleſia S. Mariæ Tranſpontinæ, alteram in Eccleſia S. Gregorii, tributo Superioribus utriuſque Religioſæ Domus jure eligendi Sacerdotes, atque etiam adjecta declaratione, quod tales Cappellaniæ non haberentur pro Beneficiis Eccleſiaſticis, ſed pro ſimplici officiatura, Sac. Congregatio *die 1. Decembris* 1708. reſpondit Cappellanias eſſe ſæculares, & Sacerdotibus ſæcularibus conferendas juxta morem eouſque per annos 40. ſervatum, non vero Regularibus, ut in *lib.* 58. *Decret. pag.* 395.

At Patres exiſtimant nihil proponi, quod repugnet electioni Sacerdotis Religioſi, dummodo ſit Romanus, cum appellatio Sacerdotis non minus conveniat Religioſo, quam ſæculari.

In medium quoque proferunt exemplum, quod ſervatur a Monachis S. Agathæ ad Montes. Cum enim Pompejus de Juſtinis hæredem ſcripſerit Monaſterium illud, impoſito onere deputandi Cappellanum, rem ſacram quotidie facturum in Templo S. Mariæ de pace cum annuo emolumento ſcutorum octuaginta, ſemper conſuevit hoc Cappellani munus exercere unus ex ipſa Religioſa Familia, ut (quamvis ad alium effectum) narratum fuit in *Romana Translationis oneris Miſſarum* 28. *Junii* 1731. Itaque Eminentiſſimus Urbis Vicarius, ſententiam ſuam aperire rogatus, exiſtimat, Cappellania de qua agitur, potiri itidem poſſe ipſos Patres Sanctæ Mariæ in Porticu.

Dubium vero, quod decidendum proponitur, eſt hoc.

An electio Cappellani facta per Patres S. Mariæ in Porticu in perſonam P. Puccetti ſubſtineatur; vel potius teneantur eligere alium Sacerdotem ſæcularem in caſu &c.

Negative ad primam partem, & Affirmative ad ſecundam.

Septem, quæ ſubjicientur Cauſæ, ob plura alia negotia in ſuperiori Congregatione diſcuſſa, proponi in ea non potuere, proindeque non graventur Eminentiæ VV. Folium, in quo deſcriptæ fuerant, reſumere.

Seſſ. 22. c. 6. de ref.

FIRMANA APERITIONIS ORIS, ET REINTEGRATIONIS.

I. *An ſit locus aperitioni oris.* Et quatenus Affirmative.

II. *An conſtet de invaliditate ſuppreſſionis, itaut ſit danda manutentio, ſeu quatenus opus ſit, reintegratio quoad omnia in priſtinum ſtatum.*

Ad primum, Negative.
Ad ſecundum, Proviſum in primo.

Seſſ. 21. c. 3. de Ref.

TROJANA PRÆBENDARUM.

I. *An omnia bona, tam maſſæ communis, quam Præbendalia, coacervari debeant, ad effectum deinde dividendi redditus juxta modum ab Epiſcopo, & a majori parte Capituli approbatum.* Et quatenus negative.

II. *An, & quomodo ſit providendum, tam Eccleſiæ, quam Dignitatibus, & Canonicis, quorum fundi Præbendales, vel omnino, vel in parte perierunt in caſu &c.*

Ad primum, Negative.
Ad ſecundum, Proviſum in primo.

GE-

GERUNDEN. VESTIARII.

Sess. 22. c. 6. de Ref.

An sit standum, vel recedendum a Decisis, die 19. Julii proxime præteriti in casu &c.

Prævio recessu a Decisis, solvendas esse a Capitulo intra sex menses libras septemdecim mille investiendas cum cura, & superintelligentia Episcopimet pro Vestiario Pauperum: Deinde vero solvendas esse ab eodem Capitulo singulis annis libras mille, & quingentas in eamdem causam Vestiarii usque ad satisfactionem totius debiti juxta liquidationem prout de Jure faciendam.

TUSCULANA FUNERUM.

Sess. 25. ca. 12. de ref.

I. An PP. Reformati, in quorum Ecclesia defunctus elegerit sepulturam, possint ducere funus, & cadaver asportare sine consensu, & præsentia vel Archipresbyteri, vel Canonici Coadjutoris, actualem curam exercentium, eorumdemque interventu. Et quatenus negati e.

II. An postquam dd. PP. per aliquod temporis spatium expectaverint Archipresbyterum, vel illius Coadjutorem, possint absq.e iisdem asportare cadavera ad eorum Ecclesiam.

III. An in associatione cadaverum ad Ecclesiam Patrum Reformatorum sint ab hæredibus defuncti, præter Archipresbyterum sive ejus Coadjutorem, invitandi tot Sacerdotes Sæculares, quot Religiosi.

IV. An Parochus possit ratione itineris faciendi extra mœnia Civitatis ad Ecclesiam dd. Patrum exigere ultra quartam, duplum illius eleemosynæ, quæ daretur, si cadaver esset sepeliendum intra Civitatem. Et quatenus negative.

V. An idem servandum sit in tumulatione, tam Civium, quam exterorum in casu &c.

Dilata ad sequentem.

MONTIS REGALIS DISTRIBUTIONUM.

Sess. 22. ca. 3 de ref.

An debeat Archipresbyter Bertolinus admitti ad participationem fructuum, & distributionum Ecclesiæ Collegiatæ Cunei pro tempore, quo non interveniat Choro, sed incumbit ministerio suæ Ecclesiæ Parochialis in casu &c.

Affirmative, quatenus Archipresbyter eodem tempore sit actualiter occupatus Ministerio Ecclesiæ Parochialis, & amplius.

ROMANA DECANATUS CAPITULI LATERANENSIS.

Sess. 24 c. 12. de ref.

Iis, quæ in præcedenti Folio exposita fuerunt, nonnulla videntur addenda, ut quid habeant momenti ad decisionem propositæ controversiæ, perpendi possit.

Alia dudum quæstio suborta fuit inter Canonicos ejusdem Sacrosanctæ Basilicæ circa ordinem præcedentiæ. Etenim in Sac. Congregatione Visitationis Apostolicæ die 28 Septembris 1717. propositum fuit hoc Dubium - *An in Ecclesia Lateranensi, ubi Præbendæ sunt distinctæ, in præcedentiis spectandum sit tempus admissionis ad Canonicatum, vel potius susceptionis Ordinis in qualibet Prabenda requisiti* - prodiitque rescriptum - *Affirmative quoad primam partem, & negative quoad secundam.*

Quantum vero attinet ad Decanatum ipsum, non satis liquet, quænam ratio ejus obtinendi servata superioribus temporibus fuerit. Documenta quippe in utramque partem allata (ut indicat etiam Relatio Eminentissimi Archipresbyteri) rem adeo dubiam, & ambiguam efficiunt, ut certo constare non videatur, num prærogativa Decanatus potiri quandoque consueverint Canonici in assecutione Canonicatus antiquiores, quamvis ex classe Subdiaconorum, vel Diaconorum; an vero aucti eo honore semper fuerint dumtaxat Canonici

ex

ex Ordine Presbyterali, licet quoad Canonicatum juniores, vel Diaconis, vel Subdiaconis.

Ad sapientiam igitur EE. VV. pertinet definire.

An, & cui competat Decanatus in Capitulo Basilicæ Lateranensis in casu &c.

In casu, de quo agitur competere D. de Vico.

Sess. 5. cap. 1. de ref.

PALENTINA INDULTI. Archidiaconus del Val, ut ostendat Eugenianum Indultum de percipiendis in absentia fructibus Præbendæ per septennium sibi suffragari debere, etiamsi nec stipendium, nec Cathedram ordinariam obtinuerit in Academia Vallisoletana, cum tamen publice ibi doceat Theologiam accepta ad id facultate ab ejusdem universitatis Collegio, citat resolutionem alias editam ab hac S. Congregatione, quam refert *Mendo de Jur. Academ lib. 2. quæst. 23. n. 270.*

Astipulatur quoque *Garz. de Benef. par. 3. cap. 2.* qui *n. 58.* exscribit illud ipsum *n. 60.* hæc habet - *Verius est id intelligendum esse etiam de iis, qui sponte, & voluntarie legunt sine stipendio, & Cathedra, dummodo legant cum licentia Universitatis, seu Claustri, sive Collegii Doctorum, nam cap. fin. de Magist. & Concil. Trid. sess. 5. de reform. cap. 1. & dicta Eugeniana solum requirunt, quod publice in scholis doceant, seu legant: & ne quilibet hoc titulo velit se a residentia excusare, requiritur licentia Universitatis, seu Claustri, quæ non debet eam dare, nisi iis, qui apti, & utiles videantur ad docendum,* subjicitque ita fuisse declaratum ab hac Sac. Congregatione, & confirmatum a Clemente VIII.

Deliberandum itaque erit.

An sit standum, vel recedendum a decisis die 5. Aprilis proxime præteriti in casu &c.

Prævio recessu a Decisis Indultum suffragari præter quam tempore vacationum.

Die Sabbathi 20. Decembris 1732.

Sess. 22. c. 6. de Ref.

TUSCULANA FUNERUM. Resumpto folio Congregationis habitæ die 22. Novembris, in quo primum hæc Causa descripta fuit, deliberandum erit.

I. An PP. Reformati, in quorum Ecclesia defunctus elegerit sepulturam, possint ducere funus, & cadaver asportare sine consensu, & præsentia vel Archipresbyteri, vel Canonici Coadjutoris, actualem curam exercentium, eorumdemque interventu. Et quatenus negative.

II. An postquam dd. PP. per aliquod temporis spatium expectaverint Archipresbyterum, vel illius Coadjutorem, possint absque iisdem asportare cadavera ad eorum Ecclesiam.

III. An in associatione cadaverum ad Ecclesiam Patrum Reformatorum sint ab hæredibus defuncti, præter Archipresbyterum sive ejus Coadjutorem, invitandi tot Sacerdotes Sæculares, quot Religiosi.

IV. An Parochus possit ratione itineris faciendi extra mœnia Civitatis ad Ecclesiam dd. Patrum exigere ultra quartam, duplum illius eleemosynæ, quæ daretur, si cadaver esset sepeliendum intra Civitatem. Et quatenus negative.

V. An idem servandum sit in tumulatione, tam Civium, quam exterorum in casu &c.

Dilata.

RO-

 Sess. 22. c. 6. de ref.

Agnes de Paulis in Teſtamento, quod fecit anno 1712. hæredem in uſufructu ſuorum bonorum ſcripſit Antonium Serbarolum maritum ſuum. Hæredem vero in proprietate Noſocomium Romanum Fratrum S. Joannis de Deo, adjecta tamen lege inchoandi fundationem ſimilis Noſocomii in Oppido Ceſano Diœceſis Portuenſis. Recuſantibus vero Fratribus hoc onus ſubire, poteſtatem fecit memorato conjugi nominandi ad hæreditatem aſſequendam alium locum pium, quem maluiſſet, cum conditionibus, & oneribus, quæ ei viſa fuiſſent imponenda.

Anno 1722. e vivis exceſſit Antonius Serbarolus, qui timens, quod Fratres hæreditatem cum onere ab Agnete præſcripto non eſſent adituri (tametſi jam apud acta declaraſſent, ſe hæreditatem accepturos, & injuncto oneri ſatisfacturos) in ſui Teſtamenti tabulis cavit, ut ſi deinceps Fratres hæreditatem repudiarent, aut memoratum onus commutari curarent, hæreditas Agnetis obvenire deberet Cappellaniæ inſtituendæ in Eccleſia Parochiali d. Oppidi Ceſani cum eo Miſſarum onere, quod ab Executore teſtamentario determinaretur.

Fratres poſt obitum Antonii poſſeſſionem hæreditatis dictæ Agnetis nacti fuerunt, & facultatem differendi ad tempus fundationem hoſpitalis domus ab hac Sac. Congregatione impetrarunt. Sed deinde preces obtulerunt S. M. Benedicto XIII. exponentes, impares eſſe proventus hæreditarios fundationi hujuſmodi, ideoque poſtulantes commutari voluntatem Agnetis in hunc modum, ut ſcilicet Fratres excipere deberent in Noſocomium Romanum omnes ægros e Ceſano, ſubeundo etiam ſumptus neceſſarios ad eos tranſvehendos.

Placuit Pontifici hanc S. Congregationem de petita commutatione conſulere Vicarius Generalis Portuen. eamdem Sac. Congregationem inſtructam reddere juſſus reſcripſit Communitatem Ceſani repugnare commutationi, nec pauperibus ægrotantibus æque proſpectum fore in Noſocomio tam longe diſſito, ut eſt Romanum. Ipſum quippe longe viæ incommodum grave eſſe ſolet ægris, equo licet, aut aſello vectis: grave etiam eſt a propinquis abeſſe. Præterquamquod plura alia ſunt in hac Urbe Noſocomia, in quibus curari Ceſanenſes poſſunt, ſi velint.

Quantum vero attinet ad annuos proventus bonorum hæreditariorum, Fratres aſſerunt eos non excedere ſummam ſcutorum 74. 56. pluribus ad hoc probandum allatis documentis. Sed Communitas Ceſani contendit eos aſcendere ad ſcuta circiter 180. Duo enim Periti, a quibus Priores Communitatis mandarunt recognoſci, & æſtimari quantum in annuo fructu reddant prædia Ceſani, teſtati ſunt illum attingere ſummam ſcutorum 124. 75., declarantes tamen, ſe nihil ex hoc annuo redditu detraxiſſe pro ſumptu neceſſario ad reparandas domos. Præterea exhibetur etiam documentum, quo civis quidam Ceſani teſtatur ſe obtuliſſe Fratribus annuam penſionem ſcutorum 110. pro locatione omnium bonorum ibidem exiſtentium, nec tamen acceptam fuiſſe a Fratribus hujuſmodi oblationem.

Præter bona in Ceſano exiſtentia, pertinet etiam ad hæreditatem Agnetis domus in hac urbe ſita, ex qua percipi ſolet annua penſi ſcutorum circiter ſexaginta, ut aſſerit Communitas.

Conquerentur etiam Ceſanenſes, quod Fratres jam inde ab anno 1722. hæreditariis proventibus fruantur, prætermiſſa executione piæ voluntatis dictæ Agnetis. Sed Fratres ſe purgant excuſatione exiguitatis annuorum proventuum.

Addunt quoque ſeſe excepiſſe curandos in Noſocomio Romano omnes, qui ægri venerunt e Ceſano. Hi tamen in octo annorum intervallo non plures fuerunt, quam quatuordecim. Ajunt denique Fratres, binos ex ipſis commoratos fuiſſe ſuperioribus annis in eo Oppido, operam, atque opem præſtando ſuam pluribus pauperibus morbo laborantibus. Sed Ceſanenſes reſpondent eoſdem Religioſos, dum in Ceſano moram facerent, conſueviſſe etiam victum precio accipere, conquiſitis frumento, oleo, aliiſque cibariis.

Verum; & illud Cesanenses exponunt, incolas ibi esse viginti septem supra quadringentos, nec nisi binos ibidem commorari Sacerdotes, quorum alter est Parochus, eosque vix posse spiritualibus ejus populi commodis satisfacere.

Quod spectat ad Cappellaniæ substitutionem factam ab Antonio ex potestate sibi tributa ab Agnete, affinitatem aliquam cum hoc casu habere videtur alter discussus in Causa *Giennen. commutationis voluntatis*, in qua Sac. Congregatio die 12. *Jan.* 1704. negandam censuit commutationem voluntatis, quæ petebatur ad fundandum Cœnobium Fratrum S. Francisci de observantia vice, & loco Monasterii Sacrarum Virginum Ordinis S. Claræ, quod Testator construi jusserat. Ipse enim Testator si fundatio Monasterii ad effectum perducta non fuisset, hæreditatem suam aliis certis piis operibus destinaverat, *ut in lib.* 54. *Decret. pag.* 2.

Deliberandum itaque erit.

An, & quomodo sit consulendum Sanctissimo circa petitam commutationem voluntatis Agnetis de Paulis.

Negative, & quatenus Instantes intra duos menses adimpleant, servetur dispositio Antonii Serbaroli injuncto tamen Cappellano onere celebrationis, & applicationis Missæ quotidianæ, necnon coadjuvandi Parochum in Cura Animarum prævia approbatione Eminentissimi Ordinarii. Quo vero ad redditionem rationis de fructibus perceptis ad Eminentissimum Episcopum, prout de jure, & amplius in omnibus.

Sess. 21. c. 6. de ref.

ARIMINEN. TRANSLATIONIS CAPPELLANIÆ. Gregorius Scarponius olim Rector Parochialis Ecclesiæ S. Felicis de Albereto anno 1713. fundavit in eadem Ecclesia Cappellaniam, impositio onere quatuor Missarum qualibet hebdomada celebrandarum in eadem Ecclesia, diebus præsertim festis, necnon quatuor Officiorum anniversariorum. In Cappellanum vero nominavit Dionysium Battellum, addiditque insuper, quod si vel ipse primus Cappellanus, vel alii ejus successores voluissent pro majori eorum commodo ædificare ære proprio Ecclesiam in prædio dotali ipsius Cappellaniæ, tali casu posset ad eamdem Ecclesiam transferri onus dictarum Missarum.

Ecclesia hæc neque fuit a Dionysio Battello constructa, neque verisimiliter credi potest construenda a Cappellanis successoribus obtenues proventus Cappellaniæ.

At cum in Castro Albereti existat Oratorium publicum S. Bernardino sacrum, dictus Dionysius Battellus supplex postulavit facultatem transferendi ad hoc Oratorium Cappellaniam, & onus Missarum cum sacra supellectili. Ideo autem hoc petebat, quia Ecclesia Parochialis, in qua fundata fuit Cappellania, sita est in vertice montis, & a Castro Albereti distat, (ut asserebat) spatio fere unius milliarii, proindeque non solum commodius Cappellano esset Missas ibidem celebrare, sed etiam non mediocrem id afferret utilitatem populo in eodem Castro, vel prope ipsum degenti, cum senes, & parum firma valetudine utentes, hyberno præsertim tempore, ob difficilem, & longam viam, plerumque nequeant ad Parochialem Ecclesiam adire, ut Missam audiant, quemadmodum testificati fuerunt quatuor, & triginta incolæ ejusdem Castri.

Hæc confirmavit Episcopus jussus edocere Sacram Congregationem, censuitque gratiam petitæ translationis esse impertiendam.

At acriter contradicente Parocho dictæ Ecclesiæ S. Felicis, die 19. Julii exeuntis anni inter precum Summaria rescriptum fuit „ Lectum quoad translationem „ oneris Missarum, & servetur dispositio Testatoris. Quatenus vero necessi„ tas postulet celebrari Missam diebus festis in Castro, Episcopus alio modo „ provideat.

Deinde tamen, videlicet die 9. Augusti, iterum perpensis Cappellani precibus, Sac. Congregatio ita respondit „ Prævio recessu a decisis, pro gratia translationis

„ tionis, cum onere tamen, quod Cappellanus debeat docere doctrinam Chri-
„ ſtianam omnibus diebus feſtis.

Reclamat hodie Parochus, inquiens non eſſe violandam voluntatem Fundatoris, qui ideo Cappellaniam inſtituit, & Miſſas a Cappellano celebrari juſſit in Eccleſia Parochiali, quia fuerat ejuſdem Eccleſiæ Rector, & in ea etiam dari ſibi ſepulturam voluit.

Porro ex utraque circumſtantia adſtruitur Fundatorem peculiari quadam affectione proſecutum fuiſſe Eccleſiam illam, cui addixit celebrationem Miſſarum. Tantum quoque ponderis ineſſe in ea, quæ reſpicit locum ſepulturæ, aliàs cenſuit hæc Sac. Congregatio, ut in *Neapolitana Cappellaniarum* propoſita die 16. Junii, & 17. Novembris 1731. declaraverit non ſubſtineri Literas Apoſtolicas, per quas S. M. Benedictus XIII. indulſerat alibi celebrari poſſe Miſſas, quas Marchio Joannes Baptiſta de Mari juſſerat celebrari in Eccleſia S. Georgii; & ratio ſic decidendi ex eo potiſſimum manavit, quod Fundator Cappellaniarum ſepulturam elegerat in ea Eccleſia, ibique re ipſa fuerat humatus; id quod Pontifici narratum minime fuerat.

Sic quoque *in Romana Translationis oneris Miſſarum* petentibus Monachis S. Agathæ ad Montes, quos Pompejus de Juſtinis hæredes fecerat. ut eis liceret in ſua Eccleſia ſatisfacere oneri Miſſæ quotidianæ, quam Teſtator celebrari juſſerat in Eccleſia S. Mariæ de Pace, Sac. Congregatio die 28. Julii 1731. judicavit non eſſe precibus annuendum, quia Teſtator tumulatus fuerat in Eccleſia S. Mariæ de Pace, in qua fundaverat Cappellaniam. His ve o recentibus hujus Sac. Congregationis reſolutionibus conſonant quoque ea, quæ in affinibus terminis nuper (nempe die 13, Junii vertentis anni) luculenter tradidit *Sac. Rota in Romana Celebrationis Miſſarum coram R. P. D. Calcagnino.*

Fortius, quia Fundator non ſolum deſignavit Eccleſiam certam, in qua eſſet ſacrificandum; ſed etiam peculialiter juſſit Miſſas celebrari in duobus ejuſdem Eccleſiæ Sacellis, quæ ipſe ædificaverat, ac dedicaverat Divo Gregorio, & S. Antonio Abbati.

Exponit inſuper Parochus Eccleſiæ S. Felicis illud quoque eſſe animadvertendum, quod Fundator Cappellaniæ haud quaquam ignorabat conditiones Parochiæ, cui ipſe uſque ad obitum præfuerat: itidemque eum non latebat exiſtere intra ambitum ejuſdem parochiæ Oratorium S. Bernardini; & nihilominus nec neceſſarium judicavit, nec voluit in eo Miſſas celebrari, ſed in ipſa Eccleſia Parochiali, in qua, ſi fiat petita Cappellaniæ tranſlatio, nonniſi una (a ſolo nimirum Parocho) diebus etiam feſtis, celebrabitur Miſſa, cum detrimento cultus illius Eccleſiæ, cui eſt jus quæſitum ex diſpoſitione Fundatoris Cappellaniæ.

In alia *Adriminen. Commutationis Miſſæ*, ne læderetur voluntas Teſtatoris, qui Miſſas a Rectore Cppellaniæ per ipſum fundatæ celebrari juſſerat in Eccleſia S. Blaſii, Sac. Congregatio die 14. *Martii*, & 13. *Junii* 1711. improbavit tranſlationem earumdem Miſſarum factam ab Epiſcopo ad Eccleſiam Parochialem S. Agathæ, & quidem factam eo conſilio, ut populus occaſione Miſſæ ibidem audiendæ orthodoxæ Fidei elementis poſſit informari, ut in *lib 61. Decret. pag.* 113. & 363. Itidemque petitio ſimilis tranſlationis rejecta fuit in alia Cauſa *Coſalen. Commutationis Voluntatis* 24. *Septembris* 1718. quamvis plures obtenderentur cauſæ, ac præſertim illa his verbis expoſita in Folio „ Si non im-
„ poſſibilis, ſaltem difficilis eſt acceſſus, tempore potiſſimum hyberno, ad
„ Eccleſiam, ſive Cappellam S. Valerii, utpote ſitam in alto, & præcipiti
„ colle, nivibus, & gelu obſito - ut in *lib.* 66. *Decr. pag.* 399.

Nihil autem urgere putat Parochus, quod Fundator ipſe tranſlationem Cappellaniæ permiſerit, ſi Cappellanus ære proprio ædificaſſet novam Eccleſiam in prædio dotali ejuſdem Cappellaniæ. Hæc enim diſpoſitio affixa peculiari conditioni, & præſeferens etiam cauſam incitandi Cappellanum ad conſtruendum ſumptu ſuo publicum Oratorium in prædio ipſius Teſtatoris, qui illud aſſigna-

verat in dotem Cappellaniæ, non videtur vim ullam habere in aliis diversis casibus tali circumstantia destitutis, ut advertit *Eminentissimus Petra T.2. ad Constit.7. Innoc.IV. n.50.*

Postremo Parochus profert documentum, quo duo agrimensores testantur Ecclesiam Parochialem haud longiori intervallo distare a Castro Albereti, quam tercentum viginti sex passuum geometricorum, nec iter esse impervium, aut graviter arduum. Ceterum si etiam aliter se res haberet, subjungit incolas Castri facile posse alia ratione suis commodis consulere, nimirum collata per ipsos pecunia, quæ sufficiat ad eleemosynam tradendam Presbytero rem Divinam facturo diebus festis in eo Oratorio S. Bernerdini.

Sed, & illud impugnat Parochus, quod juxta secundum rescriptum Sac. Congregationis Cappellanus in Oratorio illo sacrificans Christianæ leg s mysteriis imbuere ibidem diebus festis debeat plebem. Inquit enim officium istud ad se spectare jure suo, atque etiam oportere, ut oves suum agnoscant Pastorem, ac vicissim oves ipsæ cognoscantur a suo Pastore, ut monent Tridentini Patres in *Cap.1. sess.23. de ref. & cap.7. sess.24. de ref.* qui etiam in *cap.4. ejusdem sess.24.* ita statuerunt „ Moneatque Episcopus populum diligenter teneri unumquem-„ que Parochiæ suæ interesse, ubi id commode fieri potest, ad audiendum ver-„ bum Dei.

Pertinet itaque ad Eminentias VV. declarare.

An sit standum in primo, vel secundo loco dcciſis.

In primo loco Decisis.

URBINATEN. REDUCTIONIS, ET COMMUTATIONIS ONERUM.

Sess.22.c.6.de Ref.

Cum adversus Sanctimoniales S. Mariæ de Turri expeditum a Curia Archiepiscopali fuisset Mandatum ex causa plurium legatorum piorum, quibus satisfactum fuisse non docebatur, provocante Monasterio ad hanc S. Congregationem, Causa cum octo Dubiis ad eam pertinentibus proposita fuit die 18. Augusti 1731. Sed nulla prodiit decisio.

Interea Monasterium pro eorumdem legatorum oneribus, quæ superiore tempore impleta non fuerant, compositionem iniit cum Administris Fabricæ Ecclesiæ Metropolitanæ, cui ex Apostolico Indulto hæc facultas competit. Ut autem in futurum quoque sibi prospiceret, preces obtulit ad impetrandam aliquorum onerum moderationem, aliorum vero commutationem.

Porro quænam sint onera, quorum petitur reductio ob annuorum proventuum diminutionem, ex subjectis Dubiis patebit. Quid vero circa id senserit Eminentissimus S. Clementis, cujus suffragium S. Congregatio exquisivit, expositum fuit in Folio Congregationis habitæ d die 18. Augusti 1731., quod Eminentiæ VV. non graventur resumere. Sed, & Archiepiscopi suffragium oculis Eminentiarum VV. subiicietur a Monialium Patrono.

Quantum vero attinet ad commutationem, hæc primum respicit dies certos, quibus juxta Testatoris voluntatem Missæ, quandoque etiam cum cantu, celebrandæ essent. Optant enim sibi indulgeri, ut in hujusmodi onerum dimplementum Missa una sine cantu celebretur singulis diebus non festis; Dominicis vero, aliisque festis binæ; ut scilicet magis consultum ita sit ipsarum Monialium commodo in Missa quotidie audienda. Præterea cum ipse Moniales ex piis legatis teneantur solemni ritu quotannis recolere festos dies in honorem Conceptionis, & Nativitatis Deiparæ, & SS. Caroli, Stephani, & Annæ, postulant se eximi a celebratione hujusmodi Festivitatum, exceptis duabus, nimirum S Annæ, & S. Caroli. Censet autem Archiepiscopus plurimum expedire, quod in Ecclesia Monialium pauciores, ut ipse postulant, Festivitates solemniter celebrentur, ne religiosa Sacrarum Virginum tranquillitas ob nimiam confluentis populi frequentiam perturbetur.

Nunc igitur, omissis pluribus ex jam propositis Dubiis, cum circa ea Moniales (ut Archiepiscopus refert) acquieverint sapienti opinioni Eminentissimi S. Clementis, deliberandum erit. I. An

I. *An Moniales S. Mariæ de turri teneantur ad ſati ſfactionem omnium onerum pro Matthæo Mirotto*. Et quatenus affirmative, *an ſit locus reductioni*.

II. *An teneantur ad annuas Miſſas 60. pro Virginia Balda juxta reductionem factam anno 1717. in Synodo Urbinaten., ſeu potius ſit locus novæ reductioni*.

III. *An teneantur ad unam Miſſam hebdomadalem pro anima Antonii a S. Joanne, & ad tres alias Miſſas lectas, una cum cantata in feſto S. Jo. Baptiſtæ pro Anima Friderici Nanni, ſeu de Judicta, vel potius ſit locus reductioni*.

IV. *An teneantur ad ſatisfactionem legatorum q. Vincentii Trombettæ, q. Franciſcæ Petrucci, q. Brunetti, & q. Franciſci Venturini*. Et quatenus affirmative, *an ſit locus reductioni*.

V. *An petita commutatio ſit concedenda in caſu &c.*

Ad mentem.

Seſs. 22. de' oſſer. & evit. in celebratione Miſſ.

SENOGALIEN. MISSARUM. Series facti, quod ad Cauſam hanc pertinet, relata fuit in Folio Congregationis habitæ die 26. Aprilis anni exeuntis. Cumque eadem Cauſa propoſita fuerit in alia ſequenti Congregatione, nimirum die 10. Maii, ſuſpenſa fuit deciſio, ut alia, quorum notio videbatur opportuna, indagari ab Epiſcopo poſſent, deindeque tutius definiri valeret, an Rector Cappellaniæ jam dudum fundatæ a Petro Franciſco Malpico debeat Miſſæ Sacrificium applicare ad ejus ſuffragium, an vero ſatis ſit, Miſſam ab eo celebrari in Eccleſia Sanctimonialium S. Caroli, citra tamen applicationem pro Fundatore.

Ex nuperis igitur literis Epiſcopi habetur, non ſatis liquido conſtare, quid hac in re ſervatum fuerit poſt Cappellaniæ fundationem peractam anno 1628. In actis quippe viſitationum, quæ ab Epiſcopis geſtæ fuerunt, nihil de hoc repertum fuit. Nihil pariter exploratum haberi poteſt ex libris Monaſterii, quos inſpexit Epiſcopus. Syngraphas tantum ſe inviniſſe ait, quibus Cappellani Miſſas celebrantes fatebantur, ſe accepiſſe a Monialibus annuam eleemoſynam, nulla quandoque ibidem adjecta declaratione cauſæ, in quam cedebat ſolutio; interdum vero, & ſæpius, his tantum adhibitis verbis -- *per l'Oſſiatura*. Ceterum addit Epiſcopus in ea regione, quum de officio fit mentio, ſignificari ſolere non ſolum celebrationem, ſed etiam applicationem Sacrificii.

Præterea ſubjungit Epiſcopus, quod circa annum 1612., quo conditum fuit Teſtamentum Petri Franciſci Malpici, tertia pars unius Julii erat eleemoſyna, quæ tradi ſolebat pro unaquaque Miſſa cum applicatione Sacrificii celebranda; nunc vero etiam aliqui Sacerdotes non infrequenter contenti ſunt dimidia parte unius Julii ob penuriam eleemoſynarum, quamvis ceteroquin ordinaria ſtipendii quantitas juxta Synodales leges ſit unus Julius.

Hæc ſunt, quæ in poſtremis literis reſcripſit Epiſcopus, quæque non levi argumento eſſe videntur, quod Teſtator, qui annua ſcuta triginta deſtinavit Cappellano, ſenſerit Sacrificium ab eo etiam eſſe applicandum, quemadmodum Epiſcopus ipſe decrevit.

Ad hæc accedit, quod Magdalena Profilia Mater dicti Franciſci Malpici antea in ſuo Teſtamento juſſerat fundari a Filio hærede Cappellaniam in Eccleſia Sanctæ Mariæ, his additis verbis „ Cappellani teneantur, ultra dies feſtivos, di„ cere bis in hebdomada Miſſam in Altari dictæ Societatis, & continuo die, „ noctuque ardi facere lampadem, & ulterius teneantur etiam quolibet anno „ in prima Dominica Menſis Octobris facere unum Officium cum omnibus Sa„ cerdotibus reperiendis in d. Terra in Altare Sanctiſs Roſarii pro anima, & „ commemoratione dictæ D Teſtatricis -- *Filius vero deinde in ſuo Teſtamento ita reſcripſit* -- Item il prælato Teſtatore aſſerì, che la bon. mem. di Ma„ dalena Profilia ſua Madre nel ſuo ultimo Teſtamento laſciò, che ſi erigeſſe „ un Juſpatronato nella Cappella, o Altare della Ven. Compagnia del Santiſ„ ſimo Nome di Dio nella Chieſa di S. Maria, dotando eſſo Altare, ò Cap„ pella di ſcudi quattrocento, & il Cappellano, o Rettore di d. Juſpatronato.

„ o Cap-

„ o Cappella ſempre ſoſſe uno di Caſa Malpici, durante detta linea di Caſa „ Malpici; E perché d. Teſtatore diſſe, & aſſerì, che queſta linea finiſce nella perſona ſua, per queſto non ha mai eſeguito la mente di ſua Madre &c. Vo„ lendo nondimeno il medemo Teſtatore in parte mandare in eſecuzione la „ mente di ſua Madre con quel di più, che ad eſſo conviene, per queſto detto „ Teſtatore vuole, ordina, commanda, & diſpone, che detto Juſpatronato ſi „ eregga, faccia, & inſtituiſca, come lui per il preſente Teſtamento lo fà, ed „ inſtituiſce nell' Altare, e Cappella della Chieſa di S. Carlo Boromeo da far„ ſi dentro la Terra della Serra de Conti, come qui ſotto detto Teſtatore „ diſporrà, dotando però d. Altare, o Cappella di detto Juſpatronato di ſcudi „ quattrocento.

Quamvis itaque non recte videatur Filius fuiſſe opinatus Cappellaniam, cujus fundationem juſſerat Mater, minime eſſe perpetuam; tamen cum declaraverit ſe eo animo eſſe, ut Maternam voluntatem ſaltem ex parte ad effectum perduceret, inferri inde poſſe videtur, quod ſicut in Miſſis juxta Matris votum celebrandis applicatio Sacrificii erat facienda ad ejus ſuffragium, ſic quoque eodem conſilio, eademque mente Cappellaniam (aliis licet conditionibus mutatis) fundari mandaverit Filius.

Denique circa reliqua Dubia, quorum deciſio expetitur, conſiderandum, & illud eſt, quod ſi onus Miſſarum reduceretur ad normam ſcutorum ſexdecim, quæ nunc percipi poſſunt ex inveſtimento ſcutorum quadringentorum, Moniales in ſua Eccleſia non poſſent quotidie Miſſam audire, cum ob inopiam ſubminiſtrare eleemoſynam celebranti nequeant ex aliis Monaſterii proventibus.

Dignentur itaque Eminentiæ VV. definire.

I. *An Rector Cappellaniæ fundatæ ex diſpoſitione Petri Franciſci Malpici teneatur applicare Sacrificium pro ejus anima, vel potius tantummodo celebrare in Eccleſia d. Monaſterii.*

II. *An ſit locus reductioni earumdem Miſſarum, vel potius ſupplemento, in qua quantitate, & quomodo.*

III. *An Monaſterium poſſit, aut debeat aſſignare Rectori cenſus, aut pecuniam pro fundo dotali dictæ Cappellaniæ, & quomodo in caſu &c.*

Ad primum: Affirmative ad primam partem, & Negative ad ſecundam Ad ſecundum eſſe locum reductioni ad rationem Manualis, & Cappellanus diebus præſertim Feſtis omnibus celebret in Eccleſia Monialium. Ad tertium poſſe, & inveſtimentum pecuniæ fiet cum ſcientia, & approbatione Epiſcopi, & amplius in omnibus.

Sſſ. 24. c. 3. de ref.

BAREN, STRENÆ ET CATHEDRATICI. Conqueritur Capitulum majoris Eccleſiæ Medunei, quod Archiepiſcopus exigat ab eodem Capitulo quotannis menſe Auguſto Ducatos viginti tres, & grana nonaginta titulo Cathedratici, totidemque nummos Kalendis Januariis nomine oblationis, quæ nuncupatur ſtrena.

Archiepiſcopus affirmat ita fieri ſemper conſueviſſe ſupra hominum memoriam, nec ſe quidquam novi oneris induxiſſe. In libris anno 1552. confectis, in quibus omnes annui proventus menſæ Archiepiſcopalis deſcripti ſunt, ita reperitur -- *Capitolo di Modogno, Annua Procuratione, o Preſtazione d' annui ducati 23., e carl. 3. volgarmente chiamata Strena, che d. Capitolo fà a Monſignor Arciveſcovo, e ſua menſa ſingulis Kaleudis Januariis.* Antiquam conſuetudinem utriuſque annuæ præſtationis teſtati etiam ſunt tres, & quadraginta Presbyteri Capitulares prædictæ Eccleſiæ, qui declarant eas quoque deinceps eſſe ſolvendas, & ab aliis Presbyteris reclamantibus diſſentiunt. Conſtat quoque occaſione ſubſidii quinquennalis ex Pontificio Indulto impoſiti, Capitulum Nuntio Apoſtolico exhibuiſſe ſtatum omnium proventuum, & onerum, inter quæ fuit deſcripta utraque hæc annua præſtatio. Ac denique profertur teſtimonium aliorum Capitulorum ejuſdem Diœceſis, quorum pleraque affirmant ſemper conſueviſſe ab ipſis perſolvi Archiepiſcopo ſtrenam, & Cathedraticum: nonnulla vero loquuntur ſolum de Cathedratico, & alia ſolum de ſtrena: omnia tamen abſtinent ab explicando ſummam certam, in qua fuerit peracta ſolutio.

At

At nomine Capituli respondetur largitionem, sive oblationem sponte factam, & a voluntaria liberalitate proficiscentem non posse ad obligationem transferri. Maxime vero quia ab anno quidem 1695. usque ad vertentem annum apparet strenam fuisse in ea nummorum quantitate Archiepiscopis jugiter solutam, sed superiori tempore, ducto scilicet initio ab anno 1521. consuetudo fuit admodum varia. Quandoque enim nihil muneris, vel strenæ traditum a Capitulo fuit, quandoque cibaria quædam oblata fuere Archiepiscopis: sæpius autem in libris Capituli describitur largitio pecuniæ in quantitate, vel majori, vel minori; adjectoque titulo strenæ traditæ Archiepiscopis, eorumque Ministris, vel Famulis.

Ad rem satis erit indicare *commentaria Eminentissimi Petræ tom.2. ad Constit.1, Anastasii IV. sect.3.n.12., & seqq. & tom.5. ad Constit.3. Pauli II. n.35., & seqq.* ubi copiose, & egregie examinatur, an, & quando liceat Episcopis exigere hujusmodi strenas, aut oblationes, relatis quoque resolutionibus, tam hujus Sac. Congregationis, quam alterius Episcoporum, & Regularium negotiis præpositæ.

His addi potest, quod cum in *Sancti Marci Plurium* die 16. Januarii 1723. propositum in hac Sac. Congregatione fuisset hoc Dubium -- *An Episcopus possit exigere a quocumque Parocho Diœcesis carolenos triginta quolibet anno sub titulo oblationis in die Paschatis Resurrectionis, & Natalis Domini nostri Jesu Christi* --, rescriptum fuit -- *coadjuventur probationes* --. Itidemque perpendendum videtur id, quod sancitum fuit a sa. me. Benedicto XIII. in Concilio Romano *Tit.8. cap.4.* ubi post imperatam solutionem Cathedratici; ita subjungitur „ Quod si forte aliquid sub alio; vel fixorum munerum, vel xenio„ rum nomine offeratur, decernimus, ut ab Episcopis, tamquam qui non „ præmium, sed honorem postulant, munera, & xenia recusentur hujusmodi.

Quantum vero attinet ad Cathecraticum, de quo agetur in II. Dubio, illud quidem ex præscripto Sacrorum Canonum debetur Episcopis, sed in duobus solidis, ut in *Can. Placuit. Can. Illud te. Can. fin.10. qu.3., & in Cap. Conquerente de offic. judic. Ord.* Eos autem duos solidos æquare æstimationem viginti juliorum declaravit, inhærendo sententiæ plurium Doctorum, memoratum *Concilium Romanum d.cap.4.* ubi etiam statuitur a Capitulis pro Cathedratico solvendos esse julios viginti communi nomine: sed tamen verba hæc subiiciuntur -- *salvis consuetudinibus, Ecclesiis, & Episcopis magis favorabilibus.*

Capitulum ex libris suis docet jam inde ab anno 1694. usque in hodiernum diem quantitatem illam singulis annis vere esse solutam Archiepiscopis titulo *Visitationis*, quam vocari *Cathedraticum* inquit Præfectus Capitularis Archivii. Antiquiori autem tempore non eamdem fuisse servatam solutionis normam, sed modo plus, modo minus fuisse datum, adhibito etiam vario titulo, scilicet, vel *pro obedientia*, vel *pro visitatione*. Quinimo aliquando sic notatum legitur - *A Monsignor Illustrissimo, e sua Famiglia per l'obedienza*.

Placeat igitur Eminentiis VV. decernere.

I. *An præstanda sit in futurum per Capitulum Maioris Ecclesiæ Medunei Reverendissimo Archiepiscopo Baren. strena Ducatorum viginti trium, & carolenorum novem die Sanctissimæ Circumcisionis Domini.*

II. *An summa ducatorum viginti tres, & gran.91. titulo Cathedratici præstanda sit in futurum per dictum Capitulum d. Reverendissimo Archiepiscopo, seu potius sit moderanda; & in qua summa in casu &c.*

Dilata ad utrumque Dubium, & coadjuventur probationes juxta instructionem non retardata interim solutione consueti Cathedratici tantum.

NEAPOLITANA RESTITUTIONIS IN INTEGRUM. Carolus Riccius die 24. Januarii 1698. in lucem editus, mense Novembris anni 1720. solemnibus votis se obligavit in Religiosa Familia Carmelitarum, quo scilicet tempore exegerat ætatis annum fere tertium supra vigesimum, deindeque sub annum 1722. omnibus Ordinibus, etiam sacris, fuit initiatus, sed nulla suscepit munera, quæ a Religiosis obiri solent. *Sess.25.ca.19. de Regular. & Monial.*

Reme,

Remedium implorat reſtitutionis in integrum, ut quamvis jamdiu tranſactum ſit quinquennium, de ſuo jure poſſit experiri circa profeſſionis nullitatem. Cum enim juſſu Sac. Congregationis confectus fuerit Proceſſus in Archiepiſcopali Curia Neapolitana, ibique rite interrogati fuerint Pater, & Mater ipſius Fr. Caroli, pluresque etiam alii Teſtes, tum ſodales ejuſdem Inſtituti, tum etiam ſæculares, exiſtimat inde ſatis conſtare, quod invitus, & a Patre coactus, Deo ſe devoverit in memorato Carmelitarum Ordine. Quantum præterea ſemper ipſe abhorruerit a Religioſæ vitæ diſciplina, vel ex eo putat coniici poſſe, tum quod clam è tyrocinio evaſit, tum etiam quod poſt Profeſſionem fere ſemper extra Cœnobia, per varias, etiam remotiſſimas, Orbis regiones eſt vagatus, religioſa tamen veſte haud quaquam dimiſſa. Nunc autem moram facit, Eminentiſſimo Archiepiſcopo annuente, in Cœnobio Neapolitano Patrum Conventualium. Plurimum quoque profuiſſet ad rei veritatem indagandam examinatio ejus Religioſi Viri, quo Magiſtro Fr. Carolus tyrocinium poſuit. Sed hic duobus ab hinc annis vivere deſiit..

Documenta omnia, ipſorumque Teſtium dicta communicabuntur de ſcripto cum Eminentiis VV., ut commodius, quid habeant momenti, perpendere poſſint, deindeque decernere.

An ſit locus reſtitutioni in integrum in caſu &c.

Affirmative, & Eminentiſſimus Archiepiſcopus procedat contra Patrem, prout de jure, & amplius,

Seſſ. 22. ca. 6. de Ref.

NEAPOLITANA LEGATI. Anna Maria Yueglia anno 1715. hæredem fecit Ludovicum Pignattellum Montis Roduni Principem, ejus conjugem. Adamantes, & Smaragdos, quos habebat, legavit Marchioni Joſepho Pignattello, ſi matrimonium contraxiſſet. De reliquis vero gemmis ita cavit „ D. „ Luiſe mio erede debba fare apprezzare da due eſperti l' altre mie gioje, e „ venderle, e del prezzo, che ſe ne ricaverà, farne compra, ò compre di be- „ ni ſtabili, o annue entrate, e del frutto, che ne pervenirà da detta compra, „ debbano pagarſi annui ſcudi 12. al Monte de Morti, ſeu Cimitero, che è nella „ d Ven. Chieſa di Santa Maria degl' Angeli di Pizzofalcone per ſuffragio „ dell' anima mia, e debbano pagarſi ſcudi cinque il meſe a D. Franceſco Cap- „ pellano, che al preſente celebra in mia Caſa, e detto pagamento ſe le fac- „ cia ſua vita durante, con peſo di dover celebrare nella detta Cappella, che „ ſto trattando preſentemente di acquiſtare, ogni giorno la Meſſa per l' Ani- „ ma mia, ed il di più del frutto, che daranno d. compra, o compre faciende „ con il prezzo di dette gioje da venderſi, ſe ne debbano anco far celebrare in „ d. Cappella tante Meſſe quotidiane, o quanto ne capiranno nel detto frut- „ to, che ſi percepirà, e l' iſteſſo mio erede debba far oſſervare doppo morte „ di d. D. Franceſco con li detti ſcudi cinque il meſe laſciati ad eſſo D. Fran- „ ceſco con d. peſo vita ſua durante &c.

Ludovicus hæres, venditis gemmis, percepit Ducatos 3941. 80., quos penes ſe retinuit, cum opportuna occaſio eos fructuoſe collocandi non ſe obtulerit; ſed tamen ab anno 1716 ad totum annum 1729. oneribus a Teſtatrice injunctis ſatisfecit, perinde quaſi ſinguli centeni reddidiſſent in annuo fructu Ducatos quatuor.

Contigit intentari memorato Ludovico litem a Michaele hærede Lucæ Java, cum quo alteras priores nuptias iniverat d. Anna Maria Yueglia. Cum enim plerique pretioſi lapilli, de quibus illa in Teſtamento diſpoſuit, ei obveniſſent ex legato d. Lucæ prioris mariti, qui conditionem ſervandæ viduitatis adjecerat; idcirco ob eam non ſervatam contendebatur Annam Mariam a legato cecidiſſe. Itaque prædictus Ludovicus Pignattellus ejuſdem Annæ Mariæ hæres anno 1730 per binas ſententias coactus fuit reſtituere ducatos 3047. tamquam pretium gemmarum ſpectantium ad hæreditatem d Lucæ Java.

Cum igitur Princeps Ludovicus Pignattellus evictionem gemmarum paſſus fuerit ex hac parte, & hac detracta ſuperſit pecunia ex venditione percepta dumtaxat in ſumma duc. 894. ſupp ex poſtulavit ab hac Sac. Congregatione declarari, eum deinceps non teneri piis legatis ſatisfacere, niſi quatenus hujus portionis vires ferre poſſunt.

Præ-

Præterea quia per dictas sententias jussus ille etiam fuit restituere hæredi Lucæ Java fructus per annos præteritos, proinde existimat sarciendum sibi esse damnum, quod hactenus subiit satisfaciendo piis oneribus ultra quam teneretur, habita ratione fructuum relate duntaxat ad illam summam ducatorum 89. Quamobrem petiit suspendi adimplementum piorum onerum in futurum, donec ex fructibus non recuperaverit quantum plus debito in eam causam hactenus persolvit, ut in hanc sententiam inclinat quoque Eminen. Archiepiscopus in suis literis, quibus etiam superius exposita confirmat.

Plura itaque videntur examinanda; ac in primis an dispositio Annæ Mariæ ita concepta sit, ut pretium gemmarum non taxationis, sed demonstrationis gratia designatum censeri debeat pro fundo, ac dote piorum onerum: ab hoc enim pendet, num ipsa pia onera moderanda sint, inita proportionis ratione cum ea gemmarum parte, de qua sola disponere poterat Testatrix; an vero (salvis, & illæsis oneribus) quantum ex pretio gemmarum deest, supplere hæres debeat aliis hæreditariis proventibus, qui sane uberrimi sunt. Non abs re autem erit videre de hac controversia (cui causam præbuit simile legatum suarum gemmarum a Constantia Pamphilia Ludovisia factum ad Monasterii fundationem,) Decisiones S. Rotæ editas in *Romana fundationis Monasterii* 10. *Decembris* 1714. *coram Lancetta* & 30. *Martii* 1716. *coram Cerro*.

Deinde considerandum videtur, an terminis, in quibus hæc Causa versatur, conveniat alia juris quæstio, utrum scilicet cum Testator rem alienam legaverit, hæres præstare æstimationem debeat legatario. Distingui enim solet, num Testator ignorans, an vero sciens rem alienam legaverit, juxta *Text. in l. cum alienam* 10. *Cod. de legat.* & *in* §. *non solum Instit. eod. tit.* de quibus fuse agunt *Cancer. var. resolut. par.* 3. *cap.* 20. *nu.* 189., & *seq. Card. de Luc. de legat. disc.* 2. *num.* 2., & 3. cum aliis laudatis in *decis.* 1. *nu.* 3. *de legat. cor. Eminentissimo Falconerio*.

Tum, & illud inspicitur, an legatarius sit persona, vel sanguine, vel necessitudine adeo conjuncta cum Testatore, ut verisimile sit eum voluisse, ne legati commodo careret, sed potius ab hærede tantumdem præstari, quanti valeat res aliena, quæ legata fuit, ut notant *Cancer. loc. cit. nu.* 291. *Cyriac. tom.* 4. *controvers.* 661. *nu.* 21., *Peregrin. de fideic. art* 33. *nu.* 32., *Rot. in Bononien. legati* 16. *Aprilis* 1714. §. *Pendentibus, coram Scotto*, Itaque, ubi ad piam causam pertineat legatum, Testatorem censeri eo animo fuisse, ut rei legatæ, etiamsi non ignoraverit alienam esse, æstimationem solvat hæres, deducitur *ex l. Quidam* 25. §. *Si quis filium ff. ad Trebell.*, & *ex l. Paulus* 39 *ff. de fideicommiss. libert.*, & tradunt *Gratian. discept.* 611. *nu.* 8., & *seqq.*, *Anastaz. de cauf. piis lib.* 2. *cap.* 8. *nu.* 36., *Genuens. Practicabil. Eccles. quæst.* 525. *n.* 2., *Pasqualig. de Sacrific. nov. leg. quæst.* 1026. *nu.* 5., *Nicol. lucubrat. jur. lib* 2 *tit.* 20. *de Legat.* §. *Sed non usque sub nu* 6., *Rota coram Buratt. decis.* 394. *nu.* 4., & *seq.*

Quo vero ad id, quod secundo loco postulat Princeps Pignattellus (cum tantum detrahere de Missarum numero in futurum, quantum redundanter fuerit erogatum superiore tempore, nihil aliud re ipsa sit, quam repetere solutum, atque jam applicatum suffragio Testatricis erga superstitem maritum munificentissimæ (videndum est, num hujusmodi repetitioni locus esse queat. Ubi enim agitur de causa pia, repeti id non posse, quod quis errore ductus solverit, licet indebitum, habetur in *L. Is, qui* §. *mulier ff. de condict. ind. b.*, ubi Ulpianus sic inquit -- *Mulier si in ea opinione sit, ut credat se pro dote obligatam, quidquid dotis nomine dederit, non repetit, sublata enim falsa opinione, requiritur proetatis causa, ex qua solutum repeti non potest*. Idemque statuit Imperator Justinianus quod ad ea, quæ Ecclesiis, aliisve venerabilibus locis relicta sunt, atque per errorem soluta, cum vere non deberentur, ut *in* §. *Ex quibusdam Instit. tit. de oblig. quæ ex quasi contr. nasc.*, & *in Auth. de non alienand.* §. *Nos igitur coll.* 2. Fuse autem quæstionem hanc tractant *Tiraquell. de cauf. piis Privil.* 125. *Maur. de solut. Cap.* 22. *n.* 20. *Anastaz. de Cauf. piis lib.* 4 *ca.* 2. *a nu.* 30. *ad plures seqq.*

Erit itaque decidendum.

I. *An, & pro qua summa debeatur Legatum in casu &c.*
II. *An, & pro qua summa sit faciendum contributum inter Legatarios in casu &c.*

Dilata ad sequentem.

Sess. 22. c. 6. de Ref.

TAURINEN. COMMUTATIONIS VOLUNTATIS. Franciscus Gabuto Cathedralis Ecclesiæ Hiporediensis Præpositus in Testamento, quod fecit anno 1728. cavit, ut si Frater sine liberis masculis decederet, universum patrimonium suum deferendum esset Taurinensi Domo Congregationis Oratorii a S. Philippo Nerio institutæ, his adjectis verbis -- *volendo io dare un qualche sincero attestato del singolare affetto, e devoto ossequio, che hò sempre portato, e porto alla d. Congregazione, e cooperare altresì al gran bene, che si fa a pro dell' anime dalli soggetti di essa* --. Præcipua vero onera, quæ imposuit, hæc sunt: binis Clericis in Seminario Hiporediensi educandis subministrari jussit annua scuta quadraginta monetæ Romanæ: ex reliquis autem proventibus ali nobiles Viros, qui ejusdem Congregationis institutum amplecterentur, assignatis cuique annuis scuta quadraginta: Congregationem tamen ipsam rogavit, ut in iis admittendis præferret eos, qui familiam suam cognatione attingerent. Ac denique aliquot Missas in perpetuum ad animæ suæ suffragium celebrar mandavit.

Anno 1731. obiit Frater absque mascula sobole, adeoque obvenit Patribus memoratæ Congregationis hæreditas, cujus bona æquant æstimationem scutorum circiter tresdecim millium monetæ Romanæ; annui vero redditus non excedunt scuta tercentum, & quinquaginta.

Patres supplices petunt commutationem voluntatis dicti Testatoris, ut scilicet (salvis oneribus Missarum, & subsidii tradendi duobus Clericis in Seminario Hiporediensi alendis) reliquum hæreditatis impendere liceat in novi Templi constructionem. Ajunt quippe Ecclesiam, quam modo habent, nimis angustam esse, ac omnino necessariam ampliorem alteram, in qua functiones saluberrimo Instituto, ac etiam Parochiali ministerio Ecclesiæ illi annexo consentaneas majori cum frequentia, ac utilitate populi, & cum incremento Divini cultus obire possint. Ad hæc exponunt superfluam esse majorem copiam Operariorum in ipsa Congregatione, cum Taurinensis Familia viginti quatuor Sacerdotibus, tribus Clericis, & novem laicis constet, adeo ut nec etiam plurium domicilio ædes possint esse idoneæ, nisi, & istæ amplificentur. Itaque publico bono putant magis conducere, quod hæreditaria pecunia in novæ Ecclesiæ ædificationem convertatur, simulque declarant, se potius hæreditatem abdicaturos, nisi petita voluntatis commutatio eis impertiatur.

Archiepiscopus fusius hæc omnia in suis literis confirmat, & postulatis annuendum censet.

Sed ponderandum videtur, quod inexequebilitas dispositionis non a re ipsa promanat, nec ab alia causa extrinseca, quæ effectum impediat; sed solum provenit a voluntate Patrum, qui ad hæreditatem vocati sunt, quique optant eam impendere in alium pium usum, quam quem optavit, voluitque munificus Testator. Sane vero Tridentini Patres arbitrati fuerunt diligenter esse custodiendas ultimas voluntates, & earum commutatione abstinendum, nisi eam fieri postulet justa, & necessaria causa, ut in *cap. 6. sess. 22. de ref.* Nimia quippe facilitas in derogando ultimis Testatorum voluntatibus efficere potest viventes, qui id fieri vident de Testamentis mortuorum, minus pronos ad similes pias dispositiones, ut sapientissime advertit *Eminentissimus Petra in comment. Tom. 3. ad constit. 7. Innoc. IV. nu. 50.* ubi quoque addit, idcirco expedire, ne etiam in melius fiat commutatio, quando hujusmodi commutationis aperta resistit voluntas Testatoris.

Dignentur itaque Eminentiæ VV. dererminare.

An sit consulendum Sanctissimo pro commutatione voluntatis in casu &c.

Negative, & scribatur Archiepiscopo juxta mentem.

INDEX

INDEX

CONCLUSIONUM, ET RESOLUTIONUM,

Quæ in ſingulis Foliis Annorum 1730. 1731. & 1732. *fuerunt adnotatæ.*

ABſolutio a Cenſuris cum reincidentia committi debet Epiſcopo, a quo fuit appellatum, *pag.* 64. §. *Capiſtrana*.

Alienario bonorum Eccleſiæ quouſque Beneplacitum Apoſtolicum non accedat, an dicatur perfecta, & an intermedio tempore admitti valeant novæ oblationes? *p.* 72. §. *Alias ſimilis cum ſeqq.*

Animarum Cura. *Vid. Parochi, verbo Presbyteri, verb. Vicarii Animarum, & verb. Cappellani, ſeu Curati amovibiles.*

Applicatio Miſſæ an, & quando fieri debeat propriis Fundatoribus. *Vid. verb. Sacrificium Miſſæ.*

B

BAptiſmi Sacramentum, excepto caſu neceſſitatis, ſuſcipiendum eſt a proprio Parocho, *pag.* 278. §. *ſed & in alio.*

Limita ſi vigeat contraria conſuetudo legitime præſcripta, prout de Baſilica Vaticana deciſum fuit in Romana Juris baptizandi 15. Maii 1700. relat. *pag. ſupracit. in fin.* Reliqua *Vide in verbo Fons Baptiſmalis.*

Beneficiarius jus acquirit in Beneficio non ex nominatione Patroni, ſed ex collatione Epiſcopi, *pag.* 200 §. *Fortius.*

Beneficium Eccleſiaſticum nequit conferri ad tempus, nec ſub certa conditione, *pag.* 200. §. *Quantum vero.*

Ampliа, ut nec valeat quæcumque pactio, per quam imponatur Beneficiario onus, ex natura Beneficii, vel ex lege fundationis non imminens, *ibid.*

Beneficia Sæcularia Regularibus, & Regularia Sæcularibus conferri nequeunt, *pag.* 223. §. *Obſtant.*

Limita, accedente Apoſtolica diſpenſatione, quæ tamen non conceditur abſque juſta cauſa, *ibid.* §. *Itaque juſta cauſa dici poſſet penuria idoneorum Sacerdotum Secularium ibi d.*

Beneficia ſimplicia an, & in quibus caſibus applicari poſſint Seminariis, *Vid. verbo Seminarium.*

Beneficia Eccleſiaſtica nequeunt retineri in ſtatu conjugali, *pag.* 170. §. *Cæterum.*

Amplia, id procedere, etiamſi contrarium cautum fuiſſet a Fundatore, *ibid.*

Limita, ſi accedat Pontificis diſpenſatio, *pag. cit* §. *Denique.*

Prout ſæpe ſæpius indulſit Sac. Congr. ut retineri valeant, non quidem ſpirituali titulo Beneficii, ſed titulo laicalis adminiſtrationis cum facultate percipiendi, ſuoſque faciendi fructus, & ſatisfaciendi per alium oneribus Miſſarum, *loc. cit.*

Beneficiati non ſunt de gremio Capituli, nec ſuffragium habent in actibus Capitularibus, *pag.* 117. §. *Huic ſententiæ.*

Limitatur, ſi habeant pro ſe conſuetudinem, aut Privilegium, *pag. cit* §. *Manſionarii.*

Beneficiorum pluralitas ab antiquioribus Eccleſiæ legibus improbatur, *pag.* 197. §. *Prætermiſſis.*

Sed hodie Secundum valide confertur, ſi primū ſit inſufficiens, dummodo reſidentiam utrumque non requirat, *ibid.*

An autem per aſſecutionem ſecundi ſufficientis vacet primum inſufficiens, & an ipſo jure, vel prævia Judicis ſententia, *pag.* 199. §. *Controverſum.*

Nequit tamen Epiſcopus authoritate propria tertium conferre, *ibid.* §. *Cum itaque.*

Etiamſi prima duo eſſent inſufficientia ad congruam ſubſtentationem, *pag.* 189. §. *Quo vero, & 199.* §. *Præterea.*

Quod procedit etiam in Beneficiis de juro patronatus, niſi contrarium cautum fuiſſet in fundatione, *pag.* 199. §. *Hoc autem, & 198.* §. *Quo vero.*

Hinc vacat ipſo jure primum Beneficium ſufficiens, ſi alterum obtineatur, *pag.* 199. §. *Videndum, & 200.* §. *Rurſus.*

Quinimo vacat utrumque, ſi ambo retineantur per biennium cum perceptione fructuum, *ibid.*

Si vero habenti duo Beneficia inſufficientia tertium conferatur, diſtinguendum eſt.

Aut enim tertium eſt ſufficiens, & vacant primo duo Beneficia; vel eſt inſufficiens, & tunc Beneficiarius tenetur alterum ex illis dimittere, *pag.* 199. *cum ſeq.* §. *Præterea.*

An autem collatio tertii ſit valida? *ibid.*

Quid in hac re ſuffragetur poſſeſſio triennalis vel decennalis. *Vid. ſub verbo poſſeſſio triennalis, & decennalis.*

Beneficiorum autem ſufficientia, & inſufficientia ex quibus dignoſcatur? late, *pag.* 199. §. *Ad hæc, & ſeq.*

C

CAdaverum tumulatio in Eccleſiis Monialium improbatur, *pag.* 117. *Cum ſeq.* §. *Cadaverum.*

Cadavera tumulanda in Ecclesiis Regularium deferri nequeunt absque assotiatione Parochi, *pag.* 317. §. *Circa II.*

Quid si Parochus monitus, & diu expectatus, non curet interesse? *ibid.*

An deferri valeant de nocte? *ibid.*

Ad eorum assotiationem an invitari debeant tot Presbyteri, quot interfuturi sunt Religiosi Ecclesiæ tumulantis? §. *pag.* 317. *cum seqq.* §. *Circa primum.*

Cætera, *Vide in verbo Parochus, & verbo Capitulum.*

Canonicæ, seu Canonissæ quæ dicantur? *pag.* 17. §. *Tullen.*

Harum regula an approbata a Sede Apostolica, *ibid.*

Distinguuntur ipsarum Collegia in simplicia, & mixta, *pag. cit. & seq.* §. *Collegia.*

Quam jurisdictionem obtineant supra Canonicos, & Ministros suarum Ecclesiarum, præsertim si delinquant, *pag.* 19. §. *in quadragesimo sexto articulo.*

Canonici, an teneantur suscipere ordinem Canonicatibus annexum, intra quod tempus, & sub quibus pœnis? *pag.* 60. *& seq.* §. *Clarissima*, *pag.* 111. §. *Ad hæc accedit*, & §. *Hæc sunt.*

Nondum initiari ordine Presbyterali sedere debent infra Canonicum Presbyterum recentius admissum in Capitulum, *pag.* 121. §. *Quinimo.*

An autem, cum promoti fuerint, recuperent locum sibi competentem ratione antiquioritatis, *ibid.*

Legentes in Universitatibus an, & quando percipere valeant in absentia fructus Canonicatuum, *pag.* 328. §. *Palentina cum seq.*

An per se ipsos teneantur divina munia obire, an vero id possint etiam per substitutos, præsertim concurrente consuetudine? *pag.* 161. §. *Quod autem.*

Participantes decimas, cæteraque emolumenta Parochialia coadjuvare tenentur Parochum in exercitio curæ Animarum? *in Montis Falisci Onerum Parochialium* 8. *Martii* 1706. *vel pag.* 207. §. *Ad rem.*

Mensibus a Trid permissis nequeunt abesse extra Diœcesim absque Episcopi licentia, *pag.* 206. §. *Circa quartum.*

An etiam intra Diœcesim abesse possint temporibus Adventus, & Quadragesimæ? *pag.* 309. §. *In Causa.*

An, & in quibus diebus procedere debeant ad Chorum bini bini ad formam cæremonialis Episcoporum, *pag* 308. §. *Porro.*

A choro discedentes absque licentia Præfecti quomodo puniendi? *pag.* 309. §. *Circa nonum.*

Supranumerum an, & quando creati possint, & an jus habere possint ad Præbendas vacaturas, *pag.* 179 §. *Potissimum*, & §. *Præterea cum seqq.*

Canonici quoad Decanatum, *Vid. Decanatus.* Quoad Præbendas, *Vid. verb. Prabendæ.* Quoad usum Vestis talaris, *Vid. verbo vestis talaris.* Quoad interessentiam Casibus Conscientiæ, *Vid. Conferentiæ Casuum.* Quoad distributiones, *Vid. sub eodem verbo Distributiones.* Quoad Cathedraticum, Synodaticum, Procurationem, & charitativum Subsidium, *Vide sub eisdem Verbis.*

Capitulum an condere valeat statuta, ut aliquid persolvatur occasione electionis, collationis, vel possessionis Canonicatuum? *pag.* 43. *sequens* §. *Consentanee.*

Potest deputare Cappellanos amovibiles pro exercitio curæ, quæ penes ipsum habitualiter residet, *pag.* 113. §. *At nihilominus.*

Non vocatum, an possit invitis hæredibus funeri interesse? *pag.* 317. §. *Circa I.*

Ecclesias Regularium occasione funerum ingreditur erecta Cruce, non tamen peragere valet funus circa Cadaver, *pag.* 65. §. *Diversum.*

Crux tamen Ecclesiæ tumulantis adhibetur in absolutione funeris, *ibid* §. *seq.*

Capituli consensus requiritur pro redintegratione antiquarum Dignitatum in Ecclesiis, *pag.* 207. §. *Circa septimum.*

Pro creatione Canonicorum supra numerum, *ibid.*

Cætera vide in Verbo *Vicarius Capitularis.*

Cappellaniæ, naturam habentes legati pii potius quam Beneficii Ecclesiastici, obtineri possunt etiam a Laicis *pag.* 69. §. *Porro.*

Nequeunt tamen retineri in statu conjugali, Sac. Congr. *in Reatina vel d. pag* 169. §. *Quinimo.*

Ex quibus autem dignoscatur, an sint Beneficia Ecclesiastica, an potius legata pia, *pag.* 325. §. *a l Excludendum.*

In quibus Casibus earum translatio indulgeri soleat, *pag.* 422. *& seq* §. *Porro*, & §. *In alia cum seqq.*

Cætera *Vide in verbo Missa, in verbo Cappellan. & in verbo Sacrificium.*

Cathedraticum quid sit, a quo tempore, in qua summa, & a quibus solvi debet Episcopo, *pag.* 168. §. *Dubito, pag.* 275. *& seq.* §. *Nunc vero*, & *pag.* 428 §. *Quantum vero. Vid. verbo Charitativum Subsidium.*

Cappellani, seu Curati amovibiles an removeri possint absque causa, *pag.* 290. §. *Hunc in modum*, & *seqq.*

Charitativum Subsidium, *Vide Subsidium.*

Clausula *sive præmisso, sive alio quovis modo vacantem*, Quid operetur in collatione Beneficiorum, *pag.* 295. §. *Caterum.*

Clerici quoad usum Vestis talaris, *Vid. Vestis Talaris. Quoad interessentiam casibus conscientiæ. Vid. Conferentiæ Casuum.*

Cohabitatio triennalis quando locum habeat. *Vide impotentia.*

Concursus non requiritur pro Dignitatibus, Mansionariis, & Hebdomadariis habentibus Curam Animarum, quæ turnatim per plures exerceatur, *pag.* 106. §. *Tricaricen*

Conditio impossibilis adjecta Matrimonio non officit ejus validitati, sed habetur pro non apposita, *pag.* 216. §. *Hoc igitur.*

Limitatur si eidem conditioni fuerit serio, & scienter affixus consensus, ex cujus defectu irritatur Matrimonium, *ibid.*

De futuro contingenti suspendit valorem Matrimonii, *pag.* 168. §. *Præterea.*

Juri

Juri communi repugnans apponi potest a Fundatore in actu Fundationis, non tamen ex intervallo post fundationem perfectam, *pag.*170. §. *Quanquam*.

Confraternitates erectæ in Ecclesiis Regulatium, earumque Cappellæ, an, & quomodo visitari debeant ab Episcopo? *pag.*281. §. *De iure*.

Conferentiæ Casuum Moralium interesse coguntur Parochi, , & Confessarii, etiam Canonici, cæteri hortandi sunt, non compellendi, *pag.* 205. §. *Circa*.

Sed ceci posse omnes Ecclesiasticos, exceptis Clericis in Minoribus constitutis, respondit Sac. Cong. *in Larinen.*, *& in Salernitana*, *pag.* 307. §. *Quoad primum*.

Congrua pro Vicariis Ecclesiarum Parochialium sive amovibilibus, sive perpetuis, quænam esse debeat, *Vide Verbo Vicariis*.

Consanguinitatis impedimentum quomodo probetur, *Vide sub Verbo impedimentum*.

Consuetudo, ut parentur convivia a Canonicis noviter admissis cæteris Capitularibus, improbatur, *pag.*147. §. *Leodien. cum aliis seqq.*

Non improbatur illa colligendi spolium ab Episcopis ex hæreditus Beneficiati, *Vid. Verbo Spolium*.

Cura Animarum. *Vid. Animarum Cura*.

D

Decanatus in Capitulis an sit dignitas, seu potius præeminentia? *pag.*321. §. *Qualitatem*.

An debeatur Canonico digniori, an potius Antiquiori? *ibid. circa med.*

In S. Collegio Cardinalium defertur Cardinali antiquiori in ordine Episcopali, qui sit præsens in Curia *pag.*322. §. *Cæterum*.

Decimæ an, & quando debeantur ex piscatione? *pag* 54. *per tot. seq* §. *Surrentina*.

Dignitates in Ecclesiis nequeunt ab Episcopo de novo erigi, & institui absque Sedis Apostolicæ authoritate, *pag.* 207. §. *Circa septimum*.

Possunt tamen a solo Episcopo de Capituli consensu Dignitates antiquæ instaurari, & redintegrari, *ibid.*

Dimissoriæ dari nequeunt a Prælato inferiori habente jurisdictionem etiam ordinariam in loco vere nullius, nisi doceatur de Apostolico Privilegio post Conc. Trid. impetrato, *pag.*235. §. *Quamvis*, *& pag.*245. §. *Plura igitur*.

Quid de Superioribus Religionis Hierosolymitanæ? *pag.*234. §. *Sed videndum*.

Eas, concedentes contra normam Sac. Can. quas pœnas incurrant? remissive, *pag.*245. §. *Postremo*.

Cætera *Vide Verbo Episcopus*, *& Verbo Ordines*.

Dispensatio in Matrimoniis quando concedatur? *Vid. Verbo Matrimonium*.

Super ætate ad assequenda Beneficia, an, & quando indulgeatur? *Vid. Verbo Ætatis defectus*.

Distributiones quotidianas lucrantur absentes ex justa causa *pag.*177. §. *Canonicus*.

Sic eas lucratur injuste expulsus civitate, ad quam sine periculo redire nequeat; vel si absque sua culpa Adversarium habeat gravem, & infensum Principem, vel alium potentem virum in eodem loco, *pag.*141. §. *Quod spectat*.

Absens ut injustam Judice vexationem redimat, *ibid.*

An id vero procedat nedum quoad Canonicos, sed etiam quoad Presbyteros Ecclesiæ Receptitiæ, revocatur in dubium, *pag. ibid.* §. *Cæterum*.

Absens per decem dies ad vacandum exercitationibus spiritualibus pro Sac. Ordinibus suscipiendis, *pag* 177. §. *Confirmat*.

Amplia, ut eas lucretur quicumque Canonicus, & Beneficiarius vacans eisdem spiritualibus exercitationibus singulis annis, *ibi*.

Absens ex causa convictus per sex menses in Seminario ad tramites Conc. Rom *pag.*177. §. *præterea*.

Limitatur, si secluso Conc. Rom. Beneficiatus indiguisset permanentia in Seminario, vel ex causa alicujus culpæ, vel ad se magis instruendum, & edocendum, circa Sac. Ritus, & Materias Morales, *pag.*178. §. *Denique*.

Dignitas absens ad Ministrandum in Ecclesia Curata, *pag.*319. §. *non absimilis*.

Declaratur, id procedere, si cura Animarum sit inhærens dignitati, vel ei perpetuo sit annexa Ecclesia Parochialis *pag.*319. §. *Sanctum*.

Secus foret, si obtinens Dignitatem in Cathedrali, vel Collegiata, ultro susciperet regimen Ecclesiæ Parochialis, alioquin non annexæ, & utrumque ex Indulto Apostolico retineret, *ibid.*

Distributiones quotidianas amittunt absentes causa studii, *pag* 142. *Cum seqq.* §. *Capitulum*.

Nisi tamen redditus Ecclesiarum consisterent in solis distributionibus, vel in iis una cum aliquibus fructibus tenuis Præbendæ; tunc enim eas amittunt dumtaxat in tertia parte, quæ inservientibus accrescit, *ibid*

Canonici discendentes a choro ad Missam celebrandam, nisi vocati fuerint a Sacrista, & a Chori Præfecto licentiam obtinuerint, *pag.*309. §. *Circa unum*.

Canonici in choro alta voce non psallentes, quavis consuetudine non obstante, *pag.*309 §. *Ad rem*, *& seq.*

Pro medietate eas amittunt Canonici non suscipientes intra Annum Ordinem Canonicatui annexum, *pag* 111. *cum seqq.* §. *Hæc sunt*.

Quid si ex defectu ætatis suscipi nequeant, *pag. ibid.* §. *Ad hæc*, *& seqq.*

Dotalia subsidia an, & quando conferri possint cum onere pacti reversivi, & similibus? plene, *pag.*48. *per tot seq.*

Subministrantur Puellæ, ut Habitum suscipiat in alio Monasterio præter illud, quod a Testatore determinatum fuit, si ejusdem Moniales nolint illam recipere.

Sic decrevit Sac. Cong. in una Romana relat. *pag.*188. §. *Casus*.

E

Ecclesiarum Collegialitas ex quibus probetur? remissive, *pag.*154. §. *Cum vero*, *& seq.*

Ecclesiæ Monialium quoad Missas in eisdem celebrandas

brandas a Regularibus. *Vid. Verbo Missæ.* Quoad jus ſepeliendi, *V. Cadaverum tumulatio.*

Eccleſiæ receptitiæ quæ dicantur, *pag.*5. §. *Verba.* Earum Presbyteri, licet nullum habeant Beneficium reſidentiale, ſunt tamen addicti ſervitio Eccleſiæ, & Chori; *ibid.*

Eccleſiarum Abbatialium onera, quæ dicantur pertinere ad Vicarios perpetuos Animarum, quæ vero ad Abbates, ſive ad Monaſteria, quibus ſunt unitæ, *pag.*271. *& ſeq.* §. *Mantuana cum aliis ſeqq.*

In Eccleſiarum pariete an, quando, & quibus permittantur aperire feneſtras ad Miſſam audiendam, *p.*267. §. *Reatina cum aliis ſeqq.*

Epiſcopus tanquam Sedis Apoſtolicæ delegatus viſitare poteſt Eccleſias Parochiales ad Sacram Religionem Hieroſolymitanam ſpectantes, earumque Rectores, & Miniſtros, *pag.*275. §. *Sancitum.*

Declaratur id procedere in iis, quæ curam Animarum, ac Sacramentorum adminiſtrationem reſpiciunt, & abſque ulla ejuſdem Religionis, & Miniſtrorum impenſa, *ibid.*

Eccleſias, & Oratoria conſecrare, benedicere, & reſpective viſitare debet, antequam in iisdem Miſſa celebretur, *pag.*35. §. *Attamen.*

An, & quando exigere poſſit ſtrenas, & oblationes, *pag.*247. §. *Ad rem.*

An, & quando dare poſſit licentiam piſcandi diebus feſtivis, *pag.*45. §. *Opponebat in fin.* Quidve poſſit pro eadem licentia exigere? *ibid.*

Epiſcopi approbatione ſuper idoneitate ad curam Animarum indigent Vicarii tam Sæculares, quam Regulares, deputandi pro Eccleſiis Parochialibus Monaſteriis Regularium unitis, *p.*180. §. *Decretis, & latius p.*195. §. *Conqueritur, cum tribus ſeq.*

Ampliatur etiam ad Vicarios, qui ad explendam curam Animarum relinquuntur a Parochis per duos Menſes abfuturis *ibidem.*

Ampliatur ſecundo quoad Cappellanos coadjutores curæ, *ibidem.*

Nec non ad Cappellanos amovibiles, & ad Canonicos quotannis electos a Capitulo pro exercitio curæ Animarum, *pag.*290. §. *Quantum vero.*

Epiſcopi juriſdictioni ſubjiciuntur Officiales S. Religionis Hieroſolymitanę, quoties actu non inſerviant, non reſideant intra ſepta Commendæ, vel Conventus, nec vivant ſub obedientia Superioris ejuſdem Ordinis, *pag.*235. §. *Dubitari.*

Epiſcopi quoad Spolium. V. *Spolium*: Quoad Presbyteros V. *præsbyteri* Quoad Parochos, & Canonicos V. *Parochi, & Canonici*: Quoad erectionem, vel redintegrationem Dignitatum in Eccleſiis V. *Sub verbo* - *Dignitates*: Quoad Seminarium V. . *Seminarium*: Quoad Eremitas V. *eremitæ*: Quoad Cathedraticum, Synodaticum, Procurationem, & Charitativum ſubſidium V. *Jub eiſdem verbis*: Quoad Viſitationem Confraternitatum laicalium in Eccleſiis Regularium. V. *Confraternitates* Quoad remotionem Cappellanorum amovibilium, *Vide Cappellan. & Curati amovibiles*: Quoad examinatores Synodales *Vid. ſub eod. verbo.*

Eremitæ an deputari, & removeri poſſint a Communitate laicali, reſervato Epiſcopo jure approbandi jam deputatos, *pag.*35. §. *Quoad jus.*

Ætatis defectum pro Beneficiis, & Cappellaniis quando diſpenſare ſoleat Sac. Cong. pleniſſime, *pag.*248. §. *Aliqui cum ſequen.*

Examinatores Synodales ſi deficiant, novi eligendi ſunt in Synodis, *p.*295. §. *Poſtremo.*

Si autem deputentur ab Epiſcopo extra Synodum, an proviſio de Parochialibus ſit valida, & quomodo providendum *pag.*294. §. *Porro cum ſeqq.*

Executor quoad legata Pia eſt Epiſcopus vel habens quaſi Epiſcopalem juriſdictionem *pag.*2. §. *Ordinarius.*

Ultimarum voluntatum, præſertim quoad diſtributionem Subſidiorum dotalium, an eſſe poſſint Fratres minores *pag.*139. §. *Porro, & ſeqq.*

F

Feneſtram aperire in Eccleſiarum pariete ad Miſſam audiendam, an, quando, & quibus permittatur. *pag* 267. §. *Reatina cum aliis ſeqq.*

Fons Baptiſmalis erigi debet in omnibus Eccleſiis Parochialibus, *pag.*178. §. *Hinc teſtatur.*

Accedere tamen debet conſenſus Ordinarii, & intereſſe habentium, *ibid.* §. *ſeq.*

Limitatur principalis concluſio, ſi eſſent in aliquibus ſpecialiter Eccleſiis deputati Fontes Baptiſmales, quæ Matrices, vel Baptiſmales Eccleſiæ vocantur, *ibid. Vide etiam pag.*312. §. *Fabrianen. cum aliis ſeqq.*

Fundator Beneficiorum in limine fundationis adjicere poteſt conditiones etiam juri communi repugnantes, *pag.*170. §. *Quamquam.*

Limitatur quoad conditionem, ut Beneficium Eccleſiaſticum retineri valeat in titulum, etiam in ſtatu Conjugali, *pag. cit.* §. *Cæterum.*

Fundatione autem expleta, & perfecta, poteſt de conſenſu Ordinarii adjicere tantum conditiones juri communi conformes, *pag.*185. §. *Poſtquam vero.*

Limitatur, ſi novæ leges, & conditiones ledunt jus jam aliis quæſitum, *ibid.*

Quænam autem conditiones attendendæ ſint, an adjectæ in erectione Beneficii ab Ordinario acta, an potius aliæ deſignatæ ab eo, qui dotem pro ejus fundatione conſtituit, *pag. cit.* §. *Porro.*

H

Horæ Canonicæ in choro canendæ ſunt alta voce, non obſtante contraria conſuetudine etiam poſt Conc. Trid. ſervata, *pag.*309. §. *Ad rem, & ſeq.*

I

Impedimentum conſanguinitatis dirimens Matrimonium probatur ex confeſſione, adſtipulante publica fama *pag.*229. §. *Verum.*

Im-

Impotentia coeundi, si sit evidens, & perpetua, irritat Matrimonium, *pag.* 191, §. *Regula*.
Si vero sit tantum moraliter certa, accedente conjugum juramento, cum septima manu Propinquorum, & adstipulante concordi Peritorum judicio, statim dissolvitur Matrimonium, *ibid.*
Quod si Periti discordent, aut aliter dubia sint impotentiæ argumenta, adhibendum est experimentum triennalis cohabitationis, *ibid.*
Indebitum an repeti possit adversus Ecclesias, & Causas pias, *pag.* 337. §. *Quo vero*.
Judex Ecclesiasticus cognoscere debet de Matrimoniis, nedum an sit valida, sed etiam, an fuerint reipsa contracta, *pag.* 241. §. *Hoc igitur*.
Hinc procedere nequit Judex Laicus in adjudicatione hæreditatis, donec fuerit expedita a Judice Ecclesiastico controversia, an petens hæreditatem, sit Filius Defuncti legitimus, vel an Matrimonium rite fuerit contractum inter ejus Parentes, *ibid.* §. *Quamvis*.
Cætera, *Vide Verbo Matrimonium*.

L

Legatum rei alienæ præstari debet ab hærede, si Testator ignorabat, rem legatam non esse suam, *pag.* 137. §. *Deinde*.
Secus, si sciens, rem alienam legavit, *ibid.* §. *Tum, & illud*.
Limita in legatis fictis ad pias causas, *ibid.*
Limitatur secundo, si legatarius sit Persona, vel Sanguine, vel Necessitudine adeo conjuncta cum Testatore, ut verisimile sit, eum voluisse, ne legati commodo careret, sed potius præstandam esse ab Hærede ejusdem extimationem, *ibid.*
Legatarii pro evictione possibili an petere possint cautionem, *pag.* 32. *cum seq.* §. *Nec obstare*.
Legatorum piorum an, & quando sint incapaces Fratres Minores S. Francisci, *pag.* 62. §. *auditis cum seqq.*, *& pag.* 104. §. *Recognitio*.

M

Matricitas Ecclesiarum quænam sit vera, & propria, quæ vero minus propria, ex quibus utraque appareat, & qui sint effectus? *pag.* 127. §. *Porro cum seq.*
Vide etiam sub Verbo - *Ecclesia* -, & sub Verbo - *Presbyteri*.
Matrimonium non valet, si probetur contractum per metum cadentem in constantem virum, *pag.* 239. §. *Primum*.
Declaratur id procedere, si metus incussus duraverit usque in tempus contracti Matrimonii, *pag.* 239. §. *Præterea*.
Per successivam tamen consumationem, vel diuturnam cohabitationem censetur sponte ratificatum, & confirmatum, *pag.* 167. §. *Cæterum*, *& pag.* 215. §. *Prioris*: *sed clarius d. pag.* 304. §. *Sed*, *& alia*.
Intellige, si ea affectione conjugali, quam Ecclesia præsumit, non autem metu, vel vitioso tantum affectu fuerit consumatum, *pag.* 216. §. *Sic quoque*.
Matrimonii libertas an censeri debeat violata per præceptum Patris, restringens Filiis libertatem contrahendi cum Muliere inferioris conditionis sub pœna privationis hæreditatis; & an hujusmodi præcepta sint obligatoria? *pag.* 259. *cum seqq.* §. *Ad quæstionem*.
Matrimonium est nullum, si contrahatur ante legitimam ætatem, quoties hanc malitia non suppleat, *pag.* 219. §. *Litem*.
Ampliatur, ut nec ætate super veniente convalescat ex solo mutuo conjugum consensu, non servata forma Conc. Trid., *ibid.*
Intellige, si impedimentum promanans ex ætatis defectu sit publicum, *ibid.*
Ampliatur secundo, ut neque convalescat per successivam consumationem, *pag. cit.* §. *Quo vero*.
Matrimonii valor suspenditur, si fuerit initum sub conditione vera, & propria de futuro contingente, *pag* 168. §. *Præterea*.
An autem Matrimonii consumatio ante conditionis eventum importet recessum a conditione, præsertim in locis, in quibus ob non factam Conc. Trid. publicationem solo contrahentium consensu potest Matrimonium iniri, vel confirmati *pag. Citat.* §. *Præterea*, *& pag.* 215. §. *Cæterum*.
Matrimonium contractum sub conditione impossibili an valeat? Vide sub Verbo - *Conditio impossibilis*.
An contrahi possit ad tempus, & sub conditione dissolubilitatis, *pag.* 217. §. *Hoc itaque*, *& fusius pag.* 22 , *& seqq.*
Matrimonium initum sub conditione, ut Uxor sequi debeat Virum in Patriam reversurum, an irritetur conditione non servata, *pag.* 168. §. *Erit itaque*.
Matrimonium, an requirat Solemnitates Conc. Trid. in locis, in quibus Conc. publicatum non fuit, si contrahens ibidem habite, absque animo contrahendi domicilium, *pag* 215. §. *Secunda*, *& seqq.*
Matrimonium inter hæreticos, seu inter hæreticum, & Catholicum, an valeat? *pag.* 216. §. *Postremo*, *pag.* 217. . *Haud quaquam cum seqq.*, *& fusius pag.* 226. a §. 1. *ad ultimum*.
Matrimonium ejusmodi an subjaceat Solemnitatibus Conc. Trid præsertim quoad Parochi præsentiam, *pag.* 123. §. *Recensendum*, *& §. At nihilominus*.
Matrimonium contractum coram Parocho asseclante non audire verba, vel non videre nutus, & contrahentes, an, & in quibus casibus substineatur, *pag.* 13 *cum seq* §. *Super dubio cum seqq.*
Conjugibus Matrimonii valorem impugnantibus fides non adhibetur *pag.* 229. §. *Cardo itaque*.
Limitatur, si Conjugum Confessio aliis subsciatur argumentis, *ibid.* §. *seq.*
Quid si conjux affirmet se contraxisse animo dumtaxat alterum conjugem decipiendi, an, & in quibus casibus ei fides adhibenda? ubi supra §. *Itidemque*.
Matrimonium, si non valeat ex parte unius conjugis, nec subsistit ex parte alterius, par enim utrinque vinculum inducere debet, *pag.* 217. §. *Hoc itaque*.

Matrimonium ratum duntaxat, an quando, & ex quibus causis dispensari soleat? *pag* 124 §. *Pragen. per tot.*; & *pag.*192. *cum seqq.*§.*aliquando cum seqq.*

Metus cadens in constantem virum an, & quando annullet Matrimonium, *Vide supra Verbo - Matrimonium*.

Professionem an, & quando irritet, *pag.*133. §. *Quantum vero*.

Præsertim ubi illatus fuerit a Tertio, *pag.*134. §. *Sed adhuc*.

Vel timoris causa procedat a propria culpa, *d. pag.*133. § *Quantum vero*, & *seqq.*

Ab observantia voti continentiæ Sac. Ordinibus annexi an, & quando excuset, *pag* 77. §. *Elapsis*, & *seq.*

Minores Observantes S. Francisci an possint esse Executores Testamentarii, præsertim quoad nominationem puellarum pro subsidiis dotalibus, *pag.*139. §. *Porro cum seq.*

Missæ celebrari non possunt in Oratoriis privatis, *pag.*84. §. *Demandat. cum seq.*

Nec etiam in Oratoriis publicis, nisi hæc fuerint prius ab Episcopo benedicta, aut saltem visitata, *pag.*84. §. *Attamen Oratorio*,

Nec a Regularibus in Ecclesiis Monialium, *pag.* 68. §. *Quoad Anniversaria*.

Adeout transferri debeant ad Ecclesias Regularium, vel alibi, Missæ, quarum onus eisdem Regularibus incumbat, *ibid.*

Missa Conventualis in Ecclesiis Cathedralibus, & Collegiatis quotidie celebrari debet solemni ritu, *pag.*309. §. *Circa decimum quartum*.

Celebranda est a Canonicis, non autem a Presbyteris participantibus, *pag.*112. §. *Conferre*.

Applicari debet quotidie pro Benefactoribus, *pag* 78. §. *Sapius*.

Amplia, etiamsi ratione Curæ Animarum celebranda foret Missa Parochialis pro Populo. *ibid.* §. *Et quatenus*.

Quid? si Præbendæ sint tenues, *ibid.* §. *Quoties*.

Missæ eleemosyna in Urbe taxatur in uno Julio, *pag.*246. §. *Accedit*.

Hæc diminui potest ex causa utensilium, *pag.* 194. §. *At in casu*.

Si sit pinguis, & excedens taxam communem, an, & in quibus casibus integra solvi debeat Sacerdoti celebranti plene, *pag.*114. §. *Romana cum aliis seqq.*

In Missarum celebratione, an debeatur prælatio Sacerdotibus sive Regularibus, sive Sæcularibus illius Ecclesiæ, in qua celebrandæ sunt *pag.*193. §. *Accedit*, & *seqq.*

Missarum translatio an, & quando concedatur, præsertim ab iis Ecclesiis, in quibus Testator sepultus est, *pag.*120. §. *Nunc vero*.

Missæ quoad applicationem, *Vide - Sacrificium*.

Quoad utensilia, *Vide sub eodem verbo Utensilia*.

Quoad ipsarum celebrationem in Ecclesiis Regularium, *Vide sub verbo - Regulares*.

Monasteria Monialium erigi nequeunt nisi tria copulative concurrant, nempe consensus Episcopi, approbatio Sedis Apostolicæ, & assignatio reddituum, qui sufficiant ad congrue sustentandas duodecim saltem Moniales, *pag.* 155. §. *Hæc cum*.

N

Nominatio Puellarum pro subsidiis dotalibus an expleti valeat a Fratribus Minoris Observantiæ S. Francisci? *Vide sub Verbo - Minores observantes*.

Nominationem Puellarum ad subsidia dotalia non exaratam a Moniali hærede usufructuaria, cui a Testatore jus nominandi relictum fuerat, pertinere ad Monasterium, ejusdem Testatoris proprietarium hæredem, non vero ad Episcopum, respondit Sac. Cong. in una Tudertina relat. *pag.*2. §. *Ordinarius*.

O

OBlator novus quando admittatur in alienatione bonorum Ecclesiæ? *Vid. sub Verbo - Alienatio -*, & *sub verbo - Beneplacitum Apostolicum*.

Officia Ecclesiastica super Cadavere in Ecclesia Regularium a quo peragantur, potissime ubi interveniat Capitulum Cathedralis? *Vide sub verbis - Cadaver Parochus Capitulum Canonici*, & *Regulares*.

Officiales Religionis Hierosolymitanæ an, & in quibus casibus subsint Episcopi jurisdictioni, *Vide sub verbo - Episcopi*.

Oratorium privatum in quo differat a publico circa retentionem, & pulsationem Campanæ, & ex quibus utrumque distinguatur, *pag.*8. § *Circa*.

Oratorio publico, quod situm reperiatur in Aula Baronis, vel in atrio Palatii, quando cætera signa publicitatis concurrunt. Sic respondit Sac. Cong. in Compsana relat. *pag.*8. *cum seq.* §. *Oratorio*, ubi *plura de similibus Oratoriis*, & *signanter*, *an aperiri possit Ostium in via publica*, & *an petmitti debeat aditus ab Ecclesia ad Palatium*.

In Oratoriis interdicitur Missæ celebratio in diebus festivis, si exinde Populus abstrahatur nimium a Parochiali Ecclesia, incidatque in ignorantiam circa credenda, & observanda; si rescriptum fuit in Lucana Cappellaniæ relat. *pag* 8. §. *similis*.

Vide etiam sub verbo - Missæ. & *sub verbo - Episcopus*.

Ordinatio iterari debet, si dubia sit ejusdem validitas, *pag.*284. §. *Denique*.

Ordinationi furtim intrusi quas pœnas incurrant, *pag.*285. §. *Quantum attinet*.

An valide ordinentur? *pa.*283. §. *Plures*.

Præsertim, si præcedat Episcopi protestatio de defectu intentionis quoad Collationem Ordinum iis, qui per fraudem accedent, *ibid.* §. *seqq.*

Vel si præcedat comminatio excommunicationis, *ibid.* §. *At in casu*.

Ordines suscipi debent ab Episcopo vel Originis, vel Domicilii, vel Beneficii, *pag.* 203. §. *Porro*.

Origo tamen ad hunc effectum non debet esse fortuita, tunc enim attendenda foret nativitas Patris, *pag. cit. eodem* §. *Porro*, & *seqq.*

Variatio an liceat, *pag.* 204. §. *Sed & illud cum seqq.*
Votissime, ubi Ordines fuerint ab altero ex Episcopis, *ibid.*
Cætera, *Vide in verbis - Episcopus. Clerici - Presbyteri, & Dimissoriales.*

P

PArochus occasione funerum ingredi nequit Ecclesias Regularium cum Stola, & Cruce erecta, sed terminare debet preces associationis ante Januam Ecclesiæ, ibique dare ultimum vale, *pag.* 65. §. *Notissimæ.*
Pro associatione Cadaverum consequitur mercedem, habita ratione majoris, vel minoris incommodi, & longioris, seu brevioris viæ, *pag.* 318. §. *Quoad quartum.*
Cætera, *Vide verbo Cadaver.*
In Matrimoniis debet esse præsens non physice tantum, & materialiter, sed moraliter, & humano modo, *pag.* 13. §. *Scribentes.*
Cætera, *Vide verbo Matrimonium.*
Abesse nequit ultra biduum sine licentia Episcopi, vel ejus Vicarii Generalis, *pag.* 206. §. *Quo vero, Vide verbo Residentia.*
Coadjuvari debet a Canonicis, & Presbyteris participantibus decimas, & emolumenta Parochialia. *Vide sub verbo Canonici, & sub verbo Presbyteri.*
Parochialia jura, quæ dicantur, quæ vero mere Sacerdotalia, *pag.* 92. §. *Quæ autem, & seqq.*
Parochiarum nova erectio quas causas requirat, & an exigat Parochi consensum, *late pag.* 236. § *Ex processu, & seq.*
Parochus quoad emolumenta funeralia, *Vide sub verbo Sepultura, & verbo. Quarta funeraria.*
Patrimonium sacrum, si sit excessivum, reducitur ad taxam Synodalem, *pag.* 75. §. *Adaptari.*
Piscatio in diebus festivis an, & quomodo permittatur, *pag.* 55. §. *Opponebat in fin.*
Possessio triennalis in Beneficiis quando, & quibus suffragetur, *Vide sub verbo Regula de triennali possessione.*
Possessio decennalis Beneficiorum ob pluralitatem, vel ob aliam causam incompatibilium, inducit persumptionem impetratæ dispensationis, *pag.* 200. §. *Postremo.*
Præbendæ Pœnitentiariæ, & Theologalis fructus ascendere debent ad annua scuta 60 Monetæ Romanæ, computatis distributionibus, *p.* 4. §. *Infra.*
Præbendæ Canonicorum præsumuntur institutæ, & fundatæ de bonis communibus Ecclesiæ, nisi contrarium constet, *pag.* 305. §. *Animadvertendum.*
Harum divisio æqualis inter Canonicos commendatur, *ibi l.*
An autem ejusdem reductio ad æqualitatem exigat consensum omnium de Capitulo, seu potius sufficiat sententia majoris partis, *ibid.* §. *Ad rem vero, & seq.*
Presbyteri, & Clerici, adscripti Ecclesiæ servitio, nequeunt abesse absque Episcopi licentia, *pag.* 206. § *Circa materiam, & seqq.*
Presbyteri admittendi ad participationem, quibus requisitis pollere debeant, *pag.* 208. §. *Circa undecimum, & seq*
Presbyteri participantes in Ecclesiis receptitiis an abesse possint de Episcopi licentia ultra tempus, quod ex rationabili causa indulgeri potest Canonicis, aliisque Beneficiariis, *pag.* 94. §. *De istis.*
Et an abessentes incurrant pœnas a Conc. Trid. inflictas, *ibid.*
Participantes de decimis prædialibus jubentur adjuvare Parochum, ejusque Substitutum, concurrente necessitate, *in Caputaquen. relat. pag.* 307. §. *De hac.*
Presbyteri participantes quo ad distributiones. *Vide distributiones.*
Præsbyteri Ecclesiæ Matricis invitandi sunt ad associationem Cadaverum prælative ad omnes alios, *pag.* 317. § *Circa primum.*
Presbyteri quoad usum vestis talaris, quoad interessentiam casibus conscientiæ, & quoad associationem Cadaverum, *Vide sub verbis, Vestis talaris, Conferentiæ casuum, & Cadaver.*
Primitiæ quid sint, an, a quibus, & in qua summa præstandæ sunt, *pag.* 92. §. *Pamphilonem cum aliis seqq.*
An a Regularibus solvendæ, *ibi l.*
Procuratio non exigitur ab Ecclesiis Parochialibus ad Sac. Religionem Hierosolymitanam spectantibus, *pag.* 275. §. *Nunc vero cum aliis seqq.*
Professio religiosa an possit in pugnari ex capite malæ valetudinis ab eo, quem religio licet ægrum tolerare, & retinere non recusat, remissive, *pag.* 150. *cum seq.* §. *De tribus in fin.*

Q

QUarta funeraria debetur, non obstante immemorabili consuetudine in contrarium, *pag.* 85. §. *exemptio.*
An debeatur ex Candelis, quæ a Regularibus in associatione Funeris deferuntur accensæ per viam, vel gestantur in Ecclesia assistendo, aliasque funeris ceremonias absolvendo, *p* 103. *Cum seq.* §. *Unicum.*
Cætera vide sub Verbis, *Parochus, Cadaver, & Sepultura.*

R

REgula de triennali possessione non suffragatur ei, qui sine Apostolica dispensatione obtinuerit ab Episcopo secundum Beneficium, cum primum foret sufficiens; vel plura quam duo etiam insufficientia, *pag* 200. §. *Postremo.*
Regulares sine Parochi licentia Sacramenta Matrimonii, Extremæ Unctionis, vel Eucharistiæ ministrantes, quam pœnam incurrant, *p.* 131. §. *Denique.*
Declaratur Clement. I. de Privilegiis, *ibid.*
Regulares tenentur patientiam præstare, ut in eorum Ecclesiis Missæ celebrentur a Sæcularibus juxta mentem Testatorum, subministrata tamen eisdem Regularibus congrua pro sup-

pellectibus Sacristiæ, *pag.* 193. §. *Cum quidem.*
Quod adeo verum est, si renuant admittere exterum Sacerdotem, possint Missæ celebrari in quibusvis aliis Ecclesiis, *pag.* 194. *cum seq.* §. *Denique.*
Regulares quoad Primitias. *Vid. Primitiæ.*
Quoad ejectionem a Religione. *Vide restitutio in integrum.*
Regularibus conferri possunt Cappellaniæ, habentes naturam legati pii, sive, ut ajunt, *Officiaturæ*, *pag.* 325. §. *Primum autem.*
Amplia, ut eas obtinere possint in Ecclesiis etiam Sæcularibus, *ibid.*
Quandoque tamen ex facti circumstantiis contrarium resolvit Sac. Congr. *pag.* 326. §. *Non absimilis.* Vide Verbo. *Cappellaniæ.*
Religiosi laborantes morbo insanabili, quam celaverint ante Professionem, an ejici possint a Religione, *pag.* 173. §. *Quod autem.*
Residentia fieri debet in Ecclesia digniori, *p.* 108. §. *Existunt.*
Sic residendum est in Præpositura tamquam digniori, si eidem annexa sit Cura Animarum, *ibid* §. *Recognosci.*
Sic etiam residendum est in Parochiali digniori, ubi duæ Parochiales forent invicem unitæ, *ibid.*
Et in ea, quæ est intra Civitatem, *ibid.*
Restitutio in integrum obtineri debet a Sede Apostolica antequam Religiosi ejiciantur a Superioribus, si elapsum sit quinquennium a die Professionis, *pag.* 172. §. *Visum tamen.*

S

SAcrificium Missæ, certa hora, certoque loco celebrandæ, applicandum non esse respondit Sac. Congr. in Romana, aliisque Cautis Relat. *pag.* 185. §. *Pluries cum tribus seqq.*
E converso applicationem Sacrificii a Testatore non injunctam, demandavit pluries Sac. Cong. inspectis causa disponendi, qualitate disponentis, quantitate redituum assignatorum, verborum proprietate, & observantia, ut videre est loc. supracit. §. *At ex diverso cum seq.*
Pluries in eadem die celebrari nequit ab uno Sacerdote, *pag.* 301. §. *Porro, & seq.*
Quid servaretur antiquitus, diebus præsertim Circumcisionis, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, & Apostolorum Petri, & Pauli, *ibid.* §. *At nihilominus.*
Quidve servet Sac. Cong. ubi postuletur facultas pluries eadem die celebrandi, *p.* 302. §. *Denique.*
Cætera Vide sub Verbo *Missæ.*
Seminario incorporare potest Episcopus Beneficia simplicia nondum vacantia, sine præjudicio tamen illa obtinentium, *pag.* 305. §. *Verum in fine.*
An etiam legata pia, *pag.* 70. §. *Episcopus.*
Sepultura, seu Sepeliendi jure concesso, censentur concessa omnia alia, quæ ab eo procedunt, nempe Delatio Mortui processionaliter, *p.* 28. §. *de jure.*
Celebratio pro Defunctis, *ibid.*
Jus percipiendi emolumenta funeralia, excepta quarta debita Parocho, *ibid.*
Intellige de funeribus, quæ fiunt in Ecclesia tumulante. Si enim fierent in Ecclesia exponente, nihil de illis participat Ecclesia tumulans, sed integre debentur Parocho, *ibid.*
Deferre unicam Crucem Ecclesiæ tumulantis, sive Sæcularis sit, sive Regularis, *ibid.*
Fortius, si sit Collegiata, non obstante contraria consuetudine. *ibid.*
Facere officium super Cadavere, *ibid.*
Declara, id procedere, si Ecclesia tumulans sit Regularis, vel Sæcularis Parochiali non subjecta, *ibid.*
Secus dicendum de Ecclesiis Confraternitatum, vel Parochiali subjectis, *ibi l.*
Spolia Beneficiariorum decedentium, in multis locis colliguntur ab Episcopis, *pag.* 272. §. *Compsana cum aliis seqq.*
Quid de ejusmodi consuetudine, *pag.* 373. §. *At ex diverso.*
Sponsalia non esse adimplenda ob inimicitias inter Sponsos ex causa litis exortas, respondit Sac. Congr. in una Neapolitana rel. *pag.* 96. §. *Quo vero.*
Sponsus quando cogi valeat ad Matrimonium? Vide superiori Verbo, *Sponsalia.*
Subsidium charitativum an, quando, & a quibus exigant Episcopi, *pag.* 68. §. *Audito in fin.*
Non exigitur ab Ecclesiis spectantibus ad Sac. Ord. Hierosolymitanum, *pag.* 275. §. *Nunc vero.*
Successio in legatis piis defertur usque ad quartum gradum, si consanguinei concurrant ex debito naturalis, & bene ordinatæ charitatis, *pag.* 36. §. *Quamvis.*
Secus, si veniant ex debito Justitiæ, vel fuerint expresse vocati; tunc enim successio defertur usque ad decimum gradum, *ibi l.* §. *Consanguineis.*
Nisi tamen ex conjecturis arguatur, Testatorem voluisse ad ulteriores gradus successionem deferri, *ibid.* §. *Regula.*
Quod præsertim locum habet in dispositionibus de sui natura perpetuis, veluti Cappellaniis, dotibus, & Eleemosynis, *ibid.* §. *Præcipue.*
Synodalium Constitutionum Codex, an, & a quibus emi debeat? *pag.* 208. §. *Circa XIII.*

T

TErtiariæ, aliæque Congregationes piarum Mulierum, clausuram non servantes, subduntur Episcopi correctioni, & omnimodæ jurisdictioni, *pag.* 155 §. *Grave.*
Amplia, etiamsi emiserint vota simplicia castitatis, paupertatis, & obedientiæ, *ibid.*
Solemniter professæ tenentur ad Clausuram, *ibid.*
Prædicta tamen revocantur in dubium potissime quoad Tertiarias Ordinis S. Domin.ci post Const. Bened. XIII. quæ incipit Pretiosus, *pag. suprac.* §. *At pro Sororibus.*

V

VEstis talaris usus an, quibus, & sub qua pœna præcipi valeat ab Episcopis, *pag.* 307. §. *Quantum attinet, & seqq.*

Vicarius Capitularis Sede Vacante potest congregare Synodum diœcesanam, *pag.* 294. §. *Tertio.*

Visitare potest Capitulum Cathedralis, Civitatem, & Diœcesim, *pag.* 46. §. *Quoad jus cum seqq. Vide Capitulum.*

Vicarii Animarum an possint deputari ad tempus, & amovibiles ad nutum, *pag.* 113. § *Animarum curæ.*

Absque causa an, & quibus casibus removeri possint. Vide sub Verbo *Cappellani Amovibiles.*

Portio eisdem Vicariis Animarum assignanda non debet esse minor annuis scut. quinquaginta, computatis tamen omnibus incertis emolumentis, & obventionibus, *pag.* 196. §. *Porro, & seq.*

Quid si fructus Ecclesiæ Parochialis non excedant scut. 50. *ibid.* §. *Quamquam.*

Congrua eisdem constituta ab Ordinario minui non valet etiam per pactum, *ibid.*

Cætera Vid. Verbo. *Parochi.*

Votum continentiæ annexum Sac. Ordinibus an servandum sit, si iidem Ordines suscepti fuerint per vim, & metum, *pag.* 77. §. *Elapsis.* Potissime, si coactio non fuerit absoluta, sed conditionalis, & causativa, & an sit locus dispensationi, *ibid.* §. *Testes.*

Utensilia pro Missis celebrandis in Urbe taxantur in scut. quatuor, *pag.* 194. *Quantum vero.*

Solvuntur a Cappellano, si Cappellaniæ reditus excedant Eleemosynam manualem, *pag. cit.* §. *At in casu.*

Quid si fructus Cappellaniæ æquent taxam manualis eleemosynæ, an solvi debeant a Cappellano, seu ab hærede, an potius intret Missarum reductio, *pag. cit.* §. *Hæres autem, & seq.*

FINIS.

INDEX
RESOLUTIONUM,
Quæ in cauſis ſub Annos 1730. 1731. *& 1732. propoſitis prodierunt.*

A

ABbas, & Archipresbyter Eccleſiæ S. Mariæ non ſunt dignitates, *in Sorana Jurium Parochialium 5. Maii 1731. ad V. Dub. p. 100. cum ſeq.*

Ad eumdem Abbatem ſpectant privative exercitium curæ actualis, delatio Stolæ, abſolutio ſuper Defunctis, præcedentia in Proceſſione SS. Sacramenti, & in functionibus Parochialibus, & etiam rectoris titulus, *ibid. ad I. Dubium cum ſeqq.*

Abbatiſſa, & Canoniſſæ S. Petri Romaricomontis juriſdictionem habent puniendi Canonicos, alioſque Eccleſiaſticos, & Miniſtros ejuſdem Eccleſiæ, *ita tamen ut in delictis requirentibus judicialem animadverſionem, & proceſſum, Romæ recurſum habere debeant pro Commiſſario Apoſtolico, qui procedere poſſit contra culpabilem per cenſuras, aliaſque pœnas Canonicas, ſalva tamen Canoniſſis facultate illum interim arcendi ab exercitio functionum in eadem Eccleſia: in Tullen., ſeu Nullius S. Petri Romaricomontis Viſitationis, 13. Jan. 1731. ad II. Dub. pag. 69. cum ſeq.*

Abſolutionem a ſuſpenſione a Divinis cum reincidentia, alteri quam Epiſcopo commiſſam a Curia Metropolitana, non approbavit S. Cong. *in Capritana 16. Dec. 1730. ad III. Dub. pag. 64. cum ſeq.*

Archipresbyter Eccleſiæ Parochialis, & Collegiatæ S. Pauli Baretis tenetur in eadem reſidere, non autem in altera Parochiali Eccleſia ſita extra Civitatem, *in Aquilana 5. April. 1732. pag. 246.*

Archipresbyteri conſenſum non requiri in admittendis Presbyteris ad participationem, reſcripſit Sac. Congr. *in Squillacen. Communeriæ 18. Novemb. 1730 ad II. Dub. p. 51.*

Archipresbytero S. Victorini confirmatur antiqua ejus juriſdictio in cognoſcendis cauſis Civilibus, Criminalibus, & mixtis, dummodo tamen acceptet pro ſe, ſuiſque Succeſſoribus reſolutiones Sac. Congr. alias editas ſuper excluſione Territorii ſeparati, juriſdictionis ordinariæ, & his ſimilium, *in Aquilana juriſdictionis 5. Maii 1731. pag. 100.*

Attentatam non eſſe, demandatam ab Epiſcopo carcerationem quorumdam Sacerdotum, qui obtenta a Curia Metropolitana abſolutione a ſuſpenſione lata ex informata coſcientia, alteri quam Epiſcopo commiſſa, publice celebraverant, reſpondit S. Congr. *in Capritana 16. Decemb. 1730. ad IV. Dub. pag. 64. cum ſeq.*

Sed Attentatam eſſe eorumdem excarcerationem demandatam a Curia Archiepiſcopi, cujus Vicario injungitur acceſſus ad Urbem, *ibid. ad V. Dub.*

B

BEneficiati Eccleſiæ Cathedralis Reatinæ tenentur ſuſcipere in poſterum Ordines Sacros, celebrare Miſſas Conventuales diebus feſtalibus, & canere Evangelia in omnibus Miſſis ſolemnibus, *in Reatina 1. Sept. 1731. pag. 138. cum ſeq.*

Beneficiatos Primitialis Eccleſiæ Piſanæ ſedere voluit S. Congr. in Choro ordinario immediate poſt Canonicos in eadem linea, ornatis tamen panno viridi Canonicorum genuflexoriis, quæ licet vacua occupari non poſſint a Cappellanis. In Choro autem æſtivo, & in functionibus peragendis in aliis Eccleſiis dictæ Civitatis Beneficiatis idipſum licere noluit eadem Sac. Congr., *in Piſana 18. Aug. 1731. pag. 137.*

Beneficium ſæculare a Sacerdote Regulari retineri prohibuit S. Cong. *in Colonien Diſpenſationis 9. Febr. 1732. p. 223. cum ſeq.*

C

CAmpanæ in Sabatho Sancto prius pulſandæ ſunt in Eccleſia Matrici, & Archipresbyterali, *in Aquen. Præeminentiarum 4. Martii 1732. ad IX. Dub. pag. 231. cum ſeq. & in Bojanen. 24. Maii 1732. ad XIX. & XX. Dub. pag. 269. cum duabus ſeqq.*

Pulſatio Campanarum Oratorii de Fontanet ante Miſſæ celebrationem in diebus feſtivis interdicitur, ne exinde Populus diſtrahatur ab Eccleſia Parochiali, & incidat in ignorantiam circa credenda, & obſervanda, *in Barchinonen. Cappellæ 28. Jul 1730. pag. 20.*

Candelas omnes, quas recipiunt ab Hæredibus Defuncti tenentur Regulares accendere in Altaribus Eccleſiæ occaſione funerum, & Officiorum, *in Mediolanen. Quartæ Funerariæ 9. Septembris 1730. ad VII. Dub. pag. 36. cum duabus ſeqq.*

Canonicatus S. Romarici, & S. Crucis bene fuiſſe incorporatos, & æquiparatos aliis Canonicatibus Altaris Majoris, pronunciavit S. Cong. *in*

in Tullen. Visitationis 13. *Jan.* 1731. *pag.*69. *cum seq.*

Canonicatuum erectionem substineri; ita tamen, ut novi Canonici non participent de legatis relictis ante eorumdem Canonicatuum erectionem, nec de punctaturis antiquiorum Canonicorum absentium, respondit S. Cong. *in Sabinen. Erectionis Canonicatuum* 18. *Nov.* 1730. *pag.*52.

Canonici debent esse dispositi, & parati ante accessum Archiepiscopi solemniter celebraturi, *in Salernitana Edictorum* 27. *Sept.* 1732. *ad VIII. Dub. pag.*307. *cum tribus seqq.*

Canonici absque licentia Præfecti discedentes a Choro ad Missam celebrandam amittunt distributiones pro illa hora, & accedente contumacia puniri possunt mulctis pecuniariis, non autem censuris Ecclesiasticis, *ibid. ad IX. Dub.*

Canonicis absque impedimento absentibus a Choro in solemnioribus Festis, & in iis, in quibus Archiepiscopus solemniter interest Officiis, necnon Dominicis Adventus, & toto tempore Quadragesimæ pœnam duplicis punctaturæ imponi permisit S. Cong., *in citata Salernitana ad X Dub.*

Canonici Ecclesiæ Cathedralis Salernitanæ incedere debent bini bini omnibus diebus festivis, dum ad Chorum accedunt, *ibid. ad V. Dub.*

Canonicis electis extra numerum ab Episcopo antecessore, non teneri Successorem conferre Præbendas vacaturas, rescripsit S. Cong *in Eystetten. Canonicatuum* 1. *Dec.*1731. *pag.* 179. *cum seqq.*

Canonicorum scandala a Capitulo corrigi mandavit Sac. Cong. *in Leodien. seu Nullius Censurarum* 16. *Dec.*1730. *pag* 64.

Cantoratus officium pro directione Ecclesiarum Matriciuum erigi posse ab Episcopo, & conferendum esse prævio concursu, & examine super peritia cantus Gregoriani, decrevit Sac. Cong. *in Larinen.*30. *Aug.* 1732. *ad VII. & VIII Dub. pag.*202. *cum seq.*

Capitulum Ecclesiæ S. Petri Romaricomontis constituitur ex solis Abbatissa, & Canonissis, seu Dominabus, absque simultate Presbyterorum, & Canonicorum, *in Tullen.* 13. *Jan.* 1731. *ad I. Dub pag* 69.

Capitulum Cathedralis Cinguli, penes quem est Cura actualis Animarum, cogi potest ad eligendum Vicarium Curatum etiam extra gremium Capituli, soluta eidem Vicario mercede ex Massa Capitulari, *in Cingulana Curæ Animarum* 19. *Jul.*1732. *ad III., & IV. Dub. pag.*289. *cum seq.*

Capitulum Cathedralis Satrianen. incendio absumptæ, ad Ecclesiam majorem S. Angeli de Fractis non esse translatum, credidit Sac.Cong. *in Satrianen. Cathedralitatis* 17. *Nov.*1731. *pag.*165.

Cappellaniam Bellinsanam conferendam esse Sacerdoti Sæculari, remoto Cappellano Regulari, definivit Sac. Cong. *in Romana Cappellaniæ* 6. *Dec.* 1732. *pag.*324. *cum seqq.*

Cappellaniam esse dimittendam a Castracano favore Julii a Testatore expresse vocati, licet tempore collationis non haberet ætatem ad Sac. Presbyteratus ordinem requisitam, respondit Sac. Cong. *in Firmana Cappellaniæ* 30. *Aug.*1732. *pag.*304.

Cappellaniam fundatam Delegato, & alteram a Laurentio de Avila institutam, adjudicandas esse Michaeli de Eucheverria, censuit S.Cong. *in Angelopolitana Cappellaniarum* 22. *Sept.* 1731. *pag.*159. *cum seq.*

Cappellanias prædictas obtineri non posse in titulum nisi in ætate necessaria, pro assequendis Ecclesiasticis Beneficiis respondit Sac.Cong. sed posse etiam in minori ætate retineri ex titulo administrationis, dilata ad ætatem sufficientem provisione in titulum, ex institutione Canonica, & adimpletis Missarum oneribus per Cappellanos a Patronis, seu ab Instituris nominandos, *in Angelopolitana* 5. *April.* 17,2. *ad I. Dub. cum seqq pag.*249.

Cappellaniæ erectionē cum voluntatis commutatione sanavit S.Cong. *in Callien. Cappellaniæ* 15. *Dec.*1731. *ad I. Dub. pag.*185.

Cappellaniæ Blancæ erectionem substineri, sed removendum esse vinculum super loc. mont. appositum pro evictione dotis ejusdem Cappellaniæ, credidit Sag. Cong. *in Nullius S. Salvatoris Majoris Cappellaniæ* 9. *Septembris* 1730. *pag* 32. *cum seq.*

Cappellaniæ translationem admittere noluit Sac. Cong. *in Arinen. Translationis Cappellaniæ* 20. *Dec.* 1732. *pag.*144.

Cappellanum Curatum removeri posse arbitrio Equitis Commendatarii Parochialis Ecclesiæ S. Christofori, rescripsit Sac. Cong., *in Civitatis Plebis juris removendi Curatum* 27. *Sept.* 1732. *pag.*317.

Ad Cappellanum Ecclesiæ S. Nicolai sitæ intra limites Patochialis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Martini, non autem ad hujus Ecclesiæ Archipresbyterum spectat celebratio Missæ solemnis cum primis, & secundis Vesperis in primodi. ta Ecclesia, assumptis Presbyteris sibi benevisis, *in Telesina* 9. *Feb.*1732. *ad I. & II. Dub. pag.*122.

Cathedræ, & Sedis Episcopalis translationem ab Ecclesia S. Bartholomei ad Ecclesiam S. Leonis non substineri respondit Sac.Cong. *in Feretrana Cathedralitatis* 13. *Jan.* 1731. *ad II. Dub. pag.*71. *cum seq.*

Censuras, & pœnas Can. *Si quis Suadente* non esse incursas a Canonico Moers rescripsit Sac. Cong *in Leodien. seu Nullius Censurarum* 16. *Dec.*1730. *pag.*64.

Censuras latas ab Episcopo, qui fuerat impeditus visitare Confraternitates Laicorum in Ecclesiis Regularibus institutas. substineri censuit Sac. Cong. *in Marana Visitationis* 21. *Jun.* 1732. *ad I. Dub. pag.*281. *cum seq.*

Clavem Sac. Ciborii retinendam esse a Præposito, & una simul a Sacrista, respondit Sac. Cong. *in Mediolanen.* 26. *April.* 1732. *pag* 254. *cum duab. seqq.*

Clericum coniugatum non posse retinere Cappellaniam Ecclesiasticam, censuit Sac. Cong., sed consulendum esse Sanctissimo pro gratia, ut retinere valeat titulo administrationis laicalis cum facultate percipiendi fructus, & adimplendi per alium onera Missarum, donec aliquis ex filiis possit eam obtinere in titulum, *in Segovien.*

govien. Cappellania 17. *Nov.* 1731. *p.* 169. *cum seq.*

Collationem Ecclesiæ S. Mariæ de Pinta favore Nicolai Vecchi validam censuit Sac. Cong. neglecta ejusdem unione cum Archipresbyteratu civitatis Amantheæ ab Episcopo, Tropiensi expleta *in Tropien. unionis* 18. *Aug.* 1731. *pag.* 137.

Confraternitatis B. M. V. de Misericordia suppressionem approbavit Sac. Cong. *in Firmana Apertionis oris* 6. *Dec.* 1732. *pag.* 326.

Conferentiæ casuum intervenire non tenentur Clerici in Sacris non constituti; ceteri autem non intervenientes, sublata pœna suspensionis, puniendi sunt mulctis pecuniariis, *in Larinen.* 30. *Aug.* 1732. *ad I. & II. Dub. pag.* 302. *cum seq. & in Salernitana ed'ctorum* 27. *Sep.* 1732. *ad I. Dub. pag* 307. *cum seqq.*

Constitutiones Capitulares quoad duo annua convivia facienda per Decanum Ecclesiæ S. Crucis noviter provisum, ex necessitate servari noluit Sac. Cong. *in Leodien.* 1. *Sept.* 1731. *pag.* 147.

Concordiam esse confirmandam rescripsit Sac. Cong. *in Urgellen. Confirmationis concordiæ, & in Romana Rescissionis Con ordiæ* 13. *Jan. & 7 Feb.* 1731. *pag.* 75 *&* 79.

Concordiam noluit approbare Sac. Cong., *in Caven. Transactionis* 21. *Jun.* 1732. *pa.* 283.

Contractus vulgo Collatici, si pacta in eisdem appositа sint justa, & correspectiva ad formam Sac. Canonum, non improbantur, *in Amerina Visitationis Sac. Liminum* 16. *Dec.* 1730. *pag.* 69

Crucem erigere intra Cathedralem prohibentur Capitulo Collegiatæ S. Agatæ, *in Cremonen. Synodi* 5. *aprilis* 1732. *ad III. Dub. pag.* 251. *cum seq.*

Curam Animarum vage imminere Capitularibus improbavit S. Cong., & mandavit eam injungi alicui certæ Præbendæ, vel erigi Vicariam perpetuam, ut Populus subjectus certum Pastorem agnosceret, *in Sarnen. Emolumentorum Funeralium, & decimarum* 7. *Jul.* 1731. *pa.* 121. *cum seqq.*

D

DEcanatus Basilicæ Lateranen. R. P. D. de Vico tanquam antiquiori in assecutione Canonicatus a djudicatus fuit a Sac. Cong. *in Romana Decanatus Capituli Lateranen.* 6. *Dec.* 1732. *pag.* 327. *cum seq.*

Distributiones quotidianæ debentur Archipresbytero actualiter occupato in Ecclesiæ Parochialis Ministerio, *in Montis Regalis Distributionum* 6 *Dec.* 1732. *pag.* 327.

Distributiones debeti Canonico Coadiuto extra Urbem commoranti, suo pariter Coadjutore commorante ex causa infirmitatis extra Urbem; quatenus uterque habeat indultum abessendi, respondit Sac. Cong. *in Romana Distributionum* 9. *Aug.* 1730. *ad I. Dub. pag.* 25.

Distributiones, & lucra provenientia ex punctaturis, & absentis Canonicorum, quæ præsentibus accrescunt, debentur Canonicis coadjutis, *bid. ad II. Dub.*

Distributiones quotidianas pro tempore præterito absentiæ, causa studii, concedendas esse Canonico de Philippis, diminutas tamen in tertia parte, rescripsit Sac. Cong. *in Arianen, Distributionum* 18. *Aug.* 1731. *pag.* 142. *cum seq.*

Distributiones quotidianæ debentur Canonico, qui per sex mentes jussu Episcopi, & ad præscriptum Conc. Rom. permansit in Collegio PP. Doctrinæ Christianæ, ac in Seminario Signino, *in Setina Distributionum* 1. *Dec.* 1731. *pag.* 177. *cum seq.*

Dotale subsidium pro medietate concedi voluit Sag. Cong. Casildæ Balestreriæ cooptandæ inter Sac. Virgines S. Silvestri in Capite Urbis, non autem in Monasteriis a Testatore præscriptis, *in Interamnen. Subsidii Dotalis* 8. *Martii & in Urbevetana subsidii dotalis* 22. *Martii* 1732. *pag* 232. *cum seq. & pag* 242.

Dotalia subsidia deberi Puellis Consanguineis, & affinibus Testatoris, & in quocumque gradu coniunctis, prælative quoad alias, ad formam Testamenti, rescriptum fuit, *in Firmana Subsidiorum dotalium* 9. *Sept.* 1730. *pag.* 35. *cum seqq.*

Dotalia subsidia distribuenda sunt a Capitulo Cathedralis Spoleti absque appositione pacti reversivi in casu obitus sine filiis, vel vitæ inhonestæ, & absque onere investiendi, vel præstandi cautionem, *in Spoletana Dotium* 17. *Feb.* 1732. *pag.* 82. Ita tamen ut dotes in præteritum reversæ, & aliis Puellis distributæ, non sint per Capitulum restituendæ, *in eadem Spoletana Dotium* 2. *Dec.* 1739. *ad II. Dub. pag.* 56.

Dotale subsidium distribuendum Puellis de Parochia S. Nicolai deberi Annæ Minopriæ ibidem, relicta paterna domo, commoranti, respondit Sac. Cong. *in Papien. Subsidii dotalis* 18. *Aug.* 1731. *pag* 137. *cum seq.*

Dotalia subsidia assignata filiæ majori Lamberti in executionem litterarum Apostolicarum persolvenda esse censuit Sac. Cong. *in Pistorien. Subsidiorum dotalium* 22. *Sept.* 1731. *pa.* 156. *cum seqq.*

Dotalia subsidia distribuenda sunt ab Officialibus Confraternitatis Sanctissimi Sacramenti cum assistentia Ordinarii Casinen loco P. Guardiani Cappuccinorum, cui a Testatore similis distributio commissa fuerat, *in Nullius, seu Montis Casini Distributionis subsidiorum dotalium* 28. *Jan.* 1730. *pag.* 6.

E

ECclesiam S. Mariæ de Fracta, & alteram S. Ioannis Baptistæ Terræ Carisii, non esse Collegiatas, nec earum Archipresbyterum, Abbatem, & Primicerios dignitatem habere, sentiit S. Cong. *in Trivicana Collegialitatis* 1. *Sept.* 1731. *ad I. II. & III. Dub. pag.* 155. *cum seq.*

Censuit tamen tollerandum esse sigillum, quo Presbyteri dictarum Ecclesiarum utuntur cum inscriptione - *Collegium Terræ Carisii, & Castelli, ibid. ad IV. Dub.*

Ecclesia B. Mariæ de Media, erecta in tenuta vulgo

vulgo *Torre ſpaccata*, & altera ſub invocatione B. Mariæ de Roſario, declarantur eſſe in Diœceſi Monopolitana; itaut jus viſitandi pertineat privative ad Ordinarium Monopolitanum, *in Monopolitana Juris viſitandi* 1. *Sept.* 1731. *pag.*152. *cum ſeq.*

Eccleſia S. Mariæ Magdalenæ Montis Barutii eſt Matrix reſpectu Parochialium Eccleſiarum S. Antonii, & S. Martiani, ideoque ad ejuſdem Archipresbyterum ſpectat privative in Sabato Sancto, & Pentecoſtes fontis Baptiſmalis, ignis, & aquæ benedictio, cui Parochi filiales intereſſe debent, *in Aquen. Præeminentiarum* 8. *Martii* 1732. *ad I. II. III. & IV. Dub. pag.*231. *cum ſeq.*

In Eccleſia Parochiali, & receptitia Terræ Peſci Conſtantii deputandum eſſe Parochum perpetuum ab Ordinario Caſinen., eumque a Presbyteris providendis ab eodem Ordinario adjuvandum eſſe, reſpondit Sac. Cong. *in Nullius ſeu Montis Caſini Præeminentiarum* 2. *Jun.* 1731. *pag.* 12. *cum ſeqq.*

Electionem Procuratorum Cappellarum fieri debere per ſchedulam cenſuit S. Cong. *in Sorana Jurium Parochialium* 5. *Maii* 1731. *ad X. Dub. pag.*100. *cum ſeq.*

Eleemoſynam pro Miſſis celebrandis integram eſſe ſolvendam ab Archiconfraternitate Sac. Stigmatum juxta diſpoſitionem Teſtatoris, retentis dumtaxat utenſilibus, reſcripſit Sac. Cong. *in Romana Eleemoſyna Miſſarum* 16. *Jun.* 1731 *pag* 114. *cum ſeqq.*

Emolumenta Funeralia integre ſpectare ad Eccleſiam Parochialem, non autem ad Monialium Eccleſiam tumulantem, reſpondit Sac. Cong. *in Romana Emolumentorum Funeralium* 28. *Jul* 1731. *pag.*129.

Emphiteuticum contractum nullum declaravit S. Cong., demandata nova Edictorum affixione, *in Lauden* 2. *Jun.* 1731. *pag.*105.

Emphiteuticum contractum ad tertiam generationem Maſculinam cum facultate affrancandi Canonem approbavit Sac. Cong. *in Romana Emphyteuſi* 9. *Aug.*1732. *pag.* 295.

Epiſcopi approbatione indiget Vicarius, ad exercitium Curæ Animarum deputandus a Capitulo, ſive ſit extra gremium, ſive de gremio Capituli, *in Cingulana Curæ Animarum* 19. *Jul.* 1732. *pag* 289. *cum ſeqq.*

Epiſcopum in traditione litterarum patentium pro Vicario Curato, a Canonicis Lateranenſibus nominando, uti poſſe verbis nedum ſimplicem approbationem, ſed deputationem quoque præferentibus, *in Eugubina* 12. *Jan.*1732. *ad I. Dub. pag.*195. *cum ſeq.*

Epiſcopi judicium non fuiſſe irrationabile, reſpondit Sac. Cong. *in Tricarien. Concurſus* 2. *Jun.* 1731. *pag* 106.

Epiſcopi licentia requirenda eſt a Clericis diſcedentibus a Diœceſi; nec non a Portionariis, & Participantibus, adeunt iſti accedente contumacia, poſt ſex menſes prævia citatione privari valeant Eccleſiaſtica portione *in Larinen. Decretorum Synodalium* 10. *Auguſti* 1732. *ad III. IV. & V. Dub pag. pag.*302. *cum ſeq.*

Epiſcopo Spoletano in Eccleſia S. Antonio in ſolo Lateranenſi conſtituta competere juriſdictionem delegatam dumtaxat, reſcriptum fuit *Spoletana Cappellæ* 9. *Sept.* 1730 *pag.*33. *cum ſeqq.*

Ætatis defectum pro aſſequutione Beneficii diſpenſavit Sac. Cong. *in Cingulana Patrimonii Sacri* 10. *Maii* 1732. *pag.*264.

De Examinatorum mala relatione non conſtare reſpondit Sac. Cong. *in Tricarien. Concurſus* 2. *Jun.* 1731. *pag.*106.

F

Fenestram pro Miſſa audienda in Eccleſiæ pariete aperire indulſit Sac Cong. Mariano Secchiarello, ob eximia ejus beneficia eidem Eccleſiæ collata, *in Reatina Indulti* 24. *Maii* 1732. *pag.*269.

Fontis Baptiſmalis erectionem factam in Eccleſia S. Blaſii approbavit Sac. Cong. *in Fabrianen.* 22. *Nov.*1732. *pag.*314.

Fontis Baptiſmalis erectionem prohibuit Sac. Congregatio *in Bojanen. Iurium Parochialium* 24. *Maii* 1732, *ad III. Dub. pag.*269. *cum ſeqq.*

Fratres Strictioris Obſervantiæ S. Franciſci in Miſſis celebrandis in earum Eccleſia, præferendos eſſe cenſuit Sac. Cong *in Romana Onerum Miſſarum* 12. *Jan.* 1732. *ad I. Dub. pag.*192. *cum ſeqq.*

H

Habitum talarem deferre jubentur etiam Dignitates, & Canonici uſque ad occaſum Solis, excepta tamen occaſione eundi ad loca ruralia, *in Salernitana Edictorum* 27. *Sept.* 1732. *ad II. Dub. pag* 307.

Heremitæ S. Antonii deputationem non competere Fratribus de Sanctinis, nec ſubſtineri venditionem ipſis factam a Seminario Spoletano ejuſdem Heremi, reſpondit Sac. Cong *in Spoletana Cappellæ* 9. *Sept.*1730. *pag.*33 *cum ſeqq. & 19. Nov.* 1731. *pag.*163 *cum ſeq.*

Horæ Canonicæ in Choro perſolvendæ ſunt omnes in Cantu ad præſcriptum Sac Conc. Trid., *in Salernitana Edictorum* 27. *Sept.*1732. *pag.* 307. *cum ſeqq.*

I

Indultum percipiendi fructus Beneficiorum reſidentialium etiam in abſentia, ab Eugenio IV. conceſſum Magiſtris, & Doctoribus Academiæ Valliſoletanæ, Archidiacono de Val publice ibidem docenti Theologiam ſuffragari cenſuit Sac. Cong exceptis temporibus vacationum, *in Palentina Indulti* 6. *Dec.* 1731. *pag.*128.

Interdictum Eccleſiaſticum nullum declaratum fuit, *in Vigilien. interdicti* 2. *Dec.* 1730. *ad I. Dub. pag.*57. *cum ſeqq.*

Irregularitatem contractam ob vulnus in jocoſa rixa inflictum, & vulnerati interitum ex alia cauſa ſubſequutum diſpenſavit Sac. Cong. *in*

Guatimalana Irregularitatis 22. *Martii* 1732. *pag.* 244.

Idem ferme censuit, *in Montis Politiani Missarum* 10. *Maii* 1732. *pag.* 265.

Juspatronatus Ecclesiæ Visitationis B. M. V. reservandum esse censuit Sac. Cong. favore Magri, ejusque successorum, ob auctam dotem, ejusdem Ecclesiæ in annuis scutis 17. salvis tamen dominio, & juribus Parochialibus, *in Melevitana Iurispatronatus* 2. *Dec.* 1730. *pag.* 56.

L

LAudum Archiepiscopi Senen. super ritu exponendi, deferendi, ac tumulandi Cadavera in Ecclesia Collegiata B. M. V. in Provensano, confirmavit Sac. Cong. *in Senen. Iurium Parochialium* 18. *Nov* 1730. *pag.* 52.

Legatum relictum PP. Min de Observantia ob eorum incapacitatem, convertendum esse in erectionem Cappellaniæ pro Sæcularibus arbitrio Episcopi, respondit Sac Cong *in Valven. seu Aquilana* 5. *Maii* 1731. *pag.* 104. *cum seq.*

Legatum Vestiarii Pauperum converti noluit S. Cong. in reparationem Ecclesiæ Cathedralis, *in Gerunden. Vestiarii* 17. *Iul.* 1731, 9 *Iul.* & 6. *Dec.* 1732 *pag.* 125. *cum seq.* 287. & 327.

Legatum relictum pro Matrimonio Spirituali, ex Indulto Pontificio persolvi mandavit S. Cong. Nepti Testatoris etiam pro Matrimonio Carnali, *in Senogalien. seu Fanen. Subsidii dotalis* 19. *Aug.* 1730 *pag* 25.

M

MAssæ communis portionem Natali Quaranta pro tempore præterito suæ absentiæ, sicut cæteris adscriptis servitio Ecclesiæ receptitiæ, servatum, adjudicavit Sac. Cong., *in Caputaquen.* 19. *Aug.* 1731 *pag* 240. *cum seq.*

Mansionarii Ecclesiæ Collegiatæ SS. Christofori, & Costantii interesse possunt, & suffragium ferre in Capitulo ad formam Bullæ erectionis ejusdem Ecclesiæ de Parochiali in Collegiatam *in Lanen.* 16 *Iun.* 1731. *pag.* 116. *cum seqq.*

Matrimonium per vim & metum contractum nullū esse declaravit S. Cong., *in Compostellana Matrimonii* 10. *Martii* 1731. *pag.* 83.

De Matrimonii non consummatione, & de causis ad indulgendam dispensationem requisitis, non satis constare credidit Sac. Cong. *in Pragen. Matrimonii* 26. *Ian.* 1732. *pag.* 202.

Matrimonium inter Hæreticos, contractum coram Ministro Acatholico, nullum declaravit Sac. Cong. *in Vvormatien. Matrimonii* 7. *Iul.* 1731. *pag.* 122. *cum seqq.*

Matrimonium cum Puella inferioris conditionis contrahi voluit Sac. Congr. citra amissionem hæreditatis paternæ, derogando in hac parte Testatoris voluntati, *in Urbinaten. Matrimonii* 20. *Maii* 1732. *pag.* 264.

Matrimonium ratum dumtaxat, non consummatum, dispensavit Sac. Congr. *solutis juribus Uxoris quoad restitutionem Dotis, aliorumque ejus creditorum, & expensarum litis, prout de jure, in Mediolanen. Matrimonii* 24. *Maii* 1732. *pag.* 269.

Matrimonium contractum sub conditione dissolubilitatis, quatenus Uxor Acatholica, Orthodoxam Religionem non amplecteretur, nullum declaratum fuit in casu de quo agebatur, *in Eistadien. Matrimonii* 21. *Iun.* 1732. *pag.* 279. *cum seq.*

Matrimonium esse validum, sed ad cautelam obtinendam esse convalidationem in radice, decrevit Sac. Congr. *in Vilnen. seu Luceorien. Matrimonii* 21. *Iun.* 1732. *pag.* 281.

Matrimonio contracto coram Testibus, & Parocho affectante non intelligere, censuit S. Cong. ad cautelam renovandum esse consensum, servata forma Concilii, *in Romana Matrimonii* 28. *Iul.* 1730. *p.* 21. *cum duabus seqq.*

Missa Conventualis quotidie celebranda est cum omnibus solemnitatibus, *in Salernitana Editorum* 27. *Sept.* 1732. *ad XIV. Dub. p.* 307. *cum seqq.*

Missa quotidie celebranda est a Clericis Regularibus Minoribus in Ecclesia S. Pauli cum Sacrificii applicatione pro Fundatoribus, & Benefactoribus, *in Panormitana Oneris Missarum* 15. *Dec.* 1731. *pag.* 181. *cum seq.*

Missam quotidie celebrandam in Ecclesia S. Mariæ de Pace ex Testamento Justini ad Ecclesiam S. Agathæ ad Montes transferri prohibuit Sac. Congr. *in Romana Translationis oneris Missarum* 28. *Jul.* 1731. *pag.* 134 *cum seqq.*

Missam solemnem impedito Archipresbytero celebrandam esse a Canonico antiquiore cum assistentia aliorum Canonicorum, non autem ab OEconomo Archipresbyteri, *in Bojanen. Jurium Parochialium* 24. *Maii* 1732. *ad XVI. Dub. pag.* 269. *cum seqq.*

Missæ perpetuæ reductio ad formam Conc. Rom. non permittitur, ex quo non fuerunt assignati Fundi, progressu temporis diminuti, sed annua scuta 48. semper a Testatoris Hæredibus persolvenda, *in Romana Reductionis onerum Missarum* 22. *Martii* 1732. *pag.* 242.

Missæ Sacrificium applicandum esse pro Anima Malpichii Cappellaniæ Fundatoris, rescriptum fuit *in Senogallien. Missarum* 20. *Dec.* 1732. *ad I. Dub pag.* 243.

Missam Conventualem pro Benefactoribus applicare tenentur Capitulares secundæ erectionis Terræ Senalongæ omnibus diebus Dominicis, & Festis de præcepto, *in Pientina Remissionis onerum* 17. *Feb.* 1731. *ad I. Dub. pag.* 77. *cum seqq.*

Ad eamdem applicationem tenentur Dignitates, & Canonici prædictæ Collagiatæ, quibus incumbit Cura Animarum, licet teneantur etiam applicare pro Populo, *ibid. ad II. Dub.*

Idemque censuit Sac. Cong. quoad Canonicos, & Dignitates Collegiatæ S. Quirini, & *ibid.*

Missas, & Anniversaria celebranda a Presbyteris Sæcularibus Congregationis S. Elisabetthæ in Ecclesiis Monialium, transferri indulsit Sac. Congr. ad Oratorium, seu Ecclesiam ejusdem Confraternitatis: idemque censuit quoad Missas celebrandas in aliis Ecclesiis etiam Regularium

latum, exceptis iis, in quibus adsunt certæ fundationes, *in Florentina 16. Decemb. 1730. pag. 67. cum seq.*

Missas extra Ecclesiam a Testatore determinatam celebrari noluit Sac. Congr. *in Neapolitana Cappellaniarum 16. Iun. 1731. pag. 120. cum seq.*

Missarum reductionem factam a P. Generali Ordinis Servorum B. Mariæ ex indulto Innocentii XIII. & absolutionem a Missis non celebratis, non substineri respondit Sac. Congr. *in Mediolanen. Reductionis Missarum 7. April. 1731. pag. 89.*

Missarum reductionem, & absolutionem a Missis non celebratis, indultam PP. Carmelitis, approbavit Sac. Congr *in Romana, seu Perusina Oneris Missarum 30. Aug. 1732. p. 304.*

Missarum reductioni ad rationem eleemosynæ manualis annuit Sac. Cong. *in Senogallien. Missarum 20. Dec. 1732. ad II. Dub. p. 427.*

N

NOctis tempore Clerici jubentur incedere cum lumine, *in Alernitana Edictorum 27. Sept. 1732. ad IV. Dub. pag. 307. cum seqq.*

Nominationem Clerici Bartholomæi Pescetti ad Cappellaniam, de qua agebatur, subtilinendam esse censuit Sac. Cong. *in Taunen. Cappellaniæ 28. Iul. 1730. & 17. Febr. 1731. pag. 20. & 76. cum seq.*

O

IN Oratorio, de quo agebatur, licitam esse Missarum celebrationem, respondit S. Cong. *in Ruben. 28. Jul. 1731. pag. 129 cum seq.*

Ordinationem Clerici cum dimissoriis Vicarii Generalis Abbatiæ S. Mariæ de Casanova, in qua natus fuerat, illicitam fuisse, & ordinatum remanere suspensum arbitrio Episcopi domicilii, judicavit Sac. Congr. *in Valven. 22. Martii 1732. pag. 244. cum seqq.*

Ordinationem fuisse licitam, nec esse iterandam sub conditione, sed absolvendum esse dumtaxat ordinatum, & ad cautelam dispensandum ab irregularitate, aliisque pœnis Canonicis, rescripsit Sac. Congr. *in Perusina Ordinationis 19. Iul. 1732. pag. 286.*

Ordinationem fuisse licitam in casu, de quo agebatur, sed Ordinatum esse suspendendum ad tempus arbitrio Sac. Congr. rescriptum fuit *in Pisana 26. Ian. 1731. pag. 202. cum seqq.*

Ordinem Presbyteratus annexum Canonicatui renentur suscipere intra annum Canonici Collegiatæ S. Mauritii, reservata Episcopo in casu contraventionis facultate procedendi ad formam Sac. Canonum, *in Hildesimen. 16. Decemb. 1730. pag. 63.*

P

PArochus Ecclesiæ Filialis tenetur saltem per alium interesse benedictioni Fontis Baptismalis in Ecclesia Matrice die Sabathi Sancti, & Pentecostes, & a Rectore ejusdem Ecclesiæ Matricis recipere Olea Sacra juxta Synodales Constitutiones, *in Ariminen. Præeminentiarum 28. Iul. 1731. pag. 109.*

Parochialis Ecclesiæ Corvatolæ dismembrationem non admisit Sac. Congr. sed censuit esse erigendam Vicariam perpetuam cum assignatione congruæ solvendæ a Communitate Villæ Meridii, *in Lunen. Sarzanen. Dismembrationis Parochiæ 27. Sept. 1732. pag. 311. cum seq.*

Parochus S. Mariæ Castri Purii, & Datii tenetur gratis ad Processionem Immaculatæ Conceptionis secundis Dominicis cujuslibet mensis, & ad benedictionem Domorum in Territorio finitimo feria 3. post Pascha, *in Mediolanen. Congruæ 22. Sept. 1731. ad II. & III Dub. pag. 160. cum seq.*

Parochi deputandi ab Abbate Monasterii Aderspachii pro Ecclesiis eidem Monasterio unitis, seu ab eo dependentibus, præsentari debent Episcopo, & ab eodem obtinere approbationem ad curam Animarum, nec exinde possunt, inscio Episcopo, removeri, *in Pataviens. Parochialium 28. Iul. 1731. ad I. II. & III. Dub. pag 130 cum seqq.*

Parochialem Ecclesiam S. Petri Præcipiani dismembrationem denegavit Sac. Congr. putans satis esse consultum Populo per deputationem Cappellani Coadjutoris in Ecclesia non longe dissita S. Jacobi Vineolearum, asservato etiam ibidem SS. Eucharistiæ Sacramento, *in Dertonen. Dismembrationis 30. Aug. 1732. p. 304.*

Parochiales functiones ad decennium posse exerceri censuit Sac. Congr. in Cappella B. M. V. Pagi Stesten. etiam non accedente consensu Parochi, *in Augustana 7. April. 1731. p. 91. cum seq.*

Præposito S. Agathæ in actibus Synodalibus usum Mitræ simplicis tantum competere decrevit Sac. Congr. *in Cremonen. Synodi 5. Apr. 1732. ad I. Dub. pag. 251. cum seq*

Penes Præpositum Collegiatæ, & Parochialis Ecclesiæ S. Mariæ Pedonis est cura tantum actualis, habitualis vero penes Capitulum, ideoque ad Præpositum spectat jus eligendi Coadjutorem in exercitio curæ administrandi Ecclesiam in concernentibus curam Animarum, peragendi functiones Parochiales, percipiendi præter decimas privative emolumenta, tum ex cura Animarum, tum ex ejusdem exercitio provenientia, cæteraque omnia explend, quæ concernunt curam Animarum, *in Mediolanen. 26. April. 1732. ad I. Dub. cum seqq. p. 154. cum seqq.*

Eodem Præposito impedito, dignior ex Canonicis, excluso Coadjutore, supplere debet ejus Vices in Officiis Defunctorum, lucrando majorem ceram, & duplicatam Eleemosynam, *ibid. ad XI. Dub.*

Præcentor, & Primicerius cogi possunt ad interessendum Choro ante inchoationem divini Officii, *in Salernitana Edictorum* 27. *Sept.* 1732. *ad VII. Dub. p.* 307. *cum seqq.*

Presbyteri iuservientes Ecclesiæ S. Sepulchri licentiam ab ejusdem Ecclesiæ Vicario non tenentur exposcere, cum transeunt ad Ecclesiæ Nazarenæ servitium, *in Tranen. Iurisdictionis* 2. *Dec.* 1730. *pag.* 62. *cum seq.*

Presbyteri participantes de Massa communi tenentur absque alio emolumento coadjuvare Parochum ad normam Synodalium Constitutionum, *in Larinen.* 30. *Aug.* 1732. *ad IX. & X Dub. pag.* 302. *cum seqq.*

Presbyteri admittendi non sunt ad participationem ab Archipresbytero, sed a Prębendariis per schedulas secretas, *in Sorana Iurium Parochialium* 5. *Maii* 1731. *ad XI. Dub. pag.* 100. *cum seq.*

Presbyteri, admittendi ad participationem Communeriæ Ecclesiæ Archipresbyteralis Terræ Guandavalis, debent esse arbitrio Episcopi approbati ad audiendas confessiones, & cætera Ecclesiæ Sacramenta administranda, *in Squillacen. Communeriæ* 5. *Maii* 1731. *pag.* 101. *cum seq.*

Presbyterorum participantium numerum non esse reducendum respondit Sac. Congr. monito tamen Episcopo, ut attento magno eorum numero serventur in posterum in promotione ad Sac. Ordines Conc. Trid. præscriptum, *in Squillacen. Communeriæ* 18. *Nov.* 1730. *ad I. Dub. & 10. Maii* 1732. *pag.* 51. *& 260. cum seq.*

Presbyterorum participantium admissionem fieri mandavit Sac Congr. per concursum, prævio examine, & probatione super peritia Cantus Gregoriani, servitio Ecclesiæ præstito per triennium, & continuo accessu per consimile temporis spatium ad collationes casuum conscientiæ, *in Laurinen. Decretorum synodalium* 30. *Aug.* 1732. *ad XI. Dub. pag.* 302. *cum seq.*

Primitias præstandas esse a Regularibus, easque vertendas ab Episcopis in causas, quibus sunt destinatæ, respondit Sac. Congr. *in Pampilonen. Primitiarum* 5. *Maii*, *& 18. Aug.* 1731. *pag.* 101. *& 137.*

Processiones consuetas indicendas, & convocandas esse a Rectore Ecclesię Matricis cum coactivo accessu Rectorum Ecclesiarum filialium, rescriptum fuit *in Aquen. Præeminentiarum* 8. *Martii.* 1732. *ad IV. & V. Dub. pag.* 231. *cum seq.*

Professionem Religiosam a Dominico Sanchez de Quesada emissam in Ordine SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum, validam esse censuit Sac. Congr. *in Corduben. Nullitatis Professionis* 28. *Iul.* 1731. *pag.* 132. *cum seqq.* Idem censuit, *in Leodien. Restitutionis in integrum* 1. *Sept.* 1731. *pag.* 192.

Punctator electus ab Archiepiscopo præfertur alteri per Capitulum deputato, *in Salernitana Edictorum* 27. *Sept.* 1732. *ad XVI. Dub. pag.* 140. *cum seqq.*

Q

QUartam funerariam consequi debent Parochi Mediolanenses ab Ecclesiis Regularium tumulantibus, dividendo singula emolumenta pro medietate, *in Mediolanen Quartæ Funerariæ* 9. *Sept.* 1730. *ad I. Dub. cum seqq. pag.* 36. *cum seqq.*

Quartam funeratiam quoad ceram funeris, attenta loci consuetudine, non deberi pro Cadaveribus, quæ extra Parochialem Ecclesiam sepeliuntur, rescriptum fuit *in Fabrianen. Quartæ funerariæ* 9. *Febr.* 1732. *pag.* 225. *cum seq.*

R

REintegrationi ad Prębendam Canonicalem Pœnitentiariam amissam ob non assequutum intra Annum Doctoratus gradum, non esse locum, sed supplicandum Sanctissimo pro Gratia, *respondit Sac. Congr. in Ortanen. Canonicatus Pœnitentiarii* 28. *Ian.* 1730. *pag.* 7.

Restitutionem in integrum adversus Religiosam Professionem concessit S. Congr. *in Toletana Restitutionis in integrum* 21. *Apr.* 1731. *pag.* 97.

Idem censuit, *in Neapolitana Restitutionis in integrum* 1. *Dec.* 1731. *& 20. Dec.* 1732. *pag.* 172 *cum seq.*

Eamdem Restitutionem in integrum denegavit Sac. Congr. *in Toletana Restitutionis in integrum* 13. *Ian.* 1731. *pag.* 70. *& in Hispalen.* 1. *Dec.* 1731. *pag.* 178. *cum seq.*

Restitutionem adversus Religiosam Professionem indulgere noluit Sac Congr. nisi prius Monialis reassumpto habitu rediret ad claustra, demandando Episcopo, ut si difficilis foret reditus ad Monasterium, in quo Professio fuerat emissa, aliud assignaretur, *in Cabilonen. Restitutionis in integrum* 10. *Maii* 1732. *pag.* 264.

S

SActistæ electionem faciendam esse ab Archipresbytero cum consensu Capituli, respondit Sac. Congr. *in Viterbien.* 21. *April* 1731. *pag.* 99.

De Sponsalibus non constare respondit Sac. Cong. *in Vuormatien. Sponsalium* 21. *April* 1731. *pag.* 95. *cum seq. & in Viennen. Sponsalium* 19. *Aug.* 1730. *pag.* 26.

De Sponsalibus constare, & esse locum coactioni, rescripsit Sac. Cong. *in Colonien Sponsalium* 26. *April.* 1732. *pag.* 226. *cum seq.*

Stupratæ Virgini solvendam esse dotem ab Episcopo taxatam, & in casu recusationis deponendam ad ejusdem Puellæ dispositionem, rescriptum fuit *in Lycien. Stupri* 17. *Nov.* 1731. *pag.* 168. *cum seq.*

Suspensionem a divinis latam ex informata Episcopi

ſcopi conſcientia, ſubſtineri reſcripſit Sac. Congr. *in Capritana* 16. *Dec.* 1730. *ad I. & II Dub. pag.* 64. *cum ſeq.*

A Suſpenſione lata ab Epiſcopo, ut ſupra, ex informata male fuiſſe appellatum ad Curiam Metropolitanam, reſpondit Sac. Congr. *ibid. ad III. Dub.*

Synodalium Codicis emptionem noluit demandari Sac. Congr. ſub pœna excomunicationis quoad Clericos, & ſuſpenſionis a celebratione Miſſæ quoad Sacerdotes, *in Larinen. Decretorum Synodalium* 30. *Aug.* 1732. *pag.* 302. *cum ſeqq.*

T

TAbellam Horariam ab Epiſcopo Sarnello præſcriptam ſervari noluit Sac. Congr. novamque confici mandavit per Eminentiſſimum Zondodarium, *in Vigilien. Interdicti* 16. *Dec.* 1730. *ad I. & II. Dub. pag.* 64.

Taxam Seminarii Urbis reformari mandavit Sac. Congr. per Eminentiſſimum Vicarium, *in Romana Taxæ Seminarii* 9. *Aug.* 1732. *pag.* 295.

Teſtatoris voluntatem religioſe ſervari mandavit Sac. Congr. *in Romana, ſeu Portuen. & in Taurinen. Commutationis voluntatis* 20. *Dec.* 1732. *pag.* 346. & 348.

V

VIcarium Capitularem viſitare poſſe poſt Annum Eccleſiam S. Mariæ della Rotonda, ejuſque Presbyteros, Canonicos, & Dignitates, reſcriptum fuit *in Calaguritana Iuris viſitandi* 30. *Sept.* 1730. *pag.* 47. *cum ſeq.*

Viſitare poteſt Magnus Prior Alemanniæ cum perſonali acceſſu in caſu præciſæ neceſſitatis Villas, & Bona Campeſtria ſpectantia ad Sac. Domum ſeu Præceptoriam S. Joannis Coloniæ, *in Colonien. Iuris viſitandi* 18. *Aug.* 1731. *pag.* 144.

Viſitandam eſſe ab Ordinario Ravennaten. Cappellam Confraternitatis S. Antonii in Eccleſia PP. Min. de Obſervantia una cum ornamentis ejuſdem Cappellæ ſpectantibus ad Confraternitatem, ubicumque ſerventur, reſcriptum fuit *in Ravennaten. Viſitationis* 7. *April.* 1731. *pag.* 89.

Idem cenſuit, *in Spoletana Iuris viſitandi* 30. *Sept.* 1730. *pag.* 47. *cum ſeq. & in Murana Viſitationis* 21. *Iun.* 1732. *pag.* 281. *cum ſeq.*

Ad Votum continentiæ non teneri Subdiaconum, per vim, & metum ad Sac. Ordinem promotum, reſpondit S. Congr. *in Namurcen. Diſpenſationis* 10. *Martii* 1731. *pag.* 83. *cum ſeq.*

FINIS.

BX 1935 A36 t.5
Catholic Church. Congregatio Concilii
Thesaurus resolutionum Sacrae Congregationis Concilii

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 14 19 08 002 9